Petre P. Stănescu

PIETROȘANI ARGEȘ

(Pietroșani, Bădești, Retevoiești, Vărzăroaia, Gănești)

Studii-documentare
mărturii-obiceiuri-legende
tradiții-grai specific

1352-1974

Monografie

BNC
BE2
84
1788/4

PIETROȘANI-ARGEȘ/MONOGRAFIE • 1352-1974

Petre P. Stănescu

PIETROȘANI
ARGEȘ

(Pietroșani — Bădești — Retevoiești — Vărzăroaia — Gănești)

•

monografie
1352—1974

622 DE ANI VECHIME DOCUMENTARĂ

Studii • documente
mărturii • obiceiuri • legende
tradiții • grai specific

COPERTA GH. POPOVICI ● PREZENTARE GRAFICĂ M. CÎRCIOG

BIBLIOTECA CENTRALA DE STAT
Inv. 43013/74

Cuvînt înainte

Am scris această lucrare din dragoste pentru locurile natale, unde am copilărit, ca un omagiu adus generațiilor din trecut, clăcașii ce s-au străduit pentru o viață liberă, au luptat în războaie și ne-au lăsat o tradiție culturală, cît și din respectul și prețuirea muncii fiilor lor de azi, constructorii noii orînduiri.

În speranța că Societățile culturale care au luat ființă în comună vor aduce un aport însemnat în culturalizarea maselor, am dorit să contribui la această operă, prin alcătuirea cărții de față care reprezintă: istoria, viața, cultura și prezentul cu noile realizări.

Întrucît lucrarea se bazează mai mult pe documente edite și inedite, am găsit de cuviință să redau și aceste documente a căror elaborare a cerut multă trudă.

Cartea poate interesa pe cetățenii comunei de toate vîrstele căci fiecare va găsi în catagrafii date relative la strămoși.

AUTORUL

Introducere

Pentru întocmirea volumului de față am consultat fondul de documente al Bibliotecii Academiei Socialiste România, al Arhivelor Statului București, Pitești, primăriei, școlii locale și colecții particulare.

La numărul documentelor edite și inedite cuprinse în această lucrare se mai adaugă și altele, citate în legătură cu subiectul la care se referă. Pînă la a. 1800, prezentarea hrisoavelor este aproape complectă.

Documentele inedite au fost redate în extenso, ținîndu-se seamă de regulile obișnuite la transcrieri.

Din unele documente se desprind genealogii de boieri cu relații agrare între ei, foi de zestre (stăpînitorii și asupritorii rumânilor din satele de pe moșiile lor, în decursul veacurilor).

În alte documente se menționează un număr mare de „ungureni" (satele Bădești și Retevoiești), ceea ce denotă că în trecut mulți români de peste munți s-au așezat pe teritoriul lor, păstrînd astfel legătura satelor din Ardeal cu cele din Țara Românească.

Urmele culturii materiale din epoca orînduirii comunei primitive ca: toporașe și ciocane de piatră, vase de ceramică, figurine antropomorfe, pietre pentru zdrobitul grînelor, greutăți pentru războiul de țesut, lame de silex și toporul de bronz etc. descoperite cu ocazia săpăturilor arheologice de la Retevoiești, ca și asemănătoarele toporașe de piatră, etc. găsite la Pietroșani și Vărzăroaia, atestă viețuirea unor populații băștinașe din cele mai vechi timpuri, iar resturile bisericii vechi de pe „Silište" (Retevoiești) cu rarele fragmente ceramice, vestigii încadrate pe larg în cuprinsul secolelor III - IV e.n. atestă continuitatea existenței acelor populații.

Fiecare sat al comunei respective apare cu demografia, viața economico-agrară, politico-socială și culturală după cum a evoluat și s-a putut constata din dovezile vremurilor.

Satul Bădești apare documentar, ca unul din cele mai vechi din Țara Românească.

Volumul cuprinde patru părți:

1. Așezare, condiții naturale, portul obiceiuri, grai specific, tradiții, legende.
2. Satele comunei Pietroșani pe filele istoriei.
3. Comuna Pietroșani astăzi.
4. Glosar.

Documentele cuprinse în acest volum pot fi folosite în diferite studii: economice, etnografice, istorice, agrare, culturale etc.

Drumul rămîne deschis pentru îmbogățirea și ducerea mai departe a muncii autorului de către alți cititori pasionați.

Aduc mulțumiri tuturor celor care m-au sprijinit în muncă.

PETRE P. STĂNESCU
pensionar din învățămînt

Prescurtările principale

B.A.R. - Biblioteca Academiei Române
Arh.St.Buc. - Arhivele Statului București
Com. - Comuna
D.I.R. - Documente privind istoria Romîniei, B. Țara Românească, Editura Academiei R.P.R. 1951-1957
Doc. - Document
D.R.H. - Documenta Romaniae Historica, B. Țara Românească, Editura Academiei R.S.R., 1965
D.R.A. - Documente privind relațiile agrare în veacul al XVIII-lea, B. Țara Românească, Editura Academiei R.P.R. 1961
Ed. - Editura
f.- Fila
inv. - inventar
m.p. - cu propria mînă (latinește: manu propria)
m-rea, m-tirea - mănăstirea - mînăstirea
ms. - manuscris
orig.rom. - original în limba română
S.I. - Secția istorie
st. - stînjeni
v. - verso
p. pag. - pagina
mz. - muzeul
m.a. - mereu așa
P. - Pietroșani
B. - Bădești
R. - Retevoiești
D.m. - Domnia mea.
post. - postelnic
vist. - vistier
pah. - paharnic

Volumul cuprinde patru părți:

1. Așezare, condiții naturale, portul obiceiuri, grai specific, tradiții, legende.
2. Satele comunei Pietroșani pe filele istoriei.
3. Comuna Pietroșani astăzi.
4. Glosar.

Documentele cuprinse în acest volum pot fi folosite în diferite studii: economice, etnografice, istorice, agrare, culturale etc.

Drumul rămîne deschis pentru îmbogățirea și ducerea mai departe a muncii autorului de către alți cititori pasionați.

Aduc mulțumiri tuturor celor care m-au sprijinit în muncă.

PETRE P. STĂNESCU
pensionar din învățămînt

Prescurtările principale

B.A.R. - Biblioteca Academiei Române
Arh.St.Buc. - Arhivele Statului București
Com. - Comuna
D.I.R. - Documente privind istoria Romîniei, B. Țara Românească, Editura Academiei R.P.R. 1951-1957
Doc. - Document
D.R.H. - Documenta Romaniae Historica, B. Țara Românească, Editura Academiei R.S.R., 1965
D.R.A. - Documente privind relațiile agrare în veacul al XVIII-lea, B. Țara Românească, Editura Academiei R.P.R. 1961
Ed. - Editura
f.- Fila
inv. - inventar
m.p. - cu propria mînă (latinește: manu propria)
m-rea, m-tirea - mănăstirea - mînăstirea
ms. - manuscris
orig.rom. - original în limba română
S.I. - Secția istorie
st. - stînjeni
v. - verso
p. pag. - pagina
mz. - muzeul
m.a. - mereu așa
P. - Pietroșani
B. - Bădești
R. - Retevoiești
D.m. - Domnia mea.
post. - postelnic
vist. - vistier
pah. - paharnic

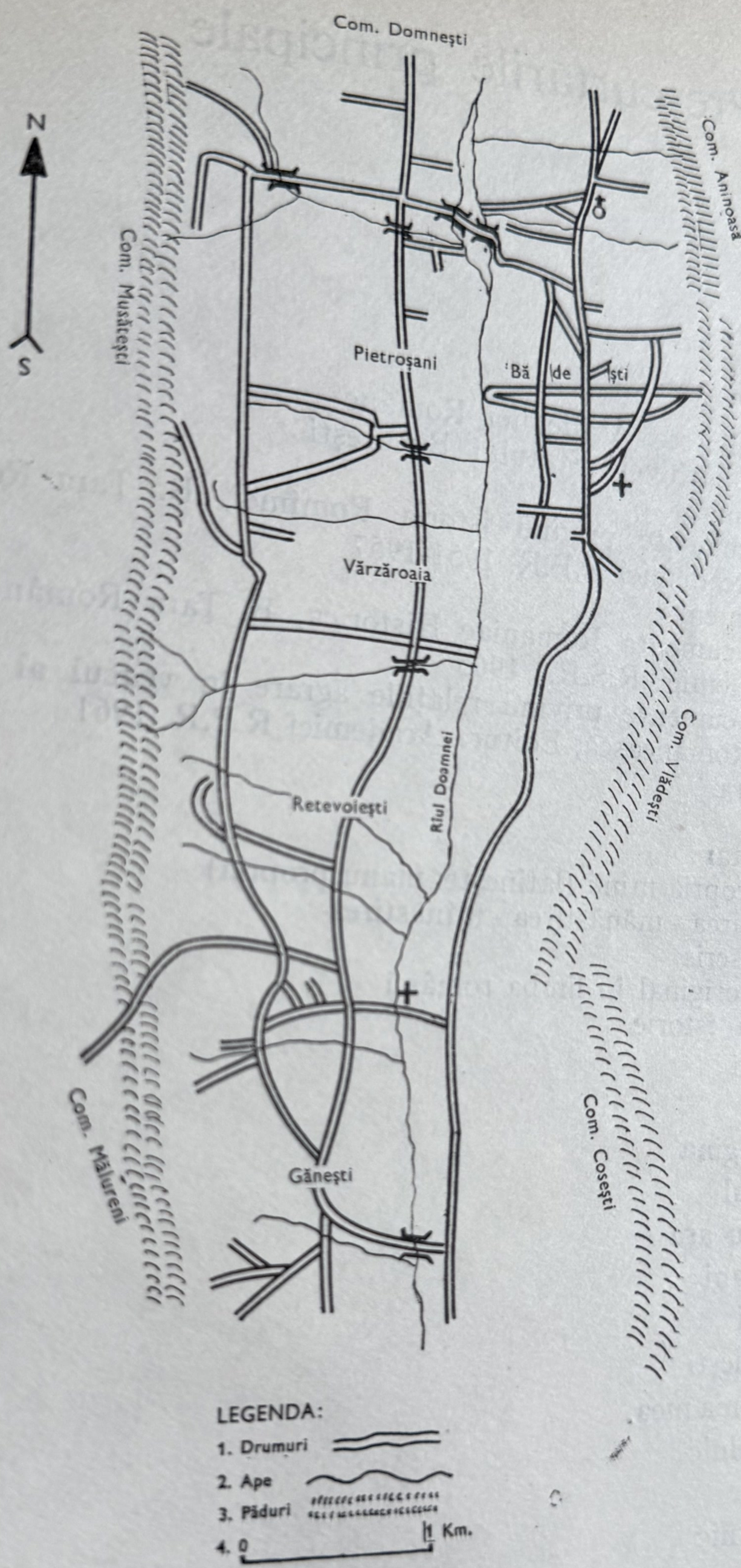

Planul comunei Pietroșani – Argeș

1. Așezare geografică, condiții naturale, port, obiceiuri, grai specific, tradiții, legende

COMUNA PIETROȘANI

Cînd o privești din vîrful Goila, o vezi cu satele ei într-un decor de munți, dealuri, mușcele, văi și livezi, încît uimit de pitoreasca panoramă care ți se desfășoară înaintea ochilor, nu știi ce să admiri mai mult: culmile îndepărtate ale munților Făgăraș și Bucegi, valea rîului Vîlsan, ori valea rîului Doamnei, cu apa ce șerpuiește pe albia lui, sclipind în razele soarelui!

Strîmtă la nord de par-c-ar fi sugrumată de munți, valea rîului Doamnei se lărgește pe teritoriul comunei Pietroșani, străjuită de dealurile: Voineagul, Sălbișul, Muschiosul la est și Goila cu Dadele la vest, se prelungește către sud printre culmi, din ce în ce mai puțin semețe, pierzîndu-se la orizont printr-o linie dreaptă, atît cît o poate ochiul cuprinde!

Frumoasă e comuna Pietroșani primăvara, cînd codrul înverzește și pomii se acoperă cu marama albă a florilor, răspîndind în aer parfumul lor specific, frumoasă e vara cu aerul curat și umbra răcoroasă, frumoasă toamna cu peisagii de pădure arămii și pomii încărcați de fructe, frumoasă iarna cînd din vatra ei se văd munții cu piscurile lor acoperite cu zăpadă!

În prezent această comună cuprinde satele: Pietroșani - satul de reședință - Bădești, Retevoiești, Gănești și Vărzăroaia, situate la distanțe față de reședință, variind între: 1 km (Bădești), 2 km Vărzăroaia, 3 km (Retevoiești) și 7 km (Gănești).

Satul Bădești este amplasat pe partea stîngă a rîului Doamnei; iar celelalte sate pe partea dreaptă.

Comuna se întinde pe o suprafață de 50 km și este așezată la o depărtare de 40 km nord-vest de municipiul Pitești, 26 km de orașul Cîmpulung și 26 km de Curtea de Argeș. Comunicația rutieră cu orașul Pitești se face pe drumul local Piscani-Nucșoara și șoseaua națională Pitești-Cîmpulung.

Din punct de vedere istoric, satul Bădești are 622 de ani, existență documentară, deci cel mai vechi din județul Argeș, la Retevoiești s-a descoperit prin săpăturile arheologice, așezări omenești datînd din epoca de început a bronzului (cultura Coțofeni și Sălcuța) și alte urme ale

culturii materiale din perioada primitivă și feudală; iar la Pietroșani s-au găsit unelte de piatră din epoca neolitică și măsele de mamut din paleoliticul inferior.

Relieful

Relieful comunei Pietroșani, ca și al comunelor învecinate este o trecere de la Subcarpați la dealurile de platformă, care se face printr-o zonă de contact mai joasă alcătuită din al doilea șir de mici depresiuni; spre deosebire de zona Subcarpaților Getici și a Podișului Getic, care este formată din „Mușcele" ce depășesc 800 m altitudine.

Relieful care domină satul Pietroșani și Vărzăroaia este următorul: Dealul de la vest cu o altitudine pînă la 700 m e continuarea altora care se lasă din munți în direcția nord-sud. Poartă în general numele de „Dealul Oii" sau „Plaiul Oii", căci altădată pe creasta sa era drumul numeroaselor turme de oi ale mocanilor spre munte sau spre cîmpie. El este hotarul între Pietroșani și satele: Stroești și Vîlsănești. Din culmea acestui deal se lasă printre numeroasele sale văi, o mulțime de delușoare, coaste, rîpi, piscuri, care luate dinspre nord sînt următoarele: vîrful Crucea lui Bucel, cel mai nord-estic punct de hotar, de la care spre est vine Piscul Doamnei, iar spre sud este poiana „Podurile lui Bucur", „Piscul Smeuriș", „Piscul Mavrodinenilor" și al „Purcăriei", Pleașa sau Mlaca Mică. Urmează apoi vîrful „Pajura" sau Fîntîna de Leac (punct trigonometric) „Plaiul Inăriștea", piscul „Podurile Mari", „Poiana cu Soci", de aici peste Valea Rudii găsim Țîlfa cu care se prelungește Podul, apoi Podișorul, ce se termină la Cîrsteianu și de unde urmează tot spre est șesul numit Cîmpul Mare, care se mărginește cu rîul pînă la „Capul Malului". De la Pajura și Inăriște se întinde Plaiul Mare, iar partea de est cuprinde: În deal „La lac", Podeaca și apoi Cotul Mare, Cotul Mic, Cotul lui Ilin, „Piscul cu Ghezurii", „Piscul Afeniș", „Piscul Părului", „Piscul Lung" și Dumbrava. Spre estul acestora e coasta dealului (izlazul sătenilor) apoi mai la nord Coasta Mare, Doșcioru și delușorul Păuelul. De la acestea spre est urmează lunca, terminîndu-se cu zăvoiul pînă la rîu și Buciumeanca cu Galbena. Continuînd spre sud pe dealul Oii (Drumul Oii) în dreptul satului Vărzăroaia găsim Piscul Căprioruluui (Căprioarei) [1] Țîlfa Moștenilor, un vîrf înalt, Plaiul văii Tetii, Masa de pămînt [2], Țîlfa Rușilor (Goila cota 660) [3] (punct trigonometric) care domină înălțimile dimprejur. Spre est de acesta

[1] Piscul Căprioruluui (Căprioarei) citat de la anul 6041 (1533) N. Leonăchescu-Nănd rașu Stroiești-Argeș. Documente și mărturii pag. 26. Editura Litera, Buc. 1971

[2] Tradiția spune că acolo a luat masa Negru Vodă, cînd a mers spre Curtea de Argeș, pe drumul de picior și căruță ce trece pe lîngă acest loc.

[3] Vîrful Goila s-a zis și Țîfla Rușilor, întrucît aici au lucrat soldați ruși la făcut de lemn pentru corăbii, doage și altele, pe timpul guvernării generalului Kiseleff, după cum arată P. Stănescu în monografia din anul 1904.

se lasă Dumbrava cu Hula și Piscul Moștenilor, Mlaca Mare, Piscul cu In, Mlaca Mică, apoi Poiana Mare, Piscul Răsturniș, Poiana Modrang, Cotul Mare, Viișoara și Mlaca Ologului. Mai spre est coasta dealului și fața văii Tetii, de la care urmează pămîntul sătenilor pînă la rîu.

Relieful satului Retevoiești și Gănești. Din partea de vest de la Viișoara, se merge pe muchia Dealului Oii în jos, se dă pe la obîrșia Văii Berzii și pe la Țîlfa numitei văi. Ceva mai în jos se vede pitorescul platou numit „Poiana Tîrgului", înconjurat de rîpe adînci. La apus de acest platou se află Valea Crucii, iar la nord, Valea Diaconului. În aceste locuri s-au găsit cu prilejul săpăturilor arheologice urme materiale ale omului primitiv. Mai în jos pe muche dăm de locul numit „Groapa Lupului"; apoi trecînd pe deasupra văii Căveștilor se ajunge la „Piscul Dadelor", „Rîpa Dadelor", „Țîlfa Întunericului", Piscul Arnăutului etc. Dealul lui Cazan, care poartă numele unuia dintre vechii strămoși ai Retevoieștilor, apoi Țîlfa Prisecii, Zăpodia și Sub-zăpodii, etc.

Dealurile din partea de est sînt predominate de vîrful Muschiosului și dealul cu același nume. Rîpa Mușchiosul se vede din depărtare. Mai sînt: Dealul Păcurarului, valea cu același nume, Crucea Netotului, Valea Lungă; apoi Sălbișul (fosta moșie a Pietroșanilor) cu Plaiul lui Ilie și Poiana Băjenoii.

Relieful satului Bădești. Partea de la nord se numește Voineagul (Pădurea Voinei). Aici se află: Dealul Mangu cu Podul Mangului, Gliganu, Mușcelul, Lăncioiu, Piscana, în vîrf „La Cruce", Cernatu, Faur, Dealul Șipotului; apoi Hîrlogul Mare, Surpatele, Grindu, Gîrnița, Mogîrcuța (poiană) Șescul (poiană) Poiana Tîrgului, Căminițoaia, Boul Popii, Valea Seacă, Poiana Predii, Poiana lui Gavrilă, Poiana Lazului, Piscanu, Valea Stoicăi, etc.

Hidrografia

Rîul Doamnei care are 109 km lungime, curge în direcția nord-sud, adună apele de pe dealuri și lunci care se formează din ploi și zăpezi. O parte din izvoarele sale au fost captate pe conductă către lacul de acumulare Vidraru-Căpățîneni.

În Pietroșani, Valea Rudii, pe care a fost străvechea așezare a satului, începe de la Piscul Doamnei, unde se împreună cu Valea Bădeștilor și Valea Iudei, care îi formează începutul. Ea colectează apele următoare care poartă numele strămoșilor: Pîrîul Giurca, Pîrîul lui Necula, Valea Corbului ce vine din spre Sodom, trece pe lîngă Prunii lui Andronache și Poiana lui Bican, Pîrîul Nițului, Valea Popii, și tăind drumul județean, se varsă în Rîul Doamnei. Mai sînt pîraiele următoare care își au obîrșia în alte părți: Pîrîul lui Istrate; Pîrîul Stricatu, Pîrîul Văcarului, Pîrîul lui Rodoș, Pîrîul Bratului etc.

culturii materiale din perioada primitivă și feudală; iar la Pietroșani s-au găsit unelte de piatră din epoca neolitică și măsele de mamut din paleoliticul inferior.

Relieful

Relieful comunei Pietroșani, ca și al comunelor învecinate este o treapă de la Subcarpați la dealurile de platformă, care se face printr-o zonă de contact mai joasă alcătuită din al doilea șir de mici depresiuni; spre deosebire de zona Subcarpaților Getici și a Podișului Getic, care este formată din „Mușcele" ce depășesc 800 m altitudine.

Relieful care domină satul Pietroșani și Vărzăroaia este următorul: Dealul de la vest cu o altitudine pînă la 700 m e continuarea altora care se lasă din munți în direcția nord-sud. Poartă în general numele de „Dealul Oii" sau „Plaiul Oii", căci altădată pe creasta sa era drumul numeroaselor turme de oi ale mocanilor spre munte sau spre cîmpie. El este hotarul între Pietroșani și satele: Stroești și Vîlsănești. Din culmea acestui deal se lasă printre numeroasele sale văi, o mulțime de delușoare, coaste, rîpi, piscuri, care luate dinspre nord sînt următoarele: vîrful Crucea lui Bucel, cel mai nord-estic punct de hotar, de la care spre est vine Piscul Doamnei, iar spre sud este poiana „Podurile lui Bucur", „Piscul Smeuriș", „Piscul Mavrodinenilor" și al „Purcăriei", Pleașa sau Mlaca Mică. Urmează apoi vîrful „Pajura" sau Fîntîna de Leac (punct trigonometric) „Plaiul Inăriștea", piscul „Podurile Mari", „Poiana cu Soci", de aici peste Valea Rudii găsim Țîlfa cu care se prelungește Podul, apoi Podișorul, ce se termină la Cîrsteianu și de unde urmează tot spre est șesul numit Cîmpul Mare, care se mărginește cu rîul pînă la „Capul Malului". De la Pajura și Inăriște se întinde Plaiul Mare, iar partea de est cuprinde: În deal „La lac", Podeaca și apoi Cotul Mare, Cotul Mic, Cotul lui Ilin, „Piscul cu Ghezurii", „Piscul Afeniș", „Piscul Părului", „Piscul Lung" și Dumbrava. Spre estul acestora e coasta dealului (izlazul sătenilor) apoi mai la nord Coasta Mare, Doșcioru și delușorul Păuelul. De la acestea spre est urmează lunca, terminîndu-se cu zăvoiul pînă la rîu și Buciumeanca cu Galbena. Continuînd spre sud pe dealul Oii (Drumul Oii) în dreptul satului Vărzăroaia găsim Piscul Căprioruluui (Căprioarei) [1] Țîlfa Moștenilor, un vîrf înalt, Plaiul văii Tetii, Masa de pămînt [2], Țîlfa Rușilor (Goila cota 660) [3] (punct trigonometric) care domină înălțimile dimprejur. Spre est de acesta

[1] Piscul Căprioruluui (Căprioarei) citat de la anul 6041 (1533) N. Leonăchescu-Năndrașu Stroiești-Argeș. Documente și mărturii pag. 26. Editura Litera, Buc. 1971

[2] Tradiția spune că acolo a luat masa Negru Vodă, cînd a mers spre Curtea de Argeș, pe drumul de picior și căruță ce trece pe lîngă acest loc.

[3] Vîrful Goila s-a zis și Țîfla Rușilor, întrucît aici au lucrat soldați ruși la făcut de lemn pentru corăbii, doage și altele, pe timpul guvernării generalului Kiseleff, după cum arată P. Stănescu în monografia din anul 1904.

se lasă Dumbrava cu Hula și Piscul Moștenilor, Mlaca Mare, Piscul cu In, Mlaca Mică, apoi Poiana Mare, Piscul Răsturniș, Poiana Modrang, Cotul Mare, Viișoara și Mlaca Ologului. Mai spre est coasta dealului și fața văii Tetii, de la care urmează pămîntul sătenilor pînă la rîu.

Relieful satului Retevoiești și Gănești. Din partea de vest de la Viișoara, se merge pe muchia Dealului Oii în jos, se dă pe la obîrșia Văii Berzii și pe la Țîlfa numitei văi. Ceva mai în jos se vede pitorescul platou numit „Poiana Tîrgului", înconjurat de rîpe adînci. La apus de acest platou se află Valea Crucii, iar la nord, Valea Diaconului. În aceste locuri s-au găsit cu prilejul săpăturilor arheologice urme materiale ale omului primitiv. Mai în jos pe muche dăm de locul numit „Groapa Lupului"; apoi trecînd pe deasupra văii Căveștilor se ajunge la „Piscul Dadelor", „Rîpa Dadelor", „Țîlfa Întunericului", Piscul Arnăutului etc. Dealul lui Cazan, care poartă numele unuia dintre vechii strămoși ai Retevoieștilor, apoi Țîlfa Prisecii, Zăpodia și Sub-zăpodii, etc.

Dealurile din partea de est sînt predominate de vîrful Muschiosului și dealul cu acelaș nume. Rîpa Mușchiosul se vede din depărtare. Mai sînt: Dealul Păcurarului, valea cu acelaș nume, Crucea Netotului, Valea Lungă; apoi Sălbișul (fosta moșie a Pietroșanilor) cu Plaiul lui Ilie și Poiana Băjenoii.

Relieful satului Bădești. Partea de la nord se numește Voineagul (Pădurea Voinei). Aici se află: Dealul Mangu cu Podul Mangului, Gliganu, Mușcelul, Lăncioiu, Piscana, în vîrf „La Cruce", Cernatu, Faur, Dealul Șipotului; apoi Hîrlogul Mare, Surpatele, Grindu, Gîrnița, Mogîrcuța (poiană) Șescul (poiană) Poiana Tîrgului, Căminițoaia, Boul Popii, Valea Seacă, Poiana Predii, Poiana lui Gavrilă, Poiana Lazului, Piscanu, Valea Stoicăi, etc.

Hidrografia

Rîul Doamnei care are 109 km lungime, curge în direcția nord-sud, adună apele de pe dealuri și lunci care se formează din ploi și zăpezi. O parte din izvoarele sale au fost captate pe conductă către lacul de acumulare Vidraru-Căpățîneni.

În Pietroșani, Valea Rudii, pe care a fost străvechea așezare a satului, începe de la Piscul Doamnei, unde se împreună cu Valea Bădeștilor și Valea Iudei, care îi formează începutul. Ea colectează apele următoare care poartă numele strămoșilor: Pîrîul Giurca, Pîrîul lui Necula, Valea Corbului ce vine din spre Sodom, trece pe lîngă Prunii lui Andronache și Poiana lui Bican, Pîrîul Nițului, Valea Popii, și tăind drumul județean, se varsă în Rîul Doamnei. Mai sînt pîraiele următoare care își au obîrșia în alte părți: Pîrîul lui Istrate; Pîrîul Stricatu, Pîrîul Văcarului, Pîrîul lui Rodoș, Pîrîul Bratului etc.

În Vărzăroaia: Valea Mare, Valea Lungă primește scursurile din Valea Diaconului, Valea Berzii, Valea Tetii împreună cu Puricioaica apoi, trecînd peste drumul județean, se varsă în Rîul Doamnei.

Din pădurea Retevoieștilor, Rîul Doamnei colectează viiturile aduse de: Pîrîul Siliștea, Valea Priseaca, Valea lui Pătru și Valea Gănești, toate traversînd drumul județean. Mai există Pîrîul Cucului, Valea Sîrbii etc.

Din pădurea de la est apa Rîului Doamnei primește debitul de apă pe care îl aduc văile:

Valea Hotarului iese din Piscul lui Ilie, se îndreaptă spre vest și se revarsă spre rîu fără a avea o matcă regulată. Valea Muschiosul, după ce primește în stînga Valea Rîpei unde e și marea rîpă Muschiosul, iar mai jos Valea Budulău, se îndreaptă spre vest și se varsă în rîu. Valea Băjenoii are aceeași gură și directive ca și Valea Muschiosului și toate trei se scurg din dealul Muschiosul, cu deosebire că Băjenoaia ca și Valea Hotarului n-au albie regulată.

Între Dealul Muschiosul și Dealul Păcurarului curge spre sud „Valea Păcurarului" care izvorăște de la Crucea Netotului și mai primește pe dreapta Valea Păltiniș. Din pădurea Voineagul, Rîul Doamnei colectează apele aduse de Valea Căminițoaiei la nord, Valea Urzicaru și Pîrîul Voineagul în centru. Aceste văi străbat satul Bădești de la est spre vest. Între satele Bădești și Pietroșani există un pod de lemn.

Nivelul apelor freatice pe dealurile comunei este coborît aproape tot timpul, așa că ele influențează procesul de formare a solurilor de pe aceste ridicături de teren.

Sînt însă mici suprafețe pe unele lunci joase, unde după precipitații îndelungi se produc rînze de apă temporare, care prin excesul de umiditate influențează solurile și proprietățile lor fizico-chimice.

Apa potabilă

Numeroasele puțuri, bine amenajate și răspîndite după necesitate pe suprafața comunei, dau sursa necesară de apă potabilă, de bună calitate. Ele au o adîncime care variază de la 4—9 și chiar 10 m.

Seismicitate

După datele furnizate de Sectorul seismologic din București, gradul de seismicitate este 7, întrucît comuna Pietroșani se află în apropiere de Valea Mare de lîngă Cîmpulung, unde există un focar seismic.

Clima

Clima este temperat continentală, comuna Pietroșani prezintă în general caracterele climatice ale regiunei Cîmpulung, Curtea de Argeș, în mijlocul căreia se află. Temperatura medie anuală variază în jurul

a 9°C, în timp ce temperatura mijlocie a lunei celei mai reci trece de 3°, iar a lunei celei mai calde nu depășește 19°C.

Maxima absolută a înregistrat 41° (în 1946 la Golești), iar minima absolută —31° (în 1933 la Cîmpulung). În medie sînt 170 de zile fără îngheț.

Umezeala relativă a aerului atinge în mijlociu o valoare anuală de 70%. Regimul precipitațiilor prezintă un mers regulat cu minimul în februarie și maximum în iunie.

În mijlociu se strîng anual între 7 și 800 mm de apă. Numărul zilelor cu ploaie atinge în mijlociu 120 anual.

Nebulozitatea scade în cursul lunilor de vară pînă la valoarea mijlocie de 4,2 ce se semnalează în luna august.

În mijlociu, într-un an sînt 102 zile senine, 112 zile acoperite și 145 zile noroase. Cifrele de mai sus au fost deduse din observațiile făcute la Cîmpulung pe o perioadă de 20 de ani și din cele făcute la Curtea de Argeș cu începere din 1933, dată cînd a luat ființă stațiunea din această localitate.[1]

Solul

Solurile sînt în general argiloase; în fiecare sat se găsește pămînt bun pentru făcut oale și cărămidă. Pe zăvoaiele de lîngă rîu, terenul este nisipos. Bine îngrășat terenul este productiv. Prunul și mărul sînt pomii care predomină în livezile de pe aceste soluri. Terenul satelor Bădești și Vărzăroaia fiind la adăpostul pădurii e mai bun pentru pomicultură.

Flora și fauna domestică

Flora reprezentată prin numeroase livezi de pomi, meri, peri, nuci, dau rezultate bune. Ierburi naturale și plante de furaje cresc într-o măsură potrivită. Porumbul, cartoful, fasolea și dovleacul sînt plantele care se întîlnesc mai des și se obțin recolte bune numai dacă terenul e bine îngrășat.

Fauna domestică este formată din: bovine, ovine, porcine, cabaline și păsări ca: găina, rața, gîsca, curca și porumbelul. Apicultura se află dezvoltată pe o scară întinsă. În floarea plantelor furajere de trifoi, lucernă etc, albinele găsesc mult nectar. De asemenea și în floarea dovleacului care se cultivă mai mult.

Flora și fauna sălbatică

În păduri crește în mai mare măsură: fagul, salcîmul, stejarul, carpenul, mesteacănul, lemnul cîinesc, mărăcinele, măciașul, cireșul, curpenul, jugastrul, mărul și părul sălbatic, crușinul, arțarul, bradul

[1] Institutul Meteorologic cu nr. 3793, 21. II. 1936, Buc. relativ la comuna Domnești și jud. Argeș (publicație).

În Vărzăroaia: Valea Mare, Valea Lungă primește scursurile din Valea Diaconului, Valea Berzii, Valea Tetii împreună cu Puricioaica apoi, trecînd peste drumul județean, se varsă în Rîul Doamnei.

Din pădurea Retevoieștilor, Rîul Doamnei colectează viiturile aduse de: Pîrîul Siliștea, Valea Priseaca, Valea lui Pătru și Valea Gănești, toate traversînd drumul județean. Mai există Pîrîul Cucului, Valea Sîrbii etc.

Din pădurea de la est apa Rîului Doamnei primește debitul de apă pe care îl aduc văile:

Valea Hotarului iese din Piscul lui Ilie, se îndreaptă spre vest și se revarsă spre rîu fără a avea o matcă regulată. Valea Muschiosul, după ce primește în stînga Valea Rîpei unde e și marea rîpă Muschiosul, iar mai jos Valea Budulău, se îndreaptă spre vest și se varsă în rîu. Valea Băjenoii are aceeași gură și directive ca și Valea Muschiosului și toate trei se scurg din dealul Muschiosul, cu deosebire că Băjenoaia ca și Valea Hotarului n-au albie regulată.

Între Dealul Muschiosul și Dealul Păcurarului curge spre sud „Valea Păcurarului" care izvorăște de la Crucea Netotului și mai primește pe dreapta Valea Păltiniș. Din pădurea Voineagul, Rîul Doamnei colectează apele aduse de Valea Căminițoaiei la nord, Valea Urzicaru și Pîrîul Voineagul în centru. Aceste văi străbat satul Bădești de la est spre vest. Între satele Bădești și Pietroșani există un pod de lemn.

Nivelul apelor freatice pe dealurile comunei este coborît aproape tot timpul, așa că ele influențează procesul de formare a solurilor de pe aceste ridicături de teren.

Sînt însă mici suprafețe pe unele lunci joase, unde după precipitații îndelungi se produc rînze de apă temporare, care prin excesul de umiditate influențează solurile și proprietățile lor fizico-chimice.

Apa potabilă

Numeroasele puțuri, bine amenajate și răspîndite după necesitate pe suprafața comunei, dau sursa necesară de apă potabilă, de bună calitate. Ele au o adîncime care variază de la 4—9 și chiar 10 m.

Seismicitate

După datele furnizate de Sectorul seismologic din București, gradul de seismicitate este 7, întrucît comuna Pietroșani se află în apropiere de Valea Mare de lîngă Cîmpulung, unde există un focar seismic.

Clima

Clima este temperat continentală, comuna Pietroșani prezintă în general caracterele climatice ale regiunei Cîmpulung, Curtea de Argeș, în mijlocul căreia se află. Temperatura medie anuală variază în jurul

a 9°C, în timp ce temperatura mijlocie a lunei celei mai reci trece de 3°, iar a lunei celei mai calde nu depășește 19°C.

Maxima absolută a înregistrat 41° (în 1946 la Golești), iar minima absolută —31° (în 1933 la Cîmpulung). În medie sînt 170 de zile fără îngheț.

Umezeala relativă a aerului atinge în mijlociu o valoare anuală de 70%. Regimul precipitațiilor prezintă un mers regulat cu minimul în februarie și maximum în iunie.

În mijlociu se strîng anual între 7 și 800 mm de apă. Numărul zilelor cu ploaie atinge în mijlociu 120 anual.

Nebulozitatea scade în cursul lunilor de vară pînă la valoarea mijlocie de 4,2 ce se semnalează în luna august.

În mijlociu, într-un an sînt 102 zile senine, 112 zile acoperite și 145 zile noroase. Cifrele de mai sus au fost deduse din observațiile făcute la Cîmpulung pe o perioadă de 20 de ani și din cele făcute la Curtea de Argeș cu începere din 1933, dată cînd a luat ființă stațiunea din această localitate.[1]

Solul

Solurile sînt în general argiloase; în fiecare sat se găsește pămînt bun pentru făcut oale și cărămidă. Pe zăvoaiele de lîngă rîu, terenul este nisipos. Bine îngrășat terenul este productiv. Prunul și mărul sînt pomii care predomină în livezile de pe aceste soluri. Terenul satelor Bădești și Vărzăroaia fiind la adăpostul pădurii e mai bun pentru pomicultură.

Flora și fauna domestică

Flora reprezentată prin numeroase livezi de pomi, meri, peri, nuci, dau rezultate bune. Ierburi naturale și plante de furaje cresc într-o măsură potrivită. Porumbul, cartoful, fasolea și dovleacul sînt plantele care se întîlnesc mai des și se obțin recolte bune numai dacă terenul e bine îngrășat.

Fauna domestică este formată din: bovine, ovine, porcine, cabaline și păsări ca: găina, rața, gîsca, curca și porumbelul. Apicultura se află dezvoltată pe o scară întinsă. În floarea plantelor furajere de trifoi, lucernă etc, albinele găsesc mult nectar. De asemenea și în floarea dovleacului care se cultivă mai mult.

Flora și fauna sălbatică

În păduri crește în mai mare măsură: fagul, salcîmul, stejarul, carpenul, mesteacănul, lemnul cîinesc, mărăcinele, măcieșul, cireșul, curpenul, jugastrul, mărul și părul sălbatic, crușinul, arțarul, bradul

[1] Institutul Meteorologic cu nr. 3793, 21. II. 1936, Buc. relativ la comuna Domnești și jud. Argeș (publicație).

plantat, zmeura, cătina, etc. Unii arbori au crescut din lăstărișul natural și din sămînță, iar alții prin plantări organizate. În zăvoi întîlnim aninul-negru și richita (Salix Fragilis).

Prin ierburile naturale de peste tot locul cresc plante medicinale ca: coada șoricelului (achillea millefolium), sunătoare, (hipericum perforatum) cicoare, troscot, păpădie, mușețel, cimbrișor, pir, tătănească, volbură, fierea pămîntului, lumînărică, trei frați pătrați, traista ciobanului, rapiță sălbatică, izmă, coada calului, pătlagină, odolean, pelin, sulfină, urzică, roinița, podbal, toporaș, cucută, mătrăgună, măselariță etc.

În pădure vezi mure, zmeură, fragi și diferiți bureți ca: mînătărci, bureți lăptoși, ghebe, bureți de fag, bureți de prun, bureți vineți, spurcaci, etc. Prin fauna sălbatică se află: căprioare, iepuri, vulpi, viezuri, veverițe, mistreți și mai rar lupi. Dintre păsări enumerăm: coțofana, graurul, mierla, ciocănitoarea, cioara, gaița, vrabia, privighetoarea, presura, codobatura, cucul, pitulicea, ciocîrlanul, uliul, corbul, pupăza, rîndunica sălbatică, turturica, barza, porumbelul sălbatic etc.

Insectele care se află pe aici sînt: furnica, greerele, omida păroasă, omida verde, cosarul, croitorul, lăcusta, coropișnița (blennius gattorugine) păduchele albinelor etc.

Se găsesc și reptile ca: șerpi diferiți, șopîrle, broaște, gușteri (lacerta viridis), salamandre (salamandra maculosa) etc.

Există și animale dăunătoare: șoarecele de casă (musculus), șobolanul și dihorul (mustela putorius).

Portul și jocul din comună

În afară de limbă, obiceiuri, credință, datine și cîntece, patrimoniul nostru național mai cuprinde portul și jocurile românești. Ele ne sînt comori scumpe ale noastre, deoarece prin ele ne-am afirmat ființa noastră, cînd răuvoitorii din afară ne tăgăduiau origina românească. Sînt cele mai scumpe podoabe ale românului adevărat, deoarece și cu ele am știut să ducem faima atît în țară cît și peste hotare.

Și fiindcă sîntem într-o comună unde portul și jocurile românești se mai mențin, le vom descrie mai jos:

I. Îmbrăcămintea din această regiune este adevăratul port românesc și s-a păstrat nealterat de influența străină.

Bărbatul poartă cămașă albă, făcută în casă, din pînză de cînepă, sau de bumbac, tinerii poartă cămăși cu diferite motive naționale, care arată gust și măiestrie în aranjamentul culorilor. Spre deosebire de alte regiuni, cămașa de aici are o lungime potrivită.

În picioare, cei mai mulți poartă cioareci sau ițari, strîmți și făcuți din dimie țesută în casă. Unii dintre cei mai cu stare au părăsit dimia și-și fac pantaloni din șai, care sînt cu mult mai costisitori și mai puțin durabili.

Port național

C. Dobrescu, primarul comunei Pietroșani

Bătrînii își încing mijlocul cu brîul de lînă, care este foarte igienic, în timpul iernii. Bine ar fi ca acest brîu să fie purtat și de cei tineri, în timpul friguros.

Peste brîu au chimirul, lucrat cu mult gust.

Pe deasupra cămășii se poartă cojocul sau pieptarul înflorat iar peste cojoc, minteanul sau zeghea, care este făcută din dimie, țesută tot în casă.

Cei care se ocupă cu păstoria, sau sînt chirigii, folosesc cojoacele mari, ori sarica, care îi apără de gerul cel mare. Pe cap poartă căciuli de formă rotundă ori conică și pălării de pîslă după anotimp.

Încălțămintea constă din opinci, bocanci, pantofi, cisme de cauciuc și ghete. În încălțăminte pun obiele de lînă, făcute din dimie ori ciorapi făcuți din lînă, care țin bine de cald.

De aceea în timpul iernii, oamenii îmbrăcați în acest port nu au teamă de ger și nici nu se îmbolnăvesc.

plantat, zmeura, cătina, etc. Unii arbori au crescut din lăstărișul natural și din sămînță, iar alții prin plantări organizate. În zăvoi întîlnim aninul-negru și richita (Salix Fragilis).

Prin ierburile naturale de peste tot locul cresc plante medicinale ca: coada șoricelului (achillea millefolium), sunătoare, (hipericum perforatum) cicoare, troscot, păpădie, mușețel, cimbrișor, pir, tătănească, volbură, fierea pămîntului, lumînărică, trei frați pătrați, traista ciobanului, rapiță sălbatică, izmă, coada calului, pătlagină, odolean, pelin, sulfină, urzică, roinița, podbal, toporaș, cucută, mătrăgună, măselariță etc.

În pădure vezi mure, zmeură, fragi și diferiți bureți ca: mînătărci, bureți lăptoși, ghebe, bureți de fag, bureți de prun, bureți vineți, spurcaci, etc. Prin fauna sălbatică se află: căprioare, iepuri, vulpi, viezuri, veveriițe, mistreți și mai rar lupi. Dintre păsări enumerăm: coțofana, graurul, mierla, ciocănitoarea, cioara, gaița, vrabia, privighetoarea, presura, codobatura, cucul, pitulicea, ciocîrlanul, uliul, corbul, pupăza, rîndunica sălbatică, turturica, barza, porumbelul sălbatic etc.

Insectele care se află pe aici sînt: furnica, greerele, omida păroasă, omida verde, cosarul, croitorul, lăcusta, coropișnița (blennius gattorugine) păduchele albinelor etc.

Se găsesc și reptile ca: șerpi diferiți, șopîrle, broaște, gușteri (lacerta viridis), salamandre (salamandra maculosa) etc.

Există și animale dăunătoare: șoarecele de casă (musculus), șobolanul și dihorul (mustela putorius).

Portul și jocul din comună

În afară de limbă, obiceiuri, credință, datine și cîntece, patrimoniul nostru național mai cuprinde portul și jocurile românești. Ele ne sînt comori scumpe ale noastre, deoarece prin ele ne-am afirmat ființa noastră, cînd răuvoitorii din afară ne tăgăduiau origina românească. Sînt cele mai scumpe podoabe ale românului adevărat, deoarece și cu ele am știut să ducem faima atît în țară cît și peste hotare.

Și fiindcă sîntem într-o comună unde portul și jocurile românești se mai mențin, le vom descrie mai jos:

I. Îmbrăcămintea din această regiune este adevăratul port românesc și s-a păstrat nealterat de influența străină.

Bărbatul poartă cămașă albă, făcută în casă, din pînză de cînepă, sau de bumbac, tinerii poartă cămăși cu diferite motive naționale, care arată gust și măiestrie în aranjamentul culorilor. Spre deosebire de alte regiuni, cămașa de aici are o lungime potrivită.

În picioare, cei mai mulți poartă cioareci sau ițari, strîmți și făcuți din dimie țesută în casă. Unii dintre cei mai cu stare au părăsit dimia și-și fac pantaloni din șai, care sînt cu mult mai costisitori și mai puțin durabili.

Port național

C. Dobrescu, primarul comunei Pietroșani

Bătrînii își încing mijlocul cu brîul de lînă, care este foarte igienic, în timpul iernii. Bine ar fi ca acest brîu să fie purtat și de cei tineri, în timpul friguros.

Peste brîu au chimirul, lucrat cu mult gust.

Pe deasupra cămășii se poartă cojocul sau pieptarul înflorat iar peste cojoc, minteanul sau zeghea, care este făcută din dimie, țesută tot în casă.

Cei care se ocupă cu păstoria, sau sînt chirigii, folosesc cojoacele mari, ori sarica, care îi apără de gerul cel mare. Pe cap poartă căciuli de formă rotundă ori conică și pălării de pîslă după anotimp.

Încălțămintea constă din opinci, bocanci, pantofi, cisme de cauciuc și ghete. În încălțăminte pun obiele de lînă, făcute din dimie ori ciorapi făcuți din lînă, care țin bine de cald.

De aceea în timpul iernii, oamenii îmbrăcați în acest port nu au teamă de ger și nici nu se îmbolnăvesc.

Port național

Port național

Port național din anul 1880. Fam. Toma Necula

Port național

Port național

Nici portul femeilor din această comună nu e mai prejos. Ele, care în majoritate își lucrează totul în casă, au făcut din portul lor o adevărată podoabă națională, care întrece portul altor comune.

Unele din ele lucrează și pentru vînzare aceste costume, aducînd un însemnat venit în casă. În picioare poartă opinci, ghete și pantofi, încălțîndu-se cu călțuni ori ciorapi de lînă, făcuți de mîna lor. Astăzi însă, ciorapul de lînă a început să fie înlocuit cu cel de cumpărat. Cămașa sau iia cusută ori aleasă în război cu mătase, fir sau lînică e atît de frumoasă, încît a fost admirată și peste hotarele țării noastre.

Munca migăloasă și îndelungată a fetelor cu alesul și cusutul noilor modele, care au fost ținute secret, se dă în vileag de Paști, la horă. Atunci costumele apar ca o adevărată expoziție.

În timpul friguros, folosesc și ele minteanul și broboada.

Pe cap, pun tistimele și marame cele căsătorite, iar bătrînele — ștergare — asemănîndu-se cu femeile strămoșilor daci.

Fetele au portul la fel, cu deosebire că umblă cu capul descoperit, avînd părul împletit în cozi sau făcut conci.

Se deosebește în regiunea noastră portul femeilor din com. Corbi, care înlocuiesc fotele, cu cretințe.

Portul vechi. Bărbații purtau cămăși albe sau cu rîuri (cusute cu arnici sau mătase), cioareci, iar în picioare opinci cu nojițe împletite frumos peste obiele de dimie albă. Iarna, peste pieptar, puneau pe umeri o zeghe lungă încheiată la gît cu băieri. Vara se îmbrăcau peste cămașa cu mîneci largi cu o vestă și pe cap puneau pălărie. Tot cu opinci se încălțau și învățătorii și preoții.

Femeile purtau iarna zeghe lungă peste cojoc ca și bărbații. În picioare, sărbătoarea încălțau ghete cu cărîmb (botini) și cisme. În zi de lucru, peste picior, în opinci își puneau tureci, cioci ori călțuni din dimie albă lucrată în casă. Pe cap purtau pălării mocănești (ungurești) după moda timpului.

Într-o foaie de zestre din 19 oct. 1880 (vezi cuprinsul) se menționează că: „fata are de zestre pe lîngă altele și o zeghe nouă de mițe, un cojoc cu mînci nou, un lăibăruț de postav, opt ii bune și patru de purtare, două brîne, una pereche cisme și una botini, un trenci nou...“ Astăzi, portul național care este mai scump, a fost înlocuit în cea mai mare parte cu costumul nemțesc.

Menționăm că învățătorii: P. Stănescu, I. Bungescu, N. Petroșanu, I. Ionescu, Emilian Stănescu, N. Adămescu și Ion D. Bratu n-au schimbat portul național pînă la moarte.

Port național

Port național

Port național

Port național

Port național

Port național

II. *Despre jocuri.* Din cele mai vechi timpuri poporul român, mai ales la sate, și-a exprimat plăcerea și veselia prin jocurile românești. Jucate pe un maidan, în fața hanului ori în salon, ele au fost întotdeauna o ocazie de viață colectivă a satului. Jocurile se împart în două categorii:

a) distractive și

b) magice sau rituale.

Mai jos vom descrie numai jocurile acestei comune. Cel mai frumos și cel mai răspîndit este „Hora". Ea se joacă în cerc sau în coloană deschisă, după tactul muzicii. Hora este întovărășită în timpul jocului de diferite chiituri sau strigături. Prin ele se biciuesc unele moravuri ori scăderi. De exemplu:

La horă mă-ndes, mă-ndes,
La război nu știu să țes.
Fata mamii cea lăută,
Face mămăliga crudă.

La mîndruța jucăușe
Stă gunoiul după ușe!
Mîndra mea frumoasă nu e
Dar cu vorba mă mîngîie!

Sus, sus, sus, picioare moi
Că dă dracul peste voi!

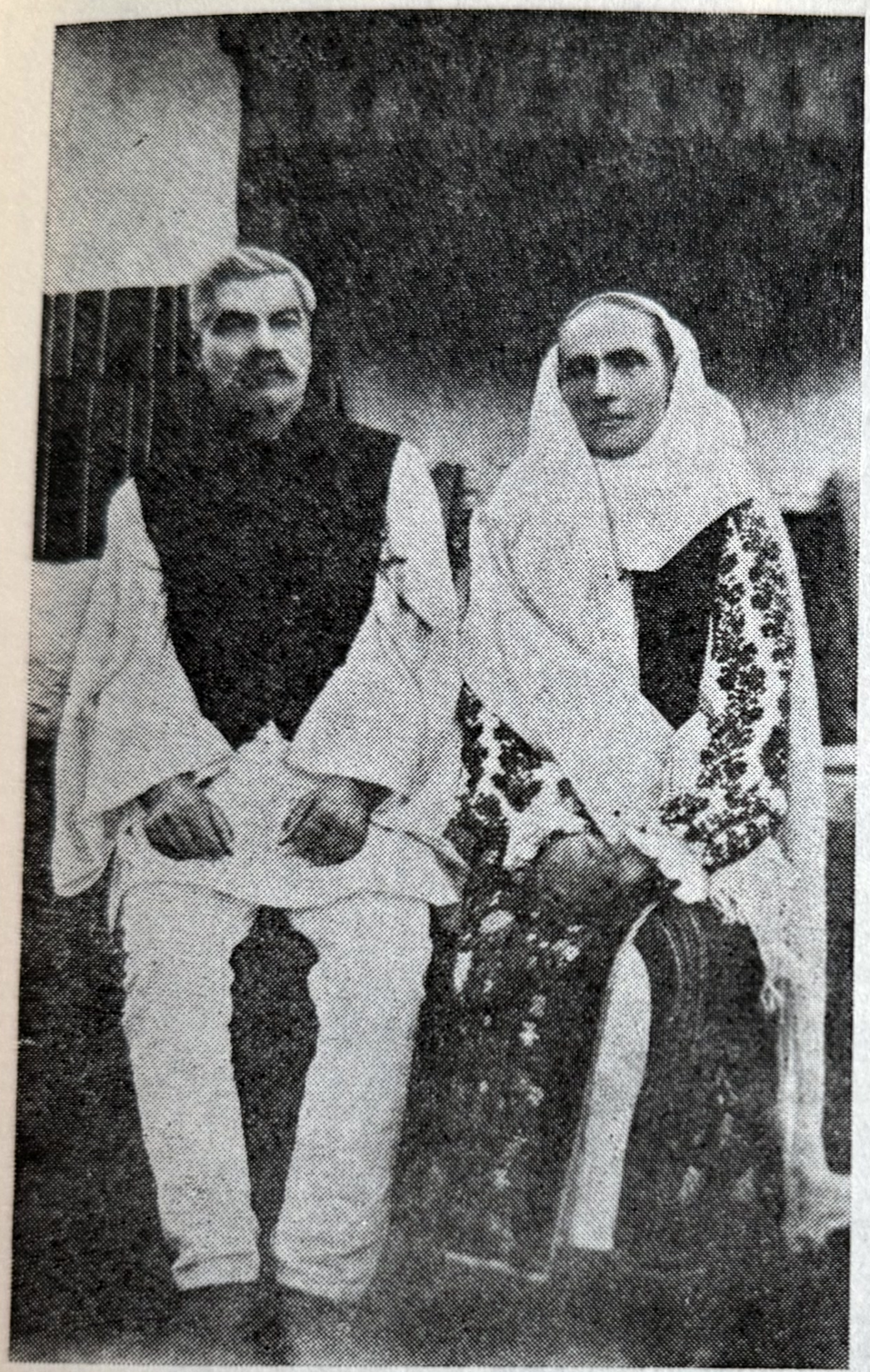

Port național

Port național

Un alt joc este „sîrba", ce se joacă mai repede decît hora, în formă de coloană deschisă. Mai repede decît sîrba și într-un tact mai viu, cu diverse figuri este „brîul". E un joc iute și de aceea nu-l pot juca toți. Celor ce nu-l prea joacă bine, li se spun chiuituri:

Brîuleț nume frumos
Și de brîu și de cojoace

sau

Tare ești tu migălos
Că nouă brîul ne place.

Alt joc în formă de cerc sau coloană deschisă este „alunelul". El este întovărășit cu vorbe, ca: Alunelul, alunelul, hai la joc ș.a.m.d.

Port național

Port național

II. *Despre jocuri.* Din cele mai vechi timpuri poporul român, mai ales la sate, și-a exprimat plăcerea și veselia prin jocurile românești. Jucate pe un maidan, în fața hanului ori în salon, ele au fost întotdeauna o ocazie de viață colectivă a satului. Jocurile se împart în două categorii:

a) distractive și
b) magice sau rituale.

Mai jos vom descrie numai jocurile acestei comune. Cel mai frumos și cel mai răspîndit este „Hora". Ea se joacă în cerc sau în coloană deschisă, după tactul muzicii. Hora este întovărășită în timpul jocului de diferite chiituri sau strigături. Prin ele se biciuesc unele moravuri ori scăderi. De exemplu:

La horă mă-ndes, mă-ndes,
La război nu știu să țes.
Fata mamii cea lăută,
Face mămăliga crudă.

La mîndruța jucăușe
Stă gunoiul după ușe!
Mîndra mea frumoasă nu e
Dar cu vorba mă mîngîie!

Sus, sus, sus, picioare moi
Că dă dracul peste voi!

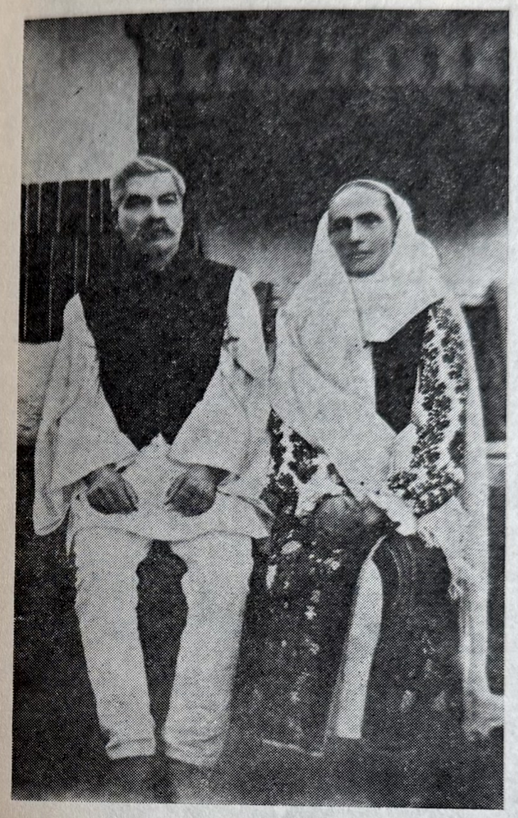

Port național

Port național

Un alt joc este „sîrba", ce se joacă mai repede decît hora, în formă de coloană deschisă. Mai repede decît sîrba și într-un tact mai viu, cu diverse figuri este „brîul". E un joc iute și de aceea nu-l pot juca toți. Celor ce nu-l prea joacă bine, li se spun chiituri:

Brîuleț nume frumos
Și de brîu și de cojoace

sau

Tare ești tu migălos
Că nouă brîul ne place.

Alt joc în formă de cerc sau coloană deschisă este „alunelul". El este întovărășit cu vorbe, ca: Alunelul, alunelul, hai la joc ș.a.m.d.

Port național vechi. Anica Gh. Plopeanu, Maria I. Ghețea și Petre al lui Onică Lăstun

Port nationl vechi din anul 1907

Port național din anul 1907. Dumitru Stan Bratu cu soția, învățătorul satului cu copiii Nică și Petre și alți locuitori

Port național din anul 1904

Port național. Ion I. Drăgușanu (casierul) din Bădești, fotografiat în anul 1910, la vîrsta de 26 de ani, decedat la 87 de ani.

Tot în formă de horă este și „Mînioasa". Acest joc după un timp se schimbă din horă, cîte doi, jucînd în formă de cerc și schimbîndu-se cel din dreapta, după fiecare strigătură.

Dăm cîteva exemple de strigături, la acest joc:

Foaia verde trei scaeți
Faceți hora, măi băieți.
Foaie verde, baraboi
Și la dreapta cîte doi.

Foaia verde sălcioară
Înainte o fetișoară.
Foaie verde și-o sipică
Fugi de-aici că ești prea mică.

Romanul se joacă în formă de horă, într-un ritm vioi. Mai sînt „Hora Nuții" și „Floricica", cari se joacă tot în cerc.

Port național vechi. Anica Gh. Plopeanu, Maria I. Ghețea și Petre al lui Onică Lăstun

Port naționl vechi din anul 1907

Port național din anul 1907. Dumitru Stan Bratu cu soția, învățătorul satului cu copiii Nică și Petre și alți locuitori

Port național din anul 1904

Port național. Ion I. Drăguşanu (casierul) din Bădești, fotografiat în anul 1910, la vîrsta de 26 de ani, decedat la 87 de ani.

Tot în formă de horă este și „Mînioasa". Acest joc după un timp se schimbă din horă, cîte doi, jucînd în formă de cerc și schimbîndu-se cel din dreapta, după fiecare strigătură.

Dăm cîteva exemple de strigături, la acest joc:

Foaia verde trei scaeți
Faceți hora, măi băieți.
Foaie verde, baraboi
Și la dreapta cîte doi.

Foaia verde sălcioară
Înainte o fetișoară.
Foaie verde și-o sipică
Fugi de-aici că ești prea mică.

Romanul se joacă în formă de horă, într-un ritm vioi. Mai sînt „Hora Nuții" și „Floricica", cari se joacă tot în cerc.

Port național din anul 1904. Iosif Georgescu cu soția, Nicolae Tițescu, Niță al Joiței, Nae Rădulescu, Ion Băjan și învățătorul satului în fața vechiului han din satul Pietroșani.

Port național din anul 1912

Port național. Ion D. Bratu, învățător decedat cu soția

În afară de acestea, mai sunt jocurile de doi: Ungureasca, Jianul, Ciobănașul și Basarabeanca. Ungureasca se joacă cîte doi, prinși de mijloc și între timp se învîrtesc pe loc. E un joc iute. I s-a dat acest nume, după numele românilor din Ardeal cărora, noi le ziceam „ungureni" înainte de Unire.

Jianul este un joc tot de doi, cu pași mărunți și iuți înainte și mai mari și rari, înapoi.

Ciobănașul se aseamănă cu Jianul, deosebindu-se de acesta, prin melodie.

Tot în perechi de cîte doi se joacă și Basarabeanca, oprindu-se în timp cu bătaia picioarelor în dreapta și în stînga.

Cam acestea sînt jocurile distractive din această comună.

Jocurile rituale sînt: Hora Miresii, ce se joacă în ziua nunții și Paparudele, care se obișnuiesc în timp de secetă, crezîndu-sa că aduc ploaie.

Acestea sînt jocurile comunei noastre destul de frumoase și împreună cu portul formează acel specific de creație (arta) populară a neamului. Păcat că au cam început să se piardă.

Se duce pînă și cel mai simbolic dans al țării, „Hora" fiind înlocuit de tinerii intelectuali prin foxtrot, cariocă, twist și altele. Răul cel mai mare e, că după ei se iau și fii de săteni, dornici de imitație.

Națiunile cu cultură adevărată nu-și lasă să se piardă aceste vestigii culturale. Trăiesc din ele, din sufletul lor, din trecutul lor. Nu trăiesc din împrumut, ci se dezvoltă din puterea firii și spiritului lor.

Să căutăm să nu le lăsăm să se piardă. Să facem din ele momente de bucurie în reprezentările culturale ale satului.

Deci o mai mare grijă din partea noastră pentru păstrarea portului românesc și jocurile românești, aceste comori culturale, în care se zugrăvește ființa și obîrșia noastră ca neam.

Obiceiuri și credințe locale la: — naștere — botez— nuntă și — moarte

Știut este că aceste obiceiuri și credințe, se schimbă de la regiuni la regiuni și de multe ori „cîte bordeie, atîtea obicee"; spune un proverb popular edificator. Dar real este, că toate au caracterul pur românesc, cu aceeași origină îndepărtată, însă — dureros — că în mare măsură au fost alterate de influențele străine, — de multe ori chiar înlocuite complet, cu mai mult sau mai puțin succes.

1. **La naștere.** În apropierea fericitului eveniment, ai casei împreună cu moașa pregătesc patul, în care va naște lehuza, cu fîn sau otavă, de obicei în apropierea sobei — de unde și vorba: „dă pe vatră" [1]). Din timp se pregătește vinul sau țuica fiartă, pentru lehuză. Eventual că nașterea este unul din momentele cele mai grele pentru femeie în viață: Este clipa cînd prin corpul ei trec fiori ca aceia pe care îi produc tăierea bisturiului. După naștere, copilul este îmbăiat cu apa în care s-a fiert o monedă de argint — pentru ca acesta să fie curat ca argintul.

În seara a treia, se pun „ursitorile" [2])

După trei zile de la naștere, unele femei, părăsesc patul, iar altele rămîn 12 zile.

Lehuzia ține 40 zile — în care timp femeile rămîn în casă, sau dacă ies, să nu treacă drumul.

2. **Botezul.** Pruncii se botează în primele 2 săptămîni după naștere, foarte puțini rămîn în urmă și în nici un caz mai tîrziu de 40 zile. Săvîrșirea acestui act se face în zile de sărbătoare și, excepțional în zile de lucru. Cînd nașul îl ridică din leagăn, cinstește moașa, iar în locul lui,

[1] Astăzi casele de naștere înlocuiesc patul lehuzei de altădată.
[2] Superstițiile cu ursitorile au dispărut de mai mulți ani.

lasă bani. Încheierea se face printr-o masă de „cumetrie“ la care iau parte: nașul, rude și invitați, care dăruiesc felurite ajutoare, în special bani; nașii dacă sînt mai înstăriți, dau vite. Părinții, la rîndul lor, răspund prin plocon.

Duminica următoare se croiește pruncului cămășuță nouă, la care lucrează mama pînă în ziua cînd iese la biserică. Prin această cămașă se trece o monedă de argint sau de aur, zicînd: precum trage lumea la aur și argint, tot așa să tragă bogăția la acest prunc. Cămașa cu care l-a născut, o spală și o dă de pomană.

În trecut numele ce se dădeau la prunci, erau: Vlaicu, Mușat, Busuioc, Stoica, Radu, Nica, Iordache și mai puțin: Ion și Nicolaie. La femei numele mai întrebuințat era: Ilinca, Floarea, Zamfira și Stanca etc. spre deosebire de azi, cînd foarte des găsim numele de: Maria, Ioana, Elena etc.

3. **Nunta.** a) Pețitul se face, după ce tinerii s-au înțeles la horă, — prin neamurile sau părinții viitorului mire — care se duc cu o sticlă de țuică sau ploscă, la mireasă din care servește pe toți ai casei. Dacă fata pețită nu gustă din ploscă, e semn că nu dorește căsătoria cu acel tînăr, iar de gustă, se și fixează ziua logodnei. Deseori logodna se face joia.

b) Logodna este actul premergător nunții — cuvînt ce local se pronunță „logondă“. În seara logodnei se face foaia de zestre, care la case cu bătrîni începe așa: Cu ajutorul lui Dumnezeu, făcut-am această foaie de zestre prin care dăm fiicei noastre averea mișcătoare:... după care se înșiră zestrea, semnînd-o: părinții, mirele, mireasa și cîțiva martori. Urmează apoi masa. În timp ce lăutarii cîntă, se face horă unde se joacă pînă la ziuă. Cu 3 zile înainte de nuntă trimite ginerele așa numitele merinzi (lucruri de mîncare) ca să înceapă a se deprinde cu cele ce va să fie.

Între logodnă și nuntă se fac mari pregătiri, atît la ginere, cît și la mireasă. Tot în acest timp se face declarația de căsătorie, care se încheie cu căsătoria propriu zisă în preziua sau ziua nunții — de ofițerul stării civile.

În seara nunții, ginerele vestește (chiamă cu plosca), din casă în casă, însoțit de lăutar. Asemenea face și mireasa pe la fetele de vîrsta ei.

Orice nuntă începe cu „fedelașul“ de sîmbătă seara. La „fedeleș“, mirele trimite un lăutar și un grup de flăcăi cu ramuri de brad la mireasă, pe care le bat în stîlpii de la poartă și în colțurile casei. Aici se găsesc rude și fete, care fac hora în curte. Flăcăii trimiși sînt cunoscuți sub numele de „merinzari“. Tot în acest timp, mirele merge la naș cu plocon și ramuri de brad. Un frumos obicei, aproape să dispară, este „bradul“. Bradul se împodobește cu turte, diferite dulciuri și hîrtie colorată. El este așezat în vîrful unei prăjine, cu o basma frumoasă, pe care

Acestea sînt jocurile comunei noastre destul de frumoase și împreună cu portul formează acel specific de creație (arta) populară a neamului. Păcat că au cam început să se piardă.

Se duce pînă și cel mai simbolic dans al țării, „Hora" fiind înlocuit de tinerii intelectuali prin foxtrot, carioică, twist și altele. Răul cel mai mare e, că după ei se iau și fii de săteni, dornici de imitație.

Națiunile cu cultură adevărată nu-și lasă să se piardă aceste vestigii culturale. Trăiesc din ele, din sufletul lor, din trecutul lor. Nu trăiesc din împrumut, ci se dezvoltă din puterea firii și spiritului lor.

Să căutăm să nu le lăsăm să se piardă. Să facem din ele momente de bucurie în reprezentările culturale ale satului.

Deci o mai mare grijă din partea noastră pentru păstrarea portului românesc și jocurile românești, aceste comori culturale, în care se zugrăvește ființa și obîrșia noastră ca neam.

Obiceiuri și credințe locale la: — naștere — botez— nuntă și — moarte

Știut este că aceste obiceiuri și credințe, se schimbă de la regiuni la regiuni și de multe ori „cîte bordeie, atîtea obicee"; spune un proverb popular edificator. Dar real este, că toate au caracterul pur românesc, cu aceeași origină îndepărtată, însă — dureros — că în mare măsură au fost alterate de influențele străine, — de multe ori chiar înlocuite complet, cu mai mult sau mai puțin succes.

1. **La naștere.** În apropierea fericitului eveniment, ai casei împreună cu moașa pregătesc patul, în care va naște lehuza, cu fîn sau otavă, de obicei în apropierea sobei — de unde și vorba: „dă pe vatră" [1]). Din timp se pregătește vinul sau țuica fiartă, pentru lehuză. Eventual că nașterea este unul din momentele cele mai grele pentru femeie în viață: Este clipa cînd prin corpul ei trec fiori ca aceia pe care îi produc tăierea bisturiului. După naștere, copilul este îmbăiat cu apa în care s-a fiert o monedă de argint — pentru ca acesta să fie curat ca argintul.

În seara a treia, se pun „ursitorile" [2])

După trei zile de la naștere, unele femei, părăsesc patul, iar altele rămîn 12 zile.

Lehuzia ține 40 zile — în care timp femeile rămîn în casă, sau dacă ies, să nu treacă drumul.

2. **Botezul.** Pruncii se botează în primele 2 săptămîni după naștere, foarte puțini rămîn în urmă și în nici un caz mai tîrziu de 40 zile. Săvîrșirea acestui act se face în zile de sărbătoare și, excepțional în zile de lucru. Cînd nașul îl ridică din leagăn, cinstește moașa, iar în locul lui,

[1] Astăzi casele de naștere înlocuiesc patul lehuzei de altădată.
[2] Superstițiile cu ursitorile au dispărut de mai mulți ani.

lasă bani. Încheierea se face printr-o masă de „cumetrie" la care iau parte: nașul, rude și invitați, care dăruiesc felurite ajutoare, în special bani; nașii dacă sînt mai înstăriți, dau vite. Părinții, la rîndul lor, răspund prin plocon.

Duminica următoare se croiește pruncului cămășuță nouă, la care lucrează mama pînă în ziua cînd iese la biserică. Prin această cămașă se trece o monedă de argint sau de aur, zicînd: precum trage lumea la aur și argint, tot așa să tragă bogăția la acest prunc. Cămașa cu care l-a născut, o spală și o dă de pomană.

În trecut numele ce se dădeau la prunci, erau: Vlaicu, Mușat, Busuioc, Stoica, Radu, Nica, Iordache și mai puțin: Ion și Nicolaie. La femei numele mai întrebuințat era: Ilinca, Floarea, Zamfira și Stanca etc. spre deosebire de azi, cînd foarte des găsim numele de: Maria, Ioana, Elena etc.

3. **Nunta.** a) Pețitul se face, după ce tinerii s-au înțeles la horă, — prin neamurile sau părinții viitorului mire — care se duc cu o sticlă de țuică sau ploscă, la mireasă din care servește pe toți ai casei. Dacă fata pețită nu gustă din ploscă, e semn că nu dorește căsătoria cu acel tînăr, iar de gustă, se și fixează ziua logodnei. Deseori logodna se face joia.

b) Logodna este actul premergător nunții — cuvînt ce local se pronunță „logondă". În seara logodnei se face foaia de zestre, care la case cu bătrîni începe așa: Cu ajutorul lui Dumnezeu, făcut-am această foaie de zestre prin care dăm fiicei noastre averea mișcătoare:... după care se înșiră zestrea, semnînd-o: părinții, mirele, mireasa și cîțiva martori. Urmează apoi masa. În timp ce lăutarii cîntă, se face horă unde se joacă pînă la ziuă. Cu 3 zile înainte de nuntă trimite ginerele așa numitele merinzi (lucruri de mîncare) ca să înceapă a se deprinde cu cele ce va să fie.

Între logodnă și nuntă se fac mari pregătiri, atît la ginere, cît și la mireasă. Tot în acest timp se face declarația de căsătorie, care se încheie cu căsătoria propriu zisă în preziua sau ziua nunții — de ofițerul stării civile.

În seara nunții, ginerele vestește (chiamă cu plosca), din casă în casă, însoțit de lăutar. Asemenea face și mireasa pe la fetele de vîrsta ei.

Orice nuntă începe cu „fedeleșul" de sîmbătă seara. La „fedeleș", mirele trimite un lăutar și un grup de flăcăi cu ramuri de brad la mireasă, pe care le bat în stîlpii de la poartă și în colțurile casei. Aici se găsesc rude și fete, care fac hora în curte. Flăcăii trimiși sînt cunoscuți sub numele de „merinzari". Tot în acest timp, mirele merge la naș cu plocon și ramuri de brad. Un frumos obicei, aproape să dispară, este „bradul". Bradul se împodobește cu turte, diferite dulciuri și hîrtie colorată. El este așezat în vîrful unei prăjine, cu o basma frumoasă, pe care

tinerii încearcă să o ia. De obicei, basmaua este luată din locul ei de mamă. Bradul e dus de nuntași și în biserică.

Tot sîmbătă seara, oamenii se așează la masă, în timp ce mirele este bărbierit de un flăcău, lăutarii cîntîndu-i:

Razi barbă de tinerețe
Să crească de bătrînețe
Barba crește, eu o raz,
De dragoste nu mă las
Mustăcioara se lungește,
Dragostea se isprăvește,
Intru-n casă la copile
Ele-și fac spaimă de mine
Intru-n casă la nevastă
Unde pui mîna mă lasă
Ce bine trăiam flăcău!
Mă duceam unde vream eu,
Iar acum mă însurai
Multă dragoste stricai.

Cîntecul acesta prevestește îmbătrînirea de mai tîrziu.

Duminică dimineața, nouii căsătoriți trimit prin sat chemători — deobicei 2 cîte 2, cu ploști cu vin și țuică. În această dimineață, nașa gătește mireasa numai în alb (fotă, iie și vestă cusute cu fir). Lăutarii îi cîntă așa:

Foaie verde samulastră
Se mărită fata noastră
Se mărită și ne lasă,
Cu inima friptă, arsă.
Floricele plîng pe coastă
Iar fata plînge în casă.
Ce de jale-n casa noastră!
Plîng și mame, plîng și frații,
Că floarea ne-a luat-o alții.
Copiliță cu părinți
La ce focul te măriți?
Căci mila de la părinți,
Anevoie ai s-o uiți.
Iar mila de la bărbat
Ca umbra de pom uscat
Tot cu pumnii după cap.
Foaie verde viorea
Se mărită copila
Și rămîne grădina
Grădina cu floricele
Puse de mîinele mele.
Înfloriți flori, înfloriți.
Că mie nu-mi trebuiți
Mie cînd îmi trebuiați
Voi atunci îmboboceați.
Înfloriți și stați pereche
Că eu mi-am ieșit din fete.
Pînă azi cu fetele
Mîine cu nevestele
Cînd eram la mama fată
Ce făceam, ce nu făceam,
Mamii tot dragă-i eram
Dar acum mă măritai,
Multă dragoste stricai.
Nu stricai numai pe a mea
Și stricai pe-a multora,
La fete de seama mea.
Toate lemnele că plîng
Și mireasa n-are gînd
Plîngeți ochi și lăcrimați
Că voi sînteți vinovați
Ce vedeți nu mai lăsați,
Ce iubiți nu mai uitați.

Pe drumul la șezătoare
O să crească iarbă mare
Pe poteca din vecini
O să crească mărăcini.

La nuntă mireasa aduce apă de la puțul din apropiere într-o vadră nouă, jucînd de 3 ori pînă acasă.

Pînă la sosirea ginerelui la mireasă, se face horă cu flăcăi și fete. Mirele merge iarăș la nașu cu plocon. Aici se îmbracă cu cămașa, pe care i-au adus-o „merinzarii" de la mireasă în seara fedeleșului — (peste cămașa care a avut-o. De acum și pînă după cununie, el este îmbrăcat cu 2 cămăși). Cu toți pleacă la mireasă, unde sînt întîmpinați de socrii. Nașul schimbă pălăria ginerelui cu a fratelui de ginere. Totodată merg patru fete — „surori de ginere", care poartă oglinda și ghetele sau cismele socrului mic. Ele încalță și mireasa, iar ca răsplată primesc basmale.

Mirele, la anumite nunți, angajează călărași,[1]) care sosesc înaintea lui. Unul dintre călărași recită frumoasele orații:

— Bună dimineața
Cinstiți socrii mari!
— Mulțumim 'mneavoastră
Băeți militari!
Dar ce umblați,
Ce căutați?
— Ce umblăm,
Ce căutăm,
la nimeni n-avem seama
să ne dăm.
Că noi multe mări am trecut
și multe țări am străbătut,
Și orașe și sate mari
Am colindat
și nimeni seama nu ne-a luat.
— Dar cine sînteți D-voastră,
Să ne luați sama noastră?
Dar fiindcă ne întrebați,
Să ne lăsați
Cu încetul, cu încetișorul
Să ne dăm cuvîntul
Cu adevărul,
Că de multe ce sînt și dese,
Nu le putem spune — alese —.
Tînărul nostru împărat
De dimineață s-a sculat,
Față albă și-a spălat,
Chica neagră a pieptănat,
Cu haine noi s-a-mbrăcat
Murgul și l-a înșeuat,
Cu trîmbița a sunat,
Multă oaste-a ridicat:
Două sute de grăniceri
Și-o sută feciori de boieri
Din cei mai mari,
Feciori de ghinărali.
Și-a plecat la vînătoare
Pe la răsărit de soare.
Și-a vînat țara de sus,
Despre apus,
Pînă juganii ne-au stătut
Și potcoavele-au pierdut.
Cînd dete soarele în deseară,
Ne lăsarăm la drumul mare
Și detărăm de-o urmă de fiară.
Toate acestea sta-n mirare.
Unii zic că-i urmă de zînă,
Să-i fie împăratului cunună,
Dar acolo se găsiră și alți
vînători
Mai cunoscători
Care ziseră că-i urmă de
căprioară,
Să fie împăratului soțioară.
Iar unul, cel mare
Cu grijă'n spinare,

[1] Astăzi se angajează auto-turisme, de către cei ce pot.

Călare pe cal
Ca un Ducipal,
Se ridică în scări
Și se umflă'n nări,
Făcu ochii roată
Peste ocrotirea toată
Și zări aici la D-voastră
O floricică frumoasă
Ba și drăgăstoasă.
Și văzînd că nu înflorește
Și nici nu rodește,
Nici locul nu-i prieste,
Ci mai mult se ofilește,
Ne trimise pe noi 6 lipcani
Călări pe 6 jungani,
Cu tîrnăcoape de argint
Să scoatem floarea din pămînt.
S'o scoatem din rădăcină,
S-o ducem la 'mpărat în grădină
Și-acolo să înflorească
Și locul să-i priască
Să nu se mai ofilească.
Socru mare!
Cînd va da soarele -ndeseară
Mare oaste vă-mpresoară,
Să lărgești casa
Și să-ntinzi masa
Și să gătești bucate d-ajuns,
Or loc de ascuns!
Noi am sta de-am mai ura,
Dar vedem că cei de la spate
Au rămas cu gurile căscate
Și cei dinainte,
Cu gurile proțăpite.
Să ne dai un vas cu prune uscate
S-aruncăm în cele guri căscate
Și-un putinei cu lapte bătut
Să le turnăm pe gît.
S-aduci și o strachină cu poame
Să dăm la cele cocoane
Și vreo cîțiva usturoi
Să dăm pe la cei ciocoi

Socrii mari!
Dacă ne credeți niscai tîlhari
Avem și firmane de la împărăție cu pecete.
Să vie să ne citească
Cine știe carte latinească,
Iar cine nu știe,
Ca de foc să se păzească.
Să ne aduceți socrii mari
Oameni cărturari:
Vreun popă cu barba deasă
Să ne citească cartea aleasă.
Să nu fie cu barba căruntă,
Să rămână cartea necitită,
Or vreunul cu barba rară
Să ne ție pîn-deseară,
Ci unul cu barba ca fusul
Să ne de-a curînd răspunsul
Socrii mari!
Noi am vrea să descălecăm,
Dar n-avem jos pe ce să ne dăm
Că nu sîntem ciobani de la oi,
Să descălecăm în noroi,
Ci suntem boieri mari,
Feciori de ghinărali
De lîngă mare, unde soarele răsare.
Nouă să ne aduceți scaune de argint,
Să descălecăm aici pe pămînt.
Sau să întindeți covoare
Să descălecăm în pridvoare.
Socrii mari!
La caii noștri să dați fîn verde
Cu roua neluată,
Cu floarea nescuturată,
Cosit în sărbători
Și-adunat de 2 fete surori
Caii noștrii să mănînce
Și din capete să nu miște
Caii noștri să bea
Și din capete să nu dea.
Dacă n-ați face așa,
Urechile vi s-ar tăia!

Socrii mari!

Noi am sta de-am mai ura
Dar ni-i că vom însera
Și-avem de-a trece
Munți înalți și luminoși.
Bine v-am găsit sănătoși!
Închină socre odată,
Dar să nu închini prea tare
Că și căciula din cap îți sare,
Ci să-nchini mai binișor
Să-ți pară mai dulcișor
Că nu e rachiu de al D-voastră
Zamă de prune.
Cînd bei multă,
Te umfli-n burtă,
Faci burta tobă,
Intri după sobă
Și stai cu greerii de vorbă
Ci e rachiu de Pitești
Cînd bei te veselești
Și e vin de Dealul Mare
Cînd bei,
Căciula din cap îți sare.
Bea socre mare, bea,
Că ce s-a făcut s-a făcut
Nu mai e de desfăcut
Acum să ne dai 8 boi
și 7 vaci
Și-apoi să rabzi și să taci.
Iar de la cinstita mireasă
O basma curată și frumoasă.
Iar de la cinstitul nun
Un păhar cu vin
C-așa-i legea din bătrîn

După orații, se face masă mare la mireasă. Nunul ocupă loc în capul mesii. Cînd se cîntă „Rămîi maică sănătoasă", la plecarea miresii cu ginerele, după scularea de la masă, tinerii îngenunche și cer iertare și binecuvîntarea părinților (Această scenă mișcătoare este însoțită de lacrimi la cei mai mulți, iar din ochii miresii curg din abundență).

Înainte de a părăsi casa părintească, miresei i se rupe „turta", adică i se frînge deasupra capului o lipie, ce se aruncă în 4 părți. Se cîntă:

„Rămîi maică sănătoasă
Dacă n-ai fost bucuroasă."

După masă, urmează „hora miresii" în curte sau șosea. Se cîntă cîntecul nunului:

— Bine-ți pare nune mare
Că ți-e fina ca o floare.
Și-amîndoi s-au potrivit
Cu inele de argint
Și la ochi și la sprîncene
Ca doi porumbei la pene.
Să trăiți să-mbătrîniți
Intru mulți ani fericiți.
Ce mai soare luminos
Și ce ginere frumos!
Ce mai lună luminoasă
Și ce mireasă frumoasă!
Aoleu, cum joacă nunul
De se zdruncină ceaunul
Aoleu, cum joacă nuna
De se zdruncină cununa!
Bine-mi pare, Doamne-mi pare,
Că m-a făcut mama, mare
Să mă dea la cel ce n-are.

Călare pe cal
Ca un Ducipal,
Se ridică în scări
Şi se umflă'n nări,
Făcu ochii roată
Peste ocrotirea toată
Şi zări aici la D-voastră
O floricică frumoasă
Ba şi drăgăstoasă.
Şi văzînd că nu înfloreşte
Şi nici nu rodeşte,
Nici locul nu-i prieşte,
Ci mai mult se ofileşte,
Ne trimise pe noi 6 lipcani
Călări pe 6 jungani,
Cu tîrnăcoape de argint
Să scoatem floarea din pămînt.
S'o scoatem din rădăcină,
S-o ducem la 'mpărat în grădină
Şi-acolo să înflorească
Şi locul să-i priască
Să nu se mai ofilească.

Socru mare!
Cînd va da soarele -ndeseară
Mare oaste vă-mpresoară,
Să lărgeşti casa
Şi să-ntinzi masa
Şi să gătesti bucate d-ajuns,
Or loc de ascuns!
Noi am sta de-am mai ura,
Dar vedem că cei de la spate
Au rămas cu gurile căscate
Şi cei dinainte,
Cu gurile proţăpite.
Să ne dai un vas cu prune uscate
S-aruncăm în cele guri căscate
Şi-un putinei cu lapte bătut
Să le turnăm pe gît.
S-aduci şi o strachină cu poame
Să dăm la cele cocoane
Şi vreo cîţiva usturoi
Şi dăm pe la cei ciocoi

Socrii mari!
Dacă ne credeţi niscai tîlhari
Avem şi firmane de la împărăţie cu pecete.
Să vie să ne citească
Cine ştie carte latinească,
Iar cine nu ştie,
Ca de foc să se păzească.
Să ne aduceţi socrii mari
Oameni cărturari:
Vreun popă cu barba deasă
Să ne citească cartea aleasă.
Să nu fie cu barba căruntă,
Să rămână cartea necitită,
Or vreunul cu barba rară
Să ne ţie pîn-deseară,
Ci unul cu barba ca fusul
Să ne de-a curînd răspunsul

Socrii mari!
Noi am vrea să descălecăm,
Dar n-avem jos pe ce să ne dăm
Că nu sîntem ciobani de la oi,
Să descălecăm în noroi,
Ci suntem boieri mari,
Feciori de ghinărali
De lîngă mare, unde soarele răsare.
Nouă să ne aduceţi scaune de argint,
Să descălecăm aici pe pămînt.
Sau să întindeţi covoare
Să descălecăm în pridvoare.

Socrii mari!
La caii noştri să daţi fîn verde
Cu roua neluată,
Cu floarea nescuturată,
Cosit în sărbători
Şi-adunat de 2 fete surori
Caii noştrii să mănînce
Şi din capete să nu mişte
Caii noştri să bea
Şi din capete să nu dea.
Dacă n-aţi face aşa,
Urechile vi s-ar tăia!

Socrii mari!
Noi am sta de-am mai ura
Dar ni-i că vom însera
Şi-avem de-a trece
Munţi înalţi şi luminoşi.
Bine v-am găsit sănătoşi!
Închină socre odată,
Dar să nu închini prea tare
Că şi căciula din cap îţi sare,
Ci să-nchini mai binişor
Să-ţi pară mai dulcişor
Că nu e rachiu de al D-voastră
Zamă de prune.
Cînd bei multă,
Te umfli-n burtă,
Faci burta tobă,
Intri după sobă
Şi stai cu greerii de vorbă
Ci e rachiu de Piteşti
Cînd bei te veseleşti
Şi e vin de Dealul Mare
Cînd bei,
Căciula din cap îţi sare.
Bea socre mare, bea,
Că ce s-a făcut s-a făcut
Nu mai e de desfăcut
Acum să ne dai 8 boi şi 7 vaci
Şi-apoi să rabzi şi să taci.
Iar de la cinstita mireasă
O basma curată şi frumoasă.
Iar de la cinstitul nun
Un păhar cu vin
C-aşa-i legea din bătrîn

După oraţii, se face masă mare la mireasă. Nunul ocupă loc în capul mesii. Cînd se cîntă „Rămîi maică sănătoasă", la plecarea miresii cu ginerele, după scularea de la masă, tinerii îngenunche şi cer iertare şi binecuvîntarea părinţilor (Această scenă mişcătoare este însoţită de lacrimi la cei mai mulţi, iar din ochii miresii curg din abundenţă).

Înainte de a părăsi casa părintească, miresei i se rupe „turta", adică i se frînge deasupra capului o lipie, ce se aruncă în 4 părţi. Se cîntă:

„Rămîi maică sănătoasă
Dacă n-ai fost bucuroasă."

După masă, urmează „hora miresii" în curte sau şosea. Se cîntă cîntecul nunului:

— Bine-ţi pare nune mare
Că ţi-e fina ca o floare.
Şi-amîndoi s-au potrivit
Cu inele de argint
Şi la ochi şi la sprîncene
Ca doi porumbei la pene.
Să trăiţi să-mbătrîniţi
Intru mulţi ani fericiţi.
Ce mai soare luminos
Şi ce ginere frumos!
Ce mai lună luminoasă
Şi ce mireasă frumoasă!
Aoleu, cum joacă nunul
De se zdruncină ceaunul
Aoleu, cum joacă nuna
De se zdruncină cununa!
Bine-mi pare, Doamne-mi pare,
Că m-a făcut mama, mare
Să mă dea la cel ce n-are.

Flăcăii, după terminarea „horii miresii", trag cu revolverele și cu puștile[1]. După aceea mirele rupe iia soacrei, punîndu-i bani în sîn, iar soacra îi dă un prosop, pe care-l leagă de gîtul lui.

Cununiile se oficiază în orele de după masă, dela 3—6. În timpul cununiei mirele caută să pună vîrful pantofului de la un picior, pe pantoful miresei — aceasta pentru ca întotdeauna, femeia să se găsească sub ascultarea bărbatului. De multe ori se întîmplă contrariu. La sfîrșit li se dă de către preot să guste de cîte 3 ori din paharul cu vin și pișcot. Cei necăsătoriți caută să ia și ei din aceste bunuri, sperînd să apropie căsătoria.

După celebrarea cununiei, se face iarăși horă „miresii" la poarta bisericii, iar de aici la socru mare. La hora miresii lăutarii cîntă

„Bine șade doi cu doi
Și noi neică amîndoi".
Joacă, joacă nune mare
C-ai o fină ca o floare.
Joacă, joacă ginerică
C-ai mireasă frumușică.
C-amîndoi ne-am potrivit
Și la stat și la privit
Ca doi porumbei la pene
Și la ochi și la sprîncene

Acasă mireasa toarnă apă nașului și socrului mare, de 3 ori, — să se spele. Se șterg pe șervetele dăruite de ea. Aceștia pun în cana cu apă, monede de argint. Tinerii intră în casă înfășurați într-un șervet lung pentru a fi întotdeauna uniți. Toată ziua hora nu contenește.

Seara masă la ginere. Locul de frunte-l ocupă nașul, alături fiind fruntașii satului. Lumînările de la cununie ard neîntrerupt, înfipte fiind, într-o pîine. Poporul are credința că acel tînăr va muri înainte a cărui lumînare a ars mai mult. La masă se servește de obicei: ciorbă, varză sau sarmale, friptură și cozonac. Țuica și vinul — la discreție — din oale sau sticle. Tinerii căsătoriți mănîncă puțin în această zi. Se păstrează încă obiceiul de-a mînca amîndoi dintr-un ou, iar pentru a avea noroc de vite, — nu mănîncă nici unul carne. La sfîrșitul mesei, nuna își leagă fina cu basma. Ea apare sfioasă, sărută mîna nașei și a nașului. Apoi vin darurile soacrei mici, către socrii mari: cămașă pentru socru mare, iie cusută cu negru pentru soacra mare. Nașul primește o cămașă, iar nașa, basma sau broboadă.

Se ia darul de la meseni într-o farfurie, pe care e o bucată de pîine. Tuturor le răspunde mirele printr-o mulțumire.

[1] După anul 1920 s-a părăsit acest obicei.

Masa se termină cu următorul cîntec:

Frunză verde salbă moale.
Poruncește nune mare,
Să dea mesele afară,
C-am un foc la inimioară.
Să facem o horă mare
Că la toți bine le pare.
Hai sculați, sculați, sculați
V-ajunge de cînd mîncați.

Varză-n oală n-a rămas,
Numai e nici vin în vas.
Pune oală, lîngă oală,
Uite nunul că se scoală.
Cocioriță cea frumoasă!
I-a strînge ce-ai pus la masă
Străchinele lingurele
Că s-a-mbătat soacrele!

Se încinge iarăș hora, pînă în spre ziuă, cînd mesenii se retrag pe nesimțite la casele lor, cei din urmă rămînînd nașul și finii. Toți dorm! Ici și colo auzi un lătrat de cîine sau alt zgomot izolat.

În zorii zilei, lăutarii cîntă la fereastra tinerilor:

Zorile de dimineață,
Tuturor le pare greață,
Numai mie cu dulceață,
Că sînt cu mîndra pe brață.
Zorilor, surorilor,
Ce pripiți de revărsați
Pe tineri de-i deșteptați!
Bagă Doamne luna-n ceață
Să mă satur de dulceață.

Pe deal, pe la Spiridon,
Toate păsările dorm
Numai una n-are somn
Și sboară din pom în pom,
Și strigă Ion, Ion
Vin la țața să te-adorm
Să te-adorm la pieptișor,
Să-ți pară somnul ușor.
Să trăiți să-mbătrîniți
Întru mulți ani fericiți!

Lăutarii fac apoi larmă să se deștepte tinerii și să le dea bacșiș.

Luni, nunta e în continuare cu pocînzeii (rudele miresii) și cu alții doritori de petrecere.

Cei doi soli duc plocon din nou la naș. Se face apoi horă, la care joacă și socrii mari. Soacra mică aduce tinerilor un cocoș roșu, — care semnifică inocența miresei — înfășurat într-un șervet.

După nuntă, în joia care urmează, tinerii vin, pe „calea întoarsă", în vizită la părinți.

Astăzi, multe din cele arătate nu se mai practică, și nunta e mult mai simplă în obiceiuri.

4. **La moarte.** Poporul nostru, de la începutul închegării lui, a crezut în nemurirea sufletului. Dacii lui Zamolxe mergeau la război, cu fruntea senină, preferînd să moară, ca sufletul lor să meargă în ceata Drepților. Aproape în întregime obiceiurile poporului nostru, dela moarte, sînt de natura aceasta.

După încetarea din viață sînt chemați 3 oameni pentru a scălda mortul, cărora li se dă de pomană din hainele lui. Bărbații sînt îmbrăcați

Flăcăii, după terminarea „horii miresii", trag cu revolverele și cu puștile[1]. După aceea mirele rupe iia soacrei, punîndu-i bani în sîn, iar soacra îi dă un prosop, pe care-l leagă de gîtul lui.

Cununiile se oficiază în orele de după masă, dela 3—6. În timpul cununiei mirele caută să pună vîrful pantofului de la un picior, pe pantoful miresei — aceasta pentru ca întotdeauna, femeia să se gă-sească sub ascultarea bărbatului. De multe ori se întîmplă contrariu. La sfîrșit li se dă de către preot să guste de cîte 3 ori din paharul cu vin și pișcot. Cei necăsătoriți caută să ia și ei din aceste bunuri, sperînd să apropie căsătoria.

După celebrarea cununiei, se face iarăși horă „miresii" la poarta bisericii, iar de aici la socru mare. La hora miresii lăutarii cîntă

„Bine șade doi cu doi
Și noi neică amîndoi".
Joacă, joacă nune mare
C-ai o fină ca o floare.
Joacă, joacă ginerică
C-ai mireasă frumușică.
C-amîndoi ne-am potrivit
Și la stat și la privit
Ca doi porumbei la pene
Și la ochi și la sprîncene

Acasă mireasa toarnă apă nașului și socrului mare, de 3 ori, — să se spele. Se șterg pe șervetele dăruite de ea. Aceștia pun în cana cu apă, monede de argint. Tinerii intră în casă înfășurați într-un șervet lung pentru a fi întotdeauna uniți. Toată ziua hora nu contenește.

Seara masă la ginere. Locul de frunte-l ocupă nașul, alături fiind fruntașii satului. Lumînările de la cununie ard neîntrerupt, înfipte fiind, într-o pîine. Poporul are credința că acel tînăr va muri înainte a cărui lumînare a ars mai mult. La masă se servește de obicei: ciorbă, varză sau sarmale, friptură și cozonac. Țuica și vinul — la discreție — din oale sau sticle. Tinerii căsătoriți mănîncă puțin în această zi. Se păstrează încă obiceiul de-a mînca amîndoi dintr-un ou, iar pentru a avea noroc de vite, — nu mănîncă nici unul carne. La sfîrșitul mesei, nuna își leagă fina cu basma. Ea apare sfioasă, sărută mîna nașei și a nașului. Apoi vin darurile soacrei mici, către socrii mari: cămașă pentru socru mare, iie cusută cu negru pentru soacra mare. Nașul primește o cămașă, iar nașa, basma sau broboadă.

Se ia darul de la meseni într-o farfurie, pe care e o bucată de pîine. Tuturor le răspunde mirele printr-o mulțumire.

[1] După anul 1920 s-a părăsit acest obicei.

Masa se termină cu următorul cîntec:

Frunză verde salbă moale.
Poruncește nune mare,
Să dea mesele afară,
C-am un foc la inimioară.
Să facem o horă mare
Că la toți bine le pare.
Hai sculați, sculați, sculați
V-ajunge de cînd mîncați.

Varză-n oală n-a rămas,
Numai e nici vin în vas.
Pune oală, lîngă oală,
Uite nunul că se scoală.
Cociorița cea frumoasă!
I-a strînge ce-ai pus la masă
Străchinele lingurele
Că s-a-mbătat soacrele!

Se încinge iarăș hora, pînă în spre ziuă, cînd mesenii se retrag pe nesimțite la casele lor, cei din urmă rămînînd nașul și finii. Toți dorm! Ici și colo auzi un lătrat de cîine sau alt zgomot izolat.

În zorii zilei, lăutarii cîntă la fereastra tinerilor:

Zorile de dimineață,
Tuturor le pare greață,
Numai mie cu dulceață,
Că sînt cu mîndra pe brață.
Zorilor, surorilor,
Ce pripiți de revărsați
Pe tineri de-i deșteptați!
Bagă Doamne luna-n ceață
Să mă satur de dulceață.

Pe deal, pe la Spiridon,
Toate păsările dorm
Numai una n-are somn
Și sboară din pom în pom,
Și strigă Ion, Ion
Vin la țața să te-adorm
Să te-adorm la pieptișor,
Să-ți pară somnul ușor.
Să trăiți să-mbătrîniți
Întru mulți ani fericiți!

Lăutarii fac apoi larmă să se deștepte tinerii și să le dea bacșiș.

Luni, nunta e în continuare cu pocînzeii (rudele miresii) și cu alții doritori de petrecere.

Cei doi soli duc plocon din nou la naș. Se face apoi horă, la care joacă și socrii mari. Soacra mică aduce tinerilor un cocoș roșu, — care semnifică inocența miresei — înfășurat într-un șervet.

După nuntă, în joia care urmează, tinerii vin, pe „calea întoarsă", în vizită la părinți.

Astăzi, multe din cele arătate nu se mai practică, și nunta e mult mai simplă în obiceiuri.

4. **La moarte.** Poporul nostru, de la începutul închegării lui, a crezut în nemurirea sufletului. Dacii lui Zamolxe mergeau la război, cu fruntea senină, preferînd să moară, ca sufletul lor să meargă în ceata Drepților. Aproape în întregime obiceiurile poporului nostru, dela moarte, sînt de natura aceasta.

După încetarea din viață sînt chemați 3 oameni pentru a scălda mortul, cărora li se dă de pomană din hainele lui. Bărbații sînt îmbrăcați

în haine curate, iar femeile, — de cele mai multe ori, — își păstrează hainele de mireasă spre a fi îngropate cu ele. Mortul se așează întotdeauna cu capul spre apus, i se leagă de degetul cel mic al mîinii drepte o monedă de argint, a cărui semnificație este de-a plăti vămile prin care va avea să treacă sufletul. Atît moartea tinerilor, cît și a bătrînilor, produce multă mîhnire în casă. Cei ce rămîn plîng pe dispărut. La fetele mari li se pune gătează — pentru a fi și ele mirese. Pînă la înmormîntare, toți sînt păziți, pentru a nu trece nimic peste trupul lor, ca nu cumva să se facă strigoi. Acei care păzesc nu fac glume. Se observă mai ales cîteva superstiții. Astfel, oglinda din perete este acoperită, sau se întoarce pe partea cealaltă. (Tot odată, se aduce în casă un topor, pentru ca ceilalți să rămînă tari ca fierul). Se rupe și ața, ce a ținut legate picioarele mortului de cînd a fost scăldat. Rudele și ai casei umblă cu capul descoperit pînă la îngropare. Sicriul este purtat pe pat, se întrebuințează cîte odată și căruța cu boi. — Cînd răposata este fată mare, sicriul este purtat de flăcăi; iar cînd răposatul este flăcău, sicriul este purtat de fete. În cele 3 zile, sufletul mortului stă la strașina casei. În prima zi, este lătrat de „cățeii pămîntului" care nu-l cunosc. Aceste superstiții sînt pe cale de a se pierde. Morții sînt bociți de obicei, de femei — unele prin felul lor de-a boci, reușesc să stoarcă lacrimi, chiar și la cei mai tari bărbați.

Sicriul este coborît cu ajutorul unor fâșii de pînză. Jalea e mare în clipa cînd primii bulgări de pămînt lovesc capacul.

Celor cari însoțesc pe mort li se dă pîine și batiste cu bani — cunoscuți sub numele de „pomeți".

Mormintele sînt îngrijite — pe ele se sădesc flori. În timp de 6 săptămîni, cineva plătit tămîiază mormîntul și cară apă la foștii prieteni ai decedatului, pomenile, soroacele sau căpățelele sînt destul de dese: la 3 și 9 zile; la 3 și 6 săptămîni; la 3 și 6 luni; m.a. din an în an.

Obiceiuri legate de anumite sărbători.

În ajunul Crăciunului se strîng copiii toți la un gospodar dintr-un capăt al satului și către ziuă pleacă din casă în casă, strigînd:

Bună dimineața la Moș Ajun!
Sculați și nu mai dormiți!
Vremea e să vă gătiți,
Casa să v-o-mpodobiți
Și masa să v-o-ncărcați
Colindețe să ne dați.
C-am venit să colindăm
Pe la case să urăm
Am venit și noi odată
La un an cu sănătate
Și la anul să venim
Sănătoși să vă găsim
La anul și la mulți ani!
Ne dați, ne dați, ori nu ne dați.
Dați-ne un covrig.
Că murim de frig
Și mai dați-ne o pară
Că e tare frig afară!

Se împart colindătorilor nuci, covrigi, mere, biscuiți, etc. La sfîrșitul colindului, copiii, ajunși pe la casele lor, își numără colindețele căpătate.

În seara și noaptea spre Anul nou, copiii umblă în cîrduri cîntînd, pe unde îi primesc, diferite colinde sau cu plugușorul și buhaiul. Grupurile de colindători sînt formate din cîte 4—5 copii și întreabă la fiecare casă „primiți colinda?"

Ia sculați, sculați,
Buni oameni bogați!
P-o gură de vale
La ăst măr din cale
Soarele răsare
Iar la răsărit
Iacă v-a venit
Murgu-n-podobit
Șaua de argint
Cu măru rotat
Cu aur suflat.
Și tot vă mai vine
Mari cirezi de vaci,
Vacile sbierînd
Viețeluși jucînd.
Și tot vă mai vine
O turmă de oi
Oile sbierînd
Mielușei sburdînd.
Și tot vă mai vine
Unul ori doi porci
Porci cu colții-ntorși
Întorși presuciți
N-aur poleiți etc.

Răposatul învățător din satul Pietroșani, Emilian Stănescu a organizat un plugușor ca în vechime: plugul construit din lemn, identic celor vechi tras de 8 elevi, care închipuiau boii, alți trei cu bice și un altul care ține de coarnele brăzdarului. Cînd intra în curtea unui gospodar, trăgea o brazdă prin zăpadă, apoi fiecare elev începea să recite cîte o strofă din tradiționalul plugușor: Aho, aho copii și frați etc. și la fiecare refren „Mînați, măi, hăi, hăi" se trosnea din bice și se sunau clopotele boilor. De atunci, în fiecare An nou, colindul cu plugușorul se repetă în scopul arătat.

În seara Anului nou, gospodinele aleg cîteva cepe dintre cele mai frumoase și le taie în două pe fiecare. Aleg apoi 12 foi, care să închipuie cele 12 luni ale anului și le așează pe fereastră cu gura în sus, punînd în fiecare foaie sare. Ca să păstreze ordinea lunilor, începe cu ianuarie la răsărit și termină cu decembrie la apus. Dacă în dimineața zilei de Anul nou vor găsi sarea topită în unele foi, vor fi încredințate că acele luni pe care le reprezintă foile, vor fi ploioase.

În dimineața de Anul nou se umblă cu sorcova făcută din flori artificiale și se sorcovește astfel:

Sorcova, vesela.
Să trăiți să-mbătrîniți
Ca un măr,
Ca un păr,

în haine curate, iar femeile, — de cele mai multe ori, — își păstrează hainele de mireasă spre a fi îngropate cu ele. Mortul se așează întotdeauna cu capul spre apus, i se leagă de degetul cel mic al mîinii drepte o monedă de argint, a cărui semnificație este de-a plăti vămile prin care va avea să treacă sufletul. Atît moartea tinerilor, cît și a bătrînilor, produce multă mîhnire în casă. Cei ce rămîn plîng pe dispărut. La fetele mari li se pune găteală — pentru a fi și ele mirese. Pînă la înmormîntare, toți sînt păziți, pentru a nu trece nimic peste trupul lor, ca nu cumva să se facă strigoi. Acei care păzesc nu fac glume. Se observă mai ales cîteva superstiții. Astfel, oglinda din perete este acoperită, sau se întoarce pe partea cealaltă. (Tot odată, se aduce în casă un topor, pentru ca ceilalți să rămînă tari ca fierul). Se rupe și ața, ce a ținut legate picioarele mortului de cînd a fost scăldat. Rudele și ai casei umblă cu capul descoperit pînă la îngropare. Sicriul este purtat pe pat, se întrebuințează cîte odată și căruța cu boi. — Cînd răposata este fată mare, sicriul este purtat de flăcăi; iar cînd răposatul este flăcău, sicriul este purtat de fete. În cele 3 zile, sufletul mortului stă la strașina casei. În prima zi, este lătrat de „cățeii pămîntului" care nu-l cunosc. Aceste superstiții sînt pe cale de a se pierde. Morții sînt bociți de obicei, de femei — unele prin felul lor de-a boci, reușesc să stoarcă lacrimi, chiar și la cei mai tari bărbați.

Sicriul este coborît cu ajutorul unor fâșii de pînză. Jalea e mare în clipa cînd primii bulgări de pămînt lovesc capacul.

Celor cari însoțesc pe mort li se dă pîine și batiste cu bani — cunoscuți sub numele de „pomeți".

Mormintele sînt îngrijite — pe ele se sădesc flori. În timp de 6 săptămîni, cineva plătit tămîiază mormîntul și cară apă la foștii prieteni ai decedatului, pomenile, soroacele sau căpățelele sînt destul de dese: la 3 și 9 zile; la 3 și 6 săptămîni; la 3 și 6 luni; m.a. din an în an.

Obiceiuri legate de anumite sărbători.

În ajunul Crăciunului se strîng copiii toți la un gospodar dintr-un capăt al satului și către ziuă pleacă din casă în casă, strigînd:

Bună dimineața la Moș Ajun!
Sculați și nu mai dormiți!
Vremea e să vă gătiți,
Casa să v-o-mpodobiți
Și masa să v-o-ncărcați
Colindețe să ne dați.
C-am venit să colindăm
Pe la case să urăm
Am venit și noi odată
La un an cu sănătate
Și la anul să venim
Sănătoși să vă găsim
La anul și la mulți ani!
Ne dați, ne dați, ori nu ne dați.
Dați-ne un covrig.
Că murim de frig
Și mai dați-ne o pară
Că e tare frig afară!

Se împart colindătorilor nuci, covrigi, mere, biscuiți, etc. La sfîrșitul colindului, copiii, ajunși pe la casele lor, își numără colindețele căpătate.

În seara și noaptea spre Anul nou, copiii umblă în cîrduri cîntînd, pe unde îi primesc, diferite colinde sau cu plugușorul și buhaiul. Grupurile de colindători sînt formate din cîte 4—5 copii și întreabă la fiecare casă „primiți colinda?"

Ia sculați, sculați,
Buni oameni bogați!
P-o gură de vale
La ăst măr din cale
Soarele răsare
Iar la răsărit
Iacă v-a venit
Murgu-n-podobit
Șaua de argint
Cu măru rotat
Cu aur suflat.
Și tot vă mai vine
Mari cirezi de vaci,
Vacile sbierînd
Viețeluși jucînd.
Și tot vă mai vine
O turmă de oi
Oile sbierînd
Mielușei sburdînd.
Și tot vă mai vine
Unul ori doi porci
Porci cu colții-ntorși
Întorși presuciți
N-aur poleiți etc.

Răposatul învățător din satul Pietroșani, Emilian Stănescu a organizat un plugușor ca în vechime: plugul construit din lemn, identic celor vechi tras de 8 elevi, care închipuiau boii, alți trei cu bice și un altul care ține de coarnele brăzdarului. Cînd intra în curtea unui gospodar, trăgea o brazdă prin zăpadă, apoi fiecare elev începea să recite cîte o strofă din tradiționalul plugușor: Aho, aho copii și frați etc. și la fiecare refren „Mînați, măi, hăi, hăi" se trosnea din bice și se sunau clopotele boilor. De atunci, în fiecare An nou, colindul cu plugușorul se repetă în scopul arătat.

În seara Anului nou, gospodinele aleg cîteva cepe dintre cele mai frumoase și le taie în două pe fiecare. Aleg apoi 12 foi, care să închipuie cele 12 luni ale anului și le așează pe fereastră cu gura în sus, punînd în fiecare foaie sare. Ca să păstreze ordinea lunilor, începe cu ianuarie la răsărit și termină cu decembrie la apus. Dacă în dimineața zilei de Anul nou vor găsi sarea topită în unele foi, vor fi încredințate că acele luni pe care le reprezintă foile, vor fi ploioase.

În dimineața de Anul nou se umblă cu sorcova făcută din flori artificiale și se sorcovește astfel:

Sorcova, vesela.
Să trăiți să-mbătrîniți
Ca un măr,
Ca un păr,

Ca un fir de trandafir.
Tare ca piatra,
Iute ca săgeata.
Tare ca fierul
Iute ca oțelul.

Cîte cuie sînt pe casă,
Atîția galbeni pe masă.
Și la anul să venim
Sănătoși să vă găsim
La anul și la mulți ani!

Obiceiuri tot de sărbători. A doua zi de *Paști* și de *Crăciun* finii se duc la nași cu plocon. Ploconul s-a schimbat în raport cu vremea Pînă pe la 1920, ploconul era format din: pîine, cîțiva litri de țuică și de vin, ceva mușchi de porc afumat, zahăr, covrigi etc. Astăzi ploconul constă din bani sau obiecte de uz casnic ca: un covor sau serviciu de masă etc.

La Bobotează. E obiceiul ca fetele să-și pună în ajun mărgelele sub perină, ca să viseze pe cel cu care se va căsători și chiar să-i vadă chipul.

În ziua de Sf. Ion, cei cu numele de Ion, se iordănesc (adică cel iordănit e ridicat de trei ori în sus de către alții urîndu-i la mulți ani).

La Sf. Dumitru. Seara, în ajunul acestei zile care cade la 26 octombrie, copiii se adună pe ulițele satului, aprind focuri cu spîldării (puzderii) rămase de la meliațatul cînepii și pelinariță uscată, etc. strigînd:

— „Hai la focul lui Sumedru!“ femeile vin și împart fructe, bomboane, covrigi, nuci etc.

Simbol al înverzirii codrului primăvara. În seara zilei de 23 aprilie (Sf. Gheorghe) este obiceiul de a se pune cîte o crenguță cu frunze verzi de fag în porțile gospodăriilor, la care i se spune „Sînjor“ ca un simbol al înfrunzirii codrului.

La Moși (Rusaliile). E obiceiul ca fetele și copiii (mai mult vecini) să se ducă unii pe la alții și-să schimbe între ei străchinuțe (străchini mici), ulcele (oale mici) etc., pline cu alimente gătite ca: pîsat, orez, griș, etc. însoțite de o felie de pîine, un covrig sau bomboane, zicînd în momentul schimbului:

— „Să fim veri pînă la moartè“?
— „Să fim!“ Se răspunde.
— Să fim surate pînă la moarte?“
— „Să fim!“ Se răspunde.

Alte obiceiuri din trecutul comunei

Șezătorile. În trecut cultura cînepii în această comună se făcea pe o scară întinsă. În lungile nopți de iarnă, bărbații se ocupau cu facerea șiței din bilele de brad aduse din munte în timpul verii, iar femeile și fetele cu torsul fuioarelor de cînepă. Pentru ca această muncă să se facă cu plăcere, fetele se strîngeau în unele gospodării unde veniau

și băieții. Astfel au luat naștere șezătorile, care se prelungeau pînă noaptea tîrziu, cînd se terminau caierele de tors.

Cu prilejul acestor șezători s-a făcut un pas mai departe, trecîndu-se la *șezătorile culturale*. Astfel, P. Stănescu, învățătorul satului Pietroșani, cu concursul colegilor din satul vecin Bădești, N. Petroșanu și Găbreanu (care suplinea pe I. Ionescu) a ținut 3 șezători culturale (două în comună și una în cătunul Vărzăroaia, unde au participat peste 60 femei și fete, în afară de bărbați; iar la Pietroșani au fost ca la 80 femei și fete, deosebit de bărbați. S-a citit din „Albina" anul V, bucățile: Între 2 săteni p. 33, „Sfatul nevestei", pag. 640, „Chiva" p. 677, etc. apoi altele din Anton Pan, combătîndu-se beția, lenea, sărbătorile dese „prejuditiile" etc. S-a cîntat cu școlarii cîntece patriotice. Femeile și fetele au tors cînepă și lînă. La plecare de la șezătoare s-au făcut jocuri ca brîul, sîrba și hora. Aceasta servind ca cel mai bun mijloc de atracție pentru tineret. [1])

Astăzi șezătorile s-au împuținat.

Clăcile. Cea mai obișnuită dintre acestea este claca ce se face cu ocazia curățatului de porumb, cu lăutari sau fără. Participă mai mult tineretul, care este tratat cu țuică, fructe și porumb fiert. Astăzi obiceiul este în scădere.

Claca la cosit vara se practică mai ales între rude. De asemenea și claca de ajutoare cu scop filantropic. Ele se fac mai mult în zile de sărbătoare.

Claca pe moșiile boierești, care se făcea de către clăcașii de pe moșie, a pierit odată cu moșierii, cu toate modalitățile ei de exploatare.

Alte obiceiuri. Plecarea tinerilor în armată.

Plecarea aceasta, fiind prima cînd satul se părăsește pentru un timp mai îndelungat de către tineri, se sărbătorește prin plimbare cu o ploscă în cîntecele clarinetului sau ale unei viori. Cîntecul preferat este acesta:

Foaie verde mărăcine
Eu plec azi și eu plec mîine.
Dorul meu la cin-rămîne?
Rămîne mîndro la tine,
Să-l îngrijești mîndro bine
Cum mă-ngrijai și pe mine.

Și altă foia de sulfine
Rămîi satule cu bine
Că eu mă duc de la tine
Tuturor le pare bine
Numai mie îmi pare rău
Că eu plec din satul meu, etc.

Cîntecul acesta exprimă un sentiment de tristețe și a fost cîntat de ostașii care au plecat în cele două războaie mondiale 1916—1918 și 1941—1944, în momentul despărțirii de sat.

[1] Raport către revizor școlar, jud. Mușcel cu nr. 124 din 1884, iulie 20

Ca un fir de trandafir.
Tare ca piatra,
Iute ca săgeata.
Tare ca fierul
Iute ca oțelul.

Cîte cuie sînt pe casă,
Atîția galbeni pe masă.
Și la anul să venim
Sănătoși să vă găsim
La anul și la mulți ani!

Obiceiuri tot de sărbători. A doua zi de *Paști* și de *Crăciun* finii se duc la nași cu plocon. Ploconul s-a schimbat în raport cu vremea Pînă pe la 1920, ploconul era format din: pîine, cîțiva litri de țuică și de vin, ceva mușchi de porc afumat, zahăr, covrigi etc. Astăzi ploconul constă din bani sau obiecte de uz casnic ca: un covor sau serviciu de masă etc.

La Bobotează. E obiceiul ca fetele să-și pună în ajun mărgelele sub perină, ca să viseze pe cel cu care se va căsători și chiar să-i vadă chipul.

În ziua de Sf. Ion, cei cu numele de Ion, se iordănesc (adică cel iordănit e ridicat de trei ori în sus de către alții urîndu-i la mulți ani).

La Sf. Dumitru. Seara, în ajunul acestei zile care cade la 26 octombrie, copiii se adună pe ulițele satului, aprind focuri cu spîldării (puzderii) rămase de la meliațatul cînepii și pelinariță uscată, etc. strigînd:

— „Hai la focul lui Sumedru!" femeile vin și împart fructe, bomboane, covrigi, nuci etc.

Simbol al înverzirii codrului primăvara. În seara zilei de 23 aprilie (Sf. Gheorghe) este obiceiul de a se pune cîte o crenguță cu frunze verzi de fag în porțile gospodăriilor, la care i se spune „Sînjor" ca un simbol al înfrunzirii codrului.

La Moși (Rusaliile). E obiceiul ca fetele și copiii (mai mult vecini) să se ducă unii pe la alții și-să schimbe între ei străchinuțe (străchini mici), ulcele (oale mici) etc., pline cu alimente gătite ca: pîsat, orez, griș, etc. însoțite de o felie de pîine, un covrig sau bomboane, zicînd în momentul schimbului:

— „Să fim veri pînă la moarte"?
— „Să fim!" Se răspunde.
— Să fim surate pînă la moarte?"
— „Să fim!" Se răspunde.

Alte obiceiuri din trecutul comunei

Șezătorile. În trecut cultura cînepii în această comună se făcea pe o scară întinsă. În lungile nopți de iarnă, bărbații se ocupau cu facerea șiței din bilele de brad aduse din munte în timpul verii, iar femeile și fetele cu torsul fuioarelor de cînepă. Pentru ca această muncă să se facă cu plăcere, fetele se strîngeau în unele gospodării unde veniau

și băieții. Astfel au luat naștere șezătorile, care se prelungeau pînă noaptea tîrziu, cînd se terminau caierele de tors.

Cu prilejul acestor șezători s-a făcut un pas mai departe, trecîndu-se la *șezătorile culturale*. Astfel, P. Stănescu, învățătorul satului Pietroșani, cu concursul colegilor din satul vecin Bădești, N. Petroșanu și Găbreanu (care suplinea pe I. Ionescu) a ținut 3 șezători culturale (două în comună și una în cătunul Vărzăroaia, unde au participat peste 60 femei și fete, în afară de bărbați; iar la Pietroșani au fost ca la 80 femei și fete, deosebit de bărbați. S-a citit din „Albina" anul V, bucățile: Între 2 săteni p. 33, „Sfatul nevestei", pag. 640, „Chiva" p. 677, etc. apoi altele din Anton Pan, combătîndu-se beția, lenea, sărbătorile dese „prejudițiile" etc. S-a cîntat cu școlarii cîntece patriotice. Femeile și fetele au tors cînepă și lînă. La plecare de la șezătoare s-au făcut jocuri ca brîul, sîrba și hora. Aceasta servind ca cel mai bun mijloc de atracție pentru tineret. [1])

Astăzi șezătorile s-au împuținat.

Clăcile. Cea mai obișnuită dintre acestea este claca ce se face cu ocazia curățatului de porumb, cu lăutari sau fără. Participă mai mult tineretul, care este tratat cu țuică, fructe și porumb fiert. Astăzi obiceiul este în scădere.

Claca la cosit vara se practică mai ales între rude. De asemenea și claca de ajutoare cu scop filantropic. Ele se fac mai mult în zile de sărbătoare.

Claca pe moșiile boierești, care se făcea de către clăcașii de pe moșie, a pierit odată cu moșierii, cu toate modalitățile ei de exploatare.

Alte obiceiuri. Plecarea tinerilor în armată.

Plecarea aceasta, fiind prima cînd satul se părăsește pentru un timp mai îndelungat de către tineri, se sărbătorește prin plimbare cu o ploscă în cîntecele clarinetului sau ale unei viori. Cîntecul preferat este acesta:

Foaie verde mărăcine
Eu plec azi și eu plec mîine.
Dorul meu la cin-rămîne?
Rămîne mîndro la tine,
Să-l îngrijești mîndro bine
Cum mă-ngrijai și pe mine.

Și altă foia de sulfine
Rămîi satule cu bine
Că eu mă duc de la tine
Tuturor le pare bine
Numai mie îmi pare rău
Că eu plec din satul meu, etc.

Cîntecul acesta exprimă un sentiment de tristețe și a fost cîntat de ostașii care au plecat în cele două războaie mondiale 1916—1918 și 1941—1944, în momentul despărțirii de sat.

[1] Raport către revizor școlar, jud. Mușcel cu nr. 124 din 1884, iulie 20

Paparuda. În anotimpul călduros, cînd e secetă mare, i se pune unei fete peste tot corpul, boz sau alte buruieni verzi și umblă jucînd pe ulițe zicînd:

Paparudă, rudă
Vin-o de mă udă
Cu apă curată
De la Dumnezeu lăsată.

Femeile o udă cu apă și copiii se țin după ea.

Particularități ale graiului. Graiul popular din această comună are anumite cuvinte cu particularități specifice graiurilor muntenești. Acest fel de grai se întrebuințează mai mult verbal. Unele cuvinte din graiul citat se găsesc și în hrisoave vechi.

Substantive

cărțili (cărțile)
caietili (caietele)
vasili (vasele)
oili (oile)
casili (casele)
soarili (soarele)
băncili (băncile)
straturili (stratele)
picioarili (picioarele)
murili (murele)
măligă (mămăligă)
înțăpătură (înțepătură)
dește (degete)
urzîci (urzici)
zăhar (zahăr)
țîgan (țigan)
năsîp (nisip)
cartofi (picioici)
curcili (curcile)
spatili (spatele)
ourli (oăle)
zilili (zilele) [1])
țapă (țeapă)
țăpușe (țepușe)
logondă (logodnă)
zamă (zeamă)
zăr (zer)
țîngău (țingău)
nomol (nămol)
găinili (găinile)
mîinili (mîinile)
merili (merele)
țîuitură (țiuitură)
ghenuche (ghenunche)
miljoc (mijloc)
Bună zîua (bună ziua)
Bună sara (bună seara)
dăsagi (desagi)
cuțît (cuțit)

Prepoziții

De unde vii (Dă unde vii?) Pe unde treci? (Pă unde treci?) (Dă la deal, Dî la vale, Dî la deal) [2]) De la vale. Dîn, pîn, dîntre, pîntre.

Pronume reflexiv.
Se căiește (Să căiește)

Articol hotărît proclitic
I-am dat lui (lu) Ion

[1] D.I.R.B. Țara Romînească vol. IV. No 121, p. 111.
[2] Arh. St. Buc. B. Țara Romînească, m-tirea Cîmpulung VIII/17 orig. hîrtie, etc.

Pronume demonstrative

Ălălalt (ăllant), ailaltă (alantă), ăilalți (ăilanți), ălelalte (ălelante) etc., acesta (ăsta), această (astă), aceștia (ăștia), acestea (ăstea), acela (ăla), aceea (aia), aceia (ăia), acelea (ălea).

Adjective care formează grad de comparație cu ajutorul adverbelor: **tare** și **rău.**

Profesorul nostru e bun tare, Cîinele acesta e rău tare. Strugurii ăștia sînt buni rău sau (buni rău tare).

Verbe

Pot (poci), ține-te (țîn-te bine), zîc (zice), zemuiește (zămuește), rămîn (rămîi), aud (auz), țip (țîp), ei fac (ei face), văd (văz), țepuiește (țăpuește), ei aud (ei aude), țin (țîu), samănă (seamănă), ei merg (ei merge), înțep (înțăp), spun (spui), risipește (siripește), mănîncă (mîncă), găsit (găst), dormim (durmim), ai venit (ai vint), ai văzut (ai văzt). Stupul are multe albine, (Stupul are multă muscă) sar (sai), etc.

Numerale

Unsprezece (unșpe), treisprezece (treișpe), cinsprezece (cinșpe) doisprezece (doișpe), patrusprezece (paișpe) etc.

Adverbe

Aici (ici), acolo (acolea), degeaba (dăgeaba) [1], oțîr, oțîricâ, oțîră (puțin).

LEGENDE

O moșie dată pentru o baniță de poame

S-a păstrat prin tradiție această tranzacție nemaipomenită ca o moșie să fie vîndută pe o baniță de poame. E vorba de moșia Sălbișul, fostă proprietate a boierilor Pietroșani. În trecut, într-un an de mare foamete, proprietarul acestei moșii, Dămian, gîndindu-se că suprafața ei e alcătuită mai mult din pădure și cum pădurile pe acea vreme nu aveau prea mare valoare, a vîndut-o pe o baniță de poame care i s-a oferit.

Și această vînzare a rămas de pomină pînă astăzi.

Poteca lui Negru Vodă și Masa de pămînt

În vremea de demult nu exista între Cîmpulung și Curtea de Argeș șoseaua județeană de astăzi; iar drumul dintre aceste orașe se făcea pe poteci.

Negru Vodă se informase despre cea mai scurtă potecă de acest fel și a trimis oamenii săi de încredere să cerceteze. Aceștia luînd călăuze

[1] D.I.R.B. Țara Rom. vol. IV, Nr. 121, p. 111

Paparuda. În anotimpul călduros, cînd e secetă mare, i se pune unei fete peste tot corpul, boz sau alte buruieni verzi și umblă jucînd pe uliţe zicînd:

Paparudă, rudă
Vin-o de mă udă
Cu apă curată
De la Dumnezeu lăsată.

Femeile o udă cu apă și copiii se ţin după ea.

Particularităţi ale graiului. Graiul popular din această comună are anumite cuvinte cu particularităţi specifice graiurilor munteneşti. Acest fel de grai se întrebuinţează mai mult verbal. Unele cuvinte din graiul citat se găsesc și în hrisoave vechi.

Substantive

cărţili (cărţile)	spatili (spatele)
caietili (caietele)	ourli (oăle)
vasili (vasele)	zilili (zilele) [1]
oili (oile)	ţapă (ţeapă)
casili (casele)	ţăpuşe (ţepuşe)
soarili (soarele)	logondă (logodnă)
băncili (băncile)	zamă (zeamă)
straturili (stratele)	zăr (zer)
picioarili (picioarele)	ţîngău (ţingău)
murili (murele)	nomol (nămol)
măligă (mămăligă)	găinili (găinile)
înţăpătură (înţepătură)	mîinili (mîinile)
deşte (degete)	merili (merele)
urzîci (urzici)	ţîuitură (ţiuitură)
zăhar (zahăr)	ghenuche (ghenunche)
ţîgan (ţigan)	miljoc (mijloc)
năsîp (nisip)	Bună zîua (bună ziua)
cartofi (picioici)	Bună sara (bună seara)
curcili (curcile)	dăsagi (desagi)
	cuţît (cuţit)

Prepoziţii

De unde vii (Dă unde vii?) Pe unde treci? (Pă unde treci?) (Dă la deal, Dî la vale, Dî la deal) [2]) De la vale. Dîn, pîn, dîntre, pîntre.

Pronume reflexiv.
Se căieşte (Să căieşte)

Articol hotărît proclitic
I-am dat lui (lu) Ion

[1] D.I.R.B. Ţara Romînească vol. IV. No 121, p. 111.
[2] Arh. St. Buc. B. Ţara Romînească, m-tirea Cîmpulung VIII/17 orig. hîrtie, etc.

Pronume demonstrative

Ălălalt (ăllant), ailaltă (alantă), ăilalţi (ăilanţi), ălelalte (ălelante) etc., acesta (ăsta), această (astă), aceştia (ăştia), acestea (ăstea), acela (ăla), aceea (aia), aceia (ăia), acelea (ălea).

Adjective care formează grad de comparaţie cu ajutorul adverbelor: **tare** și **rău.**

Profesorul nostru e bun tare, Cîinele acesta e rău tare. Strugurii ăştia sînt buni rău sau (buni rău tare).

Verbe

Pot (poci), ţine-te (ţîn-te bine), zîc (zice), zemuieşte (zămueşte), rămîn (rămîi), aud (auz), ţip (ţîp), ei fac (ei face), văd (văz), ţepuieşte (ţăpueşte), ei aud (ei aude), ţin (ţîu), samănă (seamănă), ei merg (ei merge), înţep (înţăp), spun (spui), risipeşte (siripeşte), mănîncă (mîncă), găsit (găst), dormim (durmim), ai venit (ai vint), ai văzut (ai văzt). Stupul are multe albine, (Stupul are multă muscă) sar (sai), etc.

Numerale

Unsprezece (unşpe), treisprezece (treişpe), cinsprezece (cinşpe) doisprezece (doişpe), patrusprezece (paişpe) etc.

Adverbe

Aici (ici), acolo (acolea), degeaba (dăgeaba) [1], oţîr, oţîricâ, oţîră (puţin).

LEGENDE

O moşie dată pentru o baniţă de poame

S-a păstrat prin tradiţie această tranzacţie nemaipomenită ca o moşie să fie vîndută pe o baniţă de poame. E vorba de moşia Sălbişul, fostă proprietate a boierilor Pietroşani. În trecut, într-un an de mare foamete, proprietarul acestei moşii, Dămian, gîndindu-se că suprafaţa ei e alcătuită mai mult din pădure și cum pădurile pe acea vreme nu aveau prea mare valoare, a vîndut-o pe o baniţă de poame care i s-a oferit.

Și această vînzare a rămas de pomină pînă astăzi.

Poteca lui Negru Vodă și Masa de pămînt

În vremea de demult nu exista între Cîmpulung și Curtea de Argeş şoseaua judeţeană de astăzi; iar drumul dintre aceste oraşe se făcea pe poteci.

Negru Vodă se informase despre cea mai scurtă potecă de acest fel și a trimis oamenii săi de încredere să cerceteze. Aceştia luînd călăuze

[1] D.I.R.B. Ţara Rom. vol. IV, Nr. 121, p. 111

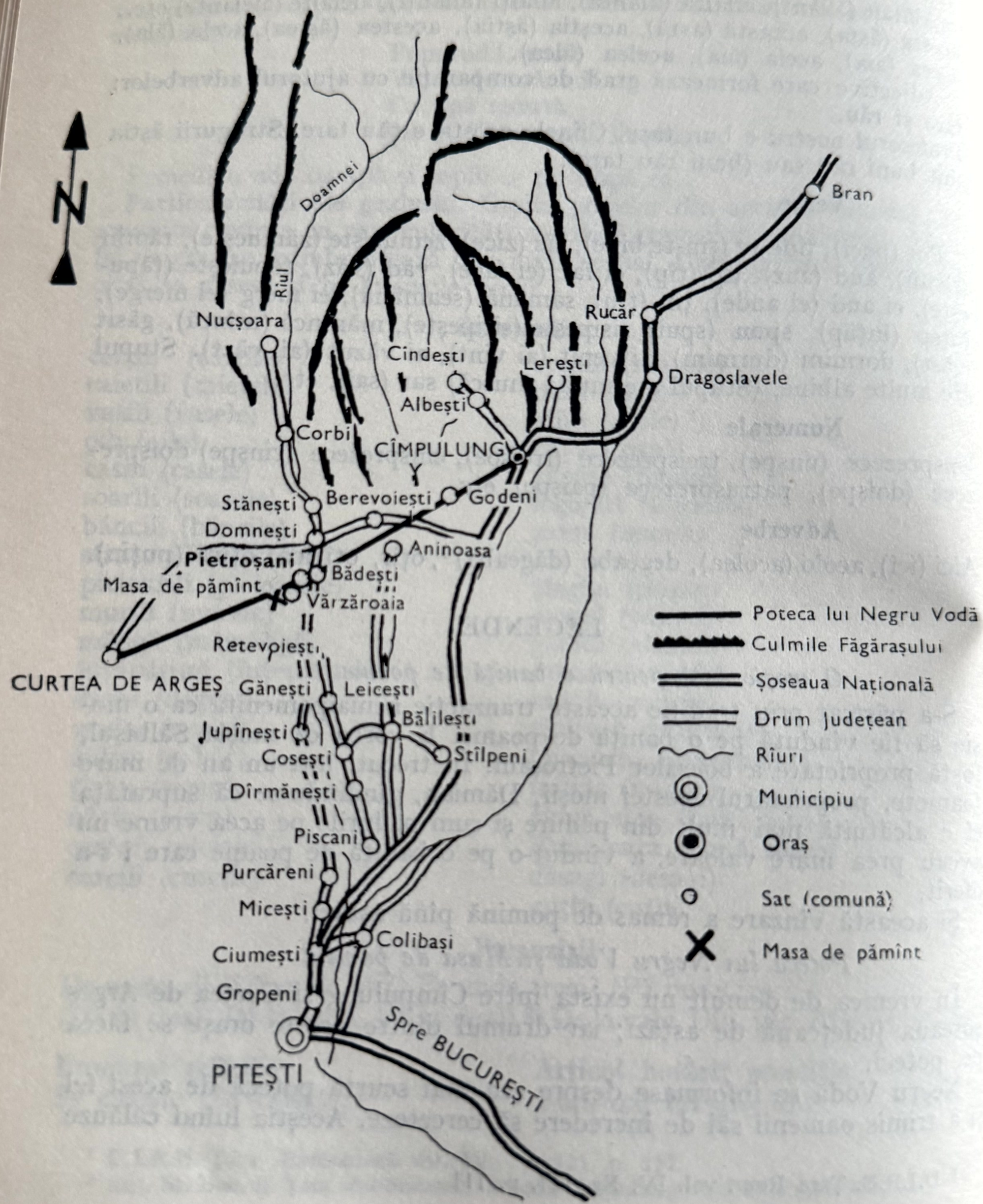

Harta cu poteca lui Negru Vodă și vecinătățile.

din fiecare sat parcurs, au terminat verificarea pe teren și au dus răspunsul la Vodă.

Negru Vodă a și pornit a doua zi cu ceata lui din Cîmpulung către Curtea de Argeș, trecînd peste dealul satelor Drăcești și Mărcuși, prin Godeni,Dealul Răugenilor (azi Rugeanca). Aninoasa, rîul Bratia, Valea Siliștii, Dealul Voinii (azi Voineagul) Bădești, rîul Negru (azi rîul Doamnei) Pietroșani, Vărzăroaia, Valea Tetii, Dealul Oii (Drumul oii) în creasta căruia s-au oprit pentru odihnă și mîncare. Lui vodă i-a plăcut atît de mult priveliștea de pe acest loc, încît a dat poruncă să se construiască aici o masă de pămînt, pe care să mănînce de cîte ori va poposi pe acest loc. Continuînd drumul, au trecut peste valea și rîul Vîlsan; pe lîngă Stroești și Costești și tot pe potecă prin păduri au ajuns la Curtea de Argeș. Și astfel a rămas de pomină „Masa de pămînt" care există și astăzi ca și poteca Cîmpulung - Curtea de Argeș, din legenda ce s-a păstrat din strămoși. (vezi harta cu poteca lui Negru-Vodă).

Piscul Doamnei din satul Pietroșani[1]

Era înainte în țara nostră o Doamnă vestită. O dată Doamna avea să facă un drum lung spre valea Faurului, pe Vîlsan. S-a urcat deci într-un car tras de bivoli și-a pornit pe cale. Ca să ajungă la locul unde pornise, trebuia să treacă pe un pisc din pădure pe valea Bădeștilor.

Cînd a ajuns însă pe pisc, bivolii ei știu cum or fi făcut, s-au speriat așa de rău, că au rupt-o la fugă și-a căzut Doamna, cu carul și cu bivoli cu tot, într-un lac fără fund.

Și d-atunci nu li s-a mai știut de nume.

Iar piscului aceluia, pe unde a trecut Doamna, i s-a zis de atunci „Piscul Doamnei".

Unii din bătrîni spuneau că Doamna aceasta stăpînă a moșiei Domnești, ar fi scăpat din lac și ar fi murit de moarte bună.

Înainte de a-și lua rămas bun de la cele pămîntești, a lăsat Doamna cu limbă de moarte ca moșia Domnești să fie a acelora care mai întîi îi vor afla moartea și o vor îngropa cu cinste.

Și s-a întîmplat că, cei din Cîmpulung au aflat mai înaintea celor de la Argeș. S-au dus la Domnești unde era moartă și i-au luat trupul ducîndu-l cu mare cinste spre Cîmpulung.

Pe drum însă au fost sosiți de cei de la Argeș, care aflaseră pe semne mai în urmă. Și la Berevoiești, la piscul ce se cheamă Bătaia, s-a încins nene, o bătaie și o păruială strașnică între călugării de la Argeș care voiau să ia trupul Doamnei îndărăt și între cei de la Cîmpulung, care nu voiau să-l lase.

[1] Din volumul lui C. Rădulescu-Codin; Legende, tradiții și amintiri istorice Buc. 1910 pag. 57.

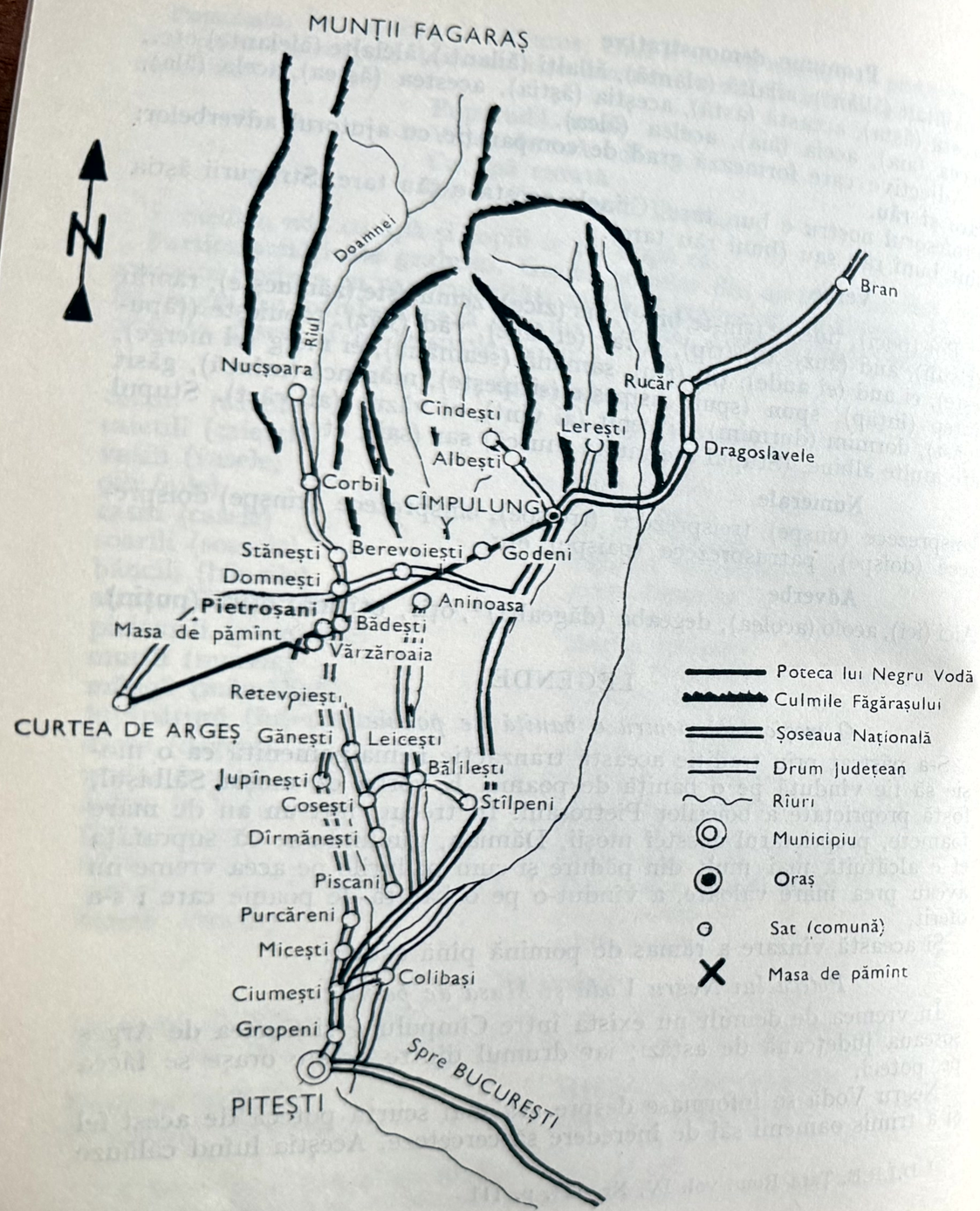

Harta cu poteca lui Negru Vodă și vecinătățile.

din fiecare sat parcurs, au terminat verificarea pe teren și au dus răspunsul la Vodă.

Negru Vodă a și pornit a doua zi cu ceata lui din Cîmpulung către Curtea de Argeș, trecînd peste dealul satelor Drăcești și Mărcuși, prin Godeni, Dealul Răugenilor (azi Rugeanca). Aninoasa, rîul Bratia, Valea Siliștii, Dealul Voinii (azi Voineagul) Bădești, rîul Negru (azi rîul Doamnei) Pietroșani, Vărzăroaia, Valea Tetii, Dealul Oii (Drumul oii) în creasta căruia s-au oprit pentru odihnă și mîncare. Lui vodă i-a plăcut atît de mult priveliștea de pe acest loc, încît a dat poruncă să se construiască aici o masă de pămînt, pe care să mănînce de cîte ori va poposi pe acest loc. Continuînd drumul, au trecut peste valea și rîul Vîlsan; pe lîngă Stroești și Costești și tot pe potecă prin păduri au ajuns la Curtea de Argeș. Și astfel a rămas de pomină „Masa de pămînt" care există și astăzi ca și poteca Cîmpulung - Curtea de Argeș, din legenda ce s-a păstrat din strămoși. (vezi harta cu poteca lui Negru-Vodă).

Piscul Doamnei din satul Pietroșani [1]

Era înainte în țara noastră o Doamnă vestită. O dată Doamna avea să facă un drum lung spre valea Faurului, pe Vîlsan. S-a urcat deci într-un car tras de bivoli și-a pornit pe cale. Ca să ajungă la locul unde pornise, trebuia să treacă pe un pisc din pădure pe valea Bădeștilor.

Cînd a ajuns însă pe pisc, bivolii ei știu cum or fi făcut, s-au speriat așa de rău, că au rupt-o la fugă și-a căzut Doamna, cu carul și cu bivoli cu tot, într-un lac fără fund.

Și d-atunci nu li s-a mai știut de nume.

Iar piscului aceluia, pe unde a trecut Doamna, i s-a zis de atunci „Piscul Doamnei".

Unii din bătrîni spuneau că Doamna aceasta stăpînă a moșiei Domnești, ar fi scăpat din lac și ar fi murit de moarte bună.

Înainte de a-și lua rămas bun de la cele pămîntești, a lăsat Doamna cu limbă de moarte ca moșia Domnești să fie a acelora care mai întîi îi vor afla moartea și o vor îngropa cu cinste.

Și s-a întîmplat că, cei din Cîmpulung au aflat mai înaintea celor de la Argeș. S-au dus la Domnești unde era moartă și i-au luat trupul ducîndu-l cu mare cinste spre Cîmpulung.

Pe drum însă au fost sosiți de cei de la Argeș, care aflaseră pe semne mai în urmă. Și la Berevoiești, la piscul ce se cheamă Bătaia, s-a încins nene, o bătaie și o păruială strașnică între călugării de la Argeș care voiau să ia trupul Doamnei îndărăt și între cei de la Cîmpulung, care nu voiau să-l lase.

[1] Din volumul lui C. Rădulescu-Codin; Legende, tradiții și amintiri istorice Buc. 1910 pag. 57.

Cît o fi ținut bătaia nu se știe. Se știe numai că tot cei de la Cîmpulung au biruit și și-au urmat drumul înainte spre Cîmpulung, cu trupul Doamnei, pe care l-au îngropat cu mare cinste, rămînîndu-le lor moșia. Iar piscului unde a fost păruială aceea grozavă, de atunci i se zice Bătaia.

Legenda aceasta, care are multă asemănare cu „Lacul fără fund" ni-a fost povestită de d-l învățător Petre Stănescu, din Pietroșani, notează Rădulescu Codin în op. cit.

Nota 1) În altă legendă a „Piscului Doamnei" se spune că o Doamnă din neamul lui Negru Vodă, fugind din cauza tătarilor către Curtea de Argeș, cînd trecea pe poteca unui pisc ce ducea către Valea Faorului s-a înecat într-un lac. De atunci piscului i s-a dat numele de „Piscul Doamnei".

Din dicționarul geografic al jud. Mușcel pag. 30, de Alesseanu, am cules legenda: Bătaia, a fost proprietatea doamnei Chiajna (fiica lui Radu Negru Vodă) care a dăruit-o monastirei Radu-Vodă. Această moșie a trecut mai tîrziu în posesiunea mănăstirii Cîmpulung în schimbul unei alte moșii numită Persicena. Mănăstirea din Cîmpulung a stăpînit Bătaia pentru apropiere și mănăstirea Radu-Vodă-Persicena pentru acelaș motiv. Legenda spune că Doamna Chiajna a lăsat cu gură de moarte s-o ia sau Episcopia de Argeș sau mănăstirea Cîmpulung adică aceea care o va înmormînta. Murind, au luat-o călugării de la Cîmpulung. Pe cînd o transportau spre oraș au venit și călugării de la Curtea de Argeș și întîlnind pe cei din Cîmpulung în acest loc s-au luat la bătaie. D-atunci acest loc s-a numit Bătaia. Învingătorii au fost călugării din Cîmpulung (înregistrăm aceasta numai ca legendă, așa cum am primit-o din gura mai multor bătrîni din localitate.)

Bătaia, pădurice în întindere de 5 ha. Comuna Berevoiești Ungureni (Plaiul Nucșoara).

Notă. În legenda de mai sus, nu se spune din ce localitate au luat călugării de la Cîmpulung, corpul Doamnei Chiajna să-l ducă spre oraș. Nu e bine spus, că au fost întîlniți cum se arată, căci ar avea atunci alt sens, ci au fost sosiți de pe urmă.

Dar se pune întrebarea, cum s-a întîmplat ca să fie sosiți, tocmai la această moșie „Bătaia" care era proprietatea Doamnei Chiajna?

În legenda „Piscul Doamnei" (asemănătoare cu cea de mai sus, din unele puncte de vedere), povestirea pare mai veridică.

Recoltă de porumb slabă

În trecut au fost ani secetoși, încît porumbul, planta predominantă din satele comunei, a dat recolte atît de slabe „că deabia ajungea popo-

[1] Arh. șc. Pietroșani, adresa No. 10 din iulie 1896.

rului pentru hrană, cam aproximativ timp de o lună de la recoltare. Astfel, fiind s-a născut zicala:

— Pînă la Sf. Andrei

— Avusei porumbi d-ai mei

Și cînd se întîlneau doi săteni, prima întrebare se referea la mălai (hrana principală)

— „Mălai ai ?"

— „Altă vorbă n-ai ?"[1] răspundea cu necaz, cel întrebat.

Necazul lui Andronache

Sînt aproape două veacuri, de cînd Andronache strămoșul unor locuitori din satul Pietroșani a dat naștere unei expresii care se păstrează și azi, fiind plină de humor:

Într-o vară, pe cînd urca sus pe munte ținînd de căpăstru o iapă ce avea în spinare desagi cu merinde, s-a întîmplat ca iapa să-i scape într-o prăpastie. Andronache s-a uitat lung după ea cum se ducea a oftat, apoi a zis:

— „Oi plăti eu, ce-oi plăti! Da-mi plăcu cum te duseși!"

Și-au rămas de pomină vorbele pline de duh, ale lui Andronache, spuse la necaz, pînă astăzi.

Haiducul Gheorghiță Codreanu

Era pe la începutul secolului al XIX-lea. Gheorghița Codreanu ducea o viață liberă, în casa părinților săi, așezată sub pădure, în apropiere de locul numit „Poiana Tîrgului". Tatăl său fugise din Oltenia cînd se afla sub ocupația austriacă și s-a așezat în satul Retevoiești, ocupîndu-se cu creșterea vitelor, fiind un bun gospodar. Gheorghiță, fiul său, a învățat ocupația tatălui crescînd frumoase vaci și stînd tot timpul în codrii de aceea i s-a zis Codreanu. El avea două surori de o frumusețe rară, despre care se dusese vestea.

Venind în sat doi tineri greci, rude ale ispravnicului din Cîmpulung, au aflat despre cele două fete. Ei au răspîndit vestea că au de rezolvat anumite trebi din partea isprăvnicatului și cînd a început să se întunece au plecat cu trăsura după ei să viziteze șezătorile. Cînd au văzut surorile lui Codreanu le-au plăcut și și-au pus în gînd să le răpească. Le-au suit cu forța în trăsură fiind ajutați de arnăutul ce-l aveau la cai, după ce mai întîi, le-au astupat gurile să nu țipe și le-au legat la ochi să nu vadă drumul pe unde merg. Au luat-o pe partea cea mai scurtă prin Bădești, către Cîmpulung.

Vestea s-a răspîndit ca fulgerul în sat și a fost transmisă întîi familiei. Gheorghiță, care s-a întîmplat să fie acasă, a cerut calul renumit în iuțeală vecinului său Iliuță Căvescu și înarmat cu pistoale și iatagan

[1] Din lucrarea monografică a lui P. Stănescu (1904)

Cît o fi ținut bătaia nu se știe. Se știe numai că tot cei de la Cîmpulung au biruit și și-au urmat drumul înainte spre Cîmpulung, cu trupul Doamnei, pe care l-au îngropat cu mare cinste, rămînîndu-le lor moșia. Iar piscului unde a fost păruială aceea grozavă, de atunci i se zice Bătaia.

Legenda aceasta, care are multă asemănare cu „Lacul fără fund" ni-a fost povestită de d-l învățător Petre Stănescu, din Pietroșani, notează Rădulescu Codin în op. cit.

Nota 1) În altă legendă a „Piscului Doamnei" se spune că o Doamnă din neamul lui Negru Vodă, fugind din cauza tătarilor către Curtea de Argeș, cînd trecea pe poteca unui pisc ce ducea către Valea Faorului s-a înecat într-un lac. De atunci piscului i s-a dat numele de „Piscul Doamnei".

Din dicționarul geografic al jud. Mușcel pag. 30, de Alesseanu, am cules legenda: Bătaia, a fost proprietatea doamnei Chiajna (fiica lui Radu Negru Vodă) care a dăruit-o monastirei Radu-Vodă. Această moșie a trecut mai tîrziu în posesiunea mănăstirii Cîmpulung în schimbul unei alte moșii numită Persicena. Mănăstirea din Cîmpulung a stăpînit Bătaia pentru apropiere și mănăstirea Radu-Vodă-Persicena pentru acelaș motiv. Legenda spune că Doamna Chiajna a lăsat cu gură de moarte s-o ia sau Episcopia de Argeș sau mănăstirea Cîmpulung adică aceea care o va înmormînta. Murind, au luat-o călugării de la Cîmpulung. Pe cînd o transportau spre oraș au venit și călugării de la Curtea de Argeș și întîlnind pe cei din Cîmpulung în acest loc s-au luat la bătaie. D-atunci acest loc s-a numit Bătaia. Învingătorii au fost călugării din Cîmpulung (înregistrăm aceasta numai ca legendă, așa cum am primit-o din gura mai multor bătrîni din localitate.)

Bătaia, pădurice în întindere de 5 ha. Comuna Berevoiești Ungureni (Plaiul Nucșoara).

Notă. În legenda de mai sus, nu se spune din ce localitate au luat călugării de la Cîmpulung, corpul Doamnei Chiajna să-l ducă spre oraș. Nu e bine spus, că au fost întîlniți cum se arată, căci ar avea atunci alt sens, ci au fost sosiți de pe urmă.

Dar se pune întrebarea, cum s-a întîmplat ca să fie sosiți, tocmai la această moșie „Bătaia" care era proprietatea Doamnei Chiajna?

În legenda „Piscul Doamnei" (asemănătoare cu cea de mai sus, din unele puncte de vedere), povestirea pare mai veridică.

Recoltă de porumb slabă

În trecut au fost ani secetoși, încît porumbul, planta predominantă din satele comunei, a dat recolte atît de slabe „că deabia ajungea popo-

[1] Arh. șc. Pietroșani, adresa No. 10 din iulie 1896.

rului pentru hrană, cam aproximativ timp de o lună de la recoltare. Astfel, fiind s-a născut zicala:

— Pînă la Sf. Andrei
— Avusei porumbi d-ai mei

Și cînd se întîlneau doi săteni, prima întrebare se referea la mălai (hrana principală)

—„Mălai ai ?"

—„Altă vorbă n-ai ?"[1] răspundea cu necaz, cel întrebat.

Necazul lui Andronache

Sînt aproape două veacuri, de cînd Andronache strămoșul unor locuitori din satul Pietroșani a dat naștere unei expresii care se păstrează și azi, fiind plină de humor:

Într-o vară, pe cînd urca sus pe munte ținînd de căpăstru o iapă ce avea în spinare desagi cu merinde, s-a întîmplat ca iapa să-i scape într-o prăpastie. Andronache s-a uitat lung după ea cum se ducea a oftat, apoi a zis:

—„Oi plăti eu, ce-oi plăti! Da-mi plăcu cum te duseși!"

Și-au rămas de pomină vorbele pline de duh, ale lui Andronache, spuse la necaz, pînă astăzi.

Haiducul Gheorghiță Codreanu

Era pe la începutul secolului al XIX-lea. Gheorghița Codreanu ducea o viață liberă, în casa părinților săi, așezată sub pădure, în apropiere de locul numit „Poiana Tîrgului". Tatăl său fugise din Oltenia cînd se afla sub ocupația austriacă și s-a așezat în satul Retevoiești, ocupîndu-se cu creșterea vitelor, fiind un bun gospodar. Gheorghiță, fiul său, a învățat ocupația tatălui crescînd frumoase vaci și stînd tot timpul în codrii de aceea i s-a zis Codreanu. El avea două surori de o frumusețe rară, despre care se dusese vestea.

Venind în sat doi tineri greci, rude ale ispravnicului din Cîmpulung, au aflat despre cele două fete. Ei au răspîndit vestea că au de rezolvat anumite trebi din partea isprăvnicatului și cînd a început să se întunece au plecat cu trăsura după ei să viziteze șezătorile. Cînd au văzut surorile lui Codreanu le-au plăcut și și-au pus în gînd să le răpească. Le-au suit cu forța în trăsură fiind ajutați de arnăutul ce-l aveau la cai, după ce mai întîi, le-au astupat gurile să nu țipe și le-au legat la ochi să nu vadă drumul pe unde merg. Au luat-o pe partea cea mai scurtă prin Bădești, către Cîmpulung.

Vestea s-a răspîndit ca fulgerul în sat și a fost transmisă întîi familiei. Gheorghiță, care s-a întîmplat să fie acasă, a cerut calul renumit în iuțeală vecinului său Iliuță Căvescu și înarmat cu pistoale și iatagan

[1] Din lucrarea monografică a lui P. Stănescu (1904)

a pornit pe urmele celor care i-au furat surorile. Ajungîndu-i în vîrful Voineagului s-a încins o luptă prin schimburile focurilor de armă, care a durat puțin, fiindcă Gheorghiță care era bun țintaș a reușit să doboare definitiv pe cei doi rivali și să-și ia surorile, aducîndu-le acasă.

Pentru că satul făcea haz, găsind prilej de bîrfeală din pățania bietelor fete, Gheorghiță s-a gîndit ca să le salveze. Cu consimțămîntul lor și al părinților le-a dus la un schit de maici.

În urma acestei întîmplări, Gheorghiță a făcut jurămînt că se va răzbuna pe asupritori și a luat calea codrului spre Olt, la haiducii lui Jianu. În drumul lui a văzut un cal, care i-a plăcut foarte mult. A oferit stăpînului acestui cal, (sărar bătrîn), o pungă cu galbeni și văzînd că acesta refuză i l-a cerut ca să-l probeze. După cîteva ocoluri, i-a aruncat punga cu galbeni și apoi s-a făcut nevăzut. Dînd dovezi de bun conducător, ceata de haiduci l-au ales căpitan. Într-o iarnă, Gheorghiță venise de cîteva zile pe la tatăl său care era bolnav și într-o noapte a auzit țipete la casa lui Iliuță Căvescu, vecinul său și ieșind afară a văzut haiduci la pradă. Mergînd tiptil pînă la ușa unde unul făcea de pază a tras două focuri consecutive. La acest semnal, care se dădea numai de căpitan, toți cei din casă și de afară s-au oprit din acțiunea lor, cu teamă. Intrînd în casă a recunoscut haiduci din ceata lui, fără ca ei să-l recunoască. La întrebările lui Codreanu, haiducii au răspuns că la acest om caută bani, fiindcă a vîndut o turmă de oi.

— „Cine-i căpitanul vostru?"

— „Nu este cu noi. Este dus să-și vadă părinții".

— „Uitați-vă bine"!

— „Ce-i cu d-ta aici căpitane?"

— Bine măi fraților, care este jurămîntul nostru? N-am jurat noi ca să atacăm numai pe boieri și pe asupritorii noștri? Ce căutați voi la acest clăcaș amărît, care a vîndut niște oi, ca din banii luați să-și plătească birul și arenda pămîntului luat de la boier?

Retrăgîndu-se din haiducie, a revenit la casa sa și a fost ales delegat al sătenilor, sarcină ce o făcea mai mult iarna, căci la înverzirea codrului se întorcea la ceata lui și prădînd cîte un turc sau negustor bogat, le luau banii și-i împărțeau la poporul nevoiaș. Satul fiind în formare prin așezarea aici a multor nemulțumiți refugiați din alte părți, Gheorghița Codreanu, avînd sarcina de delegat (de pîrcălab, care judeca, cum se spunea pe acea vreme) hotăra unde să se așeze fiecare, și ce suprafață să ocupe și treaba aceasta o făcea el și nu boierul.

Odată cînd se întorcea de la Argeș unde vînduse o junice, i-a ieșit în cale un răufăcător care l-a somat să-i dea punga cu bani. Gheorghiță

simulînd că vrea să-o scoată, a scos pistolul pe care l-a descărcat în adversar. Banii ce au fost găsiți la el, i-a împărțit năpăstuiților.

Și a rămas de pomină, haiducul Gheorghită Codreanu [1]

Legendele în legătură cu ascunderea unor comori cu bani în satul Retevoiești

Barbu-Bărbucă-Bărbuceanu, român venit din Rășinarii Sibiului și stabilit în satul Retevoiești înainte de anul 1800, pe cînd venea într-o noapte dintr-un sat vecin, unde fusese chemat de un sătean care își rupsese mîna (căci cunoștea medicina de a vindeca fracturile de oase, pe care le învățase la Buda-Pesta, pe cînd era militar) a văzut o flacără galbenă cu luciri de sidef, pe Silište unde se aflau ruinele unei clădiri. Săpînd în acel loc a găsit o ladă de fier cu galbeni de aur, iar sub capacul lăzii deasupra banilor un pergament din piele pe care era scris:

— „Cine va găsi această ladă cu galbeni, să refacă din temelie biserica noastră", și urma un blestem, etc.

Bărbuceanu a dus lada cu galbenii boierului Drugănescu, care a făcut cu ei, actuala biserică din Retevoiești, astăzi monument istoric.

Comoara lui Vlaicu logofăt

Pe la anul 1535, cînd logofătul Vlaicu, unul din ctitorii bisericii vechi de pe Silište, era gata de fugă din cauză că era urmărit de către domnitorul de pe acea vreme, a aruncat o lădiță de fier plină cu obiecte de aur și galbeni în eleșteul de pește pe care îl avea lîngă pîrîul Bealea. El nu s-a mai întors și după oarecare timp, urmașii n-au mai găsit comoara aruncată.

Comoara de lîngă vîrful Goila (Țîlfa Rușilor)

Într-o primăvară s-a zvonit despre o năvălire a turcilor. Ca să salveze lucrurile de valoare din biserică și casa boierească, sătenii le-au îngropat în—noaptea de înviere—la circa 200 m sud de vîrful de deal citat, pe direcția vîrful Goilei—bază—ușa bisericii, care se va vedea și ști precis după lumina lumînărilor ce erau aprinse în mîinile creștinilor cu acea ocazie. După plecarea turcilor, obiectele îngropate nu s-au mai găsit.

Alte comori

Se bănuiește că haiducii nepuînd lua cu ei toți banii pe care îi aveau, au îngropat o parte din ei în următoarele locuri:

1) Țîlfa de deasupra rîpii Dadelor, 2) Țîlfa de deasupra rîpii Prisecii (ceata lui Floricel), 3) în partea de nord de la stejarul de lîngă poteca

[1] Auzută de la săteanul Gh. Bărbuceanu din Retevoiești care a mai povestit și despre haiducul Floricel, din acest sat, fost în ceata lui Radu Anghel.

a pornit pe urmele celor care i-au furat surorile. Ajungîndu-i în vîrful Voineagului s-a încins o luptă prin schimburile focurilor de armă, care a durat puțin, fiindcă Gheorghiță care era bun țintaș a reușit să doboare definitiv pe cei doi rivali și să-și ia surorile, aducîndu-le acasă.

Pentru că satul făcea haz, găsind prilej de bîrfeală din pățania bietelor fete, Gheorghiță s-a gîndit ca să le salveze. Cu consimțămîntul lor și al părinților le-a dus la un schit de maici.

În urma acestei întîmplări, Gheorghiță a făcut jurămînt că se va răzbuna pe asupritori și a luat calea codrului spre Olt, la haiducii lui Jianu. În drumul lui a văzut un cal, care i-a plăcut foarte mult. A oferit stăpînului acestui cal, (sărar bătrîn), o pungă cu galbeni și văzînd că acesta refuză i l-a cerut ca să-l probeze. După cîteva ocoluri, i-a aruncat punga cu galbeni și apoi s-a făcut nevăzut. Dînd dovezi de bun conducător, ceata de haiduci l-au ales căpitan. Într-o iarnă, Gheorghiță venise de cîteva zile pe la tatăl său care era bolnav și într-o noapte a auzit țipete la casa lui Iliuță Căvescu, vecinul său și ieșind afară a văzut haiduci la pradă. Mergînd tiptil pînă la ușa unde unul făcea de pază a tras două focuri consecutive. La acest semnal, care se dădea numai de căpitan, toți cei din casă și de afară s-au oprit din acțiunea lor, cu teamă. Intrînd în casă a recunoscut haiduci din ceata lui, fără ca ei să-l recunoască. La întrebările lui Codreanu, haiducii au răspuns că la acest om caută bani, fiindcă a vîndut o turmă de oi.

— „Cine-i căpitanul vostru?"

— „Nu este cu noi. Este dus să-și vadă părinții".

— „Uitați-vă bine"!

— „Ce-i cu d-ta aici căpitane?"

— Bine măi fraților, care este jurămîntul nostru? N-am jurat noi ca să atacăm numai pe boieri și pe asupritorii noștri? Ce căutați voi la acest clăcaș amărît, care a vîndut niște oi, ca din banii luați să-și plătească birul și arenda pămîntului luat de la boier?

Retrăgîndu-se din haiducie, a revenit la casa sa și a fost ales delegat al sătenilor, sarcină ce o făcea mai mult iarna, căci la înverzirea codrului se întorcea la ceata lui și prădînd cîte un turc sau negustor bogat, le luau banii și-i împărțeau la poporul nevoiaș. Satul fiind în formare prin așezarea aici a multor nemulțumiți refugiați din alte părți, Gheorghița Codreanu, avînd sarcina de delegat (de pîrcălab, care judeca, cum se spunea pe acea vreme) hotăra unde să se așeze fiecare, și ce suprafață să ocupe și treaba aceasta o făcea el și nu boierul.

Odată cînd se întorcea de la Argeș unde vînduse o junice, i-a ieșit în cale un răufăcător care l-a somat să-i dea punga cu bani. Gheorghiță

simulînd că vrea să-o scoată, a scos pistolul pe care l-a descărcat în adversar. Banii ce au fost găsiți la el, i-a împărțit năpăstuiților.

Și a rămas de pomină, haiducul Gheorghită Codreanu [1]

Legendele în legătură cu ascunderea unor comori cu bani în satul Retevoiești

Barbu-Bărbucă-Bărbuceanu, român venit din Rășinarii Sibiului și stabilit în satul Retevoiești înainte de anul 1800, pe cînd venea într-o noapte dintr-un sat vecin, unde fusese chemat de un sătean care își rupsese mîna (căci cunoștea medicina de a vindeca fracturile de oase, pe care le învățase la Buda-Pesta, pe cînd era militar) a văzut o flacără galbenă cu luciri de sidef, pe Silište unde se aflau ruinele unei clădiri. Săpînd în acel loc a găsit o ladă de fier cu galbeni de aur, iar sub capacul lăzii deasupra banilor un pergament din piele pe care era scris:

— „Cine va găsi această ladă cu galbeni, să refacă din temelie biserica noastră", și urma un blestem, etc.

Bărbuceanu a dus lada cu galbenii boierului Drugănescu, care a făcut cu ei, actuala biserică din Retevoiești, astăzi monument istoric.

Comoara lui Vlaicu logofăt

Pe la anul 1535, cînd logofătul Vlaicu, unul din ctitorii bisericii vechi de pe Silište, era gata de fugă din cauză că era urmărit de către domnitorul de pe acea vreme, a aruncat o lădiță de fier plină cu obiecte de aur și galbeni în eleșteul de pește pe care îl avea lîngă pîrîul Bealea. El nu s-a mai întors și după oarecare timp, urmașii n-au mai găsit comoara aruncată.

Comoara de lîngă vîrful Goila (Țîlfa Rușilor)

Într-o primăvară s-a zvonit despre o năvălire a turcilor. Ca să salveze lucrurile de valoare din biserică și casa boierească, sătenii le-au îngropat în—noaptea de înviere—la circa 200 m sud de vîrful de deal citat, pe direcția vîrful Goilei—bază—ușa bisericii, care se va vedea și ști precis după lumina lumînărilor ce erau aprinse în mîinile creștinilor cu acea ocazie. După plecarea turcilor, obiectele îngropate nu s-au mai găsit.

Alte comori

Se bănuiește că haiducii nepuînd lua cu ei toți banii pe care îi aveau, au îngropat o parte din ei în următoarele locuri:

1) Țîlfa de deasupra rîpii Dadelor, 2) Țîlfa de deasupra rîpii Prisecii (ceata lui Floricel), 3) în partea de nord de la stejarul de lîngă poteca

[1] Auzută de la sătenul Gh. Bărbuceanu din Retevoiești care a mai povestit și despre haiducul Floricel, din acest sat, fost în ceata lui Radu Anghel.

care coboară din Dealul Păcurarului și în Valea Păcurarului. Prin toate locurile acestea căutătorii de comori au făcut săpături, sperînd că le vor găsi.

Legenda spargerii satului[1]

Era odată o așezare de clăcași pe Rîul Doamnei, care se numea Retevoiești. Acum 270 de ani erau pe valea acestui rîu multe crînguri cu arini, sălcii și plute. Locuințele erau mai mult niște coșare făcute din bîrne rotunde de lemn, tencuite cu humă și acoperite cu paie de secară și foarte puține cu șiță. Cele mai multe nu aveau ferestre. Unele erau atît de scunde încît gospodarii se puteau rezema cu spatele de streașina lor. În afara de casa boierului care era mare, zidită cu cărămizi și jos cu temelia de bolovani, mai erau cîteva, ceva mai săltate decît celelalte. Erau făcute din bîrne și tencuiala de var, cu prispe frumoase deasupra cărora se vedea cîte un ochiuleț de fereastră, acoperit cu bășică de porc sau de bou subțire ca să pătrundă prin ea puțin din lumina zilei, în casă.

Nu la mult timp după groaznica omorîre a lui Constantin Brâncoveanu, semne prevestitoare de rău au început să tulbure liniștea locuitorilor.

„— Ce poate să fie cîntecul cobitor al păsărilor, măi frate? Ce nenorocire se va mai abate asupra satului nostru sau a țării?“ — se întrebau clăcașii unii pe alții.

„— Nu-i semn bun! Poate că iar se va scula vreun împărat contra turcului și ne va tulbura și pe noi sub cuvînt că ne eliberează.“ —Răspundeau alții.

„— Domnii și împărații spun că ei se bat, pe cînd în realitate numai noi ne batem și ne omorîm unii pe alții. Noi țăranii ducem greul. De cîștigau lupta, în loc ca nouă celor ce am luptat să ne dea pămînt și slobozenie, tot boierului îi dă, sub cuvînd că noi sîntem clăcașii lui. Noi sîntem boii de jug, iar boierii sînt cei ce ne mînă și obțin plata muncii noastre.“

Astfel de discuții se formau între săteni cînd se întîlneau. Dar n-a trecut timp mult: semnele prevestitoare de rău s-au adeverit. Ciuma a început să secere viețile oamenilor. În spaima ce s-a produs, 10—15 săteni au pornit în pribegie cu tot ce au putut lua cu ei și au mers pe culmea platului în jos și au ajuns la „Coasta Frumoasă“ unde au rămas peste noapte. Dimineața cînd s-au deșteptat au văzut că o parte dintre ei muriseră. Descurajați, cei care au mai rămas s-au înapoiat, așezîndu-se în crîngul care se găsea între rîu și poalele dealului, mai la sud de sat în felul următor: Tudor sin Nicolae și-a așezat casa lîngă pădure. Sub

[1] Auzită de la Gh. Bărbuceanu—Retevoiești.

poala celei de a 2 culmi și-a așezat casa Gh. Stroian. Într-o vîlcea care-i poartă numele și azi și-a pus casa Nicu Strîmbu. La fel a procedat și Radu Turițoiu (Negru) care și-a ales loc în apropierea pădurii, lîngă Priseaca, iar Ion Retevoi și-a găsit loc de casă în luncă între rîu și drumul mare, în aproprierea Gănești lor. Tudor fiind mai aproape de satul părăsit a început să adune cazane, pe care le și repara. De aceea i s-a spus Tudor Cazan. De aici s-a moștenit numele celor de astăzi: Niță Cazan — Nițuleștii; Matei Cazan — Mateeștii; Tudor Cazan — Tudoreștii — Bucur Cazan — Bucurescu — Bucur.

Un cimitir din vechime

După anul 1800, cînd s-a construit drumul județean Nucșoara-Piscani, s-a găsit un cimitir vechi în satul Pietroșani, la locul numit „Coasta lui Bălan", prin care s-au făcut lucrările drumului. După spusele bătrînilor în acel cimitir s-au aflat schelete de oameni, cu oasele mîinilor și picioarelor de o mărime neobișnuită. De asemenea, s-au dezgropat și schelete lîngă care erau mărgele de piatră. O parte din aceste schelete au fost reînhumate la cimitirul nou al satului [1].

Țîlfa Rușilor [2]

Pe culmea plaiului Oii, se află pitorescul vîrf Goila, care domină înălțimile din jurul său. În timpul guvernării rusești, din vremea Regulamentului Organic, s-a dat ordin ca acolo în Țara Românească unde se găsesc păduri de stejar, cu lemn bun pentru corăbii, să se exploateze, alegîndu-se lemnul necesar. O companie de soldați ruși a fost cartiruită în satul Retevoiești, pentru a lucra în pădurea de lîngă vîrful Goila. De atunci acest vîrf s-a numit și Țîlfa Rușilor.

Satul Retevoiești pe acea vreme avea o populație de 80—90 familii. Majoritatea soldaților a fost cartiruită în partea de nord a satului.

Boier să fii, dar de frică tot să știi!

Unul dintre boierii ce stăpîneau satul Pietroșani, după anul 1800, începuse să-și întărească paza la crenelurile de la poarta conacului, de teama haiducilor, care începuseră să dea lovituri prin apropriere.

Stan din Plopi, clăcaș pașnic împovărat cu cîrd de copii, s-a dus la boier într-una din zile și i s-a plîns spunîndu-i răspicat:

„— Boierule, nu mai pot să fac față cu munca la bir, la havalea și pentru petecul de pămînt ce mi-ai dat în runda. Îmi mor copiii de foame iar nevastă-mea e suferindă, Dacă nu mă mai îngădui, nu-mi rămîne decît să apuc calea codrului ca Gheorghiță Codreanu de la Retevoiești"[3].

[1] După cele auzite de la Nedeluș și Vasile al lui Nedeluș (Vasile Nedelea) care se afla cu casa în apropierea fostului cimitir.

[2] Auzită de la Gh. Bărbuceanu, care a păstrat însemnare din strămoși.

[3] Retevoiești, satul vecin cu Pietroșani

care coboară din Dealul Păcurarului și în Valea Păcurarului. Prin toate locurile acestea căutătorii de comori au făcut săpături, sperînd că le vor găsi.

Legenda spargerii satului [1]

Era odată o așezare de clăcași pe Rîul Doamnei, care se numea Retevoiești. Acum 270 de ani erau pe valea acestui rîu multe crînguri cu arini, sălcii și plute. Locuințele erau mai mult niște coșare făcute din bîrne rotunde de lemn, tencuite cu humă și acoperite cu paie de secară și foarte puține cu șiță. Cele mai multe nu aveau ferestre. Unele erau atît de scunde încît gospodarii se puteau rezema cu spatele de streașina lor. În afara de casa boierului care era mare, zidită cu cărămizi și jos cu temelia de bolovani, mai erau cîteva, ceva mai săltate decît celelalte. Erau făcute din bîrne și tencuiala de var, cu prispe frumoase deasupra cărora se vedea cîte un ochiuleț de fereastră, acoperit cu bășică de porc sau de bou subțire ca să pătrundă prin ea puțin din lumina zilei, în casă.

Nu la mult timp după groaznica omorîre a lui Constantin Brâncoveanu, semne prevestitoare de rău au început să tulbure liniștea locuitorilor.

„— Ce poate să fie cîntecul cobitor al păsărilor, măi frate? Ce nenorocire se va mai abate asupra satului nostru sau a țării?“ — se întrebau clăcașii unii pe alții.

„— Nu-i semn bun! Poate că iar se va scula vreun împărat contra turcului și ne va tulbura și pe noi sub cuvînt că ne eliberează.“—Răspundeau alții.

„— Domnii și împărații spun că ei se bat, pe cînd în realitate numai noi ne batem și ne omorîm unii pe alții. Noi țăranii ducem greul. De cîștigau lupta, în loc ca nouă celor ce am luptat să ne dea pămînt și slobozenie, tot boierului îi dă, sub cuvînd că noi sîntem clăcașii lui. Noi sîntem boii de jug, iar boierii sînt cei ce ne mînă și obțin plata muncii noastre.“

Astfel de discuții se formau între săteni cînd se întîlneau. Dar n-a trecut timp mult: semnele prevestitoare de rău s-au adeverit. Ciuma a început să secere viețile oamenilor. În spaima ce s-a produs, 10—15 săteni au pornit în pribegie cu tot ce au putut lua cu ei și au mers pe culmea plaiului în jos și au ajuns la „Coasta Frumoasă“ unde au rămas peste noapte. Dimineața cînd s-au deșteptat au văzut că o parte dintre ei muriseră. Descurajați, cei care au mai rămas s-au înapoiat, așezîndu-se în crîngul care se găsea între rîu și poalele dealului, mai la sud de sat în felul următor: Tudor sin Nicolae și-a așezat casa lîngă pădure. Sub

[1] Auzită de la Gh. Bărbuceanu—Retevoiești.

poala celei de a 2 culmi și-a așezat casa Gh. Stroian. Într-o vîlcea care-i poartă numele și azi și-a pus casa Nicu Strîmbu. La fel a procedat și Radu Turițoiu (Negru) care și-a ales loc în apropierea pădurii, lîngă Priseaca, iar Ion Retevoi și-a găsit loc de casă în luncă între rîu și drumul mare, în aproprierea Găneștilor. Tudor fiind mai aproape de satul părăsit a început să adune cazane, pe care le și repara. De aceea i s-a spus Tudor Cazan. De aici s-a moștenit numele celor de astăzi: Niță Cazan — Nițuleștii; Matei Cazan — Mateeștii; Tudor Cazan — Tudoreștii — Bucur Cazan — Bucurescu — Bucur.

Un cimitir din vechime

După anul 1800, cînd s-a construit drumul județean Nucșoara-Piscani, s-a găsit un cimitir vechi în satul Pietroșani, la locul numit „Coasta lui Bălan“, prin care s-au făcut lucrările drumului. După spusele bătrînilor în acel cimitir s-au aflat schelete de oameni, cu oasele mîinilor și picioarelor de o mărime neobișnuită. De asemenea, s-au dezgropat și schelete lîngă care erau mărgele de piatră. O parte din aceste schelete au fost reînhumate la cimitirul nou al satului [1].

Țîlfa Rușilor [2]

Pe culmea plaiului Oii, se află pitorescul vîrf Goila, care domină înălțimile din jurul său. În timpul guvernării rusești, din vremea Regulamentului Organic, s-a dat ordin ca acolo în Țara Românească unde se găsesc păduri de stejar, cu lemn bun pentru corăbii, să se exploateze, alegîndu-se lemnul necesar. O companie de soldați ruși a fost cartiruită în satul Retevoiești, pentru a lucra în pădurea de lîngă vîrful Goila. De atunci acest vîrf s-a numit și Țîlfa Rușilor.

Satul Retevoiești pe acea vreme avea o populație de 80—90 familii. Majoritatea soldaților a fost cartiruită în partea de nord a satului.

Boier să fii, dar de frică tot să știi!

Unul dintre boierii ce stăpîneau satul Pietroșani, după anul 1800, începuse să-și întărească paza la crenelurile de la poarta conacului, de teama haiducilor, care începuseră să dea lovituri prin apropriere.

Stan din Plopi, clăcaș pașnic împovărat cu cîrd de copii, s-a dus la boier într-una din zile și i s-a plîns spunîndu-i răspicat:

„— Boierule, nu mai pot să fac față cu munca la bir, la havalea și pentru petecul de pămînt ce mi-ai dat în runda. Îmi mor copiii de foame iar nevastă-mea e suferindă, Dacă nu mă mai îngădui, nu-mi rămîne decît să apuc calea codrului ca Gheorghiță Codreanu de la Retevoiești“[3].

[1] După cele auzite de la Nedeluș și Vasile al lui Nedeluș (Vasile Nedelea) care se afla cu casa în apropierea fostului cimitir.

[2] Auzită de la Gh. Bărbuceanu, care a păstrat însemnare din strămoși.

[3] Retevoiești, satul vecin cu Pietroșani

— „Îndrăznești să mă amenințî cu haiducia? N-am să te iert de nici o dare și te dau și pe mîna izprăvnicatului".

— „Fă ce vrei boierule, că ești mare și puternic; dar ține seamă că moartea nu iartă pe nimeni. Ne curmă viețile la toți pe rînd. Boier să fii, dar de frică tot să știi!

După ce i-a mai trecut mînia, ce s-o fi gîndit boierul nu se știe; dar a păsuit pe Stan care n-a mai trăit mult[1], dar a rămas de pomină în popor, ce i-a spus Stan boierului:

„Boier să fii, dar de frică tot să știi" !

Piscana și tătarii

În vreme cînd tătarii au năvălit în Țara Românească se afla în satul domnesc Bădești (proprietatea lui Negru-Vodă), o femeie voinică, frumoasă și isteață. Se spune că această femeie fusese fugărită de un năvălitor, dar ea a dispărut în pădurea Voineagul unde se găsea cuibul satului.

De atunci, ea se muta din loc în loc de frica tătarilor și i s-a zis Piscana.

Și azi locurile pe unde a trăit poartă denumiri cu numele ei: Poiana, Valea, Piscul și Dealul Piscanei (pe Piscana) [2]).

Poteca Doamnei

Legenda spune că a existat o doamnă pe vremea lui Negru Vodă care a dat numele de „Rîul Doamnei — Piscul Doamnei".

Ea făcea drumul de la Curtea de Argeș — Domnești, dus și întors pe o cărare care există și astăzi, trecînd peste Piscul Doamnei, Valea Faorului — Curtea de Argeș.

Toponimicul Piscul Doamnei se menționează și în hrisoave [3]) și prin tradiție se păstrează o legendă cu o doamnă, care fugind de frica tătarilor pe această potecă către Curtea de Argeș și-ar fi găsit moartea pe piscul căruia i-a dat numele [4]).

Legenda lui Rătivoi.

Se spune că trăia în vechime în satul ce se cheamă azi Retevoiești, un cneaz numit Rătevoi.

Cînd Timiș Vodă, domnitorul din acea vreme, a dat de știre cnezilor să aducă oameni din satele lor pentru alungarea tătarilor, care au năvălit în țară, Rătevoi a fost primul care a îndeplinit chemarea.

[1] Catagrafia anului 55/1838, plasa Rîurile, Jud. Muscel, satul Pietroșani pag. 85 Arh. St. Buc.

[2] Arh. St. Buc. Fondul Reforma agrară din 1864. Mapa 1485 (Bădești)

[3] B.A.R. MDCXXIX/64 orig. rom. hîrtie

[4] Monografia Com. Pietroșani, manuscris din 1904, de P. Stănescu; C. Rădulescu-Codin — Legende, tradiții și amintiri istorice, pag. 57, Buc. 1910.

În timpul unei lupte
în mijlocul dușmanilor, d
Grație lui, Timiș a izbî
Azughia, fiica lui Timi
slujitori să viziteze locul
Imediat ce a ajuns pe
năucită de durere s-a ros
deauna.
De atunci satul unde a
unde a fost omorît „Reti
Azugăi"

[1] Marele dicț. geografic al R
munte la E. plaiul Peleșul jud.
înconjurat la Nord și Vest pe
în vechime familiei Dudeștilor.
de la Manuc Bei, pe prețul de 8

te iert de nici

ține seamă că
pe rînd. Boier

nu se știe; dar
as de pomină

se afla în satul
meie voinică,
fugărită de un
se găsea cuibul

și i s-a zis

nele ei: Poiana,

egru Vodă care

, dus și întors
Doamnei, Valea

soave [3]) și prin
l de frica tăta-
sit moartea pe

azi Retevoiești,

de știre cnezilor
or, care au nă-
marea.

Pietroșani pag. 85

ădești)

; C. Rădulescu-Co-

În timpul unei lupte, Rătevoi care devenise conducător a înaintat în mijlocul dușmanilor, dar a fost prins și omorît.

Grație lui, Timiș a izbîndit să alunge dușmanii.

Azughia, fiica lui Timiș, care iubea pe Rătevoi, a plecat însoțită de slujitori să viziteze locul unde a fost ciopîrțit Rătevoi, în luptă.

Imediat ce a ajuns pe înălțimea muntelui, s-a rugat cu lacrimi, apoi năucită de durere s-a rostogolit pînă în vale, unde a rămas pentru totdeauna.

De atunci satul unde a trăit Rătevoi s-a numit „Rătivoiești", muntele unde a fost omorît „Retivoiul" [1] și valea unde a murit Azughia „Valea Azugăi"

[1] Marele dicț. geografic al României vol. V. p. 230—231, de Lahovari etc. Retivoiul munte la E. plaiul Peleșul jud. Prahova, înalt 1718 m. deasupra nivelului mării. Este înconjurat la Nord și Vest pe pîrîul Azuga, iar la Sud de „Lacul Roșu". A aparținut în vechime familiei Dudeștilor. Astăzi a fost cumpărat de regele Carol I, în mai 1892, de la Manuc Bei, pe prețul de 850.000 lei.

— „Îndrăznești să mă amenințî cu haiducia? N-am să te iert de nici o dare și te dau și pe mîna izprăvnicatului".

— „Fă ce vrei boierule, că ești mare și puternic; dar ține seamă că moartea nu iartă pe nimeni. Ne curmă viețile la toți pe rînd. Boier să fii, dar de frică tot să știi!

După ce i-a mai trecut mînia, ce s-o fi gîndit boierul nu se știe; dar a păsuit pe Stan care n-a mai trăit mult[1], dar a rămas de pomină în popor, ce i-a spus Stan boierului:

„Boier să fii, dar de frică tot să știi" !

Piscana și tătarii

În vreme cînd tătarii au năvălit în Țara Românească se afla în satul domnesc Bădești (proprietatea lui Negru-Vodă), o femeie voinică, frumoasă și isteață. Se spune că această femeie fusese fugărită de un năvălitor, dar ea a dispărut în pădurea Voineagul unde se găsea cuibul satului.

De atunci, ea se muta din loc în loc de frica tătarilor și i s-a zis Piscana.

Și azi locurile pe unde a trăit poartă denumiri cu numele ei: Poiana, Valea, Piscul și Dealul Piscanei (pe Piscana) [2]).

Poteca Doamnei

Legenda spune că a existat o doamnă pe vremea lui Negru Vodă care a dat numele de „Rîul Doamnei — Piscul Doamnei".

Ea făcea drumul de la Curtea de Argeș — Domnești, dus și întors pe o cărare care există și astăzi, trecînd peste Piscul Doamnei, Valea Faorului — Curtea de Argeș.

Toponimicul Piscul Doamnei se menționează și în hrisoave [3]) și prin tradiție se păstrează o legendă cu o doamnă, care fugind de frica tătarilor pe această potecă către Curtea de Argeș și-ar fi găsit moartea pe piscul căruia i-a dat numele [4]).

Legenda lui Rătivoi.

Se spune că trăia în vechime în satul ce se cheamă azi Retevoiești, un cneaz numit Rătevoi.

Cînd Timiș Vodă, domnitorul din acea vreme, a dat de știre cnezilor să aducă oameni din satele lor pentru alungarea tătarilor, care au năvălit în țară, Rătevoi a fost primul care a îndeplinit chemarea.

[1] Catagrafia anului 55/1838, plasa Rîurile, Jud. Muscel, satul Pietroșani pag. 85 Arh. St. Buc.

[2] Arh. St. Buc. Fondul Reforma agrară din 1864. Mapa 1485 (Bădești)

[3] B.A.R. MDCXXIX/64 orig. rom. hîrtie

[4] Monografia Com. Pietroșani, manuscris din 1904, de P. Stănescu; C. Rădulescu-Codin — Legende, tradiții și amintiri istorice, pag. 57, Buc. 1910.

În timpul unei lupte, Rătevoi care devenise conducător a înaintat în mijlocul dușmanilor, dar a fost prins și omorît.

Grație lui, Timiș a izbîndit să alunge dușmanii.

Azughia, fiica lui Timiș, care iubea pe Rătevoi, a plecat însoțită de slujitori să viziteze locul unde a fost ciopîrțit Rătevoi, în luptă.

Imediat ce a ajuns pe înălțimea muntelui, s-a rugat cu lacrimi, apoi năucită de durere s-a rostogolit pînă în vale, unde a rămas pentru totdeauna.

De atunci satul unde a trăit Rătevoi s-a numit „Rătivoiești", muntele unde a fost omorît „Retivoiul" [1] și valea unde a murit Azughia „Valea Azugăi"

[1] Marele dicț. geografic al României vol. V. p. 230—231, de Lahovari etc. Retivoiul munte la E. plaiul Peleșul jud. Prahova, înalt 1718 m. deasupra nivelului mării. Este înconjurat la Nord și Vest pe pîrîul Azuga, iar la Sud de „Lacul Roșu". A aparținut în vechime familiei Dudeștilor. Astăzi a fost cumpărat de regele Carol I, în mai 1892, de la Manuc Bei, pe prețul de 850.000 lei.

II Satele comunei Pietroșani pe filele istoriei

Satele Pietroșani și Vărzăroaia

Istoric

Satul Pietroșani situat la o depărtare de 40 km nord-vest de orașul Pitești și la 3 km de șoseaua Curtea de Argeș-Cîmpulung este așezat pe partea dreaptă a rîului Doamnei într-o poziție foarte frumoasă.[1]) La o distanță de 1 km est, se află satul Bădești, despărțit prin Rîul Doamnei.

Urmele culturii materiale găsite pe teritoriul satului, dovedesc existența omului preistoric. Iată ce s-a consemnat în această privință în cărți, dicționare și reviste:

— În comuna Pietroșani s-au găsit silexuri cioplite, silexuri lustruite, cuțite sau răzuitoare și alte obiecte de piatră și de os, industrie a quaternarului. N. Crețulescu avea în posesiune un frumos toporaș în serpentină, construit cu glafuri laterale, descoperit sub pămînt la o adîncime de un stînjen și mai bine, în satul Pietroșani. [2]

— Pietroșani, jud. Muscel — Descoperire izolată și întîmplătoare: un topor din piatră (serpentină) lustruit. [3]

La alte persoane se află toporașe și cuțite de piatră lustruită, găsite pe Valea Rudii. [4]

— La muzeele școlilor din satele: Pietroșani, Bădești și Vărzăroaia au existat toporașe de piatră, măsele de mamut etc., care au fost duse la muzeul orășenesc din Curtea de Argeș. [5]

Este demn de remarcat faptul că în unele hrisoave sînt consemnate hotarele moșiei Pietroșani prin toponimice care dăinuesc și în prezent. [6]

[1] C. Alessandrescu, dicționar geografic al jud. Muscel 1893; p. idem Lahovari, Marel dicționar geografic vol. IV, 1900 p. 140—1

[2] Marele dicț. geografic al Rom. IV. p. 717; idem Rădulescu Codin „Mușcelul nostru" p. XLIV/1922; ibidem dicț. geografic al jud. Mușcel de C. Alessandrescu 1893.

[3] C. Moisil în Bulet. com. mon. ist. III. 1910, p. 120 (C. Andriișescu „Contribuții la Dacia înainte de Romani" 1910, p. 40.).

[4] Petre P. Stănescu, Ion P. Necula, Ion Oproiu, Doina I. Vasilescu.

[5] Adresa No 132, din 10 martie 1972 a Inspectoratului școlar orășenesc, Curtea de Argeș, către Petre P. Stănescu.

[6] Monografia sat Pietroșani din 1904; B.A.R. M.D.XXIX/64; idem MDC. XXIX/66; N. Leonăchescu-Nândrașu, Stroești-Argeș, doc. mărturii p. 226, 227, 229. 292,

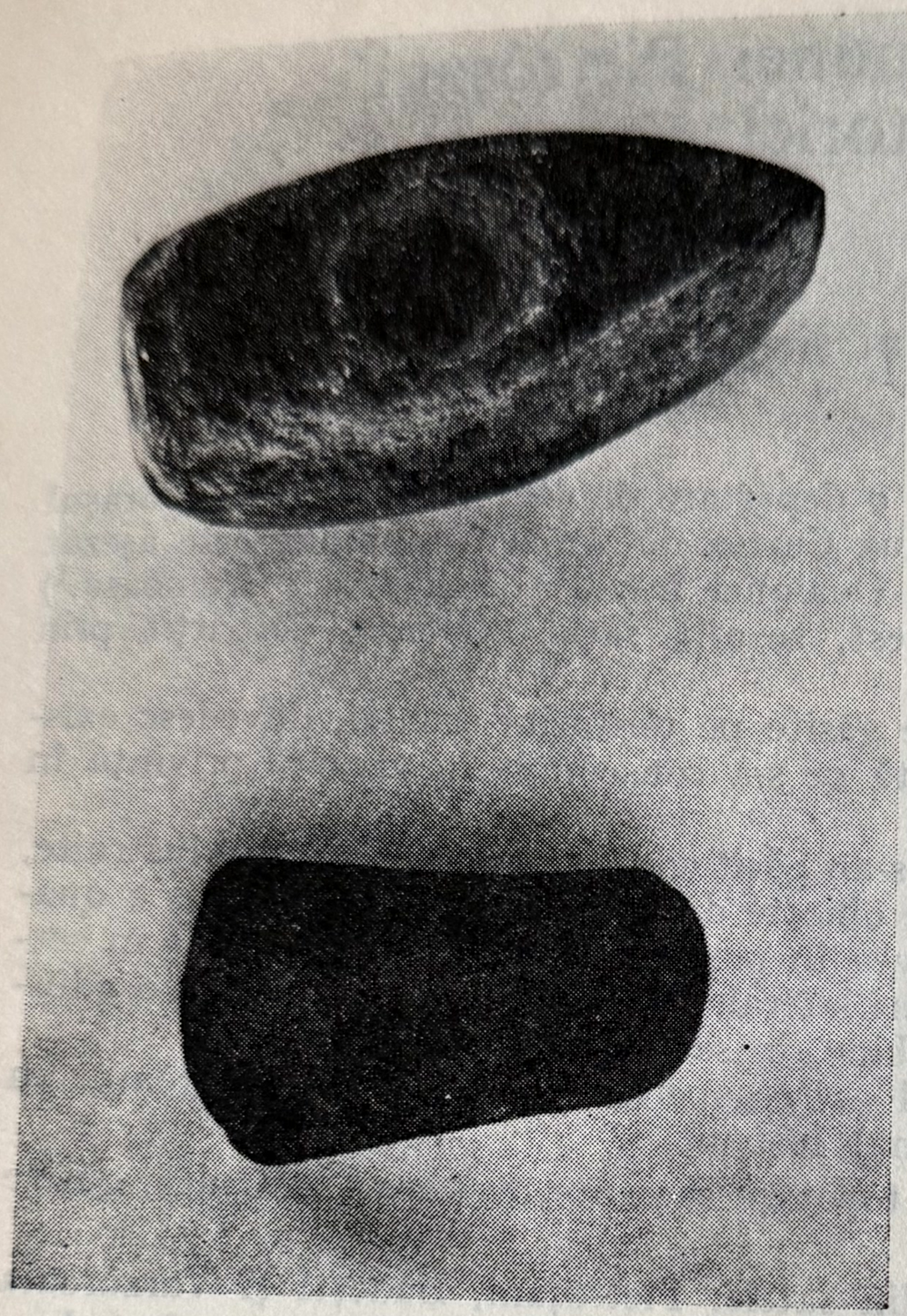

Toporașe de piatră găsite pe Valea Rudii

Toponimicele: Gura văii, Fața văii, Valea Mare, Coasta mare, Valea Berzii, Doscior, Pîrîul din dosul văii, Crucea lui Bucel, Piscu Căprioarei sau Căpriorului, Rîpa și Valea Corbului, Capu Malului, Dealu Oii sau Drumu Oii, Piscu Doamnei, După Măgură, În deal la lac, Muchia dealului etc., explică existența unei populații, fiind asemănătoare cu toponimia comunei, „Rîu de Mori" de peste munți.[1]

Numele de Pietroșani, Petroșani sau Pitroșani, după cum se află scris prin hrisoave, nu se poate dovedi documentar; dar probabil să se

[1] Fonetica și dialectologie vol. V., 1963, p. 41–66 B.A.R. P.I. 31340 (Toponimia, Com. „Rîu de Mori)

tragă de la un Pietru sau Pitru (vezi Sîmpietru) [1] care l-a întemeiat sau de la pietrele de pe Valea Rudii.

E cert că toponimicul „Piscul Doamnei" menționat în hrisoave [2], a fost dat de către vechii locuitori ai satului pe vremea cînd a apărut și denumirea rîului Doamnei [3], fiind vorba de o doamnă Basarab, după cum se spune în legendele păstrate prin tradiție. Poteci între Cîmpulung și Curtea de Argeș au existat din cele mai vechi timpuri. Pe o astfel de potecă au coborît Cavalerii teutoni de la Cîmpulung pe Rîul Doamnei în valea Dîmboviței spre București. [4]

Trăind în pădure, la începutul existenței satului, puținele familii probabil că aveau cîteva mici suprafețe de teren pe care le lucrau și stăpîneau împreună, îndeletnicirea lor principală fiind creșterea vitelor, întrucît aveau locuri de pășune suficiente. Fiind liberi și moșneni nu erau exploatați de nimeni în vremea aceea. La fel se mai aflau și alte sate din vecinătatea lor.

Satul este pomenit ca vechime documentară într-un hrisov [5] în care se spune că a fost a lui Stănilă vornic, fiul lui Toma.

În timpul domniei lui Petrașco voevod (1554—1557) [6] Stănilă a așezat și înfrățit pe Marco Pîrcălab care, călugărindu-se, a devenit părintele Maxim. Părintele Maxim a cumpărat satul Petroșani de la Stănilă vornic, cu 12000 aspri și un cal bun, prețul calului fiind de 5 000 aspri; iar pe cea de a treia parte din jumătate a dat 4000 aspri; Și-a stăpînit satul pînă în zilele lui Alexandru voevod.

Apoi a avut pîră înaintea divanului, în fața voievodului Alexandru cu Zlata, care-i fusese odinioară jupaniță. Zlata a cerut ca să aibă și ea parte în acest sat, că a dat și ea din agonisita ei împreună cu Maxim cînd au cumpărat acea ocină. Alexandru voevod la judecată a invocat și cartea răposatului Petrașco-voevod, în care se consemnase că Maxim

[1] Istoria Rom. Prin Călători de N. Iorga, vol. I. ediția II. p. 13—14 1928.
Toponimie Românească de Iorgu Iordan p. 90; Iorga N. Revelații toponimice pentru istoria neștiută a Rom. D.I.R.B. Țara Rom. vol. IV. Nr. 121, pag. 111; idem Nr. 126, p. 116—7 (Sîmpietru)

[2] B.A.R.M.D.C.XXIX/64 orig. rom. hîrtie; C. Rădulescu-Codin „Tradiții și amintiri istorice p. 57; C. Alessandrescu, dicț. geografic al jud. Mușcel p. 30.

[3] Dicț. istoric O. G. Lecca p. 190 Buc. 1937; Lahovari, Marele dicț. anul 1900, p. 140; Elis. Ion ist. rom. vol. IV. p. 196, ed. 1938

[4] N. Iorga Istoria Rom., prin Călătorii vol. I. ed. II. pag. 8. 1928

[5] Arh. St. Buc. D.I.R.B. Țara Rom. vol. VI Nr. 21 pag. 17—18—19.

[6] Într-un document este scris că Pietroșanii din Argeș sînt cunoscuți din anul 1557, cînd Pătrașcu voevod dă sorei sale Maria hrisov pe moșia ce o avea de la jupănița Maria (C. Rădulescu-Codin — „Mușcelul nostru").
Documentul citat se referă la altă localitate. Rădulescu-Codin în „Mușcelul nostru" pag. 44 scrie cele arătate mai sus; însă a făcut o confuzie luînd drept bun documentul de la B.A.R. CCXCIX, în care este vorba de Pietroșanii de Prahova, nu de Pietroșanii din Jud. Muscel.

Toporaşe de piatră găsite pe Valea Rudii

Toponimicele: Gura văii, Fața văii, Valea Mare, Coasta mare, Valea Berzii, Doscior, Pîrîul din dosul văii, Crucea lui Bucel, Piscu Căprioarei sau Căprioruluí, Rîpa și Valea Corbului, Capu Malului, Dealu Oii sau Drumu Oii, Piscu Doamnei, După Măgură, În deal la lac, Muchia dealului etc., explică existența unei populații, fiind asemănătoare cu toponimia comunei, „Rîu de Mori" de peste munți. [1]

Numele de Pietroșani, Petroșani sau Pitroșani, după cum se află scris prin hrisoave, nu se poate dovedi documentar; dar probabil să se

[1] Fonetica și dialectologie vol. V., 1963, p. 41–66 B.A.R. P.I. 31340 (Toponimia, Com. „Rîu de Mori)

tragă de la un Pietru sau Pitru (vezi Sîmpietru) [1] care l-a întemeiat sau de la pietrele de pe Valea Rudii.

E cert că toponimicul „Piscul Doamnei" menționat în hrisoave [2], a fost dat de către vechii locuitori ai satului pe vremea cînd a apărut și denumirea rîului Doamnei [3], fiind vorba de o doamnă Basarab, după cum se spune în legendele păstrate prin tradiție. Poteci între Cîmpulung și Curtea de Argeș au existat din cele mai vechi timpuri. Pe o astfel de potecă au coborît Cavalerii teutoni de la Cîmpulung pe Rîul Doamnei în valea Dîmboviței spre București. [4]

Trăind în pădure, la începutul existenței satului, puținele familii probabil că aveau cîteva mici suprafețe de teren pe care le lucrau și stăpîneau împreună, îndeletnicirea lor principală fiind creșterea vitelor, întrucît aveau locuri de pășune suficiente. Fiind liberi și moșneni nu erau exploatați de nimeni în vremea aceea. La fel se mai aflau și alte sate din vecinătatea lor.

Satul este pomenit ca vechime documentară într-un hrisov [5] în care se spune că a fost a lui Stănilă vornic, fiul lui Toma.

În timpul domniei lui Petrașco voevod (1554—1557) [6] Stănilă a așezat și înfrățit pe Marco Pîrcălab care, călugărindu-se, a devenit părintele Maxim. Părintele Maxim a cumpărat satul Petroșani de la Stănilă vornic, cu 12000 aspri și un cal bun, prețul calului fiind de 5 000 aspri; iar pe cea de a treia parte din jumătate a dat 4000 aspri; Și-a stăpînit satul pînă în zilele lui Alexandru voevod.

Apoi a avut pîră înaintea divanului, în fața voievodului Alexandru cu Zlata, care-i fusese odinioară jupaniță. Zlata a cerut ca să aibă și ea parte în acest sat, că a dat și ea din agonisita ei împreună cu Maxim cînd au cumpărat acea ocină. Alexandru voevod la judecată a invocat și cartea răposatului Petrașco-voevod, în care se consemnase că Maxim

[1] Istoria Rom. Prin Călători de N. Iorga, vol. I. ediția II. p. 13–14 1928.
Toponimie Românească de Iorgu Iordan p. 90; Iorga N. Revelații toponimice pentru istoria neștiută a Rom. D.I.R.B. Țara Rom. vol. IV. Nr. 121, pag. 111; idem Nr. 126, p. 116–7 (Sîmpietru)

[2] B.A.R.M.D.C.XXIX/64 orig. rom. hîrtie; C. Rădulescu-Codin „Tradiții și amintiri istorice p. 57; C. Alessandrescu, dicț. geografic al jud. Mușcel p. 30.

[3] Dicț. istoric O. G. Lecca p. 190 Buc. 1937; Lahovari, Marele dicț. anul 1900, p. 140; Elis. Ion ist. rom. vol. IV. p. 196, ed. 1938

[4] N. Iorga Istoria Rom., prin Călătorii vol. I. ed. II. pag. 8. 1928

[5] Arh. St. Buc. D.I.R.B. Țara Rom. vol. VI Nr. 21 pag. 17–18–19.

[6] Într-un document este scris că Pietroșanii din Argeș sînt cunoscuți din anul 1557, cînd Pătrașcu voevod dă sorei sale Maria hrisov pe moșia ce o avea de la jupănița Maria (C. Rădulescu-Codin — „Mușcelul nostru").
Documentul citat se referă la altă localitate. Rădulescu-Codin în „Mușcelul nostru" pag. 44 scrie cele arătate mai sus; însă a făcut o confuzie luînd drept bun documentul de la B.A.R. CCXCIX, în care este vorba de Pietroșanii de Prahova, nu de Pietroșanii din Jud. Muscel.

monah a cumpărat singur acel sat, din dreapta lui agoniseală, pe care a strîns-o pe cînd a fost boier; iar Zlata n-a dat nici un aspru. Și i-a dat Alexandru-voevod și 12 boieri, să jure pentru ea, dar totuși a rămas de lege.

În timpul domniei lui Mihnea voevod, s-au răzbunat nepoții Zlatei, Pătru, Dobrișan și Tudoran, care au cotropit și au luat satul fără pîră și fără lege; iar nepoții lui Maxim monah, Dragomir postelnic și ceata lui, Mușa și Vișa, au sărăcit și au fost în nevoie.

Venind la domnie Ștefan Surdul voevod, judecă din nou cele două părți. Dragomir postelnic, cu ceata lui Mușa și Vișa, nepoții lui Maxim și Pătru, Tudoran și Dobrișan nepoții Zlatei și scoțînd cărțile lui Petrașco-voevod, că n-a cumpărat Zlata nici-o ocină cu Maxim și cartea lui Alexandru-voevod că a rămas Zlata de 12 boieri, dă cîștig de cauză nepoților lui Maxim monah.

Și pentru a doua oară venind la judecată nepoții Zlatei, care au cerut revendicare, au pierdut procesul în fața divanului, luîndu-le Ștefan Surdu voievod cărțile mincinoase, toate cîte le-au avut și la prima și la a doua judecată.

Vedem că moșia și satul Pietroșani trece dintr-o mînă într-alta după cum se schimbau voievozii, care hotărau redeschiderea judecății de către partea nemulțumită.

În acest hrisov satul Pietroșani este menționat cu vecini, deci locuitorii lui au încăput de multă vreme în mîinile exploatatorilor, care s-au succedat printr-o filiațiune lungă după cum se va vedea din documentele următoare.

Pietroșanii mai apar documentar într-un hrisov din anul 1570, cînd sînt menționați în timpul domniei lui Alexandru Mircea voevod, care împuternicește pe țiganul Radu globnic, sluga lui Șerban postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupănița Zlata din Pietroșani să caute trei țigănci ale lui Șerban postelnic. [1]

Prin alt document din 7 martie 1582 (7090) Mihnea Turcitul voevod dă poruncă lui jupan Stelea spătar „ca să-i fie ocină în Răceni, toată partea lui Mihnea; ginerele jupanița Zlata din Pietroșani și din cîmp și din vecini și din baltă și de pretutindeni pentrucă a cumpărat boiarul domniei mele jupan Stelea spătar de la Mihnea și de la jupănița lui, pentru 3000 aspri de argint gata“ [2].

[1] Arh. St.S.I.Nr. 860, Orig. slav, pecete aplicată, căzută cu o traducere rom. din 1906. Datat după Ban, mare logofăt (Probabil Pietroșani-Argeș). Reprodus după: Documente privind D.I.R. B. Țara Românească volum. III. Veacurile XIII—XVI Buc. Acad. R.S.R. Nr. 52 doc. 418 pag. 365. (1551—1570).

[2] Arh. St. Buc. S.I.Nr. 1193 orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o traducere românească cu data greșită 1952. Ibidem în ms. 256 f. 690—691
Ibidem vol. V. veac. XVI, doc. 51 p. 49, Ed. Acad. R.P.R. 1952.

Pietroșanii mai
(7116) [1]; apoi în a
(7126) [3] la 20 sep
1623 (7139) [7] în
șani și popa Frăț

Conclu

Din documente
rumânilor de pe
și certurile feuda
sub mai mulți d
țumiți apăreau c
turilor cotropite
și marii boieri, p

Creșterea pro
răscumpărări și
luarea asupra lor
frățire“.

„Iar cînd a fo
el a așezat și a

„Iar după ace
domniei mele I
putut să se lini
postelnic ci așa
parte de acel sa

[1] Arh. Stat. Bu
rom. parțial chirili
Ibidem vol. I.
[2] Arh. St. Buc.
acoperit cu foiță.
Ibidem. vol. I
XX/62.
[3] Arh. St. Buc.
v. 86.
Ibidem vol. II
[4] Arh. St. Buc
Copie. ibid. ms. 2
Ibidem vol. II
[5] Arh. St. Buc
Copie rom. în ms
Ibidem vol. III
[6] Arh. St. Bu
trad. rom. din se
[7] Ibidem vol.

Pietroșanii mai sînt pomeniți într-un document la 23 iunie 1608 (7116) [1]; apoi în alte șase: la 16 aprilie 1613 (7121), [2] la 11 august 1618 (7126) [3] la 20 sept. 1619 (7127) [4], la 1 iunie 1620 (7128) [5] și [6]; la 17 dec. 1623 (7139) [7] în care se vorbește de Mușat postelnicul din Pietroșani și popa Frățilă din Bădești.

Concluzii

Din documentele citate reiese că boierii dețineau toată puterea asupra rumânilor de pe moșiile lor. Odată cu creșterea proprietății, au început și certurile feudale dintre boieri, care se desfășurau pe perioade lungi sub mai mulți domnitori. La fiecare schimbare de domnie, cei nemulțumiți apăreau cu pîră în fața divanului pentru revendicări ale pămînturilor cotropite. În felul acesta se ascut ciocnirile dintre domnitori și marii boieri, pentru venitul ce-l storceau de pe spinarea poporului.

Creșterea proprietății se făcea în diferite feluri: prin cumpărări, răscumpărări și așa numitele „înfrățiri" (moduri ascunse de cotropire) luarea asupra lor a averii celor ce cu de-a sila consimțiseră la „înfrățire".

„Iar cînd a fost în zilele răposatului Petrașco voevod, Stănilă vornic, el a așezat și a înfrățit pe Marco pîrcălab" (vezi pag. 52—54).

„Iar după aceea cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Dragomir postelnic și ceata lui, Mușa si Visa, iar n-au putut să se liniștească de Pătru, fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran postelnic ci așa au pîrît înaintea domniei mele, ca să aibă el singur parte de acel sat. " (idem pag. 52).

[1] Arh. Stat. Buc. Orig. slav. perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță cu o traducere rom. parțial chirilică din sec. al XVIII

Ibidem vol. I. veac. XVII (1601—1610) doc. 296 pag. 328—9, Ed. Acad. R.S.R.

[2] Arh. St. Buc. Mitropolia Țării Românești, XCVI/14 Orig. slav, perg. pecetea aplicată, acoperit cu foiță. Cu o traducere rom. din sept. 1907.

Ibidem. vol. II. veac. XVII (1611—1615) doc. 164 p. 179—2. Ed. Acad. R.P.R. XX/62.

[3] Arh. St. Buc. Orig. rom. hîrtie filigran, 7 peceți aplicate. Copie rom. ms. 458 f. 83 v. 86.

Ibidem vol. III. veac. XVII. (1616—1620) doc. 207, p. 232—3

[4] Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/17 orig. rom. hîrtie filigran, 7 peceți inelare. Copie. ibid. ms. 204 f. 100 v.—101

Ibidem vol. III veac. XVII (1616—1620) doc. 381 p. 423.

[5] Arh. St. Buc. M-rea Radu Vodă IX/2 orig. rom. hîrtie filigran, 11 peceți inelare. Copie rom. în ms. 258 465 v. 466.

Ibidem vol. III. veac XVII (1616—1620) doc. 407 p. 544—5

[6] Arh. St. Buc. M-rea Radu Vodă IX/I orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o trad. rom. din sec. XIX.

[7] Ibidem vol. III. veac. XVII (1616—1620) doc. 488 Nr. 546—7

monah a cumpărat singur acel sat, din dreapta lui agoniseală, pe care a strîns-o pe cînd a fost boier; iar Zlata n-a dat nici un aspru. Și i-a dat Alexandru-voevod și 12 boieri, să jure pentru ea, dar totuși a rămas de lege.

În timpul domniei lui Mihnea voevod, s-au răzbunat nepoții Zlatei, Pătru, Dobrișan și Tudoran, care au cotropit și au luat satul fără pîră și fără lege; iar nepoții lui Maxim monah, Dragomir postelnic și ceata lui, Mușa și Vișa, au sărăcit și au fost în nevoie.

Venind la domnie Ștefan Surdul voevod, judecă din nou cele două părți. Dragomir postelnic, cu ceata lui Mușa și Vișa, nepoții lui Maxim și Pătru, Tudoran și Dobrișan nepoții Zlatei și scoțînd cărțile lui Petrașco-voevod, că n-a cumpărat Zlata nici-o ocină cu Maxim și cartea lui Alexandru-voevod că a rămas Zlata de 12 boieri, dă cîștig de cauză nepoților lui Maxim monah.

Și pentru a doua oară venind la judecată nepoții Zlatei, care au cerut revendicare, au pierdut procesul în fața divanului, luîndu-le Ștefan Surdu voievod cărțile mincinoase, toate cîte le-au avut și la prima și la a doua judecată.

Vedem că moșia și satul Pietroșani trece dintr-o mînă într-alta după cum se schimbau voievozii, care hotărau redeschiderea judecății de către partea nemulțumită.

În acest hrisov satul Pietroșani este menționat cu vecini, deci locuitorii lui au încăput de multă vreme în mîinile exploatatorilor, care s-au succedat printr-o filiațiune lungă după cum se va vedea din documentele următoare.

Pietroșanii mai apar documentar într-un hrisov din anul 1570, cînd sînt menționați în timpul domniei lui Alexandru Mircea voevod, care împuternicește pe țiganul Radu globnic, sluga lui Șerban postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupănița Zlata din Pietroșani să caute trei țigănci ale lui Șerban postelnic. [1]

Prin alt document din 7 martie 1582 (7090) Mihnea Turcitul voevod dă poruncă lui jupan Stelea spătar „ca să-i fie ocină în Răceni, toată partea lui Mihnea; ginerele jupanița Zlata din Pietroșani și din cîmp și din vecini și din baltă și de pretutindeni pentrucă a cumpărat boiarul domniei mele jupan Stelea spătar de la Mihnea și de la jupănița lui, pentru 3000 aspri de argint gata“ [2].

[1] Arh. St.S.I.Nr. 860, Orig. slav, pecete aplicată, căzută cu o traducere rom. din 1906. Datat după Ban, mare logofăt (Probabil Pietroșani-Argeș). Reprodus după: Documente privind D.I.R. B. Țara Românească volum. III. Veacurile XIII—XVI Buc. Acad. R.S.R. Nr. 52 doc. 418 pag. 365. (1551—1570).

[2] Arh. St. Buc. S.I.Nr. 1193 orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o traducere românească cu data greșită 1952. Ibidem în ms. 256 f. 690—691
Ibidem vol. V. veac. XVI, doc. 51 p. 49, Ed. Acad. R.P.R. 1952.

Pietroșanii mai sînt pomeniți într-un document la 23 iunie 1608 (7116) [1]; apoi în alte șase: la 16 aprilie 1613 (7121), [2] la 11 august 1618 (7126) [3] la 20 sept. 1619 (7127) [4], la 1 iunie 1620 (7128) [5] și [6]; la 17 dec. 1623 (7139) [7] în care se vorbește de Mușat postelnicul din Pietroșani și popa Frățilă din Bădești.

Concluzii

Din documentele citate reiese că boierii dețineau toată puterea asupra rumânilor de pe moșiile lor. Odată cu creșterea proprietății, au început și certurile feudale dintre boieri, care se desfășurau pe perioade lungi sub mai mulți domnitori. La fiecare schimbare de domnie, cei nemulțumiți apăreau cu pîră în fața divanului pentru revendicări ale pămînturilor cotropite. În felul acesta se ascut ciocnirile dintre domnitori și marii boieri, pentru venitul ce-l storceau de pe spinarea poporului.

Creșterea proprietății se făcea în diferite feluri: prin cumpărări, răscumpărări și așa numitele „înfrățiri“ (moduri ascunse de cotropire) luarea asupra lor a averii celor ce cu de-a sila consimțiseră la „înfrățire“.

„Iar cînd a fost în zilele răposatului Petrașco voevod, Stănilă vornic, el a așezat și a înfrățit pe Marco pîrcălab“ (vezi pag. 52—54).

„Iar după aceea cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Dragomir postelnic și ceata lui, Mușa si Visa, iar n-au putut să se liniștească de Pătru, fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran postelnic ci așa au pîrît înaintea domniei mele, ca să aibă el singur parte de acel sat. “ (idem pag. 52).

[1] Arh. Stat. Buc. Orig. slav. perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță cu o traducere rom. parțial chirilică din sec. al XVIII
Ibidem vol. I. veac. XVII (1601—1610) doc. 296 pag. 328—9, Ed. Acad. R.S.R.

[2] Arh. St. Buc. Mitropolia Țării Românești, XCVI/14 Orig. slav, perg. pecetea aplicată, acoperit cu foiță. Cu o traducere rom. din sept. 1907.
Ibidem. vol. II. veac. XVII (1611—1615) doc. 164 p. 179—2. Ed. Acad. R.P.R. XX/62.

[3] Arh. St. Buc. Orig. rom. hîrtie filigran, 7 peceți aplicate. Copie rom. ms. 458 f. 83 v. 86.
Ibidem vol. III. veac. XVII. (1616—1620) doc. 207, p. 232—3

[4] Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/17 orig. rom. hîrtie filigran, 7 peceți inelare. Copie. ibid. ms. 204 f. 100 v.—101
Ibidem vol. III veac. XVII (1616—1620) doc. 381 p. 423.

[5] Arh. St. Buc. M-rea Radu Vodă IX/2 orig. rom. hîrtie filigran, 11 peceți inelare. Copie rom. în ms. 258 465 v. 466.
Ibidem vol. III. veac XVII (1616—1620) doc. 407 p. 544—5

[6] Arh. St. Buc. M-rea Radu Vodă IX/I orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o trad. rom. din sec. XIX.

[7] Ibidem vol. III. veac. XVII (1616—1620) doc. 488 Nr. 546—7

În doc. (D.I.R.B. Țara Rom., Nr. 418 p. 365) din 25 iunie 1570, se spune: —„Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Șerban Postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupaniței Zlata din Pietroșani, ca să-i fie țiganul său, anume Radu Globnic, volnic cu „această" carte a domniei mele să ia trei țigănci anume: Rusa și fiica Badiei și Stana, fiica lui Radu Globnic, ori pe unde le va afla în țara domniei mele, ori în ațigănia domniei mele, ori în ațigănia boierilor, și ori în ațigănia călugărilor și fie în ce ațigănie ar fi" etc.

Deși la noi caracterul proprietății bisericești a fost contestat, din documentul acesta se deduce existența proprietății: domnești, boierești și mînăstirești. Se poate face dovadă cu numeroase documente că biserica, în loc de alte relații, avea din cele pămîntești atunci cînd fețele bisericești făceau tranzacții de schimbare de moșii, de cumpărare ori de vînzarea pămîntului, pentru mărirea proprietății lor feudale, mai ales cînd iobăgeau pe țărani, neținînd seamă că le răpește sfînta lor libertate.

Din documentul (D.I.R.B. Țara Rom. vol. V, Nr. 51 pag. 49) reiese o creștere a numărului tranzacțiilor pe bază monetară în schimbul ocinelor, satelor, viilor etc.

„Si iar să fie boierului domniei mele, lui jupan Stelea spătar, ocină la Răceni, toată partea lui Mihnea, ginerele jupaniței Zlata din Pietroșani și din cîmp și din vecini și din baltă și de pretutindeni, pentru că a cumpărat boierul domniei mele jupan Stelea spătar de la Mihnea și de la jupanița lui pentru 3 000 de aspri de argint gata etc."

Dar în urma creșterii schimbului în bani apar și ruinările micilor boieri care pierd moșioarele, ca și un număr de țărani liberi care nu pot face față birului ce crește nemăsurat.

Pentru clăcașii cărora li s-a luat pămîntul prin violență, prin confiscare sau vînzare silită, povara birului este și mai grea.

În această vreme jugul turcesc devine din ce în ce mai apăsător.

Mușat (Moșat) din Pietroșani a fost un mare boer și dregător.[1] Fiul lui Fiera logofătul din Bărbulești-Ialomița și al Tudorei din Tîrgșor (iubita lui Mihai Viteazul), nepot de fiică al lui Ivan din Ruda, cumnat cu Mihai Coțofeanu, el ocupă diferite dregătorii începînd din anul 1607, ajungînd postelnic în 1609, pomenit cu acest nume și în socotelile Brașovului, postelnic II în 1609 iulie 20, vtori clucer în 1621, ispravnic al scaunului Craiovei în 1625, mare clucer[2] vistier al doilea, apoi mare

[1] Revista Argeș (a. III. Nr. 5, p. 240)

[2] Documenta Romaniae Historica B. Țara Românească, vol. XXI, doc. Nr. 8, 73, 137, 225.

Ar. St. Buc. Ed. Acad. R.S.R. 1965. Idem vol. XXII. Ed. Acad. R.S.R. 1965, Idem vol. XXII Ed. Acad. R.S.R. 1969 D. Nr. 350, 364.

Idem. doc. 102, 199, 207, 211, 244, 252, 256, 259, 268, 270, 290, 300, 307, 316, 323, 326, 330, 344, 346, 349.

slujer în anii 1626—1
vtori vistier în 1631. M
fiind stăpîn în Izvor
Ștefănești și cu mori

Moșia Izvorani, din
cu boierii Coțofeni p
soții Zamfira, fiica lu
se întindea probabil
nilor de aceea a Ștef

Moșia eponimă din
a soției sale Zamfira

Moșiile Mușeteștil
Argeș, cu întocmire
mai sus scrișii, să fie
lucreze numai pe
n-aibă".

A numit ca ispravn
fratele său[5]. După
(mamă vitregă a lu

A fost în pricină
Maria[7]. În 1627, M
soție, iar după 24 a
din Argeș.

Ansamblul aflat
Pitești este alcătui
pe un tăpșan care
intactă pivnița ori
Ea se aseamănă cu
Brebu). La 120 m
originară în limba
și forme arhitecto
ansamblul, care ar

[1] Ibidem: doc. nr.
256, 259, 268, 270,

[2] Ibidem vol. XX
44, 50, 52, 55, 56, 62
108, 110, 113, 116, 1

[3] Ibidem vol. XX

[4] Doc. MDCXXIX

[5] Arh. St. Buc. E
doc: 361.

[6] Idem doc. nr.:

[7] Ibidem doc. nr.

[8] Revista Argeș,

slujer în anii 1626—1629 [1], mare stolnic în sfatul domnesc în 1630 [2], vtori vistier în 1631. Moșiile lui Mușat erau grupate în Ialomița și Argeș, fiind stăpîn în Izvorani, Stănești, Mușetești, Negoiești, Pietroșani, Ștefănești și cu mori în Pitești. [3]

Moșia Izvorani, din dealul Piteștilor, obținută în 1622 prin schimb cu boierii Coțofeni pentru părțile din Negoiești-Dolj ale primei sale soții Zamfira, fiica lui Preda clucerul din Țîntăreni și a Caplei Rudeanu se întindea probabil pe dealul Izvoranilor, ce desparte valea Izvoranilor de aceea a Ștefăneștilor.

Moșia eponimă din Pietroșani a dobîndit-o prin căsătorie ca zestre a soției sale Zamfira. [4]

Moșiile Mușeteștilor și Nucșoara au fost făcute danie mînăstirii Argeș, cu întocmire pentru munca rumânilor: — „Însă rumînii ce sînt mai sus scriși, să fie în mînăstire de lucru pre tocmeala Corbilor, să lucreze numai pe tocmeala lor, mai mult nemica asupreală să n-aibă".

A numit ca ispravnic al diatei sale pe Papa, mare logofăt din Greci, fratele său [5]. După 24 aprilie 1632, Mușat e menționat, soțul Despinei (mamă vitregă a lui Vasile spătarul) și al Voichiței [6].

A fost în pricină cu Ivașco, mare vornic, pentru zestrea norei sale Maria [7]. În 1627, Mușat și-a făcut curte la Ștefănești cu Despina a doua soție, iar după 24 aprilie 1632 moare și este înmormîntat la mînăstirea din Argeș.

Ansamblul aflat pe valea Ștefăneștilor la 2 km de șoseaua București-Pitești este alcătuit din casă, biserică și o cruce de pomenire. Așezată pe un tăpșan care domină terenul înconjurător, casa păstrează aproape intactă pivnița originară, construită din același material ca și biserica. Ea se aseamănă cu pivnițele domnești ale lui Matei Basarab (Plumbuita, Brebu). La 120 m sud de casă se află biserica, care păstrează pisania originară în limba slavonă artistic excizată în piatră cu rozete decorative și forme arhitectonice. Crucea de pomenire tot în slavonă întregește ansamblul, care are o valoare artistică și științifică interesantă. [8]

[1] Ibidem: doc. nr.: 68, 86, 88, 113, 156, 164, 172, 174, 199, 207, 211, 244, 252, 256, 259, 268, 270, 274, 290, 300, 307, 316, 323, 326, 330, 344, 346, 349, 350, 364.
[2] Ibidem vol. XXIII: doc. nr. 4, 6, 8, 10, 14, 18, 20, 22, 26, 31, 33, 36, 39, 41, 44, 50, 52, 55, 56, 62, 67, 70, 72, 73, 79, 80, 82, 84, 86, 93, 96, 101, 103, 105, 107, 108, 110, 113, 116, 130, 132, 135.
[3] Ibidem vol. XXII. doc. Nr. 154, 162, 359 și vol. XXII, doc: 107, 140, 261, 361.
[4] Doc. MDCXXIX/3 Acad. R.S.R. orig. slav, pergament, pecete aplicată căzută.
[5] Arh. St. Buc. Ed. Acad. R.S.R. 1969. Documenta Romaniae Historia vol. XXIII doc: 361.
[6] Idem doc. nr.: 140, 153, 361, 404, 416.
[7] Ibidem doc. nr.: 153, 360
[8] Revista Argeș, Anul III, Nr. 5, mai 1968, pag. 24

În doc. (D.I.R.B. Țara Rom., Nr. 418 p. 365) din 25 iunie 1570, se spune: — „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Șerban Postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupaniței Zlata din Pietroșani, ca să-i fie țiganul său, anume Radu Globnic, volnic cu „această" carte a domniei mele să ia trei țigănci anume: Rusa și fiica Badiei și Stana, fiica lui Radu Globnic, ori pe unde le va afla în țara domniei mele, ori în ațigănia domniei mele, ori în ațigănia boierilor, și ori în ațigănia călugărilor și fie în ce ațigănie ar fi" etc.

Deși la noi caracterul proprietății bisericești a fost contestat, din documentul acesta se deduce existența proprietății: domnești, boierești și mînăstirești. Se poate face dovadă cu numeroase documente că biserica, în loc de alte relații, avea din cele pămîntești atunci cînd fețele bisericești făceau tranzacții de schimbare de moșii, de cumpărare ori de vînzarea pămîntului, pentru mărirea proprietății lor feudale, mai ales cînd iobăgeau pe țărani, neținînd seamă că le răpește sfînta lor libertate.

Din documentul (D.I.R.B. Țara Rom. vol. V, Nr. 51 pag. 49) reiese o creștere a numărului tranzacțiilor pe bază monetară în schimbul ocinelor, satelor, viilor etc.

„Si iar să fie boierului domniei mele, lui jupan Stelea spătar, ocină la Răceni, toată partea lui Mihnea, ginerele jupaniței Zlata din Pietroșani și din cîmp și din vecini și din baltă și de pretutindeni, pentru că a cumpărat boierul domniei mele jupan Stelea spătar de la Mihnea și de la jupanița lui pentru 3 000 de aspri de argint gata etc."

Dar în urma creșterii schimbului în bani apar și ruinările micilor boieri care pierd moșioarele, ca și un număr de țărani liberi care nu pot face față birului ce crește nemăsurat.

Pentru clăcașii cărora li s-a luat pămîntul prin violență, prin confiscare sau vînzare silită, povara birului este și mai grea.

În această vreme jugul turcesc devine din ce în ce mai apăsător.

Mușat (Moșat) din Pietroșani a fost un mare boer și dregător.[1] Fiul lui Fiera logofătul din Bărbulești-Ialomița și al Tudorei din Tîrgșor (iubita lui Mihai Viteazul), nepot de fiică al lui Ivan din Ruda, cumnat cu Mihai Coțofeanu, el ocupă diferite dregătorii începînd din anul 1607, ajungînd postelnic în 1609, pomenit cu acest nume și în socotelile Brașovului, postelnic II în 1609 iulie 20, vtori clucer în 1621, ispravnic al scaunului Craiovei în 1625, mare clucer [2] vistier al doilea, apoi mare

[1] Revista Argeș (a. III. Nr. 5, p. 240)

[2] Documenta Romaniae Historica B. Țara Românească, vol. XXI, doc. Nr. 8, 73, 137, 225.

Ar. St. Buc. Ed. Acad. R.S.R. 1965. Idem vol. XXII. Ed. Acad. R.S.R. 1965, Idem vol. XXII Ed. Acad. R.S.R. 1969 D. Nr. 350, 364.

Idem. doc. 102, 199, 207, 211, 244, 252, 256, 259, 268, 270, 290, 300, 307, 316, 323, 326, 330, 344, 346, 349.

slujer în anii 1626—1629 [1], mare stolnic în sfatul domnesc în 1630 [2], vtori vistier în 1631. Moșiile lui Mușat erau grupate în Ialomița și Argeș, fiind stăpîn în Izvorani, Stănești, Mușetești, Negoiești, Pietroșani, Ștefănești și cu mori în Pitești. [3]

Moșia Izvorani, din dealul Piteștilor, obținută în 1622 prin schimb cu boierii Coțofeni pentru părțile din Negoiești-Dolj ale primei sale soții Zamfira, fiica lui Preda clucerul din Țînțăreni și a Caplei Rudeanu se întindea probabil pe dealul Izvoranilor, ce desparte valea Izvoranilor de aceea a Ștefăneștilor.

Moșia eponimă din Pietroșani a dobîndit-o prin căsătorie ca zestre a soției sale Zamfira. [4]

Moșiile Mușeteștilor și Nucșoara au fost făcute danie mînăstirii Argeș, cu întocmire pentru munca rumânilor: — „Însă rumînii ce sînt mai sus scrișii, să fie în mînăstire de lucru pre tocmeala Corbilor, să lucreze numai pe tocmeala lor, mai mult nemica asupreală să n-aibă".

A numit ca ispravnic al diatei sale pe Papa, mare logofăt din Greci, fratele său [5]. După 24 aprilie 1632, Mușat e menționat, soțul Despinei (mamă vitregă a lui Vasile spătarul) și al Voichiței [6].

A fost în pricină cu Ivașco, mare vornic, pentru zestrea norei sale Maria [7]. În 1627, Mușat și-a făcut curte la Ștefănești cu Despina a doua soție, iar după 24 aprilie 1632 moare și este înmormîntat la mînăstirea din Argeș.

Ansamblul aflat pe valea Ștefăneștilor la 2 km de șoseaua București-Pitești este alcătuit din casă, biserică și o cruce de pomenire. Așezată pe un tăpșan care domină terenul înconjurător, casa păstrează aproape intactă pivnița originară, construită din același material ca și biserica. Ea se aseamănă cu pivnițele domnești ale lui Matei Basarab (Plumbuita, Brebu). La 120 m sud de casă se află biserica, care păstrează pisania originară în limba slavonă artistic excizată în piatră cu rozete decorative și forme arhitectonice. Crucea de pomenire tot în slavonă întregește ansamblul, care are o valoare artistică și științifică interesantă. [8]

[1] Ibidem: doc. nr.: 68, 86, 88, 113, 156, 164, 172, 174, 199, 207, 211, 244, 252, 256, 259, 268, 270, 274, 290, 300, 307, 316, 323, 326, 330, 344, 346, 349, 350, 364.

[2] Ibidem vol. XXIII: doc. nr. 4, 6, 8, 10, 14, 18, 20, 22, 26, 31, 33, 36, 39, 41, 44, 50, 52, 55, 56, 62, 67, 70, 72, 73, 79, 80, 82, 84, 86, 93, 96, 101, 103, 105, 107, 108, 110, 113, 116, 130, 132, 135.

[3] Ibidem vol. XXII. doc. Nr. 154, 162, 359 și vol. XXII, doc: 107, 140, 261, 361.

[4] Doc. MDCXXIX/3 Acad. R.S.R. orig. slav, pergament, pecete aplicată căzută.

[5] Arh. St. Buc. Ed. Acad. R.S.R. 1969. Documenta Romaniae Historia vol. XXIII doc: 361.

[6] Idem doc. nr.: 140, 153, 361, 404, 416.

[7] Ibidem doc. nr.: 153, 360

[8] Revista Argeș, Anul III, Nr. 5, mai 1968, pag. 24

După 1632, Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul și al Zamfirei, soțul Mariei, apoi al Ancuței, devine stăpîn în Izvorani, Stănești și Trănșani [1].

Purtarea lui Vasilie în familie a lăsat de dorit. La plingerea Mariei că soțul său a năpăstuit-o cu invinuiri nedrepte și că risipește prin cîrciumi averea fiicelor sale, Matei Basarab dă poruncă la anul 1640 (7141) Neacșei, Ioanei și Vilaei:

—„Să le fie ocină și vecini în Pietroșani, jud. Muscel, jumătate de sat și jumătate din grădină și vecinii din Pietroșani — ca să stăpînească fiicele lui Vasilie spătarul: Neacșa, Ioana și Vilaie, care sînt făcute cu jupanița Maria, fiica răposatului Ivașco, fost mare vornic, toate părțile bunicei lor, jupanița Samfira, mama lui Vasilie spătar, din sate și din vecini, și din ațigani și din tot venitul cum este scris mai sus. Pentru că aceste părți de sate și vecini și ațigani care sînt mai sus scrise, au fost de moștenire jupaniței Samfira, încă de mai înainte vreme. Iar Vasilie spătar să stăpînească numai părțile tatălui său Mușat vistier și din toate averile lui de la părinți și din tot ce va fi. Și astfel a rămas Vasilie spătar de lege și din judecată dinaintea domniei mele [2]. La anul 7142 aug. 5, dă zapis de vînzare pentru ocina lui de moșie de la Stănești [3]. Despre Vasilie spătar arată și „Foaia de bani ce au luat de la Stroie logofăt pentru moșia, Stefănești, cu care a plătit datoriile tătîne său [4].

În pricină pentru zestre [5] Martor [6] Semnează [7].

Fiul lui Vasile spătarul, Dumitrașcu paharnic, din Pietroșani, a fost căsătorit cu jupăneasa Ioana, fiica lui Negoiță pitaru din Cîlcești și a avut trei copii. Pavalache, Hrizea și Radu. El face vînzări (din moșia Pietroșani) după cum se menționează în zapisele următoare:

La 7195 (1687) aprilie 8, vinde lui Cîrstea vel vistiar, nepotul său, moșie în Pietroșani a patra parte de sat, cu loc de casă, cu heleșteu, cu vad de moară în rîul Doamnei, care moșie a răscumpărat-o de la Miha clucer, vărul său: acesta a obținut-o de la Foti spătar, feciorul Papei logofăt; iar Foti spătar a cumpărat-o de la Vasilie spătarul în anul 1640 [8].

La 7189 (1687) iulie 20, vinde socrului său Negoiță pitarul și feciorilor săi Matei și Necula, delnița de moșie a Oprei Gheciul [9].

[1] D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXIII, Nr. 140, 416.
[2] Academia R.S.R. doc: M.D.C.XXIX/3 orig. slav, pergament, pecete aplicată căzută.
[3] B.A.R. MDCXXIX/4
[4] Academia R.S.R. orig. 29—275 (17)
[5] Ar. St. Buc. Documenta Romaniae Historica. B. Țara Românească, Ed. Acad. R.S.R. 1969 vol. XXIII doc. nr. 153.
[6] Idem: doc. Nr. 3061
[7] Ibidem: Nr. 104
[8] B.D.A.R. M.D.C.XXIX/14 orig. hîrtie, 2 peceți aplicate, una în fum, alta în tuș negru.
[9] Idem M.D.C.XXIX/12 orig. hîrtie, o pecete aplicată în tuș negru.

La 7195 (1687) mai 10, vinde părintelui monahul Teodosie, de la mînăstirea Aninoasa, o țigancă Mara cu 20 tal.

La 7198 (1690) iunie 2 vinde lui Cîrstii vistierul [1] o jumătate de parte din moșia sa Pietroșani, stearpă și fără rumîni [2].

La 7199 (1691) aprilie, împreună cu jupîneasa sa Ioana și cu Coconii săi, Pavlache, Radu și Hrizea, vînd nepotului lor Hrizea din Pietroșani trei delnițe de moșie din satul Pietroșani, însă delnița Ducăi, rumânul lor, și delnița Neacșei și a lui Dobrin drept bani gata 45 [3].

La anul (1698) aprilie 16, împreună cu jupîneasa sa Ioana și cu fiii săi, vînd nepotului lor Hrizii, toată partea de moșie din satul Pietroșani cîtă se va alege [4].

Hrizea Pietroșanul a fost feciorul lui Vasilie spătarul, după cum îl adeverează cartea Radului vodă Leon ot leat 7176, ghenar 11 [5]. În unele zapise se menționează că Hrizea Pitroșanul a fost nepotul lui Dumitrașcu paharnic Pietroșanul [6].

El cumpără delnițele și moșiile următoare:

Delnițele moșiei Pietroșani s-au schimbat la multe mîini, iar în cele din urmă au căzut la mîna Hrizei Pitroșanul, care le-a răscumpărat în întregime [7].

Papa vtori armaș, fiul lui C-tin postelnic din Greci, vinde lui Hrizii din Pietroșani, la anul 7208 (1700) noiembrie 10, toată partea de moșii de acolo din Pietroșani, însă a patra parte care a fost cu a unchilor săi: Papa vistier, Mihai clucer și Vintilă căpitan dimpreună [8].

La 7210 (1702) februarie 10. Cîrstea vistier cu jupaneasa sa Ilinca pun zălog vărului lor Hrizii logofăt Pitroșanul, moșia din Pietroșani care a fost cumpărată de la unchiul lor Dumitrașcu Pitroșanul și altă moșie tot de la unchiul lor Dumitrașcu, o pun zălog [9].

Tot Cîrstea vistier la 7211 (1703) vinde lui Hrăzii Pitroșanul toată partea de moșie din Pietroșani[10]. La 7210 (1703) Cîrstea bivel vistier, împreună cu jupîneasa lui Elina și cu coconii lor Cîrstea, Nica și Ion, vînd vărului lor Hrizea Pietroșanul moșia ce se chiamă Muscelul de la Stănești[11]. Prin zapisul din 7206 (1698) Dumitrașcu cu jupaneasa Sam-

[1] Arh. St. Buc. CCCL.III/75 ms. 137, f. 393
[2] B.A.R. MDCXXIX/15 orig. român, hîrtie
[3] Idem MDCXXIX/18 orig. român, hîrtie 4 degete.
[4] Ibidem MDCXXIX/20 Copie din sec. al XVIII
[5] Ibidem MDCXXIX/37 orig. român, hîrtie
[6] Ibidem MDCXXIX/18. Ibid. MDCXXIX/20 copie din sec. XVIII.
[7] Ibidem MDCXXIX/12 orig. român, hîrtie, o pecetă aplicată în tuș negru, ibid. MDCXXIX/18, orig. hîrtie, 4 degete; ibid. MDCXXIX/20 ibidem MDCXXIX/21
[8] Ibidem MDCXXIX/22 orig. român, hîrtie
[9] Ibidem MDCXXIX/23 orig. român, hîrtie
[10] Ibidem MDCXXIX/25 orig. hîrtie
[11] Ibidem MDCXXIX/24

După 1632, Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul și al Zamfirei, soțul Mariei, apoi al Ancuței, devine stăpîn în Izvorani, Stănești și Trănșani [1].

Purtarea lui Vasilie în familie a lăsat de dorit. La plingerea Mariei că soțul său a năpăstuit-o cu invinuiri nedrepte și că risipește prin cîrciumi averea fiicelor sale, Matei Basarab dă poruncă la anul 1640 (7141) Neacșei, Ioanei și Vilaei:

—„Să le fie ocină și vecini în Pietroșani, jud. Muscel, jumătate de sat și jumătate din grădină și vecinii din Pietroșani — ca să stăpînească fiicele lui Vasilie spătarul: Neacșa, Ioana și Vilaie, care sînt făcute cu jupanița Maria, fiica răposatului Ivașco, fost mare vornic, toate părțile bunicei lor, jupanița Samfira, mama lui Vasilie spătar, din sate și din vecini, și din ațigani și din tot venitul cum este scris mai sus. Pentru că aceste părți de sate și vecini și ațigani care sînt mai sus scrise, au fost de moștenire jupaniței Samfira, încă de mai înainte vreme. Iar Vasilie spătar să stăpînească numai părțile tatălui său Mușat vistier și din toate averile lui de la părinți și din tot ce va fi. Și astfel a rămas Vasilie spătar de lege și din judecată dinaintea domniei mele [2]. La anul 7142 aug. 5, dă zapis de vînzare pentru ocina lui de moșie de la Stănești [3]. Despre Vasilie spătar arată și „Foaia de bani ce au luat de la Stroie logofăt pentru moșia, Stefănești, cu care a plătit datoriile tătîne său [4].

În pricină pentru zestre [5] Martor [6] Semnează [7].

Fiul lui Vasile spătarul, Dumitrașcu paharnic, din Pietroșani, a fost căsătorit cu jupăneasa Ioana, fiica lui Negoiță pitaru din Cîlcești și a avut trei copii. Pavalache, Hrizea și Radu. El face vînzări (din moșia Pietroșani) după cum se menționează în zapisele următoare:

La 7195 (1687) aprilie 8, vinde lui Cîrstea vel vistiar, nepotul său, moșie în Pietroșani a patra parte de sat, cu loc de casă, cu heleșteu, cu vad de moară în rîul Doamnei, care moșie a răscumpărat-o de la Miha clucer, vărul său: acesta a obținut-o de la Foti spătar, feciorul Papei logofăt; iar Foti spătar a cumpărat-o de la Vasilie spătarul în anul 1640 [8].

La 7189 (1687) iulie 20, vinde socrului său Negoiță pitarul și feciorilor săi Matei și Necula, delnița de moșie a Oprei Gheciul [9].

[1] D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXIII, Nr. 140, 416.
[2] Academia R.S.R. doc: M.D.C.XXIX/3 orig. slav, pergament, pecete aplicată căzută.
[3] B.A.R. MDCXXIX/4
[4] Academia R.S.R. orig. 29—275 (17)
[5] Ar. St. Buc. Documenta Romaniae Historica. B. Țara Românească, Ed. Acad. R.S.R. 1969 vol. XXIII doc. nr. 153.
[6] Idem: doc. Nr. 3061
[7] Ibidem: Nr. 104
[8] B.D.A.R. M.D.C.XXIX/14 orig. hîrtie, 2 peceți aplicate, una în fum, alta în tuș negru.
[9] Idem M.D.C.XXIX/12 orig. hîrtie, o pecete aplicată în tuș negru.

La 7195 (1687) mai 10, vinde părintelui monahul Teodosie, de la mînăstirea Aninoasa, o țigancă Mara cu 20 tal.

La 7198 (1690) iunie 2 vinde lui Cîrstii vistierul [1] o jumătate de parte din moșia sa Pietroșani, stearpă și fără rumîni [2].

La 7199 (1691) aprilie, împreună cu jupîneasa sa Ioana și cu Coconii săi, Pavlache, Radu și Hrizea, vînd nepotului lor Hrizea din Pietroșani trei delnițe de moșie din satul Pietroșani, însă delnița Ducăi, rumânul lor, și delnița Neacșei și a lui Dobrin drept bani gata 45 [3].

La anul (1698) aprilie 16, împreună cu jupîneasa sa Ioana și cu fiii săi, vînd nepotului lor Hrizii, toată partea de moșie din satul Pietroșani cîtă se va alege [4].

Hrizea Pietroșanul a fost feciorul lui Vasilie spătarul, după cum îl adeverează cartea Radului vodă Leon ot leat 7176, ghenar 11 [5]. În unele zapise se menționează că Hrizea Pitroșanul a fost nepotul lui Dumitrașcu paharnic Pietroșanul [6].

El cumpără delnițele și moșiile următoare:

Delnițele moșiei Pietroșani s-au schimbat la multe mîini, iar în cele din urmă au căzut la mîna Hrizei Pitroșanul, care le-a răscumpărat în întregime [7].

Papa vtori armaș, fiul lui C-tin postelnic din Greci, vinde lui Hrizii din Pietroșani, la anul 7208 (1700) noiembrie 10, toată partea de moșii de acolo din Pietroșani, însă a patra parte care a fost cu a unchilor săi: Papa vistier, Mihai clucer și Vintilă căpitan dimpreună [8].

La 7210 (1702) februarie 10. Cîrstea vistier cu jupaneasa sa Ilinca pun zălog vărului lor Hrizii logofăt Pitroșanul, moșia din Pietroșani care a fost cumpărată de la unchiul lor Dumitrașcu Pitroșanul și altă moșie tot de la unchiul lor Dumitrașcu, o pun zălog [9].

Tot Cîrstea vistier la 7211 (1703) vinde lui Hrăzii Pitroșanul toată partea de moșie din Pietroșani [10]. La 7210 (1703) Cîrstea bivel vistier, împreună cu jupîneasa lui Elina și cu coconii lor Cîrstea, Nica și Ion, vînd vărului lor Hrizea Pietroșanul moșia ce se chiamă Muscelul de la Stănești [11]. Prin zapisul din 7206 (1698) Dumitrașcu cu jupaneasa Sam-

[1] Arh. St. Buc. CCCL.III/75 ms. 137, f. 393
[2] B.A.R. MDCXXIX/15 orig. român, hîrtie
[3] Idem MDCXXIX/18 orig. român, hîrtie 4 degete.
[4] Ibidem MDCXXIX/20 Copie din sec. al XVIII
[5] Ibidem MDCXXIX/37 orig. român, hîrtie
[6] Ibidem MDCXXIX/18. Ibid. MDCXXIX/20 copie din sec. XVIII.
[7] Ibidem MDCXXIX/12 orig. român, hîrtie, o pecetă aplicată în tuș negru, ibid. MDCXXIX/18, orig. hîrtie, 4 degete; ibid. MDCXXIX/20 ibidem MDCXXIX/21
[8] Ibidem MDCXXIX/22 orig. român, hîrtie
[9] Ibidem MDCXXIX/23 orig. român, hîrtie
[10] Ibidem MDCXXIX/25 orig. hîrtie
[11] Ibidem MDCXXIX/24

fira, vînd lui Hrizii Pitroșanul 1/2 delniță din hotarul orășenesc [1].

La 27 iulie 1718 (7226) Ioana jupîneasa lui Dragomir din Micești, împreună cu cumnatele sale, dau cumnatei lor Maria din Pietroșani și nepoților Șerban și Preda partea lor de moșie din Purcăreni pentru bunuri de zestre [2]. Întrucît Șerban și Preda au fost feciorii logofătului Hrizea, reiese că Maria a fost soția lui Hrizea.

Șerban Pitroșanul și Preda căpitan au fost fii logofătului Hrizea Pitroșanul și nepoții lui Vasilie spătar [3].

Șerban Pitroșanul a avut două fete: Iana și Maria care au moștenit averea tată-său [4]. El revendică moșia „Mușcelul" de la Stănești pe care o „împresurase" mînăstirea din Cîmpulung [5].

După spusele bătrînilor din anul 1890 reiese că Șerban Pitroșanul a construit biserica de lemn, pe care satul Pietroșani a dat-o în dar în sec. XIX, satului Sîrbi-Sfintești jud. Teleorman [6].

La anul 1746 (7254) aprilie 14, Șerban Pitroșanul și cu jupîneasa sa Chera dau zapis prin care fac schimb de țigani cu pitarul Hrizea Bălăceanul [7].

Maria, fiica lui Șerban Pitroșanul, căsătorită cu Hiera Piscupescu din Bogătești a avut doi băieți; Ștefan și Constantin [8].

Filiațiunea neamului Piscupeștilor este menționată prin adeverința preotului Bănică Piscupescu, proin protopop prin care arată că — „curgerea neamului iaste intr-acest chip: episcopul Grigore au făcut 2 feciori pe Nicolaie și pe pop. Ioan; Pop Nicolae au făcut pe Nicodim (ce s-au numit mai sus Nicolae logofăt); iar pe călugărie s-a numit Nicodim. Nicodim au făcut pe Gheorghie tată-său (adică al popii Bănică) și pe Ștefan, moșul doctorului Ștefi. Ștefan Piscupescu cu soru-sa Păuna, aveau casă la Bolintin. A rămas vechil al sorusii Păuna" [9].

[1] Ibidem MDCXXIX/21

[2] B.A.R. LXVII/218 original, hîrtie. Provine de la Wilhelm Beck-librar.

[3] Idem LXVUU/218; Ibidem MDCXXIX/37 orig. român. hîrtie.

[4] B.A.R. MDCXXIX/40; Idem MDCXXIX/41; Hrisovul din 13 aprilie 1766, aflat în posesia D-lui P. Șuțescu, Str. Ceaicovschi Nr. 1, Buc.

[5] B.A.R. MDCXXIX/61

[6] Arhiva șc. Pietroșani; N. Stoicescu, Bibliografia localităților și monum. feudale din Țara Rom. vol. 2, M. Z.

[7] B.A.R. Genealogiile documentate ale familiilor boierești p. 166 de Șt. Grecianu II, 113241

[8] B.A.R. MDCXXIX/40; MDCXXIX/32;

[9] Dreptul de patronat în biserica ort. rom. de Toma Bulat B.A.R. II. 160, 318 B.A.R. (Extras din arh. Basarabiei Nr. 1—4/1937 Chișinău 1938. Despre doctorul Ștefan Piscupescu, care a devenit „sudit austricesc", vez. arh. St. condica vechilor boieri 1110 p. 2. v. 5 și istoria rom. de V. A. Urechia. vol. X. nr. 134—137, pag. 133. 134

Relațiile dintre
în zapisele următ
Zapisul din 724
lui Dobra și alții
din hotarul Bogăt
ce au să dea lui H
Zapisul 7242 (17
tașii lui de moșie
menul de la Cîm
33 vedre de vin,
valea Oarzei, prec
ceasca moșia Bog
popii Neculii Pisc
7245 (1736) aug
Nicodim eromona
rii Herei, fratele lu
Cartea de jude
ianu biv. vel arm
lui Dragomir și la
Piscupești pentru
Am văzut un ș
menționate în hr
și nepoții Neculi
mîne o parte dir
Ștefan, fiul M
șanu, după moa
că poporul îi zic
El s-a căsători
pe care a luat-o
Foia de zestre
prima soție, Ștef
care n-a trăit de
Pe lîngă moșia
isprăvniceasca d
nicul Iordache (

[1] B.A.R. Pach.
[2] B.A.R. MDCX
[3] B.A.R. MDCX
[4] idem MDCXX
[5] Ibidem MDCX
[6] Ibidem MDC
[7] Ibidem MDC
[8] Ibidem MDC

Relațiile dintre Piscupești și țăranii din Bogătești s-au consemnat în zapisele următoare:

Zapisul din 7242 (1733) martie 20, prin care Gh. Cață cu femeia lui Dobra și alții vînd județului Ivan și Savul log. partea lor de moșie din hotarul Bogăteștilor, ca să scape de urgia domnească pentru banii ce au să dea lui Hiera și Niculae Piscupescu, 180 de taleri[1].

Zapisul 7242 (1733) noiembrie 2, al lui Gh. Cață dimpreună cu părtașii lui de moșie din Bogătești, ce-l dau la mîna părintelui Vasilie, egumenul de la Cîmpulung, cu rugăciunea de le-au dat 25 taleri noi și 33 vedre de vin, punînd zălog partea lor de moșie din Bogătești și cu valea Oarzei, precum și moșia altor cetași de ai lor, ca să le hotărnicească moșia Bogătești 24 de boieri, din spre Hiera și Nicolaie, feciorii popii Neculii Piscupescu[2].

7245 (1736) august 25. Cartea de împărțeala moșiei Bogătești dintre Nicodim eromonah Piscupescu și nepoții săi Constantin și Ștefan, feciorii Herei, fratele lui Nicodim, care murise și rămăsese moșia neîmpărțită[3].

Cartea de judecată din 7252 (1743) iunie 2, a lui Constantin Brezoianu biv. vel armaș dată în pricina dintre Jorga clucer cu Stan feciorul lui Dragomir și la divan judecata pornită de Gh. Cață cu Hera și Neculaie Piscupești pentru hotarele moșiei[4].

Am văzut un șir de neînțelegeri și certuri pentru moșia din Bogătești menționate în hrisoave unde se pomenește și de Hera și Niculaie, feciorii și nepoții Neculii Piscupescu. După moartea lui Hera Piscupescu, rămîne o parte din moșia soției sale Maria și fiului său Ștefan.

Ștefan, fiul Mariei și al lui Hera Piscupescu, nepotul lui Șerban Pitroșanu, după moartea tatălui său s-a numit Ștefan Pitroșanu; cu toate că poporul îi zicea mamă-sii „Heroaia", după numele soțului ei Hera.

El s-a căsătorit cu Păuna, fata Iorgăi șătrar, și a avut o fiică, Zoița, pe care a luat-o Bănică Urianu postelnic [5].

Foia de zestre a Păunii a fost făcută la 18 aprilie 7263 (1755)[6]. Murind prima soție, Ștefan a luat în căsătorie pe Ilinca, cu care a avut un copil care n-a trăit decît 11 ani și jumătate.

Pe lîngă moșia ce o avea la Bogătești și Nămăiești cum arată porunca isprăvnicească din 24 iulie 1767[7] a mai cumpărat șase delnițe de la postelnicul Iordache Cărpinișanu în hotarul Pitroșanilor la 15 ianuarie 1759[8]

[1] B.A.R. Pach. 629/29
[2] B.A.R. MDCXXIX/30
[3] B.A.R. MDCXXIX/32
[4] idem MDCXXIX/33
[5] Ibidem MDCXXIX/49 ibid. MDCXXIX/48, copie contemporană, pecete aplicată.
[6] Ibidem MDCXXIX/43, orig. rom. hîrtie
[7] Ibidem MDCXXIX/46
[8] Ibidem MDCXXIX/39, orig. rom. hîrtie

fira, vînd lui Hrizii Pitroșanul 1/2 delniță din hotarul orășenesc [1].

La 27 iulie 1718 (7226) Ioana jupîneasa lui Dragomir din Micești, împreună cu cumnatele sale, dau cumnatei lor Maria din Pietroșani și nepoților Șerban și Preda partea lor de moșie din Purcăreni pentru bunuri de zestre [2]. Întrucît Șerban și Preda au fost feciorii logofătului Hrizea, reiese că Maria a fost soția lui Hrizea.

Șerban Pitroșanul și Preda căpitan au fost fii logofătului Hrizea Pitroșanul și nepoții lui Vasilie spătar [3].

Șerban Pitroșanul a avut două fete: Iana și Maria care au moștenit averea tată-său [4]. El revendică moșia „Mușcelul" de la Stănești pe care o „împresurase" mînăstirea din Cîmpulung [5].

După spusele bătrînilor din anul 1890 reiese că Șerban Pitroșanul a construit biserica de lemn, pe care satul Pietroșani a dat-o în dar în sec. XIX, satului Sîrbi-Sfintești jud. Teleorman [6].

La anul 1746 (7254) aprilie 14, Șerban Pitroșanul și cu jupîneasa sa Chera dau zapis prin care fac schimb de țigani cu pitarul Hrizea Bălăceanul [7].

Maria, fiica lui Șerban Pitroșanul, căsătorită cu Hiera Piscupescu din Bogătești a avut doi băieți; Ștefan și Constantin [8].

Filiațiunea neamului Piscupeștilor este menționată prin adeverința preotului Bănică Piscupescu, proin protopop prin care arată că — „curgerea neamului iaste intr-acest chip: episcopul Grigore au făcut 2 feciori pe Nicolaie și pe pop. Ioan; Pop Nicolae au făcut pe Nicodim (ce s-au numit mai sus Nicolae logofăt); iar pe călugărie s-a numit Nicodim. Nicodim au făcut pe Gheorghie tată-său (adică al popii Bănică) și pe Ștefan, moșul doctorului Ștefi. Ștefan Piscupescu cu soru-sa Păuna, aveau casă la Bolintin. A rămas vechil al sorusii Păuna" [9].

[1] Ibidem MDCXXIX/21
[2] B.A.R. LXVII/218 original, hîrtie. Provine de la Wilhelm Beck-librar.
[3] Idem LXVUU/218; Ibidem MDCXXIX/37 orig. român. hîrtie.
[4] B.A.R. MDCXXIX/40; Idem MDCXXIX/41; Hrisovul din 13 aprilie 1766, aflat în posesia D-lui P. Șuțescu, Str. Ceaicovschi Nr. 1, Buc.
[5] B.A.R. MDCXXIX/61
[6] Arhiva sc. Pietroșani; N. Stoicescu, Bibliografia localităților și monum. feudale din Țara Rom. vol. 2, M. Z.
[7] B.A.R. Genealogiile documentate ale familiilor boierești p. 166 de Șt. Grecianu II, 113241
[8] B.A.R. MDCXXIX/40; MDCXXIX/32;
[9] Dreptul de patronat în biserica ort. rom. de Toma Bulat B.A.R. II. 160, 318 BA.R. (Extras din arh. Basarabiei Nr. 1–4/1937 Chișinău 1938. Despre doctorul Ștefan Piscupescu, care a devenit „sudit austricesc", vez. arh. St. condica vechilor boieri 1110 p. 2. v. 5 și istoria rom. de V. A. Urechia. vol. X. nr. 134–137, pag. 133. 134

Relațiile dintre Piscupești și țăranii din Bogătești s-au consemnat în zapisele următoare:

Zapisul din 7242 (1733) martie 20, prin care Gh. Cață cu femeia lui Dobra și alții vînd județului Ivan și Savul log. partea lor de moșie din hotarul Bogăteștilor, ca să scape de urgia domnească pentru banii ce au să dea lui Hiera și Niculae Piscupescu, 180 de taleri [1].

Zapisul 7242 (1733) noiembrie 2, al lui Gh. Cață dimpreună cu părtașii lui de moșie din Bogătești, ce-l dau la mîna părintelui Vasilie, egumenul de la Cîmpulung, cu rugăciunea de le-au dat 25 taleri noi și 33 vedre de vin, punînd zălog partea lor de moșie din Bogătești și cu valea Oarzei, precum și moșia altor cetași de ai lor, ca să le hotărnicească moșia Bogătești 24 de boieri, din spre Hiera și Nicolaie, feciorii popii Neculii Piscupescu [2].

7245 (1736) august 25. Cartea de împărțeala moșiei Bogătești dintre Nicodim eromonah Piscupescu și nepoții săi Constantin și Ștefan, feciorii Herei, fratele lui Nicodim, care murise și rămăsese moșia neîmpărțită [3].

Cartea de judecată din 7252 (1743) iunie 2, a lui Constantin Brezoianu biv. vel armaș dată în pricina dintre Jorga clucer cu Stan feciorul lui Dragomir și la divan judecata pornită de Gh. Cață cu Hera și Neculaie Piscupești pentru hotarele moșiei [4].

Am văzut un șir de neînțelegeri și certuri pentru moșia din Bogătești menționate în hrisoave unde se pomenește și de Hera și Niculaie, feciorii și nepoții Neculii Piscupescu. După moartea lui Hera Piscupescu, rămîne o parte din moșia soției sale Maria și fiului său Ștefan.

Ștefan, fiul Mariei și al lui Hera Piscupescu, nepotul lui Șerban Pitroșanu, după moartea tatălui său s-a numit Ștefan Pitroșanu; cu toate că poporul îi zicea mamă-sii „Heroaia", după numele soțului ei Hera.

El s-a căsătorit cu Păuna, fata Iorgăi șătrar, și a avut o fiică, Zoița, pe care a luat-o Bănică Urianu postelnic [5].

Foia de zestre a Păunii a fost făcută la 18 aprilie 7263 (1755) [6]. Murind prima soție, Ștefan a luat în căsătorie pe Ilinca, cu care a avut un copil care n-a trăit decît 11 ani și jumătate.

Pe lîngă moșia ce o avea la Bogătești și Nămăiești cum arată porunca isprăvnicească din 24 iulie 1767 [7] a mai cumpărat șase delnițe de la postelnicul Iordache Cărpinișanu în hotarul Pitroșanilor la 15 ianuarie 1759 [8]

[1] B.A.R. Pach. 629/29
[2] B.A.R. MDCXXIX/30
[3] B.A.R. MDCXXIX/32
[4] idem MDCXXIX/33
[5] Ibidem MDCXXIX/49 ibid. MDCXXIX/48, copie contemporană, pecete aplicată.
[6] Ibidem MDCXXIX/43, orig. rom. hîrtie
[7] Ibidem MDCXXIX/46
[8] Ibidem MDCXXIX/39, orig. rom. hîrtie

și a împărțit cu paharnicul Constantin Gălășescu averea ce au moștenit de la Șerban Pitroșanu, luînd două părți Ștefan Pitroșanu și o parte Constantin Gălășescu ca vechiî (moștenitor testamentar) al fiu-său Ion Gălășescu, nepot al lui Șerban Pitroșanu[1].

În foița de împărțeală a averii lui Șerban Pitroșanul din 13 ianuarie 1750 se menționează următoarele — „Răducane, această moșie este din hotarul Retevoieștilor, după cum te vei pliroforisi din hotărnicia; iar la împărțeală, cînd s-au împărțit socru-mieu cu Gălășescu, s-au numit de Pietroșani ci cartea cea de hotărnicie îți este trebuincioasă numai ca să vezi de calcă moșia popa Vasile că aici arată hotarele". Se mai menționează că din cei 793 de stînjeni care i s-au cuvenit lui Gălășescu, 150 de stînjeni i-a dat fii-sii Ilinca din Pietroșani. Moșia „Răducane" căreia i s-a zis Pietroșani a fost din hotarul Retevoieștilor pînă la chinga care i s-a dat Ilincii, după cum reiese din răvașul lui Gălășescu dat la mîna Tomii Răducan, biv vel șătrar, la 7 oct. 1766, prin care îi vinde 20 stînjeni din Pietroșani, tot după tocmeala stînjenilor care i s-au mai dat cu alt zapis, alăturea cu moșia dumnealui din Pietroșani pe din jos[2].

După spusele bătrînilor din anul 1904[3] un boier Vărzaru a stăpînit această parte de moșie și care a dat numele său satului Vărzăroaia. Într-un document din anul 1835 se scrie: „Retevoieștii dumneaei Siții Vărzăroaii ce-i zice astăzi și Pietroșanii[4]— cu Pietroșanii sau Vărzarii[5] d-ei cămănăresii Siții Vărzăroaii". În alt loc se menționează că Iancu Rudeanu a fost soțul Siții Vărzăroaii; iar după moartea Siței a devenit stăpîna moșiei Evdochia Cămărășescu, soția lui Petre Pîrîianu din Cîmpulung, care ședea în Pitești [6].

Paharnicul Constantin Gălășescu printr-un zapis din 18 noiembrie 1759 dă cumnatei lui Maria și fiu-său Ștefan 60 stînjeni din moșia Dudeasca, pentru o datorie de taleri 44 [7].

Prin alt zapis din 11 martie 1762, dat la mîna lui Gheorghe sin Pană din Zărnești, menționează că îi vinde 60 stînjeni din moșia Dudeasca ce o avea și el luată cu judecată din partea unui copil al său avînd un număr de 120 stînjeni; dar 60 de stînjeni i-a dat lui Ștefan Pietroșanu pentru o datorie ce căzuse din spre partea fiu-său Ion și care moșie

[1] Ibidem MDCXXIX/53, ibid. MDCXXIX/38 orig. hîrtie.

[2] Ibidem MDCXXIX/45, orig. rom. hîrtie; hrisovul din 1803 sept. 1(în posesia d-lui Pavel Șuțescu. Str. Ceacovscki 1, Buc.

[3] Monograf. com. Pietroșani din 1904 de Petre Stănescu

[4] N. Leonăchescu-Năndrașu, Stroești-Argeș, documente și mărturii, doc. Nr. 161 pag. 226 și 229, 223 pag. 300—331.

[5] Nu sînt dovezi că moșia Vârzăroaia a fost a lui Tudoran și că la 1612 Ctin Vărzaru căsătorit cu Preda Tudoran,a dat această moșie boierilor Pietroșani. Nu există doc. în această privință. Această moșie s-a numit Vărzăroaia mai tîrziu.

[6] Ibidem doc. nr. 223, pag. 330—331, N. Leonăchescu-Năndrașu, Stroiești-Argeș.

[7] B.A.R. MDCXXIX/140

fusese luată de Şerban Pitroşanu, unchiul copilului său. Mai spune numitul paharnic că venind fiu-său Ion din Moldova şi aflînd că i-a vîndut această moşie, vrea să întoarcă banii şi să şi-o ia înapoi.[1]

Relatări despre Constantin Găleşescu

Constantin Sărăţeanu, fost regent, a citit la Arhivele Statului, o carte judecătorească cu leatul 1770, în care se zice, că paharnicul Constantin Găleşescu, jud. Argeş, unchiul Joiţei, soţia lui Şerban Urea, vinde moşia Pietroşani[2].

Un hrisov, din 13 aprilie 1766, mărturiseşte că Iana, fiica lui Şerban Pietroşanu, s-a căsătorit cu paharnicul Constantin Gălăşescu, tatăl lui Ion, mort în Moldova. Murind Iana, soţul fiicei sale Ilinca, pe nume Sandu a cerut dreptul de avere care i se cuvenea din partea soacră-sii. Pe baza judecăţii avută înaintea mitropolitului ţării cu Ştefan Pitroşanu (Piscupescu), Gălăşescu a cîştigat dreptul de moştenitor prin testament a averii fiului său Ion, iar Sandu, care a luat parte la judecată, a primit 150 de stînjeni teren, în hotar cu Pietroşanii, din Valea Mare în jos, doi copii de ţigan, două răzoare de vie şi ce va mai scoate cu judecată din părţile ce le ţine Ştefan. Ilinca mai fusese înzestrată şi cu altă avere.[3]

Familia logofătului Sandu

Sandu a avut o fată Joiţa şi 4 băieţi, Bănică Săndulescu, Dinu, Ştefan diaconul şi Leca care s-a căsătorit în satul Coteşti Muşcel. Ei au format familia moştenilor Săndulişti, care au moştenit moşioara „Valea Mare" a dumnealui logofătului Bănică şi fraţii săi". Urmaşii legitimi ai celor trei fraţi: Ştefan, Bănică Săndulescu şi Leca Cotescu au fost: Nicolaie şi Panait diaconul; Ghiţă Bănică şi Maria Coteasca. În urma vînzării unor părţi din terenurile de la pădure numărul moştenilor s-a mărit, cu familia Milea Tiţa, strămoşul Marineştilor.[4] Neînţelegerea ce s-a iscat între Maria Coteasca reclamantă şi pîrîţii devălmaşii: Milea Tiţa, Ghiţă Bănică, Dumitru Murani, Ghiţă al Şuţii şi Gheorghe Pepene, s-a consemnat printr-un proces verbal cu constatările de călcarea părţii de proprietate a reclamantei.

[1] idem MDCXXIX/141

[2] Neamul Găleşeştilor p. 4 B.A.R. II 116903 de Alex. Găleşescu

[3] După hrisoavele originale aflate în posesia d-lui Pavel Şuţescu. Buc. str. Ceaicovschi 1.

[4] idem şi N. Leonăchescu Năndraşu, Stroieşti Argeş, doc. 161. p. 227, şi nr. Nr. 223 p. 331.

și a împărțit cu paharnicul Constantin Gălășescu averea ce au moștenit de la Șerban Pitroșanu, luînd două părți Ștefan Pitroșanu și o parte Constantin Gălășescu ca vechiî (moștenitor testamentar) al fiu-său Ion Gălășescu, nepot al lui Șerban Pitroșanu[1].

În foița de împărțeală a averii lui Șerban Pitroșanul din 13 ianuarie 1750 se menționează următoarele — „Răducane, această moșie este din hotarul Retevoieștilor, după cum te vei pliroforisi din hotărnicia; iar la împărțeală, cînd s-au împărțit socru-mieu cu Gălășescu, s-au numit de Pietroșani ci cartea cea de hotărnicie îți este trebuincioasă numai ca să vezi de calcă moșia popa Vasile că aici arată hotarele". Se mai menționează că din cei 793 de stînjeni care i s-au cuvenit lui Gălășescu, 150 de stînjeni i-a dat fii-sii Ilinca din Pietroșani. Moșia „Răducane" căreia i s-a zis Pietroșani a fost din hotarul Retevoieștilor pînă la chinga care i s-a dat Ilincii, după cum reiese din răvașul lui Gălășescu dat la mîna Tomii Răducan, biv vel șătrar, la 7 oct. 1766, prin care îi vinde 20 stînjeni din Pietroșani, tot după tocmeala stînjenilor care i s-au mai dat cu alt zapis, alăturea cu moșia dumnealui din Pietroșani pe din jos[2].

După spusele bătrînilor din anul 1904[3] un boier Vărzaru a stăpînit această parte de moșie și care a dat numele său satului Vărzăroaia. Într-un document din anul 1835 se scrie: „Retevoieștii dumneaei Siții Vărzăroaii ce-i zice astăzi și Pietroșanii[4]— cu Pietroșanii sau Vărzarii[5] d-ei căminăresii Siții Vărzăroaii". În alt loc se menționează că Iancu Rudeanu a fost soțul Siții Vărzăroaii; iar după moartea Siței a devenit stăpîna moșiei Evdochia Cămărășescu, soția lui Petre Pîrîianu din Cîmpulung, care ședea în Pitești [6].

Paharnicul Constantin Gălășescu printr-un zapis din 18 noiembrie 1759 dă cumnatei lui Maria și fiu-său Ștefan 60 stînjeni din moșia Dudeasca, pentru o datorie de taleri 44 [7].

Prin alt zapis din 11 martie 1762, dat la mîna lui Gheorghe sin Pană din Zărnești, menționează că îi vinde 60 stînjeni din moșia Dudeasca ce o avea și el luată cu judecată din partea unui copil al său avînd un număr de 120 stînjeni; dar 60 de stînjeni i-a dat lui Ștefan Pietroșanu pentru o datorie ce căzuse din spre partea fiu-său Ion și care moșie

[1] Ibidem MDCXXIX/53, ibid. MDCXXIX/38 orig. hîrtie.
[2] Ibidem MDCXXIX/45, orig. rom. hîrtie; hrisovul din 1803 sept. 1(în posesia d-lui Pavel Șuțescu. Str. Ceacovscki 1, Buc.
[3] Monograf. com. Pietroșani din 1904 de Petre Stănescu
[4] N. Leonăchescu-Nândrașu, Stroești-Argeș, documente și mărturii, doc. Nr. 161 pag. 226 și 229, 223 pag. 300—331.
[5] Nu sînt dovezi că moșia Vârzăroaia a fost a lui Tudoran și că la 1612 Ctin Vărzaru căsătorit cu Preda Tudoran,a dat această moșie boierilor Pietroșani. Nu există doc. în această privință. Această moșie s-a numit Vărzăroaia mai tîrziu.
[6] Ibidem doc. nr. 223, pag. 330—331, N. Leonăchescu-Nândrașu, Stroiești-Argeș.
[7] B.A.R. MDCXXIX/140

fusese luată de Șerban Pitroșanu, unchiul copilului său. Mai spune numitul paharnic că venind fiu-său Ion din Moldova și aflînd că i-a vîndut această moșie, vrea să întoarcă banii și să și-o ia înapoi.[1]

Relatări despre Constantin Găleșescu

Constantin Sărățeanu, fost regent, a citit la Arhivele Statului, o carte judecătorească cu leatul 1770, în care se zice, că paharnicul Constantin Găleșescu, jud. Argeș, unchiul Joiței, soția lui Șerban Urea, vinde moșia Pietroșani[2].

Un hrisov, din 13 aprilie 1766, mărturisește că Iana, fiica lui Șerban Pietroșanu, s-a căsătorit cu paharnicul Constantin Gălășescu, tatăl lui Ion, mort în Moldova. Murind Iana, soțul fiicei sale Ilinca, pe nume Sandu a cerut dreptul de avere care i se cuvenea din partea soacră-sii. Pe baza judecății avută înaintea mitropolitului țării cu Ștefan Pitroșanu (Piscupescu), Gălășescu a cîștigat dreptul de moștenitor prin testament a averii fiului său Ion, iar Sandu, care a luat parte la judecată, a primit 150 de stînjeni teren, în hotar cu Pietroșanii, din Valea Mare în jos, doi copii de țigan, două răzoare de vie și ce va mai scoate cu judecată din părțile ce le ține Ștefan. Ilinca mai fusese înzestrată și cu altă avere.[3]

Familia logofătului Sandu

Sandu a avut o fată Joița și 4 băieți, Bănică Săndulescu, Dinu, Ștefan diaconul și Leca care s-a căsătorit în satul Cotești Mușcel. Ei au format familia moștenilor Săndulești, care au moștenit moșioara „Valea Mare" a dumnealui logofătului Bănică și frații săi". Urmașii legitimi ai celor trei frați: Ștefan, Bănică Săndulescu și Leca Cotescu au fost: Nicolaie și Panait diaconul; Ghiță Bănică și Maria Coteasca. În urma vînzării unor părți din terenurile de la pădure numărul moștenilor s-a mărit, cu familia Milea Tița, strămoșul Marineștilor.[4] Neînțelegerea ce s-a iscat între Maria Coteasca reclamantă și pîrîții devălmașii: Milea Tița, Ghiță Bănică, Dumitru Murani, Ghiță al Șuții și Gheorghe Pepene, s-a consemnat printr-un proces verbal cu constatările de călcarea părții de proprietate a reclamantei.

[1] idem MDCXXIX/141
[2] Neamul Găleșeștilor p. 4 B.A.R. II 116903 de Alex. Găleșescu
[3] După hrisoavele originale aflate în posesia d-lui Pavel Șuțescu. Buc. str. Ceaicovschi 1.
[4] idem și N. Leonăchescu Nândrașu, Stroiești Argeș, doc. 161. p. 227, și nr. Nr. 223 p. 331.

Bănică Urianu

Postelnicul Bănică Urianu se trăgea din neamul Urienilor și era originar din satul Uria-Olt[1]. A fost epistat al orașului Cîmpulung în anii 1786 și 1792[2]. Din spusele bătrînilor satului Pietroșani, așa cum este consemnat într-o monografie din anul 1904[3]. Bănică ar fi fost prieten cu Dinicu Golescu și ar fi înființat o școală asemănătoare cu a acestui boier de la Golești în niște chiliuțe din casele conacului său din Pietroșani. Aceste chiliuțe de care se vorbește mai sus au fost vizitate și de directorul școalei P. Stănescu, între anii 1879 — 1904. Bănică Urianu s-a plîns către mitropolit scriind în jalba sa, că ține în căsătorie pe Zoița, fata lui Ștefan Pitroșanul, pe care a făcut-o cu prima soție Păuna, iar cu cea de a doua soție, Ilinca, a avut un copil, după care a murit în curînd și Ștefan. Dar și copilul a murit la 11 ani și jumătate și, după moartea lui, Ilinca a cerut să i se restituie zestrea, o treime din averea bărbatului și partea copilului. Mitropolitul a răspuns că după ce se va scoate zestrile celor 2 soții, restul să se împartă în 3 părți; o parte să o ia Ilinca; iar celelalte 2 să le ia Bănică, din care una să fie de pomenire mortului[4]. Moșiile lui Bănică Urianu erau grupate în Olt unde stăpînea: moșia Sprîncenata cu 15 clăcași, a patra parte din moșia Uria, 2 vii cu pămîntul lor și o sută suflete de țigani și în sud Mușcel unde poseda moșia Pietroșani compusă din (Valea Mare, Valea Rudii și Sălbișul), moșia Muscelul de la Stănești, moșia Purcăreni, moșia Bogătești, compusă din (Sărata, Alunișul, Cîndele, Valea Oarzei) muntele Tăriciosul, 28 suflete de țigani și alte lucruri miscătoare[5].

Pietroșanii sînt pomeniți și pe la anul 1778 sub forma următoare: „Pietraza, petit vilage, situié la long de la riviere Rîul Domni"[6]

Stănești	Situes la long
Domnești	de la riviere
Pietraza	Rîul Domni

Dintre cei 4 feciori ai lui Bănică Urianu; Dumitrache, Istrate, Toma și Ion, cel mai mare, Dumitrache a fost epistat al Cîmpulungului în anul 1823, ispravnic în 1807[7].

[1] I. Ionașcu Chipuri și documente din Olt p. 25

[2] Dumitru Băjan. Doc. de la Arh. Cîmpulung, 1908, B.A.R. I 209808; Ist. V. A. Urechia, vol. IV. p. 76

[3] Manuscrisul dir. școlii Pietroșani din an. 1904.

[4] B.A.R. MDCXXIX/48 idem MDCXXIX/49.

[5] Ibidem MDCXXIX/58; ibidem MDCXXIX/59; Arh. St. Buc. Condica veliților boieri Nr. 17 fila 297 (scoase din 1922) B.A.R. MDCXXIX/47; idem MDCXXIX/50.

[6] Bauer (Barr) Mémoires historiques et geographiques sur la Valachie. Frankfurt-Leipzig, 1778 pag. 176.

[7] B.A.R. I 209808. Dumitru Băjan; Documentele de la Arh. St. Cîmpulung 1908 p. 61, 62; 69—78.

După moartea lui Bănică Urianu au fost neînțelegeri între fiii săi în privința moștenirii, apoi cînd s-a dat porunca obștești epitropii a sărmanilor în chestiunea măritișului Anichii, sora lor au fost de acord ca printre lucrurile mișcătoare să-i dea de zestre moșia Purcăreni și muntele Tăriciosul „Însă slugerul Gheorghe Baldovin cerea în locul acestor moșii; moșia Pietroșani, ce fusese dată tot zestre, sorei Anichii, anume Elenca (acum moartă) la căsătoria ei cu Alecu Hina. Cum frații Urieni prelungeau măritișul sorei lor Ana ce trecuse de vîrsta de 32 ani, iar ginerele pretindea moșia Pietroșani, se va face apel la divan. Acesta prin hotărîrea ce dă, poruncește obștești epitropii a sărmanilor să facă foaie de zestre, fără semnătura fraților Urieni și să i se pună moșia Pietroșani, iar datoriile acestei moșii către Alecu Hina, să fie întoarse de frații Urieni[1]. Prin urmare, foaia de zestre a Anichii Uriencii cuprindea printre lucrurile mișcătoare și moșia Pietroșani și Selbeșu, cu tot ce se afla pe dînsele[2].

Slugerul Gheorghe Baldovin

A fost ispravnic al județului Mușcel, în anul 1826[3]. Pe vremea sa la 1836—1839 sub domnia lui Alex. Ghica, satul a fost mutat de pe valea Rudei și așezat la linie, unde se află astăzi, cu cele 3 denumiri: Linia Mare (Linia Pădurii), Linia Ungurenilor și Linia Principală.

Căsătorit cu Anica Urianca devine stăpîn pe moșia Pietroșani și are doi copii: pe Ileana și Gheorghe[4]. Ileana s-a căsătorit cu Mihail Rucăreanu din Cîmpulung, iar Gheorghe nu s-a însurat. Între 1830—1833, arenda moșiei Pietroșani a slugerului Gheorghe Baldovin era de 4000—5000[5].

Gheorghe Gh. Baldovin, fiul și moștenitorul moșiei Pietroșani a întrecut pe predecesorul său tată în metodele de subjugare și exploatare a clăcașilor. Acest fapt se va vedea în documentele din anii 1866, 1884 și 1902[6]. Nefiind căsătorit a adoptat o fată Zoe, care a stat la curtea sa împreună cu mamă-sa, fiind aduse de la Cîmpulung. În scurt timp de la această adopțiune Baldovin murind, Zoe a rămas stăpîna moșiei. Cît timp a trăit al doilea soț, Octavian Caleya, care era un om cult și înțelegător, a profitat și satul de cîte o binefacere. La stăruința și rugămintea învățătorului P. Stănescu, el a donat pentru facerea noului

[1] B.A.R. MDCXXIX/58
[2] Idem MDCXXIX/59
[3] B.A.R. I 209808. Dumitru Băjan. Documente de la Arh. St. Cîmpulung, 1908 p. 69—78.
[4] Catagrafia jud. Muscel Nr. 55/1838, Plasa Rîurilor, satul Pietroșani.
[5] B.A.R. II 115187 Ion C. Filitti, Arenda moșiilor în Muntenia la 1830 și 1833. p. 22—23
[6] Primăria com. Pietroșani, dos. 1877, dos. 1884

Bănică Urianu

Postelnicul Bănică Urianu se trăgea din neamul Urienilor și era originar din satul Uria-Olt[1]. A fost epistat al orașului Cîmpulung în anii 1786 și 1792[2]. Din spusele bătrînilor satului Pietroșani, așa cum este consemnat într-o monografie din anul 1904[3]. Bănică ar fi fost prieten cu Dinicu Golescu și ar fi înființat o școală asemănătoare cu a acestui boier de la Golești în niște chiliuțe din casele conacului său din Pietroșani. Aceste chiliuțe de care se vorbește mai sus au fost vizitate și de directorul școalei P. Stănescu, între anii 1879 — 1904. Bănică Urianu s-a plîns către mitropolit scriind în jalba sa, că ține în căsătorie pe Zoița, fata lui Ștefan Pitroșanul, pe care a făcut-o cu prima soție Păuna, iar cu cea de a doua soție, Ilinca, a avut un copil, după care a murit în curînd și Ștefan. Dar și copilul a murit la 11 ani și jumătate și, după moartea lui, Ilinca a cerut să i se restituie zestrea, o treime din averea bărbatului și partea copilului. Mitropolitul a răspuns că după ce se va scoate zestrile celor 2 soții, restul să se împartă în 3 părți; o parte să o ia Ilinca; iar celelalte 2 să le ia Bănică, din care una să fie de pomenire mortului[4]. Moșiile lui Bănică Urianu erau grupate în Olt unde stăpînea: moșia Sprîncenata cu 15 clăcași, a patra parte din moșia Uria, 2 vii cu pămîntul lor și o sută suflete de țigani și în sud Mușcel unde poseda moșia Pietroșani compusă din (Valea Mare, Valea Rudii și Sălbișul), moșia Muscelul de la Stănești, moșia Purcăreni, moșia Bogătești, compusă din (Sărata, Alunișul, Cîndele, Valea Oarzei) muntele Tăriciosul, 28 suflete de țigani și alte lucruri miscătoare[5].

Pietroșanii sînt pomeniți și pe la anul 1778 sub forma următoare: „Pietraza, petit vilage, situié la long de la riviere Rîul Domni"[6]

Stănești	Situes la long
Domnești	de la riviere
Pietraza	Rîul Domni

Dintre cei 4 feciori ai lui Bănică Urianu; Dumitrache, Istrate, Toma și Ion, cel mai mare, Dumitrache a fost epistat al Cîmpulungului în anul 1823, ispravnic în 1807[7].

[1] I. Ionașcu Chipuri și documente din Olt p. 25
[2] Dumitru Băjan. Doc. de la Arh. Cîmpulung, 1908, B.A.R. I 209808; Ist. V. A. Urechia, vol. IV. p. 76
[3] Manuscrisul dir. școlii Pietroșani din an. 1904.
[4] B.A.R. MDCXXIX/48 idem MDCXXIX/49.
[5] Ibidem MDCXXIX/58; ibidem MDCXXIX/59; Arh. St. Buc. Condica veliților boieri Nr. 17 fila 297 (scoase din 1922) B.A.R. MDCXXIX/47; idem MDCXXIX/50.
[6] Bauer (Barr) Mémoires historiques et geographiques sur la Valachie. Frankfurt-Leipzig, 1778 pag. 176.
[7] B.A.R. I 209808. Dumitru Băjan; Documentele de la Arh. St. Cîmpulung 1908, p. 61, 62; 69—78.

După moartea lui Bănică Urianu au fost neînțelegeri între fiii săi în privința moștenirii, apoi cînd s-a dat porunca obștești epitropii a sărmanilor în chestiunea măritișului Anichii, sora lor au fost de acord ca printre lucrurile mișcătoare să-i dea de zestre moșia Purcăreni și muntele Tăriciosul „Însă slugerul Gheorghe Baldovin cerea în locul acestor moșii; moșia Pietroșani, ce fusese dată tot zestre, sorei Anichii, anume Elenca (acum moartă) la căsătoria ei cu Alecu Hina. Cum frații Urieni prelungeau măritișul sorei lor Ana ce trecuse de vîrsta de 32 ani, iar ginerele pretindea moșia Pietroșani, se va face apel la divan. Acesta prin hotărîrea ce dă, poruncește obștești epitropii a sărmanilor să facă foaie de zestre, fără semnătura fraților Urieni și să i se pună moșia Pietroșani, iar datoriile acestei moșii către Alecu Hina, să fie întoarse de frații Urieni[1]. Prin urmare, foaia de zestre a Anichii Uriencii cuprindea printre lucrurile mișcătoare și moșia Pietroșani și Selbeșu, cu tot ce se afla pe dînsele[2].

Slugerul Gheorghe Baldovin

A fost ispravnic al județului Mușcel, în anul 1826[3]. Pe vremea sa la 1836—1839 sub domnia lui Alex. Ghica, satul a fost mutat de pe valea Rudei și așezat la linie, unde se află astăzi, cu cele 3 denumiri: Linia Mare (Linia Pădurii), Linia Ungurenilor și Linia Principală.

Căsătorit cu Anica Urianca devine stăpîn pe moșia Pietroșani și are doi copii: pe Ileana și Gheorghe[4]. Ileana s-a căsătorit cu Mihail Rucăreanu din Cîmpulung, iar Gheorghe nu s-a însurat. Între 1830 — 1833, arenda moșiei Pietroșani a slugerului Gheorghe Baldovin era de 4000 — 5000[5].

Gheorghe Gh. Baldovin, fiul și moștenitorul moșiei Pietroșani a întrecut pe predecesorul său tată în metodele de subjugare și exploatare a clăcașilor. Acest fapt se va vedea în documentele din anii 1866, 1884 și 1902[6]. Nefiind căsătorit a adoptat o fată Zoe, care a stat la curtea sa împreună cu mamă-sa, fiind aduse de la Cîmpulung. În scurt timp de la această adopțiune Baldovin murind, Zoe a rămas stăpîna moșiei. Cît timp a trăit al doilea soț, Octavian Caleya, care era un om cult și înțelegător, a profitat și satul de cîte o binefacere. La stăruința și rugămintea învățătorului P. Stănescu, el a donat pentru facerea noului

[1] B.A.R. MDCXXIX/58
[2] Idem MDCXXIX/59
[3] B.A.R. I 209808. Dumitru Băjan. Documente de la Arh. St. Cîmpulung, 1908 p. 69—78.
[4] Catagrafia jud. Muscel Nr. 55/1838, Plasa Rîurilor, satul Pietroșani.
[5] B.A.R. II 115187 Ion C. Filitti, Arenda moșiilor în Muntenia la 1830 și 1833. p. 22—23
[6] Primăria com. Pietroșani, dos. 1877, dos. 1884

local de școală un ajutor de 1000 lei, cărămidă, lemnărie și puțin teren[1].

După moartea lui nu s-a mai întîmplat așa ceva.

După ultimul război, sub influența Partidului Comunist Român, țăranii din com. Pietroșani formînd un comitet sătesc au împărțit între ei, întreaga moșie a fostei proprietărese.

Moșia boierească din comuna Pietroșani[2]

Pe la anul 1900, moșia boierească a cărei proprietară era Zoe Baldovin se compunea din două trupuri: Pietroșani și Sălbiș. Mărimea celei dintîi era peste 8,5 km pătrați socotindu-se 3500 m lungimea nord-sud pe 2500 m lățime. A doua moșie Sălbișul era peste 4,5 km pătrați cu dimensiunile 3 km vest-est și 1,5 km nord-sud.

Pe întinderea comunei se afla moșia Vărzăroaia, proprietatea Evdochiei Pîrîianu cu o întindere de peste 3 km pătrați, adică nord-sud 1,1 km și est-vest 2,900 km și un trup mic de moșie numit chinga moștenilor Sănduleşti cu o suprafață de 0,60 km pătrați (3 km est-vest 200 m nord-sud). Mărimile de mai sus sînt aproximative.

Conacul

Casa proprietății din Pietroșani avea un etaj. Parterul era cu ziduri groase, cu bolte în stil turcesc. La intrarea în curtea boierească se afla un foișor vechi, înălțat pe două ziduri groase între care era poarta curții. Pardoselile și pereții lui erau de scînduri de stejar foarte groase. Pereții aveau găuri (creneluri) pe unde se putea trage cu armele pentru apărare[3].

— Eram copil pe vremea cînd a început să se dărîme foișorul și îmi amintesc că pămîntul din jur se umpluse de hîrtii și cărți vechi cu scriere cirilică și slavă, aruncate probabil din biblioteca vechilor boieri. Nu li s-a dat nici-o importanță de către noua propietăreasă.

Concluzii

Documente din anul 1622 arată o creștere a obligațiilor fiscale, ca țărănimea să facă față birului destinat pentru acoperirea haraciului datorat otomanilor. Cu toate că țăranii își vindeau totul din gospodărie în bani lichizi, tot nu puteau scoate de cele mai multe ori suma necesară ca să se plătească de bir. Aceasta a dus la o cumplită sărăcie a rumânilor, care erau nevoiți să se vîndă cu delnițele și casele ce aveau pe prețurile care se ofereau pe acea vreme. Deci rumânii ca și țiganii erau vînduți sau se vindeau ca niște bunuri materiale producătoare de valori.

[1] Arhiva șc. Pietroșani dos/1912 adresa Nr. 83; idem dos 1907 adresa nr. 35; Primăria Pietroșani, dos. 10/907;

[2] Monografia satului Pietroșani de P. Stănescu din 1904.

[3] Monografia din 1904, idem

— „Și să-i fie și Manea vecin, pentru ca s-a vîndut Manea să fie vecin lui Mușat clucer cu jumătate din delnița lui Manea, fiul lui Stan din Vîlsănești și din casă și din grădină și din cîmp și din pădure și de peste tot hotarul" (D.I.R.B. Țara Românească, Vol. IV, Nr. 372, pag. 362).

— „Au alis Fătul rumânii despre frați — sîn Negoi și au dat lu Mușat postelnic, rumâni vii anume: Stanciul Făcău cu ficiorii lui și ficiorii Costei și Oprișan și dilnițe fîrî rumâni. (D.I.R.B. Țara Românească Vol. IV, Nr. 212, pag. 199).

— „Și iar a cumpărat boierul domniei mele Mușat clucer al doilea, o copilă de țigan, anume Maria, fiica lui Stoica țigan, de la Albul din Lăngești, pentru 1700 aspri gata."

Procesul de acaparare al moșiilor țărănești de către feudali era în plină ascensiune. Ei cu mare dibăcie cumpărau o bucată de pămînt și reușind să facă primul pas în sat, își aserveau apoi întreg satul, ocină cu ocină. Sumele care se ofereau (la paritatea un galben = 200 aspri) se ridicau pînă la: 25.000, 30.000, 50.000 aspri) pentru o ocină.

— „Astfel a cumpărat-o boierul domniei mele, Mușat clucer, de la Fătul din Corbșori 32.500 aspri gata."

— „Și s-eu vîndut acești rumâni și acești delniți dî Stănești, deriptu 16250 di bani." (D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV, Nr. 121, pag. 111).

Moșiile, satele și delnițele încorporate de Mușat, visterul din Pietroșani, trec în mîinile urmașilor: Vasilie, Dumitrașco, Hrizea Pitroșanul, Șerban Pitroșanul, Ștefan Pitroșanul, Piscupescu (care mai adaugă și moșia Bogătești cu filiațiunea Piscupeștilor), apoi cu mîinile lui Bănică Urianu, care le mărește cu moșia Sprîncenata și 1/4 din moșia Uria jud. Olt, trec în posesia lui Gheorghe Baldovin, în a lui Gh. Gh. Baldovin și în cele din urmă o parte din ele ajung în mîinile adoptatei lui Gh. Gh. Baldovin, Zoe Octav Caleya Baldovin, ca în 1946, după 346 de ani, sub influența Partidului Comunist Român, moșia Pietroșani să fie împărțită de fii satului.

În acest lung răstimp multe, grele și felurite au fost suferințele bieților clăcași, care munceau din zori pînă în noapte ca să se poată plăti de birul care îi apăsa din greu.

— „pentru a se scăpa de urgia domnească, pentru banii ce au să dea lui Hera și Niculae Piscupești." (Pah. 629/29 BAR).

În vreme ce țăranii robiții duceau tot greul ca să facă față angaralelor, boierii strîngeau zestre pentru măritișul fetelor lor.

Iată bijuteriile dintr-o foaie de zestre:

— 20 galbeni ungurești la salbă
— 1 pereche cercei de aur cu picior de zamfir
— 6 șire de mărgăritari
— 1 cunună de argint poleită de la maică-sa
— 1 ieft cu rubinuri

local de școală un ajutor de 1000 lei, cărămidă, lemnărie și puțin teren[1].

După moartea lui nu s-a mai întîmplat așa ceva.

După ultimul război, sub influența Partidului Comunist Român, țăranii din com. Pietroșani formînd un comitet sătesc au împărțit între ei, întreaga moșie a fostei proprietărese.

Moșia boierească din comuna Pietroșani[2]

Pe la anul 1900, moșia boierească a cărei proprietară era Zoe Baldovin se compunea din două trupuri: Pietroșani și Sălbiș. Mărimea celei dintîi era peste 8,5 km pătrați socotindu-se 3500 m lungimea nord-sud pe 2500 m lățime. A doua moșie Sălbișul era peste 4,5 km pătrați cu dimensiunile 3 km vest-est și 1,5 km nord-sud.

Pe întinderea comunei se afla moșia Vărzăroaia, proprietatea Evdochiei Pîrîianu cu o întindere de peste 3 km pătrați, adică nord-sud. 1,1 km și est-vest 2,900 km și un trup mic de moșie numit chinga moștenilor Săndulești cu o suprafață de 0,60 km pătrați (3 km est-vest 200 m nord-sud). Mărimile de mai sus sînt aproximative.

Conacul

Casa proprietății din Pietroșani avea un etaj. Parterul era cu ziduri groase, cu bolte în stil turcesc. La intrarea în curtea boierească se afla un foișor vechi, înălțat pe două ziduri groase între care era poarta curții. Pardoselile și pereții lui erau de scînduri de stejar foarte groase. Pereții aveau găuri (creneluri) pe unde se putea trage cu armele pentru apărare[3].

— Eram copil pe vremea cînd a început să se dărîme foișorul și îmi amintesc că pămîntul din jur se umpluse de hîrtii și cărți vechi cu scriere cirilică și slavă, aruncate probabil din biblioteca vechilor boieri. Nu li s-a dat nici-o importanță de către noua propietăreasă.

Concluzii

Documente din anul 1622 arată o creștere a obligațiilor fiscale, ca țărănimea să facă față birului destinat pentru acoperirea haraciului datorat otomanilor. Cu toate că țăranii își vindeau totul din gospodărie în bani lichizi, tot nu puteau scoate de cele mai multe ori suma necesară ca să se plătească de bir. Aceasta a dus la o cumplită sărăcie a rumânilor, care erau nevoiți să se vîndă cu delnițele și casele ce aveau pe prețurile care se ofereau pe acea vreme. Deci rumânii ca și țiganii erau vînduți sau se vindeau ca niște bunuri materiale producătoare de valori.

[1] Arhiva șc. Pietroșani dos/1912 adresa Nr. 83; idem dos 1907 adresa nr. 35; Primăria Pietroșani, dos. 10/907;

[2] Monografia satului Pietroșani de P. Stănescu din 1904.

[3] Monografia din 1904, idem

— „Și să-i fie și Manea vecin, pentru ca s-a vîndut Manea să fie vecin lui Mușat clucer cu jumătate din delnița lui Manea, fiul lui Stan din Vîlsănești și din casă și din grădină și din cîmp și din pădure și de peste tot hotarul" (D.I.R.B. Țara Românească, Vol. IV, Nr. 372, pag. 362).

— „Au alis Fătul rumânii despre frați — sîn Negoi și au dat lu Mușat postelnic, rumâni vii anume: Stanciul Făcău cu ficiorii lui și ficiorii Costei și Oprișan și dilnițe fîrî rumâni. (D.I.R.B. Țara Românească Vol. IV, Nr. 212, pag. 199).

— „Și iar a cumpărat boierul domniei mele Mușat clucer al doilea, o copilă de țigan, anume Maria, fiica lui Stoica țigan, de la Albul din Lăngești, pentru 1700 aspri gata."

Procesul de acaparare al moșiilor țărănești de către feudali era în plină ascensiune. Ei cu mare dibăcie cumpărau o bucată de pămînt și reușind să facă primul pas în sat, își aserveau apoi întreg satul, ocină cu ocină. Sumele care se ofereau (la paritatea un galben = 200 aspri) se ridicau pînă la: 25.000, 30.000, 50.000 aspri) pentru o ocină.

— „Astfel a cumpărat-o boierul domniei mele, Mușat clucer, de la Fătul din Corbșori 32.500 aspri gata."

— „Și s-eu vîndut acești rumâni și acești delniți dî Stănești, deriptu 16250 di bani." (D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV, Nr. 121, pag. 111).

Moșiile, satele și delnițele încorporate de Mușat, visterul din Pietroșani, trec în mîinile urmașilor: Vasilie, Dumitrașco, Hrizea Pitroșanul, Șerban Pitroșanul, Ștefan Pitroșanul, Piscupescu (care mai adaugă și moșia Bogătești cu filiațiunea Piscupeștilor), apoi cu mîinile lui Bănică Urianu, care le mărește cu moșia Sprîncenata și 1/4 din moșia Uria jud. Olt, trec în posesia lui Gheorghe Baldovin, în a lui Gh. Gh. Baldovin și în cele din urmă o parte din ele ajung în mîinile adoptatei lui Gh. Gh. Baldovin, Zoe Octav Caleya Baldovin, ca în 1946, după 346 de ani, sub influența Partidului Comunist Român, moșia Pietroșani să fie împărțită de fii satului.

În acest lung răstimp multe, grele și felurite au fost suferințele bieților clăcași, care munceau din zori pînă în noapte ca să se poată plăti de birul care îi apăsa din greu.

— „pentru a se scăpa de urgia domnească, pentru banii ce au să dea lui Hera și Niculae Piscupești." (Pah. 629/29 BAR).

În vreme ce țăranii robiții duceau tot greul ca să facă față angaralelor, boierii strîngeau zestre pentru măritișul fetelor lor.

Iată bijuteriile dintr-o foaie de zestre:

— 20 galbeni ungurești la salbă
— 1 pereche cercei de aur cu picior de zamfir
— 6 șire de mărgăritari
— 1 cunună de argint poleită de la maică-sa
— 1 ieft cu rubinuri

— 1 pereche de brățări de aur
— 1 inel cu zamfir albastru i cu doae diimanțele
— 1 inel cu zamfir alb
— 1 inel cu zmarand de la maică-sa etc.

(vezi la anexă foia de zestrea Păunei, soția lui Ștefan Pitroșan, și foița de împărțirea averii rămasă de la Șerban Pitroșanu).

Dacă comparăm foaia de zestre citată, cu foaia de zestre a Sandii fiica lui Bănică Săndulescu, moștean, rudă mai îndepărtată a lui Ștefan Pitroșanul, constatăm o mare diferență în privința averii (vezi documentele de la anexe). Aceeași diferență mai diminuată o vedem într-o foaie de zestre din 1880. Cu toată bogăția și moșiile ce le aveau, unii boieri ca Bănică Urianu caută să răpească averea unor moșteni, pentru care motiv Ilinca și feciorii ei care se rudesc cu el, au făcut jalbă către Alexandru Ipsilanti voevod, că vrea să-i lase muritori de foame fiind săraci (vezi documentele de la anexă).

După împroprietărirea din 1864, țăranii capătă curaj și cer proprietarului să le respecte unele drepturi de proprietate ale lor. De acum înainte moșierul Baldovin îi exploatează pe foștii clăcași dîndu-le bani cu împrumut, pentru care binefacere le cerea drept dobîndă zile de lucru. Dacă nu restituiau la termen banii, trebuiau să-i restituie îndoiți sau să facă pentru aceasta, încă un număr de zile de muncă proporțional cu suma pe care aveau datoria să o dea în plus.

Dacă un țăran nu avea bani să-i plătească arenda pentru un teren, pe care l-a cultivat, nu-i da voie să-și culeagă productele de pe el, încît țăranul se lipsea și de muncă și de produse.

Dacă pădurarul boierului constata sau numai bănuia că un sătean a tăiat un copăcel din pădurea sau zăvoiul boieresc, era dat în judecată.

Catagrafia din anul 1838[1]

Din catagrafia anului 1838 a satului Pietroșani, se constată următoarele: satul avea 92 de familii, cu un număr de 413 locuitori, 314 pogoane semănate cu grîu, porumb avînd și fînețe, 33 cai, 88 boi, 99 vaci, 6 oi, 10 capre, 126 rîmători, 6 bivoli, 5 stupi, 6175 pruni, 29 meri, peri și altele.

Plăteau bir 66 de familii și erau scutite 26. Cei scutiți erau: slugerul Gh. Baldovin, proprietarul moșiei, 2 nepoți ai săi, 1 preot, 1 țîrcovnic, 1 locuitor care avea proprietatea sa, 5 infirmi bătrîni și neputincioși, 7 văduve, o familie formată din 2 copii minori, 1 scutit pentru militărie, 1 sărac și 5 familii de țigani.

Meseriași

Existau 14 dogari, 3 rotari, 2 olari și 52 plugari.

[1] Arh. Stat. Buc. Catagrafii Nr. 55/1938 jud. Muşcel, Plasa Rîurile, satul Pietroșani.

Starea sănătății

Se menționează 2 cazuri de boală cronică, o mută din naștere, un copil de 10 ani cu trupul cangrenisit de bube, un — surpat (hernie), un bărbat damblalău, un secat fără o mînă, un schilod de un picior și un șchiop de un picior.

Longevitate

Un bărbat de 96 de ani; 2 de 90 ani; 1 de 85 ani; 2 de 80 ani; 2 femei de 80 ani.

Neamul

Sînt consemnate 4 familii de ungureni din totalul de 92. Numele lor ardelenești se recunosc: Ion Ungureanu cu Eva, soția sa; Joja cu Bucura, soția sa; Avram cu Bucura, soția sa, și Dinu sin Chelăreasa cu Ileana, soția sa. Prin tradiție se spune că strămoșul familiei Bratu a venit din Com. Tilișca Ardeal și s-a așezat în Pietroșani pe vremea Zaverei, fiind cioban.

Topografia locului din pădure, unde era așezat satul l-a ferit de invazii și chiar de molime. În anul 1795, cînd satul vecin Retevoiești, la 3 km depărtare a fost bîntuit de ciumă și a făcut ravagii printre locuitori, Pietroșanii au rămas neatinși, datorită faptului că s-au izolat în cuibul lor.

Numele locuitorilor

Mențiunea demografică, cea mai veche din 3 martie 1640 ne informează despre numele populației existente la aceea dată în Pietroșani, în modul următor:

„Să le fie ocină și vecini în Pietroșani jud. Muscel, jumătate de sat și jumătate din grădină și vecinii să se știe pe nume: Radu Purcariul cu fiii săi și Ivan cu fratele său Oprea și cu fiii lor și Radul... și fii lui Decuseară și cu fii lor și alt Radul ...și ... fiii babei Calea și cu fiii lor și Crîstea și ... și ... fiii Bănișorului și cu fiii lor și fiii lui Neguș ... anume ... și cu fii lor și Dobrin cu fiul lui Neguș, și ... fiul lui Neguț, cu fiii săi și fiii lui Liga, anume ... și Neacșul cu fiii lui și Tudor, fiul Manei și cu fiii lui.

Și ațiganii încă să se știe pe nume: Ion țiganul cu fiii lui și Pavel țiganul și cu Neacșa țiganca și cu fiii lui și Dumitru țiganul cu Dochia țiganca și cu copiii săi, și Dragomir Cerneia țiganul cu Stanca țiganca și cu fiii lor, Tudoran țiganul cu Mica țiganca și cu fii lor și Drăgan țiganul și Dragomiru Popa țiganul și Fătul țiganul și Radul țiganul și Eremia țiganul și sora lor anume Ruzava“ [2]

[1] Istoria Românilor de V. A. Ureche, vol. V. VII. pag. 741.
[2] B.A.R. MDCXXIX/3 orig. slav. pergament, pecete aplicată căzută.

— 1 pereche de brățări de aur
— 1 inel cu zamfir albastru i cu doae diimanțele
— 1 inel cu zamfir alb
— 1 inel cu zmarand de la maică-sa etc.

(vezi la anexă foia de zestrea Păunei, soția lui Ștefan Pitroșan, și foița de împărțirea averii rămasă de la Șerban Pitroșanu).

Dacă comparăm foaia de zestre citată, cu foaia de zestre a Sandii fiica lui Bănică Săndulescu, moștean, rudă mai îndepărtată a lui Ștefan Pitroșanul, constatăm o mare diferență în privința averii (vezi documentele de la anexe). Aceeași diferență mai diminuată o vedem într-o foaie de zestre din 1880. Cu toată bogăția și moșiile ce le aveau, unii boieri ca Bănică Urianu caută să răpească averea unor moșteni, pentru care motiv Ilinca și feciorii ei care se rudesc cu el, au făcut jalbă către Alexandru Ipsilanti voevod, că vrea să-i lase muritori de foame fiind săraci (vezi documentele de la anexă).

După împroprietărirea din 1864, țăranii capătă curaj și cer proprietarului să le respecte unele drepturi de proprietate ale lor. De acum înainte moșierul Baldovin îi exploatează pe foștii clăcași dîndu-le bani cu împrumut, pentru care binefacere le cerea drept dobîndă zile de lucru. Dacă nu restituiau la termen banii, trebuiau să-i restituie îndoiți sau să facă pentru aceasta, încă un număr de zile de muncă proporțional cu suma pe care aveau datoria să o dea în plus.

Dacă un țăran nu avea bani să-i plătească arenda pentru un teren, pe care l-a cultivat, nu-i da voie să-și culeagă productele de pe el, încît țăranul se lipsea și de muncă și de produse.

Dacă pădurarul boierului constata sau numai bănuia că un sătean a tăiat un copăcel din pădurea sau zăvoiul boieresc, era dat în judecată.

Catagrafia din anul 1838[1]

Din catagrafia anului 1838 a satului Pietroșani, se constată următoarele: satul avea 92 de familii, cu un număr de 413 locuitori, 314 pogoane semănate cu grîu, porumb avînd și fînețe, 33 cai, 88 boi, 99 vaci, 6 oi, 10 capre, 126 rîmători, 6 bivoli, 5 stupi, 6175 pruni, 29 meri, peri și altele.

Plăteau bir 66 de familii și erau scutite 26. Cei scutiți erau: slugerul Gh. Baldovin, proprietarul moșiei, 2 nepoți ai săi, 1 preot, 1 țîrcovnic, 1 locuitor care avea proprietatea sa, 5 infirmi bătrîni și neputincioși, 7 văduve, o familie formată din 2 copii minori, 1 scutit pentru militărie, 1 sărac și 5 familii de țigani.

Meseriași

Existau 14 dogari, 3 rotari, 2 olari și 52 plugari.

[1] Arh. Stat. Buc. Catagrafii Nr. 55/1938 jud. Muşcel, Plasa Rîurile, satul Pietroșani.

Starea sănătății

Se menționează 2 cazuri de boală cronică, o mută din naștere, un copil de 10 ani cu trupul cangrenisit de bube, un — surpat (hernie), un bărbat damblalău, un secat fără o mînă, un schilod de un picior și un șchiop de un picior.

Longevitate

Un bărbat de 96 de ani; 2 de 90 ani; 1 de 85 ani; 2 de 80 ani; 2 femei de 80 ani.

Neamul

Sînt consemnate 4 familii de ungureni din totalul de 92. Numele lor ardelenești se recunosc: Ion Ungureanu cu Eva, soția sa; Joja cu Bucura, soția sa; Avram cu Bucura, soția sa, și Dinu sin Chelăreasa cu Ileana, soția sa. Prin tradiție se spune că strămoșul familiei Bratu a venit din Com. Tilișca Ardeal și s-a așezat în Pietroșani pe vremea Zaverei, fiind cioban.

Topografia locului din pădure, unde era așezat satul l-a ferit de invazii și chiar de molime. În anul 1795, cînd satul vecin Retevoiești, la 3 km depărtare a fost bîntuit de ciumă și a făcut ravagii printre locuitori, Pietroșanii au rămas neatinși, datorită faptului că s-au izolat în cuibul lor.

Numele locuitorilor

Mențiunea demografică, cea mai veche din 3 martie 1640 ne informează despre numele populației existente la aceea dată în Pietroșani, în modul următor:

„Să le fie ocină și vecini în Pietroșani jud. Muscel, jumătate de sat și jumătate din grădină și vecinii să se știe pe nume: Radu Purcariul cu fiii săi și Ivan cu fratele său Oprea și cu fiii lor și Radul... și fii lui Decuseară și cu fii lor și alt Radul... și... fiii babei Calea și cu fiii lor și Crîstea și... și ... fiii Bănișorului și cu fiii lor și fiii lui Neguș... anume... și cu fii lor și Dobrin cu fiul lui Neguș, și... fiul lui Neguț, cu fiii săi și fiii lui Liga, anume... și Neacșul cu fiii lui și Tudor, fiul Manei și cu fiii lui.

Și ațiganii încă să se știe pe nume: Ion țiganul cu fiii lui și Pavel țiganul și cu Neacșa țiganca și cu fiii lui și Dumitru țiganul cu Dochia țiganca și cu copiii săi, și Dragomir Cerneia țiganul cu Stanca țiganca și cu fiii lor, Tudoran țiganul cu Mica țiganca și cu fii lor și Drăgan țiganul și Dragomiru Popa țiganul și Fătul țiganul și Radul țiganul și Eremia țiganul și sora lor anume Ruzava"[2]

[1] Istoria Românilor de V. A. Ureche, vol. V. VII. pag. 741.
[2] B.A.R. MDCXXIX/3 orig. slav. pergament, pecete aplicată căzută.

În anul 1691, într-un hrisov, apare numele Ducăi rumînul, al mătușii Neacșa și al lui Dobrin, pe care Dobrin l-am văzut și în 1640.[1])

După aproape 200 de ani, în catagrafia din 1838 denumiri ca și cele de mai sus din anul 1640, fără prenume (ex. un singur nume); Andronache (a constituit numele familiilor Andronache de astăzi); Tița (a constituit numele familiilor Tița și Țițescu de astăzi); Sora (a constituit numele familiilor Istrate Sora) Stan (avînd casa așezată între plopi, i s-a zis Stan din Plopi, iar soției Maria lui Stan; apoi după moartea lor s-a constituit numele urmașilor de: Plopeanu). Marin a constituit numele Marin Jidovu, adică om de statură înaltă și voinic ca și cei ce au fost în Castrul Roman Jidava (Jidova) ale cărui ruine există la sud de Cîmpulung-Mușcel) etc.

După meseria capului de familie, de exemplu dacă a fost rotar, s-a format numele Stan Rotaru (care a constituit numele Rotăreștilor de azi); Ion Moraru (a constituit numele Morăreștilor). Unele nume de familii apar în catagrafie astfel: Bratu sin Neacșa (a constituit numele familiilor Bratu și Brătulescu, Nițu sin Pană (a constituit numele familiilor Pană) Ghiță sin Safta (a constituit numele familiei Safta) etc., iar altele în modul următor: Gheorghe brat Stan (Gheorghe fratele lui Stan) Ivan zet Popa (Ivan ginerele popii) Soare al lui Ene, Stanca lui Neculaie, Neculaie al Bucurii, Ion al Dobrii, etc. Cele mai multe nume de familie sînt constituite din 1838. În această categorie sînt următoarele:

Nițu Grumezea, Ion Ungureanu, Avram, Ion Miclăuș,[2] Ene Pătrașcu, Toader Bican, Radu Tudosie, Grigore Pătrașcu, Ene Tudosie, Sandu Grivăț, Badea Vlad, Gheorghe Badea, Năstase Bican, Ion Sofron, Mihai Grivăț, Gheorghe Zărnescu, Năstase Ion Moraru, Ioniță Schiopu, Ion Nedelcu, Dumitru Dona, Manea Butaru, Grigore Măluș an, Ion Văcaru, Ghiță Chelaru, Toma Chelaru, Niță Toboșaru, Gheorghe Ioniță, Gheorghe Găulea, Niculaie Niculaie, Bănică Săndulescu, Stoica Gheorghe, Ion Ciolan, Dinu Necula.

Este demn de remarcat faptul că și astăzi după 134 de ani de la catagrafia din 1838, cînd numele de persoane sînt constituite și trecute în registrele stării civile, s-a moștenit tradiția în acest sat, ca în vorbirea zilnică să se numească persoanele ca în veacurile trecute.

Mihai din coastă, Neculaie din deal, Ion din vale, Păduraru din Gura Văii, Leana lelii Oniții, Ghică al lui Culaie al Saftii, Nică al Miții lui

[1] B.A.R. MDC XXIX/18 orig. rom. hîrtie 4 degete.
[2] Aspectele de origină maghiară (Mikliș) Micloș, Miclăuși (vezi Iorgu Iordan, Toponimia Românească, pag. 90.

Ion al Gheții, etc. Cînd era un singur învățător în sat i se spunea „domnu" și copiilor lui, Petre al domnului; Nică al domnului, iar la copiii preotului Nicu popii, Nae al popii etc.

Locurilor pe unde au trăit strămoșii li se spune tot ca pe vremea lor: Prunii lui Andronache, Poiana lui Bican, Crîngul lui Toader, Valea Bădeștilor, Pîrîul lui Necula. În Grădini, Piscul Doamnei, La Rudari, Pîrîul Nițului, Pîrîul lui Istrate, Pîrîul Bratului, Stricatu, Valea Popii, Cîmpu Mare, Valea Mare, La Văcaru, În Duzi, Valea Tetii, Piscul Căprioarei (Căprioarei), Valea Rudii, etc.

În anul 1691, într-un hrisov, apare numele Ducăi rumînul, al mătușii Neacșa și al lui Dobrin, pe care Dobrin l-am văzut și în 1640.[1])

După aproape 200 de ani, în catagrafia din 1838 denumiri ca și cele de mai sus din anul 1640, fără prenume (ex. un singur nume); Andronache (a constituit numele familiilor Andronache de astăzi); Tița (a constituit numele familiilor Tița și Tițescu de astăzi); Sora (a constituit numele familiilor Istrate Sora) Stan (avînd casa așezată între plopi, i s-a zis Stan din Plopi, iar soției Maria lui Stan; apoi după moartea lor s-a constituit numele urmașilor de: Plopeanu). Marin a constituit numele Marin Jidovu, adică om de statură înaltă și voinic ca și cei ce au fost în Castrul Roman Jidava (Jidova) ale cărui ruine există la sud de Cîmpulung-Mușcel) etc.

După meseria capului de familie, de exemplu dacă a fost rotar, s-a format numele Stan Rotaru (care a constituit numele Rotăreștilor de azi); Ion Moraru (a constituit numele Morăreștilor). Unele nume de familii apar în catagrafie astfel: Bratu sin Neacșa (a constituit numele familiilor Bratu și Brătulescu, Nițu sin Pană (a constituit numele familiilor Pană) Ghiță sin Safta (a constituit numele familiei Safta) etc., iar altele în modul următor: Gheorghe brat Stan (Gheorghe fratele lui Stan) Ivan zet Popa (Ivan ginerele popii) Soare al lui Ene, Stanca lui Neculaie, Neculaie al Bucurii, Ion al Dobrii, etc. Cele mai multe nume de familie sînt constituite din 1838. În această categorie sînt următoarele:

Nițu Grumezea, Ion Ungureanu, Avram, Ion Miclăuș,[2] Ene Pătrașcu, Toader Bican, Radu Tudosie, Grigore Pătrașcu, Ene Tudosie, Sandu Grivăț, Badea Vlad, Gheorghe Badea, Năstase Bican, Ion Sofron, Mihai Grivăț, Gheorghe Zărnescu, Năstase Ion Moraru, Ioniță Schiopu, Ion Nedelcu, Dumitru Dona, Manea Butaru, Grigore Mălușan, Ion Văcaru, Ghiță Chelaru, Toma Chelaru, Niță Toboșaru, Gheorghe Ioniță, Gheorghe Găulea, Niculaie Niculaie, Bănică Săndulescu, Stoica Gheorghe, Ion Ciolan, Dinu Necula.

Este demn de remarcat faptul că și astăzi după 134 de ani de la catagrafia din 1838, cînd numele de persoane sînt constituite și trecute în registrele stării civile, s-a moștenit tradiția în acest sat, ca în vorbirea zilnică să se numească persoanele ca în veacurile trecute.

Mihai din coastă, Neculaie din deal, Ion din vale, Păduraru din Gura Văii, Leana lelii Oniții, Ghică al lui Culaie al Saftii, Nică al Miții lui

[1] B.A.R. MDC XXIX/18 orig. rom. hîrtie 4 degete.
[2] Aspectele de origină maghiară (Mikliș) Micloș, Miclăuși (vezi Iorgu Iordan, Toponimia Românească, pag. 90.

Ion al Gheții, etc. Cînd era un singur învățător în sat i se spunea „domnu" și copiilor lui, Petre al domnului; Nică al domnului, iar la copiii preotului Nicu popii, Nae al popii etc.

Locurilor pe unde au trăit strămoșii li se spune tot ca pe vremea lor: Prunii lui Andronache, Poiana lui Bican, Crîngul lui Toader, Valea Bădeștilor, Pîrîul lui Necula. În Grădini, Piscul Doamnei, La Rudari, Pîrîul Nițului, Pîrîul lui Istrate, Pîrîul Bratului, Stricatu, Valea Popii, Cîmpu Mare, Valea Mare, La Văcaru, În Duzi, Valea Tetii, Piscul Căprioruluí (Căprioarei), Valea Rudii, etc.

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	Gheorghe Baldovin Ana, soția dumisale Ileana, fata Gheorghe, băiatu	Român	Ins.	50 35 7 1	Boier sluger	Proprietarul acestui sat	—	12 arătură 20 iarbă	—	6
2.	Iene Pătrașcu Neaga, soția sa Ion, băiat Paraschiva, fată	român	îns.	30 25 1 3	Birnic	Clăcaș plugar	plug.	2 arătură 1 iarbă	—	—
3.	Istrate Vladu Ioana, soția sa Ion, băieți Pătru Dincă Ion Ion	român	îns.	35 29 3 1/2 56 49	Bir —	Clăcaș —	plug. —	2 1 —	— Nevolnic	
4.	Ion Miclăuș Stanca, soția sa Ioana Rada Chireața	român	îns.	35 30 6 3 1	Bir	Clăcaș plug.	plug.	2	Schiop de un picior de 8 ani	
5.	Ion Ungureanu Eva, soția sa Kira, fata	Ungurean	îns.	55 35 7	—	—	plug.	2	Secat fără mînă de 15 ani	
6.	Joja Bucura, soția sa	ipac	îns.	50 34	bir.	Clăcaș	plug.	2 1		
7.	Avram Bucura soția sa Avram Iacov Ion Gheorghe	ipac	îns.	49 40 7 5 3 1	bir.	Clăcaș	plug.	3 1		
8.	Nițu Grumezea Sultana soția sa Neculae Moise	r.	îns.	38 27 10 1	bir.	Clăcaș	plug.	3 3		

Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
12 arătură 20 iarbă	—	6	8	10	—	—	50	6	—	—	—	4000	—	20	20
2 arătură 1 iarbă	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2 1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	Nevolnic	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	Schiop de un picior de 8 ani	—	2	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	Secat fără mînă de 15 ani	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2 1		2		2			1								
3 1		1		1			1								
3 3		5		2			4						100		

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Ponet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1.	Gheorghe Baldovin Ana, soția dumisale Ileana, fata Gheorghe, băiatu	Român	Ins.	50 35 7 1	Boier sluger	Proprietarul acestui sat	—	12 arătură 20 iarbă	—	6	8	10	—	—	50	6	—	—	—	4000	—	20	20
2.	Iene Pătrașcu Neaga, soția sa Ion, băiat Paraschiva, fată	român	îns.	30 25 1 3	Birnic	Clăcaș plugar	plug.	2 arătură 1 iarbă	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3.	Istrate Vladu Ioana, soția sa Ion, băieți Pătru Dincă Ion Ion	român	îns.	35 29 3 1/2 56 49	Bir	Clăcaș	plug.	2 1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.	Ion Miclăuș Stanca, soția sa Ioana Rada Chireața	român	îns.	35 30 6 3 1	Bir	Clăcaș plug.	plug.	—	Nevolnic	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5.	Ion Ungureanu Eva, soția sa Kira, fata	Ungurean	îns.	55 35 7	—	—	plug.	2	Schiop de un picior de 8 ani	—	2	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6.	Joja Bucura, soția sa	ipac	îns.	50 34	bir.	Clăcaș	plug.	2	Secat fără mînă de 15 ani	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7.	Avram Bucura soția sa Avram Iacov Ion Gheorghe	ipac	îns.	49 40 7 5 3 1	bir.	Clăcaș	plug.	2 1		2		2			1								
8.	Nițu Grumezea Sultana soția sa Neculae Moise	r.	îns.	38 27 10 1	bir.	Clăcaș	plug.	3 1		1		1			1								
								3 3		5		2			4						100		

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
9.	Toader Bican	r.	ins.	45	scu-	Clăcaș	plug.		
	Joița, soția sa			35	tit				
	Ion			12	pen-			2	
	Bucur			10	tru			2	
	Neculae			4	mi-				
	Gheorghe			1	litar				
	Ileana			18					
	Maria			14					
10.	Ion sin Bican	r.	ins.	55	bir.	Clăcaș	plug.		
	Eva, soția sa			40					2
	Vasile			9					1
	Ilie			7					
	Ioh			4					
	Maria			2					
11.	Radu Tudosie	r.	ins.	90	ertat				
	Maria, soția sa			75	pen-				
	Maria, fata			25	tru				
					nepu-				
					tință				
12.	Grigore Pătrașcu	r.	ins.	90	bir.	clăcaș	plug.		
	Maria, soția sa			80				2	
	Vasile, băiat			13				1	
	Maria, fată			20					
	Tudora, mătușă		vă-	80					
			duvă						
13.	Iene Tudosie	r.	ins.	80	bir.	clăcaș	dogar		
	Paraschiva, soția sa			45				2	
								2	
14.	Sandu Băjenaru	român	Ins.	55	Bir	Clăcaș	plug		
	Ioana, soția sa			40		plug.		1	
	Dumitru			15					
	Oprea			6					
	Vasile			3					
	Maria			13					
	Catrina			1					
15.	Neculaie al Bucurii	rom.	Ins..	45	Bir.	Clăcaș	plug.		
	Bucura, soția sa			40		plug.		2	
	Ion băiat			10					

(continuare)

Pogoane lucrat	Beteşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2 2							1					50			
2 1			2	1								35			
												25			
2 1	Surpat de ani 10											25			
2 2	Idem de 13 ani		2									50			
2 1	—	—		2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	— Cu trup cangrenisit şi bube	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul
0	1	2	3	4	5	6	7
9.	Toader Bican Joița, soția sa Ion Bucur Neculae Gheorghe Ileana Maria	r.	îns.	45 35 12 10 4 1 18 14	scu- tit pen- tru mi- litar	Clăcaș	plug.
10.	Ion sin Bican Eva, soția sa Vasile Ilie Ioh Maria	r.	îns.	55 40 9 7 4 2	bir.	Clăcaș	plug.
11.	Radu Tudosie Maria, soția sa Maria, fata	r.	îns.	90 75 25	ertat pen- tru nepu- tință		
12.	Grigore Pătrașcu Maria, soția sa Vasile, băiat Maria, fată Tudora, mătușă	r.	îns. vă- duvă	90 80 13 20 80	bir.	clăcaș	plug.
13.	Iene Tudosie Paraschiva, soția sa	r.	îns.	80 45	bir.	clăcaș	dogar
14.	Sandu Băjenaru Ioana, soția sa Dumitru Oprea Vasile Maria Catrina	român	Ins.	55 40 15 6 3 13 1	Bir	Clăcaș plug.	plug
15.	Neculaie al Bucurii Bucura, soția sa Ion băiat	rom.	Ins..	45 40 10	Bir.	Clăcaș plug.	plug.

(continuare)

Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2 2							1					50			
2 1			2	1								35			
													25		
2 1	Surpat de ani 10												25		
2 2	Idem de 13 ani		2										50		
2 1	—	—		2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Cu trup cangrenisit și bube														

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaş	Meşteşugul	Pogoane lucrat	Beteşugul	Cai	Boi	Vaci
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	1
	Paraschiva			15								
	Ioana			1								
	Rahira			3								
16.	Adam sin Badea	român	Ins.	45	Bir	Clăcaş	plugar	1	Mută din naş-tere	—	—	—
	Dina, soţia sa			35								
	Ion			11								
	Vasile			5								
	Ioana			9								
	Maria			7								
17.	Gheorghe Badea	român	Ins.	40	Bir.	Clăcaş plug.	plugar	2	—	—	—	—
	Maria, soţia sa			35								
	Ion			8								
	Neculaie			6								
	Joiţa			4								
	Ileana			2								
18.	Badea Vlad	român	Ins.	85	Bir	Clăcaş	plugar	2	—	—	—	—
	Ioana, soţia sa			75				1				
	Maria, fată			25								
19.	Andronache	român	îns.	38	Bir	Clăcaş	plugar	2				
	Ana, soţia sa			28				2				
	Ion, băiat			1								
	Maria, fată			3								
20.	Sandu Crivăţ	român	îns.	30	Bir.	Clăcaş	plugar	2	—	—	—	—
	Maria, soţia sa			22				1				
	Ion, băiat			3								
21.	Mihai Crivăţ	român	îns.	55	bir.	Clăcaş	plugar	2				
	Maria, soţia sa			40				1				
	Neculai			17								
	Ion			11								
	Stanca			15								
22.	Stan Rotaru	român	îns.	39	bir.	Clăcaş	rotar	2				
	Maria, soţia sa			35				2				
	David			6								
	Vasile			1/2								
	Maria			4								
	Ana			2								

(continuare)

Meșteșugul 7	Pogoane lucrat 8	Meșteșugul 9	Cai 10	Boi 11	Vaci 12	Oi 13	Capre 14	Rîmători 15	Bivoli 16	Măgari 17	Catîri 18	Stupi 19	Pruni 20	Duzi 21	Vie 22	Pomet 23
		Mută din naștere														
lugar	1	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
lugar	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
lugar	2 1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
lugar	2 2															
lugar	2 1	—	—	2	2	—	—	2	—	—	—	2	50	—	—	—
lugar	2 1			2	2								30			
rotar	2 2			2	2			2				2	35			

(continuare)

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	Paraschiva			15					Mută din naștere														
	Ioana			1																			
	Rahira			3																			
16.	Adam sin Badea	român	Ins.	45	Bir	Clăcaș	plugar	1	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
	Dina, soția sa			35																			
	Ion			11																			
	Vasile			5																			
	Ioana			9																			
	Maria			7																			
17.	Gheorghe Badea	român	Ins.	40	Bir.	Clăcaș plug.	plugar	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Maria, soția sa			35																			
	Ion			8																			
	Neculaie			6																			
	Joița			4																			
	Ileana			2																			
18.	Badea Vlad	român	Ins.	85	Bir	Clăcaș	plugar	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ioana, soția sa			75				1															
	Maria, fată			25																			
19.	Andronache	român	îns.	38	Bir	Clăcaș	plugar	2															
	Ana, soția sa			28				2															
	Ion, băiat			1																			
	Maria, fată			3																			
20.	Sandu Crivăț	român	îns.	30	Bir.	Clăcaș	plugar	2	—	—	2	2	—	—	2	—	—	—	2	50	—	—	—
	Maria, soția sa			22				1															
	Ion, băiat			3																			
21.	Mihai Crivăț	român	îns.	55	bir.	Clăcaș	plugar	2			2	2								30			
	Maria, soția sa			40				1															
	Neculai			17																			
	Ion			11																			
	Stanca			15																			
22.	Stan Rotaru	român	îns.	39	bir.	Clăcaș	rotar	2			2	2			2				2	35			
	Maria, soția sa			35				2															
	David			6																			
	Vasile			1/2																			
	Maria			4																			
	Ana			2																			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
23.	Gheorghe brat Stan Despa, soția sa	r.	ins.	35 25	bir.		rotar	2 1	
24.	Hristea al Chelăresi Dobra soția sa	r.	ins.	75 68	bir.	clăcaș	plugar	2 1	
25.	Ion al Dobrii Dobra, soția sa Hristea, băiat	r.	ins.	40 35 13	bir.	clăcaș	plugar	2 2	
26.	Ion al Sofroanei Sofroana soția sa Ion b. Joița Marin Maria	r.	ins.	45 30 15 13 7 4	bir.	clăcaș	rotar	2 1	
27.	Nastase Bican Maria, soția sa	r.	ins.	35 25	bir.	clăcaș	plugar		
28.	Neculae al Neacșii Maria, soția sa Codin Ion Gheorghe Ileana	r.	ins.	50 40 10 8 3 1	bir.	clăcaș	dogar	2 1	
29.	Milea sin Tița Ileana, soția sa	r.	ins.	25 18	bir.	clăcaș	dogar	2 1	
30.	Tița Neculaie Ion Chireața	r.	vădu-vă	75 10 8 15		clăcaș		2 1	
31.	Ana Ion b. Păuna Bucura Joița	r	vădu-vă	40 10 8 6 3	bir.	clăcaș		2 1	

(continuare)

Pogoane lucrat	Beteşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2 1			2	1								30			2
2 1				1			1					30			2
2 2			2	1											
2 1				2		6	3								
2 1				2								30			
2 1			1	1			1								
2 1			1	2											
2 1				1								60			

(continuare)

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Ponet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
23.	Gheorghe brat Stan	r.	îns.	35	bir.		rotar	2			2	1								30			2
	Despa, soția sa			25				1															
24.	Hristea al Chelăresi	r.	îns.	75	bir.	clăcaș	plugar	2				1			1					30			2
	Dobra soția sa			68				1															
25.	Ion al Dobrii	r.	îns.	40	bir.	clăcaș	plugar	2			2	1											
	Dobra, soția sa			35				2															
	Hristea, băiat			13																			
26.	Ion al Sofroanei	r.	îns.	45	bir.	clăcaș	rotar	2				2		6	3								
	Sofroana soția sa			30				1															
	Ion b.			15																			
	Joița			13																			
	Marin			7																			
	Maria			4																			
27.	Nastase Bican	r.	îns.	35	bir.	clăcaș	plugar																
	Maria, soția sa			25																			
28.	Neculae al Neacșii	r.	îns.	50	bir.	clăcaș	dogar	2				2									30		
	Maria, soția sa			40				1															
	Codin			10																			
	Ion			8																			
	Gheorghe			3																			
	Ileana			1																			
29.	Milea sin Tița	r.	îns.	25	bir.	clăcaș	dogar	2				1	1			1							
	Ileana, soția sa			18				1															
30.	Tița	r.	vădu-	75		clăcaș		2				1	2										
	Neculaie		vă	10				1															
	Ion			8																			
	Chireața			15																		60	
31.	Ana	r	vădu-	40	bir.	clăcaș		2					1										
	Ion b.		vă	10				1															
	Păuna			8																			
	Bucura			6																			
	Joița			3																			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaş	Meşteşugul	Pogoane lucrat	Beteşugul
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
32.	Oprea sin Neacşa	r.	ins.	46	bir.	clăcaş	plugar	3	
	Maria, soţia sa			38				1	
	Ion			15					
	Gheorghe			1					
	Iana			11					
	Maria			8					
	Florea			5					
33.	Sora	r.	vădu-vă	52		clăcaş		2	
	Istrate b.			11				1	
	Ileana			20					
	Maria			13					
34.	Niţă sin Radu	r.	ins.	35	bir.	clăcaş	plugar	2	
	Ioana, soţia sa			28				1	
	Neculaie b.			5					
	Sanda			3					
	Stanca			1/2					
35.	Ghiţă sin Safta	r.	ins.	59	cu birul la Berivoieşti-	clăcaş	plugar	2	
	Maria soţia sa			25				1	
	Grigore b.			8					
	Ileana			25					
	Dobra			16					
	Ana			12					
	Safta			50					
36.	Niţu sin Pană	r.	ins.	40	bir.	clăcaş	plugar	2	
	Ioana soţia sa			35				1	
	Ene			7					
	Mihai			1/2					
	Maria			4					
	Dumitra			2					
37.	Dinu sin Chelăreasa	Ungurean	ins.	45	cu birul la Stăneşti	clăcaş	plugar	2	
	Ileana soţia sa			35				1	
	Bucura			7					
	Maria			4					

(continuare)

Pogoane lucrat	Beteşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
3			2	1			2					40			
1															
				2								30			
2															
1															
				1								20			
2															
1															
				1											
2															
1															

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul
0	1	2	3	4	5	6	7
32.	Oprea sin Neacșa	r.	îns.	46	bir.	clăcaș	plugar
	Maria, soția sa			38			
	Ion			15			
	Gheorghe			1			
	Iana			11			
	Maria			8			
	Florea			5			
33.	Sora	r.	văduvă	52		clăcaș	
	Istrate b.			11			
	Ileana			20			
	Maria			13			
34.	Niță sin Radu	r.	îns.	35	bir.	clăcaș	plugar
	Ioana, soția sa			28			
	Neculaie b.			5			
	Sanda			3			
	Stanca			1/2			
35.	Ghiță sin Safta	r.	îns.	59	cu birul la Berivoiești-	clăcaș	plugar
	Maria soția sa			25			
	Grigore b.			8			
	Ileana			25			
	Dobra			16			
	Ana			12			
	Safta			50			
36.	Nițu sin Pană	r.	îns.	40	bir.	clăcaș	plugar
	Ioana soția sa			35			
	Ene			7			
	Mihai			1/2			
	Maria			4			
	Dumitra			2			
37.	Dinu sin Chelăreasa	Ungurean	îns.	45	cu birul la Stănești	clăcaș	plugar
	Ileana soția sa			35			
	Bucura						
	Maria			7			
				4			

(continuare)

Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
3			2	1			2					40			
1															
2				2								30			
1															
2				1								20			
1															
2				1											
1															
2			1												
1															
2			1												
1															

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Betesugul
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
38.	Anca	Țigani ai slujerului Baldovin	văduvă	70				1	
	Ileana			35					
	Maria			25				1	
	Stanca			5					
39.	Filip Anca	idem	îns.	40					
	Maria, soția			30					
	Neculai b.			1				2	
								1	
40.	Dinu sin Popa	r.	îns.	30	Se scutește fiind Țîrcovnic al bisericii satului			2	
	Dumitra, soția			25					
	Petrache b.			6				1	
41.	Rizea	Țigani ai slujerului Baldovin	îns.	39					
	Manda, soția			30				2	
	Ion			11					
	Neculai			5					
	Maria			9					
	Ileana			7					
	Samfira			1					
42.	Iordache	Idem	îns.	65					
	Preda, soția			40				2	
	Maria			20					
	Tița			17					
43.	Ion sin Neacșa	r.	îns.	75	bir.	clăcaș	dogar	3	
	Sanda, soția			60				3	
	Maria			20					
	Tița			18					
44.	Stoica	Țigani ai slujerului Baldovin		40					
	Zamfira, soția			55					
	Toma			8					
	Ilinca			12					
	Maria			1/2					

(continuare)

Meşteşugul 7	Pogoane lucrat 8	Beteşugul 9	Cai 10	Boi 11	Vaci 12	Oi 13	Capre 14	Rîmători 15	Bivoli 16	Măgari 17	Catîri 18	Stupi 19	Pruni 20	Duzi 21	Vie 22	Pomet 23
	1			1									10			
	1															
	2			1									100			
	1															
	2			2	2								100			
	1															
	2				2											
	2							3								
dogar	3 3		2	2	1			3					40			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
45.	Neacșa Neculii	r.	văduvă	60	bir.	clăcaș	dogar	1	
	Ion			16				2	
	Mihai			8					
	Voica			12					
	Stana			18					
	Ioana			6					
	Maria			10					
46.	Gheorghe Zărnescu	r.	îns.	40	bir.	clăcaș	plugar	2	
	Dumitra, soția sa			34				2	
	Istrate, băiat			10					
	Maria			7					
	Ioana			5					
	Stanca			1					
47.	Radu sin Stan	r.	îns.	35	bir.	clăcaș	dogar	2	
	Maria, soția			30				2	
	Ilinca			5					
	Stanca			3					
	Tudora			1					
	Maria			1/2					
48.	Bratu sin Neacșa	r.	îns.	43	bir.	clăcaș	dogar	3	
	Bălașa, soția sa			35				1	
	Bratu			13					
	Stan			12					
	Ion			1					
	Maria			1					
	Andreiana			15					
	Dobra			7					
49.	Maria lui Stan	r.	văduvă	70					boală cronică
	Sandu			18					
	Neculai			24					
	Ileana			16					
	Joița			12				2	
50.	Savu sin Radu	r.	îns.	30	bir.	clăcaș	dogar	2	
	Bucura, soția sa			20					
	Maria, fata			4					
	Ion, băiat			1					

Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
r.	clăcaș	dogar	1				1								6			
			2															
.	clăcaș	plugar	2		2	2				2					25			3
			2															
.	clăcaș	dogar	2		2	2				2					25			
			2															
	clăcaș	dogar	3			2				1								
			1						1									
				boală cronică														
	clăcaș	dogar	2															
			2			2	2			2					30			

(continuare)

(continuare)

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
45.	Neacșa Neculii	r.	văduvă	60	bir.	clăcaș	dogar	1				1								6			
	Ion			16				2															
	Mihai			8																			
	Voica			12																			
	Stana			18																			
	Ioana			6																			
	Maria			10																			
46.	Gheorghe Zărnescu	r.	îns.	40	bir.	clăcaș	plugar	2		2	2				2					25			3
	Dumitra, soția sa			34				2															
	Istrate, băiat			10																			
	Maria			7																			
	Ioana			5																			
	Stanca			1																			
47.	Radu sin Stan	r.	îns.	35	bir.	clăcaș	dogar	2		2	2				2					25			
	Maria, soția			30				2															
	Ilinca			5																			
	Stanca			3																			
	Tudora			1																			
	Maria			1/2																			
48.	Bratu sin Neacșa	r.	îns.	43	bir.	clăcaș	dogar	3			2				1								
	Bălașa, soția sa			35				1						1									
	Bratu			13																			
	Stan			12																			
	Ion			1																			
	Maria			1																			
	Andreiana			15																			
	Dobra			7																			
49.	Maria lui Stan	r.	văduvă	70					boală cronică														
	Sandu																						
	Neculai			18																			
	Ileana			24																			
	Joița			16																			
				12																			
50.	Savu sin Radu	r.	îns.	30	bir.	clăcaș	dogar	2			2	2			2					30			
	Bucura, soția sa			20				2															
	Maria, fata			4																			
	Ion, băiat			1																			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaş	Meşteşugul	Pogoane lucrat
0	1	2	3	4	5	6	7	8
51.	Ioniță Schiopu	r.	îns.	45	ertat	clăcaş	plugar	2
	Maria, soția			40				
	Neculai			17				
	Oprea			10				1
	Pătru			4				
	Ana			15				
	Ileana			6				
52.	Stan sîn Nedelcu	r.	îns.	45	bir	clăcaş	plugar	1
	Maria, soția sa			35				1
	Ion băiat			2				
53.	Năstase Ion Moraru		îns.	30	bir.	clăcaş	dogar	2
	Ioana, soția sa			25				2
	Sava, fată			10				
54.	Ion Moraru	r.	îns.	70	ertat	clăcaş		3
	Sanda, soția sa			60				
	Maria fată			12				
55.	Dumitrache	r.	îns.	32	bir.	clăcaş	plugar	
	Maria, soția sa			22				
56.	Nedelcu Măluşan	r.	îns.	75	bir.	clăcaş	plugar	3
	Stanca soția sa							3
	Dumitrache			65				
	Ion			14				
	Ilinca			13				
	Maria			15				
				17				
57.	Ion Văcaru							3
	Bica, soția sa	r.	îns.	35	Patentar de clasa III	clăcaş	cu speculație de negoț	3
	Neculai b.			30				
				3				
58.	Bănică sin Călugărița							2
	Sava, soția sa	r.	îns.	55	bir.	clăcaş	dogar	1
	Istrate			35				
	Samoilă			17				
	Păuna			10				
				14				

(continuare)

Meşteşugul	Pogoane lucrat	Beteşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
plugar	2	schilod de un picior de ani 28											40			
	1															
plugar	1			2	1			1								
	1												10			
dogar	2			2	1			3								
	2												20			
	3	damblalău de 30 ani	1	2	2			4					50			
plugar																
plugar	3	Surd şi cu patimă de epilepsie	2	2	2			1					100			
	3															
cu speculaţie de negoţ	3		4	2	2			1					30			
	3															
dogar	2							2								
	1															

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaş	Meşteşugul
0	1	2	3	4	5	6	7
51.	Ioniţă Schiopu	r.	îns.	45	ertat	clăcaş	plugar
	Maria, soţia			40			
	Neculai			17			
	Oprea			10			
	Pătru			4			
	Ana			15			
	Ileana			6			
52.	Stan sîn Nedelcu	r.	îns.	45	bir	clăcaş	plugar
	Maria, soţia sa			35			
	Ion băiat			2			
53.	Năstase Ion Moraru		îns.	30	bir.	clăcaş	dogar
	Ioana, soţia sa			25			
	Sava, fată			10			
54.	Ion Moraru	r.	îns.	70	ertat	clăcaş	
	Sanda, soţia sa			60			
	Maria fată			12			
55.	Dumitrache	r.	îns.	32	bir.	clăcaş	plugar
	Maria, soţia sa			22			
56.	Nedelcu Măluşan	r.	îns.	75	bir.	clăcaş	plugar
	Stanca soţia sa			65			
	Dumitrache			14			
	Ion			13			
	Ilinca			15			
	Maria			17			
57.	Ion Văcaru	r.	îns.	35	Patentar de clasa III	clăcaş	cu speculaţie de negoţ
	Bica, soţia sa			30			
	Neculai b.			3			
58.	Bănică sin Călugăriţa	r.	îns.	55	bir.	clăcaş	dogar
	Sava, soţia sa			35			
	Istrate			17			
	Samoilă			10			
	Păuna			14			

(continuare)

Pogoane lucrat	Betşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2	schilod de un picior de ani 28											40			
1															
1			2	1			1					10			
1															
2			2	1			3					20			
2															
3	damblalău de 30 ani	1	2	2			4					50			
3	Surd şi cu patimă de epilepsie	2	2	2			1					100			
3															
3		4	2	2			1					30			
3															
2							2								
1															

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaş	Meşteşugul	Pogoane lucrat	Beteşugul
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
59.	Grigore Măluşan	r.	văduv	75	bir.	clăcaş	ipac.		
	Codin			14					
	Neculai			12					
	Ion			27				3	
	Stanca			25					
60.	Dumitru Dona	r.	ipac	58	bir.	clăcaş	ipac		
	Pătru			20					
	Codin			20					
	Maria			17				2	
	Voica			15				2	
	Ileana			4					
61.	Ion Nedelea	r.	îns.	75	bir.	clăcaş	plugar		
	Nedelea soţia sa			60				3	schiop c
	Codin b.			25					un pici
	Balaşa			15					de 17 a
62.	Manea Butaru	r.	văduv	98	bir.	clăcaş	plugar		
	Dumitru			28				2	
	Nedelcu			24				1	
63.	Ion sin Dinu	r.	îns.	30	bir.	clăcaş	plugar		
	Stanca, soţia ta			28				2	
	Pătru			4				1	
	Neculai			6					
	Ion			9					
	Maria			8					
64.	Ioan zet Popa	r.	îns.	50	bir.	clăcaş	plugar		
	Liţa, soţia sa			40				3	
	Dumitru b.			7				1	
	Maria			9					
65.	Nicolaie popa Codin	r.	îns.	35	bir.	clăcaş	plugar		
	Rahira, soţia sa			29				3	
	Pătru			4				3	
	Neculaie			2					
66.	Popa Codin	r.	îns.	85					
	Maria preoteasa			80					

(continuare)

Pogoane lucrat	Beteşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
3		1	2	2			3					60			
2 2				1											
3	schiop de un picior de 17 ani														
2 1			2 1	2 1			1 1								
2 1															
3 1			2	2			2					50			
3 3		5	2	3			1					50			
												80			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
59.	Grigore Măluşan	r.	văduv	75	bir.	clăcaş	ipac.	3		1	2	2			3					60			
	Codin			14																			
	Neculai			12																			
	Ion			27																			
	Stanca			25																			
60.	Dumitru Dona	r.	ipac	58	bir.	clăcaş	ipac																
	Pătru			20																			
	Codin			20																			
	Maria			17				2				1											
	Voica			15				2															
	Ileana			4																			
61.	Ion Nedelea	r.	âns.	75	bir.	clăcaş	plugar																
	Nedelea soția sa			60				3	schiop de un picior de 17 ani														
	Codin b.			25																			
	Balașa			15																			
62.	Manea Butaru	r.	văduv	98	bir.	clăcaş	plugar																
	Dumitru			28				2			2	2			1								
	Nedelcu			24				1			1	1			1								
63.	Ion sin Dinu	r.	âns.	30	bir.	clăcaş	plugar																
	Stanca, soția ta			28				2															
	Pătru			4				1															
	Neculai			6																			
	Ion			9																			
	Maria			8																			
64.	Ioan zet Popa	r.	âns.	50	bir.	clăcaş	plugar																
	Liță, soția sa			40				3			2	2			2					50			
	Dumitru b.			7				1															
	Maria			9																			
65.	Nicolaie popa Codin	r.	âns.	35	bir.	clăcaş	plugar																
	Rahira, soția sa			29				3		5	2	3			1					50			
	Pătru			4				3															
	Neculaie			2																			
66.	Popa Codin	r.	âns.	85																80			
	Maria preoteasa			80																			

(continuare)

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat
0	1	2	3	4	5	6	7	8
67.	Toma Chelaru	r.	îns.	70	bir.	clăcaș	plugar	3
	Maria, soția sa			60				3
	Neculaie b.			16				
	Ileana f.			9				
68.	Ghiță Chelaru	r.	îns.	39	bir.	clăcaș	plugar	3
	Maria, soția sa			28				
	Ion b.			9				
	Dafina f.			4				
69.	Niță Toboșaru	r.	văduv	90				
	Păuna f.			15				
70.	Pătru	Nepoți ai slujer. Gh. Baldovin		45				
	Maria, soția			30				
	Rada			4				
	Dumitra			1				
71.	Gheorghe	Nepoți ai slujer. Baldovin	îns.	40				
	Zamfira, soția sa			35				
	Ilie			7				
72.	Ion sin Dincă	r.	îns.	40	bir.	clăcaș	plugar	3
	Maria soția sa			30				
73.	Marin Soaru	r.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar	1
	Maria, soția sa			40				1
	Ilie b.			11				
	Rahira			16				
	Ioana			14				
74.	Gheorghe Găulea	r.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar	2
	Ilinca, soția sa			40				
	Marcu			14				
	Ion			10				
	Damaschin			8				
	Mihai			6				
	Dzea			4				
75.	Maria	r.	văduvă	50				2
	Badea b.			18				
	Vasile			2				
	Elisaveta			20				
	Maria			16				
	Ana			14				

(continuare)

Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
olugar	3			2	3			2					60			
	3															
lugar	3			2	2								60			
					1											
ugar	3			2	1											
ugar	1				1			1								
	1															
ugar	2			2				2					20			
	2				1			1					25			

(continuare)

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Cathri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
67.	Toma Chelaru	r.	îns.	70	bir.	clăcaș		3			2	3			2								
	Maria, soția sa			60			plugar	3												60			
	Neculaie b.			16																			
	Ileana f.			9																			
68.	Ghiță Chelaru	r.	îns.	39	bir.	clăcaș																	
	Maria, soția sa			28			plugar	3			2	2								60			
	Ion b.			9																			
	Dafina f.			4																			
69.	Niță Toboșaru	r.	văduv	90																			
	Păuna f.			15								1											
70.	Pătru	Nepoți ai		45																			
	Maria, soția	slujer.		30																			
	Rada	Gh. Bal-		4																			
	Dumitra	dovin		1																			
71.	Gheorghe	Nepoți ai	îns.	40																			
	Zamfira, soția sa	slujer.		35																			
	Ilie	Baldovin		7																			
72.	Ion sin Dincă	r.	îns.	40	bir.	clăcaș	plugar	3			2	1											
	Maria soția sa			30																			
73.	Marin Soaru	r.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar	1				1			1								
	Maria, soția sa			40				1															
	Ilie b.			11																			
	Rahira			16																			
	Ioana			14																			
74.	Gheorghe Găulea	r.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar	2			2				2					20			
	Ilinca, soția sa			40																			
	Marcu			14																			
	Ion			10																			
	Damaschin			8																			
	Mihai			6																			
	Dzea			4																			
75.	Maria							2				1			1					25			
	Badea b.	r.	vădu-	50																			
	Vasile		vă	18																			
	Elisaveta			2																			
	Maria			20																			
	Ana			16																			
				14																			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
76.	Neculai Modraig	r.	îns.	95	ertat	clăcaș	plugar		
	Joița, soția sa			85				2	
	Dragomir			8				1	
	Pascu			6					
	Ghiță			23					
77.	Gheorghe Ioniță			16					
	Safta			15					
78.	Radu sin Stan	r.	îns.	36	bir.	clăcaș	dogar		
	Maria, soția sa			30				2	
	Tudor			2				2	
	Stanca			4					
	Ilinca			5					
	Maria			1/2					
79.	Bănică Săndulescu	r.	îns.	65	bir.	La a sa propriet.	plugar		
	Rada, soția sa			55				2	
	Gheorghe b.			8				2	
	Ilinca			15					
	Joița			14					
	Sanda			12					
80.	Gheorghe sin Diaconu	r.	holtei	30		idem	plugar		
	Panait brat.			20				2	
	Bălașa, soră-sa			14				2	
81.	Ion Mălușan	r.	îns.	30	bir.	clăcaș	plugar		
	Catrina, soția sa			25				1	
	Stanca			6				1	
	Maria			4					
	Joița			3					
82.	Soare al lui Ene	r.	văduv	42	bir.	clăcaș	plugar		
	Ioan			20				1	
	Gheorghe			15					
	Andronache			12					
	Stanca			22					
83.	Galațion	r.	îns.	26	bir.	clăcaș	plugar		
	Sanda soția sa			29				1	
	Maria			3					
84.	Stanca lui Neculaie	r.	văduv	65				1	
	Ștefan b.			20				1	
85.	Neculaie Uța	r.	îns.	35	bir.	clăcaș	plugar	1	
	Sanda, soția sa			25				1	
	Cîrstea b.			6					
	Stanca f.			1					

(continuare)

Meşteşugul	Pogoane lucrat	Beteşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
plugar	2 1			1												
dogar	2 2			2	1								25			
plugar	2 2			2	1								25			
plugar	2 2		2	2	1			3					40			
plugar	1 1		2	1				1					25			
plugar	1					6							15			
plugar	1															
plugar	1 1			2									25			
plugar	1 1		2	1				2					25			

(continuare)

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
76.	Neculai Modraig	r.	îns.	95	ertat	clăcaș	plugar	2			1												
	Joița, soția sa			85				1															
	Dragomir			8																			
	Pascu			6																			
	Ghiță			23																			
77.	Gheorghe Ioniță			16																			
	Safta			15																			
78.	Radu sin Stan	r.	îns.	36	bir.	clăcaș	dogar	2			2	1											
	Maria, soția sa			30				2												25			
	Tudor			2																			
	Stanca			4																			
	Ilinca			5																			
	Maria			1/2																			
79.	Bănică Săndulescu	r.	îns.	65	bir.	La a sa propriet.	plugar	2			2	1											
	Rada, soția sa			55				2												25			
	Gheorghe b.			8																			
	Ilinca			15																			
	Joița			14																			
	Sanda			12																			
80.	Gheorghe sin Diaconu	r.	holtei	30		idem	plugar	2		2	2	1		3						40			
	Panait brat.			20				2															
	Bălașa, soră-sa			14																			
81.	Ion Măluşan	r.	îns.	30	bir.	clăcaș	plugar	1		2	1			1						25			
	Catrina, soția sa			25				1															
	Stanca			6																			
	Maria			4																			
	Joița			3																			
82.	Soare al lui Ene	r.	văduv	42	bir.	clăcaș	plugar	1				6								15			
	Ioan			20																			
	Gheorghe			15																			
	Andronache			12																			
	Stanca			22																			
83.	Galațion	r.	îns.	26	bir.	clăcaș	plugar	1															
	Sanda soția sa			29																			
	Maria			3																			
84.	Stanca lui Neculaie	r.	văduv	65				1			2									25			
	Ștefan b.			20				1															
85.	Neculaie Uța	r.	îns.	35	bir.	clăcaș	plugar	1		2	1			2						25			
	Sanda, soția sa			25				1															
	Cîrstea b.			6																			
	Stanca f.			1																			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat
0	1	2	3	4	5	6	7	8
86.	Uța Sandului	r.	văduvă	53	bir.	clăcaș	olar	1
	Nicolae b.			18				
87.	Nicolae Nicolaie	r.	îns.	35	bir.			1
	Maria, soția sa			25				
	Codin			1				2
	Maria			7				
	Marin			5				
	Ioana			1				
88.	Dan	român	îns	45	bir.	clăcaș	rotar	
	Stanca, soția sa			34				2
	Grigore			5				2
	Neacșa			8				
	Joița			6				
89.	Dinu Necula	rom.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar	
	Ioana, soția sa			35				
	Codin			14				
	Păuna			12				
	Stana			9				
	Maria			3				
90.	Ion sin Necula	rom.	îns.	30	bir.	clăcaș	olar	1
	Ana, soția sa			25				
91.	Ion Ciolan	rom.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar	1
	Ana, soția sa			35				1
	Ion			8				
	Sava			3				
	Vasile			1/2				
	Badea			10				
	Dzea f.			6				
92.	Stoica Gheorghe	rom.	îns.	36	bir.	clăcaș	plugar	2
	Rahira, soția sa			25				2
	Ion			9				
	Gheorghe			3				
	Balașa			6				
	Bița			1/2				

Adică nouăzeci și două familii, trei sute paisprezece pogoane arate, porumb, grîu, și fîneațe, capre, una sută douăzeci și șase rîmători, șase bivoli, cinci stupi, șase mii una sută șaptezeci
Suptocîrmuitor, *Mihai Micescu* Arh. St.

(continuare)

Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
clăcaș	olar	1			1				2					15			
		1															
		2			2	1			4				1	40			
clăcaș	rotar	2			2	1			2								
		2															
clăcaș	plugar		cu boală cronică de 2 ani														
lăcaș	olar	1			2	1			2					40			
lăcaș	plugar	1			2	1			2								
		1															
lăcaș	plugar	2			2	2			2								
		2															
rate, porumb, grîu,				33	88	99	6	10	126	6			5	6175			29
șase mii una sută																	

și fîneațe, trei zeci și trei cai, opt zeci și opt boi nouă zeci și nouă vaci, șase oi, zece șaptezeci și cinci pruni și două zeci și nouă peri, meri și alte.
Arh. St. Buc. Catagrafii Nr. 55, Plasa Rîurile, jud. Mușcel, 1838

(continuare)

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătorit	Vîrsta	Birul	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrat	Beteșugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
86.	Uța Sandului	r.	văduvă	53	bir.	clăcaș	olar	1			1				2					15			
				18																			
	Nicolae b.							1															
87.	Nicolae Nicolaie	r.	îns.	35	bir.			2			2	1			4				1	40			
	Maria, soția sa			25																			
	Codin			1																			
	Maria			7																			
	Marin			5																			
	Ioana			1																			
88.	Dan	român	îns	45	bir.	clăcaș	rotar	2			2	1			2								
	Stanca, soția sa			34				2															
	Grigore			5																			
	Neacșa			8																			
	Joița			6																			
89.	Dinu Necula	rom.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar		cu boală cronică de 2 ani														
	Ioana, soția sa			35																			
	Codin			14																			
	Păuna			12																			
	Stana			9																			
	Maria			3																			
90.	Ion sin Necula	rom.	îns.	30	bir.	clăcaș	olar	1			2	1			2					40			
	Ana, soția sa			25																			
91.	Ion Ciolan	rom.	îns.	45	bir.	clăcaș	plugar	1			2	1			2								
	Ana, soția sa			35				1															
	Ion			8																			
	Sava			3																			
	Vasile			1/2																			
	Badea			10																			
	Dzea f.			6																			
92.	Stoica Gheorghe	rom.	îns.	36	bir.	clăcaș	plugar	2			2	2			2								
	Rahira, soția sa			25				2															
	Ion			9																			
	Gheorghe			3																			
	Balașa			6																			
	Biță			1/2																			
										33	88	99	6	10	126	6			5	6175			29

Adică nouăzeci și două familii, trei sute paisprezece pogoane arate, porumb, grîu, și fînețe, trei zeci și trei cai, opt zeci și opt boi nouă zeci și nouă vaci, șase oi, zece capre, una sută douăzeci și șase rîmători, șase bivoli, cinci stupi, șase mii una sută șaptezeci și cinci pruni și două zeci și nouă peri, meri și alte.

Arh. St. Buc. Catagrafii Nr. 55, Plasa Rîurile, jud. Mușcel, 1838

Șaptezeci Suptocîrmuitor, *Mihai Micescu*

Concluzii

Catagrafia din 1838 arată starea de ignoranță și sărăcie în care era ținut poporul. Atîtea cazuri de maladii și infirmi și nu se afla nici un medic.

Unii clăcași lucrau cîte un pogon de pămînt și aveau cîte o capră, alții lucrau cîte 2 pogoane și aveau cîte o vacă și 2 boi. Erau și țărani care creșteau cîte un cal sau doi. De la petecul de teren muncit și de la vita pe care o avea, trebuiau să scoată venitul necesar, să trăiască împreună cu familia împovărată de copii și să se plătească și de bir. Pe o bucată din teren se punea cînepă, pe care gospodinele o munceau ca să facă pînza necesară pentru casă. Iată cîtă muncă istovitoare depuneau clăcașii ca să nu moară de foame.

Populația

Populația din anul 1640 a satului Pietroșani se arată nominal în hrisovul existent [1]) (vezi anexe și pag 171)

Pe anul 1835 în Pietroșani erau 46 așezări omenești [2])

Pe anul 1838 în Pietroșani și Vărzăroaia erau 92 familii cu 413 locuitori (198 b) (215 f [3])

Pe anul 1861 în Pietroșani erau 142 de case cu 135 familii [4])

Pe anul 1865 în Pietroșani erau 162 de case cu 133 familii [5])

Pe anul 1872 în Pietroșani erau 665 locuitori [6])

Pe anul 1897 în Pietroșani erau 191 familii cu 842 suflete [7])

Pe anul 1901 în Pietroșani erau 200 familii cu 1036 suflete (545 f.) (491 b[8])

Pe anul 1909 în Pietroșani erau 237 fam. cu 1156 suflete [9])

Pe anul 1930 în Pietroșani erau 996 locuitori (498 b)(498 f [10])

Pe anul 1930 în Vărzăroaia erau 535 locuitori (257 b)(278 f)

Pe anul 1960 în comuna Pietroșani, satele Pietroșani, Vărzăroaia și Bădești aveau o populație de 3387 locuitori (masculin 1614) (feminin 1773) [11].

Războaiele au produs schimbări serioase în demografia satelor Pietroșani și Vărzăroaia.

[1] B.A.R. MDC XXIX/3
[2] Giurescu C. C. Principatele Române la începutul sec. XIX. Buc. 1957, p ...
[3] Arh. St. Buc. Catagrafia jud. Mușcel, Nr. 55/1938, Plasa Rîurile.
[4] B.A.R. Indicele după județie a comunelor orășene și rurale din Muntenia, Buc. 1865.
[5] BAR. Indicele după județie a comunelor orășene și rurale din Muntenia, Buc. 1865.
[6] Frunzescu, Dict. topografic și statistic al Rom. p. 354.
[7] Primăria com. Pietroșani 1897
[8] Monografia com. Pietroșani din 1904
[9] Arh. St. București II 261; Anuar 1909 p. 93 (Ad. casei Bisericii)
[10] Direcția generală de statistică a municipiului Pitești.
[11] Anuarul statistic al regiunii Pitești pe 1960 B.A.R. P. I. 32384.

Monumentul eroilor din satul Pietroșani.

Nicolae P. Stănescu (învățător) locotenent, mort pentru patrie în războiul din 1916—18.

Pe o placă de marmoră fixată în peretele localului de școală Pietroșani, cît și pe monumentele eroilor din centrele satelor sînt încrustate numele ostașilor care au murit pentru patrie în cele trei războaie: 1877—78, 1916—18 și 1941—45.

Eroii din com. Pietroșani căzuți în războiul din 1877—78

1. Iordache Ion sold. reg. 4 dorobanți

În războiul din 1916—1918

1. Stănescu P. Nicolae Locotenent
2. Brătulescu Ion sergent
3. Avrămescu Petre caporal
4. Bratu Gheorghe soldat
5. Vasile Gh. Ion soldat
6. Chelaru Gh. soldat
7. Toader N. Ion soldat
8. Crivăț Nicolae soldat
9. Radu C. Nicolaie soldat
10. Tița N. Gheorghe soldat, absolvent școala normală
11. Popescu Gheorghe soldat
12. Necula Petre soldat
13. Nițu E. N. Ilie soldat
14. Ghețea Ion soldat
15. Necșulescu Ion soldat
16. Necșulescu Gheorghe soldat
17. Marcu I. Gheorghe soldat (trecut și la Vărzăroaia)
18. Popescu Gr. Gheorghe soldat
19. Sofron Ion soldat

Concluzii

Catagrafia din 1838 arată starea de ignoranță și sărăcie în care era ținut poporul. Atîtea cazuri de maladii și infirmi și nu se afla nici un medic.

Unii clăcași lucrau cîte un pogon de pămînt și aveau cîte o capră, alții lucrau cîte 2 pogoane și aveau cîte o vacă și 2 boi. Erau și țărani care creșteau cîte un cal sau doi. De la petecul de teren muncit și de la vita pe care o avea, trebuiau să scoată venitul necesar, să trăiască împreună cu familia împovărată de copii și să se plătească și de bir. Pe o bucată din teren se punea cînepă, pe care gospodinele o munceau ca să facă pînza necesară pentru casă. Iată cîtă muncă istovitoare depuneau clăcașii ca să nu moară de foame.

Populația

Populația din anul 1640 a satului Pietroșani se arată nominal în hrisovul existent [1]) (vezi anexe și pag 171)

Pe anul 1835 în Pietroșani erau 46 așezări omenești [2])

Pe anul 1838 în Pietroșani și Vărzăroaia erau 92 familii cu 413 locuitori (198 b) (215 f [3])

Pe anul 1861 în Pietroșani erau 142 de case cu 135 familii [4])

Pe anul 1865 în Pietroșani erau 162 de case cu 133 familii [5])

Pe anul 1872 în Pietroșani erau 665 locuitori [6])

Pe anul 1897 în Pietroșani erau 191 familii cu 842 suflete [7])

Pe anul 1901 în Pietroșani erau 200 familii cu 1036 suflete (545 f.) (491 b[8])

Pe anul 1909 în Pietroșani erau 237 fam. cu 1156 suflete [9])

Pe anul 1930 în Pietroșani erau 996 locuitori (498 b)(498 f [10])

Pe anul 1930 în Vărzăroaia erau 535 locuitori (257 b)(278 f)

Pe anul 1960 în comuna Pietroșani, satele Pietroșani, Vărzăroaia și Bădești aveau o populație de 3387 locuitori (masculin 1614) (feminin 1773) [11].

Războaiele au produs schimbări serioase în demografia satelor Pietroșani și Vărzăroaia.

[1] B.A.R. MDC XXIX/3
[2] Giurescu C. C. Principatele Române la începutul sec. XIX. Buc. 1957, p ...
[3] Arh. St. Buc. Catagrafia jud. Muşcel, Nr. 55/1938, Plasa Rîurile.
[4] B.A.R. Indicele după județie a comunelor orășene și rurale din Muntenia, Buc. 1865.
[5] BAR. Indicele după județie a comunelor orășene și rurale din Muntenia, Buc. 1865.
[6] Fiunzescu, Dict. topografic și statistic al Rom. p. 354.
[7] Primăria com. Pietroșani 1897
[8] Monografia com. Pietroșani din 1904
[9] Arh. St. București II 261; Anuar 1909 p. 93 (Ad. casei Bisericii)
[0] Direcția generală de statistică a municipiului Pitești.
[11] Anuarul statistic al regiunii Pitești pe 1960 B.A.R. P. I. 32384.

Monumentul eroilor din satul Pietroșani.

Nicolae P. Stănescu (învățător) locotenent, mort pentru patrie în războiul din 1916—18.

Pe o placă de marmoră fixată în peretele localului de școală Pietroșani, cît și pe monumentele eroilor din centrele satelor sînt încrustate numele ostașilor care au murit pentru patrie în cele trei războaie: 1877—78, 1916—18 și 1941—45.

Eroii din com. Pietroșani căzuți în războiul din 1877—78

1. Iordache Ion sold. reg. 4 dorobanți

În războiul din 1916—1918

1. Stănescu P. Nicolae Locotenent
2. Brătulescu Ion sergent
3. Avrămescu Petre caporal
4. Bratu Gheorghe soldat
5. Vasile Gh. Ion soldat
6. Chelaru Gh. soldat
7. Toader N. Ion soldat
8. Crivăț Nicolae soldat
9. Radu C. Nicolaie soldat
10. Tița N. Gheorghe soldat, absolvent școala normală
11. Popescu Gheorghe soldat
12. Necula Petre soldat
13. Nițu E. N. Ilie soldat
14. Ghețea Ion soldat
15. Necșulescu Ion soldat
16. Necșulescu Gheorghe soldat
17. Marcu I. Gheorghe soldat (trecut și la Vărzăroaia)
18. Popescu Gr. Gheorghe soldat
19. Sofron Ion soldat

20. Ghilencea Iosif soldat
21. Pană Nicolae soldat
22. Pătrașcu Vasile
23. Necula N. Ion soldat
24. Adam Nicolae soldat
25. Georgescu I. Gheorghe soldat
26. Nițu N. Nicolaie soldat
27. Miclăuș Alexandru soldat
28. Necula I. Dumitru soldat
29. Safta N. Iosif soldat
30. Oproiu N. Ion soldat

În războiul din 1941—1945

1. Urlățeanu Alexandru sublocotenent
2. Toader D. Petre sergent
3. Radu N. Gh. soldat
4. Oproiu V. Gh. caporal
5. Nițu I. Ion caporal
6. Tache D. Vasile caporal
7. Rotaru I. Ion caporal
8. Neculai I. T. Gh. soldat
9. Popescu D. D-tru soldat
10. Cismaru V. Ion soldat
11. Cismaru V. Petre soldat
12. Crivaț N. Ion soldat
13. Stan P. Gh. soldat
14. Bican S. Nicolaie soldat
15. Badea I. Ion soldat
16. Vasilescu N. D-tru soldat
17. Sandu D. Alexandru soldat
18. Albescu Gheorghe soldat
19. Ghețea V. Ion soldat
20. Nedelcu I. Ion soldat
21. Oproiu S. Iosif soldat
22. Hirică Iosif soldat
23. Tache N. Gheorghe soldat
24. Oproiu I. Petre soldat
25. Popescu Ion soldat
26. Plopeanu Nicolae soldat
27. Tache D. I. Ion soldat

Pe monumentul eroilor din satul Vărzăroaia

În războiul din 1877—1878

1. Mălușanu Șerban, sold. reg. I artilerie

În războiul din 1916—1918

1. Marcu Gh. Ion sergent
2. Cismaru Gh. Constantin soldat
3. Damaschin D. Nicolaie soldat
4. Ghilencea M. Moise soldat
5. Grăjdan N. Ion soldat
6. Marcu I. Gheorghe soldat
7. Necula I. Ion soldat
8. Nițu Gh. Ion soldat
9. Pătru Gh. Ion soldat
10. Stoica I. Nicolaie soldat

În războiul din 1941—1945

1. Milea I. Nicolaie caporal
2. Bănicescu N. Nicolae soldat
3. Cindea I. Nicolae soldat
4. Fianu P. Eugen soldat
5. Ghilencea I. C-tin soldat
6. Ghilencea N. Ion soldat
7. Nițu N. Ion soldat
8. Stoica Gr. Vasile soldat
9. Țăroiu N. Ion soldat
10. Niculaie I. Vasile soldat
11. Ghilencea N. Vasile soldat
12. Bădican V. Vasile soldat

Monumentul eroilor din satul Vărzăroaia

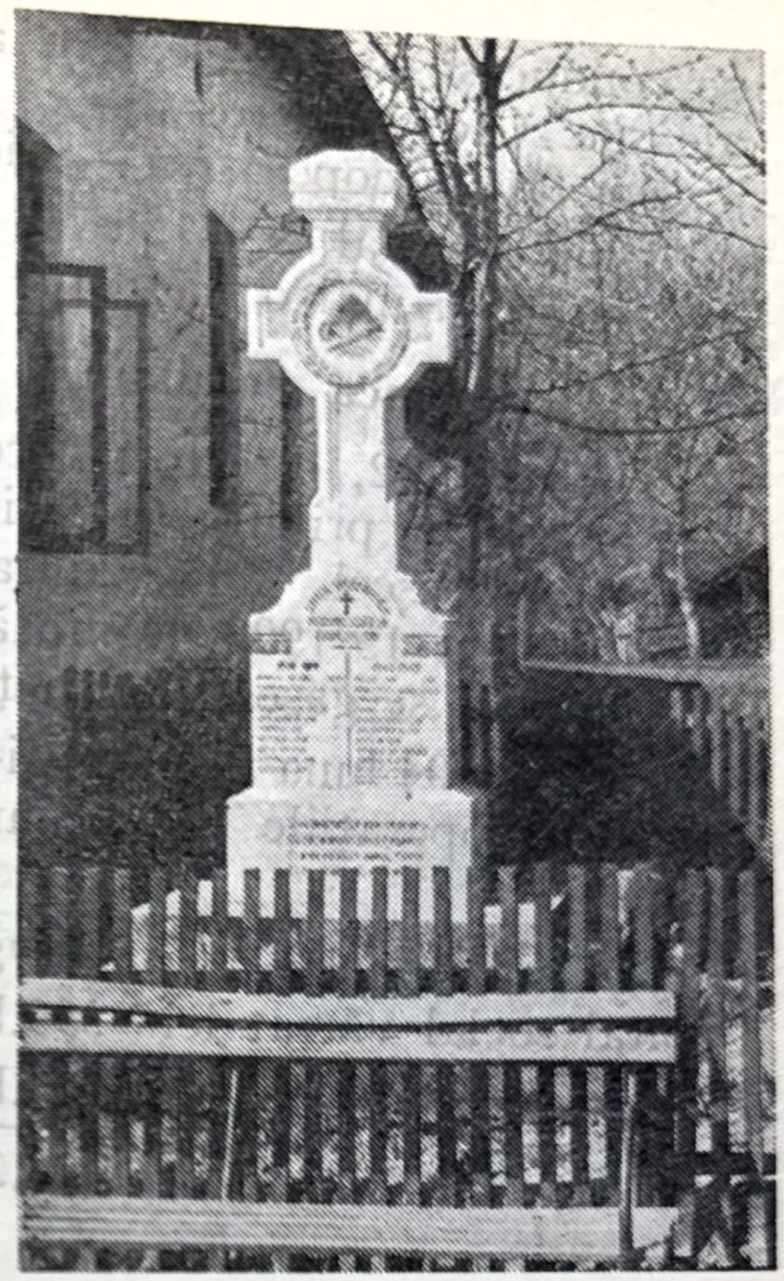

Starea economică

Primul pas pe această cale, cînd nimeni nu îndrăznea să pomenească de așa ceva în fața cămătarilor satelor, a fost făcut de învățătorul satului P. Stănescu în 1899, atunci cînd încă nu apăruseră reformele salvatoare ale lui Haret. Societatea economică înființată cu numele „Frăția" a început cu 100 de membri, din care au cotizat numai 47. Capitalul a fost depus de casier la casa de economie a statului și nu s-a făcut nici o operațiune cu el pînă la atingerea sumei de 1000 de lei [1].

După cum se arată în chestionarul Nr. 242 din 11 oct. 1901 al Revizoratului școlar, conducătorul societății P. Stănescu arată că speculanții și cămătarii pun piedici multe și ocult întocmite. Ele constau în semănare de răceală, îndoială, intimidări și chiar persecuțiuni. Față cu acestea, e un triumf societatea înființată cu tot încetinelul ei mers. Mai consemnează că „ — în comune mici și sărace ca cea din acest sat unde cîțiva tacit asociați, fie ei chiar români neaoși, speculează în detrimentul celorlalți; societățile economico-culturale cu înțelepciune dirijate sînt mana protectoare a lui Dumnezeu; iar cei ce gîndesc la ridicarea neamului, nu fac mai mare serviciu, decît încurajîndu-le, căci neînchipuit de greu

[1] Arhiva școlii Pietroșani, dos/1901.

20. Ghilencea Iosif soldat
21. Pană Nicolae soldat
22. Pătrașcu Vasile
23. Necula N. Ion soldat
24. Adam Nicolae soldat
25. Georgescu I. Gheorghe soldat
26. Nițu N. Nicolaie soldat
27. Miclăuș Alexandru soldat
28. Necula I. Dumitru soldat
29. Safta N. Iosif soldat
30. Oproiu N. Ion soldat

În războiul din 1941—1945

1. Urlățeanu Alexandru subloco-tenent
2. Toader D. Petre sergent
3. Radu N. Gh. soldat
4. Oproiu V. Gh. caporal
5. Nițu I. Ion caporal
6. Tache D. Vasile caporal
7. Rotaru I. Ion caporal
8. Neculai I. T. Gh. soldat
9. Popescu D. D-tru soldat
10. Cismaru V. Ion soldat
11. Cismaru V. Petre soldat
12. Crivat N. Ion soldat
13. Stan P. Gh. soldat
14. Bican S. Nicolaie soldat
15. Badea I. Ion soldat
16. Vasilescu N. D-tru soldat
17. Sandu D. Alexandru soldat
18. Albescu Gheorghe soldat
19. Ghețea V. Ion soldat
20. Nedelcu I. Ion soldat
21. Oproiu S. Iosif soldat
22. Hirică Iosif soldat
23. Tache N. Gheorghe soldat
24. Oproiu I. Petre soldat
25. Popescu Ion soldat
26. Plopeanu Nicolae soldat
27. Tache D. I. Ion soldat

Pe monumentul eroilor din satul Vărzăroaia

În războiul din 1877—1878

1. Mălușanu Șerban, sold. reg. I artilerie

În războiul din 1916—1918

1. Marcu Gh. Ion sergent
2. Cismaru Gh. Constantin soldat
3. Damaschin D. Nicolaie soldat
4. Ghilencea M. Moise soldat
5. Grăjdan N. Ion soldat
6. Marcu I. Gheorghe soldat
7. Necula I. Ion soldat
8. Nițu Gh. Ion soldat
9. Pătru Gh. Ion soldat
10. Stoica I. Nicolaie soldat

În războiul din 1941—1945

1. Milea I. Nicolaie caporal
2. Bănicescu N. Nicolae soldat
3. Cindea I. Nicolae soldat
4. Fianu P. Eugen soldat
5. Ghilencea I. C-tin soldat
6. Ghilencea N. Ion soldat
7. Nițu N. Ion soldat
8. Stoica Gr. Vasile soldat
9. Țăroiu N. Ion soldat
10. Niculaie I. Vasile soldat
11. Ghilencea N. Vasile soldat
12. Bădican V. Vasile soldat

Monumentul eroilor din satul Vărzăroaia

Starea economică

Primul pas pe această cale, cînd nimeni nu îndrăznea să pomenească de așa ceva în fața cămătarilor satelor, a fost făcut de învățătorul satului P. Stănescu în 1899, atunci cînd încă nu apăruseră reformele salvatoare ale lui Haret. Societatea economică înființată cu numele „Frăția" a început cu 100 de membri, din care au cotizat numai 47. Capitalul a fost depus de casier la casa de economie a statului și nu s-a făcut nici o operațiune cu el pînă la atingerea sumei de 1000 de lei [1].

După cum se arată în chestionarul Nr. 242 din 11 oct. 1901 al Revizoratului școlar, conducătorul societății P. Stănescu arată că speculanții și cămătarii pun piedici multe și ocult întocmite. Ele constau în semănare de răceală, îndoială, intimidări și chiar persecuțiuni. Față cu acestea, e un triumf societatea înființată cu tot încetinelul ei mers. Mai consemnează că „ — în comune mici și sărace ca cea din acest sat unde cîțiva tacit asociați, fie ei chiar români neaoși, speculează în detrimentul celorlalți; societățile economico-culturale cu înțelepciune dirijate sînt mana protectoare a lui Dumnezeu; iar cei ce gîndesc la ridicarea neamului, nu fac mai mare serviciu, decît încurajîndu-le, căci neînchipuit de greu

[1] Arhiva școlii Pietroșani, dos/1901.

se conduc și susțin ele." În anul 1908, se tipăresc carnete și statute ale soc. Coop. Pietroșani.

Societatea cooperativă — Pietroșani — Mușcel la 31 dec. 1929, avea un capital social 550.158 lei, fond de rezervă de 56.714 lei, beneficii 94 284 lei. și nici o pierdere.

Banca populară

În anul 1902, directorul școlii Pietroșani P. Stănescu, întocmește primul tablou privitor la înființarea unei bănci populare în comuna Pietroșani-Mușcel. La înaintarea tabloului către revizoratul școlar Nr. 121, mai 15/1902, el arată că printre propagatorii de nesiguranță și intimidări se găsesc și funcționarii comunali ai satului. [1, 2])

În anul 1904 luna martie 1, i-a ființă banca populară „I. Kalinderu". A început operațiile la 1 martie 1904 cu 7 membri și cu lei 300, bani 40.

Capital subscris lei	2.878
Capital social vărsat lei	399.b.60
Procente	23.b.75
Total	423,35

Numărul membrilor asociați la 1 iulie 1904, au fost 21, dintre care:

Plugari	27
Comercianți	1
Meseriași	1
Preoți	1
Învățători	1

Banca împrumută pe societari cu 10% și pe nesocietari cu 12%. La depunerile spre fructificare banca plătește o dobîndă de 5%. Consiliul de administrație se compune din: Președinte Petre Stănescu, înv, Vice Președinte: Nicolaie N. Tița plugar, casier: I. Țițescu, funcționar, membrii: Gh. N. Necula comersant, Ioan Toma Stoica, plugar, Ion Țițescu telegrafist și Neculaie P. Nițu plugar. Cenzori: Iosif Georgescu notar, Preotul I. Petrescu și Ion T. Necula funcționar. Supleanți: D-tru P. Căvescu, Ion I. Adam și I. G. Vasile plugari.

Banca a mers progresînd din an, în an, așa că în anul 1912, avea un capital subscris de 12088 lei cu 125 membri.

În anul 1907, Banca pop. Pietroșani a întocmit carnete și statute care s-au tipărit și s-au dat la toți membrii.[3] Banca populară a adus mari foloase țărănimii nevoiașe; prin bancă se aduceau vagoane de porumb pe vremuri de lipsă. [4]

[1] Arhiva șc. Pietroșani dos/1902,
[2] Anuarul Băncilor populare din România pe 1904 pag. 982 P.II.I. 11771 B.A.R.
[3] Vezi la anexe (Statutele și livretele băncii populare și ale Cooperativei)
[4] Arhiva șc. Pietroșani dos/1915 nr. 1340 și nr. 1590.

Situația economică

În anul 1638, satul Pietroșani este menționat cu 314 pogoane semănate cu grîu, porumb, avînd și fînețe, 33 cai, 88 boi, 99 vaci, 6 oi, 10 capre, 126 rîmători, 6 bivoli, 5 stupi, 6175 pruni, 29 meri, peri și altele.

Existau următorii meseriași: 2 olari, 3 rotari, 14 dogari și 52 plugari.

În anul 1900—1901 [1]) bugetul era de 1400 lei la cheltuieli și 1545 lei la venituri, la care se mai adaogă 221,05 lei consemnați la casa de depuneri.

Contribuabili erau 300.

În Pietroșani erau 129 case, iar în Vărzăroaia, 79, în total 208. În general casele aveau numai cîte o încăpere și o tindă. Materialul de construcție era aninul și fagul. Prea puține erau învelite cu paie și coceni, restul cu șiță. În privința formei și mărimei, nu se deosebeau, în afară de casa proprietății care avea un etaj și era construcție modernă. La intrarea în curtea boierească se afla un foișor vechi, înălțat ca la 8 metri pe ziduri groase, între care era poarta curții. Pardoseala și pereții lui erau de scînduri de stejar foarte groase și la distanțe avea găuri, deci o culă de apărare.

Pămîntul în general argilos, producea numai dacă era bine lucrat și îngrășat. Porumbul era, dintre cereale, principala plantă cultivată, apoi cartofii, fasolea, mazărea, bobul, dovleacul, foarte puțin secară și ovăz.

După statistica anului 1899, producția aproximativă a întregei economii a fost:

	Hectare	Hectolitri	Mijlocia la hectar
Porumb	150	600	4
Cînepa (semințe)	5	10	2
Grăd. zarzavat.	4		
Fînețe naturală	180.000 kg.	1000 kg la hectar	
Cînepă de tors	1200 kg.		
Cartofi	30.000 kg.		

Vite. În Pietroșani și Vărzăroaia 305 boi, 326 vaci, 211 oi, 39 capre, 66 cai, 303 porci. Dintre păsări cele care se creșteau mai mult erau găinile.

Cultura viermilor de mătase prin sămînță cerută la Ministerul de Domenii a început în anul 1897, cu un rezultat bunicel.

Albine avea un singur cetățean Istrate Zărnescu (ca la 100 de stupi primitivi).

[1] Din monografia făcută de P. Stănescu în anul 1904

se conduc și susțin ele." În anul 1908, se tipăresc carnete și statute ale soc. Coop. Pietroșani.

Societatea cooperativă — Pietroșani — Mușcel la 31 dec. 1929, avea un capital social 550.158 lei, fond de rezervă de 56.714 lei, beneficii 94 284 lei. și nici o pierdere.

Banca populară

În anul 1902, directorul școlii Pietroșani P. Stănescu, întocmește primul tablou privitor la înființarea unei bănci populare în comuna Pietroșani-Mușcel. La înaintarea tabloului către revizoratul școlar Nr. 121, mai 15/1902, el arată că printre propagatorii de nesiguranță și intimidări se găsesc și funcționarii comunali ai satului. [1, 2])

În anul 1904 luna martie 1, i-a ființă banca populară „I. Kalinderu". A început operațiile la 1 martie 1904 cu 7 membri și cu lei 300, bani 40.

Capital subscris lei	2.878
Capital social vărsat lei	399.b.60
Procente	23.b.75
Total	423,35

Numărul membrilor asociați la 1 iulie 1904, au fost 21, dintre care:

Plugari	27
Comercianți	1
Meseriași	1
Preoți	1
Învățători	1

Banca împrumută pe societari cu 10% și pe nesocietari cu 12%. La depunerile spre fructificare banca plătește o dobîndă de 5%. Consiliul de administrație se compune din: Președinte Petre Stănescu, înv, Vice Președinte: Nicolaie N. Tița plugar, casier: I. Tițescu, funcționar, membrii: Gh. N. Necula comersant, Ioan Toma Stoica, plugar, Ion Tițescu telegrafist și Neculaie P. Nițu plugar. Cenzori: Iosif Georgescu notar, Preotul I. Petrescu și Ion T. Necula funcționar. Supleanți: D-tru P. Căvescu, Ion I. Adam și I. G. Vasile plugari.

Banca a mers progresînd din an, în an, așa că în anul 1912, avea un capital subscris de 12088 lei cu 125 membri.

În anul 1907, Banca pop. Pietroșani a întocmit carnete și statute care s-au tipărit și s-au dat la toți membrii.[3] Banca populară a adus mari foloase țărănimii nevoiașe; prin bancă se aduceau vagoane de porumb pe vremuri de lipsă. [4]

[1] Arhiva șc. Pietroșani dos/1902,
[2] Anuarul Băncilor populare din România pe 1904 pag. 982 P.II.I. 11771 B.A.R.
[3] Vezi la anexe (Statutele și livretele băncii populare și ale Cooperativei)
[4] Arhiva șc. Pietroșani dos/1915 nr. 1340 și nr. 1590.

Situația economică

În anul 1638, satul Pietroșani este menționat cu 314 pogoane semănate cu grîu, porumb, avînd și fînețe, 33 cai, 88 boi, 99 vaci, 6 oi, 10 capre, 126 rîmători, 6 bivoli, 5 stupi, 6175 pruni, 29 meri, peri și altele.

Existau următorii meseriași: 2 olari, 3 rotari, 14 dogari și 52 plugari.

În anul 1900—1901 [1]) bugetul era de 1400 lei la cheltuieli și 1545 lei la venituri, la care se mai adaogă 221,05 lei consemnați la casa de depuneri.

Contribuabili erau 300.

În Pietroșani erau 129 case, iar în Vărzăroaia, 79, în total 208. În general casele aveau numai cîte o încăpere și o tindă. Materialul de construcție era aninul și fagul. Prea puține erau învelite cu paie și coceni, restul cu șiță. În privința formei și mărimei, nu se deosebeau, în afară de casa proprietății care avea un etaj și era construcție modernă. La intrarea în curtea boierească se afla un foișor vechi, înălțat ca la 8 metri pe ziduri groase, între care era poarta curții. Pardoseala și pereții lui erau de scînduri de stejar foarte groase și la distanțe avea găuri, deci o culă de apărare.

Pămîntul în general argilos, producea numai dacă era bine lucrat și îngrășat. Porumbul era, dintre cereale, principala plantă cultivată, apoi cartofii, fasolea, mazărea, bobul, dovleacul, foarte puțin secară și ovăz.

După statistica anului 1899, producția aproximativă a întregei economii a fost:

	Hectare	Hectolitri	Mijlocia la hectar
Porumb	150	600	4
Cînepa (semințe)	5	10	2
Grăd. zarzavat.	4		
Fînețe naturală	180.000 kg.	1000 kg la hectar	
Cînepă de tors	1200 kg.		
Cartofi	30.000 kg.		

Vite. În Pietroșani și Vărzăroaia 305 boi, 326 vaci, 211 oi, 39 capre, 66 cai, 303 porci. Dintre păsări cele care se creșteau mai mult erau găinile.

Cultura viermilor de mătase prin sămînță cerută la Ministerul de Domenii a început în anul 1897, cu un rezultat bunicel.

Albine avea un singur cetățean Istrate Zărnescu (ca la 100 de stupi primitivi).

[1] Din monografia făcută de P. Stănescu în anul 1904

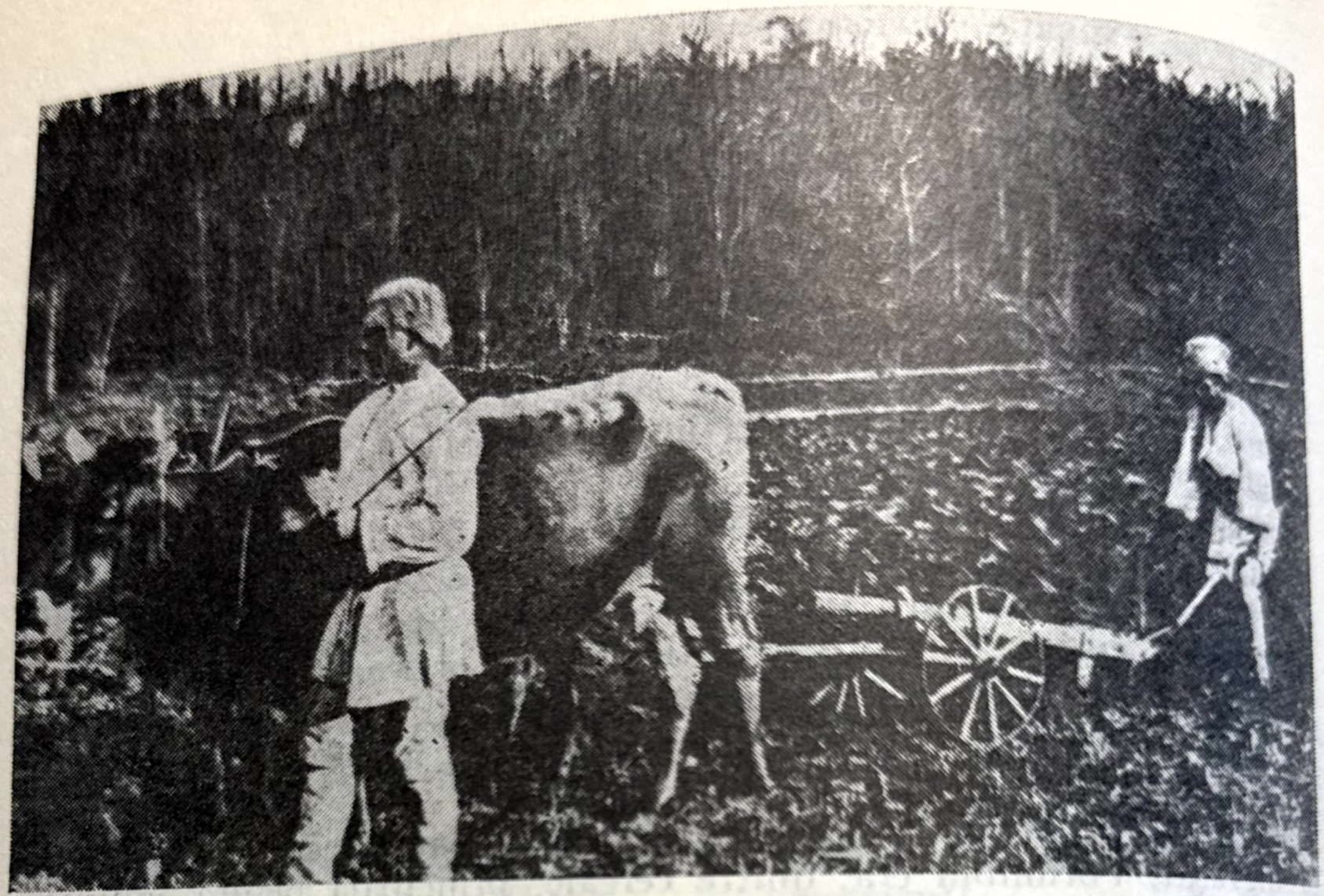

Port național. (La arat)

În anul 1897, venind apa mare pe Valea Rudii din cauza ploilor, înecîndu-i gospodăria, i-a luat și 3 sferturi din stupi.

Pomologie. Existau 13387 pruni dați pe rod, 113 nedați pe rod, 154 meri, 75 peri, 14 cireși, 43 vișini și 93 nuci.

Producția țuicii a fost în 1899 de1180 hectolitri a 50 lei. Cazane pentru fabricat țuică erau 10. Prunii și merii se înmulțeau din an în an, datorită cunoștințelor căpătate în școală.

În afară de lucrarea pămîntului și creșterea vitelor se ocupau cu fabricarea șiței (șițăria) din lemn de brad și molift adus din munte pe apa rîului Doamnei, fiind tăiat în bucăți cilindrice cu lungimea pînă la 1 metru, numite bile. Acesta era principalul lor izvor de venit vara ori iarna cînd locuitorii lucrau bilele, transformîndu-le în șiță. Mai existau 1 cojocar, 2 croitori, 7 tîmplari, 4 rotari și 17 olari. Lucru vrednic de însemnat era că sapa porumbului (prașila) se făcea numai de femei și fete, (în mai, iunie) pe cînd bărbații erau duși la munte pentru lemn de șiță. După sapă, îndeletnicirea femeilor era: țesutul și albitul pînzelor, strîngerea fînului și culesul, topitul și melițatul cînepei de vară. Odată cu culesul porumbului era topitul cînepei de toamnă. Urma apoi lucrarea cînepei pentru a o preface în caere. În lungile nopți de toamnă și iarnă, ele torceau cînepa și o făceau jurebii; iar pe acestea, către primăvară, le spălau în leșie, ca pînă la plug sau după aceea, să mai rămînă numai

de depănat pe mosoare și pe țevi, de urzit și bătut în pînză, etc. Din acestea se vede că femeia țărancă, necontenit ocupată cu treburile casei, era asemenea albinei, prin hărnicia ei. Păcat numai că nu avea și o cultură, care să-i perfecționeze drumul acesta bătut din strămoși.[1]

În foaia de zestre a unei fete se consemna și pînza țesută de mîna ei și această foaie arată starea materială a țăranilor din timpul cînd a fost făcută.[2]

În anul 1903 existau în com. Pietroșani următoarele animale și trăsuri: între 3—6 ani 10 cai și 3 iepe; de la 6 ani în sus (22 cai și 9 iepe; boi 234 și 6 trăsuri cu arcuri.[3]

Trăsături agrare (Tabela 1864)

Prin legea rurală din anul 1864 s-au împroprietărit în satul Pietroșani 85 locuitori împărțiți pe trei categorii: categoria de 7 pogoane la cei cu 4 boi; categoria 5 pogoane la cei cu 2 boi și categoria de 3 pogoane la cei cu brațele. [4])

În satul Vărzăroaia s-au împroprietărit 36 de locuitori, în categoria cu 4 boi, întrînd cei cu 5 pogoane, în categoria cu 2 boi cei cu 4 pogoane și în categoria cu brațele cei cu 2 pogoane[4].

Sentimentul prin care se exprimă scăparea de iobăgie se arată prin versurile următoare menționate la finele tabelelor de împroprietărire:

„Acest catastif să fie
Tuturor în bucurie
Pentru partea de moșie
Moșia cea cîștigată
Ce a fost robită-nclacă.
Clacă, dijmă, obăgie,
De acum să nu mai fie.
Numai bună fericire
De la domnul moștenire

Notă. Domnul binefăcător este domnitorul „Alex. Ioan Cuza" care se află pe buzele tuturor clăcașilor.

Prin reforma agrară din 1921, se expropriază din moșia Pietroșani, proprietatea Zoe Octav Caleya Baldovin, (pentru împroprietărire individuală) circa 14 hectare teren cultivabil „Cîmpul Mare alături cu terenul de pogoane deja expropriat în acelaș scop în 1920" [5]. În 1946—47 țăranii din satul Pietroșani își împart moșia fostei proprietărese citată mai sus.

[1] Manuscrisul din 1904 al lui P. Stănescu.
[2] Act în colecția autorului
[3] Arh. St. Pitești, dos. 1903.
[4] Primăria com. Pietroșani. Tabelele de împroprietărire de la 1864. (vezi Anexe)
[5] Arh. St. Buc. Fondul reforma agrară din 1921, Mușcel cota 102/1935, Nr. 2 a/17.

Port național. (La arat)

În anul 1897, venind apa mare pe Valea Rudii din cauza ploilor, înecîndu-i gospodăria, i-a luat și 3 sferturi din stupi.

Pomologie. Existau 13387 pruni dați pe rod, 113 nedați pe rod, 154 meri, 75 peri, 14 cireși, 43 vișini și 93 nuci.

Producția țuicii a fost în 1899 de1180 hectolitri a 50 lei. Cazane pentru fabricat țuică erau 10. Prunii și merii se înmulțeau din an în an, datorită cunoștințelor căpătate în școală.

În afară de lucrarea pămîntului și creșterea vitelor se ocupau cu fabricarea șiței (șițăria) din lemn de brad și molift adus din munte pe apa rîului Doamnei, fiind tăiat în bucăți cilindrice cu lungimea pînă la 1 metru, numite bile. Acesta era principalul lor izvor de venit vara ori iarna cînd locuitorii lucrau bilele, transformîndu-le în șiță. Mai existau 1 cojocar, 2 croitori, 7 tîmplari, 4 rotari și 17 olari. Lucru vrednic de însemnat era că sapa porumbului (prașila) se făcea numai de femei și fete, (în mai, iunie) pe cînd bărbații erau duși la munte pentru lemn de șiță. După sapă, îndeletnicirea femeilor era: țesutul și albitul pînzelor, strîngerea fînului și culesul, topitul și melițatul cînepei de vară. Odată cu culesul porumbului era topitul cînepei de toamnă. Urma apoi lucrarea cînepei pentru a o preface în caere. În lungile nopți de toamnă și iarnă, ele torceau cînepa și o făceau jurebii; iar pe acestea, către primăvară, le spălau în leșie, ca pînă la plug sau după aceea, să mai rămînă numai

de depănat pe mosoare și pe țevi, de urzit și bătut în pînză, etc. Din acestea se vede că femeia țărancă, necontenit ocupată cu treburile casei, era asemenea albinei, prin hărnicia ei. Păcat numai că nu avea și o cultură, care să-i perfecționeze drumul acesta bătut din strămoși.[1]

În foaia de zestre a unei fete se consemna și pînza țesută de mîna ei și această foaie arată starea materială a țăranilor din timpul cînd a fost făcută.[2]

În anul 1903 existau în com. Pietroșani următoarele animale și trăsuri: între 3—6 ani 10 cai și 3 iepe; de la 6 ani în sus (22 cai și 9 iepe; boi 234 și 6 trăsuri cu arcuri.[3]

Trăsături agrare (Tabela 1864)

Prin legea rurală din anul 1864 s-au împroprietărit în satul Pietroșani 85 locuitori împărțiți pe trei categorii: categoria de 7 pogoane la cei cu 4 boi; categoria 5 pogoane la cei cu 2 boi și categoria de 3 pogoane la cei cu brațele. [4])

În satul Vărzăroaia s-au împroprietărit 36 de locuitori, în categoria cu 4 boi, întrînd cei cu 5 pogoane, în categoria cu 2 boi cei cu 4 pogoane și în categoria cu brațele cei cu 2 pogoane[4].

Sentimentul prin care se exprimă scăparea de iobăgie se arată prin versurile următoare menționate la finele tabelelor de împroprietărire:

„Acest catastif să fie
Tuturor în bucurie
Pentru partea de moșie
Moșia cea cîștigată
Ce a fost robită-nclacă.
Clacă, dijmă, obăgie,
De acum să nu mai fie.
Numai bună fericire
De la domnul moștenire

Notă. Domnul binefăcător este domnitorul „Alex. Ioan Cuza" care se află pe buzele tuturor clăcașilor.

Prin reforma agrară din 1921, se expropriază din moșia Pietroșani, proprietatea Zoe Octav Caleya Baldovin, (pentru împroprietărire individuală) circa 14 hectare teren cultivabil „Cîmpul Mare alături cu terenul de pogoane deja expropriat în acelaș scop în 1920" [5]. În 1946—47 țăranii din satul Pietroșani își împart moșia fostei proprietărese citată mai sus.

[1] Manuscrisul din 1904 al lui P. Stănescu.
[2] Act în colecția autorului
[3] Arh. St. Pitești, dos. 1903.
[4] Primăria com. Pietroșani. Tabelele de împroprietărire de la 1864. (vezi Anexe)
[5] Arh. St. Buc. Fondul reforma agrară din 1921, Mușcel cota 102/1935, Nr. 2 a/17.

Școala

În anul 1904, cu adresa nr. 565, Casa Școalelor a trimis cîte un chestionar relativ la alcătuirea monografiei; fiecărei școli din țară. În răspunsul său din monografie, directorul școlii Pietroșani din acea vreme Stănescu, a menționat următoarele: [1] „Călugărul Manase, care a trăit la schitul „Ciocan" de lîngă orașul Cîmpulung, pînă în anul 1881, a făcut parte din pandurii lui Tudor Vladimirescu.

El a fost multă vreme arendașul moșiei Pietroșani și știa de la bătrînii satului, de o școală care fusese aici și mai înainte de „Zaveră". Boerul Urianu, proprietarul moșiei, întreținea acea școală și pe învățătorul respectiv la „curtea sa". Învățau aci și copii din satele vecine. Boerul acesta mergea adesea la un alt boer „Dinicu Golescu", prieten al său, care avea asemenea o școală românească la casa sa din Golești. Învățătura se dedea la curtea lui Urianu, pe ascuns în niște „Chiliuțe". Aceste chiliuțe au fost vizitate și de învățătorul P. Stănescu, în anul 1891.

Prima școală s-a înființat în anul 1836. A funcționat mai întîi în casa dascălului Samoilă din cătunul Vărzăroaia, care era situată lîngă Valea Mare, spre răsărit de casa locuitorului Ghiță Suța, din acea vreme. Astăzi pe acel loc se găsesc mulți nuci.

Tot în anul 1836, s-a clădit de către Stat, un local de școală, cu două încăperi, din grădele (nuiele) și destul de spațios, în apropiere unde se află azi noul local al primăriei, lîngă piața satului.

Școala a funcționat și în anul 1837; apoi nu s-au mai ținut cursuri pînă în anul 1845. De aci înainte și-a continuat activitatea încă trei ani, iar în anul 1848, localul de școală a fost închis și înfundat cu mărăcini din porunca domnească. Tocmai în acest an a ars. Focul venit de la grămezile de gunoaie aprinse de boangiul Radu Ivan (Rădulea), care în ziua de Joia-Mare, măturase piața comunei, după spargerea tîrgului Floriilor, ce se făcea, ca și azi, tot în această piață.

La anul 1855, școala s-a redeschis și copiii au învățat pe rînd, în casele locuitorilor; P. Sălbișanu, I. Vasilescu, preotul Ion Samoilescu și Ion Bican, care erau mai cu vază în sat, pînă în anul 1857, cînd din inițiativa arendașului M. Radovici și a sătenilor s-a ridicat un nou local de școală, în locul celui vechi. Aici au învățat de acum înainte și școlarii satului vecin Vărzăroaia și cîtva timp și cei din satul Bădești, pînă la anul 1897, dată la care școala a fost mutată, în noul local clădit, pentru primărie, încă din 1895, așezat chiar pe locul unde se află construit localul primăriei de azi. Acest local s-a făcut din fondul de 1060 lei, dați de primărie, cu ajutorul sătenilor și cu lemnăria dăruită pentru școală în anul 1893 de către Mihail Slăniceanu din satul Slănic

[1] Monografia școalei Pietroșani 1904

jud. Mușcel, după stăruințele fostului învățător Petre Stănescu. În anul 1900 s-a întîmplat ca acestui local să-i ardă învelișul, rămănînd numai pereții. S-a reparat în același an, iar școala a funcționat acolo, pînă în anul 1909, cînd prin eforturile lui Petre Stănescu s-a clădit un nou local care rivaliza cu cele mai frumoase din județ pe vremea aceea.

Mobilierul și materialul didactic pînă la 1880[1]

Învățămîntul din acea vreme 1836-1857, era organizat în școala Pietroșani, ca și în alte localități ale țării. Primul mobilier era format din bănci cu nisip pe care scriau începătorii. Mai exista tabla de lemn pe care scriau cu cărbuni. Pînă la anul 1879 școala avea niște „Semicercuri de fier", fixate în pereți. Copiii ședeau pe lîngă ele și citeau pe tabele de carton, pe care era tipărit abecedarul; apoi treceau în bănci la scris, schimbîndu-se cu alți copii, care ieșeau la semicercuri pentru citire. (Cîteva semicercuri din acestea s-au păstrat la școală pînă în anul 1945). Pe la anul 1836 se întrebuința materialul didactic următor: „Panachida" un fel de lopețică de lemn, pe care elevul scria cu cerneală și apoi rădea, mai scria și iar rădea. „Panachida "se făcea mai mult din lemn de păr, care nu se scămoșa la scris, ca alt lemn. Mai tîrziu era „bucoavna" „rugăciunile" și apoi „ceaslovul". Au urmat apoi tabele de carton pe fețele cărora erau scrise cu litere „cirilice": alfabetul, rugăciunile, psalmii, testamentul vechi și nou, evanghelia, faptele apostolilor și cele 4 lucrări aritmetice. Apoi au apărut „Ruge și morala evanghelică" de I. Eliade Rădulescu, istoria biblică, catechismul mare și catechismul mic, aritmetică de Al. Marin, prof. universitar, de Ștef. Mihăilescu, Cosăcescu, B. Spirescu și Grigorescu, abecedar de Barbu Constantinescu, Creangă, B. Haram și Pr. Aramă.

Populația școlară

Numărul elevilor pe fiecare an

— 1836	de la	5	pînă la	10	
— 1848	„	5	„	10	
— 1855	„	5	„	10	
— 1857	de la	5	pînă la	20	
— 1859		5	„	25	
— 1860		/	„	34	
— 1864	„	5	„	35	
— 1870	„	5	„	39	din 57
— 1879	„	5	„	45	
— 1883	„	5	„	72	
— 1891	„	regulați		55	
— 1905	„	„	„	142	

— 1908 regulați b. 76 și f. 19, neregulat b. 21 și f. 36 total 152.

[1] Din monografia. înv. Stănescu P. de la 1904.

Școala

În anul 1904, cu adresa nr. 565, Casa Școalelor a trimis cîte un chestionar relativ la alcătuirea monografiei; fiecărei școli din țară. În răspunsul său din monografie, directorul școlii Pietroșani din acea vreme Stănescu, a menționat următoarele: [1] „Călugărul Manase, care a trăit la schitul „Ciocan" de lîngă orașul Cîmpulung, pînă în anul 1881, a făcut parte din pandurii lui Tudor Vladimirescu.

El a fost multă vreme arendașul moșiei Pietroșani și știa de la bătrînii satului, de o școală care fusese aici și mai înainte de „Zaveră". Boerul Urianu, proprietarul moșiei, întreținea acea școală și pe învățătorul respectiv la „curtea sa". Învățau aci și copii din satele vecine. Boerul acesta mergea adesea la un alt boer „Dinicu Golescu", prieten al său, care avea asemenea o școală românească la casa sa din Golești. Învățătura se dedea la curtea lui Urianu, pe ascuns în niște „Chiliuțe". Aceste chiliuțe au fost vizitate și de învățătorul P. Stănescu, în anul 1891.

Prima școală s-a înființat în anul 1836. A funcționat mai întîi în casa dascălului Samoilă din cătunul Vărzăroaia, care era situată lîngă Valea Mare, spre răsărit de casa locuitorului Ghiță Suța, din acea vreme. Astăzi pe acel loc se găsesc mulți nuci.

Tot în anul 1836, s-a clădit de către Stat, un local de școală, cu două încăperi, din grădele (nuiele) și destul de spațios, în apropriere unde se află azi noul local al primăriei, lîngă piața satului.

Școala a funcționat și în anul 1837; apoi nu s-au mai ținut cursuri pînă în anul 1845. De aci înainte și-a continuat activitatea încă trei ani, iar în anul 1848, localul de școală a fost închis și înfundat cu mărăcini din porunca domnească. Tocmai în acest an a ars. Focul venit de la grămezile de gunoaie aprinse de boangiul Radu Ivan (Rădulea), care în ziua de Joia-Mare, măturase piața comunei, după spargerea tîrgului Floriilor, ce se făcea, ca și azi, tot în această piață.

La anul 1855, școala s-a redeschis și copiii au învățat pe rînd, în casele locuitorilor; P. Sălbișanu, I. Vasilescu, preotul Ion Samoilescu și Ion Bican, care erau mai cu vază în sat, pînă în anul 1857, cînd din inițiativa arendașului M. Radovici și a sătenilor s-a ridicat un nou local de școală, în locul celui vechi. Aici au învățat de acum înainte și școlarii satului vecin Vărzăroaia și cîtva timp și cei din satul Bădești, pînă la anul 1897, dată la care școala a fost mutată, în noul local clădit, pentru primărie, încă din 1895, așezat chiar pe locul unde se află construit localul primăriei de azi. Acest local s-a făcut din fondul de 1060 lei, dați de primărie, cu ajutorul sătenilor și cu lemnăria dăruită pentru școală în anul 1893 de către Mihail Slăniceanu din satul Slănic

[1] Monografia școalei Pietroșani 1904

jud. Mușcel, după stăruințele fostului învățător Petre Stănescu. În anul 1900 s-a întîmplat ca acestui local să-i ardă învelișul, rămănînd numai pereții. S-a reparat în acelaș an, iar școala a funcționat acolo, pînă în anul 1909, cînd prin eforturile lui Petre Stănescu s-a clădit un nou local care rivaliza cu cele mai frumoase din județ pe vremea aceea.

Mobilierul și materialul didactic pînă la 1880 [1]

Învățămîntul din acea vreme 1836-1857, era organizat în școala Pietroșani, ca și în alte localități ale țării. Primul mobilier era format din bănci cu nisip pe care scriau începătorii. Mai exista tabla de lemn pe care scriau cu cărbuni. Pînă la anul 1879 școala avea niște „Semicercuri de fier", fixate în pereți. Copiii ședeau pe lîngă ele și citeau pe tabele de carton, pe care era tipărit abecedarul; apoi treceau în bănci la scris, schimbîndu-se cu alți copii, care ieșeau la semicercuri pentru citire. (Cîteva semicercuri din acestea s-au păstrat la școală pînă în anul 1945). Pe la anul 1836 se întrebuința materialul didactic următor: „Panachida" un fel de lopețică de lemn, pe care elevul scria cu cerneală și apoi rădea, mai scria și iar rădea. „Panachida "se făcea mai mult din lemn de păr, care nu se scămoșa la scris, ca alt lemn. Mai tîrziu era „bucoavna" „rugăciunile" și apoi „ceaslovul". Au urmat apoi tabele de carton pe fețele cărora erau scrise cu litere „cirilice": alfabetul, rugăciunile, psalmii, testamentul vechi și nou, evanghelia, faptele apostolilor și cele 4 lucrări aritmetice. Apoi au apărut „Ruge și morala evanghelică" de I. Eliade Rădulescu, istoria biblică, catechismul mare și catechismul mic, aritmetică de Al. Marin, prof. universitar, de Ștef. Mihăilescu, Cosăcescu, B. Spirescu și Grigorescu, abecedar de Barbu Constantinescu, Creangă, B. Haram și Pr. Aramă.

Populația școlară

Numărul elevilor pe fiecare an

— 1836	de la	5	pînă la	10	
— 1848	„	5	„	10	
— 1855	„	5	„	10	
— 1857	de la	5	pînă la	20	
— 1859		5	„	25	
— 1860		/	„	34	
— 1864	„	5	„	35	
— 1870	„	5	„	39	din 57
— 1879	„	5	„	45	
— 1883	„	5	„	72	
— 1891	„	regulați		55	
— 1905	„	„	„	142	

— 1908 regulați b. 76 și f. 19, neregulat b. 21 și f. 36 total 152.

[1] Din monografia. înv. Stănescu P. de la 1904.

— 1913. Populația școlară după recensămînt 89 b. și 81 f. total 170. Numărul elevilor care pot încăpea în școlală 180. Numărul absolvenților 23 băieți și 4 fete.

— Școala Pietroșani 1937-1938. Între 5-7 ani, 30 b. și 23 f, între 7-16 ani, 103 b. și 95 f; cursul elementar 61 b. și 53 f; cursul complimentar 35 b. și 36 f; regulați 129; promovați 72, repetenți 56. Școala Vărzăroaia între 5-7 ani, 14 b. și 7 f; între 7-16 ani; 50 b. și 57 f.; cursul elementar 20 b. și 22 f; cursul complimentar 36 b. și 14 f, regulați 46; promovați 35, repetenți 11.

Pînă la 1857 leafa învățătorului era după învoială, un sfanț de casă, plus ajutoare în natură ca: porumb pentru familie din „pătulele" de rezervă, lemne pentru încălzit locuința, ajutoare în muncă prin clăci la sapă, coasă și cînepă, în timpul verii; iar în timpul de iarnă, tors. În această privință se menționează una dintre jalbele învățătorului Necșulescu:

Principatele Unite Române

Domnule Subprefect de Nucșoară

Subscrisul exist cu misie de învățător în com. Pietroșani încă din leatul 857 care mi-am urmat după datorie atît iarna cu copiii în școală comunei, cît și cînd am fost cerut la școala Centrală din Cîmpulung pentru care văd că toți învățătorii sînt apărați de legiuitele șase pogoane de nu dau nici dijmă, nici clacă. Așa dar pă subscrisul, în vreme ce Dl. proprietar G. G. Baldovin nu are bunăvoință de a mă apăra de legiuitele pogoane, apoi văd că mă împovărează și la socoteală, puindu-mă la claca cu doi boi și ceilalți boi mă apucă de-i plătesc ca prisos, precum și pămîntul ce trece de la claca cu doi boi, pînă la cea cu patru boi, asemenea mă apucă de plătesc prisos. Deaceea plecat în numele binelui, viu a vă ruga D-le Subprefect spre a face cele de cuviință.

Învățător. Com Pietroșani (ss) N. Necșulescu, 1864 noiembrie 13, Nr. 6

Din jalba de mai sus se constată că asuprirea moșierească nu avea margini, în loc să ajute pe un învățător al satului, îl împovărează călcînd în picioare chiar legea.

Lista elevilor de școală din anul 1870

1. Petre N. Plopeanu
2. Alexe Ion Sofron
3. Dumitru Avram
4. Ion David Stan
5. Neculai Oprea Sandu
6. Constantin Petre Rotaru
7. Nicolae G. G. Ioniță
8. Toma Tița Savului
9. Istrate Samon Bănică
10. Neculae Stan Bratu
11. Ion Oprea Sandu
12. Ion N. Marcu
13. Toma Ghiță Bănică
14. Maria D-tru Sandu

15. Ioan Grigore Damu
16. Ion Marcu G. G.
17. Ilie Ion Băjenel
18. Ion Stoica Niță
19. G. G. Ioan Ghilencea
20. D-tru Stan Bratu
21. C-tin Ion Nedelcosu
22. Ion Tița Savului
23. Moise Ion Vasilescu
24. Ion Oancea Vasilescu
25. G. G. Petre (Sălbișanu)
26. G. G. Ene Nițu
27. Neculae Avram Avram
28. Sofron Ion Sofron
29. Petre Istrate al lui Istrate Bratu
30. Simion al lui Niță Oproiu
31. C-tin al lui Istrate Bratu
32. Ion al lui Ion Miercan
33. G. G. I. Bănică Elena
34. Toma I. Vasile Dini
35. Gheorghe al lui Dinu Pepenel
36. Neculaie al lui Nică Necula
37. Ion al lui Petre N. Popa
38. Gheorghe al lui preotul Petre
39. Ion al lui Albu Ion
40. Moise al lui Neculaie Toader
41. Vasile al lui Ion Vasilescu
42. Mihai al lui Ghică Neculaie
43. Ileana a lui Oancea a Neacșii
44. Filofteia Oprea Sandu
45. Ioana Dumitru Sandu
46. Eufrosina N. Popescu
47. Elisabeta Ghiță Șuța
48. Elena Vasile Stan
49. Aftanase Vasilescu
50. Milea Chiva Găuloaia
51. Ion Ioana Găuloaia
52. Maria Ion Adam
53. Ion Ion Bican
54. C-tin Păuna Tache
55. Nicolae Ion Ion Bican
56. Sultana Ion Bican
57. Ioana Marin Bratu

Cel dintîi învățător numit în anul 1836 a fost dascălul Samoilă Școala era în casa sa din cătunul Vărzăroaia, spre răsărit de casa locuitorului Ghiță Suța, lîngă Valea Mare.

Pentru talentul său muzical a ajuns mai tîrziu cîntăreț la biserica „Doamna Bălașa" din București. După plecarea sa, a urmat Moise Diaconu de fel din satul vecin Bădești, care a funcționat în anul 1837. Localul în care învăța era cel clădit în anul 1836, cu 2 camere, destul de încăpătoare cu pereții de grădele (nuele), care a ars în 1848, (după cum am arătat mai sus). A fost apoi o întrerupere pînă la 1845, cînd a venit preotul N. Grumezea zis „popa Nicolae" care era și logofătul satului.

Cursurile se făceau în localul școlii. Aceasta a urmat pînă la 1848, cînd școala a fost închisă din ordinul caimacanului. S-a redeschis abia în anul 1855. De la această dată, pînă la 1879, a funcționat bătrînul învățător N. Necșulescu, fost elevul dascălului Samoilă, în anul 1836 la care l-au dat părinții săi, la vîrsta de 6 ani. Toți aceștia au avut studii de „grămătici".

— 1913. Populația școlară după recensămînt 89 b. și 81 f. total 170. Numărul elevilor care pot încăpea în școlală 180. Numărul absolvenților 23 băieți și 4 fete.

— Școala Pietroșani 1937-1938. Între 5-7 ani, 30 b. și 23 f, între 7-16 ani, 103 b. și 95 f; cursul elementar 61 b. și 53 f; cursul complimentar 35 b. și 36 f; regulați 129; promovați 72, repetenți 56. Școala Vărzăroaia între 5-7 ani, 14 b. și 7 f; între 7-16 ani; 50 b. și 57 f.; cursul elementar 20 b. și 22 f; cursul complimentar 36 b. și 14 f, regulați 46; promovați 35, repetenți 11.

Pînă la 1857 leafa învățătorului era după învoială, un sfanț de casă, plus ajutoare în natură ca: porumb pentru familie din „pătulele" de rezervă, lemne pentru încălzit locuința, ajutoare în muncă prin clăci la sapă, coasă și cînepă, în timpul verii; iar în timpul de iarnă, tors. În această privință se menționează una dintre jalbele învățătorului Necșulescu:

Principatele Unite Române

Domnule Subprefect de Nucșoară

Subscrisul exist cu misie de învățător în com. Pietroșani încă din leatul 857 care mi-am urmat după datorie atît iarna cu copiii în școală comunei, cît și cînd am fost cerut la școala Centrală din Cîmpulung pentru care văd că toți învățătorii sînt apărați de legiuitele șase pogoane de nu dau nici dijmă, nici clacă. Așa dar pă subscrisul, în vreme ce Dl. proprietar G. G. Baldovin nu are bunăvoință de a mă apăra de legiuitele pogoane, apoi văd că mă împovărează și la socoteală, puindu-mă la claca cu doi boi și ceilalți boi mă apucă de-i plătesc ca prisos, precum și pămîntul ce trece de la claca cu doi boi, pînă la cea cu patru boi, asemenea mă apucă de plătesc prisos. Deaceea plecat în numele binelui, viu a vă ruga D-le Subprefect spre a face cele de cuviință.

Învățător. Com Pietroșani (ss) N. Necșulescu, 1864 noiembrie 13, Nr. 6

Din jalba de mai sus se constată că asuprirea moșierească nu avea margini, în loc să ajute pe un învățător al satului, îl împovărează călcînd în picioare chiar legea.

Lista elevilor de școală din anul 1870

1. Petre N. Plopeanu
2. Alexe Ion Sofron
3. Dumitru Avram
4. Ion David Stan
5. Neculai Oprea Sandu
6. Constantin Petre Rotaru
7. Nicolae G. G. Ioniță
8. Toma Tița Savului
9. Istrate Samon Bănică
10. Neculae Stan Bratu
11. Ion Oprea Sandu
12. Ion N. Marcu
13. Toma Ghiță Bănică
14. Maria D-tru Sandu

15. Ioan Grigore Damu
16. Ion Marcu G. G.
17. Ilie Ion Băjenel
18. Ion Stoica Niță
19. G. G. Ioan Ghilencea
20. D-tru Stan Bratu
21. C-tin Ion Nedelcosu
22. Ion Tița Savului
23. Moise Ion Vasilescu
24. Ion Oancea Vasilescu
25. G. G. Petre (Sălbișanu)
26. G. G. Ene Nițu
27. Neculae Avram Avram
28. Sofron Ion Sofron
29. Petre Istrate al lui Istrate Bratu
30. Simion al lui Niță Oproiu
31. C-tin al lui Istrate Bratu
32. Ion al lui Ion Miercan
33. G. G. I. Bănică Elena
34. Toma I. Vasile Dini
35. Gheorghe al lui Dinu Pepenel
36. Neculaie al lui Nică Necula
37. Ion al lui Petre N. Popa
38. Gheorghe al lui preotul Petre
39. Ion al lui Albu Ion
40. Moise al lui Neculaie Toader
41. Vasile al lui Ion Vasilescu
42. Mihai al lui Ghică Neculaie
43. Ileana a lui Oancea a Neacșii
44. Filofteia Oprea Sandu
45. Ioana Dumitru Sandu
46. Eufrosina N. Popescu
47. Elisabeta Ghiță Șuța
48. Elena Vasile Stan
49. Aftanase Vasilescu
50. Milea Chiva Găuloaia
51. Ion Ioana Găuloaia
52. Maria Ion Adam
53. Ion Ion Bican
54. C-tin Păuna Tache
55. Nicolae Ion Ion Bican
56. Sultana Ion Bican
57. Ioana Marin Bratu

Cel dintîi învățător numit în anul 1836 a fost dascălul Samoilă Școala era în casa sa din cătunul Vărzăroaia, spre răsărit de casa locuitorului Ghiță Suța, lîngă Valea Mare.

Pentru talentul său muzical a ajuns mai tîrziu cîntăreț la biserica „Doamna Bălașa" din București. După plecarea sa, a urmat Moise Diaconu de fel din satul vecin Bădești, care a funcționat în anul 1837. Localul în care învăța era cel clădit în anul 1836, cu 2 camere, destul de încăpătoare cu pereții de grădele (nuele), care a ars în 1848, (după cum am arătat mai sus). A fost apoi o întrerupere pînă la 1845, cînd a venit preotul N. Grumezea zis „popa Nicolae" care era și logofătul satului.

Cursurile se făceau în localul școlii. Aceasta a urmat pînă la 1848, cînd școala a fost închisă din ordinul caimacanului. S-a redeschis abia în anul 1855. De la această dată, pînă la 1879, a funcționat bătrînul învățător N. Necșulescu, fost elevul dascălului Samoilă, în anul 1836 la care l-au dat părinții săi, la vîrsta de 6 ani. Toți aceștia au avut studii de „grămătici".

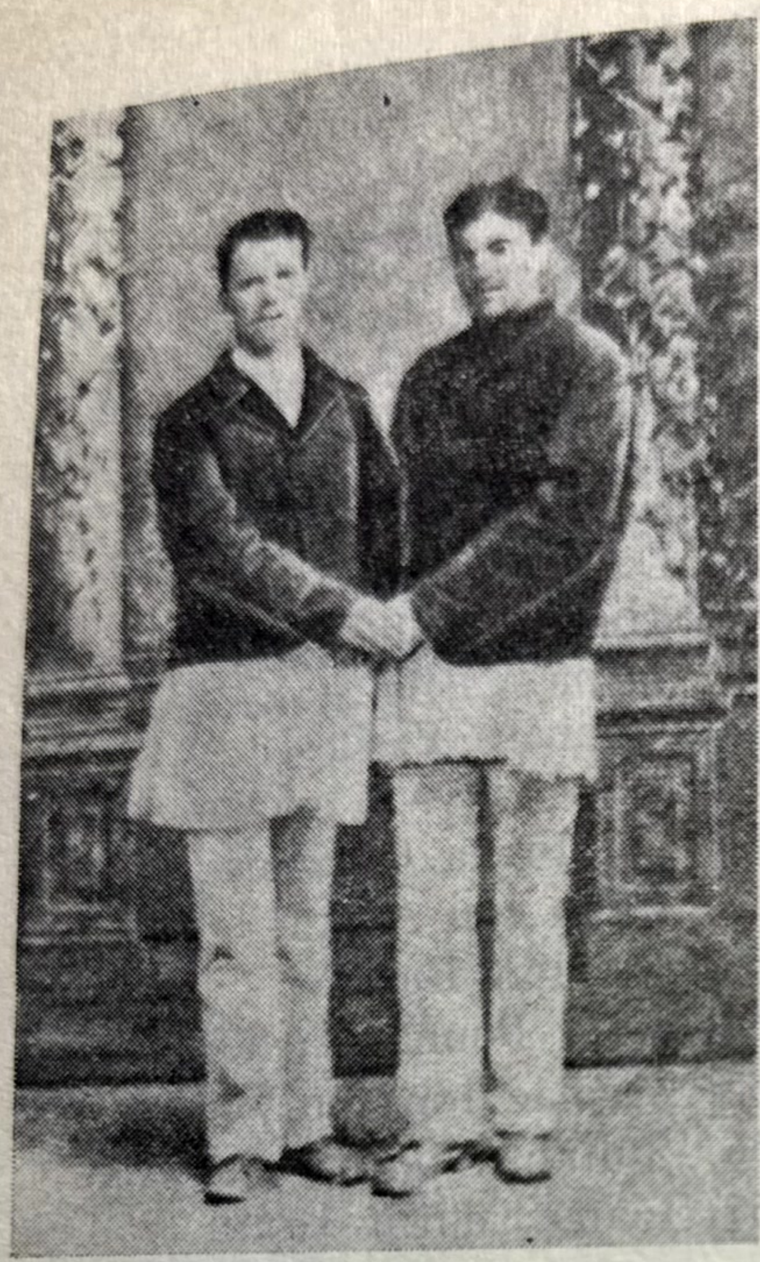

Primul absolvent al școlii normale din București din 1878, fiu al satului Pietroșani, în portul lui național (dreapta) P. Stănescu alături de un alt coleg.

În acea vreme învățătorii erau la discreția prin.arilor și a subprefecților. Iată un asemenea exemplu printr-o adresă trimisă înv. Necșulescu:

-„Primăria com. Pietroșani Nr. 540 din 1874, noiembrie 30

Domnule Învățător,

Vă se comunică pe contra pagină, ordinul d-lui subprefect local Nr. 4097 și vă invit a vă conforma întocmai cu ale lui dispoziţiuni.

Primar (ss) *Nică Nicula*

D-lui învățător al Com. Pietroșani

Pînă la apariția primului învățător cu pregătire și cultură specială a trecut un timp cam îndelungat, căci de la anul 1836, de la modestul dascăl Samoilă și pînă la 1879, 28 august cînd e numit Petre Stănescu cu ord. Nr. 5732 s-au scurs 45 de ani.

De aici înainte aspectul școalei se schimbă. Un absolvent premiant al școlii normale, decedatul Petre Stănescu, a cunoscut viața intimă a fiecărei familii, a ajutat și a îndrumat cu vorba și cu fapta și a făcut un învățămînt natural în cei 35 de ani cît a funcționat la școala Pietroșani. Roadele muncii sale se vor vedea ulterior.

Luînd în primire un local de școală de grădele „Bun pentru locuit animale, iar nu copiii de școală" cum scria doctorul Rigani la 24. XI. 1896 [1], cu igrasie, nici odată bine încălzit sau curățit cu reprezentanți ai satului care nu numai că nu înțelegeau spiritul legilor; dar erau și necuviincioși în modul cum răspundeu la apeluri; noul învățător a avut mult de muncă pînă să-i aducă la nivelul care trebuia [2].

Ca să poată termina un modest local de școală, mai încăpător, a intervenit pe lîngă proprietarul Mihalache Slăniceanu din Slănic, care a dat lemnăria necesară [3], după care a urmat cel de astăzi, pentru care a avut multă bătaie de cap, cu adunarea fondurilor necesare.

Învățătorul P. Stănescu era înzestrat din fire cu răbdare, cu bunătate și blîndețea cuvîntului, calitățile învățătorului desăvîrșit. Iubea cariera de învățător socotind-o un apostolat. După cîteva generații de elevi, acțiunea sa educativă s-a resimțit în bine și în aspectul general al satului. Preocupările sale pentru instruirea educației elevilor și pentru trebile de bine obștesc, erau așa de mari, încît prea adesea ori se uita pe sine și pe ai săi" [4].

A fost ales președinte al conferințelor învățătorilor din plaiul Nucșoara sud Mușcel. Monografia sa întitulată „Vlădușel" citită la cercul Domnești a fost admisă a fi prezentată Cercului central [5].

Subiectele pe care le-a tratat cu ocazia conferințelor învățătorești din Mușcel, s-au publicat în ziarul „Românul" din 20 sept. 1887.

Ca să fie la curent cu noutăți din toate domeniile culturii, a fost abonat la 60 reviste și 12 gazete, între care și „Lupta", „Forța morală", etc. [6]

Dintr-o scrisoare găsită în corespondența sa, se vede că avea cunoștiință de doctrina socialismului și aceasta l-a înrîurit în luarea apărării multor țărani înrobiți cămătarilor și moșierilor [7].

Luca Paul scrie despre Petre Stănescu:

„Absorbia cu nesaț ideile mai noi și credea în sosirea unor vremi mai bune. Întotdeauna idealist, simțea nevoia asocierii cu alți colegi pentru care a făcut parte activă din grupul celor 11 învățători în frunte cu Dobrescu-Argeș și N. Andreescu, contribuind în rînd cu aceia la înființarea asocierii economice „Frăția" un fel de bancă populară, care se extindea numai în cercul celor 11 învățători în 1887 și la înființarea

[1] Arh. șc. Pietroșani dos. 1896.
[2] Arh. șc. Pietroșani dos. 1887 și 1879.
[3] Vezi declarația lui Mihalache Slăniceanu către primăria Pietroșani.
[4] Mușcelul nostru, an V, Nr. 3—4, martie—aprilie, 1933 — Revista inv. din Mușcel
[5] Adresa Nr. 126 din 10 iulie 1900 (colecția autorului).
[6] Oaiță Gligor. Organizațiile profesionale ale cadrelor didactice din România între 1865—1944, p. 31—32.
[7] Idem, și scrisoarea lui P. Stănescu către avocatul Oteteleșanu din 1902, oct. 20 (colecția autorului), (vezi pag. 112).

Primul absolvent al școlii normale din București din 1878, fiu al satului Pietroșani, în portul lui național (dreapta) P. Stănescu alături de un alt coleg.

În acea vreme învățătorii erau la discreția prin.arilor și a subprefecților. Iată un asemenea exemplu printr-o adresă trimisă înv. Necșulescu:

-„Primăria com. Pietroșani Nr. 540 din 1874, noiembrie 30

Domnule Învățător,

Vă se comunică pe contra pagină, ordinul d-lui subprefect local Nr. 4097 și vă invit a vă conforma întocmai cu ale lui dispoziţiuni.

Primar (ss) *Nică Nicula*

D-lui învățător al Com. Pietroșani

Pînă la apariția primului învățător cu pregătire și cultură specială a trecut un timp cam îndelungat, căci de la anul 1836, de la modestul dascăl Samoilă și pînă la 1879, 28 august cînd e numit Petre Stănescu cu ord. Nr. 5732 s-au scurs 45 de ani.

De aici înainte aspectul școalei se schimbă. Un absolvent premiant al școlii normale, decedatul Petre Stănescu, a cunoscut viața intimă a fiecărei familii, a ajutat și a îndrumat cu vorba și cu fapta și a făcut un învățămînt natural în cei 35 de ani cît a funcționat la școala Pietroșani. Roadele muncii sale se vor vedea ulterior.

Luînd în primire un local de școală de grădele „Bun pentru locuit animale, iar nu copiii de școală" cum scria doctorul Rigani la 24. XI. 1896 [1], cu igrasie, nici odată bine încălzit sau curățit cu reprezentanți ai satului care nu numai că nu înțelegeau spiritul legilor; dar erau și necuviincioși în modul cum răspundeu la apeluri; noul învățător a avut mult de muncă pînă să-i aducă la nivelul care trebuia [2].

Ca să poată termina un modest local de școală, mai încăpător, a intervenit pe lîngă proprietarul Mihalache Slăniceanu din Slănic, care a dat lemnăria necesară [3], după care a urmat cel de astăzi, pentru care a avut multă bătaie de cap, cu adunarea fondurilor necesare.

Învățătorul P. Stănescu era înzestrat din fire cu răbdare, cu bunătate și blîndețea cuvîntului, calitățile învățătorului desăvîrșit. Iubea cariera de învățător socotind-o un apostolat. După cîteva generații de elevi, acțiunea sa educativă s-a resimțit în bine și în aspectul general al satului. Preocupările sale pentru instruirea educației elevilor și pentru trebile de bine obștesc, erau așa de mari, încît prea adesea ori se uita pe sine și pe ai săi" [4].

A fost ales președinte al conferințelor învățătorilor din plaiul Nucșoara sud Mușcel. Monografia sa întitulată „Vlăduțel" citită la cercul Domnești a fost admisă a fi prezentată Cercului central [5].

Subiectele pe care le-a tratat cu ocazia conferințelor învățătorești din Mușcel, s-au publicat în ziarul „Românul" din 20 sept. 1887.

Ca să fie la curent cu noutăți din toate domeniile culturii, a fost abonat la 60 reviste și 12 gazete, între care și „Lupta", „Forța morală", etc. [6]

Dintr-o scrisoare găsită în corespondența sa, se vede că avea cunoștiință de doctrina socialismului și aceasta l-a înrîurit în luarea apărării multor țărani înrobiți cămătarilor și moșierilor [7].

Luca Paul scrie despre Petre Stănescu:

„Absorbia cu nesaț ideile mai noi și credea în sosirea unor vremi mai bune. Întotdeauna idealist, simțea nevoia asocierii cu alți colegi pentru care a făcut parte activă din grupul celor 11 învățători în frunte cu Dobrescu-Argeș și N. Andreescu, contribuind în rînd cu aceia la înființarea asocierii economice „Frăția" un fel de bancă populară, care se extindea numai în cercul celor 11 învățători în 1887 și la înființarea

[1] Arh. șc. Pietroșani dos. 1896.
[2] Arh. șc. Pietroșani dos. 1887 și 1879.
[3] Vezi declarația lui Mihalache Slăniceanu către primăria Pietroșani.
[4] Mușcelul nostru, an V, Nr. 3–4, martie–aprilie, 1933 – Revista inv. din Mușcel
[5] Adresa Nr. 126 din 10 iulie 1900 (colecția autorului).
[6] Oniță Gligor. Organizațiile profesionale ale cadrelor didactice din România între 1865–1944, p. 31–32.
[7] Idem, și scrisoarea lui P. Stănescu către avocatul Oteteleșanu din 1902, oct. 20 (colecția autorului), (vezi pag. 112).

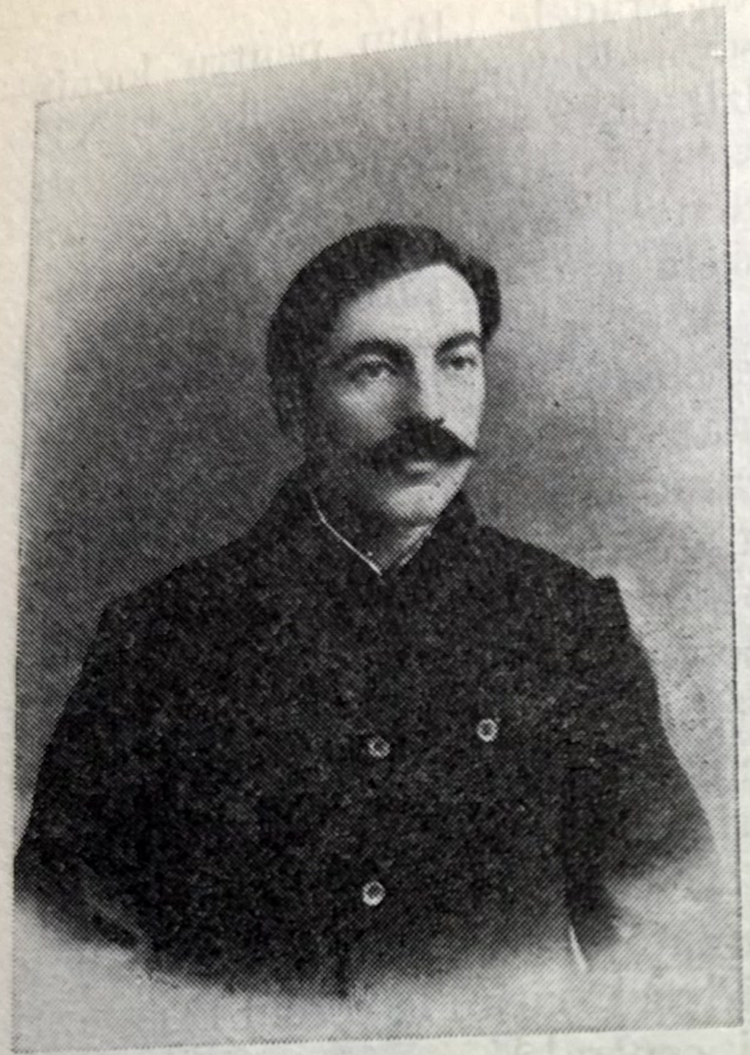

Emilian Stănescu, învățător pensionar, decedat.

societății culturale „Școala Nouă" cu o mare bibliotecă (1886-88). A luat parte de asemenea la înființarea unei asociații numită: „Economatul" în Domnești (1887-1890). O cooperativă de consum după principiile pionierilor de la Rochdale, care se extindea numai între cei 11 și care a plătit în tot timpul existenței sale divident și primă de consum. Dar punctul central al preocupărilor sale era tot satul natal și școala; pentru aceasta și-a dat multă osteneală și a înființat cu multe greutăți banca populară Pietroșani, în vreme cînd lipseau îndrumătorii și cînd cîrmuitorii și împilatorii sătenilor, urau de moarte aceste asociații, pentru dezrobirea economică.

Pe această instituție binefăcătoare a condus-o pe calea propășirii în calitate de președinte pînă la sfîrșitul vieții, fără plată.

Tot în scop de ridicare economică a înființat o cooperativă de consum și alta pentru exploatare de păduri. Se simția mai bine ca oricînd cînd străduințele sale pentru binele obștesc dedeau roade bune"[1].

Gîndind la viitorul neamului românesc și-a pus problema educării sănătoase a familiei țăranului sărac, fără știință de carte, exploatat de cămătari, de moșieri și privindu-l sub toate aceste aspecte s-a preocupat de ridicarea lui culturală, economică, socială, higienică și morală, scoțîndu-i la iveală comorile sufletești.

[1] Mușcelul nostru an V. Nr. 3—4, martie-aprilie 1933.

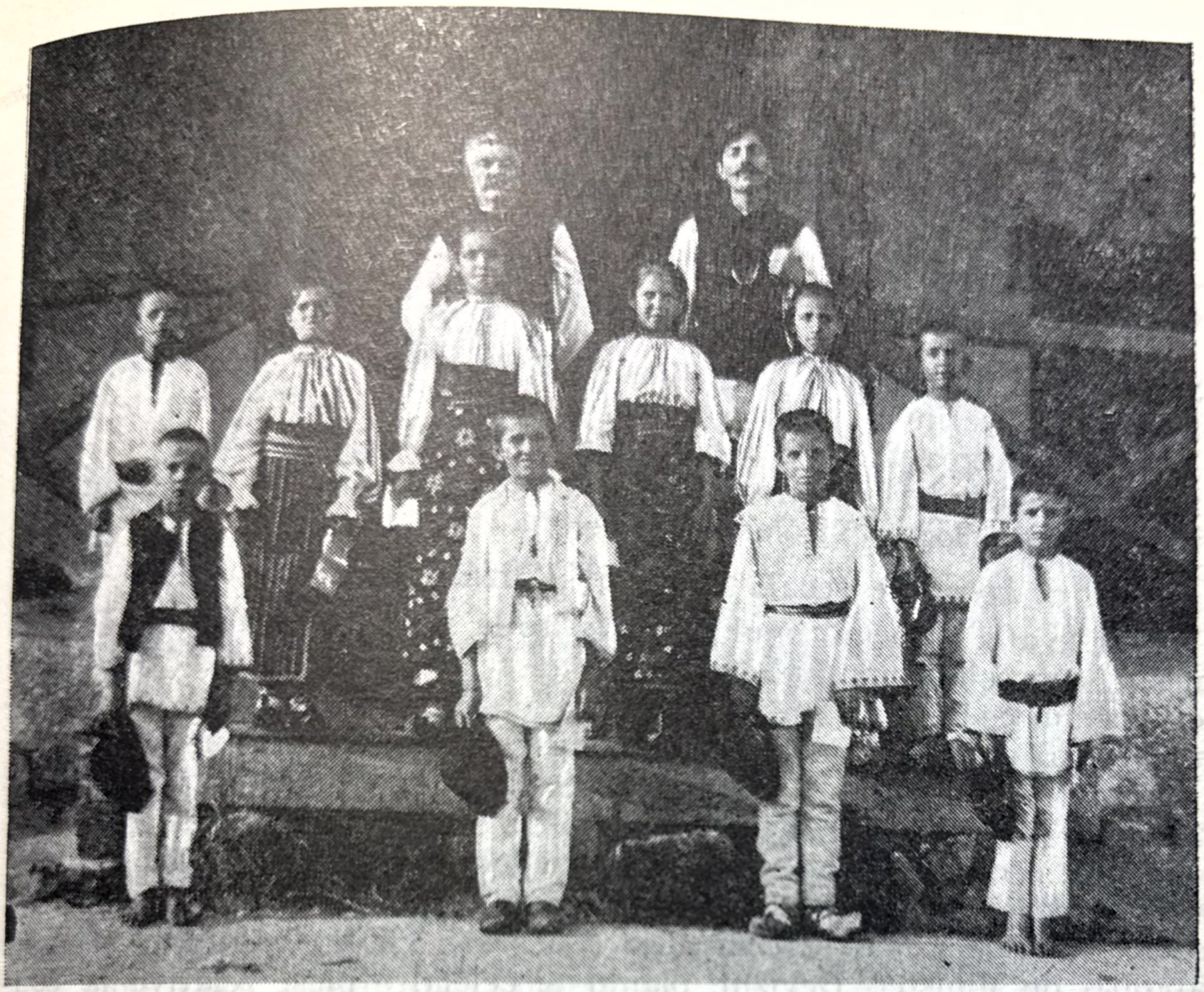

Absolvenții a cinci clase primare din 1912, cu atestatele în mînă și învățătorii lor (școala satului Pietroșani)

Fiind fiu de țăran, s-a integrat la viața satului, la psihologia lui, la bucuriile și necazurile lui, la datinile și creațiile lui și astfel a reușit să răspundă, prin pedagogia ce o practica la îndrumarea educativă cea mai potrivită timpului. În școala sa forma oameni de caracter și de omenie așa încît din mîinile sale au ieșit multe generații de muncitori cinstiți și iubitori de patrie. Primele serii de învățători: I. Albescu, N. Stoicescu, I. Pepenescu, Ion D. Bratu etc., au dus muncă de pionierat la școlile unde au funcționat, avînd ca exemplu pe fostul lor învățător. De asemenea și absolvenții săi care au ieșit ingineri, tehnicieni (Alex. Bratu ing., N. Șuțescu, I. Țițescu, If. Scărlătescu, D-tru Brătulescu etc).

Fii lui Petre Stănescu: Emilian, implicat în răscoala din 1907[1] neîntrecut muncitor în învățămînt, clasificat printre primii la examenul

[1] Mihail Roller „Răscoala țăranilor din 1907" doc. și mărturii p. ist. Rom. vol. II p. 322 și pag. 413 vol. I.

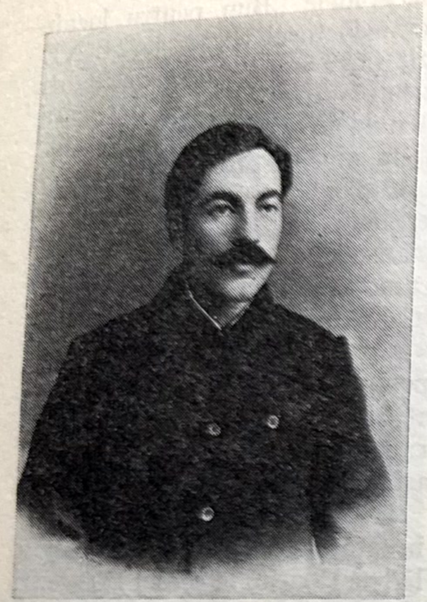

Emilian Stănescu, învățător pensionar, decedat.

societății culturale „Școala Nouă" cu o mare bibliotecă (1886-88). A luat parte de asemenea la înființarea unei asociații numită: „Economatul" în Domnești (1887-1890). O cooperativă de consum după principiile pionierilor de la Rochdale, care se extindea numai între cei 11 și care a plătit în tot timpul existenței sale divident și primă de consum. Dar punctul central al preocupărilor sale era tot satul natal și școala; pentru aceasta și-a dat multă osteneală și a înființat cu multe greutăți banca populară Pietroșani, în vreme cînd lipseau îndrumătorii și cînd cîrmuitorii și împilatorii sătenilor, urau de moarte aceste asociații, pentru dezrobirea economică.

Pe această instituție binefăcătoare a condus-o pe calea propășirii în calitate de președinte pînă la sfîrșitul vieții, fără plată.

Tot în scop de ridicare economică a înființat o cooperativă de consum și alta pentru exploatare de păduri. Se simția mai bine ca oricînd cînd străduințele sale pentru binele obștesc dedeau roade bune"[1].

Gîndind la viitorul neamului românesc și-a pus problema educării sănătoase a familiei țăranului sărac, fără știință de carte, exploatat de cămătari, de moșieri și privindu-l sub toate aceste aspecte s-a preocupat de ridicarea lui culturală, economică, socială, higienică și morală, scoțîndu-i la iveală comorile sufletești.

[1] Muşcelul nostru an V. Nr. 3–4, martie-aprilie 1933.

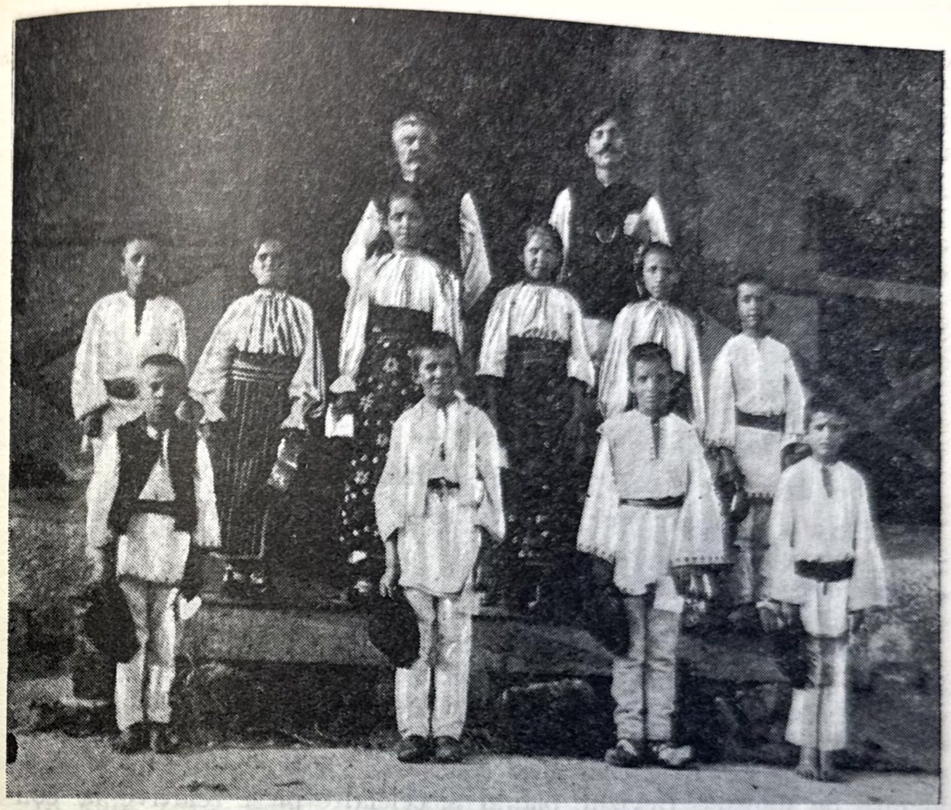

Absolvenții a cinci clase primare din 1912, cu atestatele în mînă și învățătorii lor (școala satului Pietroșani)

Fiind fiu de țăran, s-a integrat la viața satului, la psihologia lui, la bucuriile și necazurile lui, la datinile și creațiile lui și astfel a reușit să răspundă, prin pedagogia ce o practica la îndrumarea educativă cea mai potrivită timpului. În școala sa forma oameni de caracter și de omenie așa încît din mîinile sale au ieșit multe generații de muncitori cinstiți și iubitori de patrie. Primele serii de învățători: I. Albescu, N. Stoicescu, I. Pepenescu, Ion D. Bratu etc., au dus muncă de pionierat la școlile unde au funcționat, avînd ca exemplu pe fostul lor învățător. De asemenea și absolvenții săi care au ieșit ingineri, tehnicieni (Alex. Bratu ing., N. Șuțescu, I. Tițescu, If. Scărlătescu, D-tru Brătulescu etc).

Fii lui Petre Stănescu: Emilian, implicat în răscoala din 1907[1] neîntrecut muncitor în învățămînt, clasificat printre primii la examenul

[1] Mihail Roller „Răscoala țăranilor din 1907" doc. și mărturii p. ist. Rom. vol. II p. 322 și pag. 413 vol. I.

de definitivat al învățătorilor pe țară și casier fără plată al băncii populare Pietroșani, fost învățător la școala de aplicație a școlii normale din Cîmpulung; Nicolae, învățător, mort vitejește ca locotenent pe frontul războiului din 1916-18,[1] au avut ca model în muncă pe tatăl lor.

Spiru Haret, ministrul învățămîntului a medaliat pe Petre Stănescu pentru înființarea unei biblioteci, teatru, cooperativă școlară, cor, și a organizat o cantină pentru elevii săraci din cătunul Vărzăroaia, care erau nevoiți să rămînă la școală în orele prînzului și n-aveau hrană bună[2].

La plecarea pe front în războiul din 1916, foștii elevi ai lui Petre Stănescu au făcut o horă în piața satului și fiecare a primit cîte o sărutare din partea învățătorului lor, care le-a însuflețit dragostea de patrie.

La întoarcerea de pe front în 1918, ostașii care au scăpat cu viață n-au mai găsit pe cel care îi învățase carte, murise în același timp cu fiul său erou, locot. Nicolae P. Stănescu.

Local de școală în satul Vărzăroaia [3]

Deși se afla în penultimul an de ieșire la pensie, învățătorul P. Stănescu, cunoscînd greutățile prin care treceau copiii satului Vărzăroaia, cu drumul ce-l făceau pînă la școala Pietroșani a luat inițiativa facerii unui local de școală în acel sat, cu asentimentul tuturor locuitorilor.

Prin procesul verbal din anul 1915 aug. 15, se arată că din cauza timpului înaintat s-a luat decizia de a se construi acest local cu o sală de clasă, o cancelarie și o odaie pentru locuința învățătorului, în regie. Odată cu primirea proiectului pentru construcție s-a constituit comitetul școlar, care și-a luat sarcina a face această clădire conform planului aprobat de Minister. Devizul, planul și celelalte piese relative la construcție se vor păstra în primăria locală. Proprietara Evdochia Pîrîianu a donat 10 arii pentru loc și se răspunde primăriei Pietroșani că serviciul tehnic are la dispoziție suma de lei 13 150 pentru construcție. Semnează învățătorul P. Stănescu ca președinte. Primar. P. Lăstun. Data 1916 iunie 16, Notar If. Georgescu.

Războiul mondial din 1916—18, a întrerupt lucrările și totul a rămas pe loc.

După terminarea războiului 1916—18, localul de școală din Vărzăroaia a fost clădit, fiind compus din 2 săli de clasă (cea de la sud cu scenă), o cancelarie, o cameră pentru diferite întrebuințări și un coridor. Fiind așezată în pantă, de pe coridor se putea vedea spre est o priveliște pitorească; dar apa formată din topirea zăpezilor și din ploi, filtrîndu-se pe sub temelie a început să iasă pe sub dușumele expunîndu-le la putrezire și zidurile la igrasie. Primul învățător, după 4 ani

[1] Ion Gh. Nicolaescu, Biografiile învățătorilor din Mușcel. Cîmpulung. 1922.
[2] Monografia satului Pietroșani din 1904 de P. Stănescu
[3] Arh. St. Pitești, Prefectura jud. Mușcel 50/1913

de funcționare s-a transferat în altă localitate. Al doilea, care l-a înlocuit timp de 15 ani a dus o muncă asiduă din toate punctele de vedere, mai ales acel al școlarizării și al culturalizării satului, prin serbări culturale, bibliotecă populară etc.

În primul rînd a căutat să salveze localul de apa ce ieșea pe sub pardosele săpînd un rigol la vest și nord de local, adînc de 2—3 m și lat de 1,50 m. Mai mulți ani în șir a durat munca elevilor făcută în afara orelor de școală, cu săpatul și umplerea cu bolovani a rigolului. În al doilea rînd a plantat cu salcîmi, coasta cu torenți din spatele localului de școală și în fiecare primăvară în ziua sădirii pomilor, elevii plantau puieți de salcîmi pe toate rîpile și coastele. Pentru acest fapt a primit mulțumiri și a fost premiată școala de conducerea județului.

Un monument al naturii în satul Pietroșani

În fața vechiului local de școală din satul Pietroșani se înalță falnic un ulm, avînd o coroană de o rară frumusețe. A fost declarat monument al naturii avînd o vechime de peste un veac și jumătate.

El a fost un martor tînăr pe vremea cînd s-a construit drumul județean Domnești-Piscani, cu care ocazie era să fie distrus, dacă nu s-ar fi împins drumul puțin spre partea stîngă.

În anul revoluționar 1848, cînd vechiului local de școală, din apropierea lui, construit din grădele, i s-au înfundat ferestrele cu mărăcini din ordinul Caimacanului și arzînd, scînteiele focului au ajuns și prin crengile ulmului[1].

În anul 1878, ulmul și-a căpătat un prieten luminat, învățătorul satului Petre Stănescu, care l-a ocrotit în mai multe împrejurări.

Cînd autoritățile comunale au vrut să-i pună toporul la tulpină cu ocazia construirii unui local pentru primărie, învățătorul a intervenit, punîndu-le la dispoziție lemne, dăruite pentru școală de proprietarul Slăniceanu din Slănic[2].

În anul 1900, cînd a ars învelișul localului de școală din acel timp, din apropierea ulmului, învățătorul a suit elevii să-i ude frunzele cu apă, ca să-l apere și totodată să oprească întinderea focului.

În anul 1907, anul revoluționar, cînd s-a început clădirea localului de școală care se află și azi în fața ulmului, autoritățile județene au propus tăierea copacului, însă învățătorul s-a împotrivit cu toate că fiul său Emilian, fusese implicat ca instigator în acea răscoală. Poporul din acea vreme pe drept cuvînt a botezat acel copac „Ulmul lui Stănescu".

[1] Vezi pag. 106
[2] Vezi adresa lui Slăniceanu către Primăria Com. Pietroșani (p. 122)

de definitivat al învățătorilor pe țară și casier fără plată al băncii populare Pietroșani, fost învățător la școala de aplicație a școlii normale din Cîmpulung; Nicolae, învățător, mort viteește ca locotenent pe frontul războiului din 1916-18,[1] au avut ca model în muncă pe tatăl lor.

Spiru Haret, ministrul învățămîntului a medaliat pe Petre Stănescu pentru înființarea unei biblioteci, teatru, cooperativă școlară, cor, și a organizat o cantină pentru elevii săraci din cătunul Vărzăroaia, care erau nevoiți să rămînă la școală în orele prînzului și n-aveau hrană bună[2].

La plecarea pe front în războiul din 1916, foștii elevi ai lui Petre Stănescu au făcut o horă în piața satului și fiecare a primit cîte o sărutare din partea învățătorului lor, care le-a însuflețit dragostea de patrie.

La întoarcerea de pe front în 1918, ostașii care au scăpat cu viață n-au mai găsit pe cel care îi învățase carte, murise în același timp cu fiul său erou, locot. Nicolae P. Stănescu.

Local de școală în satul Vărzăroaia [3]

Deși se afla în penultimul an de ieșire la pensie, învățătorul P. Stănescu, cunoscînd greutățile prin care treceau copiii satului Vărzăroaia, cu drumul ce-l făceau pînă la școala Pietroșani a luat inițiativa facerii unui local de școală în acel sat, cu asentimentul tuturor locuitorilor.

Prin procesul verbal din anul 1915 aug. 15, se arată că din cauza timpului înaintat s-a luat decizia de a se construi acest local cu o sală de clasă, o cancelarie și o odaie pentru locuința învățătorului, în regie. Odată cu primirea proiectului pentru construcție s-a constituit comitetul școlar, care și-a luat sarcina a face această clădire conform planului aprobat de Minister. Devizul, planul și celelalte piese relative la construcție se vor păstra în primăria locală. Proprietara Evdochia Pîrîianu a donat 10 arii pentru loc și se răspunde primăriei Pietroșani că serviciul tehnic are la dispoziție suma de lei 13 150 pentru construcție. Semnează învățătorul P. Stănescu ca președinte. Primar. P. Lăstun. Data 1916 iunie 16, Notar If. Georgescu.

Războiul mondial din 1916—18, a întrerupt lucrările și totul a rămas pe loc.

După terminarea războiului 1916—18, localul de școală din Vărzăroaia a fost clădit, fiind compus din 2 săli de clasă (cea de la sud cu scenă), o cancelarie, o cameră pentru diferite întrebuințări și un coridor. Fiind așezată în pantă, de pe coridor se putea vedea spre est o priveliște pitorească; dar apa formată din topirea zăpezilor și din ploi, filtrîndu-se pe sub temelie a început să iasă pe sub dușumele expunîndu-le la putrezire și zidurile la igrasie. Primul învățător, după 4 ani

[1] Ion Gh. Nicolaescu, Biografiile învățătorilor din Mușcel. Cîmpulung. 1922.
[2] Monografia satului Pietroșani din 1904 de P. Stănescu
[3] Arh. St. Pitești, Prefectura jud. Mușcel 50/1913

de funcționare s-a transferat în altă localitate. Al doilea, care l-a înlocuit timp de 15 ani a dus o muncă asiduă din toate punctele de vedere, mai ales acel al școlarizării și al culturalizării satului, prin serbări culturale, bibliotecă populară etc.

În primul rînd a căutat să salveze localul de apa ce ieșea pe sub pardosele săpînd un rigol la vest și nord de local, adînc de 2—3 m și lat de 1,50 m. Mai mulți ani în șir a durat munca elevilor făcută în afara orelor de școală, cu săpatul și umplerea cu bolovani a rigolului. În al doilea rînd a plantat cu salcîmi, coasta cu torenți din spatele localului de școală și în fiecare primăvară în ziua sădirii pomilor, elevii plantau puieți de salcîmi pe toate rîpile și coastele. Pentru acest fapt a primit mulțumiri și a fost premiată școala de conducerea județului.

Un monument al naturii în satul Pietroșani

În fața vechiului local de școală din satul Pietroșani se înalță falnic un ulm, avînd o coroană de o rară frumusețe. A fost declarat monument al naturii avînd o vechime de peste un veac și jumătate.

El a fost un martor tînăr pe vremea cînd s-a construit drumul județean Domnești-Piscani, cu care ocazie era să fie distrus, dacă nu s-ar fi împins drumul puțin spre partea stîngă.

În anul revoluționar 1848, cînd vechiului local de școală, din apropierea lui, construit din grădele, i s-au înfundat ferestrele cu mărăcini din ordinul Caimacanului și arzînd, scînteiele focului au ajuns și prin crengile ulmului[1].

În anul 1878, ulmul și-a căpătat un prieten luminat, învățătorul satului Petre Stănescu, care l-a ocrotit în mai multe împrejurări.

Cînd autoritățile comunale au vrut să-i pună toporul la tulpină cu ocazia construirii unui local pentru primărie, învățătorul a intervenit, punîndu-le la dispoziție lemne, dăruite pentru școală de proprietarul Slăniceanu din Slănic[2].

În anul 1900, cînd a ars învelișul localului de școală din acel timp, din apropierea ulmului, învățătorul a suit elevii să-i ude frunzele cu apă, ca să-l apere și totodată să oprească întinderea focului.

În anul 1907, anul revoluționar, cînd s-a început clădirea localului de școală care se află și azi în fața ulmului, autoritățile județene au propus tăierea copacului, însă învățătorul s-a împotrivit cu toate că fiul său Emilian, fusese implicat ca instigator în acea răscoală. Poporul din acea vreme pe drept cuvînt a botezat acel copac „Ulmul lui Stănescu".

[1] Vezi pag. 106
[2] Vezi adresa lui Slăniceanu către Primăria Com. Pietroșani (p. 122)

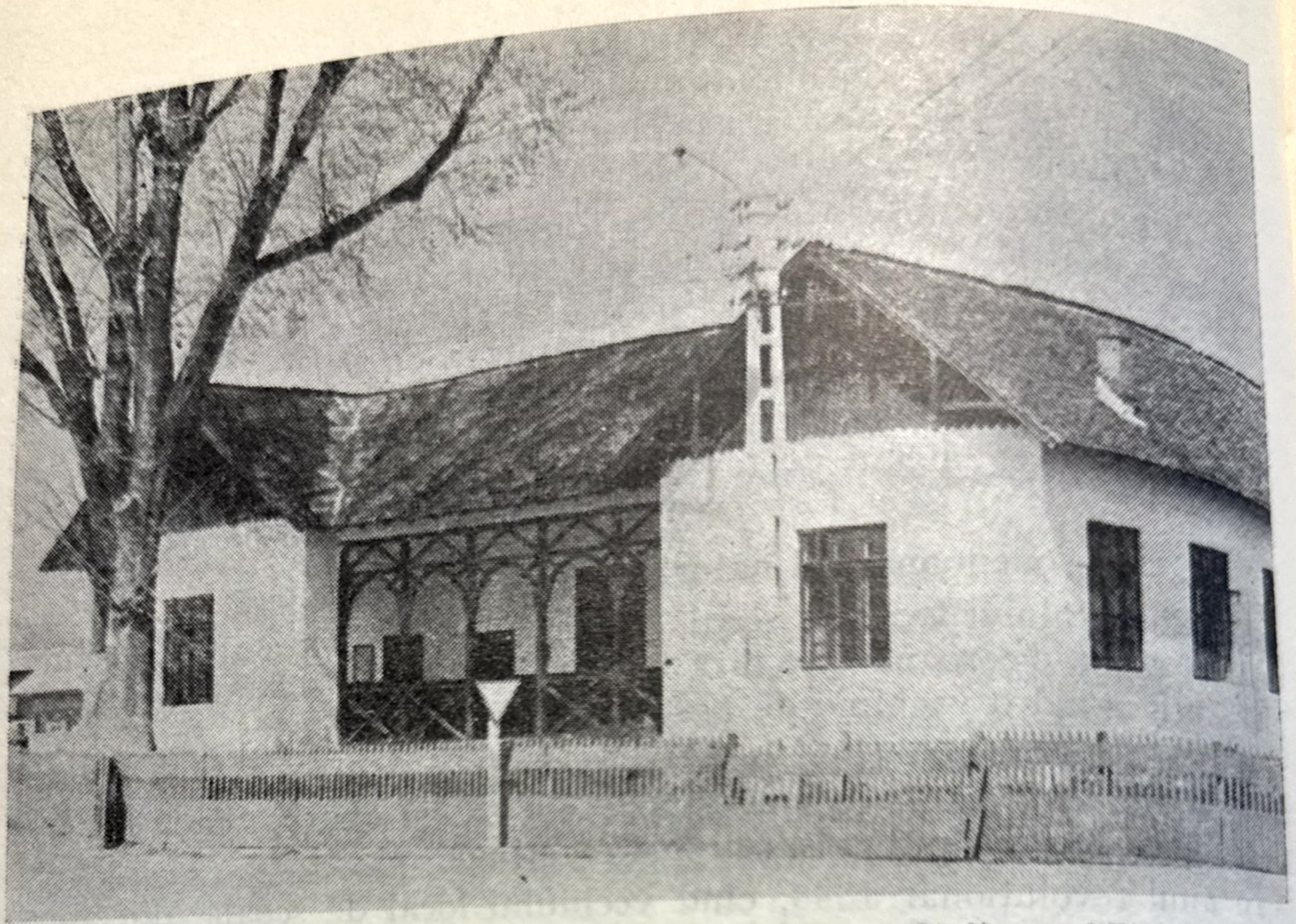

Ulmul devenit monument istoric și vechiul local de școală din satul Pietroșani

Amintiri despre Petre Stănescu, Pietroșani-Muscel

Primul an de învățămînt l-am făcut la școala din Pietroșani-Muscel, alături de blîndul, înțeleptul și alesul învățător Petre Stănescu.

Terminînd serviciul militar și în loc să plec la postul meu de la Beuca — Teleorman, post ce îl alesesem îndată după terminarea școalei normale, deci înainte de a intra în armată, căci pe atunci Teleormanul era județul de trecere al tuturor absolvenților normaliști din Muscel, am funcționat la Pietroșani în locul D-lui Luca Paul care era detașat la băncile populare.

Părintească primire ce mi-a făcut răposatul coleg Petre Stănescu nu o pot uita niciodată. Un an întreg m-a găzduit ca acasă.

Cu un cîrd de copii — între care și Emilian, colegul meu de clasă — născut și crescut într-un sat de clăcași se identificase cu nevoile și necazurile lor, luptînd din răsputeri nu numai să-i lumineze, ci și să-i înstărească.

L-am cunoscut cu părul alb, mustața mare, privire de vultur. Scurt și plin la statură, trăia lîngă ei purtîndu-le portul, păstrîndu-le obiceiurile și credințele și stăpînindu-i cu modestia lui, cu purtarea lui și munca lui stăruitoare din școală.

Petre Stănescu, primul învățător cu studii al satului Pietroșani (1858—1917).

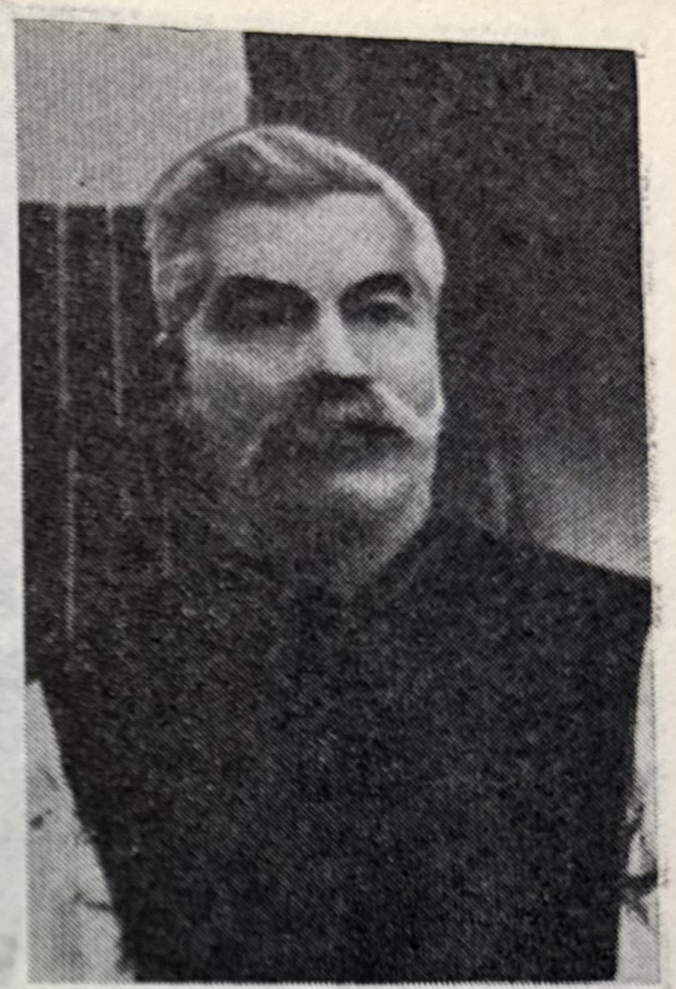

Luptător înfocat alături de colegii lui de pe rîul Doamnei pentru revendicarea drepturilor noastre și înjghebarea primelor legături învățătorești, îl sorbeai și te însufleţeai ascultîndu-l povestind despre greutățile cu care au avut să lupte ei — înaintașii noștri.

. . . . . .

În prima săptămînă de școală, am predat numai lecțiuni model la toate obiectele și la ambele divizii ce mi se încredințase.

Munciam serile pînă după miezul nopții, ca să fac planurile, iar ziua îmi creștea sufletul de bucurie, cînd observam cum îmi reușeau lecțiile predate. Aveam poftă nebună de lucru. Bătrînul meu director se simția fericit cînd vedea că pe mine mă preocupă numai școala.

Avînd 2 divizii, lecțiunile durau cîte-o jumătate de oră și aveam timp suficient să fac și examinări serioase.

În săptămîna a doua, încep să examinez din lecțiunile ce predasem cu atîta drag. Dar? răspunsuri slabe sau de loc!

Atît de amărît am ieșit la ora 12, că-mi venea să plîng!

Colegul mă vede și mă întreabă ce am?

— „Nu știu nimic elevii mei d-nule Stănescu!

— „Cum se poate una ca asta? îmi răspunse liniștit.

— „Toată săptămîna trecută am muncit și le-am predat model toate lecțiunile, ca la aplicație și acum, cînd îi ascult, nu știu nimic".

— „Fii liniștit, nu te amărî! elevii au să știe! partea grea ai făcut-o: predarea, dezvoltarea sentimentelor, înțelegerea rămîne acum exami-

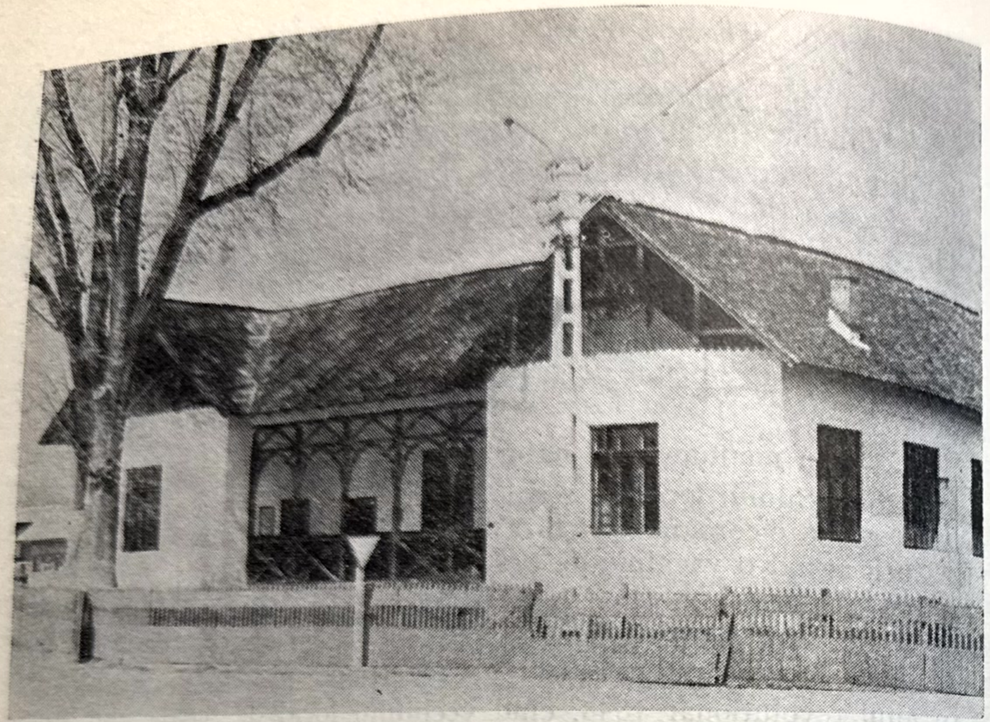

Ulmul devenit monument istoric și vechiul local de școală din satul Pietroșani

Amintiri despre Petre Stănescu, Pietroșani-Muscel

Primul an de învățămînt l-am făcut la școala din Pietroșani-Muscel, alături de blîndul, înțeleptul și alesul învățător Petre Stănescu.

Terminînd serviciul militar și în loc să plec la postul meu de la Beuca — Teleorman, post ce îl alesesem îndată după terminarea școalei normale, deci înainte de a intra în armată, căci pe atunci Teleormanul era județul de trecere al tuturor absolvenților normaliști din Muscel, am funcționat la Pietroșani în locul D-lui Luca Paul care era detașat la băncile populare.

Părinteasca primire ce mi-a făcut răposatul coleg Petre Stănescu nu o pot uita niciodată. Un an întreg m-a găzduit ca acasă.

Cu un cîrd de copii — între care și Emilian, colegul meu de clasă — născut și crescut într-un sat de clăcași se identificase cu nevoile și necazurile lor, luptînd din răsputeri nu numai să-i lumineze, ci și să-i înstărească.

L-am cunoscut cu părul alb, mustața mare, privire de vultur. Scurt și plin la statură, trăia lîngă ei purtîndu-le portul, păstrîndu-le obiceiurile și credințele și stăpînindu-i cu modestia lui, cu purtarea lui și munca lui stăruitoare din școală.

Petre Stănescu, primul învățător cu studii al satului Pietroșani (1858—1917).

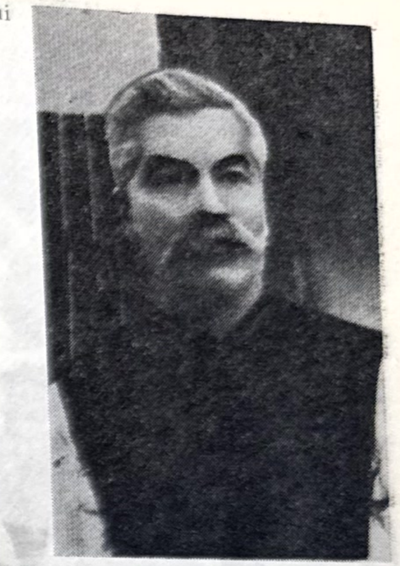

Luptător înfocat alături de colegii lui de pe rîul Doamnei pentru revendicarea drepturilor noastre și înjghebarea primelor legături învățătorești, îl sorbeai și te însufleţeai ascultîndu-l povestind despre greutățile cu care au avut să lupte ei — înaintașii noștri.

. . . . . .

În prima săptămînă de școală, am predat numai lecțiuni model la toate obiectele și la ambele divizii ce mi se încredințase.

Munciam serile pînă după miezul nopții, ca să fac planurile, iar ziua îmi creștea sufletul de bucurie, cînd observam cum îmi reușeau lecțiile predate. Aveam poftă nebună de lucru. Bătrînul meu director se simția fericit cînd vedea că pe mine mă preocupă numai școala.

Avînd 2 divizii, lecțiunile durau cîte-o jumătate de oră și aveam timp suficient să fac și examinări serioase.

În săptămîna a doua, încep să examinez din lecțiunile ce predasem cu atîta drag. Dar? răspunsuri slabe sau de loc!

Atît de amărît am ieșit la ora 12, că-mi venea să plîng! . . . . . .

Colegul mă vede și mă întreabă ce am?

— „Nu știu nimic elevii mei d-nule Stănescu!

— „Cum se poate una ca asta? îmi răspunse liniștit.

— „Toată săptămîna trecută am muncit și le-am predat model toate lecțiunile, ca la aplicație și acum, cînd îi ascult, nu știu nimic".

— „Fii liniștit, nu te amărî! elevii au să știe! partea grea ai făcut-o: predarea, dezvoltarea sentimentelor, înțelegerea rămîne acum exami-

Port național din anul 1908, Preotul Ion Petrescu, Ion Adămescu cu soția, Alexandru Bratu, Nică Brătulescu, Ion Gh. Nicolaiescu învățător, Ioana și P. Stănescu învățător, Dumitru Căvescu cu soția, Ion Stoica cu soția, Iosif Georgescu, Niță al Joiții, Emilian Petrescu și alții la tîrgul Floriilor din 1908.

narea, care trebuie făcută neapărat și serios și la timp și atunci, totul va merge bine!

I-am ascultat sfatul și înadevăr că ... a mers bine.

Cine nu are bătrîn să-l cumpere.

.....

Pe la toate școlile unde am mai funcționat ca învățător, am avut colegi buni.

La niciunul parcă nu am găsit atîta modestie, bunătate, înțelegere și iubire colegială ca la răposatul Petre Stănescu, căruia îi voi păstra o veșnică și recunoscătoare amintire.

Ion G. Nicolaiescu, inspector G-ral, Mățău–Mușcel
în revista „Muscelul nostru", anul V numărul 3–4. p. 3, 1933.

soția, Alexandru
inescu învățător,
l Joiții, Emilian

atunci, totul

.....

tor, am avut

te, înțelegere
îi voi păstra

Mățău—Mușcel
-4. p. 3, 1933.

Corespondența între P. Stănescu și colegii săi: N. Andreescu Poinărei, C. Dobrescu-Argeș, I. Bungescu-Retevoiești, Teodosie Diaconescu-Vîlsănești, Luca Paul-Domnești.

Acești colegi se întîlneau deoseori în secret, punînd la cale activități economico-culturale și politice nepermise de guvernanți. Succesele obținute prin alegerea primilor deputați reprezentanți ai țăranilor, în acea epocă cînd ei nu aveau drept la vot a stîrnit ura claselor exploatatoare. Ingerințele se țineau lanț și multe realizări erau otrăvite de virusul politicianismului. De multe ori erau urmărite și scrisorile, le trimiteau numai prin oamenii de încredere.

Fragmente din două scrisori ale lui N. Andreescu-Poinărei:

883 iunie 11, Cîmpulung

Dragă Petrișor

De alaltă seară am venit pentru consiliu. Pînă în acest moment nimic nu vă pot spune. Azi am verificarea titlurilor. Sigur sînt că pe mine mă invalidează. Spiritul majorității îmi este contra. Nu face însă nimic, noi să trăim că belele cură. Cred că fratele Ioniță Bungescu te-a pus în cunoștință de mîrșăviile ce îndur ... Spune-mi frate, cînd ne vedem? Dacă e posibil veniți pe la mine săptămîna cealaltă sau scrieți-mi ca să vin eu. Dar pe la Dobrescu cînd mergem? Alt de pe aici nimic nou. Primiți a mea frățească iubire (ss) N. Andreescu.

D-sale Domnului Petre Stănescu, Pietroșani

Frate Petrișor

De nu mi se presenta ocazia cu înfățișetorul eram silit să trimit om intr-adins. Obiectul necesității acesteia este întrunirea decisă la 6 decembrie (Sf. Nicolaie). Eri mi-a scris fratele Dobrescu afirmativ. La 21 nu a fost întrunire. A decis ca la ora 7 a.m. precis să fiți cu toții aici ca să mergem la biserică și de aici la școală. Subiectul conferinței tot lecția și p. noi programa școalelor. Preparați-vă să vorbiți și Dv., că eu nu vorbesc aici, ci poate prin alte comuni. Ia osteneală și scrie D-ta, azi chiar lui Olteanu și lui Marin. Cînd întîlnești pe fratele Ioniță Bungescu, spunei să ia și pe Tutănescu (cetățean din Retevoiești). Asemenea să luați și pe Luca (Luca Paul) și pe Moisescu (Moise Moisescu) cărora le-am spus la 27 noiembrie, cînd am fost împreună și cu alții la prefect.

De ai ocazie scrie și lui Chivescu (înv. Aninoasa) cu fratele lui Vasile.

Pe alții nu știu pe cine să mai invităm.

Aștept răspuns și noutăți cu chila de la d-ta. Să veniți sănătoși.

Vă îmbrățișez (ss) N. Andreescu

D-sale Domnului Petre Stănescu profesor Pietroșani

883 decembrie 3, Poenărei

Port național din anul 1908, Preotul Ion Petrescu, Ion Adămescu cu soția, Alexandru Bratu, Nică Brătulescu, Ion Gh. Nicolaiescu învățător, Ioana și P. Stănescu învățător, Dumitru Căvescu cu soția, Ion Stoica cu soția, Iosif Georgescu, Niță al Joiții, Emilian Petrescu și alții la tîrgul Floriilor din 1908.

narea, care trebuie făcută neapărat și serios și la timp și atunci, totul va merge bine!

I-am ascultat sfatul și înadevăr că ... a mers bine.

Cine nu are bătrîn să-l cumpere.

.....

Pe la toate școlile unde am mai funcționat ca învățător, am avut colegi buni.

La niciunul parcă nu am găsit atîta modestie, bunătate, înțelegere și iubire colegială ca la răposatul Petre Stănescu, căruia îi voi păstra o veșnică și recunoscătoare amintire.

Ion G. Nicolaiescu, inspector G-ral, Mățău—Mușcel
în revista „Muscelul nostru", anul V numărul 3—4. p. 3, 1933.

Corespondența între P. Stănescu și colegii săi: N. Andreescu Poinărei, C. Dobrescu-Argeș, I. Bungescu-Retevoiești, Teodosie Diaconescu-Vîlsănești, Luca Paul-Domnești.

Acești colegi se întîlneau deoseori în secret, punînd la cale activități economico-culturale și politice nepermise de guvernanți. Succesele obținute prin alegerea primilor deputați reprezentanți ai țăranilor, în acea epocă cînd ei nu aveau drept la vot a stîrnit ura claselor exploatatoare. Ingerințele se țineau lanț și multe realizări erau otrăvite de virusul politicianismului. De multe ori erau urmărite și scrisorile, le trimiteau numai prin oamenii de încredere.

Fragmente din două scrisori ale lui N. Andreescu-Poinărei:

883 iunie 11, Cîmpulung

Dragă Petrișor

De alaltă seară am venit pentru consiliu. Pînă în acest moment nimic nu vă pot spune. Azi am verificarea titlurilor. Sigur sînt că pe mine mă invalidează. Spiritul majorității îmi este contra. Nu face însă nimic, noi să trăim că belele cură. Cred că fratele Ioniță Bungescu te-a pus în cunoștință de mîrșăviile ce îndur ... Spune-mi frate, cînd ne vedem? Dacă e posibil veniți pe la mine săptămîna cealaltă sau scrieți-mi ca să vin eu. Dar pe la Dobrescu cînd mergem? Alt de pe aici nimic nou. Primiți a mea frățească iubire (ss) N. Andreescu.

D-sale Domnului Petre Stănescu, Pietroșani

Frate Petrișor

De nu mi se presenta ocazia cu înfățișetorul eram silit să trimit om intr-adins. Obiectul necesității acesteia este întrunirea decisă la 6 decembrie (Sf. Nicolaie). Eri mi-a scris fratele Dobrescu afirmativ. La 21 nu a fost întrunire. A decis ca la ora 7 a.m. precis să fiți cu toții aici ca să mergem la biserică și de aici la școală. Subiectul conferinței tot lecția și p. noi programa școalelor. Preparați-vă să vorbiți și Dv., că eu nu vorbesc aici, ci poate prin alte comuni. Ia osteneală și scrie D-ta, azi chiar lui Olteanu și lui Marin. Cînd întîlnești pe fratele Ioniță Bungescu, spunei să ia și pe Tutănescu (cetățean din Retevoiești). Asemenea să luați și pe Luca (Luca Paul) și pe Moisescu (Moise Moisescu) cărora le-am spus la 27 noiembrie, cînd am fost împreună și cu alții la prefect.

De ai ocazie scrie și lui Chivescu (înv. Aninoasa) cu fratele lui Vasile.

Pe alții nu știu pe cine să mai invităm.

Aștept răspuns și noutăți cu chila de la d-ta. Să veniți sănătoși.

Vă îmbrățișez (ss) N. Andreescu

D-sale Domnului Petre Stănescu profesor Pietroșani 883 decembrie 3, Poenărei

(O scrisoare a lui Dobrescu-Argeș către P. Stănescu)

24 Martie Mușteşti 1885

Frate Petrică

Respectînd promisiunea ce v-am făcut de și trebi multe și urgente m-au copleșit, totuși trebuie să vin. Să mă așteptați astă-seară la Teodosie. Trimit acum un băiat și-l rog a veni și dînsul. Fratele Chiril (învățător) asemenea. Așa dar pregătește-ți urechile că avem a ți le mînca și pace. Să te găsim sănătos. Complimente tuturor.

Cel ce te dorește *C. Dobrescu*

D-sale Domnului Petre Stănescu, profesor, Pietroșani

(O scrisoare a lui Teodosie Diaconescu înv. către P. Stănescu)

1892—2,13

Frate

Fără întîrziere, vino astă seară, te rog pînă la mine. În interesul cauzei noastre, trebuie să ne vedem. Vino mai devreme.

Amic (ss) *Tudosie*

D-sale d-lui Petre Stănescu, învățător, Pietroșani.

(O scrisoare a lui Ion Bungescu, înv. Retevoiești către P. Stănescu).

Dragă frățioare

O adevărată surprindere ne-a făcut pretenii cu societatea. Nu credeam că ei ar fi fost vrednici de așa ceva. Cu aceasta ne-a despărțit cum le-a plăcut. Fie-le de bine! Lichidarea după cum văd să vrem, să nu vrem, ea trebuie să se facă. Ne vom întruni atunci vom fi contra, dar ea se face cu majoritatea ce s-a format. Am ajuns a crede că sîntem foarte mici, că sîntem ignoranți de tot cînd în capul nostru nu poate intra decît bine ne-a făcut și cît bine avea a ne face astă societate.

Una credeam la început și aceasta e că înființîndu-se societatea între învățători, ea ar dura întrucît ei sînt puțin mai luminați, puțin mai dezbrăcați de prejudecăți și fiind ca cea dintîi între țărani, ar fi putut servi de exemplu. Amarnic m-am înșelat. Din gunoiul societății voiam a ridica capul; dar în același gunoi ne fac împrejurările să ne întoarcem. Dar tot nu desper. Greșala noastră este din pricina relei alegeri de cap de președinte. El este pricinuitorul lichidărei. Cată să îndurăm și aceasta și dacă ne vom putea alege opt membri, o vom porni iarăși sub acelaș nume și alte statute. Acum să ne căsnim pentru desfacere. Mai greu mi se pare pentru Moise că nu o să aibă banii.

Prefectul nu se simte pe aici, cînd se va întîmpla ceva așa îți voi comunica.

Am început examenul și nu-mi merge tocmai bine. Împiedicat tot anul, nu așa productibil.

Mi-e dor de voi, scrie lui Moise,[1] ca să ne mai întrunim sîmbătă seara la tine. Anunță-mă și pe mine.

Retevoiești 1889 iunie 17

Cel ce te dorește

I. Bungescu

Primește hîrtia și expediaz-o

Primește pt. Luca 3 coale hîrtie, iar pt. notarul din Domnești alăturatele

D-sale D-lui Petre Stănescu la Pietroșani

(O scrisoare a lui P. Stănescu către Luca Paul-Domnești)

Frate Luca

Răspunsul la scrisoarea ce-mi faci relativ la congresul învățătorilor din Ploiești este următorul: din parte-mi te rog pe d-ta ca să reprezinți, cercul la numitul congres. Ca sacrificiu după cum zici, pentru călătorie primește trei lei. Dacă însă ar putea ieși din veniturile cercului, asemenea cheltuială, banii ce trimit mi se vor ține în seamă la cotizațiile ce am a răspunde.

Cu prietenie (ss) *P. Stănescu* 20 dec. 1898

D-lui Luca Paul învățător com. Domnești Mușcel.

Scrisoare către avocatul Oteteleșanu

— Document din care se constată, cum învățătorul satului Petre Stănescu ajuta și apăra țăranii nevoiași de cotropirile și asupririle moșierești.

Stimate Domnule Oteteleșeanu [2]

Generozitatea cu care am văzut că ascultați glasul celui nenorocit și buna voință însoțită de devotament cu care am auzit că stăruiți pentru mîntuirea celor ce-i luați spre apărare, m-au îndemnat a vă cere sprijinul acum, ca și cînd am venit la Dv. la 10 septembrie, pentru înfățișetorii.

Cum spuneam, dînșii sînt săraci atîta, că a trebuit să vină pe jos la București, cale de 4 zile și dacă nu făceam eu sacrificii de toată mîna,

[1] Moise Moisescu, înv. Domnești.
[2] Colecția autorului

(O scrisoare a lui Dobrescu-Argeș către P. Stănescu)

24 Martie Mușteşti 1885

Frate Petrică

Respectînd promisiunea ce v-am făcut de și trebi multe și urgente m-au copleșit, totuși trebuie să vin. Să mă aștepta astă-seară la Teodosie. Trimit acum un băiat și-l rog a veni și dînsul. Fratele Chiril (învățător) asemenea. Așa dar pregătește-ți urechile că avem a ți le mînca și pace. Să te găsim sănătos. Complimente tuturor.

Cel ce te dorește *C. Dobrescu*

D-sale Domnului Petre Stănescu, profesor, Pietroșani

(O scrisoare a lui Teodosie Diaconescu înv. către P. Stănescu)

1892—2,13

Frate

Fără întîrziere, vino astă seară, te rog pînă la mine. În interesul cauzei noastre, trebuie să ne vedem. Vino mai devreme.

Amic (ss) *Tudosie*

D-sale d-lui Petre Stănescu, învățător, Pietroșani.

(O scrisoare a lui Ion Bungescu, înv. Retevoiești către P. Stănescu).

Dragă frățioare

O adevărată surprindere ne-a făcut pretenii cu societatea. Nu credeam că ei ar fi fost vrednici de așa ceva. Cu aceasta ne-a despărțit cum le-a plăcut. Fie-le de bine! Lichidarea după cum văd să vrem, să nu vrem, ea trebuie să se facă. Ne vom întruni atunci vom fi contra, dar ea se face cu majoritatea ce s-a format. Am ajuns a crede că sîntem foarte mici, că sîntem ignoranți de tot cînd în capul nostru nu poate întra decît bine ne-a făcut și cît bine avea a ne face astă societate.

Una credeam la început și aceasta e că înființîndu-se societatea între învățători, ea ar dura întrucît ei sînt puțin mai luminați, puțin mai dezbrăcați de prejudecăți și fiind ca cea dintîi între țărani, ar fi putut servi de exemplu. Amarnic m-am înșelat. Din gunoiul societății voiam a ridica capul; dar în același gunoi ne fac împrejurările să ne întoarcem. Dar tot nu desper. Greșala noastră este din pricina relei alegeri de cap de președinte. El este pricinuitorul lichidărei. Cată să îndurăm și aceasta și dacă ne vom putea alege opt membri, o vom porni iarăși sub acelaș nume și alte statute. Acum să ne căsnim pentru desfacere. Mai greu mi se pare pentru Moise că nu o să aibă banii.

Prefectul nu se simte pe aici, cînd se va întîmpla ceva așa îți voi comunica.

Am început examenul și nu-mi merge tocmai bine. Împiedicat tot anul, nu așa productibil.

Mi-e dor de voi, scrie lui Moise,[1] ca să ne mai întrunim sîmbătă seara la tine. Anunță-mă și pe mine.

Retevoiești 1889 iunie 17 Cel ce te dorește

I. Bungescu

Primește hîrtia și expediaz-o

Primește pt. Luca 3 coale hîrtie, iar pt. notarul din Domnești alăturatele

D-sale D-lui Petre Stănescu la Pietroșani

(O scrisoare a lui P. Stănescu către Luca Paul-Domnești)

Frate Luca

Răspunsul la scrisoarea ce-mi faci relativ la congresul învățătorilor din Ploiești este următorul: din parte-mi te rog pe d-ta ca să reprezinți, cercul la numitul congres. Ca sacrificiu după cum zici, pentru călătorie primește trei lei. Dacă însă ar putea ieși din veniturile cercului, asemenea cheltuială, banii ce trimit mi se vor ține în seamă la cotizațiile ce am a răspunde.

Cu prietenie (ss) *P. Stănescu* 20 dec. 1898

D-lui Luca Paul învățător com. Domnești Mușcel.

Scrisoare către avocatul Oteteleșanu

— Document din care se constată, cum învățătorul satului Petre Stănescu ajuta și apăra țăranii nevoiași de cotropirile și asupririle moșierești.

Stimate Domnule Oteteleșeanu [2]

Generozitatea cu care am văzut că ascultați glasul celui nenorocit și buna voință însoțită de devotament cu care am auzit că stăruiți pentru mîntuirea celor ce-i luați spre apărare, m-au îndemnat a vă cere sprijinul acum, ca și cînd am venit la Dv. la 10 septembrie, pentru înfățișetorii.

Cum spuneam, dînșii sînt săraci atîta, că a trebuit să vină pe jos la București, cale de 4 zile și dacă nu făceam eu sacrificii de toată mîna,

[1] Moise Moisescu, înv. Domnești.
[2] Colecția autorului

căci sub greutatea lipsei și nevoilor ar fi rămas acasă condamnați și cu pămîntul lor propriu pierdut, cotropit, după cum vă vor detaila.

Adversara lor e o doamnă care acum 20 ani, lucra ca o copilă cu maică-sa, la proprietarul de aici, fost Baldovin, un om vestit pentru viața barbară ce ducea. Mama acestei doamne, în rolul Irodiadei a cîștigat pentru fată adopțiunea boierului, moșie de 1/2 milion și azi în loc să reverse în juru-i binefaceri, înlocuiește acestea prin jafuri, cotropiri, corupție de caractere, dovedind adevăratul caracter al parvenitei.

O particularitate: boierul spunea fără rușine cînd trăia — că mai bine face pușcărie decît o școală — și adoptata sa de azi, confirmă prin fapte cele zise de fostul ei stăpîn.

Aceasta este care vrea să cotropească de la mulți și la tribunal prin ademenirile de toată mîna a reușit.

Binecuvîntările copiilor acestor nenorociți și mulțumirile lor și ale mele, vor răsplăti osteneala Dv. mai mult decît ce vor da ei ca răsplată materială, fiind oameni foarte săraci și sînt convins că Dv. sînteți dintre puținii cărora vă place a face și fapta bună, ajutînd celor lipsiți.

Dumnezeu să vă ajute.

Cu toată stima

P. Stănescu învățător, Com. Pietroșani. jud. Mușcel

1902 oct. 20

N.B. Vă rog, cum ziceam pentru discrețiune, căci altfel, vă spuneam că poate ar decurge vre-un rău.

O scrisoare

Domnule Primar [1]

Domnilor Consilieri

Subsemnatul Mihalache Popescu Slăniceanu proprietar din comuna Slănic, adresez D-voastră următoarea declarațiune: ca român, iubind țara mea și dorind binele „eu am ajutat cu ce am putut pentru folosul obștesc și particular prin comunele Retevoiești, Aninoasa și Domnești, dovedindu-se aceasta și cu certificatele ce posed. Hrisoavele vechi din vremea marelui domnitor Mihai Viteazul ce am în stăpînirea mea, iarăși dovedesc că sînt român neaoș și nu un venetic străin care să își bată joc de țara lui.

Domnule Primar și Domnilor Consilieri, văzînd că localul școalei din comuna Dvs. este într-o stare mai mult decît proastă voiesc a dărui din pădurea mea din Slănic toată lemnăria necesară pentru facerea unui local nou de școală aici. Declar că acest dar îl fac pentru școala

[1] Originalul în colecția autorului.

Dvs. cu toată slobozenia inimei mele pentru că țin la școală, căci ea este o pîrghie tare care va sălta țara înainte. Dacă aș fi putut mai mult, mai mult aș ajuta. Declar însă că ceea ce m-a hotărît pe mine a face darul acesta a fost pe lîngă cele ce am spus mai sus și **străduințele D-lui Petre Stănescu, actual învățător** din comuna Dvs., la care țin mult cunoscîndu-l din etatea copilăriei și pe care îl iubesc și stimez.

Domniei sale Domnului Primar și Consilierilor ai comunei Pietroșani

Notă: Străduințele învățătorului P. Stănescu pentru binele obștesc dedeau deseori roade bune.

Școala Pietroșani Comuna Pietroșani
Nr. 35 din 1907 aprilie 2

Domnule Revizor

Conform ord. Nr. 1685 a.c. am onoarea a vă înainta, alăturat de acesta, planul terenului ce are comuna pentru clădirea localului de școală.

Situația acestui teren este astfel:

74 m.p. spre apus de actualul local de școală, loc unde e primăria (vechiul local de școală). Această clădire se va dărîma din cauza vechimei, mutîndu-se primăria în 100 mp. (școala actuală.) Spre apus de primărie, loc viran. 144 mp. Spre răsărit de școală, unde este oborul comunal. 312 mp. la răsărit de obor, teren rămas de la Radu Ioan Boangiu, decedat, fără moștenitori și care după lege, ar fi al comunei, însă se stăpînește de Dl. proprietar, fiind închis de la anul 1894, în ograda S-sale. Total 630 mp.

Dacă acest din urmă petec (312 mp.) aflat în condițiunile arătate n-ar prezenta vreo piedică d-a putea fi socotit la un loc cu celelalte în sumă de 630 mp. ceruți de regulamentul clădirilor școlare, ar fi mult mai aproape de realizat, decît diferența cealaltă dintre cele 3 petece (318 mp.) și 1387 mp., adică 1069 mp. aceasta fiind mult mai mare.

În ambele aceste cazuri pentru căpătarea diferenței necesare vom face mijlociri către d. proprietar. Izbînda acestei dorințe ar atîrna în cea mai mare parte și de binevoitoarea Dv. mijlocire, pentru care vă rog cu tot respectul, cunoscută fiind dragostea cu care lucrați pentru binele general. Comisiunea venită în iunie anul trecut 1906, n-a luat în primire terenul școalei și n-a făcut actele necesare de constatare și luare în primire, din cauză că Dl. proprietar era grăbit și nu s-a putut decide atunci, în ce anume parte va ceda teren. Nu cred de prisos a arăta tot aici că noi am lucrat necontenit pentru strîngerea materialului de construcțiune ca lucrarea să pornească cît mai neîntîrziat.

Despre aceasta voi raporta în amănunțime dacă trebuința va cere.

Diriginte *P. Stănescu*

căci sub greutatea lipsei și nevoilor ar fi rămas acasă condamnați și cu pămîntul lor propriu pierdut, cotropit, după cum vă vor detaila.

Adversara lor e o doamnă care acum 20 ani, lucra ca o copilă cu maică-sa, la proprietarul de aici, fost Baldovin, un om vestit pentru viața barbară ce ducea. Mama acestei doamne, în rolul Irodiadei a cîștigat pentru fată adopțiunea boierului, moșie de 1/2 milion și azi în loc să reverse în juru-i binefaceri, înlocuiește acestea prin jafuri, cotropiri, corupție de caractere, dovedind adevăratul caracter al parvenitei.

O particularitate: boierul spunea fără rușine cînd trăia — că mai bine face pușcărie decît o școală — și adoptata sa de azi, confirmă prin fapte cele zise de fostul ei stăpîn.

Aceasta este care vrea să cotropească de la mulți și la tribunal prin ademenirile de toată mîna a reușit.

Binecuvîntările copiilor acestor nenorociți și mulțumirile lor și ale mele, vor răsplăti osteneala Dv. mai mult decît ce vor da ei ca răsplată materială, fiind oameni foarte săraci și sînt convins că Dv. sînteți dintre puținii cărora vă place a face și fapta bună, ajutînd celor lipsiți.

Dumnezeu să vă ajute.

Cu toată stima

P. Stănescu învățător, Com. Pietroșani. jud. Mușcel

1902 oct. 20

N.B. Vă rog, cum ziceam pentru discrețiune, căci altfel, vă spuneam că poate ar decurge vre-un rău.

O scrisoare

Domnule Primar [1]

Domnilor Consilieri

Subsemnatul Mihalache Popescu Slăniceanu proprietar din comuna Slănic, adresez D-voastră următoarea declarațiune: ca român, iubind țara mea și dorind binele „eu am ajutat cu ce am putut pentru folosul obștesc și particular prin comunele Retevoiești, Aninoasa și Domnești, dovedindu-se aceasta și cu certificatele ce posed. Hrisoavele vechi din vremea marelui domnitor Mihai Viteazul ce am în stăpînirea mea, iarăși dovedesc că sînt român neaoș și nu un venetic străin care să își bată joc de țara lui.

Domnule Primar și Domnilor Consilieri, văzînd că localul școalei din comuna Dvs. este într-o stare mai mult decît proastă voiesc a dărui din pădurea mea din Slănic toată lemnăria necesară pentru facerea unui local nou de școală aici. Declar că acest dar îl fac pentru școala

[1] Originalul în colecția autorului.

Dvs. cu toată slobozenia inimei mele pentru că țin la școală, căci ea este o pîrghie tare care va sălta țara înainte. Dacă aș fi putut mai mult, mai mult aș ajuta. Declar însă că ceea ce m-a hotărît pe mine a face darul acesta a fost pe lîngă cele ce am spus mai sus și **strădunțele D-lui Petre Stănescu, actual învățător** din comuna Dvs., la care țin mult cunoscîndu-l din etatea copilăriei și pe care îl iubesc și stimez.

Domniei sale Domnului Primar și Consilierilor ai comunei Pietroșani

Notă: Strădunțele învățătorului P. Stănescu pentru binele obștesc dedeau deseori roade bune.

Școala Pietroșani Comuna Pietroșani
Nr. 35 din 1907 aprilie 2

Domnule Revizor

Conform ord. Nr. 1685 a.c. am onoarea a vă înainta, alăturat de acesta, planul terenului ce are comuna pentru clădirea localului de școală.

Situația acestui teren este astfel:

74 m.p. spre apus de actualul local de școală, loc unde e primăria (vechiul local de școală). Această clădire se va dărîma din cauza vechimei, mutîndu-se primăria în 100 mp. (școala actuală.) Spre apus de primărie, loc viran. 144 mp. Spre răsărit de școală, unde este oborul comunal. 312 mp. la răsărit de obor, teren rămas de la Radu Ioan Boangiu, decedat, fără moștenitori și care după lege, ar fi al comunei, însă se stăpînește de Dl. proprietar, fiind închis de la anul 1894, în ograda S-sale. Total 630 mp.

Dacă acest din urmă petec (312 mp.) aflat în condițiunile arătate n-ar prezenta vreo piedică d-a putea fi socotit la un loc cu celelalte în sumă de 630 mp. ceruți de regulamentul clădirilor școlare, ar fi mult mai aproape de realizat, decît diferența cealaltă dintre cele 3 petece (318 mp.) și 1387 mp., adică 1069 mp. aceasta fiind mult mai mare.

În ambele aceste cazuri pentru căpătarea diferenței necesare vom face mijlociri către d. proprietar. Izbînda acestei dorințe ar atîrna în cea mai mare parte și de binevoitoarea Dv. mijlocire, pentru care vă rog cu tot respectul, cunoscută fiind dragostea cu care lucrați pentru binele general. Comisiunea venită în iunie anul trecut 1906, n-a luat în primire terenul școalei și n-a făcut actele necesare de constatare și luare în primire, din cauză că Dl. proprietar era grăbit și nu s-a putut decide atunci, în ce anume parte va ceda teren. Nu cred de prisos a arăta tot aici că noi am lucrat necontenit pentru strîngerea materialului de construcțiune ca lucrarea să pornească cît mai neîntîrziat.

Despre aceasta voi raporta în amănunțime dacă trebuința va cere.

Diriginte *P. Stănescu*

Biserica din satul Pietroșani.

Biserica

Prima biserică din satul Pietroșani, a fost făcută din lemn pe la anul 1750, de către Șerban Pietroșanu, după spusele bătrînilor din anul 1904. Ea a fost dată în dar satului Sîrbi-Sfințești, com Sfințești, jud. Teleorman, unde se află și astăzi[1]).

Biserica parohială de astăzi „Adormirea Maicii Domnului" și „Sf. Gheorghe" e de zid și s-a clădit la 1876—1879 de către Obștea locuitorilor, participînd și proprietarii: Mihail Rucăreanu din Cîmpul-Lung și Gheorghe Baldovin din Pietroșani. Biserica filială din satul Vărzăroaia e de lemn și s-a construit prin 1892—1894, cînd a fost adusă din comuna Stroiești-Argeș. Nu are pisanie. Biserica parohială s-a reparat în 1907 [1]).

[1] Arhiva șc. Pietroșani

[1] Arh. St. Buc. II 261 Anuar 1909 (Administrația casei Bisericii) p. 93.

Serbări școlare

Intelectualii din satul Pietroșani, dinaintea războiului mondial 1916—1918 ca:

Emilian Stănescu învățător decedat, absolvent al gimnaziului și școlii normale din Cîmpulung, Ion Bratu învățător decedat, Alexandru Bratu inginer silvic, Ion Brătulescu — învățător decedat, Nicolae Stănescu învățător mort ca locotenent pe front în 1916—1918, Dumitru Brătulescu funcționar la poșta centrală — decedat, Nicolae I. Popescu profesionist de diferite meserii decedat și Gheorghe N. Tița (Tițescu) normalist mort pe front în 1916—1918, pe timpul cînd erau elevi, majoritatea lor au contribuit la ridicarea nivelului cultural al satului, prin reprezentații artistice (teatru, coruri, recitări) care aveau loc în localul școlii și erau urmate de bal, unde cîntau renumiții vioriști: Pestrițu și clarinetistul Iosif Milea.

Nicolae Stănescu era solicitat în timpul vacanțelor la serbările culturale de către colegii săi din satele vecine Crinu și N. Mărtoiu Stănești, Ucăle L. Paul Domnești, Alexandru Petrescu Bădești etc.

Din generația ultimei echipe nu a mai rămas după război decît Nicolae I. Popescu.

În 1918 tînărul liceist P.P. Stănescu a organizat o serbare culturală în cinstea eroilor morți pe front cu piesa de teatru „Pe aici nu se trece", la care a participat împreună cu N. Popescu și alții, recitînd poeziile: „Rugămintea din urmă" și „Trei doamne și toți trei" de Gh. Coșbuc.

Biserica din satul Pietroșani.

Biserica

Prima biserică din satul Pietroșani, a fost făcută din lemn pe la anul 1750, de către Șerban Pietroșanu, după spusele bătrînilor din anul 1904. Ea a fost dată în dar satului Sîrbi-Sfințești, com Sfințești, jud. Teleorman, unde se află și astăzi[1]).

Biserica parohială de astăzi „Adormirea Maicii Domnului" și „Sf. Gheorghe" e de zid și s-a clădit la 1876—1879 de către Obștea locuitorilor, participînd și proprietarii: Mihail Rucăreanu din Cîmpul-Lung și Gheorghe Baldovin din Pietroșani. Biserica filială din satul Vărzăroaia e de lemn și s-a construit prin 1892—1894, cînd a fost adusă din comuna Stroiești-Argeș. Nu are pisanie. Biserica parohială s-a reparat în 1907[1]).

[1] Arhiva ș.c. Pietroșani

[1] Arh. St. Buc. II 261 Anuar 1909 (Administrația casei Bisericii) p. 93.

Serbări școlare

Intelectualii din satul Pietroșani, dinaintea războiului mondial 1916—1918 ca:

Emilian Stănescu învățător decedat, absolvent al gimnaziului și școlii normale din Cîmpulung, Ion Bratu învățător decedat, Alexandru Bratu inginer silvic, Ion Brătulescu — învățător decedat, Nicolae Stănescu învățător mort ca locotenent pe front în 1916—1918, Dumitru Brătulescu funcționar la poșta centrală — decedat, Nicolae I. Popescu profesionist de diferite meserii decedat și Gheorghe N. Tița (Tițescu) normalist mort pe front în 1916—1918, pe timpul cînd erau elevi, majoritatea lor au contribuit la ridicarea nivelului cultural al satului, prin reprezentații artistice (teatru, coruri, recitări) care aveau loc în localul școlii și erau urmate de bal, unde cîntau renumiții vioriști: Pestrițu și clarinetistul Iosif Milea.

Nicolae Stănescu era solicitat în timpul vacanțelor la serbările culturale de către colegii săi din satele vecine Crinu și N. Mărtoiu Stănești, Ucăle L. Paul Domnești, Alexandru Petrescu Bădești etc.

Din generația ultimei echipe nu a mai rămas după război decît Nicolae I. Popescu.

În 1918 tînărul liceist P.P. Stănescu a organizat o serbare culturală în cinstea eroilor morți pe front cu piesa de teatru „Pe aici nu se trece", la care a participat împreună cu N. Popescu și alții, recitînd poeziile: „Rugămintea din urmă" și „Trei doamne și toți trei" de Gh. Coșbuc.

ANEXA:

Documentele relativ la satele Pietroșani și Vărzăroaia

Copie de pe exemplarul venit cu Ord. Nr. 242 din 11 oct. 1901

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice

CHESTIONAR

pentru societățile economice

1. Numele societății, dacă e societate economică, cooperativă sau de consum
2. Comuna
   Județul
   Plaiul
3. Data înființării
4. Cîți membri a avut la început societatea
5. Cu ce capital a început societatea
6. Care a fost consiliul de administrație la începutul societății (a se arăta ce ocupație are fiecare membru învățător, preot sau agricultor).
7. Dacă s-a schimbat consiliul, care e cel actual.
8. Care e capitalul societății la completarea acestui chestionar
9. Să se arate capitalul de care dispun 3 din membrii societății
10. Cum s-a întrebuințat capitalul, numai între membri sau și alte persoane străine și care sume s-au îm-

1. Frăția, schimbat mai tîrziu cu „Ion Kalinderu"
2. Pietroșani
   Muscel
   Nucșoara
3. 1899 ianuarie 30
4. Peste 100, dintre care au cotizat numai 47
5. Cu niciunul. Cotizațiile au urmat după înființare
6. Președinte Petre Stănescu, învățător, vice-președinte, Nicolae. Pepenescu arendaș, Casier: N. Nică Tița agricultor. Consilieri: G. P. Nițu, D. Păunescu, N. Albescu, N. Dobrescu, I. I. Băjan, Moise Vasilescu, N. Marinescu, I. T. Stoica, N. Safta, Gh. N. Iacov Avram, Ion V. Ciolan. Cenzori: Ion Albescu, I. Marinescu, Ion Tițescu, Pr. I. Serafimescu.
7. Nu s-a schimbat
8. 368 lei, dintre care au fost 80 retrași de curînd
9. Lei 40, Vasile P. Nițu
   Lei 40, Elisaveta V. Stan
   Lei 24, G. P. Nițu
10. Capitalul e depus prin casier la casa de economii a statului și nu s-a făcut nici o operațiune cu el, neatingînd

prumutat fiecărei persoane cu polițe sau alte acte.

11. Se protestă vr-o poliță sau a fost vr-o dificultate cu plata împrumuturilor

12. Capitalurile împrumutate la ce au fost întrebuințate de împrumutători.

13. De cînd s-a înființat societatea, numărul împrumutaților la alte bănci sau persoane streine s-au mărit sau s-au micșorat.

14. Cum au privit sătenii înființarea societății și cum o privesc astăzi.

15. Speculanții și cămătarii pun piedici mersului societății și în ce constă aceste pierderi

16. Persoanele care făceau speculă cu sătenii au intrat ca membrii în societate?

17. Cu ce bănci similare lucrează societatea dv. în cont curent și cu ce dobîndă împrumută de la acele societăți?

18. Cu ce dobîndă împrumută societatea dv.?

19. Care a fost dividentul în ultimul an?

suma de 1000 lei, de la care se încep împrumuturile conform statutelor.

11. Vezi răsp. 10

12. Vezi răsp. 10

13. Vezi răsp. 10

14. La început cu bucurie, iar în urmă înrîuririlor răutăcioase ale celor interesați, cu răceală.

15. Multe și ocult întocmite. Ele constau în semănare de răceală, îndoială, intimidări și chiar persecuțiuni. Față cu acestea, e un triumf societatea de aici, cu tot încetinelul ei mers. Mai lămuresc că în comune mici și sărace ca aceasta, unde cîțiva tacit asociați, fie ei chiar români neaoși, speculează în detrimentul intereselor celorlalți, societățile economico-culturale cu înțelepciune dirijate sînt mana protectoare a lui Dumnezeu; iar cei ce gîndesc la ridicarea neamului nu fac mai mare serviciu, decît încurajîndu-le, căci neînchipuit de greu se conduc și susțin ele.

16. Nu

17. Nu lucrează

18. 10% după ce va trece capitalul peste 1000 lei și vor începe împrumuturile-

19. Niciunul

ANEXA:

Documentele relativ la satele Pietroșani și Vărzăroaia

Copie de pe exemplarul venit cu Ord. Nr. 242 din 11 oct. 1901

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice

CHESTIONAR

pentru societățile economice

1. Numele societății, dacă e societate economică, cooperativă sau de consum	1. Frăția, schimbat mai tîrziu cu „Ion Kalinderu“
2. Comuna Județul Plaiul	2. Pietroșani Muscel Nucșoara
3. Data înființării	3. 1899 ianuarie 30
4. Cîți membri a avut la început societatea	4. Peste 100, dintre care au cotizat numai 47
5. Cu ce capital a început societatea	5. Cu niciunul. Cotizațiile au urmat după înființare
6. Care a fost consiliul de administrație la începutul societății (a se arăta ce ocupație are fiecare membru învățător, preot sau agricultor).	6. Președinte Petre Stănescu, învățător, vice-președinte, Nicolae. Pepenescu arendaș, Casier: N. Nică Tița agricultor. Consilieri: G. P. Nițu, D. Păunescu, N. Albescu, N. Dobrescu, I. I. Băjan, Moise Vasilescu, N. Marinescu, I. T. Stoica, N. Safta, Gh. N. Iacov Avram, Ion V. Ciolan. Cenzori: Ion Albescu, I. Marinescu, Ion Tițescu, Pr. I. Serafimescu.
7. Dacă s-a schimbat consiliul, care e cel actual.	7. Nu s-a schimbat
8. Care e capitalul societății la completarea acestui chestionar	8. 368 lei, dintre care au fost 80 retrași de curînd
9. Să se arate capitalul de care dispun 3 din membrii societății	9. Lei 40, Vasile P. Nițu Lei 40, Elisaveta V. Stan Lei 24, G. P. Nițu
10. Cum s-a întrebuințat capitalul, numai între membri sau și alte persoane străine și care sume s-au împrumutat fiecărei persoane cu polițe sau alte acte.	10. Capitalul e depus prin casier la casa de economii a statului și nu s-a făcut nici o operațiune cu el, neatingînd suma de 1000 lei, de la care se încep împrumuturile conform statutelor.
11. Se protestă vr-o poliță sau a fost vr-o dificultate cu plata împrumuturilor	11. Vezi răsp. 10
12. Capitalurile împrumutate la ce au fost întrebuințate de împrumutători.	12. Vezi răsp. 10
13. De cînd s-a înființat societatea, numărul împrumutaților la alte bănci sau persoane streine s-au mărit sau s-au micșorat.	13. Vezi răsp. 10
14. Cum au privit sătenii înființarea societății și cum o privesc astăzi.	14. La început cu bucurie, iar în urmă înrîuririlor răutăcioase ale celor interesați, cu răceală.
15. Speculanții și cămătarii pun piedici mersului societății și în ce constă aceste pierderi	15. Multe și ocult întocmite. Ele constau în semănare de răceală, îndoială, intimidări și chiar persecuțiuni. Față cu acestea, e un triumf societatea de aici, cu tot încetinelul ei mers. Mai lămuresc că în comune mici și sărace ca aceasta, unde cîțiva tacit asociați, fie ei chiar români neaoși, speculează în detrimentul intereselor celorlalți, societățile economico-culturale cu înțelepciune dirijate sînt mana protectoare a lui Dumnezeu; iar cei ce gîndesc la ridicarea neamului nu fac mai mare serviciu, decît încurajîndu-le, căci neînchipuit de greu se conduc și susțin ele.
16. Persoanele care făceau speculă cu sătenii au intrat ca membrii în societate?	16. Nu
17. Cu ce bănci similare lucrează societatea dv. în cont curent și cu ce dobîndă împrumută de la acele societăți?	17. Nu lucrează
18. Cu ce dobîndă împrumută societatea dv.?	18. 10% după ce va trece capitalul peste 1000 lei și vor începe împrumuturile-
19. Care a fost dividentul în ultimul an?	19. Niciunul

20. Dacă societatea a lucrat cu vre-o bancă să se arate numele ei și din ce cauză a părăsit-o?
21. Ce meșteșug și ce comerț ar putea să trăiască în societatea dv?

22. Există divergență de păreri în folosirea dividentelor și a împrumuturilor făcute de societate; care sînt aceste păreri și care sînt mai întemeiate?
23. Se constată urmări în viața economică a sătenilor de la înființarea societății?
24. Sub ce imbold s-a înființat societatea și cui se datorește inițiativa luată în această privință?

25. Plătește societatea dv. vre-o patentă către stat, cît anual?
26. Cum se poartă față de societatea dv. autoritățile locale?

27. Ce avantagii ați crede că trebuie să dea guvernul printr-o lege societăților, ca să le asigure progresul lor?
28. De la înființarea societății merge descrescînd numărul sătenilor care-și pierd timpul prin cîrciumi?
29. Ce articol de export ar putea da comuna dv?
30. Consiliul de administrație de cîte ori pe lună se adună pentru afacerile societății și dacă vin toți membrii?
31. Consiliul de control controlează regulat operațiunile societății?

20. Nu

21. Comerț de mere, pere, prune, vite și șițărie.
Meșteșuguri: olărie, șițărie, uscare de prune.

23. Societatea e încă la începutul organizării sale, pentru a se fi putut observa aceasta.
24. Numai sub imboldul și inițiativa subscrisului învățător, prin cuvîntări la biserică și serbări școlare, de pomul Crăciunului în anii: 1897, 1898, 1899 și prin mare muncă și stăruință.
25. Nu

26. Vitreg. Funcționarii comunali perpetuează de aproape trei decenii specula în tot ce aici e comerț; înrudiți cu cîrciumari, perceptor formează o gașcă ce privește cu dușmănie făurirea societății. Aceasta poate va forma cu timpul subiectul unui amănunțit raport aparte.
27. Scutirea de orice taxe. Obligația și control preoților și autorităților d-a lucra în acest scop. Incurajeri.
28. Vezi punctul 24

29. Fructe

30. Nu s-a adunat pînă acum

31. Da

32. Pe lîngă acest chestionar să se trimită Ministerului un rezumat al celui mai de seamă proces-verbal dintre încheierile consiliului?

32. N-avem alte procese decît cel pentru schimbarea numelui societăţii

33. Contabilitatea care se ţine e dublă sau e simplă şi de cine se ţine?

33. Niciuna pînă astăzi

34. Care e situaţia societăţii pînă în seara zilei cînd veţi completa acest chestionar; capitalul total al societăţii specificat, cîtă sumă e încasată din taxa de înscriere, din cotizaţii lunare, din sume spre păstrare şi fructificare şi cît din procente; cîte împrumuturi, cîte cheltuieli de întreţinere şi ce numerar este în casă?

34. Numai din cotizaţii s-a încasat suma de 368 lei, deosebit de alţi 80 puşi spre păstrare şi retraşi de curînd din totalul de 448 lei

35. Există şi oameni de alte naţiuni în societăţi?

35. Nu

36. Cum judecaţi că privesc ei societatea?

36. —

37. Serbaţi vre-o zi ca patron al societăţii? Care e acea zi?

37. Pînă acum nu. Pe viitor însă se va hotărî ziua de Sf. Petru

38. În ce local se ţin şedinţele şi se manipulează averile societăţii?

38. La constituirea societăţii şedinţa a fost în şcoală. Încasările la casier acasă.

39. De la înfiinţarea societăţii s-a făcut vre-o executare silită contra vreunui datornic?

39. Nu

40. Din ce cauză acel datornic n-a putut plăti la timp?

40. —

41. Care e numărul locuitorilor din comuna dv?

41. 1036 suflete
200 familii
545 femei
491 bărbaţi
181 contribuabili

42. Care e ocupaţiunea lor principală?

42. Plugăria, pomicultura şi creşterea vitelor; apoi lemnăria (şiţăria)

43. Care sînt ocupaţiunile lor în al doilea rînd?

43. Şiţăria se lucrează de toţi locuitorii, în timpul cînd nu-i cheamă ocupaţiile de mai sus. Olăria mai puţin.

Se atestă exactitatea prezentului chestionar
Învăţător—Diriginte,
P. Stănescu

Ştampila şcoalei

N. B. Chestionarul se va completa şi înainta de urgenţă D-lui Revizor şcolar

20. Dacă societatea a lucrat cu vre-o bancă să se arate numele ei și din ce cauză a părăsit-o?

20. Nu

21. Ce meșteșug și ce comerț ar putea să trăiască în societatea dv?

21. Comerț de mere, pere, prune, vite și șitărie.
Meșteșuguri: olărie, șitărie, uscare de prune.

22. Există divergență de păreri în folosirea dividentelor și a împrumuturilor făcute de societate; care sînt aceste păreri și care sînt mai întemeiate?

23. Se constată urmări în viața economică a sătenilor de la înființarea societății?

23. Societatea e încă la începutul organizării sale, pentru a se fi putut observa aceasta.

24. Sub ce imbold s-a înființat societatea și cui se datorește inițiativa luată în această privință?

24. Numai sub imboldul și inițiativa subscrisului învățător, prin cuvîntări la biserică și serbări școlare, de pomul Crăciunului în anii: 1897, 1898, 1899 și prin mare muncă și stăruință.

25. Plătește societatea dv. vre-o patentă către stat, cît anual?

25. Nu

26. Cum se poartă față de societatea dv. autoritățile locale?

26. Vitreg. Funcționarii comunali perpetuează de aproape trei decenii specula în tot ce aici e comerț; înrudiți cu cîrciumari, perceptor formează o gașcă ce privește cu dușmănie făurirea societății. Aceasta poate va forma cu timpul subiectul unui amănunțit raport aparte.

27. Ce avantagii ați crede că trebuie să dea guvernul printr-o lege societăților, ca să le asigure progresul lor?

27. Scutirea de orice taxe. Obligația și control preoților și autorităților d-a lucra în acest scop. Incurajeri.

28. De la înființarea societății merge descrescînd numărul sătenilor care-și pierd timpul prin cîrciumi?

28. Vezi punctul 24

29. Ce articol de export ar putea da comuna dv?

29. Fructe

30. Consiliul de administrație de cîte ori pe lună se adună pentru afacerile societății și dacă vin toți membrii?

30. Nu s-a adunat pînă acum

31. Consiliul de control controlează regulat operațiunile societății?

31. Da

32. Pe lîngă acest chestionar să se trimită Ministerului un rezumat al celui mai de seamă proces-verbal dintre încheierile consiliului?

32. N-avem alte procese decît cel pentru schimbarea numelui societății

33. Contabilitatea care se ține e dublă sau e simplă și de cine se ține?

33. Niciuna pînă astăzi

34. Care e situația societății pînă în seara zilei cînd veți completa acest chestionar; capitalul total al societății specificat, cîtă sumă e încasată din taxa de înscriere, din cotizații lunare, din sume spre păstrare și fructificare și cît din procente; cîte împrumuturi, cîte cheltuieli de întreținere și ce numerar este în casă?

34. Numai din cotizații s-a încasat suma de 368 lei, deosebit de alți 80 puși spre păstrare și retrași de curînd din totalul de 448 lei

35. Există și oameni de alte națiuni în societăți?

35. Nu

36. Cum judecați că privesc ei societatea?

36. —

37. Serbați vre-o zi ca patron al societății? Care e acea zi?

37. Pînă acum nu. Pe viitor însă se va hotărî ziua de Sf. Petru

38. În ce local se țin ședințele și se manipulează averile societății?

38. La constituirea societății ședința a fost în școală. Încasările la casier acasă.

39. De la înființarea societății s-a făcut vre-o executare silită contra vreunui datornic?

39. Nu

40. Din ce cauză acel datornic n-a putut plăti la timp?

40. —

41. Care e numărul locuitorilor din comuna dv?

41. 1036 suflete
200 familii
545 femei
491 bărbați
181 contribuabili

42. Care e ocupațiunea lor principală?

42. Plugăria, pomicultura și creșterea vitelor; apoi lemnăria (șităria)

43. Care sînt ocupațiunile lor în al doilea rînd?

43. Șităria se lucrează de toți locuitorii, în timpul cînd nu-i cheamă ocupațiile de mai sus. Olăria mai puțin.

Se atestă exactitatea prezentului chestionar
Învățător—Diriginte,
P. Stănescu
Ștampila școalei

N. B. Chestionarul se va completa și înainta de urgență D-lui Revizor școlar

Cota P. II. I. 11771. Academia R.S.R.

Anuarul Băncilor Populare din România
Comuna Pietroşani, jud. Muscel

Activ										
Nr. crt.	Anul	Comuna	Banca populară	Anul înfiinţării	Capital subscris	Casa	Împrumuturi	Dobînzi datorate	Diverse conturi	Totalul activului
1	1906	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	4351 —	71 15	4146 —	— —	— —	4217 15
2	1907	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	6155 —	118 30	6949 —	— —	— —	7081 16
3	1908	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	7121 —	371 80	8663 —	— —	766 86	9311 66
4	1909	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	8256 —	939 48	11245 —	— —	500 —	12684 48
5	1910	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	8638 —	969 40	13425 —	— —	— —	14394 40
6	1911	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	10128 —	1004 17	15738 70	— —	— —	16742 87
7	1912	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	12088 —	2822 43	20089 20	— —	— —	22911 63

Bilanţul Societăţii Cooperative pentru exploatare de păduri din comuna Pietroşani la 31 dec. 1912. 166 30

1.	1912	Pietroşani	Unirea	1910	1360	— —	— —	— —	166 30	166 30

Societatea Cooperativă Pietroşani la 31 decembrie 1929.

Nr. crt.	Comuna	Numele societăţii	Anul înfiinţării	Numărul membrilor	Împrumuturi	Capital social	Fond de rezervă	Rezultate	
								Beneficii	Pierderi
74	Pietroşani	Pietroşani	1904	180	741.710	550.158	56.714	94.284	—

Anuarul

Banca lucre
Înfiinţată în
A început op
Capital sub
Capital soci
Procente

Depuneri sp

Tot
Banca împr
La depuner

Consiliul d
Preşedinte
Casier I. Ti
plugar, Ioa
notar, Preo
Ioan I. Ada

„Adună la
Munciţi fără
înavuţi. Lu
niciodată la
că munca ş
De n-aduni

Societăţii c
Comuna

180 | 741.710 | 550.158 | 56.714 | 94.284 | 1904 | Pietroșani | Pietroșani | 74

Anuarul Băncilor Populare din România pe anul 1904, pag. 982
Comuna Pietroșani

Banca Populară „I. Kalinderu"

Banca lucrează cu Casa Centrală, face operațiuni în comuna Pietroșani
Înființată în anul 1904, luna martie, ziua 1.
A început operațiunile la 1 martie 1904, cu 7 membri și cu lei 300, bani 40.

Capital subscris	lei 2.878
Capital social vărsat	lei 399, bani 60
Procente	lei 23, bani 75
Total:	423, bani 35
Depuneri spre fructificare	
Total general:	423, bani 35

Numărul membrilor asociați la 1 iulie 1904 au fost 21, dintre cari:

Plugari	27
Comercianți	1
Meseriași	1
Preoți	1
Învățători!	1

Banca împrumută pe societari cu 10% și pe nesocietari cu 12%.
La depunerile spre fructificare Banca plătește o dobîndă de 5%

Consiliul de administrație se compune din:
Președinte Petru Stănescu, învățător, Vice-Președinte Nicolaie N. Tița, plugar, Casier I. Tițescu, funcționar. Membri: Gheorghe N. Necula comerciant, Ioan Toma Stoica plugar, Ioan Tițescu telegrafist și Nicolaie P. Nițu plugar. Cenzori: Iosif Georgescu notar, Preotul I. Petrescu și Ioan T. Necula funcționar. Supleanți: Dumitru P. Căvescu, Ioan I. Adam și Ioan G. Vasile plugari.

Banca populară „Ioan Kalinderu"
Comuna Pietroșani, jud. Muscel

STATUT ȘI LIBRET

Sfaturi

„Adună la tinerețe ca să ai la bătrînețe. Prin muncă și economie vei scăpa de sărăcie. Munciți fără preget și puneți la o parte din aceea ce cîștigați, căci numai astfel vă puteți înavuți. Luați pildă de la cei care și-au făcut avere prin muncă și economie și nu rîvniți niciodată la bunul altuia. Învățați pe copii să fie strîngători. Insuflați-le din pruncie că munca și economia sînt temelia fericirii, că norocul fuge de leneși și risipitori... De n-aduni la tinerețe ai să plîngi la bătrînețe."

STATUTELE ȘI LIVRETUL

Societății cooperative de producție și consumație „Pietroșani"
Comuna Pietroșani, jud. Muscel Nr. .....

Titular .....

Cota P. II. I. 11771. Academia R.S.R.

Anuarul Băncilor Populare din România
Comuna Pietroşani, jud. Muscel

Nr. crt.	Anul	Comuna	Banca populară	Anul înfiinţării	Activ: Capital subscris	Casa	Împrumuturi	Dobînzi datorate	Diverse conturi	Totalul activului
1	1906	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	4351 —	71 15	4146 —	— —	— —	4217 15
2	1907	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	6155 —	118 30	6949 —	— —	— —	7081 16
3	1908	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	7121 —	371 80	8663 —	— —	766 86	9311 66
4	1909	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	8256 —	939 48	11245 —	— —	500 —	12684 48
5	1910	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	8638 —	969 40	13425 —	— —	— —	14394 40
6	1911	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	10128 —	1004 17	15738 70	— —	— —	16742 87
7	1912	Pietroşani	I. Kalinderu	1904	12088 —	2822 43	20089 20	— —	— —	22911 63

Bilanţul Societăţii Cooperative pentru exploatare de păduri din comuna Pietroşani la 31 dec. 1912.

1.	1912	Pietroşani	Unirea	1910	1360 —	— —	166 30
					— —	166 30	166 30

Societatea Cooperativă Pietroşani la 31 decembrie 1929.

Nr. crt.	Comuna	Numele societăţii	Anul înfiinţării	Numărul membrilor	Împrumuturi	Capital social	Fond de rezervă	Rezultate: Beneficii	Rezultate: Pierderi
74	Pietroşani	Pietroşani	1904	180	741.710	550.158	56.714	94.284	—

Anuarul Băncilor Populare din România pe anul 1904, pag. 982
Comuna Pietroşani

Banca Populară „I. Kalinderu"

Banca lucrează cu Casa Centrală, face operaţiuni în comuna Pietroşani
Înfiinţată în anul 1904, luna martie, ziua 1.
A început operaţiunile la 1 martie 1904, cu 7 membri şi cu lei 300, bani 40.

Capital subscris lei 2.878
Capital social vărsat lei 399, bani 60
Procente lei 23, bani 75
Total: 423, bani 35

Depuneri spre fructificare

Total general: 423, bani 35

Numărul membrilor asociaţi la 1 iulie 1904 au fost 21, dintre cari:

Plugari	27
Comercianţi	1
Meseriaşi	1
Preoţi	1
Învăţători!	1

Banca împrumută pe societari cu 10% şi pe nesocietari cu 12%.
La depunerile spre fructificare Banca plăteşte o dobîndă de 5%

Consiliul de administraţie se compune din:
Preşedinte Petru Stănescu, învăţător, Vice-Preşedinte Nicolaie N. Ţiţa, plugar, Casier I. Ţiţescu, funcţionar. Membri: Gheorghe N. Necula comerciant, Ioan Toma Stoica plugar, Ioan Ţiţescu telegrafist şi Nicolaie P. Niţu plugar. Cenzori: Iosif Georgescu notar, Preotul I. Petrescu şi Ioan T. Necula funcţionar. Supleanţi: Dumitru P. Căvescu, Ioan I. Adam şi Ioan G. Vasile plugari.

Banca populară „Ioan Kalinderu"
Comuna Pietroşani, jud. Muscel

STATUT ŞI LIBRET

Sfaturi

„Adună la tinereţe ca să ai la bătrîneţe. Prin muncă şi economie vei scăpa de sărăcie. Munciţi fără preget şi puneţi la o parte din aceea ce cîştigaţi, căci numai astfel vă puteţi înavuţi. Luaţi pildă de la cei care şi-au făcut avere prin muncă şi economie şi nu rîvniţi niciodată la bunul altuia. Învăţaţi pe copii să fie strîngători. Insuflaţi-le din pruncie că munca şi economia sînt temelia fericirii, că norocul fuge de leneşi şi risipitori... De n-aduni la tinereţe ai să plîngi la bătrîneţe."

STATUTELE ŞI LIVRETUL

Societăţii cooperative de producţie şi consumaţie „Pietroşani"
Comuna Pietroşani, jud. Muscel Nr. .....

Titular .....

FOAIE DE ZESTRE[1]

1880 octombrie 19.

Cu adjutorul lui Dumnezeu și al prea sfintei sale Maici făcut-am această foae de zestre, ce o dăm fiicei noastre Ioana ce voește a trece în legitimă căsătorie cu junele Petre N. Plopeanu, și prin care îi constituim dotă averea mai jos semnată adică:

1. Una jumătate pogon pămînt de hrană fînețe numit „În Buturi" și care se hotărește spre răsărit cu Drumul Luncii, spre miazăzi cu Ioana Pană, spre apus cu locul nostru, și spre miază-noapte cu locul Badii Păduraru.

	Lei B.
2. Una junice vacă gonită ce avem astăzi	100
3. Una pătură de lînă groasă	20
4. Două țoale de lînă subțire	20
5. Una zeghe nouă de miță	20
6. Un cojoc cu mînici nou	23
7. Una lăibăruț de postav	11
8. Opt ii bune și patru de purtare	100
9. Șase fețe bune și una de purtare	65
10. Opt peschire din care două din borangic și 6 de bumbac	50
11. Două perine de lînă văpsite	6
12. Două brîne — idem	6
13. Una masă de pînză și 2 șervete	8
14. Una pereche cizme și una pereche botini	20
15. Unu trenci nou	2
	451

Peste tot cincisprezece articole din care rezultă țifra de lei patru sute cincizeci și unu, care toate acestea le dăm din mila lui Dumnezeu și agonisita noastră și Dumnezeu să le înmulțească

Ioana Teroaea adeverează și voi fi răspunzătoare.

ss/ indescifrabil

Ene Nițu — idem

Ca supliment celor cedate de cea sus semnată muma noastră cedăm și noi ca dotă numitei june obiectele următoare:

1. Unu junc de bou mînzat
2. Una grăsună rîmător

Pentru care ne subsemnăm cu punerea degetului.

Gheorghe Radu Boașii (semnăturile)
Elisabeta consoarta sa

ss/indescifrabil
ss/ Nică Necula — idem
ss/ Ene Nițu — idem
ss/ indescifrabil

Scriitor cu știrea numiților și martor ss/ I. Brătulescu

[1] Colecția autorului

Notă. Măsur
închinate domn
robitor.

de măsurătoare
Pietroșani dezr

Pogoane	Prăjini
3	2
5	5
3	2
5	3
5	3
5	3
5	3
4	23
5	3
5	3
3	2
5	2
4	2
5	1
3	
5	3
5	1
5	2
5	23
5	5
5	3
5	1
3	2
7	5
5	1
5	3
8	2
3	3
7	6
5	3
3	3
5	6
3	3
3	2
3	3
7	6
5	3

Notă. Măsurătoarea din catastiful de mai jos se încheie cu cîteva versuri populare, închinate domnitorului Alex. I. Cuza, al cărui portret era venerat ca al unui sfînt dezrobitor.

CATASTIF

de măsurătoare particulară a foștilor clăcași pe proprietatea Gh. G. Baldovin, în satul Pietroșani dezrobită de Măria Sa Alexandru Ioan I la 1865.

Pogoane	Prăjini	Stînjeni	Palme	Degete	Linii	Numele și prenumele	Pagina	Clasarea
3	2	1	4	6	—	Niță al Bichi	1	cu brațele
5	5	0	0	—	—	Marin Jidovu	2	cu 2 boi
3	2	0	7	4	5	Ene Pătrașcu	3	cu 2 boi
5	3				3	Stanca Miclăuși	4	cu 2 boi
5	3	1	4			Ion Ungureanu	5	cu 2 boi
5	3	0	4	8	6	Iacov Avram	6	cu 2 boi
5	3	0	4		9	Avram Avram	7	cu 2 boi
4	23	1			4	Nițu Grumezea	8	cu 2 boi
5	3	0	1	2		Gheorghe Toaderu	9	cu 2 boi
5	3	0	2	7	5	Niță Toader	10	cu 2 boi
3	2	0	0			Ion Bican	11	cu brațele
5	2	0	0	0	4	Nicolae Joița	12	cu 2 boi
4	2	2	0	0	5	Ene Nițu	13	cu 2 boi
5	1	0	1	2		Vasile Sandu	14	cu 2 boi
3		3	1			Ioana Vasile Pătrașcu	15	cu brațele
5	3	1	1	9	2	Moise Pătrașcu	16	cu 2 boi
5	1	1	6	5	1	Pană Sandu	17	cu 2 boi
5	2		6	9	2	Oprea Sandu	18	cu 2 boi
5	23					Toma Necula (Nicolae Bucura)	19	cu 2 boi
5	5	1		4		Ion Adam	20	cu 2 boi
5	3		6	8	2	Ioan G. G. Badea	21	cu 2 boi
5	1		7	3		Andronache Badea	22	cu 2 boi
3	2	6	4	4		Maria Sandului	23	cu brațele
7	5	2	2	2		Vasile Stan Rotaru	24	cu 4 boi
5	1					David Stan Rotaru	25	cu 2 boi
5	3				7	Badea Pădurarului	26	cu 2 boi
8	2	5	5			Ionică Sofron și Sofrona	27	cu 2 boi și
							28	brațele
							29	cu brațele
3	3	1	1	4		Năstase Bican	30	cu 4 boi
7	6	0	0	1		Nicolae Necșulescu	31	cu 2 boi
5	3					Nică al Tiții	32	cu brațele
3	3	1	4		2	Niță al Radului	33	cu 2 boi
5	6		2	8		Ian al lui Mihai	34	cu brațele
3	3			4	8	Chiva Ghauloaia	35	cu brațele
3	2	1	6			Nicolae Niță Radu	36	cu brațele
3	3	2	1			Gheorghe Rotaru	37	cu 4 boi
7	6		4	1		Ioan al Nuți	38	cu 4 boi
5	3				1	Niță Oproiu		

FOAIE DE ZESTRE[1]

1880 octombrie 19.

Cu adjutorul lui Dumnezeu și al prea sfintei sale Maici făcut-am această foae de zestre, ce o dăm fiicei noastre Ioana ce voește a trece în legitimă căsătorie cu junele Petre N. Plopeanu, și prin care îi constituim dotă averea mai jos semnată adică:

1. Una jumătate pogon pămînt de hrană fîneț numit „În Buturi" și care se hotărește spre răsărit cu Drumul Luncii, spre miazăzi cu Ioana Pană, spre apus cu locul nostru, și spre miază-noapte cu locul Badii Păduraru.

	Lei B.
2. Una junice vacă gonită ce avem astăzi	100
3. Una pătură de lînă groasă	20
4. Două țoale de lînă subțire	20
5. Una zeghe nouă de mițe	20
6. Un cojoc cu mînici nou	23
7. Una lăibăruț de postav	11
8. Opt ii bune și patru de purtare	100
9. Șase fețe bune și una de purtare	65
10. Opt peschire din care două din borangic și 6 de bumbac	50
11. Două perine de lînă văpsite	6
12. Două brîne — idem	6
13. Una masă de pînză și 2 șervete	8
14. Una pereche cizme și una pereche botini	20
15. Unu trenci nou	2
	451

Peste tot cincisprezece articole din care rezultă țifra de lei patru sute cincizeci și unu, care toate acestea le dăm din mila lui Dumnezeu și agonisita noastră și Dumnezeu să le înmulțească

Ioana Teroaea adeverează și voi fi răspunzătoare.

ss/ indescifrabil

Ene Nițu — idem

Ca supliment celor cedate de cea sus semnată muma noastră cedăm și noi ca dotă numitei june obiectele următoare:

1. Unu junc de bou mînzat
2. Una grăsună rîmător

Pentru care ne subsemnăm cu punerea degetului.

Gheorghe Radu Boașii
Elisabeta consoarta sa (semnăturile)

ss/indescifrabil
ss/ Nică Necula — idem
ss/ Ene Nițu — idem
ss/ indescifrabil

Scriitor cu știrea numiților și martor ss/ I. Brătulescu

[1] Colecția autorului

Notă. Măsurătoarea din catastiful de mai jos se încheie cu cîteva versuri populare, închinate domnitorului Alex. I. Cuza, al cărui portret era venerat ca al unui sfînt dezrobitor.

CATASTIF

de măsurătoare particulară a foștilor clăcași pe proprietatea Gh. G. Baldovin, în satul Pietroșani dezrobită de Măria Sa Alexandru Ioan I la 1865.

Pogoane	Prăjini	Stînjeni	Palme	Degete	Linii	Numele și prenumele	Pagina	Clasarea
3	2	1	4	6	—	Niță al Bichi	1	cu brațele
5	5	0	0	—	—	Marin Jidovu	2	cu 2 boi
3	2	0	7	4	5	Ene Pătrașcu	3	cu 2 boi
5	3				3	Stanca Miclăuși	4	cu 2 boi
5	3	1	4			Ion Ungureanu	5	cu 2 boi
5	3	0	4	8	6	Iacov Avram	6	cu 2 boi
5	3	0	4		9	Avram Avram	7	cu 2 boi
4	23	1			4	Nițu Grumezea	8	cu 2 boi
5	3	0	1	2		Gheorghe Toaderu	9	cu 2 boi
5	3	0	2	7	5	Niță Toader	10	cu 2 boi
3	2	0	0			Ion Bican	11	cu brațele
5	2	0	0	0	4	Nicolae Joița	12	cu 2 boi
4	2	2	0	0	5	Ene Nițu	13	cu 2 boi
5	1	0	1	2		Vasile Sandu	14	cu 2 boi
3		3	1			Ioana Vasile Pătrașcu	15	cu brațele
5	3	1	1	9	2	Moise Pătrașcu	16	cu 2 boi
5	1	1	6	5	1	Pană Sandu	17	cu 2 boi
5	2		6	9	2	Oprea Sandu	18	cu 2 boi
5	23					Toma Necula (Nicolae Bucura)	19	cu 2 boi
5	5	1		4		Ion Adam	20	cu 2 boi
5	3		6	8	2	Ioan G. G. Badea	21	cu 2 boi
5	1		7	3		Andronache Badea	22	cu 2 boi
3	2	6	4	4		Maria Sandului	23	cu brațele
7	5	2	2	2		Vasile Stan Rotaru	24	cu 4 boi
5	1					David Stan Rotaru	25	cu 2 boi
5	3				7	Badea Pădurarului	26	cu 2 boi
8	2	5	5			Ionică Sofron și Sofrona	27 28	cu 2 boi și brațele
3	3	1	1	4		Năstase Bican	29	cu brațele
7	6	0	0	1		Nicolae Necșulescu	30	cu 4 boi
5	3					Nică al Tiții	31	cu 2 boi
3	3	1	4		2	Niță al Radului	32	cu brațele
5	6		2	8		Ian al lui Mihai	33	cu 2 boi
3	3			4	8	Chiva Ghauloaia	34	cu brațele
3	2	1	6			Nicolae Niță Radu	35	cu brațele
3	3	2	1			Gheorghe Rotaru	36	cu brațele
7	6		4	1		Ioan al Nuți	37	cu 4 boi
5	3				1	Niță Oproiu	38	cu 4 boi

Pogoane	Prăjini	Stinjeni	Palme	Degete	Linii	Numele și prenumele	Pagina	Clasarea
						Istrate Sora	39	cu 2 boi
5	3					Nicolae Toma	40	cu 2 boi
5	2					Petre Rotariu	41	cu 2 boi
5	4					Joița lui Bucur	42	cu brațele
3	2				5	Ian Ghiță Chelaru	43	cu 2 boi
4	22	2			8	Nică Necula	44	cu 2 boi
4	23		7		7	Petre Sălbișanu	45	cu 2 boi
5		1	1	5	9	Nicolae Nițu Pană și	46	cu 2 boi și
8	5	1	4			Dragomir Stoica	47	brațele
						Mihai Nițu	48	cu 2 boi
5	3		4	3		Preotul Petre Popescu	49	la cămin
	12	2				Din al Marti	50	cu 2 boi
5	3			5	2	Maria Iordache	51	cu brațele
3	1		5	2	3	Albu Ioan	52	cu 2 boi
4	23		2	6	4	Sandu Ioan	53	cu 2 boi
4	23		3	3	1	Oancea Neacși	54	cu 2 boi
5	1			3		Istrate Zărnescu	55	
4	23				7	Petre Dumitru	56	cu doi boi
5	3				7	Samoilă Bănică	57	cu brațele
3	6		1		8	Sultana Păceșoaia	58	cu brațele
2	22					Iova N. Ioniță	59	cu brațele
3	1					Istrate Bratu	60	
4	23		6			Ghețea Morcov	63	cu brațele
3	10			9		Nicolae Popescu	64	cu 4 boi
7	6					Dumitru Safti	65	cu 2 boi
4	23		1	1		Ioan Vasilescu	66	cu 4 boi
7	6	1	4	2	4	Stan Țoiu	67	cu brațele
3	2		2			Safta Gheorghe	68	cu 4 boi
7	6		3	1		Tița Savu Miercan	69	
4	23	1	1			Sandu Plopeanu	70	cu brațele
3	2					Nicolae Plopeanu	71	cu 2 boi
5	1		7		5	Marin Bratu	72	cu 2 boi
5	1					Tudor Radu Plopeanu	73	cu 2 boi
5	9					Nicolae Bolboroc	74	cu brațele
3	2		2			Gheorghe Gligore		
4	23	1		6		Licarici	75	
						Voica Dumitru Doici	76	la cămin
	5	1	2			Maria Marti	77	cu brațele
3	4	1			5	Ioan Nedelcoasu	78	cu 2 boi
5	3		4		5	Dinu Nedeli	79	cu 2 boi
4	23		3	8		Stanca Mani	80	la cămin
	5					Tache Lița Ivan	81	cu brațele
	64	13				Petre Nicolae Popa	82	cu 2 boi
5	3		2	2		Niță al Marti	83	cu 2 boi
5	3			1		Ghiță Chelaru	84	cu brațele
2	19+8	2	4			Badea Boiangiu	85	căminaș
	5			7		Biserica	86	căminaș
12	6	1	7		2			

Model după tabela litera A a foștilor clăcași Pietroșani pe proprietatea D-lui Gheorghe Baldovin

Categoria

4 boi		2 boi		Brațele	
Pogoane	Prăjini	Pogoane	Prăjini	Pogoane	Prăjini
7 Lei	$6\frac{20}{24}$ Parale	5 Lei	$\frac{53}{72}$ Parale	3 Lei	$9\frac{5}{48}$ Parale
85	24	66	24	47	30

Spre a se ști că delimitarea izlazului între săteni a fost făcută de o comisiune compusă din: preotul comunei Petre Popescu, consăteanul N. Nițu și delegatul N. Necșulescu.

S-a lăsat drum public, pe lîngă țarină, din valea Ruzi pînă la „Moșteni" cu o lungime de una prăjină, din țarină spre apus.

Acest catastif să fie
Tuturor în bucurie
Pentru partea de moșie
Moșia cea cîștigată
Ce-a fost robită în clacă
Clacă, dijmă obăgie,
De acum să nu mai fie
Numai bună fericire
De la Domnul moștenire

Delegat *N. Necșulescu*

Tabela cătunului „Vărzăroaia" în afară de cei 12 moșneni

Pogoane	Prăjini	Stînjeni	Palme	Degete	Numele și prenumele	Pagina	Clasarea
2	8	—	6	—	Andronache Soare	1	cu brațele
2	8	—	6	—	Ghică Grăjdan	2	cu brațele
5	2	1	—	—	Dumitru Neamțu	3	cu patru boi
4	5	2	2	—	Ion Mălușan	4	cu doi boi
8	12	—	2	5	Ghică Nicolescu (măsa)	5—6	cu 2 boi
4	5	—	6	5	Dinu Niculae	7	cu doi boi
5	17+32		7	—	Sandu Neculae	8	cu patru boi
5	20	1	3	—	Grigore Dan	9	cu patru boi
4	5	—	6	—	Niță Ion Ciolan	10	cu patru boi

Pogoane	Prăjini	Stînjeni	Palme	Degete	Linii	Numele şi prenumele	Pagina	Clasarea
5	3					Istrate Sora	39	cu 2 boi
5	2					Nicolae Toma	40	cu 2 boi
5	4					Petre Rotariu	41	cu 2 boi
3	2					Joița lui Bucur	42	cu brațele
4	22	2			5	Ian Ghiță Chelaru	43	cu 2 boi
4	23		7		8	Nică Necula	44	cu 2 boi
5		1	1	5	7	Petre Sălbișanu	45	cu 2 boi
8	5	1	4		9	Nicolae Nițu Pană și	46	cu 2 boi și
						Dragomir Stoica	47	brațele
5	3		4	3		Mihai Nițu	48	cu 2 boi
	12	2				Preotul Petre Popescu	49	la cămin
5	3			5	2	Din al Marti	50	cu 2 boi
3	1		5	2	3	Maria Iordache	51	cu brațele
4	23		2	6	4	Albu Ioan	52	cu 2 boi
4	23		3	3	1	Sandu Ioan	53	cu 2 boi
5	1			3		Oancea Neacși	54	cu 2 boi
4	23				7	Istrate Zărnescu	55	
5	3				7	Petre Dumitru	56	cu doi boi
3	6		1		8	Samoilă Bănică	57	cu brațele
2	22					Sultana Păceșoaia	58	cu brațele
3	1					Iova N. Ioniță	59	cu brațele
4	23		6			Istrate Bratu	60	
3	10			9		Ghețea Morcov	63	cu brațele
7	6					Nicolae Popescu	64	cu 4 boi
4	23		1	1		Dumitru Safti	65	cu 2 boi
7	6	1	4	2	4	Ioan Vasilescu	66	cu 4 boi
3	2		2			Stan Țoiu	67	cu brațele
7	6		3	1		Safta Gheorghe	68	cu 4 boi
4	23	1	1			Tița Savu Miercan	69	
3	2					Sandu Plopeanu	70	cu brațele
5	1		7		5	Nicolae Plopeanu	71	cu 2 boi
5	1					Marin Bratu	72	cu 2 boi
5	9					Tudor Radu Plopeanu	73	cu 2 boi
3	2		2			Nicolae Bolboroc	74	cu brațele
4	23	1		6		Gheorghe Gligore		
						Licarici	75	
	5	1	2			Voica Dumitru Doici	76	la cămin
3	4	1			5	Maria Marti	77	cu brațele
5	3		4		5	Ioan Nedelcoasu	78	cu 2 boi
4	23		3	8		Dinu Nedeli	79	cu 2 boi
	5					Stanca Mani	80	la cămin
	64	13				Tache Liță Ivan	81	cu brațele
5	3		2	2		Petre Nicolae Popa	82	cu 2 boi
5	3			1		Niță al Marti	83	cu 2 boi
2	19+8	2	4			Ghiță Chelaru	84	cu brațele
	5			7		Badea Boiangiu	85	căminaș
12	6	1	7		2	Biserica	86	căminaș

Model după tabela litera A a foștilor clăcași Pietroșani pe proprietatea D-lui Gheorghe Baldovin

Categoria

4 boi		2 boi		Brațele	
Pogoane	Prăjini	Pogoane	Prăjini	Pogoane	Prăjini
7	$6\frac{20}{24}$	5	$\frac{53}{72}$	3	$9\frac{5}{48}$
Lei	Parale	Lei	Parale	Lei	Parale
85	24	66	24	47	30

Spre a se ști că delimitarea izlazului între săteni a fost făcută de o comisiune compusă din: preotul comunei Petre Popescu, consăteanul N. Nițu și delegatul N. Necșulescu.

S-a lăsat drum public, pe lîngă țarină, din valea Ruzi pînă la „Moșteni" cu o lungime de una prăjină, din țarină spre apus.

Acest catastif să fie
Tuturor în bucurie
Pentru partea de moșie
Moșia cea cîștigată
Ce-a fost robită în clacă
Clacă, dijmă obăgie,
De acum să nu mai fie
Numai bună fericire
De la Domnul moștenire

Delegat *N. Necșulescu*

Tabela cătunului „Vărzăroaia" în afară de cei 12 moșneni

Pogoane	Prăjini	Stînjeni	Palme	Degete	Numele şi prenumele	Pagina	Clasarea
2	8	—	6	—	Andronache Soare	1	cu brațele
2	8	—	6	—	Ghică Grăjdan	2	cu brațele
5	2	1	—	—	Dumitru Neamțu	3	cu patru boi
4	5	2	2	—	Ion Mălușan	4	cu doi boi
8	12	—	2	5	Ghică Nicolescu (măsa)	5—6	cu 2 boi
4	5	—	6	5	Dinu Niculae	7	cu doi boi
5	17+32		7	—	Sandu Neculae	8	cu patru boi
5	20	1	3	—	Grigore Dan	9	cu patru boi
4	5	—	6	—	Niță Ion Ciolan	10	cu patru boi

Pogoane	Prăjini	Stînjeni	Palme	Degete	Numele și prenumele	Pagina	Clasarea
4	2	2	6	—	Ion Hina	11	cu 2 boi
4	5	—	6	—	Ioan Pepenel	12	cu 2 boi
4	5	—	—	—	Toma Niță Necula	13	cu 2 boi
3	23+6	2	6+2	—	Ioan Căvescu	14	cu 2 boi
5	21	—	2	—	Marcu Gheorghe	15	cu patru boi
4	5	—	2	—	Gheorghe Niță Necula	16	cu 2 boi
4	5	—	7	—	Stoica Niță Necula	17	cu 2 boi
5	21	1	—	—	Gheorghe Stoica	18	cu 4 boi
4	5	—	1	—	Mihai Gheorghe	19	cu 2 boi
5	20	1	6	—	Dumitru Nițului	20	cu 4 boi
5	20	1	5	—	Vasile Ion Ciolan	21	cu 4 boi
					(un loc gol în tabelă)	22	
4	4	—	7	—	Grigore Stoica	23	cu 2 boi
2	14	2	2	—	Bănică Elena	24	cu brațele
5	15	2	3	—	Petre Nițului	24 bis	cu 4 boi
5	23	1	—	—	Stoica Gheorghe	25	cu 4 boi
5	21	1	6	—	Ilie Marcu	26	cu 4 boi
4	4	—	4	5	Neculae Marcu	27	cu 2 boi
4	5	2	7	—	Gheorghe Cismaru	28	cu 2 boi
2	13	1	6	—	Maria Pașcalea	29	cu brațele
4	6	—	—	5	Damaschin Gheorghe	30	cu 2 boi
4	6	—	1	—	Vasile al Dinii	31	cu 2 boi
2	15	—	—	—	Gheororghe Gaulea	32	cu brațele
4	5	—	—	—	Moise Mioului	34	cu 2 boi
5	20	2	3	5	Ion Ghilencia	33	cu 4 boi
4	5	—	7	—	Neculae Uții	35	cu 2 boi
2	15	2	4	—	Ion Băjan	36	cu brațele
9	15	—	6	—	Biserica	37	

Delegat *N. Necșulescu*

Domnule proprietari

Prin aceasta venim a te ruga ca d-ta sau prin oamenii d-tale, te rugăm ca să binevoiți a veni spre a ne dijmui sălciile ce le avem rămase în partea d-tale după delimitare. Care sînt în Zăvoi și pe Valea Rudii. Pentru care te rugăm pentru aceasta d-le proprietar ca să avem un răspuns.

1866 decembrie 28

ss) Eu Ion Vasilescu
ss) Eu Nicolae Plopeanu
ss) Eu Avram Avram
ss) Eu G. G. Vasile Pătrașcu
ss) Eu Nițu Grumeazea
ss) Eu Ion Ion Sofron
ss) Eu Niță Toader

ss) Eu Vaile Stan B.
ss) Eu Ion al Nuţi
ss) Eu Toma Necula
ss) Eu N. Necşulescu
ss) Eu Ion Bănică
ss) Eu Safta G. G.
ss) Eu Ion Adam

D-lui Proprietar Gheorghe G. G. Baldovin [1]

NOTA. Din acest document se vede că în urma împroprietăririi de la 1864, ţăranii căpătă încredere în ei şi curaj, cerînd proprietarului să le respecte dreptul lor.

COPIE

Domnului Prefect al jud Muscel

nr. 159 din 1897 februarie 23.

Avînd pozitivă informaţiune cum că d-voastră doriţi a veni în inspecţia acestei comuni acum zilele astea, am simţit o-mare bucurie şi venim prin aceasta a vă arăta starea situaţiunei comunei noastre Pietroşani după cum urmează:

1. Comuna noastră Pietroşani este compusă din două cătune, adică cătunul de reşedinţă Pietroşani şi cătunul Vărzăroaia.
2. În cătunul Pietroşani se află 121 familii şi 105 contribuabili iar în cătunul Vărzăroaia se află 70 familii şi 65 contribuabili
3. În ambele cătune se află 942 suflete.
4. În comună se află o biserică parohială, iar în cătun se află o biserică filială, servite amîndouă de un singur preot şi doi cîntăreţi.
5. În această comună se află o singură şcoală servită de un singur învăţător plătit de stat.
6. În această comună se află 2 mori şi anume:
   domnul Gheorghe Baldovin şi doamna Evdochia P. Pîrîianu.
7. În această comună se află 2 stabilimente în care se exercită comerţ.
   b) venituri încasate de la 1 aprilie şi pînă astăzi sînt de lei 1.126 bani 61; iar cheltuielile de lei 1.016 bani 42.

Iar în această comună se află localul de primărie în bună stare, construit acum de nou; iar localul şcolii în stare proastă.

Terminînd cu aceasta, venim cu respect a supune la cunoştinţă d-voastră cele de mai sus spre cele legale

(Primăria com. Pietroşani (dos. pe 1897) Primar — indescifrabil

[1] Colecţia autorului.

Pogoane	Prăjini	Stînjeni	Palme	Degete	Numele şi prenumele	Pagina	Clasarea
4	2	2	6	—	Ion Hina	11	cu 2 boi
4	5	—	6	—	Ioan Pepenel	12	cu 2 boi
4	5	—	—	—	Toma Niţă Necula	13	cu 2 boi
3	23+6	2	6+2	—	Ioan Căvescu	14	cu 2 boi
5	21	—	2	—	Marcu Gheorghe	15	cu patru boi
4	5	—	2	—	Gheorghe Niţă Necula	16	cu 2 boi
4	5	—	7	—	Stoica Niţă Necula	17	cu 2 boi
5	21	1	—	—	Gheorghe Stoica	18	cu 4 boi
4	5	—	1	—	Mihai Gheorghe	19	cu 2 boi
5	20	1	6	—	Dumitru Niţului	20	cu 4 boi
5	20	1	5	—	Vasile Ion Ciolan	21	cu 4 boi
					(un loc gol în tabelă)	22	
4	4	—	7	—	Grigore Stoica	23	cu 2 boi
2	14	2	2	—	Bănică Elena	24	cu braţele
5	15	2	3	—	Petre Niţului	24 bis	cu 4 boi
5	23	1	—	—	Stoica Gheorghe	25	cu 4 boi
5	21	1	6	—	Ilie Marcu	26	cu 4 boi
4	4	—	4	5	Neculae Marcu	27	cu 2 boi
4	5	2	7	—	Gheorghe Cismaru	28	cu 2 boi
2	13	1	6	—	Maria Paşcalea	29	cu braţele
4	6	—	—	5	Damaschin Gheorghe	30	cu 2 boi
4	6	—	1	—	Vasile al Dinii	31	cu 2 boi
2	15	—	—	—	Gheororghe Gaulea	32	cu braţele
4	5	—	—	—	Moise Mioului	34	cu 2 boi
5	20	2	3	5	Ion Ghilencia	33	cu 4 boi
4	5	—	7	—	Neculae Uţii	35	cu 2 boi
2	15	2	4	—	Ion Băjan	36	cu braţele
9	15	—	6	—	Biserica	37	

Delegat *N. Necşulescu*

Domnule proprietari

Prin aceasta venim a te ruga ca d-ta sau prin oamenii d-tale, te rugăm ca să binevoiţi a veni spre a ne dijmui sălciile ce le avem rămase în partea d-tale după delimitare. Care sînt în Zăvoi şi pe Valea Rudii. Pentru care te rugăm pentru aceasta d-le proprietar ca să avem un răspuns.

1866 decembrie 28

ss) Eu Ion Vasilescu
ss) Eu Nicolae Plopeanu
ss) Eu Avram Avram
ss) Eu G. G. Vasile Pătraşcu
ss) Eu Niţu Grumeazea
ss) Eu Ion Ion Sofron
ss) Eu Niţă Toader

ss) Eu Vaile Stan B.
ss) Eu Ion al Nuţi
ss) Eu Toma Necula
ss) Eu N. Necşulescu
ss) Eu Ion Bănică
ss) Eu Safta G. G.
ss) Eu Ion Adam

D-lui Proprietar Gheorghe G. G. Baldovin [1]

NOTA. Din acest document se vede că în urma împroprietăririi de la 1864, ţăranii căpătă încredere în ei şi curaj, cerînd proprietarului să le respecte dreptul lor.

COPIE

Domnului Prefect al jud Muscel

nr. 159 din 1897 februarie 23.

Avînd pozitivă informaţiune cum că d-voastră doriţi a veni în inspecţia acestei comuni acum zilele astea, am simţit o-mare bucurie şi venim prin aceasta a vă arăta starea situaţiunei comunei noastre Pietroşani după cum urmează:

1. Comuna noastră Pietroşani este compusă din două cătune, adică cătunul de reşedinţă Pietroşani şi cătunul Vărzăroaia.
2. În cătunul Pietroşani se află 121 familii şi 105 contribuabili iar în cătunul Vărzăroaia se află 70 familii şi 65 contribuabili
3. În ambele cătune se află 942 suflete.
4. În comună se află o biserică parohială, iar în cătun se află o biserică filială, servite amîndouă de un singur preot şi doi cîntăreţi.
5. În această comună se află o singură şcoală servită de un singur învăţător plătit de stat.
6. În această comună se află 2 mori şi anume:
   domnul Gheorghe Baldovin şi doamna Evdochia P. Pîrîianu.
7. În această comună se află 2 stabilimente în care se exercită comerţ.
   b) venituri încasate de la 1 aprilie şi pînă astăzi sînt de lei 1.126 bani 61; iar cheltuielile de lei 1.016 bani 42.

Iar în această comună se află localul de primărie în bună stare, construit acum de nou; iar localul şcolii în stare proastă.

Terminînd cu aceasta, venim cu respect a supune la cunoştinţă d-voastră cele de mai sus spre cele legale

Primar — indescifrabil

(Primăria com. Pietroşani (dos. pe 1897)

[1] Colecţia autorului.

1. REZUMATUL DOCUMENTULUI[1]

Arh. St. Buc. D.I.R.B. Țara Rom. vol. VI. Nr. 21 pag. 17—18—19

1591 (7100) Septembrie 1. București Ștefan Surdul Voevod întărește lui Dragomir postelnic și cetei lui, Mușa și Vișa, satul Pietroșani, în urma mai multor judecăți.

„1591 septembrie 1 — decembrie" 7100, București

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Ștefan voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și prea bunului „Ion" voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dragomir postelnic din Cățucleşti[1]) și cu ceata lui, Mușa și Vișa și cu fii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să-i fie ocină în sat în Pietroșani din partea lui Stănilă vornic jumătate și din cealaltă jumătate a treia parte, însă din cîmp și din baltă și din pădure și cu vecini și de peste tot hotarul pentru că această mai sus zisă ocină a fost dreaptă dedină a lui Stănilă vornic, fiul lui Toma.

Iar cînd a fost în zilele răsposatului Petrașco voevod, Stănilă vornic, el a așezat și a înfrățit pe Marco pîrcălab, care se chiamă pe monahie părintele Maxim, de bună voia lui. Iar după aceea, părintele Maxim, el a cumpărat mai sus zisul sat de la Stănilă vornic, însă pe acea mai sus zisă jumătate a dat aspri gata 12.000 și un cal bun, prețul lui este 5000 aspri, iar pe acea a treia parte din jumătate a dat 4000 aspri. Și a vîndut Stănilă vornic de bună voia lui. Și a stăpînit părintele Maxim acest sat în pace, pînă în zilele răposatului Alixandru voevod.

Apoi, a avut pîră înaintea lui Alexandru voevod părintele Maxim cu Zlata, care-i fusese odinioară jupaniță. Și așa a pîrît Zlata, ca să aibă și ea în acel sat și că a dat din agonisita ei împreună cu Maxim monah, cînd au cumpărat acea ocină. Iar întru aceasta, răposatul Alixandru voevod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a văzut și cartea răsposatului Petrașco Voevod, că a cumpărat singur Maxim monah acel sat din dreapta lui agonisită, pe care a strîns-o cînd a fost boier, iar Zlata n-a dat niciun aspru. Încă i-a dat domnia lui Zlatei lege, 12 boieri, să jure că a cumpărat și ea în acel sat împreună cu Maxim, iar Zlata nicicum n-a putut să se apuce de lege, ci a rămas de lege dinaintea lui Alixandru voevod, ca mai mult amestec să nu aibă nicicînd.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voevod, sluga domniei mele Dragomir postelnic și cu ceata lui, Mușa și Vișa, nepoții lui Maxim monah, ci au sărăcit și au fost în mare nevoie și supărare în zilele lui Mihnea voevod. Iar Pătru și Dobrișan și Tudoran, nepoții Zlatei, ei au cotropit și au luat satul mai sus zis cu sila, nici cu pîră, nici cu lege, nici cu nimic și l-au ținut puțină vreme pînă cînd am venit domnia mea în țara domniei mele și în scaunul domniei mele să judec toată țara domniei mele cu dreptatea lui Dumnezeu, ca ceilalți domni care au fost înainte.

Iar întru aceasta, au venit înaintea domniei mele sluga domniei mele Dragomir postelnic și ceata lui, Vișa și Mușa, și au stat de față cu Pătru și Dobrișan și cu Tudoran. Și așa pîra Pătru și ceata lui, înaintea domniei mele că este al lor satul mai sus scris. Iar intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cărțile răposatului Petrașco voevod, că n-a cumpărat Zlata nici-o ocină cu Maxim monah și că n-a avut niciun amestec

[1]) Scris întîi: Cărțucleşti, apoi corectat.

cu ocina lui Maxim. Și am văzut domnia mea și cartea răsposatului Alixandru că a rămas Zlata de 12 boieri și astfel iarăși au rămas Pătru și Dobrișan și Tudoran de lege dinaintea domniei mele.

Iar după aceea cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Dragomir postelnic și ceata lui, Mușa și Vișa, iar n-au putut să se liniștească de Pătru, fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran postelnic, ci așa au pîrît înaintea domniei mele, ca să aibă el singur parte de acel sat. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut și am adeverit domnia mea că umblă și poartă divanul domniei mele cu cărți și cu cuvinte mincinoase. Și intru aceasta domnia mea l-am izgonit cu mare rușine din divanul domniei mele și a doua oară, ca mai mult amestec să nu aibă. Și am luat domnia cărțile mincinoase, toate, cîte le-au avut. Iar de aci, după plecarea domniei mele, dacă va scoate niște cărți și acelea să fie cărți mincinoase, ca și acelea pe care le-au scos înaintea domniei mele mai întîi și acum de a doua oară. De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Dragomir postelnic și ceata lui, Mușa și Vișa, ca să le fie satul care s-a scris mai sus, de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strămoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Iată martori pune domnia mea: jupan Danciul Mare vornic și jupan Dumitru mare logofăt și Androne mare vistier și Franța mare spătar și Radu comis și Dima stolnic și Iliaș paharnic și jupan Mihai mare postelnic. Ispravnic jupan Dumitru mare logofăt.

Și am scris dar eu, Drăghici logofăt, în cetatea de scaun București, în luna septembrie întîia zi de la Adam pînă acum curgători ani, în anul 7100 (1591)

+ Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/75 Orig. slav, perg. pecete timbrată căzută.

Notă Deși satul Pietroșani, apare întîi în alt document din 1570; vechimea lui e atestată de pe timpul lui Pătrașcu cel Bun Voevod (1554—1557) după cum reiese din hrisovul arătat din anul 1591.

2. REZUMAT

D.I.R.B.T. Rom. vol. III Nr. 418, p. 365

Alexandru Mircea voevod imputernicește pe țiganul Radu globnic, sluga lui Șerban postelnic, să caute trei țigănci, ale lui Șerban postelnic.
1570, Iunie 25

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Șerban postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupăniței Zlata din Pietroșani, ca să-i fie țiganul său, anume Radul globnic, volnic cu „această" carte a domniei mele să ia trei ațigănci, anume: Rusa și fiica Badiei și Stana, fiica lui Radul globnic, ori pe unde le va afla în țara domniei mele, ori în ațigănia domniei mele, ori în ațigănia boierilor și ori ațigania călugărilor și fie în ce ațigănie ar fi. Iar Radul globnic, el să fie volnic cu această carte a domniei mele, să ia aceste ațigănci, ce sunt mai sus scrise, pentrucă sunt aceste ațigănci ale slugii domniei mele Șerban postelnic de moștenire.

1. REZUMATUL DOCUMENTULUI [1]

Arh. St. Buc. D.I.R.B. Ţara Rom. vol. VI. Nr. 21 pag. 17—18—19

1591 (7100) Septembrie 1. Bucureşti Ştefan Surdul Voevod întăreşte lui Dragomir postelnic şi cetei lui, Muşa şi Vişa, satul Pietroşani, în urma mai multor judecăţi.

„1591 septembrie 1 — decembrie" 7100, Bucureşti

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Ştefan voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei fiul marelui şi prea bunului „Ion" voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dragomir postelnic din Căţucleşti [1]) şi cu ceata lui, Muşa şi Vişa şi cu fii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să-i fie ocină în sat în Pietroşani din partea lui Stănilă vornic jumătate şi din cealaltă jumătate a treia parte, însă din cîmp şi din baltă şi din pădure şi cu vecini şi de peste tot hotarul pentru că această mai sus zisă ocină a fost dreaptă dedină a lui Stănilă vornic, fiul lui Toma.

Iar cînd a fost în zilele răsposatului Petraşco voevod, Stănilă vornic, el a aşezat şi a înfrăţit pe Marco pîrcălab, care se chiamă pe monahie părintele Maxim, de bună voia lui. Iar după aceea, părintele Maxim, el a cumpărat mai sus zisul sat de la Stănilă vornic, însă pe acea mai sus zisă jumătate a dat aspri gata 12.000 şi un cal bun, preţul lui este 5000 aspri, iar pe acea a treia parte din jumătate a dat 4000 aspri. Şi a vîndut Stănilă vornic de bună voia lui. Şi a stăpînit părintele Maxim acest sat în pace, pînă în zilele răposatului Alixandru voevod.

Apoi, a avut pîră înaintea lui Alexandru voevod părintele Maxim cu Zlata, care-i fusese odinioară jupaniţă. Şi aşa a pîrît Zlata, ca să aibă şi ea în acel sat şi că a dat din agonisita ei împreună cu Maxim monah, cînd au cumpărat acea ocină. Iar întru aceasta, răposatul Alixandru voevod a cercetat şi a judecat, după dreptate şi după lege şi a văzut şi cartea răsposatului Petraşco Voevod, că a cumpărat singur Maxim monah acel sat din dreapta lui agonisită, pe care a strîns-o cînd a fost boier, iar Zlata n-a dat niciun aspru. Încă i-a dat domnia lui Zlatei lege, 12 boieri, să jure că a cumpărat şi ea în acel sat împreună cu Maxim, iar Zlata nicicum n-a putut să se apuce de lege, ci a rămas de lege dinaintea lui Alixandru voevod, ca mai mult amestec să nu aibă nicicînd.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voevod, sluga domniei mele Dragomir postelnic şi cu ceata lui, Muşa şi Vişa, nepoţii lui Maxim monah, ci au sărăcit şi au fost în mare nevoie şi supărare în zilele lui Mihnea voevod. Iar Pătru şi Dobrişan şi Tudoran, nepoţii Zlatei, ei au cotropit şi au luat satul mai sus zis cu sila, nici cu pîră, nici cu lege, nici cu nimic şi l-au ţinut puţină vreme pînă cînd am venit domnia mea în ţara domniei mele şi în scaunul domniei mele să judec toată ţara domniei mele cu dreptatea lui Dumnezeu, ca ceilalţi domni care au fost înainte.

Iar întru aceasta, au venit înaintea domniei mele sluga domniei mele Dragomir postelnic şi ceata lui, Vişa şi Muşa, şi au stat de faţă cu Pătru şi Dobrişan şi cu Tudoran. Şi aşa pîra Pătru şi ceata lui, înaintea domniei mele că este al lor satul mai sus scris. Iar intru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea şi cărţile răposatului Petraşco voevod, că n-a cumpărat Zlata nici-o ocină cu Maxim monah şi că n-a avut niciun amestec

[1]) Scris întîi: Cărţucleşti, apoi corectat.

cu ocina lui Maxim. Şi am văzut domnia mea şi cartea răsposatului Alixandru că a rămas Zlata de 12 boieri şi astfel iarăşi au rămas Pătru şi Dobrişan şi Tudoran de lege dinaintea domniei mele.

Iar după aceea cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Dragomir postelnic şi ceata lui, Muşa şi Vişa, iar n-au putut să se liniştească de Pătru, fratele lui Dobrişan şi al lui Tudoran postelnic, ci aşa au pîrît înaintea domniei mele, ca să aibă el singur parte de acel sat. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după legea lui Dumnezeu şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut şi am adeverit domnia mea că umblă şi poartă divanul domniei mele cu cărţi şi cu cuvinte mincinoase. Şi intru aceasta domnia mea l-am izgonit cu mare ruşine din divanul domniei mele şi a doua oară, ca mai mult amestec să nu aibă. Şi am luat domnia cărţile mincinoase, toate, cîte le-au avut. Iar de aci, după plecarea domniei mele, dacă va scoate nişte cărţi şi acelea să fie cărţi mincinoase, ca şi acelea pe care le-au scos înaintea domniei mele mai întîi şi acum de a doua oară. De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, lui Dragomir postelnic şi ceata lui, Muşa şi Vişa, ca să le fie satul care s-a scris mai sus, de ohabă lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strămoşilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Iată martori pune domnia mea: jupan Danciul Mare vornic şi jupan Dumitru mare logofăt şi Androne mare vistier şi Franţa mare spătar şi Radu comis şi Dima stolnic şi Iliaş paharnic şi jupan Mihai mare postelnic. Ispravnic jupan Dumitru mare logofăt.

Şi am scris dar eu, Drăghici logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, în luna septembrie întîia zi de la Adam pînă acum curgători ani, în anul 7100 (1591)

+ Io Ştefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/75 Orig. slav, perg. pecete timbrată căzută.

Notă Deşi satul Pietroşani, apare întîi în alt document din 1570; vechimea lui e atestată de pe timpul lui Pătraşcu cel Bun Voevod (1554—1557) după cum reiese din hrisovul arătat din anul 1591.

2. REZUMAT

D.I.R.B.T. Rom. vol. III Nr. 418, p. 365

Alexandru Mircea voevod imputerniceşte pe ţiganul Radu globnic, sluga lui Şerban postelnic, să caute trei ţigănci, ale lui Şerban postelnic.

1570, Iunie 25

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Şerban postelnic, fiul lui Duma, nepotul jupăniţei Zlata din Pietroşani, ca să-i fie ţiganul său, anume Radul globnic, volnic cu „această" carte a domniei mele să ia trei aţigănci, anume: Rusa şi fiica Badiei şi Stana, fiica lui Radul globnic, ori pe unde le va afla în ţara domniei mele, ori în aţigănia domniei mele, ori în aţigănia boierilor şi ori aţigania călugărilor şi fie în ce aţigănie ar fi. Iar Radul globnic, el să fie volnic cu această carte a domniei mele, să ia aceste aţigănci, ce sunt mai sus scrise, pentrucă sunt aceste aţigănci ale slugii domniei mele Şerban postelnic de moştenire.

Și nimeni să nu îndrăznească a turbura sau să oprească înaintea acestei „cărți" a domniei mele, fiindcă acel om rău va păți. Și în alt chip să nu fie, după spusa domniei mele

Ispravnic Ioan mare logofăt

Am scris eu Tudor, luna iunie 25 zile

+ Io Alexandru Voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. S. I. nr. 860

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută

Cu o traducere română din 1906

Datat după Ioan mare logofăt (probabil Pietroșani Argeș)

3. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. V. Nr. 51 pag. 49

1582 (7090) martie 7 București — Mihnea Turcitul voevod întărește mînăstirii Iveri din București, daniile făcute ei de Stelea spătar.

1582 (7090) martie 7 București

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui jupan Stelea spătar ca să-i fie ocină . . . toată partea lui Mihnea, ginerele jupăniței *Zlata din Pietroșani* și din cîmp și din vecini și din baltă și de pretutindeni, pentrucă a cumpărat boierul domniei mele jupan Stelea spătar de la Mihnea și de la jupănița lui, pentru 3000 de aspri de argint gata, etc. . . .

Semnează + Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu domn

Arh. Stat. Buc. S.I. Nr. 1193, Orig. slav, perg. pecete timbrată. Cu o traducere rom. cu data greșită 1592, ibidem m.s. 256 f. 690—691.

4. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românescă, vol. I. Nr. 296 p. 328

1608 (7116) iunie 25 Tîrgoviște Radu Șerban voevod întărește lui Dragu logofăt și soție lui Calea, ocină, vecini și țigani în Bueşti.

Acad. R.S.R. XLI/9

Orig. slav, perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță. Cu o trad. rom. parțial chirilică din sec. XVIII. Pe verso însemnări din sec. XVIII: „De cîteva feluri de moșii caut 1782 aprilie 25 — *Pietroșani 3 hrisoave*, Bratiia 1 zapis Fîntănelili 1 hrisov, Cioara în Teleorman 1 hrisov. Aldești jud. Teleorman 1 hrisov, Sularu 1 zapis Grozăvești, Romanați 1 hrisov, Rumâni 1 zapis, Cătun jud. Mușcel 1 hrisov, Golești la Muscel 2 hrisoave, loc în Tîrgoviște 1 hrisov, Vărăștii 1 hrisov, Bueștii 1 hrisov, Brazii 1 zapis, Cîtinești 1 răvaș și altele mai sînt"

5. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. II. Nr. 164 p. 171–2

1613 (7121) aprilie 16 Tîrgoviște

Radu voevod dă poruncă lui Tudoran pitarul și fiilor săi să stăpînească mai multe delnițe. Între martorii megieși din jurul locului care au fost de față la întocmirea actelor se află și din Pietroșani. Mușat postelnic și din Bădești Băjan.

Arh. Stat. Buc. Mitropolia Țării Rom. XCVI/14

Orig. slav perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță cu o trad. rom. din sept. 1907.

6. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 207 p. 232–3

1618 (7126) aug. 11 Buciumeni

Maria fiica lui Staico postelnic din Bucov cu fiicele și ginerii, vînd lui Stoica logofăt niște țigani. Ca martor asistă Mușat postelnic din Pietroșani.

Acad. R.S.R. XX/62

Orig. rom. hîrtie, filigran, 7 peceți aplicate

Copie rom. în Arh. St. Buc. m.s. 458 f. 85 v–86

7. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 381, p. 423

1619 (7127) sept. 20

Fătu și Neagoe din Corșori vînd lui Mușat postelnic din Pietroșani ocină în hotarul Stănești

+ Scris-am eu Fătul și Neagoe din Coșor (i) aceasta al nostru zapis la mîna lui Mușat post. din Pitroșani (i), cum să se știe că i-am vândut un codru de ocină den hotarul Stîneștilor dereptu aspri 20.000 gata.

Și au fost atunce la tocmeala noastră mulți boiar(i) de pre împrejurul locului Vășiiu log. din Brătiian și Oprea logofătul din Rătivoești și popa Stanciul din Orbesca și fii-său Maînco și Sava din Poenar(i) nepot lu Mirit(ă) și au fost și Negoe feciorul Fătului acolea. și Sava din Poenar(i) nepot lu Mirit (ă) și au fost și Negoe feciorul Fătului acolea.

Și am scris eu, Albul din Rătivoești, feciorul lui Simion.

Arh. Stat Buc. M-rea Cîmpulung VIII/17

Orig. rom. hîrtie, filigran, 7 peceți, (inelare)

Copie ibid. ms. 204 v 100 v.–101

Notă. În hrisovul de mai sus sînt cuvinte ca: lu,atunce, acolea, care există și azi în graiul local.

Și nimeni să nu îndrăznească a turbura sau să oprească înaintea acestei „cărți" a domniei mele, fiindcă acel om rău va păți. Și în alt chip să nu fie, după spusa domniei mele

Ispravnic Ioan mare logofăt
Am scris eu Tudor, luna iunie 25 zile
+ Io Alexandru Voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. S. I. nr. 860
Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută
Cu o traducere română din 1906
Datat după Ioan mare logofăt (probabil Pietroșani Argeș)

3. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. V. Nr. 51 pag. 49

1582 (7090) martie 7 București — Mihnea Turcitul voevod întărește mînăstirii Iveri din București, daniile făcute ei de Stelea spătar.
1582 (7090) martie 7 București

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui jupan Stelea spătar ca să-i fie ocină . . . toată partea lui Mihnea, ginerele jupăniței *Zlata din Pietroșani* și din cîmp și din vecini și din baltă și de pretutindeni, pentrucă a cumpărat boierul domniei mele jupan Stelea spătar de la Mihnea și de la jupănița lui, pentru 3000 de aspri de argint gata, etc. . . .

Semnează + Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu domn

Arh. Stat. Buc. S.I. Nr. 1193, Orig. slav, perg. pecete timbrată. Cu o traducere rom. cu data greșită 1592, ibidem m.s. 256 f. 690—691.

4. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românescă, vol. I. Nr. 296 p. 328

1608 (7116) iunie 25 Tîrgoviște Radu Șerban voevod întărește lui Dragu logofăt și soție lui Calea, ocină, vecini și țigani în Bueşti.

Acad. R.S.R. XLI/9

Orig. slav, perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță. Cu o trad. rom. parțial chirilică din sec. XVIII. Pe verso însemnări din sec. XVIII: „De cîteva feluri de moșii caut 1782 aprilie *25 — Pietroșani 3 hrisoave*, Bratiia 1 zapis Fîntănelili 1 hrisov, Cioara în Teleorman 1 hrisov. Aldești jud. Teleorman 1 hrisov, Sularu 1 zapis Grozăvești, Romanați 1 hrisov, Rumâni 1 zapis, Cătun jud. Mușcel 1 hrisov, Golești la Muscel 2 hrisoave, loc în Tîrgoviște 1 hrisov, Văraștii 1 hrisov, Bueștii 1 hrisov, Brazii 1 zapis, Cîtinești 1 răvaș și altele mai sînt"

5. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. II. Nr. 164 p. 171—2

1613 (7121) aprilie 16 Tîrgoviște

Radu voevod dă poruncă lui Tudoran pitarul și fiilor săi să stăpînească mai multe delnițe. Între martorii megieși din jurul locului care au fost de față la întocmirea actelor se află și din Pietroșani. Mușat postelnic și din Bădești Băjan.

Arh. Stat. Buc. Mitropolia Țării Rom. XCVI/14
Orig. slav perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță cu o trad. rom. din sept. 1907.

6. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 207 p. 232—3

1618 (7126) aug. 11 Buciumeni

Maria fiica lui Staico postelnic din Bucov cu fiicele și ginerii, vînd lui Stoica logofăt niște țigani. Ca martor asistă Mușat postelnic din Pietroșani.

Acad. R.S.R. XX/62
Orig. rom. hîrtie, filigran, 7 peceți aplicate
Copie rom. în Arh. St. Buc. m.s. 458 f. 85 v—86

7. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 381, p. 423
1619 (7127) sept. 20

Fătu și Neagoe din Corșori vînd lui Mușat postelnic din Pietroșani ocină în hotarul Stănești

+ Scris-am eu Fătul și Neagoe din Coșor (i) aceasta al nostru zapis la mîna lui Mușat post. din Pitroșani (i), cum să se știe că i-am vîndut un codru de ocină den hotarul Stîneștilor dereptu aspri 20.000 gata.

Și au fost atunce la tocmeala noastră mulți boiar(i) de pre împrejurul locului Văsiiu log. din Brătiian și Oprea logofătul din Rătivoești și popa Stanciul din Orbesca și fii-său Maînco și Sava din Poenar(i) nepot lu Mirit(ă) și au fost și Negoe feciorul Fătului acolea. și Sava din Poenar(i) nepot lu Mirit (ă) și au fost și Negoe feciorul Fătului acolea.

Și am scris eu, Albul din Rătivoești, feciorul lui Simion.

Arh. Stat Buc. M-rea Cîmpulung VIII/17
Orig. rom. hîrtie, filigran, 7 peceți, (inelare)
Copie ibid. ms. 204 v 100 v.—101

Notă. În hrisovul de mai sus sînt cuvinte ca: lu,atunce, acolea, care există și azi în graiul local.

8. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 207 p. 232–3

1618 (7126) august 11 Buciumeni

Maria fiica lui Staico postelnic din Bucov, cu fiicele și ginerii ei, vînd lui Stoica logofăt niște țigani.

Și mărturie am pus boiari, anume: Mușat post. din Pietroșani . . .

Acad. R.S.R. XX/62 Orig. rom. hîrtie, filigran, 7 peceți aplicate.

Copie rom. în Arh. St. București M.S. 458 f. 85 V–86

9. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească vol. III. Nr. 487 p. 544–5

1620 (7128) iunie 1 Dumitru postelnic din Slătioara, dă ocină sa din Crăceni cu rumâni unchiului său Ivașco mare vornic. La tocmeală a fost martor și Mușat al doilea postelnic din Petroșani. . . .

Arh. Stat. Buc. M-rea Radu Vodă IX/2

Orig. rom. hîrtie, filigran, 11 peceți inelare. Copie rom. în ms. 256 f. 465 v–466.

10. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 488, p. 546–7

1620 (7128 iunie 1 Tîrgoviște — Gavril Movilă — voevod întărește lui Ivașco mare vornic, ocină la Crăceni partea lui Dumitru postelnic din Slătioara, robit de tătari și răscumpărat din robie.

Cu fasimil la anexă.

Și la întocmirea lor au fost mulți boieri martori, între care și Mușat al doilea postelnic din Pietroșani.

Semnează Gavril Maghilă voevod (m.p.)

Arh. St. Buc. M-rea Radu-Vodă IX/I

Orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o trad. rom. din sec. XIX.

11. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV. Nr.146 pag. 136

1622 (7130) mai 28 Tîrgoviște — Radu Mihnea Voevod întărește lui Mușat postlnic un vecin cu delnița lui în Stănești.

Și-am văzut domnia mea și zapisul de vînzare a lui Fătul în mîinile lui Mușat postelnic cu mulți oameni buni martori, anume: din Mildicești, Drăghici și din Bădești, Stoica și Stănești, Badea și Vișan și Rămba . . .

Urmează semnătura voevodului.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/21

Orig. slav, perg. pecete timbrată, căzută.

Cu o traducere rom. din 1843.

12. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Mușat postelnic și Fătul din Stănești își împart niște rumâni.

D.I.R.B. Țara Românească vol. IV pag. 199, No. 212.

1622 (7131) octombrie 18

+ Sî și știi cum s-au tocmit Mușat post „elnic" cu Fătul din Stînești pre cumpîrătoarea ci au cumpărat Mușat post„elnic" mai dinainte dila Fătul. Au alis Fătul rumînii despre frați-sîn Negoi și au dat lu Mușat post„elnic", rumîni vii, anum„e": Stanciul Făcău cu ficiorii lui și ficiorii Costei și Opriș-an și dilnițe fîrî rumâni, anume: dilnița lu Drăgan și dilnița Cîrstei și dilnița lui Moș și dilnița lui Cașotî și dilnița Mircei și dilnița Godei și dilnița lu Fășie.

Și s-au vîndut acești rumîni și aciste dilnițe di priste tot hotarul și di în cîmpu și di în pădure și di în apă și di în șizutul satului di priste tot hotarul și din munte.

Și au fost la tocmiala acistor boiar„i" mulți boiar„i" pre nume: Oprea log„ofăt" din Rătivoiești și Negoi fratile Fătului din Corșori și jupînul Dima di Brătiiani și Albul din Rătivoiști și Grama din Cotiști.

Și s-au scris acist zapis luna Oc„tombrie" 18 zile anul 7131 (1622)

+ Oprea
Grama
Banul Dima de județ

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/24

Orig. rom. hîrtie, cinci peceți aplicate

Copie, ibid. în ms. 204 f. 104.

13. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Alexandru Coconul voevod întărește lui Mușat clucer al doile ocină în Stănești cu vecini și delnițe

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV, Nr. 372 pag. 362

1623 (7132) decembrie 17 Tîrgoviște

... Și iar să fie boierului domniei mele, Mușat clucer al doilea jumătate din delnița lui Manea, fiul lui Stan din Vălsănești și din casă și din grădină și din cîmp și din pădure și de peste tot hotarul jumătate și să-i fie și Manea vecin, pentrucă s-a vîndut Manea să fie vecin lui Mușat clucer cu jumătate din delnița lui Manea, fiul lui Stan din Vălsănești și din casă și din grădină și din cîmp și din pădure și de peste tot hotarul jumătate și să-i fie Manea vecin, pentrucă s-a vîndut Manea să fie vecin lui Mușat clucer de a sa bună voie și fără nici o silă. Și am văzut domnia mea zapisul lui de vînzare și cu mulți oameni martori, anume: din Vălsănești popa Micul și Radul, fiul Stoichițoaiei și din *Bădești popa Cîrstea și popa Frățilă* și din Boldești, Constantin și din Răugeni Mușat gramatic și din *Pietroșani, Nenciul.*

8. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 207 p. 232–3

1618 (7126) august 11 Buciumeni

Maria fiica lui Staico postelnic din Bucov, cu fiicele și ginerii ei, vînd lui Stoica logofăt niște țigani.

Și mărturie am pus boiari, anume: Mușat post. din Pietroșani . . .

Acad. R.S.R. XX/62 Orig. rom. hîrtie, filigran, 7 peceți aplicate.

Copie rom. în Arh. St. București M.S. 458 f. 85 V–86

9. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească vol. III. Nr. 487 p. 544–5

1620 (7128) iunie 1 Dumitru postelnic din Slătioara, dă ocină sa din Crăceni cu rumâni unchiului său Ivașco mare vornic. La tocmeală a fost martor și Mușat al doilea postelnic din Petroșani. . . .

Arh. Stat. Buc. M-rea Radu Vodă IX/2

Orig. rom. hîrtie, filigran, 11 peceți inelare. Copie rom. în ms. 256 f. 465 v–466.

10. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. III Nr. 488, p. 546–7

1620 (7128 iunie 1 Tîrgoviște — Gavril Movilă — voevod întărește lui Ivașco mare vornic, ocină la Crăceni partea lui Dumitru postelnic din Slătioara, robit de tătari și răscumpărat din robie.

Cu fasimil la anexă.

Și la întocmirea lor au fost mulți boieri martori, între care și Mușat al doilea postelnic din Pietroșani.

Semnează Gavril Maghilă voevod (m.p.)

Arh. St. Buc. M-rea Radu-Vodă IX/I

Orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o trad. rom. din sec. XIX.

11. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV. Nr.146 pag. 136

1622 (7130) mai 28 Tîrgoviște — Radu Mihnea Voevod întărește lui Mușat postlnic un vecin cu delnița lui în Stănești.

Și-am văzut domnia mea și zapisul de vînzare a lui Fătul în mîinile lui Mușat postelnic cu mulți oameni buni martori, anume: din Mildicești, Drăghici și din Bădești, Stoica și Stănești, Badea și Vișan și Rămba . . .

Urmează semnătura voevodului.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/21

Orig. slav, perg. pecete timbrată, căzută.

Cu o traducere rom. din 1843.

12. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Mușat postelnic și Fătul din Stănești își impart niște rumâni.

D.I.R.B. Țara Românească vol. IV pag. 199, No. 212.

1622 (7131) octombrie 18

+ Sî și știi cum s-au tocmit Mușat post „elnic" cu Fătul din Stînești pre cumpîrătoarea ci au cumpărat Mușat post„elnic" mai dinainte dila Fătul. Au alis Fătul rumînii despre frați-sîn Negoi și au dat lu Mușat post„elnic", rumîni vii, anum„e": Stanciul Făcău cu ficiorii lui și ficiorii Costei și Opriș-an și dilnițe fîrî rumâni, anume: dilnița lu Drăgan și dilnița Cîrstei și dilnița lui Moș și dilnița lui Cașotî și dilnița Mircei și dilnița Godei și dilnița lu Fășie.

Și s-au vîndut acești rumîni și aciste dilnițe di priste tot hotarul și di în cîmpu și di în pădure și di în apă și di în șizutul satului di priste tot hotarul și din munte.

Și au fost la tocmiala acistor boiar„i" mulți boiar„i" pre nume: Oprea log„ofăt" din Rătivoiești și Negoi fratile Fătului din Corșori și jupînul Dima di Brătiiani și Albul din Rătivoiști și Grama din Cotiști.

Și s-au scris acist zapis luna Oc„tombrie" 18 zile anul 7131 (1622)

+ Oprea
Grama
Banul Dima de județ

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/24

Orig. rom. hîrtie, cinci peceți aplicate

Copie, ibid. în ms. 204 f. 104.

13. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Alexandru Coconul voevod întărește lui Mușat clucer al doile ocină în Stănești cu vecini și delnițe

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV, Nr. 372 pag. 362

1623 (7132) decembrie 17 Tîrgoviște

. . . Și iar să fie boierului domniei mele, Mușat clucer al doilea jumătate din delnița lui Manea, fiul lui Stan din Vălsănești și din casă și din grădină și din cîmp și din pădure și de peste tot hotarul jumătate și să-i fie și Manea vecin, pentrucă s-a vîndut Manea să fie vecin lui Mușat clucer cu jumătate din delnița lui Manea, fiul lui Stan din Vălsănești și din casă și din grădină și din cîmp și din pădure și de peste tot hotarul jumătate și să-i fie Manea vecin, pentrucă s-a vîndut Manea să fie vecin lui Mușat clucer de a sa bună voie și fără nici o silă. Și am văzut domnia mea zapisul lui de vînzare și cu mulți oameni martori, anume: din Vălsănești popa Micul și Radul, fiul Stoichițoaiei și din *Bădești popa Cîrstea și popa Frățilă* și din Boldești, Constantin și din Răugeni Mușat gramatic și din *Pietroșani, Nenciul.*

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Mușat clucer al doilea, o copilă de țigan, anume Maria, fiica lui Stoica țigan, de la Albul din Lăngești, pentru 1700 aspri gata. Și-a vîndut Albul de a sa bună boie și fără nici o silă . . .

+ Io Alexandru voevod, „din mila lui dumnezeu, domn"

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VIII/25
Orig. slav, perg. spart
Cu o trad. rom. din veacul XVIII
Altă trad. rom. ibid. ms. 204 L 104—105

14. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV. Nr. 121 pag. 111.

1622 (7130) aprilie 27, Șase boieri hotărăsc într-o pricină dintre Mușat postelnic și Neagoe.

„Scris-am noi boierii lu Mușat post „elnic" și ai lui Negoi Tudoran sulgir și Oprea logofăt „dî Rîtivoești și Vladul di Cotiniști și Radoslav dî Dîrmînești și Preda dî Leriști și Stanciul dî Cîlcești, cumu amu tocmit pre Mușat post„elnic" și pre Negoe pîntru 4 rumâni vii și pîntru 6 delniți, fîrî rumîn; însă rumânii cei vii pri nume: Stanciul Budii și feciurii, Costin fiul lui *Pitru* și Stanciul și cu frații lor cîți se vor alege și Drăgan și Oprișan. Însă se-a vîndut aceste delniți preste tot hotarul di înn cî„m" pu și di înn apă și de înn pădure și de înn munte și de în șîzutul satului. . .

Și se-u vîndut acești rumîni și acești delniți dî în Stănești, deriptu 16250 di ban„i" și se-u dat acești ban(i) toți în mîna Fătului; așa i-am tocmit. Înnsî acești ban(i) s-au fost datu în zilele lui Gavriil Vod„ă"

Scris luna „aprilie" 27 zile, în anul 7130 (1622)

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/19.
Orig. rom. hîrtie, filigran, șase peceți inelare, aplicate,
Cu o copie, ibid. ms. 204 f. 101 v.

15. REZUMATUL DOCUMENTULUI

1622 (7130) Tîrgoviște
Radu Mihnea Voevod întărește lui Mușat postelnic ocină în Stănești

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV, Nr. 126/116—7

1622 (7130 mai 3. Tîrgoviște

+ Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei fiul marelui și prebunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele *Mușat postelnic* și cu fiii săi, cîți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Stănești, însă din partea lui Fătul, fratele lui Neagoe, fiii lui

Voico din Corbușori patru delnițe cu vecinii, anume: Stanciul cu fiii săi și *Sîmpietriu* și fratele lui, Stanciul fiul Costea și Drăgan și Oprișan cu fiii săi și delnițele lor . . .

Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe, anume: din Aninoasa: Tudoran pitar și din *Rătivoești*, *Oprea* logofăt și din Cotinești, Vladul și din Dărmănești, Radoslav și din Lerești . . . Urmează numele martorilor[1].

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/20
Orig. slav, perg. pecete timbrată
Cu o trad. rom. din 1745 altă trad. rom. ibid. în ms. 204 f. 102.

16. REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească vol. XXII. Nr. 312 p. 601–602 (1629) iunie 26.

Mușat vistier cu fiii săi, fac schimb de moșie cu Mihai clucer și frații săi dînd satul Negoești, pentru parte din satul Izvorani.

*

Adică eu, Mușat vistiar și cu fiiu mieu Vasile, și cu fata mea Voichița, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, cum să să știe că ne-am tocmit cu Mihai clucer și cu frate său Dumitrașco postelnic și cu sorusa Ancuța fata jupînesei Marăi dă ne-am tocmit dă a noastră bună voie, dă le-am dat noi, însă cu Mușat vistiiar și cu feciorii miei, cum sînt mai sus scrișii, datu-le-am satul Negoești cu tot hotarul și cu toți rumînii și viile și casile boerești și le-am dat și bani gata galbeni o sută, iar Mihai clucer și cu frați său Dumitrașco și cu soru-sa Ancuța, fata jupînesei Marăi ne-au dat nouă partea lor de Izvorani, toată, . . .

Semnează Vasile spătar și alții . . .

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung XLVI/I orig. hîrtie (30,5 × 20) zece peceți aplicate cu copii ibidem m.s. 204 f. 373 și 1155, f.1.
Datat după Mușat și boierii martori
Ediții B.I.R.B. veac. XVII, vol. IV. p. 163–164. Fasc. ibid. 672

17. REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească vol. XXIII, Nr. 404 p.

1632 (7140) iulie 24

Voichița, fiica lui Mușat vistier, vinde jupanului Stafie delniță la Izvorani.

Adică: eu Voichița, fata răposatului Mușat vistier, scriu și mărturisesc cu zapisul meu să fie de credință la mîna jupanului Stafie. Semnăturile martorilor

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung XLVI/2
Orig. hîrtie (30 × 22) patru peceți aplicate
Copii ibidem m.s. 204. f. 373 și 153 f. 2

[1] Text tăiat

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Mușat clucer al doilea, o copilă de țigan, anume Maria, fiica lui Stoica țigan, de la Albul din Lăngești, pentru 1700 aspri gata. Și-a vîndut Albul de a sa bună boie și fără nici o silă . . .

+ Io Alexandru voevod, „din mila lui dumnezeu, domn"

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VIII/25
Orig. slav, perg. spart
Cu o trad. rom. din veacul XVIII
Altă trad. rom. ibid. ms. 204 L 104–105

14. REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV. Nr. 121 pag. 111.

1622 (7130) aprilie 27, Șase boieri hotărăsc într-o pricină dintre Mușat postelnic și Neagoe.

„Scris-am noi boierii lu Mușat post „elnic" și ai lui Negoi Tudoran sulgir și Oprea logofăt „dî Rîtivoești și Vladul di Cotinești și Radoslav dî Dîrmînești și Preda dî Lerești și Stanciul dî Cîlcești, cumu amu tocmit pre Mușat post„elnic" și pre Negoe pîntru 4 rumâni vii și pîntru 6 delniți, fîrî rumîn; însă rumânii cei vii pri nume: Stanciul Budii și feciurii, Costin fiul lui *Pitru* și Stanciul și cu frații lor cîți se vor alege și Drăgan și Oprișan. Însă se-a vîndut aceste delniți preste tot hotarul di înn cî„m" pu și di înn apă și de înn pădure și de înn munte și de în șizutul satului. . .

Și se-u vîndut acești rumîni și acești delniți dî în Stănești, deriptu 16250 di ban„i" și se-u dat acești ban(i) toți în mîna Fătului; așa i-am tocmit. Înnsî acești ban(i) s-au fost datu în zilele lui Gavriil Vod„ă"

Scris luna „aprilie" 27 zile, în anul 7130 (1622)

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/19.
Orig. rom. hîrtie, filigran, șase peceți inelare, aplicate,
Cu o copie, ibid. ms. 204 f. 101 v.

15. REZUMATUL DOCUMENTULUI

1622 (7130) Tîrgoviște
Radu Mihnea Voevod întărește lui Mușat postelnic ocină în Stănești

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV, Nr. 126/116–7

1622 (7130 mai 3. Tîrgoviște

+ Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei fiul marelui și prebunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele *Mușat postelnic* și cu fiii săi, cîți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Stănești, însă din partea lui Fătul, fratele lui Neagoe, fiii lui

Voico din Corbușori patru delnițe cu vecinii, anume: Stanciul cu fiii săi și *Sîmpietriu* și fratele lui, Stanciul fiul Costea și Drăgan și Oprișan cu fiii săi și delnițele lor . . .

Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe, anume: din Aninoasa: Tudoran pitar și din *Rătivoești*, *Oprea* logofăt și din Cotinești, Vladul și din Dărmănești, Radoslav și din Lerești . . . Urmează numele martorilor[1].

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/20
Orig. slav, perg. pecete timbrată
Cu o trad. rom. din 1745 altă trad. rom. ibid. în ms. 204 f. 102.

16. REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească vol. XXII. Nr. 312 p. 601–602 (1629) iunie 26.

Mușat vistier cu fiii săi, fac schimb de moșie cu Mihai clucer și frații săi dînd satul Negoești, pentru parte din satul Izvorani.

*

Adică eu, Mușat vistiar și cu fiiu mieu Vasile, și cu fata mea Voichița, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, cum să să știe că ne-am tocmit cu Mihai clucer și cu frate său Dumitrașco postelnic și cu sorusa Ancuța fata jupînesei Marăi dă ne-am tocmit dă a noastră bună voie, dă le-am dat noi, însă cu Mușat vistiiar și cu feciorii miei, cum sînt mai sus scrișî, datu-le-am satul Negoești cu tot hotarul și cu toți rumînii și viile și casile boerești și le-am dat și bani gata galbeni o sută, iar Mihai clucer și cu frați său Dumitrașco și cu soru-sa Ancuța, fata jupînesei Marăi ne-au dat nouă partea lor de Izvorani, toată, . . .

Semnează Vasile spătar și alții . . .

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung XLVI/I orig. hîrtie (30,5 × 20) zece peceți aplicate cu copii ibidem m.s. 204 f. 373 și 1155, f.1.
Datat după Mușat și boierii martori
Ediții B.I.R.B. veac. XVII, vol. IV. p. 163–164. Fasc. ibid. 672

17. REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească vol. XXIII, Nr. 404 p.

1632 (7140) iulie 24
Voichița, fiica lui Mușat vistier, vinde jupanului Stafie delniță la Izvorani.

Adică: eu Voichița, fata răposatului Mușat vistier, scriu și mărturisesc cu zapisul meu să fie de credință la mîna jupanului Stafie. Semnăturile martorilor

Arh. Stat. Buc. M-rea Cîmpulung XLVI/2
Orig. hîrtie (30 × 22) patru peceți aplicate
Copii ibidem m.s. 204. f. 373 și 153 f. 2

[1] Text tăiat

18. REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXIII nr. 140, p. 245.
Documenta Romaniae Historica

1630 (7138) august 12.

Mușat mare stolnic șu jupînița lui, Despina, dăruiesc Copiilor lor, Vasile și Ancuța, ocină în Stănești.

+ Adică cu jupanul Mușat vel stolnic șu jupanița meh Despina, scris-am al nostru zapis cum să să știi că am dăruit pre fii-miu Vasilie și pre fii-me Ancuța cu ocina de la Stănești, carie am fostu cu (m)părat de la Fătul și de la frate-său Negoe ot Corșori și de la feciorii lor mai denai(n)te vreme de la denșie, dreptu 100 de galbeni, ca să le fie lor moșie și feciorelor, în vecie adevărat, amin.

Mușat vel stolnic (m.p.)

Ath. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/26.
Orig. hîrtie (15 × 22) pecete aplicată
Copie ibidem ms. 204, f. 105.

19. REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXIII, nr. 416, p. 616. 1632 (7141)

Despina, Voichița și Ancuța vînd lui Barbu postelnic și popii Șerban o delniță la Izvorani.

+ Eu Despina vistereasa și Voichița, fata lui Mușat vistier și Ancuța jupîneasa lui Vasile Spătar, scris-am zapisul nostru să fie la mîna Barbului postelnic i popa Șărban ot Ștefănești, cum se știe că i-am vîndut o delniță den Izvorani, den partea Norocii vornicul, ci au fost cumpărate de Mușat vistiiar încă mai denainte vreme de la Mariia, nepoata Norocii vornicul.

Semnăturile martorilor.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung XLVI/3.
Orig. hîrtie (25 × 20) patru peceți aplicate.
Copii ibidem, ms. 204 f. 374 și 1155 f. 3.

20. REZUMAT

1639 (7139) sept. 10
D.R.H.B., Țara Românească, vol. XXIII nr. 153, p. 264

Leon Tomșa voievod hotărăște ca Mușat stolnic să întoarcă fostei sale nurori, Maria, toată zestrea pe care a avut-o ca de la tatăl ei, Ivașco vornic.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod și domn, fiul răposatului Io Ștefan voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Ivașco biv vel vornic, ca să să știe că ce-au tocmit cu boiarinul domniei mele jupan Mușat vel stolnic dinaintea domniei mele pântru zestre care au fost dat jupînul Ivașco vornicul fie-sii, jupîneasa Mariia, toată să le dea jupînul Mușat stolnicul jupînesii Marii, nemica să nu oprească. Și aini ce va fi făcut Vasilie spătar jupînesii Marii toate să i le dea, iar

ce vor fi agonisit Vasilii spătar și cu jupîneasa Marii, ori rumâni, ori țigani, ori firecături, ori vite de cai, veri deschise de casă, veri vii, orice vor fi agonisit pînă vor fi fost în casă amîndoi, tot să împartă dă în dao, toati să dea jupînesii Marii jumătăți, iar altă jumătăți să rămîi la cocoani, să fie lor și cocoanili să rămîi pri seama lu Vasili spătar, păntru că așa se-au tocmit dinainte domnii mele jupînul Ivașco vornic și cu Mușat stolnic de bună voiea lor, fără dă nici o silă.

Drept aceia să aibă a dare jupânul Mușat stolnic acestea toate cîte să scrie mai sus jupînesii Marii.

Și ispravnic însăși domnia mea

septembrie 10 zile anul 7139.

+ Io Leon voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung LX/6

Orig. hîrtie (30 × 21) pecete aplicată.

21. REZUMATUL DOCUMENTULUI

7148 (1640) martie 3. Porunca lui Matei Basarab voevod către Neacșa Ioana și Vilaia, ca să le fie ocină și vecini în Pietroșani, jud. Mușcel.

1640(7148) martie, 3, Tîrgoviște

+ Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovalahiei, nepotul marelui și prea bunului, răposatului, Io Basarab voievod cel Bătrîn. Dă domnia mea acestă poruncă a domniei mele Neacșei și Ioanei și Vilaei, fiicele lui Vasilie spătar, și cu fiii, cîți îi va da Dumnezeu. Precum să le fie ocină și vecini, în sat în Pietroșani, în județul Mușcel, jumătate de sat și jumătate din grădină; și din satul Negoești, jumătate de sat, cu vecini și cu vii de asemenea jumătate și din Rojiste, a patra delniță, însă toate delnițele jupîniței Samfira, soția lui Mușat vistier, mama lui Vasile spătar, din cîmp și din apă și cu vecini și din vatra satului, de peste tot oricît li se va alege, de peste tot hotarul și cu tot venitul.

Și vecinii din Pietroșani încă să se știe pe nume: Radul Purcariul cu fiii săi și Ivan cu fratele său Oprea și cu fiii lor și Radul și . . .[1] fiii lui Decuseară și cu fiii lor și alt Radul și . . .[1] fiii babei Calea și cu fiii lor și Crîstea și . . .[1] și . . .[1] fiii Bănișorului . . . și cu fiii lor; și Dobrin cu fiul lui Neguș, și . . .[1] fiu lui Neguț, cu fiii săi, și fii lui Liga anume . . .[1] și Neacșul cu fiii lui, și Tudor, fiul Manei, și cu fiii lui.

Și ațiganii încă să se știe pe nume: Ion țiganul cu fiii lui și Pavel țiganul și cu Neaga țiganca și cu fiii lui și Dumitru țiganul cu Dochia țiganca și cu copiii săi și Dragomir Cerneiu țiganul cu Stanca țiganca și cu fiii lor și Tudoran țiganul cu Mica țiganca și cu fiii lor și Drăgan țiganul și Dragomiru Popa țiganul și Fătul țiganul și Radul țiganul și Eremia țiganul și sora lor anume Ruzava.

Pentru că aceste părți de sate și vecini și țigani care sînt mai sus scrișii au fost de moștenire jupîniței Samfira, soția lui Mușat vistier, mama lui Vasilie spătar, de la părinții ei, încă de mai înainte vreme. Iar cînd a fost în zilele lui Leon voevod, Vasilie spătarul

[1] Loc gol în orig.

18. REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească, vol. XXIII nr. 140, p. 245.
Documenta Romaniae Historica

1630 (7138) august 12.

Muşat mare stolnic şu jupînița lui, Despina, dăruiesc Copiilor lor, Vasile şi Ancuța, ocină în Stănești.

+ Adică cu jupanul Muşat vel stolnic şu jupanița meh Despina, scris-am al nostru zapis cum să să ştii că am dăruit pre fii-miu Vasilie şi pre fii-me Ancuța cu ocina de la Stănești, carie am fostu cu (m)părat de la Fătul şi de la frate-său Negoe ot Corşori şi de la feciorii lor mai denai(n)te vreme de la denşie, dreptu 100 de galbeni, ca să le fie lor moşie şi feciorelor, în vecie adevărat, amin.

Muşat vel stolnic (m.p.)

Ath. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/26.
Orig. hîrtie (15 × 22) pecete aplicată
Copie ibidem ms. 204, f. 105.

19. REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească, vol. XXIII, nr. 416, p. 616. 1632 (7141)

Despina, Voichița şi Ancuța vînd lui Barbu postelnic şi popii Şerban o delniță la Izvorani.

+ Eu Despina vistereasa şi Voichița, fata lui Muşat vistier şi Ancuța jupîneasa lui Vasile Spătar, scris-am zapisul nostru să fie la mîna Barbului postelnic i popa Şărban ot Ştefăneşti, cum se ştie că i-am vîndut o delniță den Izvorani, den partea Norocii vornicul, ci au fost cumpărate de Muşat vistiiar încă mai denainte vreme de la Mariia, nepoata Norocii vornicul. Semnăturile martorilor.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung XLVI/3.
Orig. hîrtie (25 × 20) patru peceți aplicate.
Copii ibidem, ms. 204 f. 374 şi 1155 f. 3.

20. REZUMAT

1639 (7139) sept. 10
D.R.H.B., Ţara Românească, vol. XXIII nr. 153, p. 264

Leon Tomşa voievod hotărăşte ca Muşat stolnic să întoarcă fostei sale nurori, Maria, toată zestrea pe care a avut-o ca de la tatăl ei, Ivaşco vornic.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Leon voevod şi domn, fiul răposatului Io Ştefan voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Ivaşco biv vel vornic, ca să să ştie că ce-au tocmit cu boiarinul domniei mele jupan Muşat vel stolnic dinaintea domniei mele pântru zestre care au fost dat jupînul Ivaşco vornicul fie-sii, jupîneasa Mariia, toată să le dea jupînul Muşat stolnicul jupînesii Marii, nemica să nu oprească. Şi aini ce va fi făcut Vasilie spătar jupînesii Marii toate să i le dea, iar

ce vor fi agonisit Vasilii spătar şi cu jupîneasa Marii, ori români, ori ţigani, ori firecături, ori vite de cai, veri deschise de casă, veri vii, orice vor fi agonisit pînă vor fi fost în casă amîndoi, tot să împartă dă în dao, toati să dea jupînesii Marii jumătăţi, iar altă jumătăţi să rămîi la cocoani, să fie lor şi cocoanili să rămîi pri seama lu Vasili spătar, pântru că aşa se-au tocmit dinainte domnii mele jupînul Ivaşco vornic şi cu Muşat stolnic de bună voiea lor, fără dă nici o silă.

Drept aceia să aibă a dare jupânul Muşat stolnic acestea toate cîte să scrie mai sus jupînesii Marii.

Şi ispravnic însăşi domnia mea
septembrie 10 zile anul 7139.

+ Io Leon voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung LX/6
Orig. hîrtie (30 × 21) pecete aplicată.

21. REZUMATUL DOCUMENTULUI

7148 (1640) martie 3. Porunca lui Matei Basarab voevod către Neacşa Ioana şi Vilaia, ca să le fie ocină şi vecini în Pietroşani, jud. Muşcel.

1640(7148) martie, 3, Tîrgovişte

+ Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovalahiei, nepotul marelui şi prea bunului, răposatului, Io Basarab voievod cel Bătrîn. Dă domnia mea acestă poruncă a domniei mele Neacşei şi Ioanei şi Vilaei, fiicele lui Vasilie spătar, şi cu fiii, cîţi îi va da Dumnezeu. Precum să le fie ocină şi vecini, în sat în Pietroşani, în judeţul Muşcel, jumătate de sat şi jumătate din grădină; şi din satul Negoeşti, jumătate de sat, cu vecini şi cu vii de asemenea jumătate şi din Rojiste, a patra delniţă, însă toate delniţele jupîniţei Samfira, soţia lui Muşat vistier, mama lui Vasile spătar, din cîmp şi din apă şi cu vecini şi din vatra satului, de peste tot oricît li se va alege, de peste tot hotarul şi cu tot venitul.

Şi vecinii din Pietroşani încă să se ştie pe nume: Radul Purcariul cu fiii săi şi Ivan cu fratele său Oprea şi cu fiii lor şi Radul şi . . .[1] fiii lui Decuseară şi cu fiii lor şi alt Radul şi . . .[1] fiii babei Calea şi cu fiii lor şi Crîstea şi . . .[1] şi . . .[1] fiii Bănişorului . . . şi cu fiii lor; şi Dobrin cu fiul lui Neguş, şi . . .[1] fiu lui Neguţ, cu fiii săi, şi fii lui Liga anume . . .[1] şi Neacşul cu fiii lui, şi Tudor, fiul Manei, şi cu fiii lui.

Şi aţiganii încă să se ştie pe nume: Ion ţiganul cu fiii lui şi Pavel ţiganul şi cu Neaga ţiganca şi cu fiii lui şi Dumitru ţiganul cu Dochia ţiganca şi cu copiii săi şi Dragomir Cerneiu ţiganul cu Stanca ţiganca şi cu fiii lor şi Tudoran ţiganul cu Mica ţiganca şi cu fiii lor şi Drăgan ţiganul şi Dragomiru Popa ţiganul şi Fătul ţiganul şi Radul ţiganul şi Eremia ţiganul şi sora lor anume Ruzava.

Pentru că aceste părţi de sate şi vecini şi ţigani care sînt mai sus scrişi au fost de moştenire jupîniţei Samfira, soţia lui Muşat vistier, mama lui Vasilie spătar, de la părinţii ei, încă de mai înainte vreme. Iar cînd a fost în zilele lui Leon voevod, Vasilie spătarul

[1] Loc gol în orig.

a făcut năpastă și prihană, soției lui, Maria, mama lui Neacșa, a Ioanei și a Vilaei și a pretins Vasilie spătar, în Divan, că soția sa Maria este femeie rea și neînțeleaptă, încă pe vremea cînd a fost aici și părintele Macarie, exarhul de la Tîrnovo, nepotul părintelui Chiril, patriarhul de la Țarigrad. Și au mers atunci Vasilie spătar, tot cu mite, și la unii și la alții, pînă cînd a rămas-o Vasilie spătar pe soția lui, Maria, împreună cu fiicele lui, Neacșa și Ioana și Vilae.

Apoi, jupînița Maria a venit înaintea domniei mele la Divanul cel mare și așa s-a plîns pentru dreptate, precum că nu e vinovată întru nimic, ci este mare năpastă. Și a fost Vasilie spătar de față și a arătat jupînița Maria, la Divan și cartea părintelui Chiril patriarhul, cu mare afurisenie și legămînt.

Și la aceasta, am dat domnia mea jupîniței Maria după obiceiul pămîntului 12 jurători; și au jurat că nu este vinovată de această învinuire. Și a rămas Vasile spătar din lege și din judecată dinaintea domniei mele, la Divan. Și am făcut domnia mea jupîniței Maria, cartea domniei mele, de rămas, în luna ianuarie 10 zile, în curgerea anilor 7141, ca să-l oprească pe Vasile spătar de la toate dedinele din sate și din vecini și din țigani, să fie toate pe părți copilelor Neacșa și Ioana și Vilae, care sînt mai sus scrise.

Dar văzînd Vasile spătar cum s-a îndreptat jupînița lui, Maria, din această năpastă a împrăștiat dedine și le-a vîndut și le-a băut prin cîrciumi, ca un om fără minte. Apoi jupînița Maria, văzînd că rămîn copilele în sărăcie și fără nimic, a venit jupînița Maria înaintea domniei mele la judecată și a doua oară, împreună cu fiicele ei, la Divan și s-a pîrît de față cu Vasile spătar și astfel s-a plîns jupînița Maria, că risipește Vasile spătar toate cele rămase de la părinții și vecinii și toți țiganii, fără treabă și fără preț, întocmai ca un netrebnic.

Intru aceasta am privit domnia mea și am judecat, după dreptate și după lege, dimpreună cu părintele nostru arhimitropolitului chir vlădică Theofil și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am hotărît domnia mea, cu tot Divanul, ca să stăpînească fiicele lui Vasile spătar, Neacșa și Ioana și Vilae, care sînt făcute cu jupînița Maria fiica răposatului Ivașco fost mare vornic, toate părțile bunicii lor, jupînița Samfira, mama lui Vasile spătarul, din sate și din vecini și din ațigani și din tot ce va fi; astfel a rămas Vasile spătar din lege și din judecata, dinaintea domniei mele.

Și am luat domnia mea în Divan, toate cărțile lui Vasilie spătar, care au fost făcute mincinoase și fără treabă și cu părțile mamei sale Samfira să nu mai aibă treabă ca înainte. Iar dacă va voi cîndva să scoată Vasilie spătar, unele cărți pe averea părintească a jupîniței Samfira, să nu se creadă. De asemenea, dacă va fi fost luat Vasilie spătar niște bani, fie de pe dedine, fie de pe vecinii sau de pe țiganii din părțile jupaniței Samfira, să aibă a întoarce toți banii înapoi de la cine-i va fi luat. Și cu dedinele jupaniței Samfira să nu aibă nimeni treabă, afară doar de aceste fiice.

Pentru aceasta am dat domnia mea, Neacșei și Ioanei și Vilaei, fiicele lui Vasilie spătar, ca să le fie ocină și vecini, în satul Pietroșani, jumătate de sat și din grădină de asemenea; și din sat din Negoești jumătate de sat cu vecini și cu vii jumătate; și din Rojește a patra parte, ocină și dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintiți, după porunca domniei mele.

La aceasta am pus și martori: jupan Theodosie mare ban de Craiova și jupan Hrizea mare vornic și jupan Mihu mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postefnic. Și ispravnic jupan Mihu mare logofăt.

Și am scris eu Lepădat logofăt, cu învățătura marelui logofăt, în orașul de scaun Tîrgoviște, luna martie 3 zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere anul curgător dela Adăm 7148, anul Domnului 1640.

Io Matei voevod (m.p.

Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

B.A.R. MDCXXIX/3.

Original slav, pergament, pecete aplicată, căzută.

22. REZUMAT

7142 (1634) august 5

Zapisul lui Vasile spătarul dat la mîna Radului logofăt Dudescu.

Zapisul lui Vasile spătarul dat la mâna Radului logofăt Dudescul prin care îi vinde ocina lui de moșie de la Stănești din valea Pîrîeștilor ... Urmează semnăturile martorilor.

B.A.R. MDCXXIX/4

23. REZUMAT

Cota: 7189 (1681) iulie 20.

Zapisul lui Dumitrașco pah. din Pietroșani dat la mîna socrului său Negoiță-pitar.

Adică eu Dumitrașco pah. ot Petroșani scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să fie de bună credință la mâna socru meu Negoiță pit. și a feciorilor dumnealui Matei i Necula cum să știe că le-am vîndut o delniță de moșie din Petroșani însă delnița Oprei Gheciul cît au ținut el din cîmp den apă den pădure den selește grădina cu pome, însă pre unde vor arăta moșneani locurile cari au ținut Gheciul derept bani gata ughi 10 și am vîndut eu de a mea bună voie și cu știrea nepoților mei ca să-i fie dumnealui moșie în veaci și feciorilor dumnealui și cîndu am făcut acestu zapis fost-am mulți boieari mărturie care i vor pune mai jos iscălitura și pentru credință ne-am pus pecetea mea ca să se crează și am scris eu Albul log. Rătevescul.

scris luna iul. ziua 20 anul 7189 (1681)

Iane log. mărturie precum au întors Hrizea log. bani Racoviceanilor

Eu Dumitrașco pah.

Popa Gheorghe ot tam

Ion Hoțul mărturie

Oancea Săvescu mărturie

a făcut năpastă și prihană, soției lui, Maria, mama lui Neacșa, a Ioanei și a Vilaei și a pretins Vasilie spătar, în Divan, că soția sa Maria este femeie rea și neînțeleaptă, încă pe vremea cînd a fost aici și părintele Macarie, exarhul de la Tîrnovo, nepotul părintelui Chiril, patriarhul de la Țarigrad. Și au mers atunci Vasilie spătar, tot cu mite, și la unii și la alții, pînă cînd a rămas-o Vasilie spătar pe soția lui, Maria, împreună cu fiicele lui, Neacșa și Ioana și Vilae.

Apoi, jupînița Maria a venit înaintea domniei mele la Divanul cel mare și așa s-a plîns pentru dreptate, precum că nu e vinovată întru nimic, ci este mare năpastă. Și a fost Vasilie spătar de față și a arătat jupînița Maria, la Divan și cartea părintelui Chiril patriarhul, cu mare afurisenie și legămînt.

Și la aceasta, am dat domnia mea jupîniței Maria după obiceiul pămîntului 12 jurători; și au jurat că nu este vinovată de această învinuire. Și a rămas Vasile spătar din lege și din judecată dinaintea domniei mele, la Divan. Și am făcut domnia mea jupîniței Maria, cartea domniei mele, de rămas, în luna ianuarie 10 zile, în curgerea anilor 7141, ca să-l oprească pe Vasile spătar de la toate dedinele din sate și din vecini și din țigani, să fie toate pe părți copilelor Neacșa și Ioana și Vilae, care sînt mai sus scrise.

Dar văzînd Vasile spătar cum s-a îndreptat jupînița lui, Maria, din această năpastă a împrăștiat dedine și le-a vîndut și le-a băut prin cîrciumi, ca un om fără minte. Apoi jupînița Maria, văzînd că rămîn copilele în sărăcie și fără nimic, a venit jupînița Maria înaintea domniei mele la judecată și a doua oară, împreună cu fiicele ei, la Divan și s-a pîrît de față cu Vasile spătar și astfel s-a plîns jupînița Maria, că risipește Vasile spătar toate cele rămase de la părinții și vecinii și toți țiganii, fără treabă și fără preț, întocmai ca un netrebnic.

Intru aceasta am privit domnia mea și am judecat, după dreptate și după lege, dimpreună cu părintele nostru arhimitropolitului chir vlădică Theofil și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am hotărît domnia mea, cu tot Divanul, ca să stăpînească fiicele lui Vasile spătar, Neacșa și Ioana și Vilae, care sînt făcute cu jupînița Maria fiica răposatului Ivașco fost mare vornic, toate părțile bunicii lor, jupînița Samfira, mama lui Vasile spătarul, din sate și din vecini și din ațigani și din tot ce va fi; astfel a rămas Vasile spătar din lege și din judecata, dinaintea domniei mele.

Și am luat domnia mea în Divan, toate cărțile lui Vasilie spătar, care au fost făcute mincinoase și fără treabă și cu părțile mamei sale Samfira să nu mai aibă treabă ca înainte. Iar dacă va voi cîndva să scoată Vasilie spătar, unele cărți pe averea părintească a jupîniței Samfira, să nu se creadă. De asemenea, dacă va fi fost luat Vasilie spătar niște bani, fie de pe dedine, fie de pe vecinii sau de pe țiganii din părțile jupaniței Samfira, să aibă a întoarce toți banii înapoi de la cine-i va fi luat. Și cu dedinele jupaniței Samfira să nu aibă nimeni treabă, afară doar de aceste fiice.

Pentru aceasta am dat domnia mea, Neacșei și Ioanei și Vilaei, fiicele lui Vasilie spătar, ca să le fie ocină și vecini, în satul Pietroșani, jumătate de sat și din grădină de asemenea; și din sat din Negoești jumătate de sat cu vecini și cu vii jumătate; și din Rojește a patra parte, ocină și dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintiți, după porunca domniei mele.

La aceasta am pus și martori: jupan Theodosie mare ban de Craiova și jupan Hrizea mare vornic și jupan Mihu mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postefnic. Și ispravnic jupan Mihu mare logofăt.

Și am scris eu Lepădat logofăt, cu învățătura marelui logofăt, în orașul de scaun Tîrgoviște, luna martie 3 zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere anul curgător dela Adăm 7148, anul Domnului 1640.

Io Matei voevod (m.p.

Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

B.A.R. MDCXXIX/3.

Original slav, pergament, pecete aplicată, căzută.

22. REZUMAT

7142 (1634) august 5

Zapisul lui Vasile spătarul dat la mîna Radului logofăt Dudescu.

Zapisul lui Vasile spătarul dat la mâna Radului logofăt Dudescul prin care îi vinde ocina lui de moșie de la Stănești din valea Pîrîeștilor ... Urmează semnăturile martorilor.

B.A.R. MDCXXIX/4

23. REZUMAT

Cota: 7189 (1681) iulie 20.

Zapisul lui Dumitrașco pah. din Pietroșani dat la mîna socrului său Negoiță-pitar.

Adică eu Dumitrașco pah. ot Petroșani scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să fie de bună credință la mâna socru meu Negoiță pit. și a feciorilor dumnealui Matei i Necula cum să știe că le-am vîndut o delniță de moșie din Petroșani însă delnița Oprei Gheciul cît au ținut el din cîmp den apă den pădure den selește grădina cu pome, însă pre unde vor arăta moșneani locurile cari au ținut Gheciul derept bani gata ughi 10 și am vîndut eu de a mea bună voie și cu știrea nepoților mei ca să-i fie dumnealui moșie în veaci și feciorilor dumnealui și cîndu am făcut acestu zapis fost-am mulți boieari mărturie care i vor pune mai jos iscălitura și pentru credință ne-am pus pecetea mea ca să se crează și am scris eu Albul log. Rătevescul.

scris luna iul. ziua 20 anul 7189 (1681)

Iane log. mărturie precum au întors Hrizea log. bani Racoviceanilor

Eu Dumitrașco pah.

Popa Gheorghe ot tam

Ion Hoțul mărturie

Oancea Săvescu mărturie

verso: Acest zapis cu acest delniță de moșie s-au schimbat la multe mîini, iar în cea de pe urmă au căzut la mîna *Hrizei Pietroșanul* carele au răscumpărat-o împreună cu alte trei delnițe de la Cîrstea Vist. și cum arată zap. Cîrstei vist. cu leatu 7210 febr. 10. iun. 19—7260 (1752)

B.A.R. MDC XXIX/12, Original, hîrtie, o pecete aplicată în tuș negru

24. REZUMAT

7195 (1687) aprilie 8.
Zapisul lui Dumitrașco paharnic Pietroșanul, feciorul lui Vasile spătar „dat la mîna lui Crîsti vel vistier".

Adecă eu Dumitrașco pah. Pietroșanul, feciorul lui Vasile spăt. scris-am și mărturisesc al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna dumnealui nepot meu Cărsti vel vistiar. Cum să se știe că m-am tocmit cu dumnealui de i-am vîndut moșie în satul Petroșani ot sud Muscel a patra parte de sat cu loc de casă, cu heleșteu, cu vad de moară în Rîul Doamnei. Care moșie o au fost vîndut tată meu Vasile spătar lui Foti spăt. feciorul Papei log. încă mai dinainte vreme de cînd au fost cursul anilor 7148 (1640) și au ținut Fota spat. această moșie cu bună pace. Iar după aceia rămînînd această moșie pre seama văru meu lui Miha clucer feciorul lui Drăghici vistierul, nepotul Foti spăt. o au făcut vînzătoare și eu fiind mai volnic a o răscumpăra această moșie că cică au fost de la tatăl meu Vasile spăt. m-am tocmit cu vărul meu Mihai clucer de am răscumpăratu această moșie a patra parte din satul Petroșani cu bani gata și cu zapis de cumpărătoare de la mîna văru meu lui Mihai Clucer și cu boiari mărturii și toată am ținut și eu această moșie cu bună pace pînă acum în zilele măriei sale domnul nostru Io Șerban voievod. Deci cînd au fost acum trebuindu-mi mie bani pentru ale mele trebi eu de a mea bună voie făr de nici o silă am mers la dumnealui la nepotul meu Cîrstea vel vistier fiind dumnealui mai volnic a cumpăra această moșie căci că iaste de la tată meu și dumnealui fiindu-mi nepot de soră, făcut-am tocmeala cu dumnealui de i-am vîndut această moșie a patra parte din sat din Petroșani, însă moșie stearpă făr de rumâni den cîmp, den pădure, den apă cu heleșteu și cu vad de moară cu loc de casă și cu tot venitul de priste tot hotarul veri cît se va alege drept bani gata taleri 50 și am luat acești bani toți deplin în mîna mea, drept aceia și eu încă am dat acest al meu zapis la mîna dumnealui nepot meu Cîrstea vel vist. ca să aibă a ținearea dumnealui această moșie a patra parte din *satu din Petroșani*, cu loc de casă, cu heleșteu, cu vad de moară și cu tot venitul să-i fie moșie dumnealui stătătoare și cuconilor dumnealui ohabnică în veac și am dat dumnealui și cărțile și zapisele ceale vechi și cînd am făcut cu dumnealui această tocmeală fost-au mulți boiari mărturie care vor iscăli mai jos și eu pentru mai adevărata credința mi-am pus pecetea și iscălitura ca să se crează și am scris eu Mihai log. Aprilie 8—7197—1687.

Eu Dumitrașcu pah. (pecete), Eu Pavlache sin Dumitrașcu pah.
Luca log. mărturie, Matei sin Mușat clucer. Băntescu mărturie

Hrize Petroșanu (pecete) Barbu ot Corbeni mărturie

B.A.R. MCDXXIX/14

Original, hîrtie, 2 peceți aplicate — una în fum, alta în tuș negru.

25. REZUMAT

7198, 1690, iunie 2. Zapisul lui Dumitrașco Petroșan dat la mîna Cîrstii vistierul.

+ Adică eu Dumitrașcu Petroșan dinpreună cu jupîneasa mea Ioana și cu coconii noștrii anume Pavalache i Hrizea i Radu scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna nepotului nostru dumnealui Cîrstii vistiiariul și a jupînesii și a coconilor dumnealui, cîți Dumnezeu va dărui, cum să să știe că i-am vîndut dumnealui încă mai denainte vreme, o parte de moșie din sat din *Pitroșani* a patra parte, care moșie o am fostu răscu(m)părat eu de la Mihai cluceriul, iar cînd au fost acum, iar am venit de m-am tocmit cu dumnealui de i-am mai vîndut dumnealui o jumătate de parte din moșiia mea drept bani gata taleri 30, însă stînjenul cîte bani 30, care să face cu ceia moșie ce am vîndut mai nainte, din tot hotarul o parte și jumătate și au rămas nevîndută cu partea Hrizii și cu a mea ce au mai rămas părți 2 pol-jumătate. Și această moșie o am vîndut din cîmp, din pădure, din apă, din siliștia satului, de piste tot hotarul, cu tot venitul ce va fi, însă moșie stearpă fără de rumâni. Și dumnealui să caute această moșie pe delnițe, să o stăpînească cu bună pace, să-i fie dumnealui moșie stătătoare și coconilor dumnealui, ohabnică în veci, pentru că această moșie o am vîndut-o dumnealui, noi de (a) nostră bună voe și fără de nici o silă și am luat acești bani toți gata în mîinile nostre. Și cînd am făcut această tocmeală, de i-am vîndut dumnealui această moșie, fost-au mulți boeri mărturii, care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus mai jos iscăliturile și pecețile ca să să crează.

Și am scris eu Barbu logofăt ot Corbeni, cu zisa lor.

Scris în luna iunie zile 2, 7198. (1690)

Eu Pavalache Șărban păh. mart. (m.p.); *Dumitrașco* (m.p.); Eu Hrizea; E(u) *Radu; Eu Ioana; Șărban* vel logofăt mart. (m.p.) Radu logofăt mart. (m.p.)

Bibl. Acad. Rom., MDCXXIX/15. Original român, hîrtie

26. REZUMAT

7199 (1691) aprilie 20.

Zapisul lui Dumitrașco Pitroșanul dat la mîna lui Hrizea Pitroșanul

+ Adecă eu Dumitrașco Pitroșanul împreună cu jupîneasa mia anume Ioana și cu coconii miei anume Pavlache și Radu i Hrizea scris-am al mieu zapis, ca să hie de bună credință la mîna nepotu-mieu Hrizii ot Pitroșani, precum să se știe că i-am vîndut dumnealui 3 del(ni)țe de moșie den sat den Pitroșani, însă delnița Ducăi, rumânul nostru și delnița *mătușii Neacșii* și a lui Dobrin, dereptu bani gata taleri 45.

Dereptu aceia să se știe că i-am vîndut dumnealui această moșie stătătoare în veci, cu cît să va aleage partea acestor 3 delnițe și den sat și den cîmpu și den apă și den pădure și de peste tot hotarul, precum scrie mai sus.

verso: Acest zapis cu acest delniță de moșie s-au schimbat la multe mîini, iar în cea de pe urmă au căzut la mîna *Hrizei Pietroșanul* carele au răscumpărat-o împreună cu alte trei delnițe de la Cîrstea Vist. și cum arată zap. Cîrstei vist. cu leatu 7210 febr. 10. iun. 19—7260 (1752)

B.A.R. MDC XXIX/12, Original, hîrtie, o pecete aplicată în tuș negru

24. REZUMAT

7195 (1687) aprilie 8.
Zapisul lui Dumitrașco paharnic Pietroșanul, feciorul lui Vasile spătar „dat la mîna lui Crîsti vel vistier".

Adecă eu Dumitrașco pah. Pietroșanul, feciorul lui Vasile spăt. scris-am și mărturisesc al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna dumnealui nepot meu Cărsti vel vistiar. Cum să se știe că m-am tocmit cu dumnealui de i-am vîndut moșie în satul Petroșani ot sud Muscel a patra parte de sat cu loc de casă, cu heleșteu, cu vad de moară în Rîul Doamnei. Care moșie o au fost vîndut tată meu Vasile spătar lui Foti spăt. feciorul Papei log. încă mai dinainte vreme de cînd au fost cursul anilor 7148 (1640) și au ținut Fota spat. această moșie cu bună pace. Iar după aceia rămînînd această moșie pre seama văru meu lui Miha clucer feciorul lui Drăghici vistierul, nepotul Foti spăt. o au făcut vînzătoare și eu fiind mai volnic a o răscumpăra această moșie că cică au fost de la tatăl meu Vasile spăt. m-am tocmit cu vărul meu Mihai clucer de am răscumpăratu această moșie a patra parte din satul Petroșani cu bani gata și cu zapis de cumpărătoare de la mîna văru meu lui Mihai Clucer și cu boiari mărturii și toată am ținut și eu această moșie cu bună pace pînă acum în zilele măriei sale domnul nostru Io Șerban voievod. Deci cînd au fost acum trebuindu-mi mie bani pentru ale mele trebi eu de a mea bună voie făr de nici o silă am mers la dumnealui la nepotul meu Cîrstea vel vistier fiind dumnealui mai volnic a cumpăra această moșie căci că iaste de la tată meu și dumnealui fiindu-mi nepot de soră, făcut-am tocmeala cu dumnealui de i-am vîndut această moșie a patra parte din sat din Petroșani, însă moșie stearpă făr de rumâni den cîmp, den pădure, den apă cu heleșteu și cu vad de moară cu loc de casă și cu tot venitul de priste tot hotarul veri cît se va alege drept bani gata taleri 50 și am luat acești bani toți deplin în mîna mea, drept aceia și eu încă am dat acest al meu zapis la mîna dumnealui nepot meu Cîrstea vel vist. ca să aibă a ținearea dumnealui această moșie a patra parte din *satu din Petroșani*, cu loc de casă, cu heleșteu, cu vad de moară și cu tot venitul să-i fie moșie dumnealui stătătoare și cuconilor dumnealui ohabnică în veac și am dat dumnealui și cărțile și zapisele ceale vechi și cînd am făcut cu dumnealui această tocmeală fost-au mulți boiari mărturie care vor iscăli mai jos și eu pentru mai adevărata credința mi-am pus pecetea și iscălitura ca să se crează și am scris eu Mihai log. Aprilie 8—7197—1687.

Eu Dumitrașcu pah. (pecete), Eu Pavlache sin Dumitrașcu pah.
Luca log. mărturie, Matei sin Mușat clucer. Băntescu mărturie

Hrize Petroșanu (pecete) Barbu ot Corbeni mărturie
B.A.R. MCDXXIX/14
Original, hîrtie, 2 peceți aplicate — una în fum, alta în tuș negru.

25. REZUMAT

7198, 1690, iunie 2. Zapisul lui Dumitrașco Petroșan dat la mîna Cîrstii vistierul.

+ Adică eu Dumitrașcu Petroșan dinpreună cu jupîneasa mea Ioana și cu coconii noștrii anume Pavalache i Hrizea i Radu scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna nepotului nostru dumnealui Cîrstii vistiiariul și a jupînesii și a coconilor dumnealui, cîți Dumnezeu va dărui, cum să să știe că i-am vîndut dumnealui încă mai denainte vreme, o parte de moșie din sat din *Pitroșani* a patra parte, care moșie o am fostu răscu(m)părat eu de la Mihai cluceriul, iar cînd au fost acum, iar am venit de m-am tocmit cu dumnealui de i-am mai vîndut dumnealui o jumătate de parte din moșiia mea drept bani gata taleri 30, însă stînjenul cîte bani 30, care să face cu ceia moșie ce am vîndut mai nainte, din tot hotarul o parte și jumătate și au rămas nevîndută cu partea Hrizii și cu a mea ce au mai rămas părți 2 pol-jumătate. Și această moșie o am vîndut din cîmp, din pădure, din apă, din siliștia satului, de piste tot hotarul, cu tot venitul ce va fi, însă moșie stearpă fără de rumâni. Și dumnealui să caute această moșie pe delnițe, să o stăpînească cu bună pace, să-i fie dumnealui moșie stătătoare și coconilor dumnealui, ohabnică în veci, pentru că această moșie o am vîndut-o dumnealui, noi de (a) nostră bună voe și fără de nici o silă și am luat acești bani toți gata în mîinile nostre. Și cînd am făcut această tocmeală, de i-am vîndut dumnealui această moșie, fost-au mulți boeri mărturii, care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus mai jos iscăliturile și pecețile ca să să crează.

Și am scris eu Barbu logofăt ot Corbeni, cu zisa lor.

Scris în luna iunie zile 2, 7198. (1690)
Eu Pavalache Șărban păh. mart. (m.p.); *Dumitrașco* (m.p.); Eu Hrizea; E(u) *Radu; Eu Ioana; Șărban* vel logofăt mart. (m.p.) Radu logofăt mart. (m.p.)

Bibl. Acad. Rom., MDCXXIX/15. Original român, hîrtie

26. REZUMAT

7199 (1691) aprilie 20.
Zapisul lui Dumitrașco Pitroșanul dat la mîna lui Hrizea Pitroșanul

+ Adecă eu Dumitrașco Pitroșanul împreună cu jupîneasa mia anume Ioana și cu coconii miei anume Pavlache și Radu i Hrizea scris-am al mieu zapis, ca să hie de bună credință la mîna nepotu-mieu Hrizii ot Pitroșani, precum să se știe că i-am vîndut dumnealui 3 del(ni)țe de moșie den sat den Pitroșani, însă delnița Ducăi, rumânul nostru și delnița *mătușii Neacșii* și a lui Dobrin, dereptu bani gata taleri 45.

Dereptu aceia să se știe că i-am vîndut dumnealui această moșie stătătoare în veci, cu cît să va aleage partea acestor 3 delnițe și den sat și den cîmpu și den apă și den pădure și de peste tot hotarul, precum scrie mai sus.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus iscăliturile mai jos și degitele ca să (se) crează. Și cîndu i-am vîndut această moșie, au fostu mulți buiari și oameni buni mărturie, care ș-or pune iscăliturile mai jos, ca să (se) crează.

Aprilie 20 zile leat 7199 (1691

Eu Dumitrașco (m.p.). Eu Ioana jupîneasa dumnealui. Eu Radul i *Hrizea fiii lui.*

+ Eu Ilie mărturii ot Cîrstea biv vel vist. (m.p.)

+ Alixandru căpitan cu mînea mea (m.p.)

Și am scris eu popa Sim . . . ot Bădești cu zisa dumnealor.

+ Eu Ion Hoț ot tam mart(ur)

B.A.R. MDCXXIX/18 Original român, hîrtie, 4 degete.

27. REZUMAT

7206 (1698) aprilie 16.

Zapisul lui Dumitrașco cu jupîneasa sa Ioana și fii săi, dat la mîna nepotului lor Hrizea Pitroșanului.

COPIE

+ Adică eu *Dumitrașcu* împreună cu jupîneasa mea Ioana și cu fiii mei Pavalache i Radu i Hrizea scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna nepotului mieu Hrizii, cum să să știe că mi (i)-am pus toată partea mea de moșie din sat din Pitroșani cîtă să va alege, la dumnealui și mi(i)-au dat bani gata lei 55 și am tocmit stînjenul cu nepotul mieu Hrizea, cîte bani 33, pînă îmi voi măsura moșiia pînă cînd voi căuta moșiia cu boeri. Deci atunci căutînd să aibe a-i da moșie de acești bani de toți, pe cum va fi dreptu și pe cum vor zice boerii care vor fi și megiașii. Iar ce mi(i)-ar mai trece mai mult dintr-acești bani, să mi-o țin, iar neajungîndu-să moșie, să aibe a-i întoarce banii.

Și cînd s-au făcut această tocmeală, fost-au oameni buni carii să vor iscăli mai jos.

Și am scris eu Iane logofăt, cu zisa lor *ot Ritivoești* și pentru adevărata credință mi(i)-am pus iscălitura, ca să să crează.

Aprilie 16 zile 7206. Iscălit *Dumitrașcu* cu feciorii lui, Pavlache i Radu i Hrizea și Vlaico căpitan ot Cotești martor

B.A.R. MDCXXIX/20. Copie din sec. XVIII.

28. REZUMAT

7208 (1700) noiembrie 10.

Zapisul lui Popa vtori armaș din Greci, dat la mîna Hrizii Pitroșanul.

+ Adecă eu Papa vtori armaș, fiul lui Costandin postelnic ot Greci, dat-am acesta al mieu Zapis ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Hrizii fiul lui . . . (loc alb) ot Pietroșani, precum să se știe că eu din bună voia mea am făcut tocmeala cu dumnealui, de i-am vîndut toată partea mea de moșie de acolo de la Pietroșani, însă a patra parte den moșiia, care ne-au fost cu a unchilor miei, Papa vistier i Mihai clucer i Vintilă căpitan, fiindu-ne această moșie denpreună. Deci unchii miei ei s-au fost vîndut părțile lor de moșie și încă unchiu-mieu Mihai clucer, el au fost vîndut și această parte a mea de moșie. Deci eu aflînd, n-am îngăduit, ce am tras pîra cu unchiu-mieu Mihai clucer, la Divan, naintea

mării sale domnu-nostru Io Costandin Băsărab voevod şi den Divan l-am rămas să-mi ţiu moşiia. Derept aceia o am vîndut *acum Hrizii* partea mea de moşie, den cîmpul den pădure, den apă, *den siliştea* satului, oricît s-ar alege de preste tot hotarul. Şi o am tocmit derept taleri 12 jumătate şi am luat aceşti bani toţi deplin la mîinile mele şi o am vîndut de a mea bună voie şi fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor rudeniilor mele.

Derept aceaia am dat zapisul mieu ca să ţie şi să stăpînească această parte a mea de moşie, alegîndu-se den părţile unchilor miei, a patra parte, să ţie cu pace, să-i fie de moştenire în veci.

Şi mărturie care vor iscăli mai jos. Şi eu încă pentru mai adevărata credinţă mai jos am iscălit cu mîna mea, ca să se crează.

Noiembrie 10, 7208 (1700)

+ Eu Papa sin Costandin posté (l)necul ot Greci (m.p.)
+ Eu Vlaicul căpitan ot Coteşti mart(or) (m.p.)
+ Eu Radul logofăt Olrescul mărt(urie) (m.p.)

B.A.R. – MDCXXIX/22. Original român, hîrtie.

29. REZUMAT

7210 (1702) februarie 10. Zapisul lui Cîrstea vistier împreună cu jupîneasa lui Ilinca, dat la mîna *Hrizii Pitroşanu*

+ Adică eu Cîrstea vistier împreună cu jupînea(a)sa mea Ilinca dat-am zapis(ul) nostru ca să fie de bună credinţă la mîna vărului Hrizii logofăt Pitroşan, cum să să ştie că mi- au dat taleri 89 şi noi i-am pus moşii ce-au fost parte noastră în Pitroşani, zălog; care moşie o am fost şi noi cumpărat de la unchiu-mieu Dumitraşco *Pitroşan*, care au fost şi lui de cumpărătoare de la Mihai clucer Grecea(a)nul, şi alta de moşii tot a unchiu-meu Dumitraşco *Pitroşan*, o am pus toată la Hrize văru-mieu Pitroşan, zălog, într-un an de acum de la Păresimi, pînă iar la Păreşimi; iar de nu o voi putea scoate într-u(n) an noi să avem a-i face zapis să-i fie moşii *din Pitroşani* parte noastră stătătoare şi-n dobînda banilor să ne vîre Hrize ce-ar fi vinit după moşie şi cînd îi vom face zapis să-i dau şi toate zapise(le) cele vechi la mîna vărului Hrizii, pentru că aşa ne-au fost tocmea(a)la, di a noastră bună voe.

Şi pentru credinţa am iscălit mai jos, ca să să crea(a)ză.

Luna februarie 10 zile, leat 7210

+ *Cîrstea* vist. (m.p.)
+ Elina *vistiereasa* (m.p.)

B.A.R. MDCXXIX/23 – Original român, hîrtie.

30. REZUMAT

7210 (1702) mai 15.

Zapisul lui Cîrstea biv vel vistier împreună cu jupîneasa lui Elina dat la mîna vărului său Hrizea Pitroşanul.

7210 mai 15.

Zapisul lui Cârstea biv vel vistier împreună cu jupîneasa lui Elina cu coconii lor Cîrstea i Nica i Ion, ce-l dau la mîna vărului său Hrizea Pietroşanul prin care îi vinde

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus iscăliturile mai jos și degitele ca să (se) crează. Și cîndu i-am vîndut această moșie, au fostu mulți buiari și oameni buni mărturie, care ș-or pune iscăliturile mai jos, ca să (se) crează.

Aprilie 20 zile leat 7199 (1691

Eu Dumitrașco (m.p.). Eu Ioana jupîneasa dumnealui. Eu Radul i *Hrizea fiii lui.*

+ Eu Ilie mărturii ot Cîrstea biv vel vist. (m.p.)

+ Alixandru căpitan cu mînea mea (m.p.)

Și am scris eu popa Sim . . . ot Bădești cu zisa dumnealor.

+ Eu Ion Hoț ot tam mart(ur)

B.A.R. MDCXXIX/18 Original român, hîrtie, 4 degete.

27. REZUMAT

7206 (1698) aprilie 16.

Zapisul lui Dumitrașco cu jupîneasa sa Ioana și fii săi, dat la mîna nepotului lor Hrizea Pitroșanului.

COPIE

+ Adică eu *Dumitrașcu* împreună cu jupîneasa mea Ioana și cu fiii mei Pavalache i Radu i Hrizea scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna nepotului mieu Hrizii, cum să să știe că mi (i)-am pus toată partea mea de moșie din sat din Pitroșani cîtă să va alege, la dumnealui și mi(i)-au dat bani gata lei 55 și am tocmit stînjenul cu nepotul mieu Hrizea, cîte bani 33, pînă îmi voi măsura moșiia pînă cînd voi căuta moșiia cu boeri. Deci atunci căutînd să aibe a-i da moșie de acești bani de toți, pe cum va fi dreptu și pe cum vor zice boerii care vor fi și megiașii. Iar ce mi(i)-ar mai trece mai mult dintr-acești bani, să mi-o țin, iar neajungîndu-să moșie, să aibe a-i întoarce banii.

Și cînd s-au făcut această tocmeală, fost-au oameni buni carii să vor iscăli mai jos.

Și am scris eu Iane logofăt, cu zisa lor *ot Ritivoești* și pentru adevărata credință mi(i)-am pus iscălitura, ca să să crează.

Aprilie 16 zile 7206. Iscălit *Dumitrașcu* cu feciorii lui, Pavlache i Radu i Hrizea și Vlaico căpitan ot Coteşti martor

B.A.R. MDCXXIX/20. Copie din sec. XVIII.

28. REZUMAT

7208 (1700) noiembrie 10.

Zapisul lui Popa vtori armaș din Greci, dat la mîna Hrizii Pitroșanul.

+ Adecă eu Papa vtori armaș, fiul lui Costandin postelnic ot Greci, dat-am acesta al mieu Zapis ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Hrizii fiul lui . . . (loc alb) ot Pietroșani, precum să se știe că eu din bună voia mea am făcut tocmeala cu dumnealui, de i-am vîndut toată partea mea de moșie de acolo de la Pietroșani, însă a patra parte den moșiia, care ne-au fost cu a unchilor miei, Papa vistier i Mihai clucer i Vintilă căpitan, fiindu-ne această moșie denpreună. Deci unchii miei ei s-au fost vîndut părțile lor de moșie și încă unchiu-mieu Mihai clucer, el au fost vîndut și această parte a mea de moșie. Deci eu aflînd, n-am îngăduit, ce am tras pîra cu unchiu-mieu Mihai clucer, la Divan, naintea

mării sale domnu-nostru Io Costandin Băsărab voevod și den Divan l-am rămas să-mi țiu moșiia. Derept aceia o am vîndut *acum Hrizii* partea mea de moșie, den cîmpul den pădure, den apă, *den siliștea* satului, oricît s-ar alege de preste tot hotarul. Și o am tocmit derept taleri 12 jumătate și am luat acești bani toți deplin la mîinile mele și o am vîndut de a mea bună voie și fără de nici o silă și cu știrea tuturor rudeniilor mele.

Derept aceaia am dat zapisul mieu ca să ție și să stăpînească această parte a mea de moșie, alegîndu-se den părțile unchilor miei, a patra parte, să ție cu pace, să-i fie de moștenire în veci.

Și mărturie care vor iscăli mai jos. Și eu încă pentru mai adevărata credință mai jos am iscălit cu mîna mea, ca să se crează.

Noiembrie 10, 7208 (1700)

+ Eu Papa sin Costandin posté (l)necul ot Greci (m.p.)

+ Eu Vlaicul căpitan ot Coteşti mart(or) (m.p.)

+ Eu Radul logofăt Olrescul mărt(urie) (m.p.)

B.A.R. — MDCXXIX/22. Original român, hîrtie.

29. REZUMAT

7210 (1702) februarie 10. Zapisul lui Cîrstea vistier împreună cu jupîneasa lui Ilinca, dat la mîna *Hrizii Pitroșanu*

+ Adică eu Cîrstea vistier împreună cu jupînea(a)sa mea Ilinca dat-am zapis(ul) nostru ca să fie de bună credință la mîna vărului Hrizii logofăt Pitroșan, cum să să știe că mi- au dat taleri 89 și noi i-am pus moșii ce-au fost parte noastră în Pitroșani, zălog; care moșie o am fost și noi cumpărat de la unchiu-mieu Dumitrașco *Pitroșan*, care au fost și lui de cumpărătoare de la Mihai clucer Grecea(a)nul, și alta de moșii tot a unchiu-meu Dumitrașco *Pitroșan*, o am pus toată la Hrize văru-mieu Pitroșan, zălog, într-un an de acum de la Păresimi, pînă iar la Păreșimi; iar de nu o voi putea scoate într-u(n) an noi să avem a-i face zapis să-i fie moșii *din Pitroșani* parte noastră stătătoare și-n dobînda banilor să ne vîre Hrize ce-ar fi vinit după moșie și cînd îi vom face zapis să-i dau și toate zapise(le) cele vechi la mîna vărului Hrizii, pentru că așa ne-au fost tocmea(a)la, di a noastră bună voe.

Și pentru credința am iscălit mai jos, ca să să crea(a)ză.

Luna februarie 10 zile, leat 7210

+ *Cîrstea* vist. (m.p.)

+ Elina *vistiereasa* (m.p.)

B.A.R. MDCXXIX/23 — Original român, hîrtie.

30. REZUMAT

7210 (1702) mai 15.

Zapisul lui Cîrstea biv vel vistier împreună cu jupîneasa lui Elina dat la mîna vărului său Hrizea Pitroșanul.

7210 mai 15.

Zapisul lui Cârstea biv vel vistier împreună cu jupîneasa lui Elina cu coconii lor Cîrstea i Nica i Ion, ce-l dau la mîna vărului său Hrizea Pietroșanul prin care îi vinde

moșia ce se chiamă Mușcelul de la STANEȘTI, jud. Mușcel, ce este alăturea cu Mușcelul mănăstirii Argeșului, care moșie fusese pusă zălog de moși-său Vasilie spătarul la Dudescul, iar Cîrstea o răscumpărase de la Dudeasca, și după cîtăva vreme o puse și el zălog la mănăstirea Cîmpulung, lui Inochenție egumenul; încă văru-său Hrizea n-a îngăduit aceasta și cu judecată la divan au scos-o întorcînd mănăstirii bani 120 taleri și mai dînd lui Cîrstea taleri 30, o ia pe seama sa cu zapis de vînzare din partea lui Cîrstea.

Mărturii: Dumitrașco

Iane logofăt ot Rătevoiești.

B.A.R. MDCXXIX/24.

31. REZUMAT

7211 (1703) /Zapisul lui Cîrstea vistierul, împreună cu jupîneasa lui Ilinca dat la mîna Hrizii logofăt. Pietroșanul.

Adică eu Cîrstea vist. împreună cu jupîneasa mea Ilinca dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credință la mîna vărului Hrăzi log. Petroșanul, cum să știe că i-au vîndut toată partea noastră de moșie din Petroșani drept bani gata taleri 80, care moșie am fost cumpărat și eu de la uncul meu Dumitrașcu Petroșanu, care i-au fost și lui de cumpărătură de la Miha Clucerul Greceanul să fie dumnealui stătător în veci și coconilor dumnealor să aibă a ținea-o și a o stăpîni-o că am vîndut-o de a noastră bună voie și cu știrea tuturor rudelor noastre și să aibe a-i da și zapisele cele vechi, ce am cumpărat eu la mîna vărul meu Hrizi Petroșanu și eu pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos ca să se crează.

Scris: Cîrstea vist.

Elina vistereasa martie 15/7211.

B.A.R. MDCXXIX/25

Original, hîrtie,

32. REZUMAT

7206/1698, aprilie 21.

Zapisul lui Dumitrașco dimpreună cu jupîneasa lui Sanfira dat al mîna Hrizii Pietroșanul.

Adică eu Dumitrașco dimpreună cu jupîneasa mea Sanfira scris-am zapisul meu la mîna dumnealui Hrizi Petroșanul, cum să se știe că i-am vîndut dumnealui o jumătate de delniță din hotarul de sus, din hotarul horășenescu. Și vîndut dumnealui de (n) cîmpu, den pădure, din apă, de peste totu hotarului să fie dumnealui moșie stătătoare în veci, pentru că aceasta jumătate de delniță este și noh(sic) de cumpărătoare.

Și i-am dat dumnealui și zapisul cel vechiu de cumpărare noastră și i-am vîndut dumnealui drept bani gata taleri 25 și am luat acești bani gata toți în mîna mea.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie care să vor iscăli mai jos anume; și pentru adevărată credință am scris eu cu mîna mea, ca să se crează. Și am pus și pecetea.

Aprilie 21 zile leat 7206 (1698).
+ Eu Dumitrașco logofăt (pecete)
+ Eu Sanfira m. p. (pecete)
+ Costandin căpitan fiul lui Ion stolnic ot Corbișori (m.p.)
Eu monah Athanasie mărturisesc (m.p.)
Eu Mateiu fiul lui Athanasie (m. p.)
+ *Eu* popa Leca ot Izvorani mărturisesc (m. p.)
+ Eu ermonah Vasile (m. p.)
+ Eu ermonah Zosim (m. p.)
+ Alexandru căpitan *fiul* Pîrvului . . . (m. p.)
+ *Eu Drăgușin* logofăt Micescul mărturie (m.p.)
+ *Eu* Arsenie Micescul mărturie (m. p.)
Eu Sofronie monah mărturie *fratele lui* Alexie logofăt (m. p.)
Eu Barbul mărturie m. p.)
Eu Simion călugărul
B.A.R. MDCXXIX/21
Original, hîrtie, două peceți.

33. REZUMAT

1718 iulie 27. Zapisul Ioanei jupîneasa lui Dragomir log. din Micești împreună cu cumnatele sale prin care dau cumnatei lor Maria din Pietroșani partea lor de moșie, din Purcăreni, pentru bunuri de zestre.

+ Adecă eu Ioana care am fost jupînească lui Drăgușin logofăt din Micești, împreună cu cumnatele mele anume Ancuța i Chița i Ilinca și cu feciorii noștri anume Gheorghie i Constantin i Gheorghie i Dumitru dat-am zapisul nostru ca să fie de mare și bună credință la mîna dumneaei cumnată-mea Mariia și a nepoților noștri anume *Preda* i *Șerban den* Pitroșani, precum să se știe că rămîindu zestri nedate de boiarii noștri, frații dumneaei neputîndu mai îngădui, au mersu de s-au jeluit la Divan și măriisa vodă i-au făcut carte la dumnealui Matei 2 sărdariu, ispravnicul den Cîmpulungu ca să ne judece și să se așeaze.

Și viind noi cu toții de față la dumnealui, dumnealui ne-au dat pe sea/ma protopopului den Cîmpulungu și altor boiari i preoți ca să ne facă socoteală pentru acele zestri ce au rămas nedate. Și strîngîndu-se toți la un loc, fiind noi toți de față, au scos foaia cea de zestri ce au fostu făcută de boiarii noștri și s-au scos zestri/le ce au fost rămas nedate pe o foae. Și neavîndu-le ca să le dăm s-au prețuit toate/ cu bani, care s-au făcut bani, taleri 130.

Deci apucîndu-ne cu strînsoare ca să dăm banii/ și noi neavîndu bani, ne-am voit cu toții de le-am dat partea noastră de moșie, den Purcăreni/ de pe Rîul Doamnei ot sud Mușcel, cîtă să va alege toată: den cîmpu, den pădure, den apă/ și de peste tot hotarul, pentru acești bani ce scriu mai sus. Pentru că această moșie au fost de/ casă de la toți frații și neavînd altu cu ce plăti aceștia, noi am dat această moșie/ ca să fie dumnealor moșie stătătoare în veci. Și le-o am dat de bună voia noastră, nesilite de nimeni și cu știrea tuturor rudelor noastre.

moșia ce se chiamă Mușcelul de la STANEȘTI, jud. Mușcel, ce este alăturea cu Mușcelul mănăstirii Argeșului, care moșie fusese pusă zălog de moși-său Vasilie spătarul la Dudescul, iar Cîrstea o răscumpărase de la Dudeasca, și după cîtăva vreme o puse și el zălog la mănăstirea Cîmpulung, lui Inochenție egumenul; încă văru-său Hrizea n-a îngăduit aceasta și cu judecată la divan au scos-o întorcînd mănăstirii bani 120 taleri și mai dînd lui Cîrstea taleri 30, o ia pe seama sa cu zapis de vînzare din partea lui Cîrstea.

Mărturii: Dumitrașco

Iane logofăt ot Rătevoiești.

B.A.R. MDCXXIX/24.

31. REZUMAT

7211 (1703) /Zapisul lui Cîrstea vistierul, împreună cu jupîneasa lui Ilinca dat la mîna Hrizii logofăt. Pietroșanul.

Adică eu Cîrstea vist. împreună cu jupîneasa mea Ilinca dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credință la mîna vărului Hrăzi log. Petroșanul, cum să știe că i-au vîndut toată partea noastră de moșie din Petroșani drept bani gata taleri 80, care moșie am fost cumpărat și eu de la uncul meu Dumitrașcu Petroșanu, care i-au fost și lui de cumpărătură de la Miha Clucerul Greceanul să fie dumnealui stătător în veci și coconilor dumnealor să aibă a ținea-o și a o stăpîni-o că am vîndut-o de a noastră bună voie și cu știrea tuturor rudelor noastre și să aibe a-i da și zapisele cele vechi, ce am cumpărat eu la mîna vărul meu Hrizi Petroșanu și eu pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos ca să se crează.

Scris: Cîrstea vist.

Elina vistereasa martie 15/7211.

B.A.R. MDCXXIX/25

Original, hîrtie,

32. REZUMAT

7206/1698, aprilie 21.

Zapisul lui Dumitrașco dimpreună cu jupîneasa lui Sanfira dat al mîna Hrizii Pietroșanul.

Adică eu Dumitrașco dimpreună cu jupîneasa mea Sanfira scris-am zapisul meu la mîna dumnealui Hrizi Petroșanul, cum să se știe că i-am vîndut dumnealui o jumătate de delniță din hotarul de sus, din hotarul horășenescu. Și vîndut dumnealui de (n) cîmpu, den pădure, din apă, de peste totu hotarului să fie dumnealui moșie stătătoare în veci, pentru că aceasta jumătate de delniță este și noh(sic) de cumpărătoare.

Și i-am dat dumnealui și zapisul cel vechiu de cumpărare noastră și i-am vîndut dumnealui drept bani gata taleri 25 și am luat acești bani gata toți în mîna mea.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie care să vor iscăli mai jos anume; și pentru adevărată credință am scris eu cu mîna mea, ca să se crează. Și am pus și pecetea.

Aprilie 21 zile leat 7206 (1698).

+ Eu Dumitrașco logofăt (pecete)

+ Eu Sanfira m. p. (pecete)

+ Costandin căpitan fiul lui Ion stolnic ot Corbișori (m.p.)

Eu monah Athanasie mărturisesc (m.p.)

Eu Mateiu fiul lui Athanasie (m. p.)

+ *Eu* popa Leca ot Izvorani mărturisesc (m. p.)

+ Eu ermonah Vasile (m. p.)

+ Eu ermonah Zosim (m. p.)

+ Alexandru căpitan *fiul* Pîrvului . . . (m. p.)

+ *Eu Drăguș*in logofăt Micescul mărturie (m.p.)

+ *Eu* Arsenie Micescul mărturie (m. p.)

Eu Sofronie monah mărturie *fratele lui* Alexie logofăt (m. p.)

Eu Barbul mărturie m. p.)

Eu Simion călugărul

B.A.R. MDCXXIX/21

Original, hîrtie, două peceți.

33. REZUMAT

1718 iulie 27. Zapisul Ioanei jupîneasa lui Dragomir log. din Micești împreună cu cumnatele sale prin care dau cumnatei lor Maria din Pietroșani partea lor de moșie, din Purcăreni, pentru bunuri de zestre.

+ Adecă eu Ioana care am fost jupînească lui Drăguș*in* logofăt din Micești, împreună cu cumnatele mele anume Ancuța i Chița i Ilinca și cu feciorii noștri anume Gheorghie i Constantin i Gheorghie i Dumitru dat-am zapisul nostru ca să fie de mare și bună credință la mîna dumneaei cumnată-mea Mariia și a nepoților noștri anume *Preda* i *Șerban den* Pitroșani, precum să se știe că rămîindu zestri nedate de boiarii noștri, frații dumneaei neputîndu mai îngădui, au mersu de s-au jeluit la Divan și măriisa vodă i-au făcut carte la dumnealui Matei 2 sărdariu, ispravnicul den Cîmpulungu ca să ne judece și să se așeaze.

Și viind noi cu toții de față la dumnealui, dumnealui ne-au dat pe sea/ma protopopului den Cîmpulungu și altor boiari i preoți ca să ne facă socoteală pentru acele zestri ce au rămas nedate. Și strîngîndu-se toți la un loc, fiind noi toți de față, au scos foaia cea de zestri ce au fostu făcută de boiarii noștri și s-au scos zestri/le ce au fost rămas nedate pe o foae. Și neavîndu-le ca să le dăm s-au prețuit toate/ cu bani, care s-au făcut bani, taleri 130.

Deci apucîndu-ne cu strînsoare ca să dăm banii/ și noi neavîndu bani, ne-am voit cu toții de le-am dat partea noastră de moșie, den Purcăreni/ de pe Rîul Doamnei ot sud Mușcel, cîtă să va alege toată: den cîmpu, den pădure, den apă/ și de peste tot hotarul, pentru acești bani ce scriu mai sus. Pentru că această moșie au fost de/ casă de la toți frații și neavînd altu cu ce plăti acești, noi am dat această moșie/ ca să fie dumnealor moșie stătătoare în veci. Și le-o am dat de bună voia noastră, nesilite de nimeni și cu știrea tuturor rudelor noastre.

Iar de s-or scula ceneva/ cu vreo gîlceavă pentru această moșie, să avem a o trage noi.

Și cîndu am făcut acest zapis/ au fost boiari și preoți mărturie care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adevărata credință ne-au pus pecețile și iscăliturile mai jos, să se crează.

Și am scris eu popa/ Ianche ot Dălgopol *, cu învățătura dumnealor și mărturisescu.

Iulie 27 zile leat 7226 (1718)

+ *Eu Ioana a lui Drăgușin* logofăt (deget)
+ Eu Ancuța a lui Arsenie logofăt (deget)
+ Eu Chița a Neculii logofăt (deget)
+ Eu Gheorghe sin Drăgușin logofăt (deget)
+ Eu popa Nichifor martur (deget)
+ Costandin sin Radu ..... (ilizibil)
+ Eu Ilinca a lui Radu
+ Alexandru vornic ot *Vîlsănești* mărturie m.p.
Fiera .....
+ Eu Costandin sin Arsenie din Micești martur
Andreiaș logofăt m. p.
Cîrstia județul ot Dolgopol marturu (m. p.)
+ Mareș logofăt .....
Eu popa Baciul ....
Eu popa Stan ot Bădești martur
Dumitrașcu cămărășel martur

B.A.R., LXVII/218
Original, hîrtie
Provine de la Wilhelm Beck — librar

7250 ianuarie 15.

34. REZUMAT [1]

Porunca lui Mihai Racoviță Voevod dată lui Șerban Pietroșanul sin Hrizea, în posesia autorului.

Pietroșanul, și feciorilor lui prin care îi întărește stăpînirea peste o parte de moșie din hotarul STĂNEȘTILOR, jud. Mușcel, care moșie este alăturea cu aceea a mănăstirii Cîmpulung.

Hotarele acestei moșii sunt: despre DOMNESTI se începe din sus de apa rîului Doamnei și merge pe muche pe la Fîntîneale și pe la Ulmu pe muchea Răsturnișului și se întoarce la vale în lat prin poiana Tugurii pe lîngă hotarul Slănicului unde vine de dă în hotarul Domneștilor și apucă pe valea Pîrîeștilor înapoi iar către apa rîului Doamnei prin copăcel și pe la capul piscului alăturea cu drumul pînă în rîu și trece rîul la Fîntîneale.

* Cîmpulung.
[1] Documentul în posesia autorului

Această moşie a fost veche cumpărătoare a lui Şerban Pietroşanul de la tatăl său *Hrizea Pietroşanul*, care moşie fusese împresurată de către mănăstirea Cîmpulung şi pentru care fapt avu Şerban judecată înaintea domnului şi velitilor boieri cu numita mănăstire, cînd scoase egumenul mănăstirii un hrisov de la Matei Basarab cu leat 7141 în care se spunea că un Vasilie spătar se despărţise de jupîneasa lui Maria, năpăstuind-o cu multe lucruri fără cale, şi în urmă îndreptîndu-se această jupînească de binele ce-i aruncase acel Vasile spătar, de la divan cu judecată i s-au dat ei toate moştenirile lui Vasilie spătar. Mai arată egumenul şi alte 2 cărţi tot de la Matei Vodă tot pentru aceste moşii şi vii ca să fie tot ale acestei jupînese Maria, iar pentru acei ce au cumpărat din aceste moşii, să aibă a lua banii de la Vasilie spătarul. Mai arată de asemenea egumenul o adiată a lui Matei postelnicul Stănescu, nepot de fată al jupînesii Marii prin care, pentru pomenirea sa, a lăsat m-tirii partea lui de moşie din Stăneşti după care diată m-rea Cîmpulung a scos hrisov domnesc de la Duca Vodă în care, din greşală, s-a trecut şi moşia Muşcelului Stăneştilor cu care cărţi stăpîni m-rea această moşie a lui Şerban Pietroşanul.

Luîndu-se seama şi cărţilor lui Şerban Pietroşanul au dovedit velitii boieri, că pe vremea aceea, această moşie se stăpînea de Radul logofăt Dudescul. Scoţînd Şerban Pietroşanul şi zapisul lui Vasilie spătar din leat 7142 în care scria că fiindu-i şi lui această moşie de cumpărătoare de la Fătul şi Frate-său Neagoe din Corşori o vinde şi el Radului logofăt Dudescu. Mai arătă Şerban un zapis al jupînesii Neacşii, a Radului log. Dudescu şi al fii-său Radului Dudescu, care după moartea boerului ei, au vîndut-o Cîrstii vel vistier la leat 7197. Mai arată Şerban şi alt zapis al Cîrstii Vel vistier de zălojirea aceştii moşii la sf. m-re Cîmpulung la un egumen Inochenţie, iar Hrizea Pietroşanul fiind văr cu Cîrstea vel vistier, cu judecată au întors el banii (m-rii) şi a luat moşia în stăpînirea sa, mai dînd lui Cîrstea şi alţi bani, iar acesta i-a făcut zapis de stăpînire. După cetirea acestor scrisori, domnul dă dreptate lui Şerban.

Menţionat în foaia sineturilor Pietroşanilor
B.A.R. MDCXXIX/61,7250 Ian. 15

35. REZUMAT

7242 (1733) Zapisul lui Gheorghe Caţă dimpreună cu părtaşii lui de moşie din Bogăteşti
7242 (1733) noiembrie 2.

Zapisul lui Gh. Caţă dimpreună cu părtaşii lui de moşie din Bogăteşti ce-l dau la mâna părintelui Vasilie, egumenul de la C. Lung precum să se ştie că au luat 24 de boieri ca să le aleagă moşia Bogăteşti de către Hiera şi de către Nicolae, feciorii popii Neculai Piscupescu, trebuindu-le bani pentru această hotărnicie mai întîi cu 12 boieri apoi cu aceşti 24, au mers la părintele Vasilie cu rugăciune de le-au dat taleri 25 noi precum şi 33 vedre vin în drept taleri 18 noi, puind zălog partea lor de moşie din Bogăteşti şi cu Valea Oarzei precum şi moşie de a altor cetaşi ai lor pentru că cheltuiala s-a făcut pentru toată moşia a tuturor.
B.A.R. MDCXXIX/30

Iar de s-or scula ceneva/ cu vreo gîlceavă pentru această moşie, să avem a o trage noi.

Şi cîndu am făcut acest zapis/ au fost boiari şi preoţi mărturie care să vor iscăli mai jos. Şi noi pentru mai adevărata credinţă ne-au pus peceţile şi iscăliturile mai jos, să se crează.

Şi am scris eu popa/ Ianche ot Dălgopol *, cu învăţătura dumnealor şi mărturisescu.

Iulie 27 zile leat 7226 (1718)

+ *Eu Ioana a lui Drăguşin* logofăt (deget)
+ Eu Ancuţa a lui Arsenie logofăt (deget)
+ Eu Chiţa a Neculii logofăt (deget)
+ Eu Gheorghe sin Drăguşin logofăt (deget)
+ Eu popa Nichifor martur (deget)
+ Costandin sin Radu ..... (ilizibil)
+ Eu Ilinca a lui Radu
+ Alexandru vornic ot *Vîlsăneşti* mărturie m.p.
Fiera .....
+ Eu Costandin sin Arsenie din Micești martur
Andreiaş logofăt m. p.
Cîrstia judeţul ot Dolgopol marturu (m. p.)
+ Mareş logofăt .....
Eu popa Baciul ....
Eu popa Stan ot Bădeşti martur
Dumitraşcu cămărăşel martur

B.A.R., LXVII/218
Original, hîrtie
Provine de la Wilhelm Beck — librar

7250 ianuarie 15.

34. REZUMAT [1]

Porunca lui Mihai Racoviţă Voevod dată lui Şerban Pietroşanul sin Hrizea, în posesia autorului.

Pietroşanul, şi feciorilor lui prin care îi întăreşte stăpînirea peste o parte de moşie din hotarul STĂNEŞTILOR, jud. Muşcel, care moşie este alăturea cu aceea a mănăstirii Cîmpulung.

Hotarele acestei moşii sunt: despre DOMNESTI se începe din sus de apa rîului Doamnei şi merge pe muche pe la Fîntîneale şi pe la Ulmu pe muchea Răsturnişului şi se întoarce la vale în lat prin poiana Tugurii pe lîngă hotarul Slănicului unde vine de dă în hotarul Domneştilor şi apucă pe valea Pîrîeştilor înapoi iar către apa rîului Doamnei prin copăcel şi pe la capul piscului alăturea cu drumul pînă în rîu şi trece rîul la Fîntîneale.

* Cîmpulung.
[1] Documentul în posesia autorului

Această moşie a fost veche cumpărătoare a lui Şerban Pietroşanul de la tatăl său *Hrizea Pietroşanul*, care moşie fusese împresurată de către mănăstirea Cîmpulung şi pentru care fapt avu Şerban judecată înaintea domnului şi veliţilor boieri cu numita mănăstire, cînd scoase egumenul mănăstirii un hrisov de la Matei Basarab cu leat 7141 în care se spunea că un Vasilie spătar se despărţise de jupîneasa lui Maria, năpăstuind-o cu multe lucruri fără cale, şi în urmă îndreptîndu-se această jupînească de binele ce-i aruncase acel Vasile spătar, de la divan cu judecată i s-au dat ei toate moştenirile lui Vasilie spătar. Mai arată egumenul şi alte 2 cărţi tot de la Matei Vodă tot pentru aceste moşii şi vii ca să fie tot ale acestei jupînese Maria, iar pentru acei ce au cumpărat din aceste moşii, să aibă a lua banii de la Vasilie spătarul. Mai arată de asemenea egumenul o adiată a lui Matei postelnicul Stănescu, nepot de fată al jupînesii Marii prin care, pentru pomenirea sa, a lăsat m-tirii partea lui de moşie din Stăneşti după care diată m-rea Cîmpulung a scos hrisov domnesc de la Duca Vodă în care, din greşală, s-a trecut şi moşia Muşcelului Stăneştilor cu care cărţi stăpîni m-rea această moşie a lui Şerban Pietroşanul.

Luîndu-se seama şi cărţilor lui Şerban Pietroşanul au dovedit veliţii boieri, că pe vremea aceea, această moşie se stăpînea de Radul logofăt Dudescul. Scoţînd Şerban Pietroşanul şi zapisul lui Vasilie spătar din leat 7142 în care scria că fiindu-i şi lui această moşie de cumpărătoare de la Fătul şi Frate-său Neagoe din Corşori o vinde şi el Radului logofăt Dudescu. Mai arătă Şerban un zapis al jupînesii Neacşii, a Radului log. Dudescu şi al fii-său Radului Dudescu, care după moartea boerului ei, au vîndut-o Cîrstii vel vistier la leat 7197. Mai arată Şerban şi alt zapis al Cîrstii Vel vistier de zălojirea aceştii moşii la sf. m-re Cîmpulung la un egumen Inochenţie, iar Hrizea Pietroşanul fiind văr cu Cîrstea vel vistier, cu judecată au întors el banii (m-rii) şi a luat moşia în stăpînirea sa, mai dînd lui Cîrstea şi alţi bani, iar acesta i-a făcut zapis de stăpînire. După cetirea acestor scrisori, domnul dă dreptate lui Şerban.

Menţionat în foaia sineturilor Pietroşanilor
B.A.R. MDCXXIX/61,7250 Ian. 15

35. REZUMAT

7242 (1733) Zapisul lui Gheorghe Caţă dimpreună cu părtaşii lui de moşie din Bogăteşti
7242 (1733) noiembrie 2.

Zapisul lui Gh. Caţă dimpreună cu părtaşii lui de moşie din Bogăteşti ce-l dau la mâna părintelui Vasilie, egumenul de la C. Lung precum să se ştie că au luat 24 de boieri ca să le aleagă moşia Bogăteşti de către Hiera şi de către Nicolae, feciorii popii Neculai Piscupescu, trebuindu-le bani pentru această hotărnicie mai întîi cu 12 boieri apoi cu aceşti 24, au mers la părintele Vasilie cu rugăciune de le-au dat taleri 25 noi precum şi 33 vedre vin în drept taleri 18 noi, puind zălog partea lor de moşie din Bogăteşti şi cu Valea Oarzei precum şi moşie de a altor cetaşi ai lor pentru că cheltuiala s-a făcut pentru toată moşia a tuturor.

B.A.R. MDCXXIX/30

36. REZUMAT

7242 (1733) martie 20. Zapisul lui Gheorghe Cață cu femeia lui Iana și cu feciorii săi.

7242 (1733) martie 20.

Zapisul lui Gheorghe Cață cu femeia lui Iana și cu feciorii săi Radul, Pîrvul și Barbul din Bogățești și Costandin zel Dobromir tot de acolo, dat la mîna județului Ivan și Savul logofăt și a Stoicăi fratele lor și feciorii lui Cîrstea județul, prin care le vînd toată partea lor de moșie din hotarul Bogățeștilor, cea aleasă cu 24 de boieri pentru a se scăpa de urgia Domnească, pentru banii ce au să dea lui Hiera și Niculae Piscupești. Vînzarea se face pentru taleri 180.

Martori = Preda.

Scriitor Costandin sin Nedelea Diaconul din Cîmpulung.

Notă. Hiera Piscupescu este tatăl lui Ștefan Pitroșanu.

Dat. III. 20. Pah./629/29. B.A.R.

37. REZUMAT

7245 (1736) aug. 25. Cartea de împărțeală a moșiei Bogățești dintre Nicodim eromonah Piscupescu și nepoții săi C-tin și Ștefan, nepoții fratelui lui Nicodim.

7245 august 25.

Cartea de împărțeala moșiei Bogățești dintre Nicodim ermonah Piscupescu și nepoții săi Costandin și Ștefan, feciorii Herei, fratele lui Nicodim, care murise și rămăsese moșia neîmpărțită această moșie se află pe apa Argeșului care o despărțea în două. Partea de moșie despre răsărit de apa Argeșului au împărțit-o în două părți, dar fiindcă partea de dinsus despre Nămăești era mai bună s-a mai luat din ea și s-a alăturat la cea de dinjos despre a călugărilor, iar hotarul între ele a fost ales piscul cel înalt care vine despre răsărit și dă cu capul în gura văii lui Bragă; despre apus pînă salcia cea mare ce este între valea lui Bragă și Argeșel, care hotar merge drept prin apa Argeșului. Partea cea dinsus ce se chiamă valea lui Bragă au luat-o Costandin și *Ștefan*, iar partea de dinjos dinspre călugări Nicodim, ce se chiamă Mlăcile. Partea dinspre apus de Argeșul iarăși a fost împărțită în două părți, puindu-se pietre în vale și vîrf, luînd Nicodim partea de dinsus despre Nămăești cu siliștea cea veche, iar nepoții săi, Costandin și Ștefan partea de dinjos, dinspre călugări cu siliștea cea nouă și cu toate casele.

Mărturii: Constandin județul.

Mihai Băbanu Ispravnic.

B.A.R. MDCXXIX/32

38. REZUMAT

7252 (1743) Iunie 2

Cartea de judecată a lui C-tin Brezoianu biv vel armaș dată într-o pricină de judecată.

Cartea de judecată a lui Constandin Brezoianu civ. vel armaș dată în pricina de judecată dintre Iorga clucer cu Stan feciorul lui Dragomir cu care ocazie scoase Stan

un zapis și o carte de judecată a răposat Șerban Prisiceanu biv comis, în care se arată că are Dragomir moșie în Bogătești din funia Fundească a 12 parte, Iorgu Clucer susține că acea parte de moșie din Fundeasca a fost împreunată cu alte părți ale altor moșneni din Bogătești și avînd și Hera și Neculae Piscupești în hotarul Bogăteștilor s-a sculat cu Gh. Cață împreună și cu alți moșneni și cu Costandin ginerile lui Dragomir și au luat 12 boieri hotarnici ca să le aleagă moșia de către Piscupești. . . etc.

Prin judecata de acum s-a hotărît să întoarcă Stan feciorul lui Dobromir partea ce-i va ajunge din cheltuială și să i se aleagă partea lui din acea moșie ce fusese zălogită, a 12-a parte."

MDCXXIX/33 B.A.R.

39. REZUMAT

7256 (1748) iunie. . .

Genealogia neamului lui Șerban Pitroșanul.

Neamul lui Șărban Pietroșan sin Hrizea Pietroșan ot sud Muscel, în ce chip în jos adeverea(a)ză:

Iunie . . . (loc alb) zile ... leat 7256

— Vasile, moșul mai sus numitului au stătut spathar al doilea, după cum îl adeverea(a)ză cartea răposatului Matei Vodă Basarab ot leat 7148 ghenar 11.

— Hrizea Pietroșan au fost fecior lui Vasile spatharul, după cum îl adeverea(a)ză cartea răposatului Radului Vodă Leon ot leat 7176 ghenar 11 și au tras bir la boiarii mazili pînă la moartea lui.

— Șărban Pietroșan iaste fecior Hrizii Pietroșan și nepot lui Vasile spathar și după moartea tatîni-său au tras bir iar la boiarii mazili pîn-acum și acum.

Într-acestași chip dovedindu-să neamul mai sus numitului Șărban Pietroșan că iaste vechiu la breasla boiarilor mazili, i-am dat această carte de adeverință.

. . . Văc(ărescu) vel vistier (m. p.)

B.A.R. MDCXXIX/37, Original român, hîrtie.

40.

Foița de împărțeala averii lui Șărban Pitroșanu din partea lui Ștefan Pietroșanu dă către partea lui Ion Gălășăscu însămnîndu-se mai jos cele ce s-au venit lui Ștefan Pietroșanu.

Ghenar 13 (175(0)

8 cai	8 tipsii	1 pernă mică
2 cai	4 talere	1 sfeșnic
2 boi	2 tingiri	1 peșchir
100 oi	4 căldări	1 topor
50 capre	100 coți pînză	1 cîntar
13 rîmători	1 păreche talere	1 ... dă rachiu
26 stupi	3 perne mari	240 stînjeni dă moșie în Dudeasca: 240

1483 stînjeni dă moșie în Pietroșani
280 stînjeni dă moșie în Purcăreni
344 stînjeni dă moșie în Lăpoșani

36. REZUMAT

7242 (1733) martie 20. Zapisul lui Gheorghe Cață cu femeia lui Iana și cu feciorii săi.
7242 (1733) martie 20.

Zapisul lui Gheorghe Cață cu femeia lui Iana și cu feciorii săi Radul, Pîrvul și Barbul din Bogătești și Costandin zel Dobromir tot de acolo, dat la mîna județului Ivan și Savul logofăt și a Stoicăi fratele lor și feciorii lui Cîrstea județul, prin care le vînd toată partea lor de moșie din hotarul Bogăteștilor, cea aleasă cu 24 de boieri pentru a se scăpa de urgia Domnească, pentru banii ce au să dea lui Hiera și Niculae Piscupești. Vînzarea se face pentru taleri 180.

Martori = Preda.

Scriitor Costandin sin Nedelea Diaconul din Cîmpulung.

Notă. Hiera Piscupescu este tatăl lui Ștefan Pitroșanu.

Dat. III. 20. Pah./629/29. B.A.R.

37. REZUMAT

7245 (1736) aug. 25. Cartea de împărțeală a moșiei Bogătești dintre Nicodim eromonah Piscupescu și nepoții săi C-tin și Ștefan, nepoții fratelui lui Nicodim.
7245 august 25.

Cartea de împărțeala moșiei Bogătești dintre Nicodim ermonah Piscupescu și nepoții săi Costandin și Ștefan, feciorii Herei, fratele lui Nicodim, care murise și rămăsese moșia neîmpărțită această moșie se află pe apa Argeșului care o despărțea în două. Partea de moșie despre răsărit de apa Argeșului au împărțit-o în două părți, dar fiindcă partea de dinsus despre Nămăești era mai bună s-a mai luat din ea și s-a alăturat la cea de dinjos despre a călugărilor, iar hotarul între ele a fost ales piscul cel înalt care vine despre răsărit și dă cu capul în gura văii lui Bragă; despre apus pînă salcia cea mare ce este între valea lui Bragă și Argeșel, care hotar merge drept prin apa Argeșului. Partea cea dinsus ce se chiamă valea lui Bragă au luat-o Costandin și *Ștefan*, iar partea de dinjos dinspre călugări Nicodim, ce se chiamă Mlăcile. Partea dinspre apus de Argeșul iarăși a fost împărțită în două părți, puindu-se pietre în vale și vîrf, luînd Nicodim partea de dinsus despre Nămăești cu siliștea cea veche, iar nepoții săi, Costandin și Ștefan partea de dinjos, dinspre călugări cu siliștea cea nouă și cu toate casele.

Mărturii: Constandin județul.

Mihai Băbanu Ispravnic.

B.A.R. MDCXXIX/32

38. REZUMAT

7252 (1743) Iunie 2

Cartea de judecată a lui C-tin Brezoianu biv vel armaș dată într-o pricină de judecată.

Cartea de judecată a lui Constandin Brezoianu civ. vel armaș dată în pricina de judecată dintre Iorga clucer cu Stan feciorul lui Dragomir cu care ocazie scoase Stan

un zapis și o carte de judecată a răposat Șerban Prisiceanu biv comis, în care se arată că are Dragomir moșie în Bogătești din funia Fundească a 12 parte, Iorgu Clucer susține că acea parte de moșie din Fundeasca a fost împreunată cu alte părți ale altor moșneni din Bogătești și avînd și Hera și Neculae Piscupești în hotarul Bogăteștilor s-a sculat cu Gh. Cață împreună și cu alți moșneni și cu Costandin ginerile lui Dragomir și au luat 12 boieri hotarnici ca să le aleagă moșia de către Piscupești. . . etc.

Prin judecata de acum s-a hotărît să întoarcă Stan feciorul lui Dobromir partea ce-i va ajunge din cheltuială și să i se aleagă partea lui din acea moșie ce fusese zălogită, a 12-a parte."

MDCXXIX/33 B.A.R.

39. REZUMAT

7256 (1748) iunie. . .

Genealogia neamului lui Șerban Pitroșanul.

Neamul lui Șărban Pietroșan sin Hrizea Pietroșan ot sud Muscel, în ce chip în jos adeverea(a)ză:

Iunie . . . (loc alb) zile ... leat 7256

— Vasile, moșul mai sus numitului au stătut spathar al doilea, după cum îl adeverea(a)ză cartea răposatului Matei Vodă Basarab ot leat 7148 ghenar 11.

— Hrizea Pietroșan au fost fecior lui Vasile spatharul, după cum îl adeverea(a)ză cartea răposatului Radului Vodă Leon ot leat 7176 ghenar 11 și au tras bir la boiarii mazili pînă la moartea lui.

— Șărban Pietroșan iaste fecior Hrizii Pietroșan și nepot lui Vasile spathar și după moartea tatîni-său au tras bir iar la boiarii mazili pîn-acum și acum.

Într-acestași chip dovedindu-să neamul mai sus numitului Șărban Pietroșan că iaste vechiu la breasla boiarilor mazili, i-am dat această carte de adeverință.

. . . Văc(ărescu) vel vistier (m. p.)

B.A.R. MDCXXIX/37, Original român, hîrtie.

40.

Foița de împărțeala averii lui Șărban Pitroșanu din partea lui Ștefan Pietroșanu dă către partea lui Ion Gălășăscu însămnîndu-se mai jos cele ce s-au venit lui Ștefan Pietroșanu.

Ghenar 13 (175(0)

8 cai	8 tipsii	1 pernă mică
2 cai	4 talere	1 sfeșnic
2 boi	2 tingiri	1 peșchir
100 oi	4 căldări	1 topor
50 capre	100 coți pînză	1 cîntar
13 rîmători	1 păreche talere	1 ... dă rachiu
26 stupi	3 perne mari	240 stînjeni dă moșie în Dudeasca: 240

1483 stînjeni dă moșie în Pietroșani
280 stînjeni dă moșie în Purcăreni
344 stînjeni dă moșie în Lăpoșani

o roată dă moară în Purcăreni
o roată dă moară în Pietroșani
2 părți dă viie ot Ștefănești
Constandin biv vel medelnicer
Iani biv vel șătrar

Răducane, această moșie este din hotarul Retevoeștilor, după cum te vei pliroforisi din hotărnicie, iar la împărțeală, cînd s-au împărțit socru-mieu cu Găleșescu, s-au numit de Pietroșani. Ci cartea cea de hotărnicie îți este trebuincioasă numai ca să vezi de calcă moșiia popa Vasile, că aci arată hotarăle, iar împărțeala au fost doao părți au luat socru-mieu și o parte Găleșescu care i să vine stînjeni 793 și jumătate.

Dintr-acestea au dat fiie-sa Ilinchii den Pietroșani stînjeni 150 și mai rămîn stînjeni 643 și jumătate.

B.A.R. MDCXXIX/53. Copie contemporană (partea întîia) original, hîrtie

41. REZUMAT

1755 (7263) aprilie 18. Foaia de zestre a Păunii, fiica lui Iorga șătrar, la căsătoria ei cu Ștefan Pitroșanul (Piscupescu) fiul Mariei (născută Șerban Pietroșanu) soția lui Hiera Piscupescu.

Însemnare de zestrea preiubitei noastre fiici Păunii cum arată anume.

Aprilie 18 zile 7263 (1755).

+ 20 galbeni ungurești la salbă
+ 1 perechie cercei de aur cu un picior de zamfir
+ 1 perechie cercei de aur cu mărgăritar
+ 6 șire de mărgăritari
+ 1 cunună de argint poleită de la maică-sa
+ 1 left cu robinuri
+ 1 perechie de brățari de aur
+ 1 inel cu zamfir albastru i cu doao diimănțele
+ 1 inel cu zamfir alb
+ 1 inel cu zmarand de la maică-sa
+ 1 dulamă de lastră cu pacea
+ 1 ghiordie de belacoasă cu flori de fir
+ 1 tivilichie de belacoasă cu flori de fir
+ 1 zăbun de tabiniță
+ 1 rochie de belacoasă cu flori de fir
+ 1 rochie de hatai cu flori de fir
+ 1 rochie de atlaz cu flori de mătasie
+ 1 rochie de cutnie
+ 1 tivilichie de hatai
+ 1 brîu cu paftale de argint
+ 1 iie cu fir saia

+ 3 ii cu fir şi cu mătăsuri
+ 5 iii cu mătăsuri
+ 1 măhramă cu fir
+ 1 covor pe masă
+ 1 masă leşască cu peşchirul ei ales
+ 1 masă cu 6 şervete
+ 2 linguri de argint
+ 12 taere (sic) de aramă
+ 12 tipsii de aramă
+ 1 lighian cu ibricu
+ 1 scoarţă pe pat
+ 1 pilotă de sandal şi cu cearşaf
+ 1 pernă mare cu fir
+ 4 perne mici cu fir
+ 1 plapomă de cutnie
+ 1 cearşaf peste aşternut
Alt aşternut de purtat
+ 2 perne de frînghie
+ 8 delniţe de moşie la Rumâneşti
+ 6 taleri pentru vie
+ 70 taleri pentru ţigani
+ 100 taleri pentru vadul de o roată de moară i pentru făcutul casii
+ casele de la margine ale maică-sa
+ 1 cal de ginere
+ 4 + 6 telegari
+ 50 taleri pentru rădvan i pentru hamuri
+ 8 iape fătătoare
+ 8 vaci fătătoare
+ 8 boi de plug
+ 40 oi fătătoare
+ 20 de scroafe fătătoare
+ 15 matci (sic) de stupi
Acestea şi mila lui Dumnezeu să adaogă însutit.
Iorga biv vel şătrar m. p.

B.A.R. MDCXXIX/43. Original roman, hîrtie.

42. REZUMAT

Foiţa de împărţirea averii rămasă de la Şerban Pitroşanu. Ghenar 15, anul 1756.

Foiţa de cele ce s-au găsit din economiia lui Şărban Pietroşan, carele făcîndu-se 3 părţi, s-au împărţit, dîndu-să 2 părţi lui Ştefan Pietroşan şi o parte s-au dat lui Costandin paharnic Gălăşescu, vechilul fii-său lui Ion Gălăşescu. Ghenar 15, 1756.

o roată dă moară în Purcăreni
o roată dă moară în Pietroşani
2 părţi dă viie ot Ştefăneşti
Constandin biv vel medelnicer
Iani biv vel şătrar

Răducane, această moşie este din hotarul Retevoeştilor, după cum te vei pliroforisi din hotărnicie, iar la împărţeală, cînd s-au împărţit socru-mieu cu Găleşescu, s-au numit de Pietroşani. Ci cartea cea de hotărnicie îţi este trebuincioasă numai ca să vezi de calcă moşiia popa Vasile, că aci arată hotarăle, iar împărţeala au fost doao părţi au luat socru-mieu şi o parte Găleşescu care i să vine stînjeni 793 şi jumătate.

Dintr-acestea au dat fiie-sa Ilinchii den Pietroşani stînjeni 150 şi mai rămîn stînjeni 643 şi jumătate.

B.A.R. MDCXXIX/53. Copie contemporană (partea întîia) original, hîrtie

41. REZUMAT

1755 (7263) aprilie 18. Foaia de zestre a Păunii, fiica lui Iorga şătrar, la căsătoria ei cu Ştefan Pitroşanul (Piscupescu) fiul Mariei (născută Şerban Pietroşanu) soţia lui Hiera Piscupescu.

Însemnare de zestrea preiubitei noastre fiici Păunii cum arată anume.

Aprilie 18 zile 7263 (1755).

+ 20 galbeni ungureşti la salbă
+ 1 perechie cercei de aur cu un picior de zamfir
+ 1 perechie cercei de aur cu mărgăritar
+ 6 şire de mărgăritari
+ 1 cunună de argint poleită de la maică-sa
+ 1 left cu robinuri
+ 1 perechie de brăţari de aur
+ 1 inel cu zamfir albastru i cu doao diimănţele
+ 1 inel cu zamfir alb
+ 1 inel cu zmarand de la maică-sa
+ 1 dulamă de lastră cu pacea
+ 1 ghiordie de belacoasă cu flori de fir
+ 1 tivilichie de belacoasă cu flori de fir
+ 1 zăbun de tabiniţă
+ 1 rochie de belacoasă cu flori de fir
+ 1 rochie de hatai cu flori de fir
+ 1 rochie de atlaz cu flori de mătasie
+ 1 rochie de cutnie
+ 1 tivilichie de hatai
+ 1 brîu cu paftale de argint
+ 1 iie cu fir saia

+ 3 ii cu fir şi cu mătăsuri
+ 5 iii cu mătăsuri
+ 1 măhramă cu fir
+ 1 covor pe masă
+ 1 masă leşască cu peşchirul ei ales
+ 1 masă cu 6 şervete
+ 2 linguri de argint
+ 12 taere (sic) de aramă
+ 12 tipsii de aramă
+ 1 lighian cu ibricu
+ 1 scoarţă pe pat
+ 1 pilotă de sandal şi cu cearşaf
+ 1 pernă mare cu fir
+ 4 perne mici cu fir
+ 1 plapomă de cutnie
+ 1 cearşaf peste aşternut
Alt aşternut de purtat
+ 2 perne de frînghie
+ 8 delniţe de moşie la Rumâneşti
+ 6 taleri pentru vie
+ 70 taleri pentru ţigani
+ 100 taleri pentru vadul de o roată de moară i pentru făcutul casii
+ casele de la margine ale maică-sa
+ 1 cal de ginere
+ 4 + 6 telegari
+ 50 taleri pentru rădvan i pentru hamuri
+ 8 iape fătătoare
+ 8 vaci fătătoare
+ 8 boi de plug
+ 40 oi fătătoare
+ 20 de scroafe fătătoare
+ 15 matci (sic) de stupi

Acestea şi mila lui Dumnezeu să adaogă însutit.

Iorga biv vel şătrar m. p.

B.A.R. MDCXXIX/43. Original roman, hîrtie.

42. REZUMAT

Foiţa de împărţirea averii rămasă de la Şerban Pitroşanu. Ghenar 15, anul 1756.

Foiţa de cele ce s-au găsit din economiia lui Şărban Pietroşan, carele făcîndu-se 3 părţi, s-au împărţit, dîndu-să 2 părţi lui Ştefan Pietroşan şi o parte s-au dat lui Costandin paharnic Gălăşescu, vechilul fii-său lui Ion Gălăşescu. Ghenar 15, 1756.

— 14 cai afară din 4 cai ce s-au datu zestrile Lipiencii și afară din 5 ce s-au datu Vlădeștii și afară din 2 ce s-au datu Sandului fecior i popii de la biserica de acolea.
— 4 boi afară din 6 ce s-au dat zestrile Lipienii i din patru ce s-au dat Vlădeștii, însă 3 boi și o vacă
— 150 oi afară din 50 oi ce s-au datu zestrile Vlădeștii
— 75 capre
— 110 rîmători afară din 20 ce s-au dat zestrile Lipiencii și afară din 20 ce s-au dat Vlădeștii
— 40 stupi afară din 20 ce s-au dat zestrile Lipiencii

Țigani ce au rămas să se împartă

- Dumitru țigan
- Gligore fiul lui
— Antonie fiul lui
— un copil ce l-au făcut acum fiul lui
— Cîrstea țigan
— Nițul fiul lui
— Ilie fratele lui Dumitru neînsurat
— Pătru țigan
— Pană fiul lui
- Lazăr fiul lui
— Dumitru fiul lui
— Radul fiul lui
— Ion fiul lui
- Barbul țigan
— Anghel fiul lui
— Radul fiul lui
— Ștefan fiul lui
— Preda țigan
— Ana țiganca lui
— Necula fiul lui
— Stanciu țigan fiul lui Radu Zmeu

Țiganii cei fugiți

— Necula țigan care pricină cu un boerinaș anume (loc gol) ce șade la București și fiind pricină nu s-au împărțit.
— Voica țiganca
— Radu l fii-său i 2 fete ale ei anume Gherghina i Ioana
- Mariia țiganca, muma lui Ochiian cu 2 fete
- Rada țiganca Tatului Ochiian
- Fratele Lecăi țigancei, cu au fost făcut schimbu cu mânăstirea Viforîta și tăgăluiește Ștefan

datu
ca de

deştii,

s-au

reşti

ăgă-

Măruntăile casii

— 12 tipsii de aramă
— 6 talere de aramă
— 3 tingiri cu una mare
— 7 căldări de casă
— 150 coturi de pînză
— 2 părechi de peretare
— 1 scoarță
— 1 pilotă
— 1 plapomă de sandal
— 4 perini mari
— 2 perini mici
— 1 masă mare cu peşchirele ei
— 2 sfeşnice de alamă
— 2 peşchire
— 2 topoară
— 2 cîntare

Hainile

— 1 dulamă dă tabiniță
— 1 dulamă de sangrem
— 1 conteş roş
— 1 conteş negru cernit
— 1 păreche dă nădragi de şai, afară dintr-o păreche ce s-au îngropat cu dînşii
— 1 saia neagră
— 1 brîu de şam
— 2 cearşafuri
— 1 cataveică de postav
— 4 buți cu vin însă cu un butoiu cu pelin

Moşiile

— 1 moşie Dudeasca stînjeni 360
— 1 moşie Pietroşani stînjeni 2224
— 1 moşie Purcăreni stînjeni 420
— 1 moşie Lupşanii stînjeni 516
— 1 moşie Lihăceştii stînjeni ... bani 50 taleri 80 moşie tot de Lihăceşti ce au cum părat-o Stan Ceauş taleri 42
— 1 vie ot Valea Ştefăneştilor s-au împărțit
— 1 cramă, taleri 15
— 5000 cărămidă, taleri 5
— 9 galbeni jumătăți
— 2 roate de moară ot Purcăreni
— 1 roată de moară la Pietroşani
— 2 pistoale
— 1 paloş
— 2 puşci: una ghintuită, alta oablă
— 1 lanțu
— 3 cîrlige de hier
— 1 tigae de aramă
— 4 țăvi dă pistoale
— 1 carabină
— 1 țavă de carabină

— 14 cai afară din 4 cai ce s-au datu zestrile Lipiencii și afară din 5 ce s-au datu Vlădeștii și afară din 2 ce s-au datu Sandului fecior i popii de la biserica de acolea.
— 4 boi afară din 6 ce s-au dat zestrile Lipienii i din patru ce s-au dat Vlădeștii, însă 3 boi și o vacă
— 150 oi afară din 50 oi ce s-au datu zestrile Vlădeștii
— 75 capre
— 110 rîmători afară din 20 ce s-au dat zestrile Lipiencii și afară din 20 ce s-au dat Vlădeștii
— 40 stupi afară din 20 ce s-au dat zestrile Lipiencii

Țigani ce au rămas să se împartă

- Dumitru țigan
- Gligore fiul lui
- Antonie fiul lui
- un copil ce l-au făcut acum fiul lui
- Cîrstea țigan
- Nițul fiul lui
- Ilie fratele lui Dumitru neînsurat
- Pătru țigan
- Pană fiul lui
- Lazăr fiul lui
- Dumitru fiul lui
- Radul fiul lui
- Ion fiul lui
- Barbul țigan
- Anghel fiul lui
- Radul fiul lui
- Ștefan fiul lui
- Preda țigan
- Ana țiganca lui
- Necula fiul lui
- Stanciu țigan fiul lui Radu Zmeu

Țiganii cei fugiți

- Necula țigan care pricină cu un boerinaș anume (loc gol) ce șade la București și fiind pricină nu s-au împărțit.
- Voica țiganca
- Radu l fii-său i 2 fete ale ei anume Gherghina i Ioana
- Mariia țiganca, muma lui Ochiian cu 2 fete
- Rada țiganca Tatului Ochiian
- Fratele Lecăi țigancei, cu au fost făcut schimbu cu mânăstirea Viforîta și tăgăluiește Ștefan

Măruntăile casii

- 12 tipsii de aramă
- 6 talere de aramă
- 3 tingiri cu una mare
- 7 căldări de casă
- 150 coturi de pînză
- 2 părechi de peretare
- 1 scoarță
- 1 pilotă
- 1 plapomă de sandal
- 4 perini mari
- 2 perini mici
- 1 masă mare cu peșchirele ei
- 2 sfeșnice de alamă
- 2 peșchire
- 2 topoară
- 2 cîntare

Hainile

- 1 dulamă dă tabiniță
- 1 dulamă de sangrem
- 1 conteș roș
- 1 conteș negru cernit
- 1 păreche dă nădragi de șai, afară dintr-o păreche ce s-au îngropat cu dînșii
- 1 saia neagră
- 1 brîu de șam
- 2 cearșafuri
- 1 cațaveică de postav
- 4 buți cu vin însă cu un butoiu cu pelin

Moșiile

- 1 moșie Dudeasca stînjeni 360
- 1 moșie Pietroșani stînjeni 2224
- 1 moșie Purcăreni stînjeni 420
- 1 moșie Lupșanii stînjeni 516
- 1 moșie Lihăcești stînjeni ... bani 50 taleri 80 moșie tot de Lihăcești ce au cum părat-o Stan Ceauș taleri 42
- 1 vie ot Valea Ștefănești lor s-au împărțit
- 1 cramă, taleri 15
- 5000 cărămidă, taleri 5
- 9 galbeni jumătăți
- 2 roate de moară ot Purcăreni
- 1 roată de moară la Pietroșani
- 2 pistoale
- 1 paloș
- 2 pușci: una ghintuită, alta oablă
- 1 lanțu
- 3 cîrlige de hier
- 1 tigae de aramă
- 4 țăvi dă pistoale
- 1 carabină
- 1 țavă de carabină

Ţiganii cei cu pricină care sînt să se cerceteze prin judecată

— Radul meşter
— Anghel fiul lui
— Drăghici fiul lui
— Despa ţiganca
— Maria fata ei
— Păuna fata ei
— Neacşa fata ei
— Dobra fata ei

+ Constandin biv vel medelnicer m. p.
+ Ion biv vel şatrar (m. p.)

B.A.R. — MDCXXIX/38, Original, hîrtie

43. REZUMAT

1759, noiemb 18. Zapisul paharnicului Constantin Gălăşescu dat cumnatei lui Maria.

1759 noiembrie 18. Zapisul paharnicului Constandin Gălăşescu dat cumnatei lui Maria şi fiu-său Ştefan, prin care arată că rămînîndu-i fii-său Ion din chironomia unchiului său Şerban Pietroşanu o parte de moşie, a rămas să întoarcă Marii şi fii-său Ştefan taleri 44. Dar trecînd cătăva vreme la mijloc şi neputînd numitul paharnic să întoarcă aceşti bani a dat din partea de moşie ce i s-a cuvenit fiului său, din Dudeasca stînjeni 60, pentru acea datorie.

B.A.R. — MDCXXIX/40.

44. REZUMAT

1759 Ghenar 15. Zapisul lui Ştefan Pitroşanu dat la mîna postelnicului Iordache Cărpinişan.

+ Dat-am zapis-(ul) mieu la mîna dum(nealui) postelnic Iordache Cărpinişan i la mîna maicii dum(nealui) precum să să ştie că avînd dumnealor 6 delniţe de moşie în hotarul Pietroşanilor şi trimiţîndu-mă cu treapăd de m-au adus aicea n-am vrut ca să mai ieşim la judecată, ci m-am învoit cu dumnealor ca să le dau taleri 30 şi le-a(a)m dat acum înainte taleri 10, iar taleri 20 neavîndu-i aicea mi-am pus soroc cu dum(nealor) de acum pînă în 2 săptămîni, ca să le trimit aceşti taleri 20 ce scrie mai sus fără de nici un fel de pricină şi trimiţînd bani să-mi dea şi dumnealor, atît zapisele cele vechi cît şi zapis de la mîna dumnealor pentru stăpînirea moşiei. Iar netrimiţînd banii la soroc să nu fie aşăzarea noastră întru nimic şi să aibă dumnealor a vinde aceste 6 deniţe de moşie ori unde ar găsi, cu bună pace, fiind această moşie a dumnealor. Şi pentru mai adevărata credinţă m-am iscălit maí jos, să să crea(a)ză.

Ghenar, 15, 1759.

Ştefan Pitroş(anu) m.p.
Ştefan Popescu martor m.p.

B.A.R. — MDCXXIX/39, Original român, hîrtie.

45. REZUMAT

1762 mart. 11. Zapisul lui Const. paharnic Gălăşescu dat la mîna lui Chir Gheorghe sin Pană.

Zapisul lui Costandin Gălăşescu paharnic a dat la mîna lui chir Gheorghe sin Pană ot Zărneşti, prin care îi vinde 60 stînjeni din Dudeasca, moşie ce o avea şi el luată cu

judecată din partea unui copil al său, însă în număr de stânjeni 120, dar 60 stânjeni i-a dat lui Ștefan Pietroșanu pentru o datorie ce căzuse despre partea fii-său Ion, și care moșie fusese luată de la Șerban Pietroșanu copilului său. Vînzarea o face pentru taleri 45.

Mai spune numitul paharnic că venind fii-său Ion din Moldova și aflînd că i-a vîndut această moșie, să întoarcă banii și să și-o ia înapoi.

Scriitor Costandin Dascălul

B.A.R. — MDCXXIX/41

46. REZUMAT

1764 iulie 15. Însemnare de lipsa zestrii Păunei luate de cumnată-său Ioniță și de șetraru Iorga.

MDCXXIX/42. B.A.R.

47. REZUMAT

Răvașul lui Constandin Gălășescu, dat la mîna Tomii Răducanu.

Răvaș(ul) mieu la mîna dum(nealui) Tomii Ră. . . biv vel șătrar, precum să se știe că am mai vîndut dumnealui moșie, stînjeni 20 din Pitroșani, însă douăzeci tot după tocmeala stînjenilor care s-au dat, iar la dumnealui cu alt zapis să stăpînească dumnealui acești stînjeni de moșie cu pace. Însă acești stînjeni s-au dat pe din jos tot alăturea cu moșiia dumnealui din Pitroșani. Și am luat acești bani deplin și pentru credință am iscălit mai jos ca să (se) crează.

Octombrie 7 zile, 1766

Constandin pîrcălab Gălășescu m. p.

B.A.R. — MDCXXIX/45. Original român, hîrtie.

48. REZUMAT

1766 aprilie 13. Scrisoarea pe care o dă paharnicul Constandin Gălășescu, la mîna logofătului Sandu, menționînd partea de avere ce i s-a cuvenit, în urma judecății ce a avut cu Ștefan Pitroșanu, în fața mitropolitului țării.

Dat-am scrisoare la mîna Sandului pe care ține pe Ilinca fata soției mele Ianii, precum să știe că ieșind noi la judecata înaintea prea sfinții sale părintelui Mitropolitului cu nepotă-mieu Ștefan Piscupescu, nepotul lui Șărban Pitroșanu, pentru o parte ce luasem eu a fii-mieu Ion de la Șărban Pietroșanu, unchiul fii-mieu Ion și întîmplîndu-se de au murit fii-mieu Ion la Moldova am cercetat judecata înaintea prea sfinții sale și după pravilă ne-am hotărît să rămîe acea parte iarăș sub stăpînirea mea, fiindcă și fii-mieu Ion mi-au fost lăsat iar mie cu diata și cu cărțile stăpînilor lui, după cum s-au văzut înaintea prea sfinții sale.

Dar fiind și Sandul de față, cerînd și el partea Ilincăi, soții lui, din zestrile soții mele Ianii și eu înaintea sființiei sale părintelui mitropolit, am zis că-i voi da măcar ca și sfinția sa mi-au zis cum că și pravila nu-l depărtează și eu de a mea bună voie

Ţiganii cei cu pricină care sînt să se cerceteze prin judecată

— Radul meşter
— Anghel fiul lui
— Drăghici fiul lui
— Despa ţiganca
— Maria fata ei
— Păuna fata ei
— Neacşa fata ei
— Dobra fata ei

+ Constandin biv vel medelnicer m. p.
+ Ion biv vel şatrar (m. p.)

B.A.R. — MDCXXIX/38, Original, hîrtie

43. REZUMAT

1759, noiemb 18. Zapisul paharnicului Constantin Gălăşescu dat cumnatei lui Maria.

1759 noiembrie 18. Zapisul paharnicului Constandin Gălăşescu dat cumnatei lui Maria şi fiu-său Ştefan, prin care arată că rămînîndu-i fii-său Ion din chironomia unchiului său Şerban Pietroşanu o parte de moşie, a rămas să întoarcă Marii şi fii-său Ştefan taleri 44. Dar trecînd cătăva vreme la mijloc şi neputînd numitul paharnic să întoarcă aceşti bani a dat din partea de moşie ce i s-a cuvenit fiului său, din Dudeasca stînjeni 60, pentru acea datorie.

B.A.R. — MDCXXIX/40.

44. REZUMAT

1759 Ghenar 15. Zapisul lui Ştefan Pitroşanu dat la mîna postelnicului Iordache Cărpinişan.

+ Dat-am zapis-(ul) mieu la mîna dum(nealui) postelnic Iordache Cărpinişan i la mîna maicii dum(nealui) precum să să ştie că avînd dumnealor 6 delniţe de moşie în hotarul Pietroşanilor şi trimiţîndu-mă cu treapăd de m-au adus aicea n-am vrut ca să mai ieşim la judecată, ci m-am învoit cu dumnealor ca să le dau taleri 30 şi le-a(a)m dat acum înainte taleri 10, iar taleri 20 neavîndu-i aicea mi-am pus soroc cu dum(nealor) de acum pînă în 2 săptămîni, ca să le trimit aceşti taleri 20 ce scrie mai sus fără de nici un fel de pricină şi trimiţînd bani să-mi dea şi dumnealor, atît zapisele cele vechi cît şi zapis de la mîna dumnealor pentru stăpînirea moşiei. Iar netrimiţînd banii la soroc să nu fie aşăzarea noastră întru nimic şi să aibă dumnealor a vinde aceste 6 deniţe de moşie ori unde ar găsi, cu bună pace, fiind această moşie a dumnealor. Şi pentru mai adevărata credinţă m-am iscălit maí jos, să să crea(a)ză.

Ghenar, 15, 1759.

Ştefan Pitroş(anu) m.p.
Ştefan Popescu martor m.p.

B.A.R. — MDCXXIX/39, Original român, hîrtie.

45. REZUMAT

1762 mart. 11. Zapisul lui Const. paharnic Gălăşescu dat la mîna lui Chir Gheorghe sin Pană.

Zapisul lui Costandin Gălăşescu paharnic a dat la mîna lui chir Gheorghe sin Pană ot Zărneşti, prin care îi vinde 60 stînjeni din Dudeasca, moşie ce o avea şi el luată cu

judecată din partea unui copil al său, însă în număr de stânjeni 120, dar 60 stânjeni i-a dat lui Ştefan Pietroşanu pentru o datorie ce căzuse despre partea fii-său Ion, şi care moşie fusese luată de la Şerban Pietroşanu copilului său. Vînzarea o face pentru taleri 45.

Mai spune numitul paharnic că venind fii-său Ion din Moldova şi aflînd că i-a vîndut această moşie, să întoarcă banii şi să şi-o ia înapoi.

Scriitor Costandin Dascălul

B.A.R. — MDCXXIX/41

46. REZUMAT

1764 iulie 15. Însemnare de lipsa zestrii Păunei luate de cumnată-său Ioniţă şi de şetraru Iorga.

MDCXXIX/42. B.A.R.

47. REZUMAT

Răvaşul lui Constandin Gălăşescu, dat la mîna Tomii Răducanu.

Răvaş(ul) mieu la mîna dum(nealui) Tomii Ră. . . biv vel şătrar, precum să se ştie că am mai vîndut dumnealui moşie, stînjeni 20 din Pitroşani, însă douăzeci tot după tocmeala stînjenilor care s-au dat, iar la dumnealui cu alt zapis să stăpînească dumnealui aceşti stînjeni de moşie cu pace. Însă aceşti stînjeni s-au dat pe din jos tot alăturea cu moşiia dumnealui din Pitroşani. Şi am luat aceşti bani deplin şi pentru credinţă am iscălit mai jos ca să (se) crează.

Octombrie 7 zile, 1766

Constandin pîrcălab Gălăşescu m. p.

B.A.R. — MDCXXIX/45. Original român, hîrtie.

48. REZUMAT

1766 aprilie 13. Scrisoarea pe care o dă paharnicul Constandin Gălăşescu, la mîna logofătului Sandu, menţionînd partea de avere ce i s-a cuvenit, în urma judecăţii ce a avut cu Ştefan Pitroşanu, în faţa mitropolitului ţării.

Dat-am scrisoare la mîna Sandului pe care ţine pe Ilinca fata soţiei mele Ianii, precum să ştie că ieşind noi la judecata înaintea prea sfinţii sale părintelui Mitropolitului cu nepotă-mieu Ştefan Piscupescu, nepotul lui Şărban Pitroşanu, pentru o parte ce luasem eu a fii-mieu Ion de la Şărban Pietroşanu, unchiul fii-mieu Ion şi întîmplîndu-se de au murit fii-mieu Ion la Moldova am cercetat judecata înaintea prea sfinţii sale şi după pravilă ne-am hotărît să rămîe acea parte iarăş sub stăpînirea mea, fiindcă şi fii-mieu Ion mi-au fost lăsat iar mie cu diata şi cu cărţile stăpînilor lui, după cum s-au văzut înaintea prea sfinţii sale.

Dar fiind şi Sandul de faţă, cerînd şi el partea Ilincăi, soţii lui, din zestrile soţii mele Ianii şi eu înaintea sfiinţiei sale părintelui mitropolit, am zis că-i voi da măcar ca şi sfinţia sa mi-au zis cum că şi pravila nu-l depărtează şi eu de a mea bună voie

nu l-am depărtat și i-am dat socotind și din zestre și din partea fii-mieu, însă întîi dau moșie din hotarul Pitroșani, din Valea Mare în jos stînjeni 150; piste rău Lăpușani ce ste partea mea stînjeni 172 și iar i-am mai dat și doi copii de țigan pă Ștefan feciorul Barbului țig(an) alt copil de țig(an) pe Toma feciorul lui Dumitru țigan și iar i-am mai dat și două răzoare de vie alăturea cu mine, din partea mea și i-am dat și o vacă și să-i facă și o roche de alagean, însă vaca și roche(a) să le caute la casa mea; iar moșia și viia să se stăpînească cu bună pace de către mine și de către copiii miei pentru că acestea i le-am dat dinaintea judecății și osibit dintr-acestea încă ce voi mai scoate cu judecata din părțile ce le ține Ștefan afară din partea fii-mieu Ion care o am luat, iar să-l ajut cu ce va fi cu dreptate (Drept aceia i-am dat această scrisoare la mîna Sandului și la mîna soții lui Ilincăi, ca de acum înainte să nu mai avem altă gîlceavă între noi și să fim ca frații și pentru adevărata credință am întărit cu iscălitura mea, iscălindu-se și alți boiernași mazili martori.

Și am scris eu Nicola logofăt cu învățătura paharnic Constandin Gălășescu și sînt și martor.

Și osibit dintr-acestea să i se dea de la Ștefan Pietroșanu cinci oi și cinci rîmători care mai dinainte i să didese de mine acestea. Dar el ca un om rău n-au dat ci să-l apuce să dea făr-de voia sa aciiste ca să nu rămîe dă partea dintîi la dînsul ni date.

Aprilie 13 din anul 1766 Constandin Gălășescu paharnic

Iordache comisul Brezoianu martor

După originalul aflat în posesia D-lui Pavel Șuțescu str. Ceaicovschi 1, București.

49. REZUMAT

1767 iulie 24. Poruncă isprăvnicească către preoții și sătenii din Nămăiești

Poruncă isprăvnicească (ispravnic Paulis) către preoții i sătenii din Nămăești în pricina stăpînirei moșiei ce are cu Ștefan Pietroșan să nu sa atingă de ea, ci să o stăpînească Pietroșanu în pace cum a stăpînit-o și pînă acuma. Numai după ce-și vor aduce hotarnici să aleagă și atunci care părți le va cădea să le stăpînească cu pace.

B.A.R. — MDCXXIX/46

50. REZUMAT

1770, martie 15.

Zapisul lui Ghioca dat la mîna Nemului Arsene, prin care îi vinde o moșie în Răul Doamnei, numită Dudeasca, în preț de taleri 40. Această moșie se hotărăște pe din sus cu Ștefan Pietroșanu și pe din jos cu moșia Argișanului.

La 1774 iunie 1, numitul cumpărător nefiind îngăduit să stăpînească această moșie de către neamul lui Șerban Pietroșanul, primește banii ce dăduse pe dînsa înapoi și o lasă în stăpînirea acestora.

B.A.R. — MDCXXIX/47.

51. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Jalba postelnicului Bănică Urianu către Mitropolitul țării cerînd dreptate pentru zestrile din casă ale soacră-sii.

Prea sfinte părinte mitropolit,

+ Jăluiesc prea sfinției tale pentru Ilinca Pietroșanca ce-mi iaste soacră vitregă, ca fiind soția mea făcută de Ștefan Pietroșanul cu Păuna, fata Iorgăi șătrar și după moartea soacră-me cei bune, luînd socru-mieu Ștefan pe această Ilincă, au făcut un copil și murind și socră-mieu nesăvîrșindu-se cu limbă, nici un așezămînt copiilor n-au făcut și rămîind soția mea la mumă-sa această vitregă, cînd m-am căsătorit, la vorba ce am făcut cu rudele fetii, foae de zestre n-am avut, ci vorba au fost ca zestrile să le iau ale mume-sii și ce i să va veni și ei parte din casă. Acum cerîndu-mi acestea la soacră-mea această vitregă, fiindcă stăpînește casa, dumneaei zice că sculile și hainile ce au fost le-au mai hoțit și să fie soțiia mea păguboasă. Parte din casă, zice că nu-i va da, ci să stăpînească copilu(l). Ci mă rog, prea sfințite, ca după pravilă să aibe dreptate de la sfinția ta, ce mi se cade a lua și eu zestrile din casă ale soacră-mii cei bune și parte din casă împreună cu copilul ci să aibi în dreptate.

Al prea sfinției (tale) prea plecat
Bănică postelnic Uriian

Grigorie din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei.

+ Răspunsul dumitalie iaste acesta după pravilă: soțiia dumitali are dreptate să-și ceară zestrile mume-sii cei bune; așijderea și soacra dumitali această vitregă are dreptate să-și împlinească zestrile ce va fi avut cînd au luat întru căsătorie pe socrul dumitali și după ce aceste 2 zestri împlinindu-se, ce va mai prisosi, împart copiii de la amîndoao mumele frățește; ia și soacra dumitali această vitregă 1 parte ca un copil însă de nu să va mărita.

Așijderea și darurile dinaintea nunții ce va fi dat socrul dumitale atît jupînesii dintîi cît și ceii de a doao să se scoată și acela și ale soții dintîi le ia copiii ai aceia (adică soțiia dumitali), iar ale aceii de a doao soție daruri sînt ale copiilor ei. Deci fiindcă soțiia dumitali, după cum ziceam, va să-și ceară zestrea mume-sii cei bune și darurile dinaintea nunții să cade-i să pue la mijloc și lucrurile cu care să va fi măritat.

Iar pentru sculile și hainile ce arăți că zice soacra dumitali că le-au luat hoții, de le va fi scos de la acel loc de unde le va fi pus socrul dumitali supt păstrare și soacra dumitali de le-au dăzgropat și nu le-au păstrat, supt vină iaste. Iar de au fost îngropate tot acolo unde au fost puse de socrul dumitali și de acolo au perit, nu iaste dumneaei supt vină. Aceasta.

1772 mai 10.

Însă pentru pricina aceasta a sculilor și a hainilor iaste deosebită judecată politicească; ci vă veți judeca și cum vă va da judecata. Iar pentru zestre, după cum mai sus am zis.

B.A.R. — MDCXXIX/48.

Copie contemporană, hîrtie, pecete aplicată.

nu l-am depărtat și i-am dat socotind și din zestre și din partea fii-mieu, însă întîi dau moșie din hotarul Pitroșani, din Valea Mare în jos stînjeni 150; piste rău Lăpușani ce ste partea mea stînjeni 172 și iar i-am mai dat și doi copii de țigan pă Ștefan feciorul Barbului țig(an) alt copil de țig(an) pe Toma feciorul lui Dumitru țigan și iar i-am mai dat și două răzoare de vie alăturea cu mine, din partea mea și i-am dat și o vacă și să-i facă și o roche de alagean, însă vaca și roche(a) să le caute la casa mea; iar moșia și viia să se stăpînească cu bună pace de către mine și de către copiii miei pentru că acestea i le-am dat dinaintea judecății și osibit dintr-acestea încă ce voi mai scoate cu judecata din părțile ce le ține Ștefan afară din partea fii-mieu Ion care o am luat, iar să-l ajut cu ce va fi cu dreptate (Drept aceia i-am dat această scrisoare la mîna Sandului și la mîna soții lui Ilincăi, ca de acum înainte să nu mai avem altă gîlceavă între noi și să fim ca frații și pentru adevărata credință am întărit cu iscălitura mea, iscălindu-se și alți boiernași mazili martori.

Și am scris eu Nicola logofăt cu învățătura paharnic Constandin Gălășescu și sînt și martor.

Și osibit dintr-acestea să i se dea de la Ștefan Pietroșanu cinci oi și cinci rîmători care mai dinainte i să didese de mine acestea. Dar el ca un om rău n-au dat ci să-l apuce să dea făr-de voia sa aciiste ca să nu rămîe dă partea dintîi la dînsul ni date.

Aprilie 13 din anul 1766 Constandin Gălășescu paharnic

Iordache comisul Brezoianu martor

După originalul aflat în posesia D-lui Pavel Șuțescu str. Ceaicovschi 1, București.

49. REZUMAT

1767 iulie 24. Poruncă isprăvnicească către preoții și sătenii din Nămăiești

Poruncă isprăvnicească (ispravnic Paulis) către preoții i sătenii din Nămăești în pricina stăpînirei moșiei ce are cu Ștefan Pietroșan să nu sa atingă de ea, ci să o stăpînească Pietroșanu în pace cum a stăpînit-o și pînă acuma. Numai după ce-și vor aduce hotarnici să aleagă și atunci care părți le va cădea să le stăpînească cu pace.

B.A.R. — MDCXXIX/46

50. REZUMAT

1770, martie 15.

Zapisul lui Ghioca dat la mîna Nemului Arsene, prin care îi vinde o moșie în Răul Doamnei, numită Dudeasca, în preț de taleri 40. Această moșie se hotărăște pe din sus cu Ștefan Pietroșanu și pe din jos cu moșia Argișanului.

La 1774 iunie 1, numitul cumpărător nefiind îngăduit să stăpînească această moșie de către neamul lui Șerban Pietroșanul, primește banii ce dăduse pe dînsa înapoi și o lasă în stăpînirea acestora.

B.A.R. — MDCXXIX/47.

51. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Jalba postelnicului Bănică Urianu către Mitropolitul țării cerînd dreptate pentru zestrile din casă ale soacră-sii.

Prea sfinte părinte mitropolit,

+ Jăluiesc prea sfinției tale pentru Ilinca Pietroșanca ce-mi iaste soacră vitregă, ca fiind soția mea făcută de Ștefan Pietroșanul cu Păuna, fata Iorgăi șătrar și după moartea soacră-me cei bune, luînd socru-mieu Ștefan pe această Ilincă, au făcut un copil și murind și socră-mieu nesăvîrșindu-se cu limbă, nici un așezămînt copiilor n-au făcut și rămîind soția mea la mumă-sa această vitregă, cînd m-am căsătorit, la vorba ce am făcut cu rudele fetii, foae de zestre n-am avut, ci vorba au fost ca zestrile să le iau ale mume-sii și ce i să va veni și ei parte din casă. Acum cerîndu-mi acestea la soacră-mea această vitregă, fiindcă stăpînește casa, dumneaei zice că sculile și hainile ce au fost le-au mai hoțit și să fie soția mea păguboasă. Parte din casă, zice că nu-i va da, ci să stăpînească copilu(l). Ci mă rog, prea sfințite, ca după pravilă să aibe dreptate de la sfînția ta, ce mi se cade a lua și eu zestrile din casă ale soacră-mii cei bune și parte din casă împreună cu copilul ci să aibi în dreptate.

Al prea sfinției (tale) prea plecat

Bănică postelnic Uriian

Grigorie din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei.

+ Răspunsul dumitalie iaste acesta după pravilă: soția dumitali are dreptate să-și ceară zestrile mume-sii cei bune; așijderea și soacra dumitali această vitregă are dreptate să-și împlinească zestrile ce va fi avut cînd au luat întru căsătorie pe socrul dumitali și după ce aceste 2 zestri împlinindu-se, ce va mai prisosi, împart copiii de la amîndoao mumele frățește; ia și soacra dumitali această vitregă 1 parte ca un copil însă de nu să va mărita.

Așijderea și darurile dinaintea nunții ce va fi dat socrul dumitale atît jupînesii dintîi cît și ceii de a doao să se scoată și acela și ale soții dintîi le ia copiii ai aceia (adică soția dumitali), iar ale aceii de a doao soție daruri sînt ale copiilor ei. Deci fiindcă soția dumitali, după cum ziceam, va să-și ceară zestrea mume-sii cei bune și darurile dinaintea nunții să cade-i să pue la mijloc și lucrurile cu care să va fi măritat.

Iar pentru sculile și hainile ce arăți că zice soacra dumitali că le-au luat hoții, de le va fi scos de la acel loc de unde le va fi pus socrul dumitali supt păstrare și soacra dumitali de le-au dăzgropat și nu le-au păstrat, supt vină iaste. Iar de au fost îngropate tot acolo unde au fost puse de socrul dumitali și de acolo au perit, nu iaste dumneaei supt vină. Aceasta.

1772 mai 10.

Însă pentru pricina aceasta a sculilor și a hainilor iaste deosebită judecată politicească; ci vă veți judeca și cum vă va da judecata. Iar pentru zestre, după cum mai sus am zis.

B.A.R. — MDCXXIX/48.

Copie contemporană, hîrtie, pecete aplicată.

52. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Scrisoarea lui Bănică postelnicul Urianu către mitropolitul Grigore 1773 aprilie 17.

Scrisoarea lui Bănică postelnicul Urianu către mitropolitul Grigorie, prin care îi spune cum trebue împărțită clironomia rămasă de la socrul său Ștefan Pietroșanu. Acesta avuse cu prima soție Păuna o fată Zoița pe care o ține în căsătorie, iar cu soția cea de a doua Ilinca mai avu Ștefan un copil, după care muri în curînd și Ștefan. Dar nici copilul nu trăi decât 11 ani și jumătate. După moartea sa Ilinca ceru să-i se restitue zestrea și a treia parte din averea bărbatului precum și partea copilului.

Mitropolitul răspunde că conform pravilelor averea lui Ștefan, după ce mai întâi se va scoate zestrile celor două soții, restul să se împartă în trei părți: o parte o ia Ilinca, iar celelalte două să le ia Bănică, din care una să fie de pomenire mortului.

B.A.R. — MDCXXIX/49

53. REZUMAT

Scrisoarea lui Ioniță sin Iorgu șătrar dată postelnicului Bănică Urianu 1775 iunie 4.

Scrisoarea lui Ioniță sin Iorga Șătraru dată post. Bănică Urianu, prin care spune că pentru moșia Bogătești ce a fost dată de el socrului lui *B. Urianu* pentru lipsa zestrilor și că socrul acesta a pus-o zălog la un Moise ot Valea Mare și la un diacon Constantin, în drept taleri 120, și cu un alt răvaș de împrumut la diaconul Constantin pentru taleri 10. Însă Ioniță nesuferindu-i le-a întors banii luând moșia supt stăpînirea sa. Însă căsătorindu-se Bănică Urianu a luat pe Zoița nepoată-sa, fata cumnatului lui Ioniță anume *Ștefan Pietroșanu*, nu l-au suferit a mai stăpăni moșia și prin judecată Depart. s-a hotărît să-și ia banii după zapisele de zălogire și să stăpănească moșia cu pace.

MDCXXIX/50 — B.A.R.

54. REZUMAT

Diata lui Lecca, fiul logofătului Sandu din Pietroșani 1813, mai 25.[1]

De vreme ce întămplaria cia viitoare este nevăzută și însuși îngerilor necunoscută, pentru că numai la Dumnezeu toate săntu cunoscute. Dreptu aceia eu Leca sin Logofătu Sandu ot Pietroșani, am socotit mai nainte până a nu mă coprinde sfărșitul vieții mele și până-m săntu simțurile întregi și sănătoase, să fac adiiata și să dovedescu gîndul mieu către moștenitorii miei cei aleși cu care voescu să chiver . . . averia mia mișcătoare și nemișcătoare, după petreciria mia din viață. Ci întâi mă rog lui Dumnezeu ca unul milostiv să-m ierte mulțimea păcatelor mele cele ce am greșit ca un om într-această lume. Mă rog și tuturor creștinilor cui ce voi fi greșitu să mă erte și de mine încă să fie ertați toți cîți îmi vor fi greșitu și verii ce rău mi-ar fi făcut. După aceasta mai întâi de toate las să-și ia soția mia cea după lege Ilinca, las fiimi mele Marii moșiia de la Pietroșani ce o am din partilă din preună cu frații mei dintr-o sută și cincizeci de stânjeni a patra parte,

[1] Orig. în posesia d-lui Pavel Șuțescu, str. Ceaikovski 1, București.

în apă, în uscat ca ș
moșiia ce este vîndu
săntu vânduți cu zap
stânjeni să aibă a ș
Ștefan diiaconu i Șă
tr-aceștia toate am
și iarăș un pogon d
să-l aibă a-l stăpîni

Însă și pentru m
Colția ot: avînd soc
noi doi gineri anum
n-au dat la amîndo
moșiie în apă și în us
în casa mia a-i mpu
obișnuite după cum
ce le avem de judec
cu tot cursu ei o d

Însă și pentru u
zălogire fiindcă z
găsindu-să acel zap

Această adiiată
rânduit-o și limba
gineriu-mieu popa
ani. Însă și pentru
părți cu frații miei

Înaintea acesto
moștenitori . . . sus
a-mi strica adiiata
judecătorului celui
adevărat.

Eu *Leca* las cu
Eu *Leca* sin Lo
Eu popa Ioan
Eu diaconu Io
Și am scris diacon

În urma jalbei cât
pe care le-o face f
moștenirii, velitii b
lile ce s-au făcut cu

în apă, în uscat ca și la ceilalți frați ai mei pă unde mi s-o veni întru carele și pentru moșiia ce este vîndută . . . dumnealui Coconului Bănică Uriianu . . . cincizeci de stănjeni săntu vănduți cu zapis iară . . . stăpînește în silă fiindu nevăndută. Și acești douăzeci de stănjeni să aibă a și-i căuta fiimia Mariia dimpreună cu frații miei anume Costandin, Ștefan diiaconu i Șărban la dumnia lui Coconu Bănică Uriianu că săntu nevănduți, din-tr-aceștia toate am văndut la păsul mieu 3 pogoane loc de arătură fraților miei cu zapis și iarăș un pogon de loc l-am dăruit nepotă meu Gheorghe al soru-mi Joiții, de danie să-l aibă a-l stăpîni cu bună pace în veci.

Însă și pentru moșiia din Cotești ce o am luat-o de zestre de la socru mieu Mareși Colția ot: avînd socru mieu una delniță și jumătate și dintru a treia parte avîndu-ne pe noi doi gineri anume: *Pătru Bărăscu* și eu cel mai sus numit Leca și după foile de zestre n-au dat la amîndoi moșiia de zestre, însă cumnată mieu Pătrului i-au dat a patra parte de moșiie în apă și în uscat și mie mi-a dat trei părți fiind o cumnată necăsătorită și nevolnică în casa mia a-i mpurta de grijă eu. Și pentru răposați li-am făcut toate soroacele ciale obișnuite după cum au lăsat cu suflet și în adiiata răposatului socru mieu. Și după cărțile ce le avem de judecată de la ispravnicat pentru alegerea noastră. Iarăși și această moșie cu tot cursu ei o dau tot fii-mii Marii.

Însă și pentru un zapis să nu se ție seamă, ce l-am dat coconului *Istrate Uriianu* de zălogire fiinducă zapisu am dat la mâna dumnealui și eu nici un ban n-am primit și găsindu-să acel zapis să fie ca o hârtie albă.

Această adiiată o las în mîna fii-mi Marii după cum cu dreptatea minții mele am rînduit-o și limba mia au fost și după moartia și a soții mele, las pă fiimia Maria și pă gineriu-mieu popa să facă toate soroacile și sărindare după cum voi rîndui pînă la trei ani. Însă și pentru moșiia frate mieu Costandin să aibă a o împărți fiimia Mariia pă trei părți cu frații miei anume Șărban diacon i Bănică.

Înaintea acestor mărturii vrednice de credință care s-au aflat față. Iară oricare din moștenitori . . . sus au din judecatori și din boeri sau din cei bisericești, sau din cei . . . a-mi strica adiiata să aibă a da siama și răspunsu la înfricoșata ziua aceia . . . înaintea judecătorului celui drept și nefățarnic, Domnului nostru Isus Hristos, Dumnezeu cel adevărat.

Eu *Leca* las cu sufletul meu

Eu *Leca* sin Logofătu Sandu ot Petroșani dimpreună cu soția mia Ilinca, adeverez,

Eu popa Ioan *Zesticeni* ot Coșticeni martor,

Eu diaconu Ion ot Godeni martor . . .

Și am scris diiaconu Nicolae ot Petroșani cu zisa și învățătura mai sus numitului.

55. REZUMAT

În urma jalbei către domnitorul țării a fraților Urieni în care se plîng de nedreptatea pe care le-o face fratele lor mai mare Dumitrache Urianu care este epitrop în privința moștenirii, veliții boieri însărcinați cu cercetarea, găsesc cu cale să se scadă întîi cheltuie-lile ce s-au făcut cu averea și apoi să se împartă întreaga moștenire în două: o parte să se

52. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Scrisoarea lui Bănică postelnicul Urianu către mitropolitul Grigore 1773 aprilie 17.

Scrisoarea lui Bănică postelnicul Urianu către mitropolitul Grigorie, prin care îi spune cum trebue împărțită clironomia rămasă de la socrul său Ștefan Pietroșanu. Acesta avuse cu prima soție Păuna o fată Zoița pe care o ține în căsătorie, iar cu soția cea de a doua Ilinca mai avu Ștefan un copil, după care muri în curînd și Ștefan. Dar nici copilul nu trăi decât 11 ani și jumătate. După moartea sa Ilinca ceru să-i se restitue zestrea și a treia parte din averea bărbatului precum și partea copilului.

Mitropolitul răspunde că conform pravilelor averea lui Ștefan, după ce mai întâi se va scoate zestrile celor două soții, restul să se împartă în trei părți: o parte o ia Ilinca, iar celelalte două să le ia Bănică, din care una să fie de pomenire mortului.

B.A.R. — MDCXXIX/49

53. REZUMAT

Scrisoarea lui Ioniță sin Iorgu șătrar dată postelnicului Bănică Urianu 1775 iunie 4.

Scrisoarea lui Ioniță sin Iorga Șătraru dată post. Bănică Urianu, prin care spune că pentru moșia Bogătești ce a fost dată de el socrului lui *B. Urianu* pentru lipsa zestrilor și că socrul acesta a pus-o zălog la un Moise ot Valea Mare și la un diacon Constantin, în drept taleri 120, și cu un alt răvaș de împrumut la diaconul Constantin pentru taleri 10. Însă Ioniță nesuferindu-i le-a întors banii luând moșia supt stăpînirea sa. Însă căsătorindu-se Bănică Urianu a luat pe Zoița nepoată-sa, fata cumnatului lui Ioniță anume *Ștefan Pietroșanu*, nu l-au suferit a mai stăpâni moșia și prin judecată Depart. s-a hotărît să-și ia banii după zapisele de zălogire și să stăpânească moșia cu pace.

MDCXXIX/50 — B.A.R.

54. REZUMAT

Diata lui Lecca, fiul logofătului Sandu din Pietroșani 1813, mai 25.[1]

De vreme ce întâmplaria cia viitoare este nevăzută și însuși îngerilor necunoscută, pentru că numai la Dumnezeu toate sântu cunoscute. Dreptu aceia eu Leca sin Logofătu Sandu ot Pietroșani, am socotit mai nainte până a nu mă coprinde sfârșitul vieții mele și pănă-m sântu simțurile întregi și sănătoase, să fac adiiata și să dovedescu gîndul mieu către moștenitorii miei cei aleși cu care voescu să chiver . . . averia mia mișcătoare și nemișcătoare, după petreciria mia din viață. Ci întâi mă rog lui Dumnezeu ca unul milostiv să-m ierte mulțimea păcatelor mele cele ce am greșit ca un om într-această lume. Mă rog și tuturor creștinilor cui ce voi fi greșitu să mă erte și de mine încă să fie ertați toți cîți îmi vor fi greșitu și verii ce rău mi-ar fi făcut. După aceasta mai întâi de toate las să-și ia soția mia cea după lege Ilinca, las fiimi mele Marii moșiia de la Pietroșani ce o am din partilă din preună cu frații mei dintr-o sută și cincizeci de stânjeni a patra parte,

[1] Orig. în posesia d-lui Pavel Șutescu, str. Ceaikovski 1, București.

în apă, în uscat ca și la ceilalți frați ai mei pă unde mi s-o veni întru carele și pentru moșiia ce este vîndută . . . dumnealui Coconului Bănică Uriianu . . . cincizeci de stânjeni sântu vânduți cu zapis iară . . . stăpînește în silă fiindu nevândută. Și acești douăzeci de stânjeni să aibă a și-i căuta fiimia Mariia dimpreună cu frații miei anume Costandin, Ștefan diiaconu i Șărban la dumnia lui Coconu Bănică Uriianu că sântu nevânduți, dintr-acestia toate am vândut la păsul mieu 3 pogoane loc de arătură fraților miei cu zapis și iarăș un pogon de loc l-am dăruit nepotă meu Gheorghe al soru-mi Joiții, de danie să-l aibă a-l stăpîni cu bună pace în veci.

Însă și pentru moșiia din Cotești ce o am luat-o de zestre de la socru mieu Mareși Colția ot: avînd socru mieu una delniță și jumătate și dintru a treia parte avîndu-ne pe noi doi gineri anume: *Pătru Bărăscu* și eu cel mai sus numit Leca și după foile de zestre n-au dat la amîndoi moșiia de zestre, însă cumnată mieu Pătrului i-au dat a patra parte de moșiie în apă și în uscat și mie mi-a dat trei părți fiind o cumnată necăsătorită și nevolnică în casa mia a-i mpurta de grijă eu. Și pentru răposați li-am făcut toate soroacele ciale obișnuite după cum au lăsat cu suflet și în adiiata răposatului socru mieu. Și după cărțile ce le avem de judecată de la ispravnicat pentru alegerea noastră. Iarăși și această moșie cu tot cursu ei o dau tot fii-mii Marii.

Însă și pentru un zapis să nu se ție seamă, ce l-am dat coconului *Istrate Uriianu* de zălogire fiinducă zapisu am dat la mâna dumnealui și eu nici un ban n-am primit și găsindu-să acel zapis să fie ca o hârtie albă.

Această adiiată o las în mîna fii-mi Marii după cum cu dreptatea minții mele am rânduit-o și limba mia au fost și după moartia și a soții mele, las pă fiimia Maria și pă gineriu-mieu popa să facă toate soroacile și sărindare după cum voi rândui pînă la trei ani. Însă și pentru moșiia frate mieu Costandin să aibă a o împărți fiimia Mariia pă trei părți cu frații miei anume Șărban diacon i Bănică.

Înaintea acestor mărturii vrednice de credință care s-au aflat față. Iară oricare din moștenitori . . . sus au din judecatori și din boeri sau din cei bisericești, sau din cei . . . a-mi strica adiiata să aibă a da siama și răspunsu la înfricoșata ziua aceia . . . înaintea judecătorului celui drept și nefățarnic, Domnului nostru Isus Hristos, Dumnezeu cel adevărat.

Eu *Leca* las cu sufletul meu

Eu *Leca* sin Logofătu Sandu ot Petroșani dimpreună cu soția mia Ilinca, adeverez,

Eu popa Ioan *Zesticeni* ot Coșticeni martor,

Eu diaconu Ion ot Godeni martor . . .

Și am scris diiaconu Nicolae ot Petroșani cu zisa și învățătura mai sus numitului.

55. REZUMAT

În urma jalbei către domnitorul țării a fraților Urieni în care se plîng de nedreptatea pe care le-o face fratele lor mai mare Dumitrache Urianu care este epitrop în privința moștenirii, veliții boieri însărcinați cu cercetarea, găsesc cu cale să se scadă întîi cheltuielile ce s-au făcut cu averea și apoi să se împartă întreaga moștenire în două: o parte să se

dea celor 2 surori pentru măritiș, iar cealaltă parte să se facă în 4 părți egale, luînd fiecare din cei patru frați cîte o parte.

1824 iulie 7.

PREA ÎNALȚATE DOAMNE,

Din luminata poruncă Măriei Tale, zapisul hătmănesc înfățișînd înaintea noastră pe Toma Urianu, avînd și vechil pă Diamandi Copcea, cu fratele lui cel mare comisul Dumitrache Urianu, amîndouă părțile de la Cîmpulung sud Muscel, am cercetat pîra ce face Toma prin jalba ce au dat Înălțimii Tale și din partea fratelui său cel mai mic anume Ioan cum că murind părinții lor, au rămas ei patru frați cu un medelnicer Istrate Urianu și două surori fete mari necăsătorite, bez alte două ce s-au măritat, în viața trăind tătul lor Bănică Urianu, cu zestre prea puțină și atîta de la muma lor cît și de la tatăl lor, le-au rămas de moștenire moșii, i vii i țigani, cele mai multe zestre de-ale mumii lor, și pîrîtul s-au făcut epitrop, ca un mai mare frate, luînd toate acestea sub zaptul, și stăpînirea sa, strîngînd venitul. Au purtat grija numai de cheltuelile acelor două surori, iar pă dînșii i-au depărtat cu totul, hrănindu-să pînă acum din ostenelile lor, dînd pricină numitelor surori a să socoti pre sinele că sunt singure stăpîne pă toată periusiea părintească și cu cuvînt că voește pîrîtul a le căsători după oameni mari, le-au făcut și foi de zestre pă supt taină, puindu-le într-însele mai toată perusiea părintească, ca să rămîie ei săraci pă uși streine, aducînd pildă că pentru una din surori ar fi făcut însuși tatăl lor trăind foaie de zestre, cu un obraz ce l-au fost găsit, care acea foeie de zestre au rămas desputernicită încă de atunci, de cînd nu s-au putut învoi cu acel obraz, și mai vîrtos că într-însa să coprind toate lucrurile din cele nemișcătoare ale zestrii mumii lor. Și de cîte ori au găsit jăluitorul cu ceilalți frați oameni de potriva și cinstea neamului lor a mărita pă aceste surori cu zestrea ce au putut de s-au învoit cu aceia, le-au stătut pîrîtul cu împotrivire, dintr-acăruia, nici surorile lor nu au putut să se căsătorească. Și așa cunoscînd ei vrășmășia ce are pîrîtul asupră-le ca să-i lase nemernici pă drumuri, după jalba ce au dat Înălțimii Tale, din luminată poruncă Măriei Tale, s-au judecat cu dînsul la dumnealor boeri isprăvnici ai județului, cerînd ca să se împărțească periusiea părintească între dînșii și de are pîrîtul splahnă către surori mai multă decît ei, poate să le hărăzească și partea ce i se va cuveni, căci ei au primit să dea surorilor zestre îndoită la venit din cît au dat tatăl lor la celelalte două surori ce le-au măritat și tot pîrîtul nu a vrut să înțeleagă. Și osebit, prin carte de blestem să le paradosească pîrîtul socoteală de tot venitul ce au luat de la moartea tatului lor și pînă acum de la moșii, vii, țigani i de la cele, cum și de cheltuielile ce s-au cuvenit să le facă după starea atît a lor, cît și a locului unde locuesc și ceea ce va mai rămînea dator, către dînșii, să li se facă împlinire, ca să nu mai aibă înclinare cu pîrîtul, fiind toți oameni trecuți peste vîrsta cea orînduită în pravilă. Încă fratele lor Ioan cel mai mic să află văduv cu cinci copii muritori de foame și izgonit de pîrîtul de la casa părintească.

Iar dumnealor boeri ispravnici, prin înștiințare ce au făcut către Măria Ta, nu le-au primit cererile, nici pîrîtul nu s-a înduplecat la cele cu cale, ci au băgat toată casa în judecată și cheltuieli, cerînd jeluitorul a-și afla indestularea dreptății arătîndu-ne și o foaie de venituri ce au luat pîrîtul de la leat 1821, pînă acum în sumă de taleri 15.655 pre cît

au putut şi ei dovedi, după care am întrebat pe pîrît ce răspunde şi răzămîndu-să tot într-acea foaie de zestre ce au fost făcut-o tată-său în viaţa lui cu ginerile ce era să-l facă şi nu s-au putut învoi. Pricinui că au avut prin grai poruncă părintească a da şi mai multă zestre numai să căsătorească aceste fete şi de aceea găsind el oameni a mărita surorile le-au dat şi foi de zestre, puind între celelalte şi moşia Pietroşani şi alte lucruri, cerere făcînd a fi fraţi şi îngăduitori pînă să vor mărita surorile şi atunci pă ceea ce va mai rămîne să se împărţească, iar de la leat 1821 încoace decînd au murit tată-său, el fiind însărcinat cu îngrijirea casei, au strîns însuşi venitul, dar l-au cheltuit în trebuinţele fetelor pentru care primeşte să să orînduiască a să cerceta la faţa locului, căci el nu a cheltuit osebit şi cu pomenirile părinţilor şi au plătit şi datorii părinţilor. Arătîndu-ne pîrîtul şi foaia de zestre a Elenchii sora lor, cea făcută de tatăl lor, scrisă din leat 1817, iulie 22, de însuşi pîrîtul, iscălită de armaş Bănică Urianu, tatăl lor, i de dînsul, cu coprinderea că îi dă moşia *Pietroşani i* Valea-Mare, i Valea Rădii, i Muscel moşia, i moşia (Sălbişul), i 28 suflete ţigani şi alte lucruri mişcătoare, precum şi alegerea ce au făcut-o dumnealor ispravnicii judeţului de la 28 ale lunii lui noembrie, din anul trecut că n-au găsit cu cuviinţă să să împărţească casa pînă nu să vor mărita fetele. Dar văzînd pă jeluitori întrebuinţaţi de chivernisirea vieţii, au vrut să le dea unile din rămasurile părinteşti şi nici o parte, nici alta n-au primit. În urma acestora am întrebat pe pîrîţi, întîi de sînt moşiile cele din foaia de mai sus care s-au făcut de tatăl lor de zestre ale mumii lor şi n-au tăgăduit, mărturisind însuşi că toate moşiile şi acareturile au fost ale mumei lor de zestre, fiindcă tatăl lor Bănică Urianu au avut la sud Olt moşii părinteşti. Al doilea l-am întrebat ce periusie au rămas de la părinţi şi ne-au arătat-o o foaie în care se coprind aceste moşii, i acareturi n judeţul Muscel, însă moşia Bogăteşti, i Alunişul, i Sărata, i Valea Oarzei, ce ţin tot de Bogăteşti, i Strigoiul, i Cândele din preajma Bogăteştilor, i Pietroşani după rîul Doamnei, i muntele Tărîtosul, i Purcărenii, şi 25 pogoane vie cu pămîntul lor, cu casă şi şopron, care vie se află părăsită, precum şi case în oraşul Cîmpulung. Iar la sud Olt arată moşia Sprîncenata, cu 15 clăcaşi, i a patra parte din Uria, i două vii cu pămîntul lor şi una sută suflete de ţigani, după arătarea cerorlaţi fraţi, căci el nu i-au numărat. Deci foaia de zestre, cea iscălită de Bănică Urianu, tatăl numiţilor, i de pîrît, scrisă de însuşi din leat 1817, ce au făcut-o Elencăi, una din surorile lor, nu poate fi primită spre pildă, ca să razime pîrîtul a da acum numitei tot aceia zestre precum şi ceilalte surori iarăşi de o potrivă zestre, căci neputîndu-să în voi Bănică cu acel ginere ce l-au găsit în vremea aceia, au rămas această foaie de atunci întocmai ca o hîrtie albă şi aşa nu era volnic numai pîrîtul să facă singur foaie de zestre pă supt taină, ca să dea surorilor toată periusia, să lasă pă ceilalţi fraţi lipsiţi (linia 69, paragraful 17), « morţii ce au feciori şi fete, să cuprindă, că numai feciorii moştenesc deopotrivă şi pe fete, de vor fi nezestrate, datori sunt să le înzestreze şi să le căsătorească, » în puterea căruia capitol, rămîn cîte patru fraţi clironomi de o potrivă pă periusia părintească şi datori a înzestra pă surori. Dar fiind că între dînşii, din pricina cugetului celui rău al pîrîtului, ce să vede că-l are către ceilalţi fraţi, au intrat acest fel de zîzanii, din care pricină nu să pot mărita fetele. Iar jeluitorii ziseră înaintea noastră că voesc să dea jumătate din periusia părintească zestre la aceste două surori, şi jumătate să le rămînă lor, adică la patru fraţi şi numai

dea celor 2 surori pentru măritiș, iar cealaltă parte să se facă în 4 părți egale, luînd fiecare din cei patru frați cîte o parte.

1824 iulie 7.

PREA ÎNALȚATE DOAMNE,

Din luminata poruncă Măriei Tale, zapisul hătmănesc înfățișînd înaintea noastră pe Toma Urianu, avînd și vechil pă Diamandi Copcea, cu fratele lui cel mare comisul Dumitrache Urianu, amîndouă părțile de la Cîmpulung sud Muscel, am cercetat pîra ce face Toma prin jalba ce au dat Înălțimii Tale și din partea fratelui său cel mai mic anume Ioan cum că murind părinții lor, au rămas ei patru frați cu un medelnicer Istrate Urianu și două surori fete mari necăsătorite, bez alte două ce s-au măritat, în viața trăind tătul lor Bănică Urianu, cu zestre prea puțină și atîta de la muma lor cît și de la tatăl lor, le-au rămas de moștenire moșii, i vii i țigani, cele mai multe zestre de-ale mumii lor, și pîrîtul s-au făcut epitrop, ca un mai mare frate, luînd toate acestea sub zaptul, și stăpînirea sa, strîngînd venitul. Au purtat grija numai de cheltuelile acelor două surori, iar pă dînșii i-au depărtat cu totul, hrănindu-să pînă acum din ostenelile lor, dînd pricină numitelor surori a să socoti pre sinele că sunt singure stăpîne pă toată periusiea părintească și cu cuvînt că voește pîrîtul a le căsători după oameni mari, le-au făcut și foi de zestre pă supt taină, puindu-le într-însele mai toată perusiea părintească, ca să rămîie ei săraci pă uși streine, aducînd pildă că pentru una din surori ar fi făcut însuși tatăl lor trăind foaie de zestre, cu un obraz ce l-au fost găsit, care acea foeie de zestre au rămas desputernicită încă de atunci, de cînd nu s-au putut învoi cu acel obraz, și mai vîrtos că într-însa să coprind toate lucrurile din cele nemișcătoare ale zestrii mumii lor. Și de cîte ori au găsit jăluitorul cu ceilalți frați oameni de potriva și cinstea neamului lor a mărita pă aceste surori cu zestrea ce au putut de s-au învoit cu aceia, le-au stătut pîrîtul cu împotrivire, dintr-acăruia, nici surorile lor nu au putut să se căsătorească. Și așa cunoscînd ei vrășmășia ce are pîrîtul asupră-le ca să-i lase nemernici pă drumuri, după jalba ce au dat Înălțimii Tale, din luminată poruncă Măriei Tale, s-au judecat cu dînsul la dumnealor boeri isprăvnici ai județului, cerînd ca să se împărțească periusiea părintească între dînșii și de are pîrîtul splahnă către surori mai multă decît ei, poate să le hărăzească și partea ce i se va cuveni, căci ei au primit să dea surorilor zestre îndoită la venit din cît au dat tatăl lor la celelalte două surori ce le-au măritat și tot pîrîtul nu a vrut să înțeleagă. Și osebit, prin carte de blestem să le paradosească pîrîtul socoteală de tot venitul ce au luat de la moartea tatului lor și pînă acum de la moșii, vii, țigani i de la cele, cum și de cheltuielile ce s-au cuvenit să le facă după starea atît a lor, cît și a locului unde locuesc și ceea ce va mai rămînea dator, către dînșii, să li se facă împlinire, ca să nu mai aibă înclinare cu pîrîtul, fiind toți oameni trecuți peste vîrsta cea orînduită în pravilă. Încă fratele lor Ioan cel mai mic să află văduv cu cinci copii muritori de foame și izgonit de pîrîtul de la casa părintească.

Iar dumnealor boeri ispravnici, prin înștiințare ce au făcut către Măria Ta, nu le-au primit cererile, nici pîrîtul nu s-a înduplecat la cele cu cale, ci au băgat toată casa în judecată și cheltuieli, cerînd jeluitorul a-și afla indestularea dreptății arătîndu-ne și o foaie de venituri ce au luat pîrîtul de la leat 1821, pînă acum în sumă de taleri 15.655 pre cît

au putut și ei dovedi, după care am întrebat pe pîrît ce răspunde și răzămîndu-să tot într-acea foaie de zestre ce au fost făcut-o tată-său în viața lui cu ginerile ce era să-l facă și nu s-au putut învoi. Pricinui că au avut prin grai poruncă părintească a da și mai multă zestre numai să căsătorească aceste fete și de aceea găsind el oameni a mărita surorile le-au dat și foi de zestre, puind între celelalte și moșia Pietroșani și alte lucruri, cerere făcînd a fi frați și îngăduitori pînă să vor mărita surorile și atunci pă ceea ce va mai rămîne să se împărțească, iar de la leat 1821 încoace decînd au murit tată-său, el fiind însărcinat cu îngrijirea casei, au strîns însuși venitul, dar l-au cheltuit în trebuințele fetelor pentru care primește să să orînduiască a să cerceta la fața locului, căci el nu a cheltuit osebit și cu pomenirile părinților și au plătit și datorii părinților. Arătîndu-ne pîrîtul și foaia de zestre a Elenchii sora lor, cea făcută de tatăl lor, scrisă din leat 1817, iulie 22, de însuși pîrîtul, iscălită de armaș Bănică Urianu, tatăl lor, i de dînsul, cu coprinderea că îi dă moșia *Pietroșani i* Valea-Mare, i Valea Rădii, i Muscel moșia, i moșia (Sălbișul), i 28 suflete țigani și alte lucruri mișcătoare, precum și alegerea ce au făcut-o dumnealor ispravnicii județului de la 28 ale lunii lui noembrie, din anul trecut că n-au găsit cu cuviință să să împărțească casa pînă nu să vor mărita fetele. Dar văzînd pă jeluitori întrebuințați de chivernisirea vieții, au vrut să le dea unile din rămasurile părintești și nici o parte, nici alta n-au primit. În urma acestora am întrebat pe pîrîți, întîi de sînt moșiile cele din foaia de mai sus care s-au făcut de tatăl lor de zestre ale mumii lor și n-au tăgăduit, mărturisind însuși că toate moșiile și acareturile au fost ale mumei lor de zestre, fiindcă tatăl lor Bănică Urianu au avut la sud Olt moșii părintești. Al doilea l-am întrebat ce periusie au rămas de la părinți și ne-au arătat-o o foaie în care se coprind aceste moșii, i acareturi n județul Muscel, însă moșia Bogătești, i Alunișul, i Sărata, i Valea Oarzei, ce țin tot de Bogătești, i Strigoiul, i Cândele din preajma Bogăteștilor, i Pietroșani după rîul Doamnei, i muntele Tărîtosul, i Purcărenii, și 25 pogoane vie cu pămîntul lor, cu casă și șopron, care vie se află părăsită, precum și case în orașul Cîmpulung. Iar la sud Olt arată moșia Sprîncenata, cu 15 clăcași, i a patra parte din Uria, i două vii cu pămîntul lor și una sută suflete de țigani, după arătarea cerorlați frați, căci el nu i-au numărat. Deci foaia de zestre, cea iscălită de Bănică Urianu, tatăl numiților, i de pîrît, scrisă de însuși din leat 1817, ce au făcut-o Elencăi, una din surorile lor, nu poate fi primită spre pildă, ca să razime pîrîtul a da acum numitei tot aceia zestre precum și ceilalte surori iarăși de o potrivă zestre, căci neputîndu-să în voi Bănică cu acel ginere ce l-au găsit în vremea aceia, au rămas această foaie de atunci întocmai ca o hîrtie albă și așa nu era volnic numai pîrîtul să facă singur foaie de zestre pă supt taină, ca să dea surorilor toată periusia, să| lasă pă ceilalți frați lipsiți (linia 69, paragraful 17), « morții ce au feciori și fete, să cuprindă, că numai feciorii moștenesc deopotrivă și pe fete, de vor fi nezestrate, datori sunt să le înzestreze și să le căsătorească, » în puterea căruia capitol, rămîn cîte patru frați clironomi de o potrivă pă periusia părintească și datori a înzestra pă surori. Dar fiind că între dînșii, din pricina cugetului celui rău al pîrîtului, ce să vede că-l are către ceilalți frați, au intrat acest fel de zîzanii, din care pricină nu să pot mărita fetele. Iar jeluitorii ziseră înaintea noastră că voesc să dea jumătate din periusia părintească zestre la aceste două surori, și jumătate să le rămînă lor, adică la patru frați și nu mai

pîrîtul s-au arătat cu îndărătnicire și la aceasta. De aceea cuviindu-să acum, pentru cuvintele de mai sus arătate, să să facă prin judecată aceea ce însuși el era dator, după chibzuirea ce am făcut, ca nici o parte nici alta să nu rămînă năpăstuiți după mulțumirea jăluitorilor, care s-au cunoscut cu bun procrisis către surori, găsim cu cale ca din toată periusia părinților acestor frați, mai întîi să se scază datoriile ce să vor dovedi că au rămas după moartea acelor răposați bune ale lor, ș-apoi cealaltă avere ce va mai rămîne, să să facă în două deopotrivă și din bun și din rău, atît din moșii, i din celelalte acareturi, i din țigani cît și din lucruri mișcătoare și jumătate să să dea pă obrazul acelor două surori, cu care să să poată amîndouă căsători, luînd zestre deopotrivă, cît una ș-altă, iar cealaltă jumătate periusie să rămînă ca desăvîrșită, stăpînire la cîte patru frați. Și ca să nu mai fie prigoniri între dînșii, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumnealor boeri isprav-nici ai județului, să orînduiască boerii ce vor fi ceruți de toate părțile ca să le facă împărțeală cu mijlocul de mai sus arătat, dînd părțile fieșcăreia deosebit adică și ale surorilor și ale fraților, ca să-și știe stăpînirea fieșcare făr-de prigonire cu cărți supt iscăliturile orîn-duiților boeri, adeverite și de isprăvnicat, pă lîngă care să să cerceteze de orînduiți, prin carte de blestem și ce venit au strîns pîrîtul de la moartea tatălui său pînă acu, atît de la moșii, i de la vii, i de la țigani, cît și de la orice, cum și ce cheltueli au făcut cuviincioase după starea lor și a locului unde locuiesc și să facă osebită alegere în scris, din care venit scăzîndu-să acele cheltueli, ceea ce va mai rămînea asupra pîrîtului, să-l îndatoreze a împlini dreptul jăluitorilor, iar de va avea să ia, să-i să plătească din periusia casei, silindu-să a-i învoi și a-i împăca de acolo. Iar nerămînînd vre-o parte mulțumiți asupra împărțelii periusiei, i a alegerii venitului și a cheltuelilor, cu alegerea orînduiților boeri și cu înștiințarea isprăvnicatului în scris, să-i sorocească a veni la luminat Divanul Măriei Tale, rămînînd cea desăvîrșit hotărîre a să face de către Măria-Ta, însă părțile fetelor să să dea la obștească epitropie a sărmanilor, ca să îngrijească de dînsele a le mărita cu acele părți.

1824, iulie 7.

ss. Istratie Crețulescu vel vornic
ss. Ioan Știrbei, vel vornic
ss. Mihalache Racoviță vel logofăt
ss. Constantin Filipescu vel vornic
ss. Fotache Știrbei vornic
ss. Iordache Golescu vel vornic
ss. Dimitri Bibescu vornic bi vel sluger

Copie scoasă după actul aflat transcris în condica veliților boeri cu Nr. 17 la fila 297 de la Arhivele Statului.

56. REZUMAT

1830. februarie 11.

Anaforaua obștești epitropii a sărmanilor dată în pricina măritișului Anichii Uriencii și fraților ei Dimitrache, Istrate, Toma și Ion, întrucît aceștia printre lucrurile mișcătoare ce voiau să-i dea zestre, îi dedeau și moșia Purcăreni și muntele Tărîciosul.

Însă ginerele slugerul Gheorghe Baldovin cerea în locul acestor moșii, *moșia Pietroșani*, ce fusese dată tot zestre sorei Anichii, anume Elenca care acum era moartă, la căsă-

toria ei cu Alecu Hina. Cum frații Urieni prelungeau măritișul sorei lor Ana ce trecuse de vîrsta de 32 ani, iar ginerile pretindea moșia Pietroșani, se face apel la divan. Acesta prin hotărîrea ce dă poruncește obștești epitropii a sărmanilor să facă foae de zestre fără semnătura fraților Urieni și să i se pună moșia Pietroșani, iar datoriile acestei moșii către Alecu Hina să fie întoarse de frații Urieni.
MDC XXIX/58 B.A.R.

57. REZUMAT

1830, februarie 16.

Foae de zestre a Anichii Uriencii, fata răposatului armaș Bănică V. Urianu, în care, printre lucrurile mișcătoare, a trecut și moșia Pietroșița cu Muscelul i Selbeșu, cu tot ce se află pe dînsele, după cum a stăpînit-o și medelnicer Alecu Hina, ce a ținue în căsătorie pe Elenca, sora numitei.

Această foae de zestre este întărită de obștească epitropie a sărmanilor. I se dăduse mai întîi ca zestre moșia Purcăreni și muntele Tăriciosul, pe care ginerele Gheorghe Baldovin, sluger, n-a voit să le primească. Prin hotărîrea divanului i s-a pus zestre moșia numită mai sus Pietroșani, iar frații ei în număr de patru anume: Dumitrache, Istrate, Ion și Toma Urieni, să ia asupra lor datoriile acestii moșii către medelnicer Hina.
B.A.R. MDCXXIX/59.

58. FOAIE DE SINETURILOR PIETROȘANILOR

Foaie de sineturile Pietroșani, moșia ce me-au fost dată zestre că boerii Urieni a răposatei Elencăi ce am ținut-o în căsătorie.

1834 decembrie 14.

— un zapis a lui Dumitrașco logofăt cu doă peceți
— un zapis a lui Dumitrașco Pietroșanu, copie
— un zapis al Ilincăi și a feciorilor ei
— o foaie dă împărțeală iconomiei lui Șerban supt doă iscălituri:
Constandin biv vel medelnicer . . . biv vel satrar
— un zapis a lui Dumitrașcu Pietroșanu supt 2 peceți
— un hrisov a lui Mihai Racoviță pentru Muscel
— un hrisov pă piele dă iepure a lui Matei Vodă
— o anafora cu leat 803 dechembrie 7 ce s-au judecat Stan Zărnescu cu d . . . Bănescu
— un zapis a lui Cîrstea vistier
— un zapis a lui Dumitrașco Pietroșanu și Ioana soțiia lui
— un zapis a post. Constandin cu leat 1766
— alt zapis a lui Dumitrașco și soțiia sa Ioana
— alt zapis a lui Dumitrașco și Ioana
— un zapis a lui Iordache Cărpinișanu
— un zapis al paharnicului Costandin Gălășescu
— un zapis a lui Papa vtori armaș
— un zapis a lui Dumitrașco
— o copie a lui Dumitrașco i fiii săi Pavlache
— alt zapis a lui Dumitrașco

pîrîtul s-au arătat cu îndărătnicire și la aceasta. De aceea cuviindu-să acum, pentru cuvintele de mai sus arătate, să să facă prin judecată aceea ce însuși el era dator, după chibzuirea ce am făcut, ca nici o parte nici alta să nu rămînă năpăstuiți după mulțumirea jăluitorilor, care s-au cunoscut cu bun procrisis către surori, găsim cu cale ca din toată periusia părinților acestor frați, mai întîi să se scază datoriile ce să vor dovedi că au rămas după moartea acelor răposați bune ale lor, ș-apoi cealaltă avere ce va mai rămîne, să să facă în două deopotrivă și din bun și din rău, atît din moșii, i din celelalte acareturi, i din țigani cît și din lucruri mișcătoare și jumătate să să dea pă obrazul acelor două surori, cu care să să poată amîndouă căsători, luînd zestre deopotrivă, cît una ș-altă, iar cealaltă jumătate periusie să rămînă ca desăvîrșită, stăpînire la cîte patru frați. Și ca să nu mai fie prigoniri între dînșii, să fie luminată porunca Măriei Tale către dumnealor boeri isprav-nici ai județului, să orînduiască boerii ce vor fi ceruți de toate părțile ca să le facă împărțeală cu mijlocul de mai sus arătat, dînd părțile fieșcăreia deosebit adică și ale surorilor și ale fraților, ca să-și știe stăpînirea fieșcare făr-de prigonire cu cărți supt iscăliturile orînduiților boeri, adeverite și de isprăvnicat, pă lîngă care să să cerceteze de orînduiți, prin carte de blestem și ce venit au strîns pîrîtul de la moartea tatălui său pînă acu, atît de la moșii, i de la vii, i de la țigani, cît și de la orice, cum și ce cheltueli au făcut cuviincioase după starea lor și a locului unde locuiesc și să facă osebită alegere în scris, din care venit scăzîndu-să acele cheltueli, ceea ce va mai rămînea asupra pîrîtului, să-l îndatoreze a împlini dreptul jăluitorilor, iar de va avea să ia, să-i să plătească din periusia casei, silindu-să a-i învoi și a-i împăca de acolo. Iar nerămînînd vre-o parte mulțumiți asupra împărțelii periusiei, i a alegerii venitului și a cheltuelilor, cu alegerea orînduiților boeri și cu înștiințarea isprăvnicatului în scris, să-i sorocească a veni la luminat Divanul Măriei Tale, rămînînd cea desăvîrșit hotărîre a să face de către Măria-Ta, însă părțile fetelor să să dea la obștească epitropie a sărmanilor, ca să îngrijească de dînsele a le mărita cu acele părți.

1824, iulie 7. ss. Istratie Crețulescu vel vornic
ss. Ioan Știrbei, vel vornic
ss. Mihalache Racoviță vel logofăt
ss. Constantin Filipescu vel vornic
ss. Fotache Știrbei vornic
ss. Iordache Golescu vel vornic
ss. Dimitri Bibescu vornic bi vel sluger

Copie scoasă după actul aflat transcris în condica veliților boeri cu Nr. 17 la fila 297 de la Arhivele Statului.

56. REZUMAT

1830. februarie 11.

Anaforaua obștești epitropii a sărmanilor dată în pricina măritișului Anichii Uriencii și fraților ei Dimitrache, Istrate, Toma și Ion, întrucît aceștia printre lucrurile mișcătoare ce voiau să-i dea zestre, îi dedeau și moșia Purcăreni și muntele Tărîciosul.

Însă ginerele slugerul Gheorghe Baldovin cerea în locul acestor moșii, *moșia Pietroșani*, ce fusese dată tot zestre sorei Anichii, anume Elenca care acum era moartă, la căsă-

toria ei cu Alecu Hina. Cum frații Urieni prelungeau măritișul sorei lor Ana ce trecuse de vîrsta de 32 ani, iar ginerile pretindea moșia Pietroșani, se face apel la divan. Acesta prin hotărîrea ce dă poruncește obștești epitropii a sărmanilor să facă foae de zestre fără semnătura fraților Urieni și să i se pună moșia Pietroșani, iar datoriile acestei moșii către Alecu Hina să fie întoarse de frații Urieni.

MDC XXIX/58 B.A.R.

57. REZUMAT

1830, februarie 16.

Foae de zestre a Anichii Uriencii, fata răposatului armaș Bănică V. Urianu, în care, printre lucrurile mișcătoare, a trecut și moșia Pietroșița cu Muscelul i Selbeșu, cu tot ce se află pe dînsele, după cum a stăpînit-o și medelnicer Alecu Hina, ce a ținue în căsătorie pe Elenca, sora numitei.

Această foae de zestre este întărită de obștească epitropie a sărmanilor. I se dăduse mai întîi ca zestre moșia Purcăreni și muntele Tăriciosul, pe care ginerele Gheorghe Baldovin, sluger, n-a voit să le primească. Prin hotărîrea divanului i s-a pus zestre moșia numită mai sus Pietroșani, iar frații ei în număr de patru anume: Dumitrache, Istrate, Ion și Toma Urieni, să ia asupra lor datoriile aceștii moșii către medelnicer Hina.

B.A.R. MDCXXIX/59.

58. FOAIE DE SINETURILOR PIETROȘANILOR

Foaie de sineturile Pietroșani, moșia ce me-au fost dată zestre că boerii Urieni a răposatei Elencăi ce am ținut-o în căsătorie.

1834 decembrie 14.

— un zapis a lui Dumitrașco logofăt cu doă peceți
— un zapis a lui Dumitrașco Pietroșanu, copie
— un zapis al Ilincăi și a feciorilor ei
— o foaie dă împărțeală iconomiei lui Șerban supt doă iscălituri: Constandin biv vel medelnicer . . . biv vel satrar
— un zapis a lui Dumitrașcu Pietroșanu supt 2 peceți
— un hrisov a lui Mihai Racoviță pentru Muscel
— un hrisov pă piele dă iepure a lui Matei Vodă
— o anafora cu leat 803 dechembrie 7 ce s-au judecat Stan Zărnescu cu d . . . Bănescu
— un zapis a lui Cîrstea vistier
— un zapis a lui Dumitrașco Pietroșanu și Ioana soțiia lui
— un zapis a post. Constandin cu leat 1766
— alt zapis a lui Dumitrașco și soțiia sa Ioana
— alt zapis a lui Dumitrașco și Ioana
— un zapis a lui Iordache Cărpinișanu
— un zapis al paharnicului Costandin Gălășescu
— un zapis a lui Papa vtori armaș
— un zapis a lui Dumitrașco
— o copie a lui Dumitrașco i fiii săi Pavlache
— alt zapis a lui Dumitrașco

— un zapis al . . . Dudeascăi
— o carte de hotărnicie supt iscălitura lui Iordache Crețulescu biv vel dvornic
— un zapis a lui Cîrstea vistieru(l)
— un zapis a paharnicului Costandin Gălășescu
— o foaie dă împărțeală supt doă iscălituri: C(ostandin) biv medelnicer și Ion biv vel șătrar
— zapis(ul) Ghiocăi dă moșiia rîul Doamnei
— alt zapis Cîrstea vistier
— un zapis Vasilii spătar

Toate bucăți doăzeci și șapte ce am, dar dă mai în sus bucăți dă zapise au fost la mine și dîn porunca cinstitului Divan să fie . . . la cinstita judecătoriia Muscel dă unde . . . asemenea adeverință.

Costandin . . . 834 dechemvrie 14.

B.A.R. MDC XXIX/61. Original, hîrtie.

59. REZUMAT

1840 febr. 3. Zapisul lui Bănică Săndulescu dat la mîna gineri-său Dumitru feciorul lui Sandu.

Eu care mai jos mă voi iscăli dau zapisul meu la mîna gineri-me-o Dumitru sin Sandu, precum să să știe că i-am vîndut o jumătate pogon de loc peitor. Acel jumătate pogon este pe lîngă locu numitului Dumitru ce i l-am dat eu de zestre și să hotărăște despre miazănoapte cu Neculae al Teti și la cap de la deal să hotărăște cu preoteasa . . . Însă acel loc să să măsoare cu prăjina făcută cu stînjenu lui Șerban Vodă. Și patru prăjini de loc i l-am dat tot numitului pieitor. Acele patru prăjini sînt pe lîngă conu Iancu Rudeanu. Acest loc i l-am vîndut lui cu o sută și patruzeci pe care bani mi i-am primit toți pe deplin și numitul să aibă voie a și-l stăpîni acel loc el și copiii lui și neam dă neamul lui nesupărat de nimenea că i l-am vîndut de bună voia mea și pentru încredințare rugai pe scriitor de a-mi iscăli numele și eu mi-am pus degetul în loc de pecete ca să să crează.

Rugai și pă alеșii satului Pietroșani dă să iscălească dă martori, puind și pecetea satului spre a fi bun și temeinic.

1840 februarie 3.

Eu Bănică Săndulescu moștean ot Pietroșani, vînzător, adeverez
Eu *Gheorghe* sin Bănică, moștean ot tam martor
Eu *Dumitrache* Moraru zet Bănică moștean martor
Eu *Milea* sin Tița ot tam moștean martor
Eu *Niță Văcaru* ot Pietroșani alesu martor
Eu Sandu Crivată ot tam alesu martor

Scriitor Dragomir logofătu satului Pietroșani

Hrisov în posesia lui Ion Gh. Sandu Pietroșani, jud. Argeș.

60. *FOAIE DE ZESTRE* [1]

făcută de Bănică Săndulescu fiicei sale Sanda la căsătoria ei cu .....

Cu vrerea lui Dumnezeu Isus Hristos amin, foaie de zestre cu arătatele ce se va semna mai jos fieşte care anume: Dau eu Bănică Săndulescu, fiicei mele Sanda: Un cămin . . . . .care este în oboru Stancii Măluşanu Panu . . . . . pădure de 10 prăjini curmezişi şi patru prăjini curmezişi.

— 30 pruni tot în căminul casei
— 2 pogoane loc tot în căminul casei, cu prăjina de 12 palme şi un pumn
— 1 pogon de loc şi două prăjini în dreptul căminului din tufe
— 1 pogon loc la drumul mare lîngă al Stancăi Măluşanu
— 2 prăjini şi jumătate cînipişte
— 12 prăjini în lungul
— 4 prăjini în curmezişul în dreptul căminului din coastă
— 2 vaci, una stearpă şi una cu viţel
— 2 junici gonitori de cîte doi ani
— 2 rochii
— 1 scurteică tradidant
— 4 cămăşi
— 2 procoave de lînă în trei foi şi un brîu roşietic
— 4 perini cu feţe
— 2 fote de lînă
— 2 iii cu mătase făcute
— 1 pereche iminei
— 4 peşchire
— 1 fustă-madipolon

Şi dau eu Bănică Săndulescu fetei Sandii şi lemne . . . . . un pătul şi parii şi nuele de cuprinderea casei.

Eu Bănică Săndulescu părintele fetei adeverez
eu Rada soţia mea, mama fetei adeverez
eu Ghiţă, fiime-o
eu Dimitrache Moraru martor
eu Milea sin Tiţa martor
eu Nicolaie sin Tiţa martor
eu Vasile Pătraşcu martor
eu Ion Măluşanu martor

Şi oricare se va lăsa de această chezăşuire, să aibă a plăti toată cheltuiala de lei 100. Şi sorocul nunţii în ziua de Rusalii. Şi rugina şi . . . subtocîrmuirea a o adeveri.

(Sigiliu) eu Niţă Grumezea
eu Sandu Crivăţ
eu Stoica Gheorghe
Scriitor Grumezea Nicolae (fost)

Notă: Data documentului e probabil în jurul anului 1840.

[1] Hrisov în posesia lui Ion Gh. Sandu din Pietroşani-Vărzăroaia-Argeş.

— un zapis al . . . Dudeascăi
— o carte de hotărnicie supt iscălitura lui Iordache Crețulescu biv vel dvornic
— un zapis a lui Cîrstea vistieru(l)
— un zapis a paharnicului Costandin Gălășescu
— o foaie dă împărțeală supt doă iscălituri: C(ostandin) biv medelnicer și Ion biv vel șătrar
— zapis(ul) Ghiocăi dă moșiia rîul Doamnei
— alt zapis Cîrstea vistier
— un zapis Vasilii spătar

Toate bucăți doăzeci și șapte ce am, dar dă mai în sus bucăți dă zapise au fost la mine și din porunca cinstitului Divan să fie . . . la cinstita judecătoriia Muscel dă unde . . . asemenea adeverință.

Costandin . . . 834 dechemvrie 14.

B.A.R. MDC XXIX/61. Original, hîrtie.

59. REZUMAT

1840 febr. 3. Zapisul lui Bănică Săndulescu dat la mîna gineri-său Dumitru feciorul lui Sandu.

Eu care mai jos mă voi iscăli dau zapisul meu la mîna gineri-me-o Dumitru sin Sandu, precum să să știe că i-am vîndut o jumătate pogon de loc peitor. Acel jumătate pogon este pe lîngă locu numitului Dumitru ce i l-am dat eu de zestre și să hotărăște despre miazănoapte cu Neculae al Teti și la cap de la deal să hotărăște cu preoteasa . . . Însă acel loc să să măsoare cu prăjina făcută cu stînjenu lui Șerban Vodă. Și patru prăjini de loc i l-am dat tot numitului pieitor. Acele patru prăjini sînt pe lîngă conu Iancu Rudeanu. Acest loc i l-am vîndut lui cu o sută și patruzeci pe care bani mi i-am primit toți pe deplin și numitul să aibă voie a și-l stăpîni acel loc el și copiii lui și neam dă neamul lui nesupărat de nimenea că i l-am vîndut de bună voia mea și pentru încredințare rugai pe scriitor de a-mi iscăli numele și eu mi-am pus degetul în loc de pecete ca să să crează.

Rugai și pă alești satului Pietroșani dă să iscălească dă martori, puind și pecetea satului spre a fi bun și temeinic.

1840 februarie 3.

Eu Bănică Săndulescu moștean ot Pietroșani, vînzător, adeverez
Eu *Gheorghe* sin Bănică, moștean ot tam martor
Eu *Dumitrache* Moraru zet Bănică moștean martor
Eu *Milea* sin Tița ot tam moștean martor
Eu *Niță Văcaru* ot Pietroșani alesu martor
Eu Sandu Crivată ot tam alesu martor
Scriitor Dragomir logofătu satului Pietroșani

Hrisov în posesia lui Ion Gh. Sandu Pietroșani, jud. Argeș.

60. *FOAIE DE ZESTRE* [1]

făcută de Bănică Săndulescu fiicei sale Sanda la căsătoria ei cu . . . . . .

Cu vrerea lui Dumnezeu Isus Hristos amin, foaie de zestre cu arătatele ce se va semna mai jos fieste care anume: Dau eu Bănică Săndulescu, fiicei mele Sanda: Un cămin . . . . .care este în oboru Stancii Măluşanu Panu . . . . . pădure de 10 prăjini curmezişi şi patru prăjini curmezişi.

— 30 pruni tot în căminul casei
— 2 pogoane loc tot în căminul casei, cu prăjina de 12 palme și un pumn
— 1 pogon de loc și două prăjini în dreptul căminului din tufe
— 1 pogon loc la drumul mare lîngă al Stancăi Măluşanu
— 2 prăjini și jumătate cînipiște
— 12 prăjini în lungul
— 4 prăjini în curmezișul în dreptul căminului din coastă
— 2 vaci, una stearpă și una cu vițel
— 2 junici gonitori de cîte doi ani
— 2 rochii
— 1 scurteică tradidant
— 4 cămăși
— 2 procoave de lînă în trei foi și un brîu roșietic
— 4 perini cu fețe
— 2 fote de lînă
— 2 iii cu mătase făcute
— 1 pereche iminei
— 4 peșchire
— 1 fustă-madipolon

Și dau eu Bănică Săndulescu fetei Sandii și lemne . . . . . un pătul și parii și nuele de cuprinderea casei.

Eu Bănică Săndulescu părintele fetei adeverez
eu Rada soția mea, mama fetei adeverez
eu Ghiță, fiime-o
eu Dimitrache Moraru martor
eu Milea sin Tița martor
eu Nicolaie sin Tița martor
eu Vasile Pătrașcu martor
eu Ion Măluşanu martor

Și oricare se va lăsa de această chezăşuire, să aibă a plăti toată cheltuiala de lei 100. Și sorocul nunții în ziua de Rusalii. Și rugina și . . . subtocîrmuirea a o adeveri.

(Sigiliu) eu Niță Grumezea
eu Sandu Crivăț
eu Stoica Gheorghe
Scriitor Grumezea Nicolae (fost)

Notă: Data documentului e probabil în jurul anului 1840.

[1] Hrisov în posesia lui Ion Gh. Sandu din Pietroșani-Vărzăroaia-Argeș.

61. *REZUMAT*[1]

România, Avocatul statului Argeș nr. 1324, anul 1882 luna oct. 14.

Extras

Domnilor administratori ..... etc.

.....

Prin jurnalul nr. 539 se hotărăște ca hotărnicia mînăstirii Bistrița a moșiii Stroești să rămîie întărită dinspre C. Arion cu moșia Gănești (azi Păltineanu) curatoare. Iancu Rudeanu, soțul Siței Vărzăroaia, cu moșia Pietroșani-Vărzarii, căminăreasa Marghioala Drugănescu cu moșia Retevoiești, căminăreasa Marghioala Rasti cu moșia Vîlsănești și orășani argeșeni, care citați în regulă n-au venit: această hotărîre se dă cu dreptul de opoziție și apel. Căminăreasa Drugănescu a făcut și declarație de mulțumire scrisă, cît pentru moștenii mălureni și logofătul Bănică, cu frații săi, se amînă pricina neavînd vechili în regulă. Intru ce privește vecinătatea episcopiei Argeș din Toplița, aceasta a dat mulțumire ca și dinspre Costești.

la 29 ianuarie 1852 prin jurnalul 57 tribunalul, fără a se ocupa și de logofătul Bănică cu frații săi, despre care nu face nici o mențiune, dispune întru ce privește pe moștenii mălureni să meargă un clen al tribunalului la fața locului să cerceteze dacă hotarnicul mănăstirii au dat pe deplin la fiecare trăsură suma stînjenilor cuprinsă în hotărnicia cu anul 1777 decembrie 21, mărginind cu cîte trele trăsurele, în adevăratele semne coprinse în hrisovul sfintei mănăstiri Bistrița cu anul 7041, adică movila veche din Dealul Oii i Gura Văii Cernețului și obîrșia Văii Boului de apus: precum asemenea și dacă stăpînirea or s-a urmat linie dreaptă, din direcția unui semn pînă la celălalt, de unde și pînă unde și iarăși dacă moștenii au stăpînit prin semnul Văii Priseaca arătat pe plan la Nr. 32, după cum susține avocatul mănăstirii.

Clenul va cerceta și venitul locului ce se va dovedi că a călcat ori mănăstirea pe moșteni, ori moștenii pe mănăstire, servindu-se și de carte de blestem, avîndu-se pricina la 16 ale viitorului mai. Călcarea făcută de moștenii moșiei Stroești a sfintei mănăstiri este după neîngăduirea moștenilor de la Nr. 1, pînă la Nr. 3, arătat pe plan. La 1868 mai 7 supleantu cere aplicarea 740 din procedură civilă care desființează cărțile de blestem și președintele dispune citarea tuturor vecinilor chiar cei pentru care s-a dat hotărîri; în locul lui Iancu Rudeanu care n-are în moșia Vărzaru, decît uzufructu, s-a dispus a se chema Evdochia Cămărășescu, soția lui Petre Pîrîianu din Cîmpulung.

De atunci s-a urmat o serie de corespondență relativ la procedură căci proprietățile au trecut din mînă în mînă și nu se mai știe de judecată actualii proprietari, pînă la 5 octombrie 1868 cînd din aceste împrejurări se suspendă confirmarea hotărniciei pînă ce avocatul public va afla adevărații proprietari.

[1] N. Leonăchescu Nândrașu, Stroești-Argeș. Documente și mărturii, pag. 329—331, Editura „Litera" — București, 1971.

La aprilie 1872, Radovici cu adresa nr. 198 din 26 aprilie cere redeschiderea și citirea numai:

1. Moștenirii Mălureni din comuna Bădiceni-Mălureni plasa Argeșului.

2. Evdochia Cămărășescu, soția lui Petre Pîrîianu (casier acu la Cîmpulung femeia lui șade în Pitești) și pe Ghiță Bănică, proprietar din Cîmpulung. Citațiile astor din urmă se înapoiază că nu domiciliază în Cîmpulung; tribunalul, în vedere că nu s-a prezentat decît parte din moștenii Mălureni și domiciliul celorlalți citați e necunoscut, suspendă la 30 septembrie 1872 din nou afacerea (Ghiță Bănică cu frații săi urma să fie citați din comuna Pietroșani, plaiul Nucșoara, județul Mușcel; ei reprezintă azi ceata moștenilor Sănduleşti din Pietroșani ..... etc.

Avocat public, *Bădulescu*

62. REZUMAT

Semnele de hotar ale moșiei Pietroșani, cu moșia Bădești și Domnești, arătate prin pietre și toponimice.

De la mănăstire

Piatră după măgură la cireș.
Altă piatră în coasta văii lui Husie.
Altă piatră în capul locului Burchii.
Altă piatră în capul locului lui Nan.
Altă piatră lîngă lac, din piatra cea albă din piscu care au fost hotar din veac.
Altă piatră pă vîlcea în jos
Lîngă rîu(l) Doamnei de ceea parte de apă în capu(l) socilor.
Aninul cel mare
Altă piiatră în cap(ul) cînepiștilor.
Altă piiatră în cap(ul) livezilor.
Și altă piatră în capul Obrejii pînă aici sînt cunoscute și netăgăduite.
De aici în jos
Tot din piatră în piatră pînă în rîu(l) Doamnei și pă troian în sus, o piatră în drum și de acolo în sus altă piatră și pînă în sus prin stejaru(l) cel mare în vîrful coastei altă piatră, alta în coastile locului Rădulesii pă Valea Neagră în jos pînă în Valea Rudii la hotar(ul) Pietroșanilor, piatră hotar la mărul cel păduret.

B.A.R. MDCXXIX/66
Original, hîrtie, cu schița părții de moșie.

63. REZUMAT

Lista de sineturile moșiei Pietroșani.

1. O listă de ghenealoghia niamului Șărban Pitroșanu.
2. O listă de starea lui Șărban Pitroșanu și cum s-au împărțit.
3. Iarăși o listă de împărțeală.
4. Idem altă listă tot de împărțeală.
5. O copie de hotarăle moșiei Bădești după condica mănăstirii Cîmpulung.

61. *REZUMAT*[1]

România, Avocatul statului Argeş nr. 1324, anul 1882 luna oct. 14.

Extras

Domnilor administratori ..... etc.

Prin jurnalul nr. 539 se hotărăşte ca hotărnicia mînăstirii Bistriţa a moşiii Stroeşti să rămîie întărită dinspre C. Arion cu moşia Gănești (azi Păltineanu) curatoare. Iancu Rudeanu, soţul Siţei Vărzăroaia, cu moşia Pietroşani-Vărzarii, căminăreasa Marghioala Drugănescu cu moşia Retevoieşti, căminăreasa Marghioala Rasti cu moşia Vîlsănești şi orăşani argeşeni, care citaţi în regulă n-au venit: această hotărîre se dă cu dreptul de opoziţie şi apel. Căminăreasa Drugănescu a făcut şi declaraţie de mulţumire scrisă, cît pentru moştenii mălureni şi logofătul Bănică, cu fraţii săi, se amînă pricina neavînd vechili în regulă. Intru ce priveşte vecinătatea episcopiei Argeş din Topliţa, aceasta a dat mulţumire ca şi dinspre Costeşti.

la 29 ianuarie 1852 prin jurnalul 57 tribunalul, fără a se ocupa şi de logofătul Bănică cu fraţii săi, despre care nu face nici o menţiune, dispune întru ce priveşte pe moştenii mălureni să meargă un clen al tribunalului la faţa locului să cerceteze dacă hotarnicul mănăstirii au dat pe deplin la fiecare trăsură suma stînjenilor cuprinsă în hotărnicia cu anul 1777 decembrie 21, mărginind cu cîte trele trăsurele, în adevăratele semne coprinse în hrisovul sfintei mănăstiri Bistriţa cu anul 7041, adică movila veche din Dealul Oii i Gura Văii Cerneţului şi obîrşia Văii Boului de apus: precum asemenea şi dacă stăpînirea or s-a urmat linie dreaptă, din direcţia unui semn pînă la celălalt, de unde şi pînă unde şi iarăşi dacă moştenii au stăpînit prin semnul Văii Priseaca arătat pe plan la Nr. 32, după cum susţine avocatul mănăstirii.

Clenul va cerceta şi venitul locului ce se va dovedi că a călcat ori mănăstirea pe moşteni, ori moştenii pe mănăstire, servindu-se şi de carte de blestem, avîndu-se pricina la 16 ale viitorului mai. Călcarea făcută de moştenii moşiei Stroeşti a sfintei mănăstiri este după neîngăduirea moştenilor de la Nr. 1, pînă la Nr. 3, arătat pe plan. La 1868 mai 7 supleantu cere aplicarea 740 din procedură civilă care desfiinţează cărţile de blestem şi preşedintele dispune citarea tuturor vecinilor chiar cei pentru care s-a dat hotărîri; în locul lui Iancu Rudeanu care n-are în moşia Vărzaru, decît uzufructu, s-a dispus a se chema Evdochia Cămărăşescu, soţia lui Petre Pîrîianu din Cîmpulung.

De atunci s-a urmat o serie de corespondenţă relativ la procedură căci proprietăţile au trecut din mînă în mînă şi nu se mai ştie de judecată actualii proprietari, pînă la 5 octombrie 1868 cînd din aceste împrejurări se suspendă confirmarea hotărniciei pînă ce avocatul public va afla adevăraţii proprietari.

[1] N. Leonăchescu Năndraşu, Stroeşti-Argeş. Documente şi mărturii, pag. 329—331, Editura „Litera" — Bucureşti, 1971.

La aprilie 1872, Radovici cu adresa nr. 198 din 26 aprilie cere redeschiderea şi citirea numai:

1. Moştenirii Mălureni din comuna Bădiceni-Mălureni plasa Argeşului.
2. Evdochia Cămărăşescu, soţia lui Petre Pîrîianu (casier acu la Cîmpulung femeia lui şade în Piteşti) şi pe Ghiţă Bănică, proprietar din Cîmpulung. Citaţiile astor din urmă se înapoiază că nu domiciliază în Cîmpulung; tribunalul, în vedere că nu s-a prezentat decît parte din moştenii Mălureni şi domiciliul celorlalţi citaţi e necunoscut, suspendă la 30 septembrie 1872 din nou afacerea (Ghiţă Bănică cu fraţii săi urma să fie citaţi din comuna Pietroşani, plaiul Nucşoara, judeţul Muşcel; ei reprezintă azi ceata moştenilor Săndulești din Pietroşani ..... etc.

Avocat public, *Bădulescu*

62. REZUMAT

Semnele de hotar ale moşiei Pietroşani, cu moşia Bădeşti şi Domneşti, arătate prin pietre şi toponimice.

De la mănăstire

Piatră după măgură la cireş.
Altă piatră în coasta văii lui Husie.
Altă piatră în capul locului Burchii.
Altă piatră în capul locului lui Nan.
Altă piatră lîngă lac, din piatra cea albă din piscu care au fost hotar din veac.
Altă piatră pă vîlcea în jos
Lîngă rîu(l) Doamnei de ceea parte de apă în capu(l) socilor.
Aninul cel mare
Altă piiatră în cap(ul) cînepiştilor.
Altă piiatră în cap(ul) livezilor.
Şi altă piatră în capul Obrejii pînă aici sînt cunoscute şi netăgăduite.
De aici în jos

Tot din piatră în piatră pînă în rîu(l) Doamnei şi pă troian în sus, o piatră în drum şi de acolo în sus altă piatră şi pînă în sus prin stejaru(l) cel mare în vîrful coastei altă piatră, alta în coastile locului Rădulesii pă Valea Neagră în jos pînă în Valea Rudii la hotar(ul) Pietroşanilor, piatră hotar la mărul cel păduret.

B.A.R. MDCXXIX/66
Original, hîrtie, cu schiţa părţii de moşie.

63. REZUMAT

Lista de sineturile moşiei Pietroşani.

1. O listă de ghenealoghia niamului Şărban Pitroşanu.
2. O listă de starea lui Şărban Pitroşanu şi cum s-au împărţit.
3. Iarăşi o listă de împărţeală.
4. Idem altă listă tot de împărţeală.
5. O copie de hotarăle moşiei Bădeşti după condica mănăstirii Cîmpulung.

6. O listă de sineturile Pietroșanilor ce au fost la Hica.
7. O listă de hotarăle moșiei Pitroșanilor după arătarea pădurarilor după vremi și tot în ce listă în dos sînt trecute semnile hotarălor moșiei Bădești, în hotărnicia ce au făcut moșii Domneștilor cînd m-am dus la boi, pentru că au tăiat lemne din pădure Pietroșani.

B.A.R. MDCXXIX/65.
Original român sec. XIX, hîrtie.

64. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Semnale de hotar între moșia Pietroșani, Bădești și Domnești cu denumirea toponimicelor respective.

A noastră.

Din crucea de piatră alăturea cu moșii Bădeștilor.

Peste cîmp pă troian prin salciia cea roșie. Prin păr, prin știrbina Obrejii și apucă Troianu(l) prin curmătura de sus și pogoară pă calea carului în valea Rudii pîn mărul pădureț.

Pîn gura vîlcelii, pîn stuf de mărăcini și apucă Obreja în sus, pînă unde să împreună văile și apucă Valea Neagră în sus pă lîngă Piscul Doamnei despre răsărit pînă iar în curmătură, intră în Valea Rudii și apucă matca în sus și iese în obîrșia văii la drumul de car alăturea cu moșiia Domneștilor iese în deal în muche despre moșiia Vîlsăneștilor.

După hotărnicia Brezoianului

Din drumul cel mare pă un troian care este făcut de acei boieri hotarnici și trage de acolea drept la un stejar cam în coastă și fiindcă acel stejar lipsește, să cunoaște numai rădăcina lui, și de acolo merge drept în coastă la o piatră foarte mare precum coprinde hotărniciia cea veche și de acolo drept în costile locului Rădulesii, alături cu moșiia Vîlsanului, unde zice acei boieri că au pus piatră și acum lipsește acea piatră și căutîndu-o o am găsit într-o răgălie în Valea Neagră, piatră ruptă de la piatră de moară, ca de șapte-opt ocă și zice acei hotarnici că din piatra coastelor locurilor Rădulesii să întoarce înapoi și dă în Valea Neagră. Și de acolo dă în Valea Rudii și de acolo la vale zice tot acei hotarnici că au pus piatră hotar la un măr pădureț la care m-au dus și la acel măr ce zice că au pus piatră între moșiia Pietroșani, la carele mărul este în ființă, iar piatra lipsește și în sus la locurile Rădulesii să vede acum că stăpînește d(umnealui) sluger Baldovin.

B.A.R. MDCXXIX/64.
Original român, hîrtie.

65. REZUMAT

1803. sept. JALBA Ilincăi și a feciorilor către Alex. Ipsilanti voevod

Prea înălțate Doamne, [1]

Cu lacrimi jăluim Mării Tale, că după moartea mumă-mii rămînînd o moșie ce se numește Valea lui Ion, care se hotărăște cu Drugănescu, de zestre a ei, au zălogit-o tată-meu unui Tomii Șătraru, de la carele au scos-o Armașu Bănică Urianu dintr-acest județ Mușcel,

[1] Originalul în posesia D-lui Pavel Șuțescu, ing. pens. str. Ceaicovsky 1, București.

ce se rudește cu mine, fiindu-mi răposata Zoița, cie i au fost soție, nepoată de văr bun și o stăpînește de 24 ani, văzîndu-mă pe mine săracă și proastă, zicînd acum că o are cumpărătoare. Pentru care pricină, dînd jalbă Mării-tale am fost orînduiți la d-lor boerii, ispravnici ai județului. Unde mergînd cu luminata poruncă, nu numai că nici o îndestulare nu ni s-au făcut din pricină că unul din feciorii numitului să afla sameș, iar altul zapciu plășii în care ne aflăm cu locuința, ci încă și livezile mele de fîn i ale feciorilor mei, le-au luat și le-au dat la poslușnicii d-lui luînd însă și fînul ce era cosit de fii-mea Zoița pe o livede cu totul. Și dacă am zis că vom să venim la Măria Ta cu jalbă să ne cerem dreptatea, d-lor ispravnicii ne-au înfricoșat, că va să ne bată și o să ne gonească și în mumbașirul ce se va orîndui de măria ta. Care acestea ne mai putîndu-le suferi, am alergat iarăși la nemărginita mila Măriei Tale și cu lacrimi ne rugăm să te înduri de sărăcia noastră, ci să te milostivești a da luminată poruncă cu mumbașir, să-l aducă aici și să ne aflăm dreptatea atît pentru acestea, cît și pentru un petec de moșie ce se stăpînește de noi, la care puind vin să vindem pentru ajutor la scăpătăciunea noastră i a plăti dăjdii visteriei, nu numai că au tăiat capul buții, oprindu-ne a nu mai vinde vinul, ci încă ne-au luat și un buriu cu rachiu în silă, pe carile îl ține și pînă acum, umblînd a ne isgoni cu totul după moșiile noastre prin alte țări și pe lîngă moșie, din pricină că ni s-au luat livezile de fîn ce am avut, de nu vom avea mai degrabă dreptate de la Măria ta, ne rămîn vitele, care ne este toată hrana; muritoare de foame și numai avem cu ce plăti dăjdia visteriei, fiind foarte săraci. Și cum duhul sfînt va lumina pe Măria ta sărăciei noastre.

Robii măriei tale,

Ilinca, dimpreună cu fiii-mei: diaconul Ștefan, i Dinu, i Leca, și Bănică, i Zoița din sud-Mușcel.

1803 sept. 1. nr. 116.

Io Costandin Alexandru Ipsilant voievod i gospodar.

D-voastră ispravnicilor ai județului, veți vedea jalba pentru care, fiindcă pricina aceasta au fost rînduită cu porunca D-mele în cercetarea d-voastră, și fiindcă jeluitoarea arată că ne-au rămas odihnită pe cercetarea și alegerea D-voastră, porumcim dar ca cu aceeași alegere în serie, să aveți a trimite pe pîrîtul Urianu aicea la Divanul D-mele, cu zi de soroc înscris dat la mîinile amîndorura părților, ca la acel soroc de nu va fi vre-o parte următor a veni, să i se trimită mumbașir cu trapăd.

1803 sept. 1.

(Pecetia domnească)

vel logofăt
biv vel clucer

66. REZUMAT

Extras.

Fragmente de pe copia de hotărnicie a moșiei Stroești, ce se adeverează cu iscălitura și pecetea judecătorii Argeș din 1844 septembrie 26. nr. 7067[1].

Cinstita Mare logofeție adresîndu-mi-să prin cea cu nr. 1072, anul 1841, mai 6, îmi poruncește că, după cererea cinstitei logofeții a trebilor bisericești, urmată prin otnoșenia

[1] N. Leonăchescu-Nândrașu, Stroiești-Argeș, documente și mărturii, pag. 226—269, Edit. Litera, București, Buc. 1971.

6. O listă de sineturile Pietroşanilor ce au fost la Hica.
7. O listă de hotarăle moşiei Pitroşanilor după arătarea pădurarilor după vremi şi tot în ce listă în dos sînt trecute semnile hotarălor moşiei Bădeşti, în hotărnicia ce au făcut moşii Domneştilor cînd m-am dus la boi, pentru că au tăiat lemne din pădure Pietroşani.

B.A.R. MDCXXIX/65.
Original român sec. XIX, hîrtie.

64. REZUMATUL DOCUMENTULUI

Semnale de hotar între moşia Pietroşani, Bădeşti şi Domneşti cu denumirea toponimicelor respective.

A noastră.

Din crucea de piatră alăturea cu moşii Bădeştilor.

Peste cîmp pă troian prin salciia cea roşie. Prin păr, prin ştirbina Obrejii şi apucă Troianu(l) prin curmătura de sus şi pogoară pă calea carului în valea Rudii pîn mărul păduret.

Pîn gura vîlcelii, pîn stuf de mărăcini şi apucă Obreja în sus, pînă unde să împreună văile şi apucă Valea Neagră în sus pă lîngă Piscul Doamnei despre răsărit pînă iar în curmătură, intră în Valea Rudii şi apucă matca în sus şi iese în obîrşia văii la drumul de car alăturea cu moşiia Domneştilor iese în deal în muche despre moşiia Vîlsăneştilor.

După hotărnicia Brezoianului

Din drumul cel mare pă un troian care este făcut de acei boieri hotarnici şi trage de acolea drept la un stejar cam în coastă şi fiindcă acel stejar lipseşte, să cunoaşte numai rădăcina lui, şi de acolo merge drept în coastă la o piatră foarte mare precum coprinde hotărniciia cea veche şi de acolo drept în costile locului Rădulesii, alături cu moşiia Vîlsanului, unde zice acei boieri că au pus piatră şi acum lipseşte acea piatră şi căutîndu-o o am găsit într-o răgălie în Valea Neagră, piatră ruptă de la piatră de moară, ca de şapte-opt ocă şi zice acei hotarnici că din piatra coastelor locurilor Rădulesii să întoarce înapoi şi dă în Valea Neagră. Şi de acolo dă în Valea Rudii şi de acolo la vale zice tot acei hotarnici că au pus piatră hotar la un măr păduret la care m-au dus şi la acel măr ce zice că au pus piatră între moşiia Pietroşani, la carele mărul este în fiinţă, iar piatra lipseşte şi în sus la locurile Rădulesii să vede acum că stăpîneşte d(umnealui) sluger Baldovin.

B.A.R. MDCXXIX/64.
Original român, hîrtie.

65. REZUMAT

1803. sept. JALBA Ilincăi şi a feciorilor către Alex. Ipsilanti voevod

Prea înălţate Doamne, [1]

Cu lacrimi jăluim Mării Tale, că după moartea mumă-mii rămînînd o moşie ce se numeşte Valea lui Ion, care se hotărăşte cu Drugănescu, de zestre a ei, au zălogit-o tată-meu unui Tomii Şătraru, de la carele au scos-o Armaşu Bănică Urianu dintr-acest judeţ Muşcel,

[1] Originalul în posesia D-lui Pavel Şuţescu, ing. pens. str. Ceaicovsky 1, Bucureşti.

ce se rudeşte cu mine, fiindu-mi răposata Zoiţa, cie i au fost soţie, nepoată de văr bun şi o stăpîneşte de 24 ani, văzîndu-mă pe mine săracă şi proastă, zicînd acum că o are cumpărătoare. Pentru care pricină, dînd jalbă Mării-tale am fost orînduiţi la d-lor boerii, ispravnici ai judeţului. Unde mergînd cu luminata poruncă, nu numai că nici o îndestulare nu ni s-au făcut din pricină că unul din feciorii numitului să află sameş, iar altul zapciu plăşii în care ne aflăm cu locuinţa, ci încă şi livezile mele de fîn i ale feciorilor mei, le-au luat şi le-au dat la poslşnicii d-lui luînd însă şi fînul ce era cosit de fii-mea Zoiţa pe o livede cu totul. Şi dacă am zis că vom să venim la Măria Ta cu jalbă să ne cerem dreptatea, d-lor ispravnicii ne-au înfricoşat, că va să ne bată şi o să ne gonească şi în mumbaşirul ce se va orîndui de măria ta. Care acestea ne mai putîndu-le suferi, am alergat iarăşi la nemărginita mila Măriei Tale şi cu lacrimi ne rugăm să te înduri de sărăcia noastră, ci să te milostiveşti a da luminată poruncă cu mumbaşir, să-l aducă aici şi să ne aflăm dreptatea atît pentru acestea, cît şi pentru un petec de moşie ce se stăpîneşte de noi, la care puind vin să vindem pentru ajutor la scăpătăciunea noastră i a plăti dăjdii visteriei, nu numai că au tăiat capul buţii, oprindu-ne a nu mai vinde vinul, ci încă ne-au luat şi un buriu cu rachiu în silă, pe carile îl ţine şi pînă acum, umblînd a ne isgoni cu totul după moşiile noastre prin alte ţări şi pe lîngă moşie, din pricină că ni s-au luat livezile de fîn ce am avut, de nu vom avea mai degrabă dreptate de la Măria ta, ne rămîn vitele, care ne este toată hrana; muritoare de foame şi numai avem cu ce plăti dăjdia visteriei, fiind foarte săraci. Şi cum duhul sfînt va lumina pe Măria ta sărăciei noastre.

Robii măriei tale,

Ilinca, dimpreună cu fiii-mei: diaconul Ştefan, i Dinu, i Leca, şi Bănică, i Zoiţa din sud-Muşcel.

1803 sept. 1. nr. 116.

Io Costandin Alexandru Ipsilant voievod i gospodar.

D-voastră ispravnicilor ai judeţului, veţi vedea jalba pentru care, fiindcă pricina aceasta au fost rînduită cu porunca D-mele în cercetarea d-voastră, şi fiindcă jeluitoarea arată că ne-au rămas odihnită pe cercetarea şi alegerea D-voastră, porumcim dar ca cu aceeaşi alegere în serie, să aveţi a trimite pe pîrîtul Urianu aicea la Divanul D-mele, cu zi de soroc înscris dat la mîinile amîndorura părţilor, ca la acel soroc de nu va fi vre-o parte următor a veni, să i se trimită mumbaşir cu trapăd.

1803 sept. 1.

(Pecetia domnească)

vel logofăt
biv vel clucer

66. REZUMAT

Extras.

Fragmente de pe copia de hotărnicie a moşiei Stroeşti, ce se adeverează cu iscălitura şi pecetea judecătorii Argeş din 1844 septembrie 26. nr. 7067 [1].

Cinstita Mare logofeţie adresîndu-mi-să prin cea cu nr. 1072, anul 1841, mai 6, îmi porunceşte că, după cererea cinstitei logofeţii a trebilor bisericeşti, urmată prin otnoşenia

[1] N. Leonăchescu-Năndraşu, Stroieşti-Argeş, documente şi mărturii, pag. 226—269, Edit. Litera, Bucureşti, Buc. 1971.

nr. 1005, să merg la moșia Stroești din județul Argeșul a sfintei mănăstiri Bistrița, unde prin înțelegere cu judecătoria locală de către vecinii răzași potrivit cu coprinderea pravilei și cu instrucțiunile ce sînt date prin rîndul hotărniciilor.

Următor fiind, am mers în fața locului împreună cu dumnealui polcovnic Nic. Lipoveanul, venit din partea sfintei sale părintele arhimandrit Gavriil, igumenul sfintei mănăstiri Bistrița și aducînd pă bătrîni, am dat ocol moșiii. Și am văzut că partea cea despre răsărit se vecinește prin firescul semn slemnea dealului ce-i zice al Drumului Oii, cu aceste moșii însă: Gănești, dumnealui sărdarul Costache Arion; i cu Rătevoieștii, dumneaei căminăriesii Marghioala Drugănească; i cu Petroșanii sau Vărzaru, dumneaei căminăresii Siții Vărzăroaii; i cu Valea Mare, a dumnealui logofătului Bănică cu frații săi și cu cîtva din moșia Vîlsănești a dumneaei căminăresii Marghioala Rasti. Partea d-a miază noapte se vecinește cu moșia Vîlsănești a numitei Rasti i cu moșia Costești a schitului Brădetul, metohul sfintei episcopii Argeș și cu cîtva din moșia numită Curtea de Argeș a d-lor orașanilor argeșeni.

Apoi sorocind formal pe toți acești vecini am cerut la domnul polcovnic Nic. Lipoveanul sineturile ce va fi avînd sfînta mănăstire pentru această moșie, și mi-au înfățișat cele următoare, însă:

7041 aprilie 16. Copie adevărată după hrisovul răposatului întru fericire domn Vlad voievod dat jupîniței Neag›slava a Barbului banul ca să-i fie Stroieștii toți cu tot hotarul, pe care i-au închinat sfintei mănăstiri Bistrița din zilele de demult. Apoi arătînd hotarele zice chiar așa: „din piscul Vladului pînă în gîlma Mălinișului și pînă în piscul Soheaului de sus și d-aci drept în gura Cerneților și d-aci pe vale pînă în Piscul lui Giurgiu. Și din Piscul lui Giurgiu pînă în sleme și d-aci slemea pînă în obîrșia Boului și d-aci în Piscul Gorunetului din sus și d-aci pe sleme pînă în gîlma Păișului și d-acolo peste obîrșia Călugărului și d-aci pînă în obîrșia lui Pătru și d-aci pe sleme pînă la obîrșia Petrișului și d-aci tot pe sleme pînă în stejar în obîrșia Căii-Tîrgului. Și din stejar pînă în muchia Strîmbei și pînă în hotarul Costeștilor și d-aci pînă în Piscul Cărprioarei"... etc.

1835 iunie, nr. 3590. Copie după porunca Departamentului dinlăuntru către cinstita cîrmuire a județului Argeș, prin care îi poruncește a aduce la (în) deplinire coprinderea luminatei porunci de mai sus cu nr. 308, întru toate întocmai.

După citirea acestor sineturi sosind dumnealui sărdar Costache Arion proprietarul moșiei Gănești, însoțit de unchiaș Mihalcea sin Gheorghe Untarul din Gănești ca de ani 105, i de unchiaș Dumitru sin Ene Gănescu, în vîrstă de ani 90, îmi arată că sineturile moșiei dumisale nu le are la îndemînă, dar vecinătatea despre Stroești a fost și este prin firescul semn culmea Dealului Oii, înfățișîndu-mi spre dovadă și o copie după hotărnicia moșiei Rătăvoieștii răzeși cu Gănești în lung și care se lovește cu Stroeștii în cap în tot numita sleme Dealul Oii. Această hotărnicie mi s-a înfățișat în original de dumnealui pitar Rîmniceanul vechilul dumneaei căminăresii Marghioala Drugănesca, proprietara moșiei Rătăvoiești, care s-a văzut cu anul 7251 supt iscălită de mai mulți boieri hotarnici și coprinzătoare pentru ceea ce se atinge de Stroiești chiar așa: s-a mai tras a treia trăsură pre plai despre Vîlsan, unde se lovește în capete cu moșia Vîlsănești și Stroești, din hotarul Pietroșanilor de la un păr bătrîn și de la stejarul văruit și din coada vîlcelii în muchie în jos pînă în hotarul Gănești lor la o curmătură unde este obîrșia Văii Priseaca la un carpen însemnat s-a pus hotar și s-a aflat stînjeni 2887.

Apoi cerînd și dumnealui polcovnic Lipoveanul niscai oameni bătrîni cu știință de semnele coprinse în hrisoave mi-au adus pă unchiaș Hristea Turculescu din Stroești, în vîrstă ca de ani 70, iar un unchiaș Stan Sureț(el)ul ca de ani 78, i pă Ion Galatioiu, ca de ani 60, iar chiar Gheorghe Petrovici ce au fost multă vreme arendaș acești moșii și mai mulți bătrîni, pe care însoțindu-i cu bătrînii dumnealui sărdarului Arion, i cu ai moșiei Rătăvoiești, am mers cu toții în slemea dealului sau Plaiului Oii unde ne arătă bătrînii o movilă veche (pe plan supt nr. 1) din jos de Lacul Porcului (pe plan supt nr. 2), zicînd că acea movilă o știu de hotar vechi între trei moșii adică: Mălureni, Stroești și Gănești. Dar chemînd și pe proprietarii moșiei Mălureni cu bătrînii lor, unii arătară tot acea movila, iar alții arătă capul culmii Negei Sîngerișul (pe plan supt nr. 3) din pricină că un Mihai al Aldii din Mălureni ar fi cosind o livadă chiar în obîrșia văii cea de miazăzi a culmii Negei Sîngerișului. Însă moșia Mălureni avînd sume de stînjeni și trăsuri chiar pe această sleme, le-am măsurat stînjenii coprinși în hotărnicia lor și s-au împlinit cu stînjeni 32 din jos de acea movilă adică mai în moșia Mălureni. După care această cercetare s-au rugat ca să le rămîie de hotar tot acea movilă veche, mărturisită de toți bătrînii.

Astfel dintr-această movilă veche apucînd slemea Plaiului Oii în sus spre miază-noapte ne-au dus pe sleme fără osebire, trecînd prin Lacul Porcului (nr. 2) i pe capul slemii Sîngerișului Negei ce coboară spre apa Vîlsanului (nr. 3) i pe la cuca și rîpa văii numită Priseaca Stroeștilor, unde zice hotărnicia moșiei Rătevoiești că au pus hotar despre Gănești și au împlinit stînjeni 2887 (pe supt nr. 4) Dintr-această curmătură nr. 4 începîndu-se vecinătatea moșiii Stroești cu Rătevoiești, am mers tot pe slemea Plaiului Oii în sus pînă aproape de Valea Lupului între glemeie sau cuca din sus de poteca Dadelor, la un stejar văruit unde ziseră bătrînii că se dă partea Rătevoieștilor căminăresii Drugănesca de către Retevoieștii dumneaei căminăressii Siții Vărzăroaii, ce-i zice astăzi și Pietroșani (pe plan supt nr. 5).

Dintr-această glemeie merg Stroieștii în vecinătate cu Petroșani, tot pe slemea Dealului Oii în sus, fără osebire, pînă într-un fag văruit, semn despărțitor între Petroșani și Valea Mare (pe plan supt nr. 6). Apoi înjugîndu-se Stroieștii cu moșioara Valea Mare merg în sus tot pe slemea Dealului Oii pînă în capul aceștii slemi unde să numește și capul Piscul Căprioarii (pe plan supt nr. 7), hotarul Vîlsăneștilor dumneaei căminăresii Marghioala Rasti, de unde se începe a se coborî Piscul Căprioarii în valea Romanaților; dintr-acest cap de Pisc al Căprioarii sus în capul slemii Plaiului Oii, începîndu-să vecinătatea Stroeștilor cu Vîlsăneștii dumneaei căminăresii Rasti (căreia i se făcuse trei sorociri și încă nu venise) Am chemat la fața locului pe domnul logofăt Trandafir ipistatul aceștii moșii și venind însoțit de Iordache Robul isprăvnicel i alți bătrîni, mărturisiră și ei că tot acolo se desparte Vîlsăneștii de Valea Mare și de Stroești și că coboară Vîlsăneștii înjugați cu Stroeștii pe Piscul Căprioarei cam spre apus, pînă în botul Piscului Căprioarei, între două vîlcele, din care vîlcele se face valea Romanaților. Apoi pe matca Văii Romanaților în jos pînă unde dă această vale în apa Vîlsanului .....etc. 1841 noiembrie 28 nr. 586[1].

ss/*G. Pleșoianu*

[1] Arh. St. Ep. Argeș IV/62 copie rom.: N. Leonăchescu-Nândrașu. Stroiești-Argeș, documente și mărturii pag. 226–229. Editura „Litera Buc. 1971.

nr. 1005, să merg la moșia Stroești din județul Argeșul a sfintei mănăstiri Bistrița, unde prin înțelegere cu judecătoria locală de către vecinii răzași potrivit cu coprinderea pravilei și cu instrucțiunile ce sînt date prin rîndul hotărniciilor.

Următor fiind, am mers în fața locului împreună cu dumnealui polcovnic Nic. Lipoveanul, venit din partea sfintei sale părintele arhimandrit Gavriil, igumenul sfintei mănăstiri Bistrița și aducînd pă bătrîni, am dat ocol moșiii. Și am văzut că partea cea despre răsărit se vecinește prin firescul semn slemnea dealului ce-i zice al Drumului Oii, cu aceste moșii însă: Gănești, dumnealui sărdarul Costache Arion; i cu Rătevoieștii, dumneaei căminăresii Marghioala Drugănească; i cu Petroșanii sau Vărzaru, dumneaei căminăresii Siții Vărzăroaii; i cu Valea Mare, a dumnealui logofătului Bănică cu frații săi și cu cîtva din moșia Vîlsănești a dumneaei căminăresii Marghioala Rasti. Partea d-a miază noapte se vecinește cu moșia Vîlsănești a numitei Rasti i cu moșia Costești a schitului Brădetul, metohul sfintei episcopii Argeș și cu cîtva din moșia numită Curtea de Argeș a d-lor orașanilor argeșeni.

Apoi sorocind formal pe toți acești vecini am cerut la domnul polcovnic Nic. Lipoveanul sineturile ce va fi avînd sfînta mănăstire pentru această moșie, și mi-au înfățișat cele următoare, însă:

7041 aprilie 16. Copie adevărată după hrisovul răposatului întru fericire domn Vlad voievod dat jupîniței Neag ›slava a Barbului banul ca să-i fie Stroieștii toți cu tot hotarul, pe care i-au închinat sfintei mănăstiri Bistrița din zilele de demult. Apoi arătînd hotarele zice chiar așa: „din piscul Vladului pînă în gîlma Mălinișului și pînă în piscul Soheaului de sus și d-aci drept în gura Cerneților și d-aci pe vale pînă în Piscul lui Giurgiu. Și din Piscul lui Giurgiu pînă în sleme și d-aci slemea pînă în obîrșia Boului și d-aci în Piscul Gorunetului din sus și d-aci pe sleme pînă în gîlma Păișului și d-acolo peste obîrșia Călugărului și d-aci pînă în obîrșia lui Pătru și d-aci pe sleme pînă la obîrșia Petrișului și d-aci tot pe sleme pînă în stejar în obîrșia Căii-Tîrgului. Și din stejar pînă în muchia Strîmbei și pînă în hotarul Costeștilor și d-aci pînă în Piscul Cărprioarei“. . . etc.

1835 iunie, nr. 3590. Copie după porunca Departamentului dinlăuntru către cinstita cîrmuire a județului Argeș, prin care îi poruncește a aduce la (în) deplinire coprinderea luminatei porunci de mai sus cu nr. 308, întru toate întocmai.

După citirea acestor sineturi sosind dumnealui sărdar Costache Arion proprietarul moșiei Gănești, însoțit de unchiaș Mihalcea sin Gheorghe Untarul din Gănești ca de ani 105, i de unchiaș Dumitru sin Ene Gănescu, în vîrstă de ani 90, îmi arată că sineturile moșiei dumisale nu le are la îndemînă, dar vecinătatea despre Stroești a fost și este prin firescul semn culmea Dealului Oii, înfățișîndu-mi spre dovadă și o copie după hotărnicia moșiei Rătăvoieștii răzeși cu Gănești în lung și care se lovește cu Stroeștii în cap în tot numita sleme Dealul Oii. Această hotărnicie mi s-a înfățișat în original de dumnealui pitar Rîmniceanul vechilul dumneaei căminăresii Marghioala Drugănesca, proprietara moșiei Rătăvoiești, care s-a văzut cu anul 7251 supt iscălită de mai mulți boieri hotarnici și coprinzătoare pentru ceea ce se atinge de Stroiești chiar așa: s-a mai tras a treia trăsură pre plai despre Vîlsan, unde se lovește în capete cu moșia Vîlsănești și Stroești, din hotarul Pietroșanilor de la un păr bătrîn și de la stejarul văruit și din coada vîlcelii în muchie în jos pînă în hotarul Gănești la o curmătură unde este obîrșia Văii Priseaca la un carpen însemnat s-a pus hotar și s-a aflat stînjeni 2887.

Apoi cerînd și dumnealui polcovnic Lipoveanul niscai oameni bătrîni cu știință de semnele coprinse în hrisoave mi-au adus pă unchiaș Hristea Turculescu din Stroești, în vîrstă ca de ani 70, iar un unchiaș Stan Sureț(el)ul ca de ani 78, i pă Ion Galatioiu, ca de ani 60, iar chiar Gheorghe Petrovici ce au fost multă vreme arendaș acești moșii și mai mulți bătrîni, pe care însoțindu-i cu bătrînii dumnealui sărdarului Arion, i cu ai moșiei Rătăvoiești, am mers cu toții în slemea dealului sau Plaiului Oii unde ne arătă bătrînii o movilă veche (pe plan supt nr. 1) din jos de Lacul Porcului (pe plan supt nr. 2), zicînd că acea movilă o știu de hotar vechi între trei moșii adică: Mălureni, Stroești și Gănești. Dar chemînd și pe proprietarii moșiei Mălureni cu bătrînii lor, unii arătară tot acea movila, iar alții arătă capul culmii Negei Sîngerișul (pe plan supt nr. 3) din pricină că un Mihai al Aldii din Mălureni ar fi cosind o livadă chiar în obîrșia văii cea de miazăzi a culmii Negei Sîngerișului. Însă moșia Mălureni avînd sume de stînjeni și trăsuri chiar pe această sleme, le-am măsurat stînjenii coprinși în hotărnicia lor și s-au împlinit cu stînjeni 32 din jos de acea movilă adică mai în moșia Mălureni. După care această cercetare s-au rugat ca să le rămîie de hotar tot acea movilă veche, mărturisită de toți bătrînii.

Astfel dintr-această movilă veche apucînd slemea Plaiului Oii în sus spre miază-noapte ne-au dus pe sleme fără osebire, trecînd prin Lacul Porcului (nr. 2) i pe capul slemii Sîngerișului Negei ce coboară spre apa Vîlsanului (nr. 3) i pe la cuca și rîpa văii numită Priseaca Stroeștilor, unde zice hotărnicia moșiei Rătevoiești că au pus hotar despre Gănești și au împlinit stînjeni 2887 (pe supt nr. 4) Dintr-această curmătură nr. 4 începîndu-se vecinătatea moșiii Stroești cu Rătevoiești, am mers tot pe slemea Plaiului Oii în sus pînă aproape de Valea Lupului între glemeie sau cuca din sus de poteca Dadelor, la un stejar văruit unde ziseră bătrînii că se dă partea Rătevoieștilor căminăresii Drugănesca de către Retevoieștii dumneaei căminăressii Siții Vărzăroaii, ce-i zice astăzi și Pietroșani (pe plan supt nr. 5).

Dintr-această glemeie merg Stroieștii în vecinătate cu Petroșani, tot pe slemea Dealului Oii în sus, fără osebire, pînă într-un fag văruit, semn despărțitor între Petroșani și Valea Mare (pe plan supt nr. 6). Apoi înjugîndu-se Stroieștii cu moșioara Valea Mare merg în sus tot pe slemea Dealului Oii pînă în capul acești slemi unde să numește și capul Piscul Căprioarii (pe plan supt nr. 7), hotarul Vîlsănești lor dumneaei căminăresii Marghioala Rasti, de unde se începe a se coborî Piscul Căprioarii în valea Romanților; dintr-acest cap de Pisc al Căprioarii sus în capul slemii Plaiului Oii, începîndu-să vecinătatea Stroeștilor cu Vîlsănești lor dumneaei căminăresii Rasti (căreia i se făcuse trei soroci și încă nu venise) Am chemat la fața locului pe domnul logofăt Trandafir ipistatul acești moșii și venind însoțit de Iordache Robul isprăvnicel i alți bătrîni, mărturisiră și ei că tot acolo se desparte Vîlsănești lor de Valea Mare și de Stroești și că coboară Vîlsănești lor înjugați cu Stroeștii pe Piscul Căprioarei cam spre apus, pînă în botul Piscului Căprioarei, între două vîlcele, din care vîlcele se face valea Romanților. Apoi pe matca Văii Romanților în jos pînă unde dă această vale în apa Vîlsanului .....etc. 1841 noiembrie 28 nr. 586[1].

ss/*G. Pleșoianu*

[1] Arh. St. Ep. Argeș IV/62 copie rom.: N. Leonăchescu-Nândrașu. Stroiești-Argeș, documente și mărturii pag. 226–229. Editura „Litera Buc. 1971.

Spița neamului de boieri și moșneni din satele: Pietroșani și Vărzăroaia-Argeș

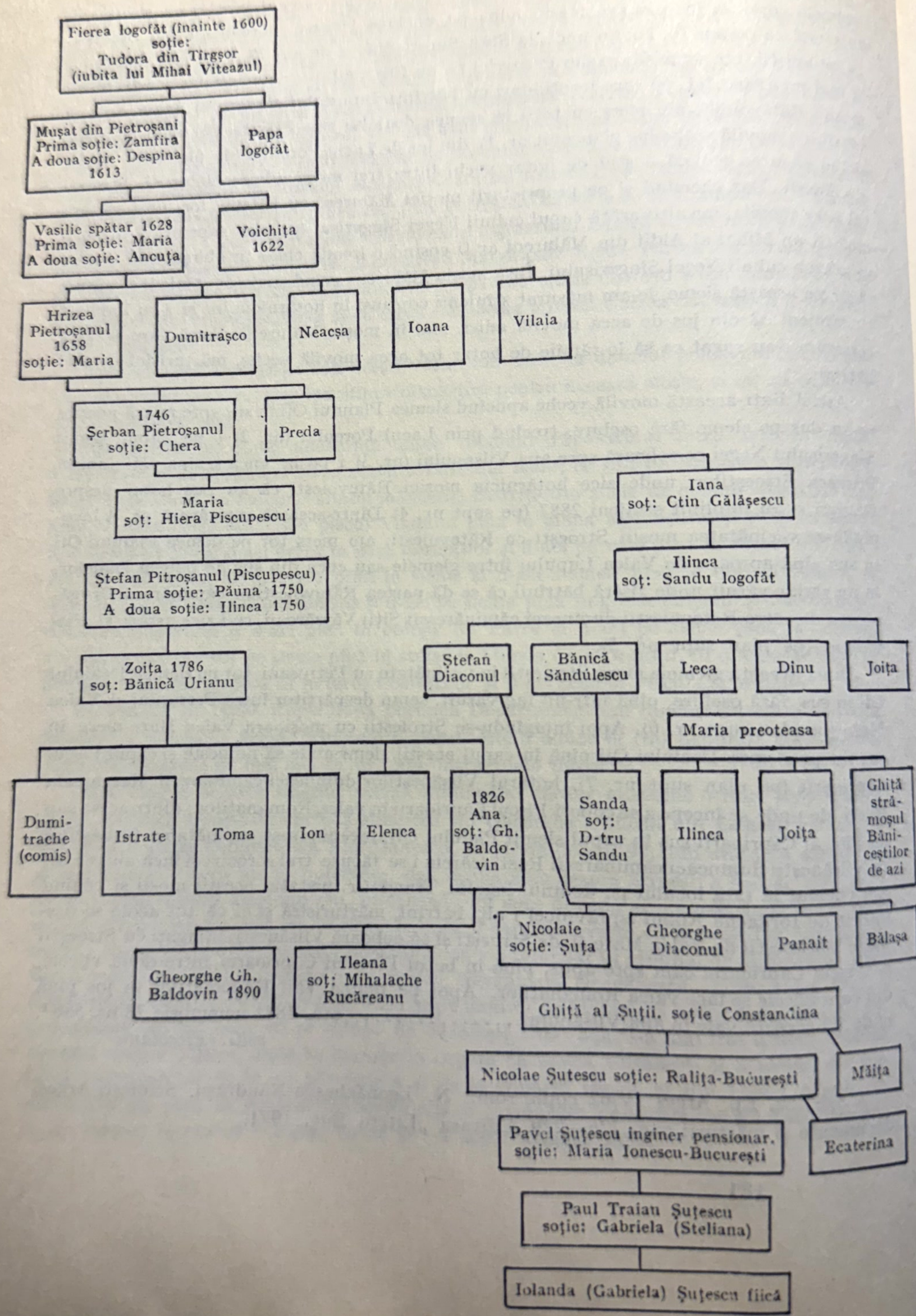

Genealogia familiei Petre Stănescu

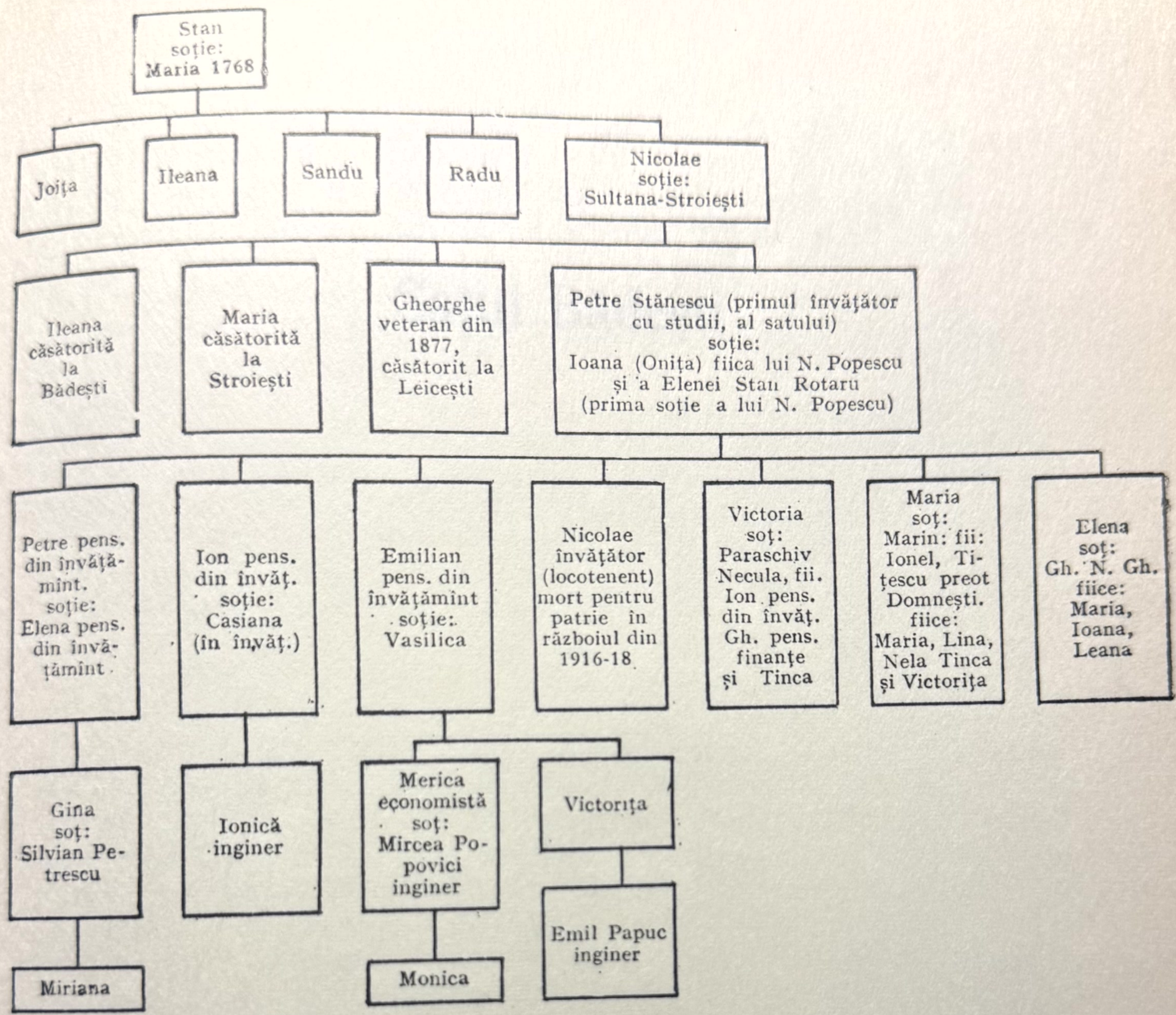

Joița

Ghiță
strămoșul
Bănicestilor
de azi

Bălașa

Măița

terina

Spița neamului de boieri și moșneni din satele: Pietroșani și Vărzăroaia-Argeș

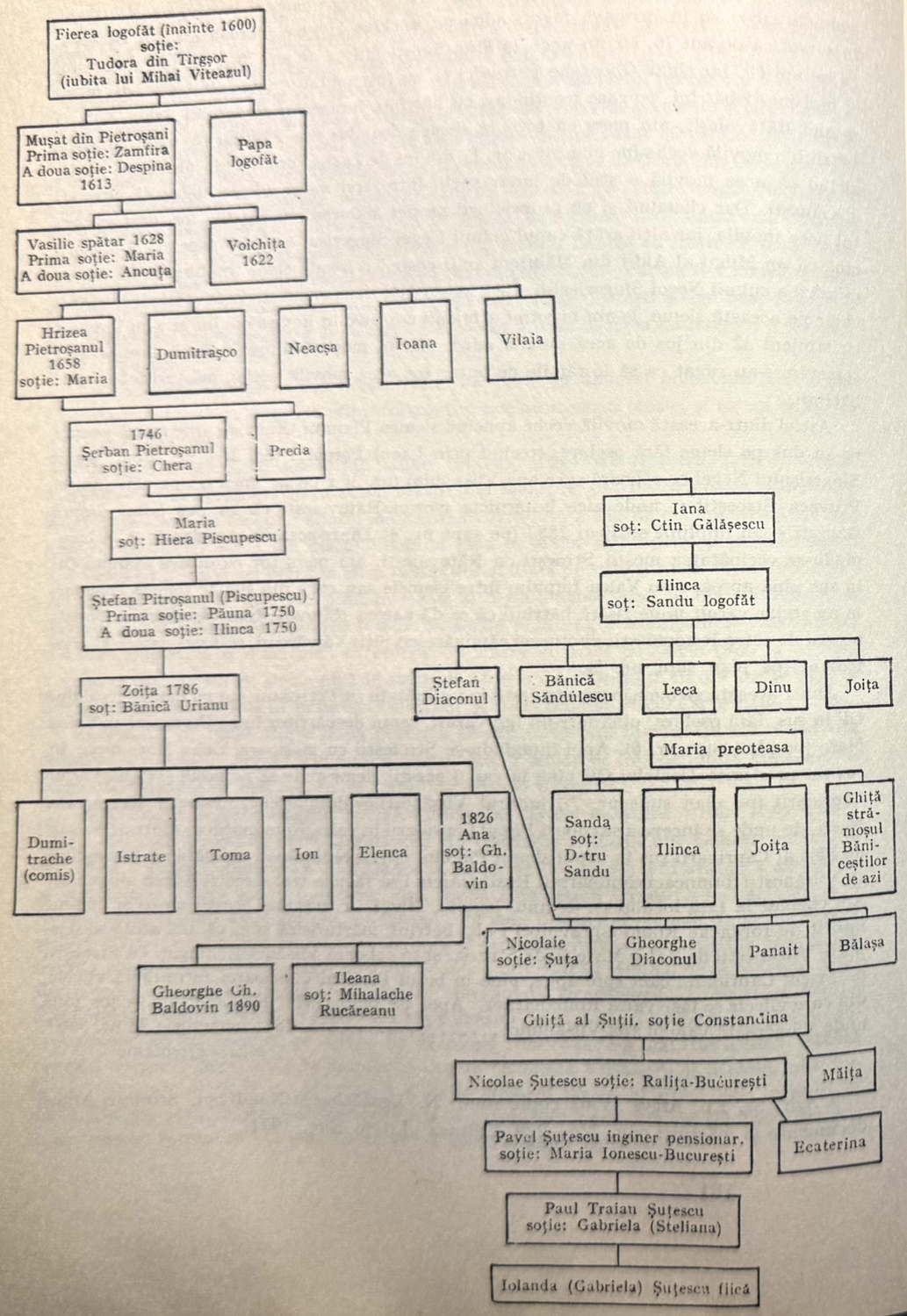

Genealogia familiei Petre Stănescu

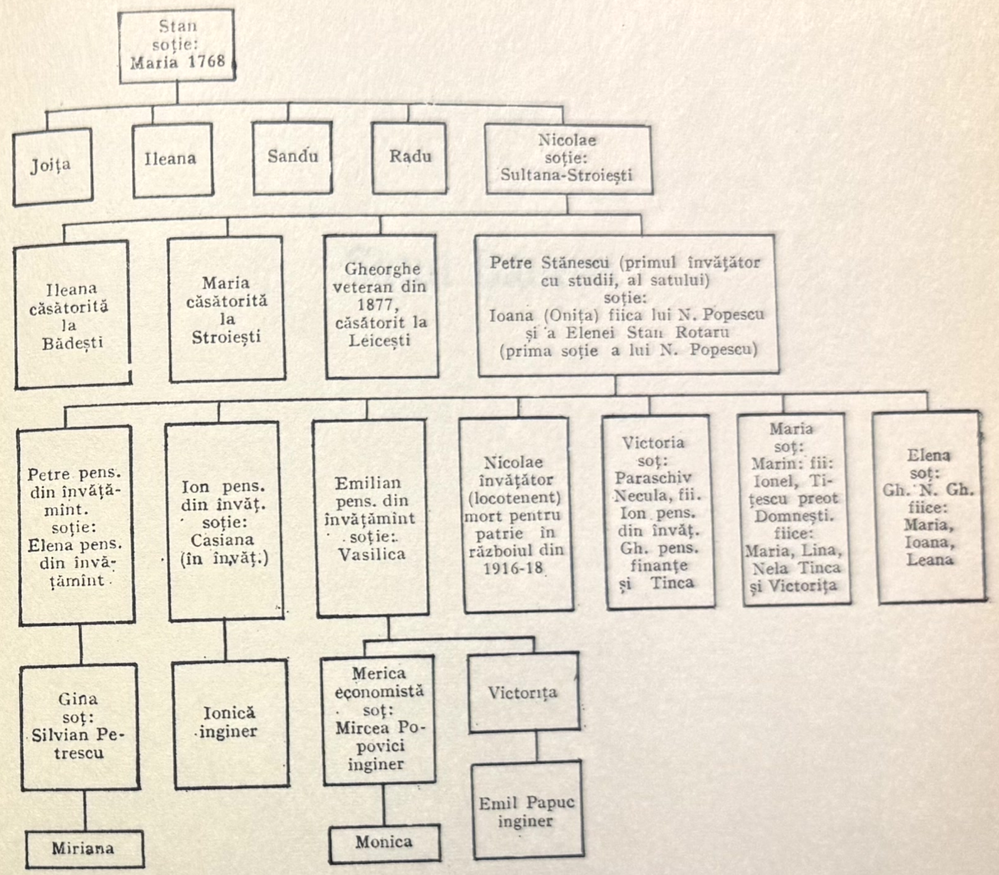

Satul Bădești

ISTORIC

Satul Bădești este așezat la poalele pitorești pădurii Voineagul, pe partea stîngă a rîului Doamnei, depărtat cu 1 km de satul Pietroșani, care se află spre vest cu aceeași întindere. Este situat la o distanță de 3 km de șoseaua Curtea de Argeș-Cîmpulung și 40 km nord-vest de orașul Pitești.

Rămășițele materiale [1] găsite pe teritoriul acestui sat ca și pe al satelor vecine, Pietroșani și Retevoiești, dovedesc dăinuirea unei populații băștinașe cu o vechime destul de mare.

Cele trei cruci vechi [2] care au existat în străvechea așezare a satului (astăzi nu se știe unde se găsesc) atestă cultul acelei populații. Toponimicile de hotare scrise în hrisoave se păstrează și prin tradiție, vechea vatră a fost între piscurile și văile pădurii Voineagului ca într-o cetate. Numele acelor locuri, care se mențin și astăzi ca: Valea Seacă Gliganu, Piscul Mangu, Piscul Alb (Albu), Piscul și Valea Cernatu, Valea Marinei Valea Stoicăi, Boul Popii, Lăncioi, Piscana, Nucii Șerbănoiului, Arinul Cojocarului, Mărul lui Voican, Poiana Caminiței, Piscul Țiganilor, Poiana, coturile și Hoancele Predii, Valea Surpata, Horuna, Poiana Tîrgului (În vîrf la Cruce), Valea Nicișiții, Pîrîul Urzicaru, Pîrîul Voineagul, Dealul Șipotului, Țarina Popii, Pîrîul marginii, Pîrîul Hotaru, Mogîrcuța, Valea lui Faur, Hîrlogul mare, Poiana lui Gavrilă, Sescul, Poiana Lazului etc. fac parte din istoria satului Bădești. **Bădeștii a fost sat domnesc,** proprietatea lui Nicolae Alex. Basarab și **apar documentar din anul 1352. Bogdan Petriceicu Hașdeu** menționează despre Bădești [3] „Bădeștii este pluralul de la patronimicul Bădescu — fiul lui Bade, însemnînd prin urmare „neamul lui Bade". În Moldova nu sînt sate cu acest nume, ci numai Bădeni. Dintre sate cu acest nume, cel mai istoric este: „Bădești, comună în județul Mușcel, Plaiul Nucșoara, cu 600 locuitori, cuprinde și 1.200 pogoane pădure. A fost proprietatea lui Nicolae Alex. Basarab-Voievod și la 1352 prin hrisov o dăruiește mănăstirii Cîmpulung, precum o dovedește pisania de pe piatra mormîntală a acestui domn, dar care astăzi nu se mai vede, fiind poate astu-

[1] Cultura materială găsită pe teritoriul satului (ciocane de piatră, o măsea de mamut aflat în muzeul școlii, precum și un silex, un os de mamut și un ou de cremene șlefuit în posesia învățătorului Gh. Iacobescu.

[2] Rădulescu-Codin „Mușcelul nostru" (1922) p. LXXX. Arh. St. Buc. III. 5175.

[3] Bogdan Petriceicu Hașdeu, Etymologicum Magnum Romaniae, tom. VI, p. 2037, 2554. 2850, 2851.

pată sau strămutată din loc (Frunzescu dicț. top. 16). Prețioasa piatră mormîntală, găsită de Dl. Tocilescu și a cărei inscripțiune noi am reprodus-o la cuvîntul Basarabă p. 2554 „luna noiembrie 16 zile a reposat marele și autocratul Domn Io Nicolaie Alexandru voevoda, fiul marelui Bîsărabă voevodă, în anul 6873 indition 3, fie-i eternă memoria)", dovedește într-un mod definitiv că „Nicolaie-Vodă" de pe la 1352 n-a fost altcineva decît celebrul Domn Alex. Basarabă purtînd dublul nume: „Nicolaie Alexandru" și că mormîntul lui se află anume în interiorul bisericii m-tirii Cîmpulung; iar nici de cum la Bădești. Cu toate acestea, rămîne nu mai puțin adevărat că Bădeștii sînt satul românesc cel mai vechi printr-o mențiune documentală precisă; el exista deja sub același nume la 1352, atunci cînd abia se întemeia Domnia Moldovei. O mulțime de locuitori în Țara Românească poartă numele de: Bădeni, Bădiceni, Bădești, dintre care numai una este istorică deja din secolul al XIV-lea Bădeștii".

Hașdeu scrie despre Greceanu că mai menționează „un hrisov al mănăstirii Cîmpulungului pe moșia Bădești".

„Pînă a nu avea o monastire în înțelesul propriu al cuvîntului, adică înainte de 1372, Cîmpulungul poate a fi avut în locu-i o simplă biserică deoarece Nicolae Basarab, unul dintre frații lui Radu Negru și unchi al lui Mircea cel Mare, îi dăruiește moșia Bădeștii între 1350—1356"[1].

Boierii Bădești

După mărturia documentelor au fost:[2] Badea Boloșin din Bădești fiul lui Boloșin mare pitar,[3] vistier în 1568 iulie 10—1570 februarie 1; mare stolnic 1570 martie 22—1576 nov. 25. Ctitorul m-tirii Cobia sau Boloșin (1571—1572). O fiică a sa s-a căsătorit cu Radu din com. Cepari iar fiica acestuia s-a căsătorit cu Balea mare spătar[4] nepotul doamnei Stanca, soția lui Mihai-Viteazul. Acest Balea spătar din Cîrsucleşti este stăpîn în satele Izvorani, Cătunul și Răzvad, între anii 1602—1624. A fost fiul lui Dragomir mare stolnic, frate cu Mandea mare comis, căsătorit cu Caplea, nepoata lui Badea Boloșin și fiica lui Radu din Cepari. La 1609 iulie 4, se spune că soția sa Caplea era fiica lui Radu comis și nepoata jitelniței Boloșina. Spătar în 1598 iunie 20, mare spătar în 1599 dec. 28—1600 iunie 17[5]. La 1602 nov. 8, cînd apare martor la testamentul Teofanei, mama lui Mihai Viteazul, e considerat „sluga

[1] Bogdan Petriceicu Hașdeu: *Istoria critică a Românilor*, p. 140, 141, B.A.R. III. 100939.

[2] Dicționarul marilor dregători din Țara Românească de N. Stoicescu, pag. 30.

[3] Tatăl lui Boloșin a murit în luptele cu turcii (G. B. 1964, nr. 3—4).

[4] D.I.R. XVI/6 p. 190 și XVII/I p. 298.

[5] Dicționarul marilor dregători din Țara Românească de N. Stoicescu.

doamnelor". El s-a îngrijit de înmormîntarea doamnei Stanca. A avut 3 fii: Ivan, Radu și Gheorghe, care nu au ajuns dregători.

Alți boieri din Bădești au fost Dolofanii. Primul boier Dolofan spătar e menționat în Divan în anul 1481, numit Stan Dolofan [1], care apare cu ceata lui într-un hrisov din 1542. Urmașii lui Stan Dolofan sînt feciorii lui Stoica Lungociu Dolofan fratele lui Stan și soției sale Neacșa. Dumitru și Șerban apar în documente împreună între anii 1594—1597. În anul 1616, apare Dumitru singur, și Dragomir căsătorit în Stoenești cu jupîneasa Maria, în 1598—1623. După anul 1611, Dumitru rămîne moștenitor lîngă Balea spătar, reprezentantul familiei pînă atunci dușmane al moșiei Bădești din jud. Mușcel.

În timpul domniei lui Mircea Ciobanul, cînd Dolofanii se bucurau de putere „au tăiat pe Vlad Portar de la Șuici și i-au luat bucatele fără știrea lui Mircea Ciobanul și le-au luat cărțile acestor ocine" [2].

Un hrisov din 17 februarie 1542 menționează pe Stan Dolofan „cu ceata lui". „Stan Dolofan cu ceata lui pîra să-i scoată de pe această ocină și să le înapoieze asprii" [3].

Între aceste familii de boieri, arătate mai sus și Biserica Domnească din Cîmpulung Mușcel a existat o rivalitate îndelungată transformată în așa zisul proces al Bădeștilor care a ținut de la jumătatea sec. al XV-lea pînă la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, deci peste trei veacuri.

Moșia Bădești trece dintr-o mînă într-alta, după cum se schimbau voievozii, care hotărau redeschiderea judecății de către partea nemulțumită, astfel că lanțul proceselor s-a întins pe o perioadă destul de lungă. În procesul Bădeștilor se oglindește: „împresurarea pămînturilor; dușmăniile dintre marii boieri în perioada de sfîrșit a secolului al XV-lea; lupta rumînilor pentru libertate; mișcarea puterii voievodului în cea de a doua jumătate a sec. al XVI-lea, și ca urmare noua emancipare a boierimii; creșterea autorității domnului la începutul sec. al XVII, în fața căreia boierii nu mai pot face față.

Părțile care se prezintă în procesul Bădeștilor de pe rîul Doamnei sînt: [4]

1. Biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung;
2. Badea Boloșin și urmașii săi;
3. Dolofanii. Aceștia se succed la posesia moșiei Bădești în crîmpeiele de timp următoare: [5]

[1] G. B. 1946, nr. 3—4, pag. 312. Chihaia.

[2] D.I.R. XVI, B, vol. IV nr. 229, p. 229 (15 mai 1576) vezi pîra Dolofanilor contra lui Șuica Dvornic și lui Manea Dărstărescu.

[3] D.I.R. XVI, B, vol. II nr. 285, p. 283.

[4] G B. 1946 nr. 3—4, p.312. P. Chihaia.

[5] D.I.R., XVI, B, vol. I, nr. 96, p. 97 ; Ibidem vol. II, nr. 67, p. 67, Ibidem nr. 119, p. 114, Ibid., nr. 333, p. 323, Ibid., nr. 334, p. 324. G. B. nr. 3—4, 1946 P. Chihaia.

pată sau strămutată din loc (Frunzescu dicț. top. 16). Prețioasa piatră mormîntală, găsită de Dl. Tocilescu și a cărei inscripțiune noi am reprodus-o la cuvîntul Basarabă p. 2554 „luna noiembrie 16 zile a reposat marele și autocratul Domn Io Nicolaie Alexandru voevoda, fiul marelui Bîsărabă voevodă, în anul 6873 indiție 3, fie-i eternă memoria)", dovedește într-un mod definitiv că „Nicolaie-Vodă" de pe la 1352 n-a fost altcineva decît celebrul Domn Alex. Basarabă purtînd dublul nume: „Nicolaie Alexandru" și că mormîntul lui se află anume în interiorul bisericii m-tirii Cîmpulung; iar nici de cum la Bădești. Cu toate acestea, rămîne nu mai puțin adevărat că Bădeștii sînt satul românesc cel mai vechi printr-o mențiune documentală precisă; el exista deja sub același nume la 1352, atunci cînd abia se întemeia Domnia Moldovei. O mulțime de locuitori în Țara Românească poartă numele de: Bădeni, Bădiceni, Bădești, dintre care numai una este istorică deja din secolul al XIV-lea Bădeștii".

Hașdeu scrie despre Greceanu că mai menționează „un hrisov al mănăstirii Cîmpulungului pe moșia Bădești".

„Pînă a nu avea o monastire în înțelesul propriu al cuvîntului, adică înainte de 1372, Cîmpulungul poate a fi avut în locu-i o simplă biserică deoarece Nicolae Basarab, unul dintre frații lui Radu Negru și unchi al lui Mircea cel Mare, îi dăruiește moșia Bădeștii între 1350—1356"[1]).

Boierii Bădești

După mărturia documentelor au fost:[2] Badea Boloșin din Bădești fiul lui Boloșin mare pitar,[3] vistier în 1568 iulie 10—1570 februarie 1; mare stolnic 1570 martie 22—1576 nov. 25. Ctitorul m-tirii Cobia sau Boloșin (1571—1572). O fiică a sa s-a căsătorit cu Radu din com. Cepari iar fiica acestuia s-a căsătorit cu Balea mare spătar[4] nepotul doamnei Stanca, soția lui Mihai-Viteazul. Acest Balea spătar din Cîrsuclești este stăpîn în satele Izvorani, Cătunul și Răzvad, între anii 1602—1624. A fost fiul lui Dragomir mare stolnic, frate cu Mandea mare comis, căsătorit cu Caplea, nepoata lui Badea Boloșin și fiica lui Radu din Cepari. La 1609 iulie 4, se spune că soția sa Caplea era fiica lui Radu comis și nepoata jitelniței Boloșina. Spătar în 1598 iunie 20, mare spătar în 1599 dec. 28—1600 iunie 17[5]. La 1602 nov. 8, cînd apare martor la testamentul Teofanei, mama lui Mihai Viteazul, e considerat „sluga

[1] Bogdan Petriceicu Hașdeu: *Istoria critică a Românilor*, p. 140, 141, B.A.R. III. 100939.
[2] Dicționarul marilor dregători din Țara Românească de N. Stoicescu, pag. 30.
[3] Tatăl lui Boloșin a murit în luptele cu turcii (G. B. 1964, nr. 3—4).
[4] D.I.R. XVI/6 p. 190 și XVII/I p. 298.
[5] Dicționarul marilor dregători din Țara Românească de N. Stoicescu.

doamnelor". El s-a îngrijit de înmormîntarea doamnei Stanca. A avut 3 fii: Ivan, Radu și Gheorghe, care nu au ajuns dregători.

Alți boieri din Bădești au fost Dolofanii. Primul boier Dolofan spătar e menționat în Divan în anul 1481, numit Stan Dolofan[1], care apare cu ceata lui într-un hrisov din 1542. Urmașii lui Stan Dolofan sînt feciorii lui Stoica Lungociu Dolofan fratele lui Stan și soției sale Neacșa. Dumitru și Șerban apar în documente împreună între anii 1594—1597. În anul 1616, apare Dumitru singur, și Dragomir căsătorit în Stoenești cu jupîneasa Maria, în 1598—1623. După anul 1611, Dumitru rămîne moștenitor lîngă Balea spătar, reprezentantul familiei pînă atunci dușmane al moșiei Bădești din jud. Mușcel.

În timpul domniei lui Mircea Ciobanul, cînd Dolofanii se bucurau de putere „au tăiat pe Vlad Portar de la Șuici și i-au luat bucatele fără știrea lui Mircea Ciobanul și le-au luat cărțile acestor ocine"[2].

Un hrisov din 17 februarie 1542 menționează pe Stan Dolofan „cu ceata lui". „Stan Dolofan cu ceata lui pîra să-i scoată de pe această ocină și să le înapoieze asprii"[3].

Între aceste familii de boieri, arătate mai sus și Biserica Domnească din Cîmpulung Mușcel a existat o rivalitate îndelungată transformată în așa zisul proces al Bădeștilor care a ținut de la jumătatea sec. al XV-lea pînă la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, deci peste trei veacuri.

Moșia Bădești trece dintr-o mînă într-alta, după cum se schimbau voievozii, care hotărau redeschiderea judecății de către partea nemulțumită, astfel că lanțul proceselor s-a întins pe o perioadă destul de lungă. În procesul Bădeștilor se oglindește: „împresurarea pămînturilor; dușmăniile dintre marii boieri în perioada de sfîrșit a secolului al XV-lea; lupta rumînilor pentru libertate; mișcarea puterii voievodului în cea de a doua jumătate a sec. al XVI-lea, și ca urmare noua emancipare a boierimii; creșterea autorității domnului la începutul sec. al XVII, în fața căreia boierii nu mai pot face față.

Părțile care se prezintă în procesul Bădeștilor de pe rîul Doamnei sînt:[4]

1. Biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung;
2. Badea Boloșin și urmașii săi;
3. Dolofanii. Aceștia se succed la posesia moșiei Bădești în crîmpeiele de timp următoare:[5]

[1] G. B. 1946, nr. 3—4, pag. 312. Chihaia.
[2] D.I.R. XVI, B, vol. IV nr. 229, p. 229 (15 mai 1576) vezi pîra Dolofanilor contra lui Șuica Dvornic și lui Manea Dărstărescu.
[3] D.I.R. XVI, B, vol. II nr. 285, p. 283.
[4] G B. 1946 nr. 3—4, p.312. P. Chihaia.
[5] D.I.R., XVI, B, vol. I, nr. 96, p. 97 ; Ibidem vol. II, nr. 67, p. 67, Ibidem nr. 119, p. 114, Ibid., nr. 333, p. 323, Ibid., nr. 334, p. 324. G. B. nr. 3—4, 1946 P. Chihaia.

1531—1532—1546	Boloșin
1546—1568	Dolofanii
1568—1596	Boloșin și urmașii
1596—1597	Dolofanii
1597 aprox. 1602	Urmașii lui Boloșin
aprox. 1602—1615	Urmașii lui Boloșin și Dolofanii
1615—1616	Biserica „Adormirea Maicii Domnului“
1616—	Urmașii lui Boloșin și Dolofanii
1616 —1816	Biserica „Adormirea Maicii Domnului“.

Persoanele arătate în acest proces al Bădeștilor de pe rîul Doamnei, după cum am văzut mai sus, au jucat un rol important în politica Țării Românești din cea de a doua jumătate a sec. al XVI-lea și începutul sec. al XVII-lea.

Tatăl lui Badea Boloșin, om de încredere al lui Mihnea cel Rău, capătă hrisoave de proprietate pentru unele moșii pe care nu le poate stăpîni, pierzîndu-le odată cu moartea protectorului său.

Între aceste proprietăți au fost și moșia Domnești pe care o stăpînise Cîrstian Vornicul și apoi această proprietate intră în stăpînirea fiicei și ginerelui său, odată cu venirea la tron a lui Neagoe Basarab (1512). Mai tîrziu Neagoe Basarab o cumpără de la ei cu 30.000 aspri și o face danie m-tirii Curtea de Argeș (1516—1518).

În hrisovul din 13 noiembrie 1618 este scris între altele că Badea Boloșin „a luat satul Bădești de la mîinile preoților,“ după ce „tot au fost supus bisericii multă vreme pînă la: 180 de ani. Iar după aceea s-au sculat un boier puternic ce-i zicea Badea Boloșin Stolnicul ce-au împresurat și au prădat pre sfînta biserică... fără dreptate și fără de lege și fără judecată“.

Împresurarea de mai sus nu este unica pe care o comite Badea Boloșin în anul 1530. Tot fără de lege și fără judecată în acelaș an 1530, în timpul domniei voievodului Moise, el „împresoară“ jumătate din satul Călinești și o parte din Neagra, vîndute mai dinainte mînăstirii Glavacioc, de către Radu a lui Vasiie din Stănceşti. Cealaltă jumătate a moșiei Călinești a fost dată în dar de către Vlad Călugărul (a schimbat-o cu Cîrstian Vornicul pentru satul Cernătești la sfîrșitul sec. al XV-lea[1]. În hrisovul cu data de 2 iunie (1536—1540), deci în vremea domniei lui Radu Paisie, este scris că Boloșin pînă a fi „mare pitar“[2] a jurat în multe rînduri“ și și-a luat în întregime satul Călinești[3] (jumătatea lui Radu a lui Vasiie pe care nu avea dreptul să o vîndă mănăstirii și jumătatea dăruită de Vlad Călugărul.

[1] D.I.R., XVI, B, vol. I, nr. 38, p. 43; Ibidem nr. 82, p. 84 G.B., 1946, nr. 3–4.
[2] D.I.R., XVI, B, vol. II, nr. 322, p. 315, Hrisov din 7 iulie 1544. G.B. 1946, nr. 3–4.
[3] D.I.R., XVI, B, vol. II, nr. 203, p. 209, Hrisov din 2 iunie 1536–1540. G.B. 1946, nr. 3–4.

Studiind filiațiunea lui Cîrstian Vornicul și altor boieri Stănceşti, cari au fost mai importanți și care au posedat moșiile revendicate de Badea Boloșin, observăm că ei au fost înrudiți de aproape. Cîrstian Vornicul care a fost mare în Divan între 1483—1505 [1] căsătorește pe fiica sa Manda din Stănceşti cu Văsiiu Armaș care dau naștere a 5 Măndești: Radu, Dragomir, Drăghici, Cîrstian, Neagul și o fată Stana. Stana naște pe Negre, care se căsătorește cu Ana, dînd naștere lui Cîrstian Postelnicul și Voica. Cîrstian Postelnicul se căsătorește cu Neacșa, avînd copil pe Radu Postelnicul și pe Frujina [2]. Cercetînd genealogia de mai sus înțelegem intențiile lui B. Boloșin de a-și revendica proprietățile care fuseseră în stăpînirea lui Cîrstian Vornicul. Preluîndu-și moșia Călinești întreagă, el obține jumătatea schimbată în timpul domniei lui Vlad Călugărul de către Cîrstian Vornicul și jumătatea lui Radu al Mandei și a lui Văsiiu. Tot Radu al Mandei și a lui Văsiiu, au primit satul Vîlsănești [3] ca moștenire, de la bunicul său Cîrstian Vornicul, schimbat pe vremea lui Radu de la Afumați cu Băneștii, care erau în stăpînirea Mitropoliei din Tîrgoviște.

Pe la 1530, cînd Badea Boloșin capătă moșia Călinești, Radu a lui Văsiiu, face încercare să se compenseze cu Vîlsănești ținîndu-și Băneștii, cu care făcuse schimbare; dar moare înainte de 1532 [4] și Vîlsănești rămîn Mitropoliei; iar Băneștii urmașilor lui Radu, Cîrstian Postelnicul și sorii sale Voica.

Pe lîngă moșiile Călinești și Neagra, Badea Boloșin mai revendică de la urmașii succesiunei lui Cîrstian Vornicul și satul Domnești de pe rîul Doamnei, și prin hrisovul din 25 aprilie 1571 [5] al voievodului Alex. II Mircea. I se dă satul, pentru că Neagoe Basarab cumpărase acest sat de la Manda din Stănceşti (fata lui Cîrstian Vornicul) și îl făcuse danie mănăstirii Curtea de Argeș. Badea Boloșin însă; arată un hrisov „de moștenire" obținut de tatăl său de la Mihnea Vodă cel Rău, bunicul lui Alex. II Mircea, făcînd astfel dovadă că satul îi aparține.

După moartea lui Neagoe Basarab, boierii din Slănic (sat vecin cu Domneștii) încearcă să ocupe moșia Domnești și cu toate că Radu

[1] D.I.R., XIII, XIV, XV, B. nr. 141, p. 146; nr. 142, p. 147; nr. 144, p. 142 strătornic, Ibid. nr. 175, p. 174; ibid. vol. I nr. 20, p. 246 (între 1483—1505). G.B. 1946, nr. 3—4.

[2] D.I.R. XVI, B, vol. II, nr. 125, p. 123, ibid., vol. III, nr. 59, p. 48; ibid., nr. 366, p. 316; ibid., nr. 444, p. 387; ibid., vol. IV, nr. 10, p. 10; ibid., nr. 11, p. 12; ibid., nr. 707, p. 102; D.I.R. XVII, B., vol. IV, nr. 348, p. 341; ibid., nr. 445, p. 434.

[3] D.I.R., XVI, B, vol. IV, nr. 108, p. 102. G.B. 1946, nr. 3—4.

[4] D.I.R., XVI, B, nr. 15, p. 16. G.B. 1946, nr. 3-4.

[5] D.I.R., XVI, B, Vol. II, Nr. 203, p. 269. Hrisov din 2 iunie 1536—1540. G.B. 1946, nr. 3—4.

1531—1532—1546	Boloșin
1546—1568	Dolofanii
1568—1596	Boloșin și urmașii
1596—1597	Dolofanii
1597 aprox. 1602	Urmașii lui Boloșin
aprox. 1602—1615	Urmașii lui Boloșin și Dolofanii
1615—1616	Biserica „Adormirea Maicii Domnului“
1616—	Urmașii lui Boloșin și Dolofanii
1616 —1816	Biserica „Adormirea Maicii Domnului“.

Persoanele arătate în acest proces al Bădeștilor de pe rîul Doamnei, după cum am văzut mai sus, au jucat un rol important în politica Țării Românești din cea de a doua jumătate a sec. al XVI-lea și începutul sec. al XVII-lea.

Tatăl lui Badea Boloșin, om de încredere al lui Mihnea cel Rău, capătă hrisoave de proprietate pentru unele moșii pe care nu le poate stăpîni, pierzîndu-le odată cu moartea protectorului său.

Între aceste proprietăți au fost și moșia Domnești pe care o stăpînise Cîrstian Vornicul și apoi această proprietate intră în stăpînirea fiicei și ginerelui său, odată cu venirea la tron a lui Neagoe Basarab (1512). Mai tîrziu Neagoe Basarab o cumpără de la ei cu 30.000 aspri și o face danie m-tirii Curtea de Argeș (1516—1518).

În hrisovul din 13 noiembrie 1618 este scris între altele că Badea Boloșin „a luat satul Bădești de la mîinile preoților,“ după ce „tot au fost supus bisericii multă vreme pînă la: 180 de ani. Iar după aceea s-au sculat un boier puternic ce-i zicea Badea Boloșin Stolnicul ce-au împresurat și au prădat pre sfînta biserică... fără dreptate și fără de lege și fără judecată“.

Împresurarea de mai sus nu este unica pe care o comite Badea Boloșin în anul 1530. Tot fără de lege și fără judecată în acelaș an 1530, în timpul domniei voievodului Moise, el „împresoară“ jumătate din satul Călinești și o parte din Neagra, vîndute mai dinainte mînăstirii Glavacioc, de către Radu a lui Vasiie din Stănceşti. Cealaltă jumătate a moșiei Călinești a fost dată în dar de către Vlad Călugărul (a schimbat-o cu Cîrstian Vornicul pentru satul Cernătești la sfîrșitul sec. al XV-lea [1]. În hrisovul cu data de 2 iunie (1536—1540), deci în vremea domniei lui Radu Paisie, este scris că Boloșin pînă a fi „mare pitar“ [2] a jurat în multe rînduri“ și și-a luat în întregime satul Călinești [3] (jumătatea lui Radu a lui Vasiie pe care nu avea dreptul să o vîndă mănăstirii și jumătatea dăruită de Vlad Călugărul.

[1] D.I.R., XVI, B, vol. I, nr. 38, p. 43; Ibidem nr. 82, p. 84 G.B., 1946, nr. 3—4.
[2] D.I.R., XVI, B, vol. II, nr. 322, p. 315, Hrisov din 7 iulie 1544. G.B. 1946, nr. 3—4.
[3] D.I.R., XVI, B, vol. II, nr. 203, p. 209, Hrisov din 2 iunie 1536—1540. G.B. 1946, nr. 3—4.

Studiind filiațiunea lui Cîrstian Vornicul și altor boieri Stănceşti, cari au fost mai importanți și care au posedat moșiile revendicate de Badea Boloșin, observăm că ei au fost înrudiți de aproape. Cîrstian Vornicul care a fost mare în Divan între 1483—1505 [1] căsătorește pe fiica sa Manda din Stănceşti cu Vășiiu Armaș care dau naștere a 5 Mănde şti: Radu, Dragomir, Drăghici, Cîrstian, Neagul și o fată Stana. Stana naște pe Negre, care se căsătorește cu Ana, dînd naștere lui Cîrstian Postelnicul și Voica. Cîrstian Postelnicul se căsătorește cu Neacșa, avînd copil pe Radu Postelnicul și pe Frujina [2]. Cercetînd genealogia de mai sus înțelegem intențiile lui B. Boloșin de a-și revendica proprietățile care fuseseră în stăpînirea lui Cîrstian Vornicul. Preluîndu-și moșia Călinești întreagă, el obține jumătatea schimbată în timpul domniei lui Vlad Călugărul de către Cîrstian Vornicul și jumătatea lui Radu al Mandei și a lui Vășiiu. Tot Radu al Mandei și a lui Vășiiu, au primit satul Vîlsănești [3] ca moștenire, de la bunicul său Cîrstian Vornicul, schimbat pe vremea lui Radu de la Afumați cu Băneștii, care erau în stăpînirea Mitropoliei din Tîrgoviște.

Pe la 1530, cînd Badea Boloșin capătă moșia Călinești, Radu a lui Vășiiu, face încercare să se compenseze cu Vîlsănești ținîndu-și Băneștii, cu care făcuse schimbare; dar moare înainte de 1532 [4] și Vîlsănești rămîn Mitropoliei; iar Băneștii urmașilor lui Radu, Cîrstian Postelnicul și sorii sale Voica.

Pe lîngă moșiile Călinești și Neagra, Badea Boloșin mai revendică de la urmașii succesiunei lui Cîrstian Vornicul și satul Domnești de pe rîul Doamnei, și prin hrisovul din 25 aprilie 1571 [5] al voievodului Alex. II Mircea. I se dă satul, pentru că Neagoe Basarab cumpărase acest sat de la Manda din Stănceşti (fata lui Cîrstian Vornicul) și îl făcuse danie mănăstirii Curtea de Argeș. Badea Boloșin însă; arată un hrisov „de moștenire“ obținut de tatăl său de la Mihnea Vodă cel Rău, bunicul lui Alex. II Mircea, făcînd astfel dovadă că satul îi aparține.

După moartea lui Neagoe Basarab, boierii din Slănic (sat vecin cu Domneștii) încearcă să ocupe moșia Domnești și cu toate că Radu

[1] D.I.R., XIII, XIV, XV, B. nr. 141, p. 146; nr. 142, p. 147; nr. 144, p. 142 strătornic, Ibid. nr. 175, p. 174; ibid. vol. I nr. 20, p. 246 (între 1483—1505). G.B. 1946, nr. 3—4.
[2] D.I.R. XVI, B, vol. II, nr. 125, p. 123, ibid., vol. III, nr. 59, p. 48; ibid., nr. 366, p. 316; ibid., nr. 444, p. 387; ibid., vol. IV, nr. 10, p. 10; ibid., nr. 11, p. 12; ibid., nr. 707, p. 102; D.I.R. XVII, B., vol. IV, nr. 348, p. 341; ibid., nr. 445, p. 434.
[3] D.I.R., XVI, B, vol. IV, nr. 108, p. 102. G.B. 1946, nr. 3—4.
[4] D.I.R., XVI, B, nr. 15, p. 16. G.B. 1946, nr. 3-4.
[5] D.I.R., XVI, B, Vol. II, Nr. 203, p. 269. Hrisov din 2 iunie 1536—1540. G.B. 1946, nr. 3—4.

de la Afumați o redă mînăstirii, acești boieri: Drăghici, Mircea și Ivașcu o iau în posesie [1]. În hrisoavele din 1528 și 1541—1544 [2] se arată că deși moșia se află în posesia mînăstirii ea a fost posedată și de boierii Slăniceni pînă în 1560, cînd Petru cel Tînăr, întărește mînăstiri Curtea de Argeș [3] dreptul de proprietate.

După cum am constatat pe baza hrisovului primit de la tatăl său [4] Badea Boloșin, primește moșia Domnești, luată din posesia Mînăstirii Curtea de Argeș, care după moartea sa o găsim în stăpînirea lui Radu din Cepari, ginerele lui B. Boloșin, pe la 1586 [5]; apoi pe la 1591, Voievodul Mihnea Turcitul o face danie Mînăstirii St. Troiță din București, al cărui ctitor a fost tatăl său [6]. Urmează mai tîrziu un hrisov din 1623 [7] care menționează vînzarea ocinei Răzvadul de Sus, între urmașii lui Badea Boloșin. Deci deducem că el a stăpînit pe lîngă Domnești, Neagra și Călinești și moșia Răzvadul de Sus.

Am analizat revendicările și uzurpările compensative de proprietăți, petrecute înainte de data primului proces dintre Bade Boloșin și Stan Dolofan cunoscut prin hrisovul din 1564 pentru oglindirea clară a evenimentelor din procesul — Bădeștilor.

Pavel Chihaia explică motivul pentru care Boloșin, posedă hrisov pentru Domnești; dar nu pentru Bădești în modul următor:

1) „Partizan al lui Mihnea cel Rău, tatăl lui Badea Boloșin este ucis sau fugit în timpul domniilor lui Neagoe și Radu de la Afumați. Faptul că Badea Boloșin ocupă demnități deabia în timpul lui Radu Paisie și este ridicat la rangul de mare stolnic de către Alexandru II Mircea, nepotul lui Mihnea cel Rău, arată că familia sa era legată de această ramură a Drăculeștilor, Mihnea Alex. II Mircea. Aceasta explică și eclipsa Bădeștilor în timpul domniilor lui Vlad Călugărul și Radu cel Mare cînd se afla în mare cinste Cîrstian Vornicul, în favoare de asemenea în timpul domniei lui Radu cel Frumos (cînd își începe cariera ca postelnic) și în cea a lui Basarab cel Bătrîn (Laiotă) de pe vremea căreia Stănceștii posedau hrisovul de proprietate al moșiei Costești.

Voievodul rival lui Radu cel Frumos, lui Basarab Laiotă (care îl și ucide se pare) și lui Vlad Călugărul, este Vlad Țepeș, tatăl lui Mihnea cel Rău și străbunicul lui Alex. II Mircea, voievozi de la care familia

[1] D.I.R., XVI, B, vol. I, nr. 175, p. 173; ibid., vol. II, nr. 141, p. 117. G.B. 1946, nr. 3—4.
[2] D.I.R., XVI, B, vol. II, nr. 54, p. 58; ibid., vol. II, nr. 279, p. 278. G.B. 1946, nr. 3—4.
[3] Idem
[4] D.I.R., XVI, B, vol. IV, nr. 16, p. 16. G.B. 1946, nr. 3—4.
[5] D.I.R., XVI, B, vol. V, nr. 230, p. 225. G.B. 1946, nr. 3—4.
[6] D.I.R., XVII, B, vol. III, nr. 67, p. 78. G.B. 1946, nr. 3—4.
[7] Ibidem.

lui Badea Boloșin capătă hrisoave de proprietate și demnități. Tatăl lui Badea Boloșin se pare a fi făcut parte din grupa de partizani ai voievodului Vlad Țepeș.

Este însă puțin probabil ca el, Badea Boloșin, să mai fi avut drepturi asupra moșiei Bădești. Identitatea numelui acestei familii și a moșiei (Bădești) poate arăta numai că moșia aparținuse Bădeștilor înainte de dania pe care o face voievodul Nicolaie Alexandru, adică înainte de 1351—1352. Faptul că Nicolae Alexandru dăruiește mănăstirii sale această moșie, s-ar explica fie printr-un schimb al moșiei voievodale a Domneștilor [1], situată lîngă rîul Doamnei, cu moșia Bădești a antecesorilor lui Badea Boloșin (acesta ar fi motivul că Boloșin posedă hrisov pentru Domnești, dar nu pentru Bădești, că tatăl său și el însuși nu ocupă ambele sate în 1508—1509 și în 1529—1530, în sfîrșit că vornicul Cîrstian nu „împresoară" și Bădeștii, cînd ocupă celelalte moșii ale Bădeștilor), fie că un antecesor al lui Badea Boloșin „viclenise" pe Nicolaie Alexandru, care preluînd moșiile, dăruise boierimii din Cîmpulung satul Bădești „care au fost mai înainte sat domnesc" după cum precizează hrisovul din 13 noiembrie 1618, iar restul antecesorilor lui Cîrstian Vornicul.

Ruinele din Domnești, indicate mai sus, pe care tradiția le considera ale lui „Negru Vodă" mai există și azi în locul unde s-a făcut cimitirul nou și pe sub construcțiile foste ale lui I. Negulici. De asemenea mai există, lîngă hotarul de sud-vest al Domneștilor cu Pietroșanii, „Piscul Doamnei" și „Valea Bădeștilor" care tot prin tradiție păstrează o legendă despre o „Doamnă Basarab" [2]. Iar la Corbi, se află biserica „Zghiabului", care tot prin tradiție are o legendă a rîului Doamnei cu o „Doamnă" înecată [3].

Mulțimea copacilor de pe malurile rîului consemnat mai sus aruncau o umbră atît de deasă, încît apa rîului părea neagră și i s-a zis „Rîul Negru".[4]

Satul Bădești, atestat documentar prin hrisovul vornicului Nicolaie Alex. Basarab din 1351—1352, avea moșie a cărei suprafață se întindea pînă în apropierea „ruinelor domnești" citate [5] și pînă în Valea Bade-

[1] G.B. 1964, nr. 3—4.

[2] Pe această moșie se aflau pînă în sec. trecut ruine, pe care tradiția le consideră ale lui „Negru—Vodă" (Vezi Marele dicționar geografic, Buc., 1900, p. 187. Localizarea precisă a acestor ruine „în partea de est a satului pe o colină măreață") va permite desigur investigații arheologice; G.B. 1964, nr. 3—4.

[3] B.A.R. M.D.C. XXIX/64. orig. român hîrtie. Idem Acad. R.S.R. II 23947 C. Rădulescu—Codin: Legende, tradiții și amintiri istorice p. 57, Buc., 1910.

[4] Dicționar istoric O. Gh. Leca, p. 190 Buc., 1937

[5] Ist. Com. Domnești jud. Mușcel 1941, p. 30, de Petre Ionescu Muscel.

de la Afumați o redă mînăstirii, acești boieri: Drăghici, Mircea și Ivașcu o iau în posesie [1]. În hrisoavele din 1528 și 1541—1544 [2] se arată că deși moșia se află în posesia mînăstirii ea a fost posedată și de boierii Slăniceni pînă în 1560, cînd Petru cel Tînăr, întărește mînăstiri Curtea de Argeș [3] dreptul de proprietate.

După cum am constatat pe baza hrisovului primit de la tatăl său [4] Badea Boloșin, primește moșia Domnești, luată din posesia Mînăstirii Curtea de Argeș, care după moartea sa o găsim în stăpînirea lui Radu din Cepari, ginerele lui B. Boloșin, pe la 1586 [5]; apoi pe la 1591, Voievodul Mihnea Turcitul o face danie Mînăstirii St. Troiță din București, al cărui ctitor a fost tatăl său [6]. Urmează mai tîrziu un hrisov din 1623 [7] care menționează vînzarea ocinei Răzvadul de Sus, între urmașii lui Badea Boloșin. Deci deducem că el a stăpînit pe lîngă Domnești, Neagra și Călinești și moșia Răzvadul de Sus.

Am analizat revendicările și uzurpările compensative de proprietăți, petrecute înainte de data primului proces dintre Bade Boloșin și Stan Dolofan cunoscut prin hrisovul din 1564 pentru oglindirea clară a evenimentelor din procesul — Bădeștilor.

Pavel Chihaia explică motivul pentru care Boloșin, posedă hrisov pentru Domnești; dar nu pentru Bădești în modul următor:

1) „Partizan al lui Mihnea cel Rău, tatăl lui Badea Boloșin este ucis sau fugit în timpul domniilor lui Neagoe și Radu de la Afumați. Faptul că Badea Boloșin ocupă demnități deabia în timpul lui Radu Paisie și este ridicat la rangul de mare stolnic de către Alexandru II Mircea, nepotul lui Mihnea cel Rău, arată că familia sa era legată de această ramură a Drăculeștilor, Mihnea Alex. II Mircea. Aceasta explică și eclipsa Bădeștilor în timpul domniilor lui Vlad Călugărul și Radu cel Mare cînd se afla în mare cinste Cîrstian Vornicul, în favoare de asemenea în timpul domniei lui Radu cel Frumos (cînd își începe cariera ca postelnic) și în cea a lui Basarab cel Bătrîn (Laiotă) de pe vremea căreia Stănceștii posedau hrisovul de proprietate al moșiei Costești.

Voievodul rival lui Radu cel Frumos, lui Basarab Laiotă (care îl și ucide se pare) și lui Vlad Călugărul, este Vlad Țepeș, tatăl lui Mihnea cel Rău și străbunicul lui Alex. II Mircea, voievozi de la care familia

[1] D.I.R., XVI, B, vol. I, nr. 175, p. 173; ibid., vol. II, nr. 141, p. 117. G.B. 1946, nr. 3—4.
[2] D.I.R., XVI, B, vol. II, nr. 54, p. 58; ibid., vol. II, nr. 279, p. 278. G.B. 1946, nr. 3—4.
[3] Idem
[4] D.I.R., XVI, B, vol. IV, nr. 16, p. 16. G.B. 1946, nr. 3—4.
[5] D.I.R., XVI, B, vol. V, nr. 230, p. 225. G.B. 1946, nr. 3—4.
[6] D.I.R., XVII, B, vol. III, nr. 67, p. 78. G.B. 1946, nr. 3—4.
[7] Ibidem.

lui Badea Boloșin capătă hrisoave de proprietate și demnități. Tatăl lui Badea Boloșin se pare a fi făcut parte din grupa de partizani ai voievodului Vlad Țepeș.

Este însă puțin probabil ca el, Badea Boloșin, să mai fi avut drepturi asupra moșiei Bădești. Identitatea numelui acestei familii și a moșiei (Bădești) poate arăta numai că moșia aparținuse Bădeștilor înainte de dania pe care o face voievodul Nicolaie Alexandru, adică înainte de 1351—1352. Faptul că Nicolae Alexandru dăruiește mănăstirii sale această moșie, s-ar explica fie printr-un schimb al moșiei voievodale a Domneștilor [1], situată lîngă rîul Doamnei, cu moșia Bădești a antecesorilor lui Badea Boloșin (acesta ar fi motivul că Boloșin posedă hrisov pentru Domnești, dar nu pentru Bădești, că tatăl său și el însuși nu ocupă ambele sate în 1508—1509 și în 1529—1530, în sfîrșit că vornicul Cîrstian nu „împresoară" și Bădeștii, cînd ocupă celelalte moșii ale Bădeștilor), fie că un antecesor al lui Badea Boloșin „viclenise" pe Nicolaie Alexandru, care preluînd moșiile, dăruise boierimii din Cîmpulung satul Bădești „care au fost mai înainte sat domnesc" după cum precizează hrisovul din 13 noiembrie 1618, iar restul antecesorilor lui Cîrstian Vornicul.

Ruinele din Domnești, indicate mai sus, pe care tradiția le considera ale lui „Negru Vodă" mai există și azi în locul unde s-a făcut cimitirul nou și pe sub construcțiile foste ale lui I. Negulici. De asemenea mai există, lîngă hotarul de sud-vest al Domneștilor cu Pietroșanii, „Piscul Doamnei" și „Valea Bădeștilor" care tot prin tradiție păstrează o legendă despre o „Doamnă Basarab" [2]. Iar la Corbi, se află biserica „Zghiabului", care tot prin tradiție are o legendă a rîului Doamnei cu o „Doamnă" înecată [3].

Mulțimea copacilor de pe malurile rîului consemnat mai sus aruncau o umbră atît de deasă, încît apa rîului părea neagră și i s-a zis „Rîul Negru".[4]

Satul Bădești, atestat documentar prin hrisovul vornicului Nicolaie Alex. Basarab din 1351—1352, avea moșie a cărei suprafață se întindea pînă în apropierea „ruinelor domnești" citate [5] și pînă în Valea Bade-

[1] G.B. 1964, nr. 3—4.
[2] Pe această moșie se aflau pînă în sec. trecut ruine, pe care tradiția le considera ale lui „Negru—Vodă" (Vezi Marele dicționar geografic, Buc., 1900, p. 187. Localizarea precisă a acestor ruine „în partea de est a satului pe o colină măreață") va permite desigur investigații arheologice; G.B. 1964, nr. 3—4.
[3] B.A.R. M.D.C. XXIX/64. orig. român hîrtie. Idem Acad. R.S.R. II 23947 C. Rădulescu—Codin: Legende, tradiții și amintiri istorice p. 57, Buc., 1910.
[4] Dicționar istoric O. Gh. Leca, p. 190 Buc., 1937
[5] Ist. Com. Domnești jud. Mușcel 1941, p. 30, de Petre Ionescu Muscel.

știlor [1] și Valea Rudii, în apropiere de vechea așezare a satului Pietroșani.

Documentele cu privire la procesul Bădeștilor.

Documentele în legătură cu procesul Bădeștilor [2] în număr de 12 s-au păstrat în modul următor:

Din hrisoavele secolului al XVI-lea două, s-au păstrat rezumate în documentele din 9 iunie 1745 (perilipsis-uri) și alte două în traduceri. Alte trei hrisoave din secolul al XVII-lea, s-au păstrat în traducere. Unul din 20 aprilie 1714 (sec. XVIII) în original, altul din 9 iunie 1745 tot în original, altele din 20 febr. 1745 și 20 iunie în copie, și cel din 28 aprilie 1797, în original.

În condica Mitropoliei se află transcrise documentele: din 27 mai 1571—1574; 1—23 sept. 1596, și cel din 13 noiembrie 1618 — în 1744[3] și s-au păstrat în copie. Cartea celor 12 boieri jurători din 6 sept. — 13 noiembrie 1618, socotită un fals, nu sînt trecute în această condică și au stat în alt loc. Astfel au scăpat de „răzmeriță" din 1787—1788 [4] cînd celelalte au fost distruse. De la mănăstirea Rîncăciov unde au fost împrumutate, s-au copiat de un îngrijitor și trimise m-tirii Cernica prin ale cărei hîrtii au fost găsite și aceste copii[5].

I

Primul și cel mai vechi document din 1564 (secolul al XVI-lea) (este transumt în hrisovul din 9 iunie 1745) căci la această dată se face judecata cu acest proces în fața mitropolitului Neofit, fiind rezumat în Cartea judecății, păstrîndu-se în original rezumatul transcrierii, este cu erori provenite din confuzii. Acest hrisov nu aparținea lui Mihnea Turcitul, ci lui Petru cel Tînăr care la data de 27 mai 1571—1574 întărind satul Bădești, Dolofanilor. Mircea Ciobanul și Petru cel Tînăr fiul său, au favorizat pe Dolofani, întrucît erau contra lui Badea Boloșin, fugărit din țară.

II

Documentul următor din 27 mai 1571—1574[6] s-a produs în urma judecății dintre Stolnicul Badea Boloșin și succesorii lui Stan Dolofan — jupîneasa Neacșa a lui Stoica Lungociu Dolofan (fratele lui Stan) și

[1] Arhiv. St. Buc. Fondul Reforma agrară din 1864. Mapa 1485. Planul nr. 1 Moșiei Bădești de pe rîul Doamnei. Porțiunea de teren de peste rîu, din hot. Domneștilor numită la Soci și Cîrstianu. Ibid. Hrisovul de hotărnicie din 1670 oct. 16 dintre Bădești și Domnești. Revista istorică a com. Domnești, jud. Mușcel din 1940 anul I nr. 1.

[2] G.B. 1964 nr. 3—4 p. 295.

[3] Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VII/4 orig. G.B. 1964, nr. 3—4.

[4] B.A.R. — P.R., Ms. 1448, f. 129, v.)

[5] Arh. St. Buc., Mitropolia Buc. ms. 141, f. ss, v și f. 34); G.B. 1964, nr. 3—4.

[6] Doc. din 27 mai 1571—1574 (D.I.R. XVI, B, vol. IV, p. 23—24, copie rom.

copiii săi Dragomir, Dumitru și Șerban. În doc. se scrie: „Pentru că, au fost pus jupîn Badea stol. pre acel sat zălog la Stan Dolofan, drept 5.000 de aspri și drept un cal bun și drept o dulamă roșie, cînd au fost preste munte și de tot prețul au fost drept 7 000 de aspri. Și au dat Stan Dolofan acei bani, ca să-i fie lui cu dobîndă. Iar după aceea, jupîneasa a lui Stan Dolofan și feciorii ei așa pîra înaintea domniei mele, cum că au fost vîndut acel sat de tot". Alexandru II Mircea, dă 9.000 de asprii Badii Stolnic ca să-i întoarcă înapoi cu dobîndă. „Și am cerut și cartea de vînzare la jupîneasa lui Stan și la feciorii ei. Iar ei nu au avut nici o carte și au rămas dinaintea domniei mele".

III

Următorul document al procesului din 1577—1583; 1585—1591) este rezumat în hrisovul din 1—23 sept. 1596.[1] Judecata se face între Radu Cepariu ginerele lui Badea Boloșin și Boloșin și jupînița Neacșa a lui Stan Lungociu cu feciorii săi: Dragomir, Dumitru și Șerban Radu Cepariu au luat 12 boieri jurători, care au jurat înaintea Mihnei Voevod că nu este vîndut satul Bădești, ci au fost pus zălog. Și a întors Radu comisul toți banii 7.000 aspri dinaintea Mihnei Voevod.

Hrisovul din 1—23 sept. 1596 [2] conține și transumtul din timpul lui Mihnea Turcitul. De data aceasta Dolofanii susțin ca și la judecata din 27 mai 1571—1574, că „au fost vîndut satul Bădești, n-au fost zălog" și au jurat înaintea arihimandritului Eftimie, că n-au luat nici un ban; iar cei 9.000 de aspri au fost dăruiți de Alex. II Mircea lui Badea Boloșin ca să achite datoria. Radul comisul cu boierii săi au jurat contrariul fără să poată prezenta vre o dovadă. „Și au rămas Dumitru și Șerban și Dragomir de lege, înaintea domniei mele".

IV

La judecata care se face la 1 nov. 1595—31 aug. 1596, se înfățișează urmașul lui Badea Boloșin, ginerele său Radu Cepariu de o parte; iar de cealaltă parte Dolofanii.

„Si jurînd feciorii lui Dolofan cu 24 de boieri cum că de tot au fost iar nu pus numai zălog, după acel jurămînt au dat satul iar sub stăpînirea feciorilor lui Dolofan. Prin acest proces Dolofanii cîștigă dreptul de stăpînire.

Partea adversă nu se lasă, cu 48 de boieri jurători, invoacă hotărîrea care s-a dat de către Alex. II Mircea prin doc. din 27 mai 1571—1574, arătînd că satul și moșia îi aparține și astfel Dolofanii „rămîn de lege" cum arată hrisovul din 1—23 sept. 1596.

[1] Doc. din 1 nov. 1595—31 aug. 1596 (transumt în hrisovul din 9 iunie (D.I.R., XVI, B, vol. VI, p. 190. G.B. 1964, nr. 3—4.

[2] Doc. din 1—23 sept. 1596 (conținînd transumtul 'din timpul lui Mihnea Turcitul (D.I.R., XVI, B, vol. XI, p. 245, copie rom.) G.B. 1964, nr. 3—4.

știlor[1] și Valea Rudii, în apropiere de vechea așezare a satului Pietroșani.

Documentele cu privire la procesul Bădeștilor.

Documentele în legătură cu procesul Bădeștilor[2] în număr de 12 s-au păstrat în modul următor:

Din hrisoavele secolului al XVI-lea două, s-au păstrat rezumate în documentele din 9 iunie 1745 (perilipsis-uri) și alte două în traduceri. Alte trei hrisoave din secolul al XVII-lea, s-au păstrat în traducere. Unul din 20 aprilie 1714 (sec. XVIII) în original, altul din 9 iunie 1745 tot în original, altele din 20 febr. 1745 și 20 iunie în copie, și cel din 28 aprilie 1797, în original.

În condica Mitropoliei se află transcrise documentele: din 27 mai 1571—1574; 1—23 sept. 1596, și cel din 13 noiembrie 1618 — în 1744[3] și s-au păstrat în copie. Cartea celor 12 boieri jurători din 6 sept. — 13 noiembrie 1618, socotită un fals, nu sînt trecute în această condică și au stat în alt loc. Astfel au scăpat de „răzmeriță" din 1787—1788[4] cînd celelalte au fost distruse. De la mănăstirea Rîncăciov unde au fost împrumutate, s-au copiat de un îngrijitor și trimise m-tirii Cernica prin ale cărei hîrtii au fost găsite și aceste copii[5].

I

Primul și cel mai vechi document din 1564 (secolul al XVI-lea) (este transumt în hrisovul din 9 iunie 1745) căci la această dată se face judecata cu acest proces în fața mitropolitului Neofit, fiind rezumat în Cartea judecății, păstrîndu-se în original rezumatul transcrierii, este cu erori provenite din confuzii. Acest hrisov nu aparținea lui Mihnea Turcitul, ci lui Petru cel Tînăr care la data de 27 mai 1571—1574 întărind satul Bădești, Dolofanilor. Mircea Ciobanul și Petru cel Tînăr fiul său, au favorizat pe Dolofani, întrucît erau contra lui Badea Boloșin, fugărit din țară.

II

Documentul următor din 27 mai 1571—1574[6] s-a produs în urma judecății dintre Stolnicul Badea Boloșin și succesorii lui Stan Dolofan — jupîneasa Neacșa a lui Stoica Lungociu Dolofan (fratele lui Stan) și

[1] Arhiv. St. Buc. Fondul Reforma agrară din 1864. Mapa 1485. Planul nr. 1 Moșiei Bădești de pe rîul Doamnei. Porțiunea de teren de peste rîu, din hot. Domneștilor numită la Soci și Cîrstianu. Ibid. Hrisovul de hotărnicie din 1670 oct. 16 dintre Bădești și Domnești. Revista istorică a com. Domnești, jud. Mușcel din 1940 anul I nr. 1.
[2] G.B. 1964 nr. 3—4 p. 295.
[3] Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VII/4 orig. G.B. 1964, nr. 3—4.
[4] B.A.R. — P.R., Ms. 1448, f. 129, v.)
[5] Arh. St. Buc., Mitropolia Buc. ms. 141, f. ss, v și f. 34); G.B. 1964, nr. 3—4.
[6] Doc. din 27 mai 1571—1574 (D.I.R. XVI, B, vol. IV, p. 23—24, copie rom.

copiii săi Dragomir, Dumitru și Șerban. În doc. se scrie: „Pentru că, au fost pus jupîn Badea stol. pre acel sat zălog la Stan Dolofan, drept 5.000 de aspri și drept un cal bun și drept o dulamă roșie, cînd au fost preste munte și de tot prețul au fost drept 7 000 de aspri. Și au dat Stan Dolofan acei bani, ca să-i fie lui cu dobîndă. Iar după aceea, jupîneasa a lui Stan Dolofan și feciorii ei așa pîra înaintea domniei mele, cum că au fost vîndut acel sat de tot". Alexandru II Mircea, dă 9.000 de asprii Badii Stolnic ca să-i întoarcă înapoi cu dobîndă. „Și am cerut și cartea de vînzare la jupîneasa lui Stan și la feciorii ei. Iar ei nu au avut nici o carte și au rămas dinaintea domniei mele".

III

Următorul document al procesului din 1577—1583; 1585—1591) este rezumat în hrisovul din 1—23 sept. 1596.[1] Judecata se face între Radu Cepariu ginerele lui Badea Boloșin și Boloșin și jupînița Neacșa a lui Stan Lungociu cu feciorii săi: Dragomir, Dumitru și Șerban Radu Cepariu au luat 12 boieri jurători, care au jurat înaintea Mihnei Voevod că nu este vîndut satul Bădești, ci au fost pus zălog. Și a întors Radu comisul toți banii 7.000 aspri dinaintea Mihnei Voevod.

Hrisovul din 1—23 sept. 1596[2] conține și transumtul din timpul lui Mihnea Turcitul. De data aceasta Dolofanii susțin ca și la judecata din 27 mai 1571—1574, că „au fost vîndut satul Bădești, n-au fost zălog" și au jurat înaintea arihimandritului Eftimie, că n-au luat nici un ban; iar cei 9.000 de aspri au fost dăruiți de Alex. II Mircea lui Badea Boloșin ca să achite datoria. Radul comisul cu boierii săi au jurat contrariul fără să poată prezenta vre o dovadă. „Și au rămas Dumitru și Șerban și Dragomir de lege, înaintea domniei mele".

IV

La judecata care se face la 1 nov. 1595—31 aug. 1596, se înfățișează urmașul lui Badea Boloșin, ginerele său Radu Cepariu de o parte; iar de cealaltă parte Dolofanii.

„Si jurînd feciorii lui Dolofan cu 24 de boieri cum că de tot au fost iar nu pus numai zălog, după acel jurămînt au dat satul iar sub stăpînirea feciorilor lui Dolofan. Prin acest proces Dolofanii cîștigă dreptul de stăpînire.

Partea adversă nu se lasă, cu 48 de boieri jurători, invoacă hotărîrea care s-a dat de către Alex. II Mircea prin doc. din 27 mai 1571—1574, arătînd că satul și moșia îi aparține și astfel Dolofanii „rămîn de lege" cum arată hrisovul din 1—23 sept. 1596.

[1] Doc. din 1 nov. 1595—31 aug. 1596 (transumt în hrisovul din 9 iunie (D.I.R., XVI, B, vol. VI, p. 190. G.B. 1964, nr. 3—4.
[2] Doc. din 1—23 sept. 1596 (conținînd transumtul 'din timpul lui Mihnea Turcitul (D.I.R., XVI, B, vol. XI, p. 245, copie rom.) G.B. 1964, nr. 3—4.

V

Pe la 1615, în timpul celei de-a doua domnii a lui Radu Mihnea, biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung, dă în judecată pe Balea Spătaru (urmașul Boloșinilor) și pe Dragomir Dolofan (urmașul Dolofanilor) pentru motivul că i-au încălcat moșia Bădești a cărei proprietară este. Reprezentanții bisericii: „popa Dumitru eclisiarhul, popa Radu, popa Micud și Badea Diaconu" au găsit de cuviință să inculpe și pe Dragomir Dolofan și pe Balea Spătaru pentru motivul că pînă la 1596, fiind în ceartă pentru moșia Bădești pe care o uzurpase la 1615, apar împăcați pentru stăpînirea acestei moșii.[1]

Primind jalba de dare în judecată în 1615, Radu Mihnea, mitropolitul Luca și cu boierii ascultînd împricinații în fața judecății, dă cîștig de cauză preoților și decide ca moșia să se întoarcă bisericii. Dragomir Dolofan și Balea Spătar rămîn „de lege".

Preoții nu pot să-și facă hrisov de proprietate (carte de rămas) în urma judecății, fiindcă intervine schimbarea lui Radu Mihnea cu Alex. Iliaș (aug. 1616—sept. 1616) timp în care Gavril Movilă propus domn de boieri, nu este confirmat de turci. În acest interval satul este „împresurat" din nou. După așezarea ca domn a lui Alex. Iliaș, preoții deschid din nou procesul, și cei doi boieri rămîn din nou „de lege", dar din cauza evenimentelor nu reușesc, nici de data aceasta „să-și facă carte de rămas" [2] Mitropolitul Luca a consemnat într-o carte cele de mai sus.

În urma domniei lui Alexandru Iliaș (sept. 1616 — mai 1618) vine domn Gavrilă Movilă (iun. — 1618 iul. 1620) prima domnie. Începe o nouă judecată pentru satul Bădești. Cei doi boieri au deschis procesul de rîndul acesta, întrucît satul este în stăpînirea bisericii. Gavril Movilă citește „cărțile cele bătrîne" și cartea mitropolitului Luca, de la judecata antecedentă, cercetează „Sf. icoană", „și le-am dat domnia mea lor 6 boieri din divanul domniei mele,... ca să caute și să adevereze cu sufletele lor, cum vor afla cu dreptate așa să fie", „Apoi, întru aceea, acei șase boiari au socotit și au citit și cartea mitropolitului Lucăi și *bine au adevărat* și au dat satul Bădeștii la sfînta biserică. Și iar au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spătar „de lege dinaintea domniei mele".

Porunca voievodului Gavril Movilă din 6 sept. 1618 [3] către 12 boieri „să caute să adevereze fostu-l-au ținut bis. domnească din Cîmpulung mai dinainte și fostu-l-au luat Badea Stolnic moșul Balii Spătar, să dea scrisoare pentru Badea Stolnic de moșia satului Bădești. Și cum vor afla cu sufletele lor al cui să va cădea să-l ție" (A fost găsită în fondul m-tirii Cernica).

[1] D.I.R., XVI, B, vol. VI, nr. 336, p. 324; ibid. XVII, B, vol. VI, nr. 341, p. 333
[2] G.B. 1964 nr. 3—4 pag. 310.
[3] Documentul din 6 sept. 1618 (D.I.R., XVII, 13, vol. III, p. 239; copie rom.).

VI

Și în porunca din 6 sept. 1618, apar cei doi boieri pe de o parte și biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung pe de altă parte. În hrisovul din 13 noiembrie 1618, apar la fel.

În constatarea la porunca lui Gavril Movilă „Noi cești 12 boieri, carii săntem scriși, am căutat pentru satul Bădești și am iscodit cărțile și hrisoavele tuturor și s-au adeverit într-acest chip, cum din temelie satul Bădeștii au fost... hrisoave domnești și l-au fost dat zestre fie-sa Vochii jupînesii... pe urmă s-au răscumpărat satul Bădești de la... așa am adeverit și mărturisim" se relatează că pe timpul cînd moșia a fost în posesia lui Radu Cepariu, ginerele lui Badea Boloșin și soțul jupînesii Voica, rumânii s-au răscumpărat, deci înțelegem o falsificare.

Într-un studiu [1] se explică falsificatul astfel „el s-a produs desigur cu prilejul judecății din 1714 cînd țăranii din Bădești au cumpărat cele două documente (porunca lui Gavril Movilă către 12 boieri din 6 septembrie 1618 și constatarea acestora din 6 sept.—13 nov. 1618) împreună cu alte două documente din secolul al XVI-lea pe care le-am analizat (27 mai 1571—1574 și 1—23 sept. 1596) de la un urmaș al Dolofanilor, Stanciu Dolofan. Dacă acestea din urmă, ca și cele din 1564 și 1 sept. 1595—1 aug. 1596 pe care rumânii din Bădești le vor arăta la judecata din 9 iunie 1745, este firesc să se fi găsit în mîinile Dolofanilor — ele privind prima etapă a procesului, în care biserica nu are nici un amestec — cele două documente din 6 sept. și 13 nov. 1618, care trebuiau să se afle printre hîrtiile părții cîștigătoare a procesului — biserica din Cîmpulung — apar în mod ciudat în mîinile Dolofanilor. Este probabil că ele au fost înstrăinate din mînăstire cu mult înainte de 1714 (altminteri hotărîrea boierilor, pe care ar fi cunoscut-o vreun călugăr bătrîn, în caz cînd ar fi aparținut mînăstirii, nu ar fi fost falsificată) poate la scurt interval după 1618, cînd boierii rămași „de lege" vor fi dorit să se redeschidă procesul.

Oricum în 1714, datorită hrisovului din 6 sept.—13 nov. 1618 cu constatarea celor 12 boieri, cărțile au fost calificate „rele și mincinoase" și luate din mîna reclamanților.

Prin constatarea celor 12 boieri aflată în documentul din 6 sept.—13 nov. 1618, [2] produsă la porunca lui Gavril Movilă, părțile reclamante din litigiu pierd dreptul de stăpînire asupra satului Bădești, întrucît la judecată cu toate că „pîrau ... ca să ia satul bisericii..." învinuind biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung, că „împresurase" fără lege satul și moșia Bădești de pe rîul Doamnei, care a fost proprie-

[1] G.B. 1964 nr. 3—4, pag. 311. P. Chihaia.

[2] Doc. din 6 sept. — 13 nov. 1618 (D.I.R., XVII, B, vol. III, p. 239 (Cu următ. mențiune pe verso: „3 copii scoase din sineturile M-rii Rîncăciovul tot pt. moșia Bădești și Miculești, adeverită de economul m-tirii (copie).G.B. 1964. nr. 3—4.

V

Pe la 1615, în timpul celei de-a doua domnii a lui Radu Mihnea, biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung, dă în judecată pe Balea Spătaru (urmașul Boloșinilor) și pe Dragomir Dolofan (urmașul Dolofanilor) pentru motivul că i-au încălcat moșia Bădești a cărei proprietară este. Reprezentanții bisericii: „popa Dumitru eclisiarhul, popa Radu, popa Micud și Badea Diaconu" au găsit de cuviință să inculpe și pe Dragomir Dolofan și pe Balea Spătaru pentru motivul că pînă la 1596, fiind în ceartă pentru moșia Bădești pe care o uzurpase la 1615, apar împăcați pentru stăpînirea acestei moșii.[1]

Primind jalba de dare în judecată în 1615, Radu Mihnea, mitropolitul Luca și cu boierii ascultînd împricinații în fața judecății, dă cîștig de cauză preoților și decide ca moșia să se întoarcă bisericii. Dragomir Dolofan și Balea Spătar rămîn „de lege".

Preoții nu pot să-și facă hrisov de proprietate (carte de rămas) în urma judecății, fiindcă intervine schimbarea lui Radu Mihnea cu Alex. Iliaș (aug. 1616—sept. 1616) timp în care Gavril Movilă propus domn de boieri, nu este confirmat de turci. În acest interval satul este „împresurat" din nou. După așezarea ca domn a lui Alex. Iliaș, preoții deschid din nou procesul, și cei doi boieri rămîn din nou „de lege", dar din cauza evenimentelor nu reușesc, nici de data aceasta „să-și facă carte de rămas"[2] Mitropolitul Luca a consemnat într-o carte cele de mai sus.

În urma domniei lui Alexandru Iliaș (sept. 1616 — mai 1618) vine domn Gavrilă Movilă (iun. — 1618 iul. 1620) prima domnie. Începe o nouă judecată pentru satul Bădești. Cei doi boieri au deschis procesul de rîndul acesta, întrucît satul este în stăpînirea bisericii. Gavril Movilă citește „cărțile cele bătrîne" și cartea mitropolitului Luca, de la judecata antecedentă, cercetează „Sf. icoană", „și le-am dat domnia mea lor 6 boieri din divanul domniei mele,... ca să caute și să adevereze cu sufletele lor, cum vor afla cu dreptate așa să fie", „Apoi, întru aceea, acei șase boiari au socotit și au citit și cartea mitropolitului Lucăi și *bine au adevărat* și au dat satul Bădeștii la sfînta biserică. Și iar au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spătar „de lege dinaintea domniei mele".

Porunca voievodului Gavril Movilă din 6 sept. 1618[3] către 12 boieri „să caute să adevereze fostu-l-au ținut bis. domnească din Cîmpulung mai dinainte și fostu-l-au luat Badea Stolnic moșul Balii Spătar, să dea scrisoare pentru Badea Stolnic de moșia satului Bădești. Și cum vor afla cu sufletele lor al cui să va cădea să-l ție" (A fost găsită în fondul m-tirii Cernica).

[1] D.I.R., XVI, B, vol. VI, nr. 336, p. 324; ibid. XVII, B, vol. VI, nr. 341, p. 333'
[2] G.B. 1964 nr. 3—4 pag. 310.
[3] Documentul din 6 sept. 1618 (D.I.R., XVII, 13, vol. III, p. 239; copie rom.).

VI

Și în porunca din 6 sept. 1618, apar cei doi boieri pe de o parte și biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung pe de altă parte. În hrisovul din 13 noiembrie 1618, apar la fel.

În constatarea la porunca lui Gavril Movilă „Noi cești 12 boieri, carii săntem scrișii, am căutat pentru satul Bădești și am iscodit cărțile și hrisoavele tuturor și s-au adeverit într-acest chip, cum din temelie satul Bădeștii au fost... hrisoave domnești și l-au fost dat zestre fie-sa Vochii jupînesii... pe urmă s-au răscumpărat satul Bădești de la... așa am adeverit și mărturisim" se relatează că pe timpul cînd moșia a fost în posesia lui Radu Cepariu, ginerele lui Badea Boloșin și soțul jupînesii Voica, rumânii s-au răscumpărat, deci înțelegem o falsificare.

Într-un studiu [1] se explică falsificatul astfel „el s-a produs desigur cu prilejul judecății din 1714 cînd țăranii din Bădești au cumpărat cele două documente (porunca lui Gavril Movilă către 12 boieri din 6 septembrie 1618 și constatarea acestora din 6 sept.—13 nov. 1618) împreună cu alte două documente din secolul al XVI-lea pe care le-am analizat (27 mai 1571—1574 și 1—23 sept. 1596) de la un urmaș al Dolofanilor, Stanciu Dolofan. Dacă acestea din urmă, ca și cele din 1564 și 1 sept. 1595—1 aug. 1596 pe care rumânii din Bădești le vor arăta la judecata din 9 iunie 1745, este firesc să se fi găsit în mîinile Dolofanilor — ele privind prima etapă a procesului, în care biserica nu are nici un amestec — cele două documente din 6 sept. și 13 nov. 1618, care trebuiau să se afle printre hîrtiile părții cîștigătoare a procesului — biserica din Cîmpulung — apar în mod ciudat în mîinile Dolofanilor. Este probabil că ele au fost înstrăinate din mînăstire cu mult înainte de 1714 (altminteri hotărîrea boierilor, pe care ar fi cunoscut-o vreun călugăr bătrîn, în caz cînd ar fi aparținut mînăstirii, nu ar fi fost falsificată) poate la scurt interval după 1618, cînd boierii rămași „de lege" vor fi dorit să se redeschidă procesul.

Oricum în 1714, datorită hrisovului din 6 sept.—13 nov. 1618 cu constatarea celor 12 boieri, cărțile au fost calificate „rele și mincinoase" și luate din mîna reclamanților.

Prin constatarea celor 12 boieri aflată în documentul din 6 sept.—13 nov. 1618,[2] produsă la porunca lui Gavril Movilă, părțile reclamante din litigiu pierd dreptul de stăpînire asupra satului Bădești, întrucît la judecată cu toate că „pîrau ... ca să ia satul bisericii..." învinuind biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Cîmpulung, că „împresurase" fără lege satul și moșia Bădești de pe rîul Doamnei, care a fost proprie-

[1] G.B. 1964 nr. 3—4, pag. 311. P. Chihaia.
[2] Doc. din 6 sept. — 13 nov. 1618 (D.I.R., XVII, B, vol. III, p. 239 (Cu următ. mențiune pe verso: „3 copii scoase din sineturile M-rii Rîncăciovul tot pt. moșia Bădești și Miculești, adeverită de economul m-tirii (copie).G.B. 1964. nr. 3—4.

tatea lui Badea Boloșin, n-au putut proba cu documente afirmațiile de mai sus.

VII

Ca răspuns la acuzațiile celor doi boieri, preoții „s-au plîns pentru mare împresurare și strîmbătate care au fost avut și sf. biserică de către Balea Boloșin Stolnicul, și cum că au fost luat satul sf. biserici fără de lege și fără judecată, în sila lui, producînd hrisovul din 1351—1352 (transumt în hrisovul lui Gavril Movilă din 13 nov. 1618) [1] în care se arată dovezile de proprietate ale bisericii, că moșia și satul Bădești de pe rîul Doamnei i-a aparținut timp de 180 de ani, pînă la cotropirea lor de către B. Boloșin. Dovezile sînt următoarele:

— Mormîntul Voievodului Nicolaie Alexandru. „pentru că acest sat Bădești au fost bătrînă și dreaptă moșie de la moș de la strămoșii sfintei biserici a domniei mele, dat și miluit de răposatul Io Neculai Alexandru Voevod, feciorul bătrînului, răposatului Io Basarab voevod, nepotul răposatului Negru Radul Voevod, carele iaste pristăvit și îngropat, trupul lui întru această sfîntă biserică".

— O carte bătrînă din anul 6860 (1351—1352) a răposatului Nicolaie Alexandru „Și-au arătat popii și o carte bătrînă a răposatului Nicolaie Alexandru voevod, cînd au fost cursul anilor 6860 (1352).

— O icoană a Maicii Domnului, care ținea locul pomelnicului de danie.

„și au arătat și sfînta icoană, chipul prea sfintei mănăstiri de Dumnezeu, în divanul cel mare întru care erau toate milele sfintei biserici, scrise de răposatul Neculae Alixandru voevod. Si întru acea icoană era și satul Bădeștii, cu toate hotarele, ca să fie ale sfintei biserici domnești.

Documentul din 13 noiembrie 1618 a fost scris de către Șerban Năsturel din Hierăști, foarte bine cunoscut în timpul domniei lui Matei Basarab. „Și s-au scris de Șerban logofăt, din Hierăști, în Tîrgoviște, la luna lui noiembrie 13 zile, cursul anilor de la Adam 7127 (1618).[2]

VIII

Documentul din 13 noiembrie 1618 a fost tradus și copiat, fiind ținut în mînăstire pînă la „răzmerița" din 1787—1788 [3], cînd dispare.

Acest document arătat mai sus a fost prezentat la judecata din 20 aprilie 1714, în momentul cînd s-a arătat că mînăstirea nu are drept de proprietate asupra moșiei Bădești. Cele două documente din 6 sept.

[1] Doc. din 13 nov. 1618 (D.I.R., XVII, B, vol. III, p. 264—268).

[2] Arh. St. Buc. condice m-tirii Cîmpulung nr. 709 f. 480—485. Copie rom. Altă copie rom. în ms. 204 f. 73—75.

[3] Arh. St Buc. m-rea Cîmpulung XXVIII/20, original) N. Iorga, Operele lui Const. Cantacuzino Buc. 1901, p. 19 și 20.

1618 și cel dintre 6 sept.—13 noiembrie 1618, au fost scoase de rumânii din Bădești, arătînd și hrisoavele din 27 mai 1571—1574 și 1—23 sept. 1596, cu ocazia procesului din 20 aprilie 1714. „Iar un Stanciu din neamul Dolofanilor, avînd niște cărți mincinoase de la părinții lui s-au sculat de le-au vîndut rumâni... din satul Bădeștii... după aceea Bădeștii s-au sculat cu pîră la Divan".

Actul dintre 6 sept.—13 noiembrie 1618, care a fost retranscris cu falsuri (modificările hotărîrii celor 12 boieri) care s-au păstrat la succesorii Dolofanilor înainte de 1714.

După cum am văzut mai sus, la judecata din 1714 [1], în fața domnului Ștefan Cantacuzino, rumânii din Bădești folosesc documente cumpărate de la Stanciu Dolofan prin care se dovedea că moșia a fost a lui Badea Boloșin, dar văzînd că nu au șanse de reușită; ei transcriu cu modificări actul care cuprindea constatarea celor 12 boieri, cu adugarea (interpolarea) propoziției „pe urmă s-au răscumpărat satul Bădești de la"

Pentru acest motiv, cărțile prezentate la proces, sînt „rele și mincinoase", biserica avînd cîștig de cauză.

Cu această ocazie, egumenul scoate documentul din 13 noiembrie 1618, cuprins „în întregime" în hrisovul din 20 aprilie 1714. „Și am întărit domnia mea, hrisovul acesta că tot sfatul etc."

IX—X—XI

Un nou proces are loc între 1745—1747,[2] (vezi doc. p. 205). Aceiași rumâni din 1714 sau urmașii lor (vezi doc. din p. 205) („**Neacșul unchiașul**") presupune un om în vîrstă care putea figura și în procesul anterior produc alte două hrisoave, cele din 1564 și 1 noiembrie 1595—31 august 1596, reprezentînd atît libertatea lor, cît și moșia Bădești. Nu știm dacă aceste acte au fost cumpărate de la Stanciu Dolofan în 1714, odată cu celelalte patru, sau au fost cumpărate ulterior de la vreun descendent al Dolofanilor. Oricum, este firesc ca ele să se fi păstrat printre hîrtiile familiei Dolofan.

Aceste două acte hotărăsc moșia Dolofanilor, după cum am văzut. De data aceasta divanul din 9 iunie 1745, care judecă litigiul, nu contestă autenticitatea hrisoavelor, ci obiectează că ele nu dau drept de proprietate celor care le prezentaseră, ci celor menționați în ele, respectiv Dolofanilor.

De altfel la aceste hrisoave egumenul răspunde cu alte două acte ridicate rumânilor la judecata din 20 aprilie 1714 (la hrisovul din 1564, cu cel din 27 mai 1571—1574, la hrisovul din 1 noiembrie 1595—30 august 1596, cu cel din 1—23 sept. 1596) din care ultimul cel din 1—23 sept.

[1] Docum. din 20 aprilie 1714 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VII/2 original).
[2] Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, pach. VII doc. 3 orig. rom. cu o foaie anexă, pecete aplicată și pach. LX, doc. 117, copie rom.

tatea lui Badea Boloșin, n-au putut proba cu documente afirmațiile de mai sus.

VII

Ca răspuns la acuzațiile celor doi boieri, preoții „s-au plîns pentru mare împresurare și strîmbătate care au fost avut și sf. biserică de către Balea Boloșin Stolnicul, și cum că au fost luat satul sf. biserici fără de lege și fără judecată, în sila lui, producînd hrisovul din 1351—1352 (transumt în hrisovul lui Gavril Movilă din 13 nov. 1618) [1] în care se arată dovezile de proprietate ale bisericii, că moșia și satul Bădești de pe rîul Doamnei i-a aparținut timp de 180 de ani, pînă la cotropirea lor de către B. Boloșin. Dovezile sînt următoarele:

— Mormîntul Voievodului Nicolaie Alexandru. „pentru că acest sat Bădești au fost bătrînă și dreaptă moșie de la moș de la strămoșii sfintei biserici a domniei mele, dat și miluit de răposatul Io Neculai Alexandru Voevod, feciorul bătrînului, răposatului Io Basarab voevod, nepotul răposatului Negru Radul Voevod, carele iaste pristăvit și îngropat, trupul lui întru această sfîntă biserică".

— O carte bătrînă din anul 6860 (1351—1352) a răposatului Nicolaie Alexandru „Și-au arătat popii și o carte bătrînă a răposatului Nicolaie Alexandru voevod, cînd au fost cursul anilor 6860 (1352).

— O icoană a Maicii Domnului, care ținea locul pomelnicului de danie.

„și au arătat și sfînta icoană, chipul prea sfintei mănăstiri de Dumnezeu, în divanul cel mare întru care erau toate milele sfintei biserici, scrise de răposatul Neculae Alixandru voevod. Si întru acea icoană era și satul Bădeștii, cu toate hotarele, ca să fie ale sfintei biserici domnești.

Documentul din 13 noiembrie 1618 a fost scris de către Șerban Năsturel din Hierăști, foarte bine cunoscut în timpul domniei lui Matei Basarab. „Și s-au scris de Șerban logofăt, din Hierăști, în Tîrgoviște, la luna lui noiembrie 13 zile, cursul anilor de la Adam 7127 (1618).[2]

VIII

Documentul din 13 noiembrie 1618 a fost tradus și copiat, fiind ținut în mînăstire pînă la „răzmerița" din 1787—1788 [3], cînd dispare.

Acest document arătat mai sus a fost prezentat la judecata din 20 aprilie 1714, în momentul cînd s-a arătat că mînăstirea nu are drept de proprietate asupra moșiei Bădești. Cele două documente din 6 sept.

[1] Doc. din 13 nov. 1618 (D.I.R., XVII, B, vol. III, p. 264—268).

[2] Arh. St. Buc. condice m-tirii Cîmpulung nr. 709 f. 480—485. Copie rom. Altă copie rom. în ms. 204 f. 73—75.

[3] Arh. St Buc. m-rea Cîmpulung XXVIII/20, original) N. Iorga, Operele lui Const. Cantacuzino Buc. 1901, p. 19 și 20.

1618 și cel dintre 6 sept.—13 noiembrie 1618, au fost scoase de rumânii din Bădești, arătînd și hrisoavele din 27 mai 1571—1574 și 1—23 sept. 1596, cu ocazia procesului din 20 aprilie 1714. „Iar un Stanciu din neamul Dolofanilor, avînd niște cărți mincinoase de la părinții lui s-au sculat de le-au vîndut rumâni... din satul Bădeștii... după aceea Bădeștii s-au sculat cu pîră la Divan".

Actul dintre 6 sept.—13 noiembrie 1618, care a fost retranscris cu falsuri (modificările hotărîrii celor 12 boieri) care s-au păstrat la succesorii Dolofanilor înainte de 1714.

După cum am văzut mai sus, la judecata din 1714 [1], în fața domnului Ștefan Cantacuzino, rumânii din Bădești folosesc documente cumpărate de la Stanciu Dolofan prin care se dovedea că moșia a fost a lui Badea Boloșin, dar văzînd că nu au șanse de reușită; ei transcriu cu modificări actul care cuprindea constatarea celor 12 boieri, cu adugarea (interpolarea) propoziției „pe urmă s-au răscumpărat satul Bădești de la"

Pentru acest motiv, cărțile prezentate la proces, sînt „rele și mincinoase", biserica avînd cîștig de cauză.

Cu această ocazie, egumenul scoate documentul din 13 noiembrie 1618, cuprins „în întregime" în hrisovul din 20 aprilie 1714. „Și am întărit domnia mea, hrisovul acesta că tot sfatul etc."

IX—X—XI

Un nou proces are loc între 1745—1747,[2] (vezi doc. p. 205). Aceiași rumâni din 1714 sau urmașii lor (vezi doc. din p. 205) („**Neacșul unchiașul**") presupune un om în vîrstă care putea figura și în procesul anterior produc alte două hrisoave, cele din 1564 și 1 noiembrie 1595—31 august 1596, reprezentînd atît libertatea lor, cît și moșia Bădești. Nu știm dacă aceste acte au fost cumpărate de la Stanciu Dolofan în 1714, odată cu celelalte patru, sau au fost cumpărate ulterior de la vreun descendent al Dolofanilor. Oricum, este firesc ca ele să se fi păstrat printre hîrtiile familiei Dolofan.

Aceste două acte hotărăsc moșia Dolofanilor, după cum am văzut. De data aceasta divanul din 9 iunie 1745, care judecă litigiul, nu contestă autenticitatea hrisoavelor, ci obiectează că ele nu dau drept de proprietate celor care le prezentaseră, ci celor menționați în ele, respectiv Dolofanilor.

De altfel la aceste hrisoave egumenul răspunde cu alte două acte ridicate rumânilor la judecata din 20 aprilie 1714 (la hrisovul din 1564, cu cel din 27 mai 1571—1574, la hrisovul din 1 noiembrie 1595—30 august 1596, cu cel din 1—23 sept. 1596) din care ultimul cel din 1—23 sept.

[1] Docum. din 20 aprilie 1714 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VII/2 original).

[2] Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, pach. VII doc. 3 orig. rom. cu o foaie anexă, pecete aplicată și pach. LX, doc. 117, copie rom.

1596, dădea cîștig de cauză descedenților Boloșinilor. În continuare egumenul arată hrisovul din 13 noiembrie 1618, prin care, dovedește că moșia disputată de urmașii Boloșinilor și Dolofani, fusese a bisericii din Cîmpulung, căreia i se înapoiază. Sînt arătate apoi cartea lui Matei Basarab din 10 aprilie 1647, o carte de la Constantin Brâncoveanu pentru urmărirea rumânilor fugiți (vezi doc. din p. 206) (1710) și a rumânilor la mîna egumenului (1710) precum și documentul din 9 iunie 1714. Cele două hrisoave produse de rumâni la judecata din 9 iunie 1745 [1] nu au fost înregistrate în condica Mitropoliei în 1744 (transcrierea s-a făcut cu un an înainte de judecată) și ne mai putînd fi copiate de aci în Condica din mănăstire de către egumenul Dositei, în 1794—1795, s-au pierdut. Ele ni s-au păstrat doar rezumate, cu multe greșeli în documentul din 9 iunie 1745.

Restul actelor transcrise în condica mînăstirii din cea a Mitropoliei, au fost copiate în 1855 de Comisia Documentară. Actele din 20 aprilie 1714 și 9 iunie 1745, trimise la Brașov, s-au păstrat în original.

După judecata din 9 iunie 1745, rumânii din Bădești de pe rîul Doamnei capătă libertatea, consemnată în anaforele din 20 iunie 1745 [2] (vezi doc. din p. 202) și 20 febr. 1747„ [3] (vezi doc. din p. 206).

Din secolul al XVIII, în procesul Bădeștilor face parte și procesul din 28 aprilie 1797 [4] (vezi doc. din p. 206).

Hrisoave de hotare

Hrisovul lui Matei Basarab din 15 ianuarie 1644 [5] a fost redactat pentru a restabili hotarul dintre moșiile mînăstirii Curtea de Argeș (satul Domnești) și mînăstirii Cîmpulung (satul Bădești). Cei 24 boieri dați de Matei Vodă după ce au hotărît alte moșii, au venit de au căutat și această moșie. Hotarele au rămas așa după cum au fost și au dăinuit din timpurile vechi, cum au spus și au arătat bătrînii. Călugării de mînăstirea Argeșului și satul Domnești rămîn „de lege".

În acest hrisov se întărește pentru mînăstirea Cîmpulung, moșia Bădești și muntele Preotesele „a-și ținea ocină în Bădești și din muntele ce-i zic Preotese pre bătrîne hotare și semne, pentru că la iasta a lor bătrînă și dreaptă ocină și de moșie, încă mai denainte vreme den zilele răposatului Necula Alexandru Voevod carele este îngrupat în sf. mănăstire. Și au fost dat domnia lui acest sat Bădeștii la sf. mănăstire ce scrie mai sus pentru pomană.

[1] Docum. din 9 iunie 1745 (Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung VII/3 orig.).
[2] Docum. din 20 iunie 1745 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung I/117 copie.
[3] Doc. din 20 febr. 1747 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung I/121 copie
[4] Doc. din 28 aprilie 1797 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VII/4 original. rom.
[5] Pr. I. Răuțescu, monografia orașului Cîmpulung-Muscel, 1943.

„Pentru că muntele Protesele ce-i zice și Spinarea“ [1] (vezi cartea de judecată cu arătarea de semnele muntelui Preotesele din 5 aug. 1731.

II

Prin hrisovul de hotar din 27 iunie 1666 (7174 [2] Radu Leon Voevod poruncește la 24 boieri hotarnici, luați pe răvaș, să împartă în două moșia pentru care au pricină satele: Bădești și Domnești, ot Sud Mușcel „iar voi toți să aveți a vă strînge la satul Domnești și Bădeștii să le hotărîți moșia, cîtă au pricină pre dînsa, să o împărțiți în două; jumătate să ție Domnești și jumătate Bădeștii. Și să le puneți hotară, pietri, precum scriu răvașele domniei-mele. Într-alt chip să nu faceți, Și cheltuiala ce se v-a face să fie tot de în doao de la amîndoao satele“.

III

Hrisovul de hotărnicie din 16 oct. 1670 (7178) [3] menționează constatarea celor 24 de boieri, în frunte cu Tudoran Pitar, care au stabilit hotarul între moșiile Bădești și Domnești din porunca lui Antonie Voevod.

Rivalitatea dintre călugării mînăstirii Curtea de Argeș (satul Domnești) și cei de la biserica Adormirea Maicii Domnului din Cîmpulung (satul Bădești) s-a produs din cauză că primii în dorința de a-și mări proprietatea schimbau semnele de hotar. În cuprinsul documentului se pomenește și de hotarîrea lui Matei Basarab din 1644 produsă în urma cercetării a 24 de boieri „și nici aceea n-au putut lua moșia de la Bădești ca să dea Domneștilor, nici au stricat hotarele, ci și ei au lăsat să ție cum au ținut din veac“.

Se menționează stabilirea de hotar din timpul lui Radu Leon Voevod, care în urma cercetării făcută de cei șase boieri trimiși pe teren s-a dat hotărîrea ca satul Bădeștilor „să-și ție moșia cum au ținut“.

Iar călugării de la Troiță și cu satul Domnești, nici așa n-au lăsat ci, iar luară 12 boieri pre răvașe domnești, și nici acei 12 boieri nu stricară adeverința celor 6, ci au lăsat și ei să fie moșia cum au ținut din veac“.

„Iar după aceea călugării și Domneștii, iar nu se lăsară și făcură altfel de pîră, cum că au stricat Bădeștii hotarul și au pus o piatră... și au zis la Divan că au fost acea piatră hotar.

[1] Acad. R.P.R., ms. 1448, f. 519.

[2] Arh. St. Buc. Actele Secț. Bunuri Publice, M-tirea Radu Vodă Buc. Orig. 493. XIX/15.

[3] Rev. ist. a com. Domnești, jud. Mușcel, anul 1940 nr. 1, p. 25—28. (Explicarea hrisovului din această revistă conține următoarele confuzii: 1) Se confundă sf. mînăstire ot Dolgopol cu cea de la Argeș. Or este știut că Dolgopol este Cîmpulung 2) Se confundă Sfînta Troiță București cu Sfînta Troiță Cîmpulung.

1596, dădea cîștig de cauză descedenților Boloșinilor. În continuare egumenul arată hrisovul din 13 noiembrie 1618, prin care, dovedește că moșia disputată de urmașii Boloșinilor și Dolofani, fusese a bisericii din Cîmpulung, căreia i se înapoiază. Sînt arătate apoi cartea lui Matei Basarab din 10 aprilie 1647, o carte de la Constantin Brâncoveanu pentru urmărirea rumânilor fugiți (vezi doc. din p. 206) (1710) și a rumânilor la mîna egumenului (1710) precum și documentul din 9 iunie 1714. Cele două hrisoave produse de rumâni la judecata din 9 iunie 1745 [1] nu au fost înregistrate în condica Mitropoliei în 1744 (transcrierea s-a făcut cu un an înainte de judecată) și ne mai putînd fi copiate de aci în Condica din mănăstire de către egumenul Dositei, în 1794—1795, s-au pierdut. Ele ni s-au păstrat doar rezumate, cu multe greșeli în documentul din 9 iunie 1745.

Restul actelor transcrise în condica mînăstirii din cea a Mitropoliei, au fost copiate în 1855 de Comisia Documentară. Actele din 20 aprilie 1714 și 9 iunie 1745, trimise la Brașov, s-au păstrat în original.

După judecata din 9 iunie 1745, rumânii din Bădești de pe rîul Doamnei capătă libertatea, consemnată în anaforele din 20 iunie 1745 [2] (vezi doc. din p. 202) și 20 febr. 1747„ [3] (vezi doc. din p. 206).

Din secolul al XVIII, în procesul Bădeștilor face parte și procesul din 28 aprilie 1797 [4] (vezi doc. din p. 206).

Hrisoave de hotare

Hrisovul lui Matei Basarab din 15 ianuarie 1644 [5] a fost redactat pentru a restabili hotarul dintre moșiile mînăstirii Curtea de Argeș (satul Domnești) și mînăstirii Cîmpulung (satul Bădești). Cei 24 boieri dați de Matei Vodă după ce au hotărît alte moșii, au venit de au căutat și această moșie. Hotarele au rămas așa după cum au fost și au dăinuit din timpurile vechi, cum au spus și au arătat bătrînii. Călugării de mînăstirea Argeșului și satul Domnești rămîn „de lege".

În acest hrisov se întărește pentru mînăstirea Cîmpulung, moșia Bădești și muntele Preotesele „a-și ținea ocină în Bădești și din muntele ce-i zic Preotese pre bătrîne hotare și semne, pentru că la iasta a lor bătrînă și dreaptă ocină și de moșie, încă mai denainte vreme den zilele răposatului Necula Alexandru Voevod carele este îngrupat în sf. mănăstire. Și au fost dat domnia lui acest sat Bădeștii la sf. mănăstire ce scrie mai sus pentru pomană.

[1] Docum. din 9 iunie 1745 (Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung VII/3 orig.).
[2] Docum. din 20 iunie 1745 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung I/117 copie.
[3] Doc. din 20 febr. 1747 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung I/121 copie
[4] Doc. din 28 aprilie 1797 (Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VII/4 original. rom.
[5] Pr. I. Răuțescu, monografia orașului Cîmpulung-Muscel, 1943.

„Pentru că muntele Protesele ce-i zice și Spinarea" [1] (vezi cartea de judecată cu arătarea de semnele muntelui Preotesele din 5 aug. 1731.

II

Prin hrisovul de hotar din 27 iunie 1666 (7174 [2] Radu Leon Voevod poruncește la 24 boieri hotarnici, luați pe răvaș, să împartă în două moșia pentru care au pricină satele: Bădești și Domnești, ot Sud Mușcel „iar voi toți să aveți a vă strînge la satul Domneștii și Bădeștii să le hotărîți moșia, cîtă au pricină pre dînsa, să o împărțiți în două; jumătate să ție Domneștii și jumătate Bădeștii. Și să le puneți hotară, pietri, precum scriu răvașele domniei-mele. Într-alt chip să nu faceți, Și cheltuiala ce se v-a face să fie tot de în doao de la amîndoao satele".

III

Hrisovul de hotărnicie din 16 oct. 1670 (7178) [3] menționează constatarea celor 24 de boieri, în frunte cu Tudoran Pitar, care au stabilit hotarul între moșiile Bădești și Domnești din porunca lui Antonie Voevod.

Rivalitatea dintre călugării mînăstirii Curtea de Argeș (satul Domnești) și cei de la biserica Adormirea Maicii Domnului din Cîmpulung (satul Bădești) s-a produs din cauză că primii în dorința de a-și mări proprietatea schimbau semnele de hotar. În cuprinsul documentului se pomenește și de hotarîrea lui Matei Basarab din 1644 produsă în urma cercetării a 24 de boieri „și nici aceea n-au putut lua moșia de la Bădești ca să dea Domneștilor, nici au stricat hotarele, ci și ei au lăsat să ție cum au ținut din veac".

Se menționează stabilirea de hotar din timpul lui Radu Leon Voevod, care în urma cercetării făcută de cei șase boieri trimiși pe teren s-a dat hotărîrea ca satul Bădeștilor „să-și ție moșia cum au ținut".

Iar călugării de la Troiță și cu satul Domnești, nici așa n-au lăsat ci, iar luară 12 boieri pre răvașe domnești, și nici acei 12 boieri nu stricară adeverința celor 6, ci au lăsat și ei să fie moșia cum au ținut din veac".

„Iar după aceea călugării și Domneștii, iar nu se lăsară și făcură altfel de pîră, cum că au stricat Bădeștii hotarul și au pus o piatră... și au zis la Divan că au fost acea piatră hotar.

[1] Acad. R.P.R., ms. 1448, f. 519.
[2] Arh. St. Buc. Actele Secț. Bunuri Publice, M-tirea Radu Vodă Buc. Orig. 493. XIX/15.
[3] Rev. ist. a com. Domnești, jud. Mușcel, anul 1940 nr. 1, p. 25—28. (Explicarea hrisovului din această revistă conține următoarele confuzii: 1) Se confundă sf. mînăstire ot Dolgopol cu cea de la Argeș. Or este știut că Dolgopol este Cîmpulung 2) Se confundă Sfînta Troiță București cu Sfînta Troiță Cîmpulung.

Radu Leon voevod, văzînd această pîră, a trimis 24 boieri să împartă în două moșia Bădești, așa cum scrie în documentul din 27 iunie 1666.

Antonie voevod repară nedreptatea care s-a făcut Bădeștilor. El trimite tot pe cei 24 boieri, care împărțiseră în două moșia, în frunte cu Tudoran Pitar și Oancea Portar din partea Divanului ca să facă dreptate.

„Deci noi am luat pietrele care le-am pus cu porunca Radului voevod, fără de voia noastră, de le-am pus acolo pre unde au fost hotarele cele vechi bătrîne".

„Drept aceea am făcut zapisul nostru la mîna părintelui igumenului ot Dolgopol și a satului Bădeștilor, să-și ție moșia cu bună pace cum au ținut de veac".

La 18 noiembrie 1670 [1] Antonie voevod dă un hrisov mînăstirii pentru moșia Bădești cu Domnești, pentru că „a fost bătrînă și dreaptă ocină din zilele răposatului Necula Alexandru voevod, carele este îngropat în sf. mănăstire".

Alte hrisoave în legătură cu satul Bădești

În hrisovul din 10 aprilie 1647 [2], Matei Basarab pomenește iarăși satul Bădești„ pe lîngă mila celor vrednici de pomană dintîi, puținel a doua oară dăruim" deci, „adăugăm la daniile originare pe cele ale noastre" și urmează „Negru Vodă căruia datu-i-au și întru moșii Bădeștii, Groșanii, Bogăteștii cu rumâni și țigani.

II

La 15 septembrie 1654[3], 21 de boieri jurători, dau satul Groșani, mînăstirii din Cîmpulung printr-o carte de judecată „pentru că a fost dat de pomană ca și Bădeștii de răposatul Necula Alexandru Voevod, unde-i zac oasele în sf. mănăstire, vă leat 6873 (1364)".

III

Prin hrisovul din 30 octombrie 1654 [4] Constantin Șerban voevod întărește stăpînirea mănăstirii peste moșia și satul Groșani, „ci au ridicat mare pîră asupra sf. mănăstire zicînd cum că n-au fost vecini de moștenire sf. mănăstiri... nici că au lucrat sf. mănăstiri cu satul Bădești. Boierii jurători au jurat cu sufletele lor cum că au pomenit pe Groșăneni tot vecnici la piatră de la zidirea bisericii lui Negru Vodă și i-au dat și ei vecnici mănăstirei".

[1] B.A.R., Mss. 1448, fila 116.
[2] Arh. St. Buc., ms. 204 f. 76—80; ibidem, II/74 orig.
[3] D. Băjan. Docum. de la Arh. St. Buc., p. 21, Acad. R.S.R., cota II, 442330.
[4] Arh. St. Buc., M-tirea Cîmpulung XIX/3 orig.; ibidem, /74 orig.

La 27 martie 1
stirea Cîmpulung
și Groșani ot sud
și ciară, de gălea
tori, de oiere, de
și boieresc. Aș
sate; nici să jud
nici niminilea d
părintele egume
într-aceste sate,
scriu mai sus fo
xandru voievod,
loc, încă mai di

Prin hrisovul
Cîmpulung Mu

La 1794 apr
către Dositei, e
din acele moșii

Diferite

La 1613 (17
Băjan din Băd
ca martor Stoi
este semnat d
În hrisovul
și Ion Hoț din
În hrisovul
din Bădești.[8]

[1] Arh. St. Buc
St. Cîmpulung 19
[2] Arh. St. Bu
[3] Arh. St. Bu
[4] D.I.R., B, X
[5] D.I.R., B,
[6] D.I.R., B,
[7] B.A.R. M.I
[8] B.A.R. LX

IV

La 27 martie 1665[1], Radu Leon, voievod dă un hrisov pentru mînăstirea Cîmpulung „ca să-i fie sfinții mănăstiri două sate anume: Bădeștii și Groșani ot sud. Mușcel, în pace și slobozi de bir, de taler, de miere și ciară, de găleată și de fîn și de seamă; de dijma de stupi, de rîmători, de oiere, de cai, de olac, de podvoade, de metrici de lucru domnesc și boieresc. Așișderea să n-aibă nimenilea voie a intra într-aceste doauo sate; nici să judece nici să prade, nici boiarin, nici bănișor de județ, nici niminilea den dregătorii cei de afar, fără numai să aibă a judeca părintele egumenul sau ispravnicul, care va fi pus de la mănăstire într-aceste sate, iar alt nimeni treabă să n-aibă. Pentru că aceste ce scriu mai sus fost-au date și miluite de reposatul creștin Necula Alexandru voievod, căruia îi zac fericitele oase și acum întru acest sfînt loc, încă mai dinainte vreme de cînd au fost cursul anilor 6873."

V

Prin hrisovul din 18 noiembrie 1669[2], se întărește mînăstirii din Cîmpulung Mușcel, moșia Bădești.

VI

La 1794 aprilie 30[3] Stănești și Bădești, scrisoarea mitropolitului către Dositei, egumenul de la m-tirea Cîmpulung, să răscumpere, una din acele moșii vîndută pentru datorii către fratele Sidis.

Diferite hrisoave în care au semnat și martori din Bădești

La 1613 (1721) aprilie 16, într-un hrisov este pomenit ca martor Băjan din Bădești[4], în hrisovul din 1621 sept. 1—1622 aug., semnează ca martor Stoica din Bădești.[5] Hrisovul din 1623 (7132) decembrie 17, este semnat de 2 martori din Bădești: popa Cîrstea și popa Frățilă.[6]

În hrisovul 20 aprilie 7199 (1691) semnează ca martori: popa Sim. și Ion Hoț din Bădești.[7]

În hrisovul din 27 iulie 7226 (1718) semnează ca martor popa Stan din Bădești.[8]

[1] Arh. St. Buc., Cîmpulung III, nr. 39 pe pergament (D. Băjan docum. de la Arh. St. Cîmpulung 1908, Acad. R.S.R. cota 209808.
[2] Arh. St. Buc., M-tirea Cîmpulung (ms. 204 f, 81 v — 83 v copie).
[3] Arh. St. Buc., ms. 141 f. 33—33 v. copie).
[4] D.I.R., B, XVII, vol. II, nr. 164, p. 171—2
[5] D.I.R., B, XVII, vol. IV, p. 53.
[6] D.I.R., B, XVII, vol. IV, nr. 372, p. 362.
[7] B.A.R. M.D.C.XXIX/18.
[8] B.A.R. LXVII/218 orig. hîrtie. Provine de la Wilhelm Beck — librar.

Radu Leon voevod, văzînd această pîră, a trimis 24 boieri să împartă în două moșia Bădești, așa cum scrie în documentul din 27 iunie 1666.

Antonie voevod repară nedreptatea care s-a făcut Bădeștilor. El trimite tot pe cei 24 boieri, care împărțiseră în două moșia, în frunte cu Tudoran Pitar și Oancea Portar din partea Divanului ca să facă dreptate.

„Deci noi am luat pietrele care le-am pus cu porunca Radului voevod, fără de voia noastră, de le-am pus acolo pre unde au fost hotarele cele vechi bătrîne".

„Drept aceea am făcut zapisul nostru la mîna părintelui igumenului ot Dolgopol și a satului Bădeștilor, să-și ție moșia cu bună pace cum au ținut de veac".

La 18 noiembrie 1670 [1] Antonie voevod dă un hrisov mînăstirii pentru moșia Bădești cu Domnești, pentru că „a fost bătrînă și dreaptă ocină din zilele răposatului Necula Alexandru voevod, carele este îngropat în sf. mănăstire".

Alte hrisoave în legătură cu satul Bădești

În hrisovul din 10 aprilie 1647 [2], Matei Basarab pomenește iarăși satul Bădești„ pe lîngă mila celor vrednici de pomană dintîi, puținel a doua oară dăruim" deci, „adăugăm la daniile originare pe cele ale noastre" și urmează „Negru Vodă căruia datu-i-au și întru moșii Bădeștii, Groșanii, Bogăteștii cu rumâni și țigani.

II

La 15 septembrie 1654[3], 21 de boieri jurători, dau satul Groșani, mînăstirii din Cîmpulung printr-o carte de judecată „pentru că a fost dat de pomană ca și Bădeștii de răposatul Necula Alexandru Voevod, unde-i zac oasele în sf. mănăstire, vă leat 6873 (1364)".

III

Prin hrisovul din 30 octombrie 1654 [4] Constantin Șerban voevod întărește stăpînirea mănăstirii peste moșia și satul Groșani, „ci au ridicat mare pîră asupra sf. mănăstire zicînd cum că n-au fost vecini de moștenire sf. mănăstiri... nici că au lucrat sf. mănăstiri cu satul Bădești. Boierii jurători au jurat cu sufletele lor cum că au pomenit pe Groșăneni tot vecnici la piatră de la zidirea bisericii lui Negru Vodă și i-au dat și ei vecnici mănăstirei".

[1] B.A.R., Mss. 1448, fila 116.
[2] Arh. St. Buc., ms. 204 f. 76–80; ibidem, II/74 orig.
[3] D. Băjan. Docum. de la Arh. St. Buc., p. 21, Acad. R.S.R., cota II, 442330.
[4] Arh. St. Buc., M-tirea Cîmpulung XIX/3 orig.; ibidem, /74 orig.

IV

La 27 martie 1665[1], Radu Leon, voievod dă un hrisov pentru mînăstirea Cîmpulung „ca să-i fie sfinții mănăstiri două sate anume: Bădeștii și Groșani ot sud. Mușcel, în pace și slobozi de bir, de taler, de miere și ciară, de găleată și de fîn și de seamă; de dijma de stupi, de rîmători, de oiere, de cai, de olac, de podvoade, de metrici de lucru domnesc și boieresc. Așișderea să n-aibă nimenilea voie a intra într-aceste doauo sate; nici să judece nici să prade, nici boiarin, nici bănișor de județ, nici niminilea den dregătorii cei de afar, fără numai să aibă a judeca părintele egumenul sau ispravnicul, care va fi pus de la mănăstire într-aceste sate, iar alt nimeni treabă să n-aibă. Pentru că aceste ce scriu mai sus fost-au date și miluite de reposatul creștin Necula Alexandru voievod, căruia îi zac fericitele oase și acum întru acest sfînt loc, încă mai dinainte vreme de cînd au fost cursul anilor 6873."

V

Prin hrisovul din 18 noiembrie 1669[2], se întărește mînăstirii din Cîmpulung Mușcel, moșia Bădești.

VI

La 1794 aprilie 30 [3] Stănești și Bădești, scrisoarea mitropolitului către Dositei, egumenul de la m-tirea Cîmpulung, să răscumpere, una din acele moșii vîndută pentru datorii către fratele Sidis.

Diferite hrisoave în care au semnat și martori din Bădești

La 1613 (1721) aprilie 16, într-un hrisov este pomenit ca martor Băjan din Bădești [4], în hrisovul din 1621 sept. 1—1622 aug., semnează ca martor Stoica din Bădești.[5] Hrisovul din 1623 (7132) decembrie 17, este semnat de 2 martori din Bădești: popa Cîrstea și popa Frățilă. [6]

În hrisovul 20 aprilie 7199 (1691) semnează ca martori: popa Sim. și Ion Hoț din Bădești. [7]

În hrisovul din 27 iulie 7226 (1718) semnează ca martor popa Stan din Bădești.[8]

[1] Arh. St. Buc., Cîmpulung III, nr. 39 pe pergament (D. Băjan docum. de la Arh. St. Cîmpulung 1908, Acad. R.S.R. cota 209808.
[2] Arh. St. Buc., M-tirea Cîmpulung (ms. 204 f, 81 v – 83 v copie).
[3] Arh. St. Buc., ms. 141 f. 33–33 v. copie).
[4] D.I.R., B, XVII, vol. II, nr. 164, p. 171–2
[5] D.I.R., B, XVII, vol. IV, p. 53.
[6] D.I.R., B, XVII, vol. IV, nr. 372, p. 362.
[7] B.A.R. M.D.C.XXIX/18.
[8] B.A.R. LXVII/218 orig. hîrtie. Provine de la Wilhelm Beck – librar.

Documentul 51 [1]

REZUMAT 23 februarie 1710.

Locuitorii satului Bădești, rumâni ai mănăstirii Cîmpulung, dau zapis egumenului Iosif, de lucrul pe care se obligă să-l facă într-un an.

Zapisul rumânilor din Bădești de legătura lor, cîte zile să lucreze într-un an la mănăstire.

(februarie 23 din 7218) Adecă noi satul Bădeștii, care sîntem rumâni sfintei mănăstiri pre nume: Stoica Pîrvulescul, Radu Pîrvulescul, Voineag Pîrvulescul, Stanciul Pîrvulescul, Oancea Săvescul, Negoiță bratego, Tudor Curivan, Marin Burfescul, Gheorghiță brat ego, Dumitrașco brat ego, Albul lăutariul, Frățilă brat ego, Mușat brat ego, Stanciul sin Albul lăutar, Mușat Macrea, Tudor Bîngă, Preda sin Tudor,, Frățilă sin Voicăi, Gheorghie al Dragomirii, Vasilie brat ego, Stănimir Dudescul, Stan vnuc ego, Marin vnuc ego, Neag Ghiaor, Pîrvul sin Bucea, dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credință la mîna sființii mănăstiri, ca să să știe ce vom lucra pe an, sfinții mănăstiri. Întîi ne-am tocmit să aducem buți de vin 8 de la deal și să aducem sare de la Ocniț(ă) cară 8, și la fîn să avem cosire de om cîte zile 4, să-l cosim și să-l adunăm și să-l clădim și să-l îngrădim; la secerea de grîu să avem a dare 10 oameni mari în 4 zile și cînd ne va porunci să sărim la culesul viilor, să avem a dare de casă (un) om; și cînd s-ar întîmpla a fugi apa de la moară să avem a o dare noi și cînd se va strica curtea și grădina metohului să avem a clăcui într-o zi cu plugurile, pentru că așa ne-am tocmit de bună voia noastră să lucrăm aceste locuri mănăstirii, afară din lătureni. Și să ne pue sființia sa ispravnic dentru noi, care ne vom alege noi, și de vor sta aceste lucruri jos nelucrate, să aibă sfinția sa să ne facă cercetare, precum îi va fi voia sfinții sale și chezași unul pe altul. Și pentru credința ne-am pus degițile mai jos. Și pentru răchită și pentru credința ne-am pus degițile mai jos. Și pentru răchită și pentru cercuri să avem precum ne au fost obiceiul să tăiem răchita și cercurile și să le ducem la vie, la deal. Și mărturie care se va iscăli. feb(ruarie) 23 dni, 7218 (1710).

Eu Stoica, eu Radu, eu Voineag, eu Stanciul, eu Oancea, Tudor, Negoiță, Marin, eu Gheorghiță, eu Vas(i)lie), eu Stănimir, eu Stan, eu Marin, Neagu, Pîrvul, Stanciul, eu Mușat, Preda.

(Arh. St. Buc. mss. 709 (condica m-rii Cîmpulung) f. 492—492 v.

Documentul 573 [2]

REZUMAT 9 Oct. 1785.

Locuitorii din satul Bădești dau Zapis egumenului de la Cîmpulung, prin care se obligă să facă 6 zile de clacă, să dea dijmă din fîn, din șapte una, dijmă obișnuită din celelalte produse, să are cîte un pogon; iar femeile să clăcuiască la cînepă.

[1]) Documente privind relațiile agrare în veacul al XVII, vol. I. Țara Românească, p. 234—6.

[2]) idem pag. 724.

Dat-am această scrisoare a noastră de adeverință la mîna sfinții sale părintelui egumen Cîmpulungeanu, precum să se știe că viind noi cu șăderea pă moșiia sfintii mănăstiri, ce se numește Bădești și am făcut satu dă ungureni acolea pe moșie și ne-am fost așăzat cu sfinții sa dă toate orînduielile ce sîntu ale moșiei după cum au avut așăzămîntul și satu Corbi cu mănăstirea Argeșul, fiind ei veniți mai dinainte din țara ungurească pe moșiia aceiia, care așăzămîntu s-au păzit pîn acum. Și ne-au făcut așezutul următor: dijma de fîn a da din șapte, una, dijma obișnuită din celelalte produse.....etc. Semnăturile.....etc.

(Arh. St. Buc.; m-rea Cîmpulung, pach. LX, doc. 152, orig. rom).

Documentul 306 [1]

REZUMAT (Anaforaua din 20 februarie 1747

Egumenul mănăstirii Cîmpulung dă zapis de rumânie lui Ion și Stănilă, feciorii lui Vasile Liț din satul Bădești (Muscel) care s-au răscumpărat fără moșie pentru suma de douăzeci de taleri.

Apoi iar măria sa cu tot divanul mării sale, au dat poruncă că oricare din rumâni de vor vrea să se răscumpere afară de moșie, să dea de capul lui taleri 10. Iar acum viind acești 2 frați ce s-au numit mai sus cu mare rugăminte cerînd să se răscumpere afară de moșie ..... etc, i-am slobozit de rumânie răscumpărându-se amîndoi cu bani taleri doaozeci, însă capetele lor fără de moșie. Și cu acești bani au cumpărat (pe Ana țiganca) fata Mariei (țigăncii) de la logofăt Pătrașco Mihăiescu. Ion sin Gh. Stavăr ot Bădești s-au răscumpărat dintîi. Cu acești bani s-au ajutat la locul Florii ot Rău (?) .....etc.

febr. 20 dni 7255 (1747). izvod de carte rumânie.....etc.

(Arh. St. Buc. m-rea Cîmpulung, pach. LX doc. 121, copie rom.)

Documentul 276 [2]

REZUMAT

Buc. 9 iunie 1745. Judecata veliților boieri pentru rumânii de la Bădești ai mănăstirii Cîmpulung care cer să fie „slobozi de rumânie", hotărâște ca ei sînt cu adevărat rumâni ai mănăstirii.

Rumânii sfintei mănăstiri Cîmpulungul, dă la Bădești ot sud cu ce temei de scrisori caută ca să fie slobozi de rumânie, împreună și cu părțile lor de moșie, după cum se va arăta mai jos iun(ie) 9, 7253 (1745).

7072 (1564) Arată rumânii hrisovul răposatului Pătru voevod.....etc. în care răspund că după judecata ce au făcut Mihnea voevod luînd satul Bădești de la Badea stolnic Boloșin și l-au dat. supt stăpînirea lui Stan Dolofan.....etc. și l-ua întărit cu acest hrisov.....etc.

[1]) Documente privind relațiile agrare în veacul XVIII, vol. I, Țara Rom. p. 433—434.

[2]) idem pag. 471.

Documentul 51 [1]

REZUMAT 23 februarie 1710.

Locuitorii satului Bădeşti, rumâni ai mănăstirii Cîmpulung, dau zapis egumenului Iosif, de lucrul pe care se obligă să-l facă într-un an.

Zapisul rumânilor din Bădeşti de legătura lor, cîte zile să lucreze într-un an la mănăstire.

(februarie 23 din 7218) Adecă noi satul Bădeştii, care sîntem rumâni sfintei mănăstiri pre nume: Stoica Pîrvulescul, Radu Pîrvulescul, Voineag Pîrvulescul, Stanciul Pîrvulescul, Oancea Săvescul, Negoiţă bratego, Tudor Curivan, Marin Burfescul, Gheorghiţă brat ego, Dumitraşco brat ego, Albul lăutariul, Frăţilă brat ego, Muşat brat ego, Stanciul sin Albul lăutar, Muşat Macrea, Tudor Bîngă, Preda sin Tudor,, Frăţilă sin Voicăi, Gheorghie al Dragomirii, Vasilie brat ego, Stănimir Dudescul, Stan vnuc ego, Marin vnuc ego, Neag Ghiaor, Pîrvul sin Bucea, dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credinţă la mîna sfiinţii mănăstiri, ca să să ştie ce vom lucra pe an, sfinţii mănăstiri. Întîi ne-am tocmit să aducem buţi de vin 8 de la deal şi să aducem sare de la Ocniţ(ă) cară 8, şi la fîn să avem cosire de om cîte zile 4, să-l cosim şi să-l adunăm şi să-l clădim şi să-l îngrădim; la secerea de grîu să avem a dare 10 oameni mari în 4 zile şi cînd ne va porunci să sărim la culesul viilor, să avem a dare de casă (un) om; şi cînd s-ar întîmpla a fugi apa de la moară să avem a o dare noi şi cînd se va strica curtea şi grădina metohului să avem a clăcui într-o zi cu plugurile, pentru că aşa ne-am tocmit de bună voia noastră să lucrăm aceste locuri mănăstirii, afară din lătureni. Şi să ne pue sfiinţiia sa ispravnic dentru noi, care ne vom alege noi, şi de vor sta aceste lucruri jos nelucrate, să aibă sfinţia sa să ne facă cercetare, precum îi va fi voia sfinţii sale şi chezaşi unul pe altul. Şi pentru credinţa ne-am pus degiţile mai jos. Şi pentru răchită şi pentru credinţa ne-am pus degiţile mai jos. Şi pentru răchită şi pentru cercuri să avem precum ne au fost obiceiul să tăiem răchita şi cercurile şi să le ducem la vie, la deal. Şi mărturie care se va iscăli. feb(ruarie) 23 dni, 7218 (1710).

Eu Stoica, eu Radu, eu Voineag, eu Stanciul, eu Oancea, Tudor, Negoiţă, Marin, eu Gheorghiţă, eu Vas(i)lie), eu Stănimir, eu Stan, eu Marin, Neagu, Pîrvul, Stanciul, eu Muşat, Preda.

(Arh. St. Buc. mss. 709 (condica m-rii Cîmpulung) f. 492—492 v.

Documentul 573 [2]

REZUMAT 9 Oct. 1785.

Locuitorii din satul Bădeşti dau Zapis egumenului de la Cîmpulung, prin care se obligă să facă 6 zile de clacă, să dea dijmă din fîn, din şapte una, dijmă obişnuită din celelalte produse, să are cîte un pogon; iar femeile să clăcuiască la cînepă,

[1]) Documente privind relaţiile agrare în veacul al XVII, vol. I. Ţara Românească, p. 234—6.

[2]) idem pag. 724.

Dat-am această scrisoare a noastră de adeverinţă la mîna sfinţii sale părintelui egumen Cîmpulungeanu, precum să se ştie că viind noi cu şăderea pă moşiia sfintii mănăstiri, ce se numeşte Bădeşti şi am făcut satu dă ungureni acolea pe moşie şi ne-am fost aşăzat cu sfinţii sa dă toate orînduielile ce sîntu ale moşiei după cum au avut aşăzămîntul şi satu Corbi cu mănăstirea Argeşul, fiind ei veniţi mai dinainte din ţara ungurească pe moşiia aceiia, care aşăzămîntu s-au păzit pîn acum. Şi ne-au făcut aşezutul următor: dijma de fîn a da din şapte, una, dijma obişnuită din celelalte produse.....etc. Semnăturile.....etc.

(Arh. St. Buc.; m-rea Cîmpulung, pach. LX, doc. 152, orig. rom).

Documentul 306 [1]

REZUMAT (Anaforaua din 20 februarie 1747

Egumenul mănăstirii Cîmpulung dă zapis de rumânie lui Ion şi Stănilă, feciorii lui Vasile Liţ din satul Bădeşti (Muscel) care s-au răscumpărat fără moşie pentru suma de douăzeci de taleri.

Apoi iar măria sa cu tot divanul mării sale, au dat poruncă că oricare din rumâni de vor vrea să se răscumpere afară de moşie, să dea de capul lui taleri 10. Iar acum viind aceşti 2 fraţi ce s-au numit mai sus cu mare rugăminte cerînd să se răscumpere afară de moşie ..... etc, i-am slobozit de rumânie răscumpărându-se amîndoi cu bani taleri doaozeci, însă capetele lor fără de moşie. Şi cu aceşti bani au cumpărat (pe Ana ţiganca) fata Mariei (ţigăncii) de la logofăt Pătraşco Mihăiescu. Ion sin Gh. Stavăr ot Bădeşti s-au răscumpărat dintîi. Cu aceşti bani s-au ajutat la locul Florii ot Rău (?) .....etc.

febr. 20 dni 7255 (1747). izvod de carte rumânie.....etc.

(Arh. St. Buc. m-rea Cîmpulung, pach. LX doc. 121, copie rom.)

Documentul 276 [2]

REZUMAT

Buc. 9 iunie 1745. Judecata veliţilor boieri pentru rumânii de la Bădeşti ai mănăstirii Cîmpulung care cer să fie „slobozi de rumânie", hotărâşte ca ei sînt cu adevărat rumâni ai mănăstirii.

Rumânii sfintei mănăstiri Cîmpulungul, dă la Bădeşti ot sud cu ce temei de scrisori caută ca să fie slobozi de rumânie, împreună şi cu părţile lor de moşie, după cum se va arăta mai jos iun(ie) 9, 7253 (1745).

7072 (1564) Arată rumânii hrisovul răposatului Pătru voevod.....etc. în care răspund că după judecata ce au făcut Mihnea voevod luînd satul Bădeşti de la Badea stolnic Boloşin şi l-au dat. supt stăpînirea lui Stan Dolofan.....etc. şi l-ua întărit cu acest hrisov.....etc.

[1]) Documente privind relaţiile agrare în veacul XVIII, vol. I, Ţara Rom. p. 433—434.

[2]) idem pag. 471.

7218 (1710) O carte a răposatului C-tin Brîncoveanu, cu care au fost trimis dă an strîns pă rumânii mănăstirii după cum arată şi foaia pecetluită cu numele lor, şi care pă unde au fost fugiţi, precum urmează mai jos:

la Bucureşti + Voico, + Oprea, + Muşat, + Ion, + Barbul.

la mănăstire, la Seaca în Cricov: + Soare Floandă, + Albul, fiiu său, + Soare Stîrnilă, fiiu-său, + Oprea Sbora, + Mihnea brat ego, Măican sin Serban, + Albul al lui Mihai.

la Craiova: + Dumitru Zidariul, Oancea brat ego, + Cărămidariu.....etc.

7222 (1714) Hrisovul răposatului Ştefan voevod Cantacuzino, în care arată că S(tan)ciul ce s-au fost trăgînd din neamul Dolofanilor, avînd nişte cărţi mincinoase dă la părinţii lui rămase, le-au vîndut rumânilor de la Bădeşti şi cu acele cărţi au căutat rumânii judecata înaintea domniei sale ca să fie slobozi din rumânie şi domnia sa după hrisoavele ce au văzut că are mănăstirea, dovedind că sînt adevăraţi rumâni i-au dat supt stăpînirea mănăstirii şi cărţile ce le aveau rumânii le-au luat din mîinile lor şi le-au dat la mănăstire. La aceste doao hrisoave sînt cele ce le-au arătat acum egumenul, fiind făcute după vremea cînd se judeca Dolofanii cu Badea stolnicul Boloşin. Din porunca mării sale prea luminatului.....etc; au ieşit înaintea noastră la judecata egumenului sfinţii noastre Cîmpulungul, chir Nicodim cu unii din rumânii mănăstirii de la Bădeşti ot sud Muscel anume: Neaşcu Unchiaşul, Oancea Popescul, Gh. Pîrvulescul, Voico Pîrvulescul, D-tru Pîrvulescul, Iancu Pîrvulescul, Stoica Bătcă, Ioan Căminetu[1] zicînd ei cum că-i năpăstuieşte că sînt rumâni mănăstirii şi le stăpîneşte moşia. Deci citindu-se scrisorile ce au avut o parte şi de alta, după cum mai sus se arată s-au cunoscut că şi moşia Bădeştii iaste a mănăstirii şi ei sînt rumâni mănăstirii, iar aceste doauo hrisoave ce le arată ei, nu au fost al lor, ce au fost ale Dolofanilor.....etc. Şi după cercetarea aceste judecăţi, ei au motivat că sînt rumâni ai mănăstirii.....etc. Urmează semnăturile.....etc.

(Arh. St. Buc. m-rea Cîmpulung, pach. VII, doc. 3, orig. rom. cu o foaie anexă....etc.

Documentul 281 [2]

REZUMAT

M-tirea Cîmpulung, anaforaua din 20 iunie 1745. Egumenul m-rii Cîmpulung dă-zapis de răscumpărare la 14 case de rumâni din satul Bădeşti, cu cîte 25 taleri „omul casnic cu copii" şi 12 taleri şi jumătate de „holtei" fără moşie.....etc. Urmează numele rumânilor. Şi le-am dat voie de s-au răscumpărat şi mi-au dat de casă.....etc. Semnăturile.....etc.

(Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, pach. LX doc. 117, copie rom.

Document [3]

REZUMAT

Anaforaua din 28 aprilie 1797. Anaforaua veliţilor boieri către domn, în legătură cu cererea locuitorilor din Bădeşti de a li se da în stăpînire moşia pe care lucrau cînd s-au eliberat de rumânie, rămasă propriet. mănăstirii Cîmpulung; pentru care ei prezintă un document modificat, nepotrivit cu ceeace se cunoaşte din restul mărturiilor.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, pach. VII doc. 4 orig. rom.

[1] Căminetu de la care se trage numele pîrîului Căminetoaia de azi.
[2] Documente privind relaţiile agrare în veacul al XVIII, Ţara Rom. p. 440.
[3] idem, pag. 860

Catagrafia satului Bădești pe anul 1838 [1]

Satul are 95 de familii cu un număr de 429 locuitori. Se menționează 418 pogoane cu fînețe și arabile, cultivate cu grîu și porumb, 32 cai 131 boi, 80 vaci, 185 oi; 118 rîmători, 42 capre, 3143 pruni, 32 meri, peri și altele.

Există 76 familii de birnici. Sînt scutiți de bir: 1 boier de neam, un fiu de mazil, un diacon, familiile a 2 țîrcovnici, un țigan de la mînăstirea Cozia, un familist sărac, o familie de 4 copii minori infirmi și 9 văduve cap de familie.

15 locuitori sufereau de diferite maladii, beteșuguri și alte infirmități. Nu mai 3 persoane au ajuns pînă la 80 de ani și una singură pînă la 90 ani.

Numele unor locuitori din acea vreme, capi de familie, era: Constantin sin Radu Moga; Ion sin Diacon, Mihai sin Silișteanu, Moise Zet Iacov etc. (Mihai fiul lui Silișteanu) (Moise ginerele lui Iacov) și după meseria tatălui: cojocar „Cojocaru" morar „Moraru", isprăvnicel „Isprăvnicelul" sau după localitatea de unde au venit în Bădești. Siliște, Silișteanu. Moeciu, Moeceanu etc. Pe la 1745 existau nume ca: „Neacșul Unchiașul" (vezi hrisov din 9.V.1745). Unele nume ca: Lăstun, Rodoș Toader, Silișteanu, Zevedei, Albu (Alboiu), Sitea (Sitaru) etc., își păstrează pînă azi adică timp de 134 de ani denumirea din 1838, cînd erau deja constituite.

Din cele 95 familii cuprinse în catagrafie, 78 sînt cu mențiunea de Ungureni și 8 de rumâni băștinași. Cum se explică acest fapt? Probabil că o parte din familiile de băștinași au fugit din cauza traiului greu. (Vezi cartea de la Constantin Brîncoveanu pentru urmărirea rumânilor fugiți (1710) [2] (vezi doc. p. 206) și altă parte a fost copleșită de numărul ungurenilor care au venit din Ardeal și în satele de pe rîul Doamnei-Mușcel, în diferite perioade (vezi doc. p. 205). Ștefan Meteș[3] scrie despre emigrările produse de răscoala lui Horea din toamna anului 1784 și despre alte emigrări în sec. XVIII—XIX, din cauza legislației medievale care s-a menținut și reformismului cu procese etc., cît și cele produse de răscoalele din: 1437, 1514, 1570 și revoluția din 1848. Citez: „În Mușcel mai cunoaștem Domnești pe lîngă cel mai de seamă sat de ungureni Corbi, veniți în veacul al XIII-lea din Jina Sibiului, care își păstrează pînă azi portul, obiceiurile și limba caracteristică oierilor din satul de origine" [4]. Ungureni sînt și în satele Stănești și Nucșoara de pe rîul Doamnei.

La 6 iunie 1763, Constantin Cehan vodă Racoviță dă poruncă mînăstirii Argeș „a primi ungureni" pe moșia sa.[4]

În anii: 1750 și 1766, iarăși dă voie mînăstirii Argeș de a primi ungureni.

[1] Arh. St. Buc. Catagrafii nr. 55/1838 jud. Mușcel, Plasa Rîurile, satul Bădești, fila 29 v. — 39.

[2] Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VII 3 orig. rom. (vezi. doc. p. 206).

[3] Ștefan Meteș. Emigrări românești din Transilvania în sec. XIII—XX. Buc. 1971.

[4] Revista istorică a Arhivelor României „Suașul", Buc. nr. 904, p 68.

7218 (1710) O carte a răposatului C-tin Brîncoveanu, cu care au fost trimis dă an strîns pă rumânii mănăstirii după cum arată și foaia pecetluită cu numele lor, și care pă unde au fost fugiți, precum urmează mai jos:

la București + Voico, + Oprea, + Mușat, + Ion, + Barbul.

la mănăstire, la Seaca în Cricov: + Soare Floandă, + Albul, fiiu său, + Soare Stîrnilă, fiiu-său, + Oprea Sbora, + Mihnea brat ego, Măican sin Serban, + Albul al lui Mihai.

la Craiova: + Dumitru Zidariul, Oancea brat ego, + Cărămidariu.....etc.

7222 (1714) Hrisovul răposatului Ștefan voevod Cantacuzino, în care arată că S(tan)ciul ce s-au fost trăgînd din neamul Dolofanilor, avînd niște cărți mincinoase dă la părinții lui rămase, le-au vîndut rumânilor de la Bădești și cu acele cărți au căutat rumânii judecata înaintea domniei sale ca să fie slobozi din rumânie și domnia sa după hrisoavele ce au văzut că are mănăstirea, dovedind că sînt adevărați rumâni i-au dat supt stăpînirea mănăstirii și cărțile ce le aveau rumânii le-au luat din mîinile lor și le-au dat la mănăstire. La aceste doao hrisoave sînt cele ce le-au arătat acum egumenul, fiind făcute după vremea cînd se judeca Dolofanii cu Badea stolnicul Boloșin. Din porunca mării sale prea luminatului.....etc; au ieșit înaintea noastră la judecata egumenului sfinții noastre Cîmpulungul, chir Nicodim cu unii din rumânii mănăstirii de la Bădești ot sud Muscel anume: Neașcu Unchiașul, Oancea Popescul, Gh. Pîrvulescul, Voico Pîrvulescul, D-tru Pîrvulescul, Iancu Pîrvulescul, Stoica Bătcă, Ioan Căminețu[1] zicînd ei cum că-i năpăstuiește că sînt rumâni mănăstirii și le stăpînește moșia. Deci citindu-se scrisorile ce au avut o parte și de alta, după cum mai sus se arată s-au cunoscut că și moșia Bădeștii iaste a mănăstirii și ei sînt rumâni mănăstirii, iar aceste doauo hrisoave ce le arată ei, nu au fost al lor, ce au fost ale Dolofanilor.....etc. Și după cercetarea aceste judecăți, ei au motivat că sînt rumâni ai mănăstirii.....etc. Urmează semnăturile.....etc.

(Arh. St. Buc. m-rea Cîmpulung, pach. VII, doc. 3, orig. rom. cu o foaie anexă....etc.

Documentul 281 [2]

REZUMAT

M-tirea Cîmpulung, anaforaua din 20 iunie 1745. Egumenul m-rii Cîmpulung dă-zapis de răscumpărare la 14 case de rumâni din satul Bădești, cu cîte 25 taleri „omul casnic cu copii" și 12 taleri și jumătate de „holtei" fără moșie.....etc. Urmează numele rumânilor. Și le-am dat voie de s-au răscumpărat și mi-au dat de casă.....etc. Semnăturile.....etc.

(Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, pach. LX doc. 117, copie rom.

Document [3]

REZUMAT

Anaforaua din 28 aprilie 1797. Anaforaua veliților boieri către domn, în legătură cu cererea locuitorilor din Bădești de a li se da în stăpînire moșia pe care lucrau cînd s-au eliberat de rumânie, rămasă propriet. mănăstirii Cîmpulung; pentru care ei prezintă un document modificat, nepotrivit cu ceeace se cunoaște din restul mărturiilor.

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, pach. VII doc. 4 orig. rom.

[1] Căminețu de la care se trage numele pîrîului Căminețoaia de azi.
[2] Documente privind relațiile agrare în veacul al XVIII, Țara Rom. p. 440.
[3] idem, pag. 860

Catagrafia satului Bădești pe anul 1838 [1]

Satul are 95 de familii cu un număr de 429 locuitori. Se menționează 418 pogoane cu fînețe și arabile, cultivate cu grîu și porumb, 32 cai 131 boi, 80 vaci, 185 oi; 118 rîmători, 42 capre, 3143 pruni, 32 meri, peri și altele.

Există 76 familii de birnici. Sînt scutiți de bir: 1 boier de neam, un fiu de mazil, un diacon, familiile a 2 țîrcovnici, un țigan de la mînăstirea Cozia, un familist sărac, o familie de 4 copii minori infirmi și 9 văduve cap de familie.

15 locuitori sufereau de diferite maladii, beteșuguri și alte infirmități. Nu mai 3 persoane au ajuns pînă la 80 de ani și una singură pînă la 90 ani.

Numele unor locuitori din acea vreme, capi de familie, era: Constantin sin Radu Moga; Ion sin Diacon, Mihai sin Silișteanu, Moise Zet Iacov etc. (Mihai fiul lui Silișteanu) (Moise ginerele lui Iacov) și după meseria tatălui: cojocar „Cojocaru" morar „Moraru", isprăvnicel „Isprăvnicelul" sau după localitatea de unde au venit în Bădești. Silișteanu. Moeciu, Moeceanu etc. Pe la 1745 existau nume ca: „Neacșul Unchiașul" (vezi hrisov din 9.V.1745). Unele nume ca: Lăstun, Rodoș Toader, Silișteanu, Zevedei, Albu (Alboiu), Sitea (Sitaru) etc., își păstrează pînă azi adică timp de 134 de ani denumirea din 1838, cînd erau deja constituite.

Din cele 95 familii cuprinse în catagrafie, 78 sînt cu mențiunea de Ungureni și 8 de rumâni băștinași. Cum se explică acest fapt? Probabil că o parte din familiile de băștinași au fugit din cauza traiului greu. (Vezi cartea de la Constantin Brîncoveanu pentru urmărirea rumânilor fugiți (1710) [2] (vezi doc. p. 206) și altă parte a fost copleșită de numărul ungurenilor care au venit din Ardeal și în satele de pe rîul Doamnei-Mușcel, în diferite perioade (vezi doc. p. 205). Ștefan Meteș[3] scrie despre emigrările produse de răscoala lui Horea din toamna anului 1784 și despre alte emigrări în sec. XVIII—XIX, din cauza legislației medievale care s-a menținut și reformismului cu procese etc., cît și cele produse de răscoalele din: 1437, 1514, 1570 și revoluția din 1848. Citez: „În Mușcel mai cunoaștem Domneștii pe lîngă cel mai de seamă sat de ungureni Corbi, veniți în veacul al XIII-lea din Jina Sibiului, care își păstrează pînă azi portul, obiceiurile și limba caracteristică oierilor din satul de origine" [4]. Ungureni sînt și în satele Stănești și Nucșoara de pe rîul Doamnei.

La 6 iunie 1763, Constantin Cehan vodă Racoviță dă poruncă mînăstirii Argeș „a primi ungureni" pe moșia sa.[4]

În anii: 1750 și 1766, iarăși dă voie mînăstirii Argeș de a primi ungureni.

[1] Arh. St. Buc. Catagrafii nr. 55/1838 jud. Mușcel, Plasa Rîurile, satul Bădești, fila 29 v. — 39.
[2] Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VII 3 orig. rom. (vezi. doc. p. 206).
[3] Ștefan Meteș. Emigrări românești din Transilvania în sec. XIII—XX. Buc. 1971.
[4] Revista istorică a Arhivelor României „Suașul", Buc. nr. 904, p 68.

Nr.	Numele	Neamul	Căsătoriți	Vîrsta	Biru	Proprietate sau clăcaș	Meșteșug.	Pogoane lucrate	Beteșug.	Cai	Boi
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Grigore Soare	Ungur.	Ins.	60	bir.	Clăc.	Pl.				
	Safta soția sa			40	b.			3		2	2
	Ion			15				3			
	Grigore	b		7							
	Oprea			5							
	Maria			20							
	Ioana			12							
	Marta	f		10							
	Ana			2							
	Stana			8							
2	Gavrilă Nica	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl	3			
	Safta soția sa			35				3		2	
	Iosif			3							
	Nicolae	b		1/2							
	Maria	f		18							
	Marta			10							
	Bucura			7							
3	Constantin sin	Ungur.	Ins	60	bir.	cl.	pl.	3		1	2
	Radu Moga										
	Ana soția sa			45				3			
	Radu	b		13							
	Vasile			4							
	Maria	f.		10							
	Marta			8							
	Safta			6							
	Ecaterina			1/2							
4	Vasile Radu Moga	Ungur.	Ins.	40	Scut. milit.	cl.	pl.	3		2	1
	Rahira soția sa			35				3			
	Maria			19							
	Marta	f.		15							
	Marina			8							
	Ileana			4							
5	Popa Ion Lăstun	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.		3		1	4
	Maria soția sa			35				3			
	Ion			13							
	Daniil			3							
	Sultana			6							
	Ana			10							

Beteşug.	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	2	2	3								50			
	2		2			3					40			2
	1	2	1			2					60			
	2	1	15			2					67			
	1	4	2	7	8	4				5	300			3

Nr. 55 Catagrafia pe 1838. Satul Bădești, plasa Rîurile, jud. Mușcel, fila (29 v. 39)

Nr.	Numele	Neamul	Căsătoriți	Vîrsta	Biru	Propriet. sau clăcaș	Meșteșug.	Pogoane lucrate	Beteșug.	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1	Grigore Soare	Ungur.	Ins.	60	bir.	Clăc.	Pl.	3		2	2	3								50			
	Safta soția sa			40	b.			3															
	Ion			15																			
	Grigore	b		7																			
	Oprea			5																			
	Maria			20																			
	Ioana			12																			
	Marta	f		10																			
	Ana			2																			
	Stana			8																			
2	Gavrilă Nica	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl	3		2		2			3					40			2
	Safta soția sa			35				3															
	Iosif			3																			
	Nicolae	b		1/2																			
	Maria	f		18																			
	Marta			10																			
	Bucura			7																			
3	Constantin sin	Ungur.	Ins	60	bir.	cl.	pl.	3		1	2	1			2					60			
	Radu Moga							3															
	Ana soția sa			45																			
	Radu	b		13																			
	Vasile			4																			
	Maria	f.		10																			
	Marta			8																			
	Safta			6																			
	Ecaterina			1/2																			
4	Vasile Radu Moga	Ungur.	Ins.	40	Scut. milit.	cl.	pl.	3		2	1	15			2					67			
	Rahira soția sa			35				3															
	Maria			19																			
	Marta	f.		15																			
	Marina			8																			
	Ileana			4																			
5	Popa Ion Lăstun	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.		3		1	4	2	7	8	4				5	300			3
	Maria soția sa			35				3															
	Ion			13																			
	Daniil			3																			
	Sultana			6																			
	Ana			10																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
6	Nica Ispravnicelul	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	3	Vătăm. la o coastă de 2 ani trîntit de mal	1	2	
	Marta soția sa			30								
	Vasile			15								
	Toader			8								
	Ioana f.			6								
7	Marta soția (lui) Nică	—	Văd.	70								
8	Ion Nica al Popii	Ungur.	Ins.	35	Țîrc.	cl.	pl.	3				2
	Maria soția sa			35				3				
9	Ion sin Albu	Ungur.	Ins.	46	bir.	cl.	pl.	4				
	Ioana soția sa			30				2				
	Moise			3								
	Stana			13								
	Maria			1/2								
10	Dumitru Nicolae	Ungur.	Ins.	62	bir.	cl.	pl.	4				2
	Agripina soția sa			45				2				
	Moise			12								
	Neculaie			15								
11	Ion Căpitan Pascale		Ins.	45	fiu de mazil					1		
	Maria soția sa			35								
	Stana			20								
	Petrina			8								
	Ion ținganii	Țig. ai mănăst. Cozia	Recăs.	10								
	Enache			7								
	Radu			5								
	Ion			3								
12	Ion	Țig.	Ins.	35						1		
	Dumitra soția sa			25								
	Pătru			5								
	Maria			3								
13	Ion David Moga	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3				2
	Maria soția sa			35				3				
	David			7								
	Ion			6								
	Zevedei			3								
	Maria			4								

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
Vătăm. la o coastă de 2 ani trîntit de mal	1	2	1			2					30			
		2	1	2		3					30			
				2	1									
		2			4	2				20				
	1		1											
	1													
		2	1		3						67			

(continuare)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
6	Nica Ispravnicelul	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	3	Vătăm. la o coastă de 2 ani trîntit de mal	1	2	1			2					30			
	Marta soția sa			30																			
	Vasile			15																			
	Toader			8																			
	Ioana f.			6																			
7	Marta soția (lui) Nică	—	Văd.	70							2	1	2		3					30			
8	Ion Nica al Popii	Ungur.	Ins.	35	Tîrc.	cl.	pl.	3					2	1									
	Maria soția sa			35				3															
9	Ion sin Albu	Ungur.	Ins.	46	bir.	cl.	pl.	4															
	Ioana soția sa			30				2															
	Moise			3																			
	Stana			13																			
	Maria			1/2																			
10	Dumitru Nicolae	Ungur.	Ins.	62	bir.	cl.	pl.	4			2			4	2				20				
	Agripina soția sa			45				2															
	Moise			12																			
	Neculaie			15																			
11	Ion Căpitan Pascale		Ins.	45	fiu de mazil					1		1											
	Maria soția sa			35																			
	Stana			20																			
	Petrina			8																			
	Ion ţigani	Ţig. ai mănăst. Cozia	Recăs.	10																			
	Enache			7																			
	Radu			5																			
	Ion			3						1													
12	Ion	Ţig.	Ins.	35																			
	Dumitra soția sa			25																			
	Pătru			5																			
	Maria			3																			
13	Ion David Moga	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3			2	1		3						67			
	Maria soția sa			35				3															
	David			7																			
	Ion			6																			
	Nevedei			3																			
	Maria			4																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8
14	Moise David Moga Maria soția sa Gheorghe — b.	Ungur.	Ins.	30 25 1	bir.	cl.	pl.	4
15	Zuța lui David		Văd.	75				
16	Iacov Maricoiu Marta soția sa Oprea	Ungur.	Ins.	60 50 15	bir.	cl.	pl.	2 2
17	Ioan Zevedei Magdalina soția sa Ion Dumitru	Ungur.	Ins.	30 25 8 5	bir.	cl.	pl.	2 2
18	Ion Radu Sitea Maria soția sa Moise Nicolaie Vasile Maria Bucura Marta	Ungur.	Ins.	55 40 12 8 6 16 10 2	bir.	cl.	pl.	3 3
19	Ștefan Albu Ana soția sa Ion Iacov Moise Nicolae Lionte Ștefan Maria Ana	Ungur.	Ins.	53 35 15 13 10 7 4 2 8 1	bir.	cl.	pl.	3 3
20	Gheorghe Albu Stanca soția sa Nicolae Vasile Dumitru Ioana Magdalena	Ungur.	Ins.	40 30 15 6 3 8 2	bir.	cl.	pl.	2 3 3
21	Toader Cojocaru Maria soția sa Daniil Constantin Florea Maria Nastasia	Român	Ins.	50 32 11 4 4 7 2	bir.	cl.	pl.	2

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
4			2	1								67			
2 2			2	1	10							20			
2 2				1								31			
3 3			2	1		6						50			
3 3				2	2		3					30			2
2 3			2		6	6						20			
3 2			2	1		5	2					50			

(continuare)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
14	Moise David Moga	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	4			2	1								67			
	Maria soția sa			25																			
	Gheorghe — b.			1																			
15	Zuța lui David		Văd.	75																			
16	Iacov Maricoiu	Ungur.	Ins.	60	bir.	cl.	pl.	2			2	1	10							20			
	Marta soția sa			50				2															
	Oprea			15																			
17	Ioan Zevedei	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	2				1								31			
	Magdalina soția sa			25				2															
	Ion			8																			
	Dumitru			5																			
18	Ion Radu Sitea	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.	pl.	3			2	1		6						50			
	Maria soția sa			40				3															
	Moise			12																			
	Nicolaie			8																			
	Vasile			6																			
	Maria			16																			
	Bucura			10																			
	Marta			2																			
19	Ștefan Albu	Ungur.	Ins.	53	bir.	cl.	pl.	3				2	2		3					30			2
	Ana soția sa			35				3															
	Ion			15																			
	Iacov			13																			
	Moise			10																			
	Nicolae			7																			
	Lionte			4																			
	Ștefan			2																			
	Maria			8																			
	Ana			1																			
20	Gheorghe Albu	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	2			2		6	6						20			
	Stanca soția sa			30				3															
	Nicolae			15																			
	Vasile			6																			
	Dumitru			3																			
	Ioana			8																			
	Magdalena			2				3			2	1		5	2					50			
21	Toader Cojocaru	Român	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	2															
	Maria soția sa			32																			
	Daniil			11																			
	Constantin			4																			
	Florea			4																			
	Maria			7																			
	Nastasia			2																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
22	Pătru Olteanu	Român	Ins.	80	bir.	cl.	pl.	2		
	Stana soția sa			60				1		
	Preda			20						
	Andrei									
23	Nicolaie Cojocaru	Român	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	2		
	Lița soția sa			40				2		
	Daniil			20						
	Ion			15						
	Iacov			7						
24	Rahira Nistoroaia	Român	Văd.	70		cl.	1	1/2		
	Ion			16			1	1/2		
	Maria			8						
25	Moise Socianu	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3		
	Anastasia soția sa			30				3		
	Ion			9						
	Bucur			7						
	Sofia			5						
	Maria			3						
26	Moise Schiopu	Ungur.	Ins.	52	bir.	cl.	pl.	3	Stricat de urs la un picior	
	Maria soția sa			30			1	1/2		
	Pătru			10						
	Ioan			9						
27	Ion Lăncioiu	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	3	De 9 ani ani cu dureri picioare	
	Paraschiva soția sa			36						
	Nicolaie			6						
28	Bucur Lăncioiu	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	2		
	Maria soția sa			30				2		
	Ion			9						
	Lazăr			8						
	Nicolaie			3						
	Elisabeta			2						
29	Iosif Gavrilă	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	3		
	Magdalena soția sa			30				3		
	Neculaie b.			10						

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2 1				2		3						20			
2 2												50			
1/2 1/2			2									20			3
3 3			2	1		5									
3	Stricat de urs la un picior			2			5	2				10			
1/2															
3	De 9 ani ani cu dureri picioare											30			3
2 2												25			
3 3		1	2	1			4					60			

(continuare)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
22	Pătru Olteanu	Român	Ins.	80	bir.	cl.	pl.	2				2		3						20			
	Stana soția sa			60				1															
	Preda			20																			
	Andrei																						
23	Nicolaie Cojocaru	Român	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	2												50			
	Lița soția sa			40				2															
	Daniil			20																			
	Ion			15																			
	Iacov			7																			
24	Rahira Nistoroaia	Român	Văd.	70		cl.	1	1/2			2									20			3
	Ion			16			1	1/2															
	Maria			8																			
25	Moise Socianu	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3			2	1		5									
	Anastasia soția sa			30				3															
	Ion			9																			
	Bucur			7																			
	Sofia			5																			
	Maria			3																			
26	Moise Schiopu	Ungur.	Ins.	52	bir.	cl.	pl.	3	Stricat de urs la un picior			2			5	2				10			
							1	1/2															
	Maria soția sa			30																			
	Pătru			10																			
	Ioan			9																			
27	Ion Lăncioiu	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	3	De 9 ani ani cu dureri picioare											30			3
	Paraschiva soția sa			36																			
	Nicolaie			6																			
28	Bucur Lăncioiu	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	2												25			
	Maria soția sa			30				2															
	Ion			9																			
	Lazăr			8																			
	Nicolaie			3																			
	Elisabeta			2																			
29	Iosif Gavrilă	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	3		1	2	1			4					60			
	Magdalena soția sa			30				3															
	Neculaie b.			10																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
30	Ion Nica Simion	Ungur.	Ins.	32	bir.	cl.	pl.			1	
	Ana soția sa			20				4			
	Neculaie			2				2			
	Maria			4							
	Zoița			1/2							
31	Mihai Butaru	Ungur.	Ins.	70	bir.	cl.	pl.			2	
	Maria soția sa			50				3			
	Ian			20				3			
	Nicolae			16							
	Ion			12							
	Marta			8							1
32	Damaschin Bucur	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	3			
	Nastasia soția sa			35				3			
	Bucur			5							
33	Mihai Moeceanu	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	1			
	Bucura soția sa			35				3			
	Ion			12							
	Nicolaie			8							
	Pantelimon			1/2							4
	Marta			2							
34	Dumitru Radu	Ungur.	Văduv	50	bir.	cl.	pl.	3	Proști din naștere		
	Iacov			8				3			
	Maria			15							2
	Sultana			12							
35	Moise Ștefan	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3			
	Paraschiva soția sa			25				3			
	Ion			7							
	Pătru			5							
	Maria			3							
36	Ștefan Pămîntean	Ungur.	Ins.	90					Proastă din naște.		
	Zuța soția sa			75							
	Magdalena			20							2
37	Nica Eftimie	Ungur.	Ins.	40	diacon			3			
	Maria soția sa			30				3			
	Moise			7							
	Nicolae			3							
	Maria			15							
	Bucura			1/2				3			
38	Maria Popa Moise	Ungur.	Văduvă	30			pl.	3			
	Danila			7							
	Maria			4							

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
4 2		1	2									20			
3 3		2	2				3					30			
3 3		1	2	2			2					20			
1 3			2	2	15		2					25			
3 3	Proști din naștere	4		2								30			
3 3		2	1			3						30			
3 3	Proastă din naște.	2	1									36			
3 3			2									20			

(continuare)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
30	Ion Nica Simion	Ungur.	Ins.	32	bir.	cl.	pl.			1	2												
	Ana soția sa			20				4												20			
	Neculaie			2				2															
	Maria			4																			
	Zoița			1/2																			
31	Mihai Butaru	Ungur.	Ins.	70	bir.	cl.	pl.			2	2				3								
	Maria soția sa			50				3												30			
	Ian			20				3															
	Nicolae			16																			
	Ion			12																			
	Marta			8																			
32	Damaschin Bucur	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.			1	2	2			2					20			
	Nastasia soția sa			35				3															
	Bucur			5				3															
33	Mihai Moeceanu	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.				2	2	15		2					25			
	Bucura soția sa			35				1															
	Ion			12				3															
	Nicolaie			8																			
	Pantelimon			1/2																			
	Marta			2																			
34	Dumitru Radu	Ungur.	Văduv	50	bir.	cl.	pl.	3	Proști din naștere	4		2								30			
	Iacov			8				3															
	Maria			15																			
	Sultana			12																			
35	Moise Ștefan	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3		2	1			3						30			
	Paraschiva soția sa			25				3															
	Ion			7																			
	Pătru			5																			
	Maria			3																			
36	Ștefan Pămîntean	Ungur.	Ins.	90					Proastă din naşt.														
	Zuța soția sa			75																			
	Magdalena			20						2	1									36			
								3															
37	Nica Eftimie	Ungur.	Ins.	40	diacon			3															
	Maria soția sa			30																			
	Moise			7																			
	Nicolae			3																			
	Maria			15							2									20			
	Bucura			1/2				3															
38	Maria Popa Moise	Ungur.	Văduvă	30			pl.	3															
	Danila			7																			
	Maria			4																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
39	Moise Anaftanail b. Marta f. Maria Sultana	Ungur.		12 10 7 4					Proşti	
40	Neculaie Drăgătan [1] Floarea soția sa Maria	Ungur.	Ins.	34 25 3	bir.	cl.	pl.	2 3		
41	Daniil	Ungur.	Văduv	75	boer de neam	cl.		4 2		
42	Ion sin Diacon Stana soția sa Maria Ecaterina Safta diaconului Nica	Ungur.	Ins. Văduvă	35 25 3 1 70	bir.	cl.	pl.	3	Beteag la o coastă și o mînă de 3 ani	3
43	Pătru Brezeanu Maria soția sa Ioan Ioana Maria Magdalena	Ungur.	Ins.	45 35 13 9 6 4	bir.	cl.	pl.	3 3		6
44	Ioan Diaconu Grigore Bucura soția sa	Ungur.	Ins.	40 35	bir.	cl.	pl. 1	3 1/2		
45	Sava Luchi Beldea Ion sin ego Bucura soția sa Sava fată	Ungur.	Văduv Ins.	56 30 25 5	bir.	cl.	pl.	2 2	Șchiop de un picior de 2 ani	1 2
46	Naftul Baciu Maria soția sa Safta Bucura Sava	Ungur.	Ins.	35 25 8 3 1/2	bir.	cl.	pl.	2		

[1] Necolaie Drăgătan, care probabil mai tîrziu a devenit Drăguşan.

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	Proşti														
2 3			2	1	6							25			
4 2			2	2								150			
3	Beteag la o coastă şi o mînă de 3 ani	3	2	1								15			
3 3		6			30		3					150			
3 1/2			2									150			
2	Şchiop de un picior de 2 ani	1	2	1	10		3					110			
2 2		2	1	10		3						20			

0	1	2	3	4	5	6	7	8
39	Moise Anaftanail b.	Ungur.		12				
	Marta			10				
	Maria f.			7				
	Sultana			4				
40	Neculaie Drăgătan [1]	Ungur.	Ins.	34	bir.	cl.	pl.	2
	Floarea soția sa			25				3
	Maria			3				
41	Daniil	Ungur.	Văduv	75	boer de neam	cl.		4
								2
42	Ion sin Diacon	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3
	Stana soția sa			25				
	Maria			3				
	Ecaterina			1				
	Safta diaconului Nica		Văduvă	70				
43	Pătru Brezeanu	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	3
	Maria soția sa			35				3
	Ioan			13				
	Ioana			9				
	Maria			6				
	Magdalena			4				
44	Ioan Diaconu Grigore	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3
	Bucura soția sa			35			1	1/2
45	Sava Luchi Beldea	Ungur.	Văduv	56	bir.	cl.	pl.	2
	Ion sin ego		Ins.	30				
	Bucura soția sa			25				
	Sava fată			5				
46	Naftul Baciu	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			25				2
	Safta			8				
	Bucura			3				
	Sava			1/2				

[1] Necolaie Drăgătan, care probabil mai tîrziu a devenit Drăguşan.

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
Proşti														
		2	1	6							25			
		2	2								150			
Beteag la o coastă şi o mînă de 3 ani	3	2	1								15			
	6			30		3					150			
		2									150			
Şchiop de un picior de 2 ani	1	2	1	10		3					110			
	2	1	10		3						20			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
47	Maria lui Neculai		Vă-duvă	60						
	Vasile — b.			6						
48	Ion Popa Moise	Ungur.	Ins.	30	Ţîrc.	cl.	pl.	3		
	Bucura soția sa			20						2
	Ion — b.			4						
49	Ion al Uții	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	2		
	Maria soția sa			30				2		
	Neculaie			8						
	Năftică			3						
50	Maria fata popii Neculaie		fată	15		cl.		4		
	Bucura lui Samoilă		Vă-duvă	80				2		2
51	Ion Ion Albu	Ungur.	Ins.	20	bir.	cl.	pl.			
	Maria soția sa			17						
52	Nițu sin Dochina	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	2		
	Chiva soția sa			25				$1^1/_2$		
	Moise			6						
53	Moise Nicolaie Tăbăcea	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3		
	Safta soția sa			25				3		
	Nicolaie			16						
	Matei			1						
	Maria			4						
54	Bucur Ion Moraru	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	4		
	Bucura soția sa			25				2		
	Ion			10						
	Iosif			6						
	Bucur			4						
55	Moise Radu Sitea	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	3		
	Maria soția sa			25				2		
	Chiva			8						
	Maria			5						
56	Marta preoteasa		Vă-duvă	50		cl.		3		
	Neculaie — b.			17				3		
	Dinu Cărturaru			74						
	Maria — f.			30					Proastă din naș. surdă	2

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
3	2	1			2						20			
2 2														
4 2	2	2			3						35			
2 $1^1/_2$		1			2						20			
3 3		2	2	10		1					30			
4 2		1	2			1					30			
3 2		2	1			1					20			
3 3		2	2			6					100			
Proastă din naşt. surdă														

0	1	2	3	4	5	6	7	8
47	Maria lui Neculai							
	Vasile — b.		Vă-duvă	60				
48	Ion Popa Moise			6				
	Bucura soția sa	Ungur.	Ins.	30	Țîrc.	cl.		
	Ion — b.			20			pl.	
49	Ion al Uții			4				3
	Maria soția sa	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.		
	Neculaie			30			pl.	
	Năftică			8				2
50	Maria fata popii Neculaie			3				2
	Bucura lui Sămoilă		fată	15				
			Vă-duvă	80		cl.		4
51	Ion Ion Albu							2
	Maria soția sa	Ungur.	Ins.	20	bir.	cl.		
				17			pl.	
52	Nițu sin Dochina							
	Chiva soția sa	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.		
	Moise			25			pl.	2
				6				$1^1/_2$
53	Moise Nicolaie Tăbăcea	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.		
	Safta soția sa			25			pl.	3
	Nicolaie			16				3
	Matei			1				
	Maria			4				
54	Bucur Ion Moraru	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.		
	Bucura soția sa			25			pl.	4
	Ion			10				2
	Iosif			6				
	Bucur			4				
55	Moise Radu Sitea	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.		
	Maria soția sa			25			pl.	3
	Chiva			8				2
	Maria			5				
56	Marta preoteasa		Vă-duvă	50		cl.		3
								3
	Neculaie — b.			17				
	Dinu Cărturaru			74				
	Maria — f.			30				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	2	1			2						20			
	2	2			3						35			
		1			2						20			
		2	2	10		1					30			
		1	2			1					30			
		2	1			1					20			
		2	2			6					100			
Proastă din naşt. surdă														

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
57	Coman Zet Popa Moise	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3	surd	1
	Maria soția sa			20						
	Ion			2						
	Ioana			1						
58	Bucura lui Samoilă	Ungur.	Văduvă	60		cl.	pl.	3		
	Pavel b.			20				2		
59	Ion Nica Rodoș	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.		3		
	Safta soția sa			35				2		
	Dumitru			10						
	Moise			3						
	Gherghina			16						
	Maria			8						
60	Moise Rodoș	Ungur.	Ins.	29	bir.	cl.	pl.	1	1/2	
	Vuța soția sa			20				1		
	Maria — f.			1						
61	Ion Zăbărîngă	Ungur.	Ins.	80	bir.	cl.	pl.	1	surpat de 15 ani	
	Vuța soția sa			60						
62	Ion Iacov	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	1		
	Magdalina soția sa			30				1/2		
	Oprea			3						
	Floarea			7						
	Ioana			5						
63	Mihai sin Silișteanu	Ungur.	Ins.	70	bir.	cl.	pl.	3	surpat de 3 ani	1
	Rahira soția sa			55				3		
	Ion			20						
64	Pătru Ilincăi	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3		
	Bica soța sa			28				3		
	Năstase			9						
	Nicolaie			5						
65	Nicolaie Zuranca	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	2 1/2		
	Neacșa soția sa			25				1 1/2		
	Maria — f.			1/2						
66	Toader sin Toader Silișteanu	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	2 1/2		
	Vuța soția sa			30				2 1/2		
	Bucura			14						
	Marin			7						
	Neacșa			3						
	Ion			1						

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
3	surd	1				2	2								
3 2			2	1		1						20			
3 2			2	1		1						30			1
1 1	1/2		2	1		1						20			
1	surpat de 15 ani											20			
1 1/2															
3 3	surpat de 3 ani	1	2	1	10							40			2
3 3			2	1		4						60			1
1/2 1/2												50			4
1/2			2	1		5						50			4
1/2															

(continuare)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
57	Coman Zet Popa Moise	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3	surd	1				2	2								
	Maria soția sa			20																			
	Ion			2																			
	Ioana			1																			
58	Bucura lui Samoilă	Ungur.	Văduvă	60		cl.	pl.	3			2	1		1						20			
	Pavel b.			20				2															
59	Ion Nica Rodoș	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.		3			2	1		1						30			1
	Safta soția sa			35				2															
	Dumitru			10																			
	Moise			3																			
	Gherghina			16																			
	Maria			8																			
60	Moise Rodoș	Ungur.	Ins.	29	bir.	cl.	pl.	1	1/2		2	1		1						20			
	Vuța soția sa			20				1															
	Maria — f.			1																			
61	Ion Zăbăringă	Ungur.	Ins.	80	bir.	cl.	pl.	1	surpat de 15 ani											20			
	Vuța soția sa			60																			
62	Ion Iacov	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	1															
	Magdalina soția sa			30				1/2															
	Oprea			3																			
	Floarea			7																			
	Ioana			5																			
63	Mihai sin Silișteanu	Ungur.	Ins.	70	bir.	cl.	pl.	3	surpat de 3 ani	1	2	1	10							40			2
	Rahira soția sa			55				3															
	Ion			20																			
64	Pătru Ilincăi	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	3			2	1		4						60			1
	Bica soța sa			28				3															
	Năstase			9																			
	Nicolaie			5																50			4
65	Nicolaie Zuranca	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	2 1/2															
	Neacșa soția sa			25				1 1/2															
	Maria — f.			1/2																			
66	Toader sin Toader Silișteanu	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	2 1/2			2	1		5						50			4
	Vuța soția sa			30				2 1/2															
	Bucura			14																			
	Marin			7																			
	Neacșa			3																			
	Ion			1																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
67	Pavel Silișteanu	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.	pl.	3	Cu mîinile chircite de 10 ani
	Ana soția sa			30				2	
	Petre			12					
	Dumitru			2					
	Maria			9					
	Florea			7					
	Ioana			5					
68	Moise Ion Silișteanu	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	1	Gangrenă la picior
	Maria soția sa			40					
69	Grigore Vlad — Silișteanu	Ungur.	Ins.	80	bir.	cl.	pl.	6	
	Joița soția sa			55				1	
	Ion			13					
	Bucura			19					
	Maria — f.			8					
70	Dinu Moise Rodoș	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	2	
	Marta soția sa			30				1 1/2	
	Iacov — b.			3					
	Maria — f.			5					
71	Micu Toader — Silișteanu	Ungur.	Ins.	68	bir.	cl.	pl.	1 1/2	Cu boala epilepsie
	Maria soția sa			90				1 1/2	
72	Ion sin Gheorghe	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	1 1/2	
	Floarea soția sa			30				1 1/2	
	Gheorghe			13					
	Pătru			1/2					
	Maria — f.			10					
	Ioana — f.			5					
73	Dobre Zet Nilă	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	1 1/2	
	Maria soția sa			25				1 1/2	
	Luță			5					
	Bucura			2					
74	Ion Maria	Ungur.	Ins.	35	bir.			2 1/2	
	Magdalina soția sa			25				2 1/2	
75	Natanică sin Pătru	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.	pl.	2	
	Floarea soția sa			45				1 1/2	
	Maria			10					
	Bucura			6					
76	Mihai Luca Beldea	Ungur.	Ins.	25	bir.	cl.	pl.	3	
	Marta soția sa			18				2	
	Maria			3					

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
3 2	Cu mîinile chircite de 10 ani	2				1						35			1
1	Gangrenă la picior											5			
6 1			2	1								40			
2 1 1/2												5			
1 1/2 1 1/2	Cu boala epilepsie		1	1			1					20			1
1 1/2 1 1/2			2	1			2					30			
1 1/2 1 1/2			2	1		3	2					10			
2 1/2 2 1/2			2	2		1						20			
2 1 1/2		2		1								15			
3 2		2	2	1	15							20			2

225

0	1	2	3	4	5	6	7	8
67	Pavel Silișteanu	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.	pl.	3
	Ana soția sa			30				2
	Petre			12				
	Dumitru			2				
	Maria			9				
	Florea			7				
	Ioana			5				
68	Moise Ion Silișteanu	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	1
	Maria soția sa			40				
69	Grigore Vlad — Silișteanu	Ungur.	Ins.	80	bir.	cl.	pl.	6
	Joița soția sa			55				1
	Ion			13				
	Bucura			19				
	Maria — f.			8				
70	Dinu Moise Rodoș	Ungur.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	2
	Marta soția sa			30				1 1/2
	Iacov — b.			3				
	Maria — f.			5				
71	Micu Toader — Silișteanu	Ungur.	Ins.	68	bir.	cl.	pl.	1 1/2
	Maria soția sa			90				1 1/2
72	Ion sin Gheorghe	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	1 1/2
	Floarea soția sa			30				1 1/2
	Gheorghe			13				
	Pătru			1/2				
	Maria — f.			10				
	Ioana — f.			5				
73	Dobre Zet Nilă	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	1 1/2
	Maria soția sa			25				1 1/2
	Luță			5				
	Bucura			2				
74	Ion Maria	Ungur.	Ins.	35	bir.			2 1/2
	Magdalina soția sa			25				2 1/2
75	Natanică sin Pătru	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.	pl.	2
	Floarea soția sa			45				1 1/2
	Maria			10				
	Bucura			6				
76	Mihai Luca Beldea	Ungur.	Ins.	25	bir.	cl.	pl.	3
	Marta soția sa			18				2
	Maria			3				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
Cu mîinile chircite de 10 ani	2				1						35			1
Gangrenă la picior											5			
		2	1								40			
											5			
Cu boala epilepsie		1	1			1					20			1
		2	1			2					30			
		2	1		3	2					10			
		2	2		1						20			
	2		1								15			
	2	2	1	15							20			2

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
77	Vasile sin Vasile	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.	pl.			
	Maria soția sa			40				2		
	Ion			14						
	Gligore			8						
	Neculae			5						
	Maria			19						
	Bucura			15						
78	Mitul sin Vasile	Ungur.	Ins.	44	bir.	cl.	pl.	2		
	Maria soția sa			29						
	Ion			7						
	Maria			9						
	Ioana			4						
	Safta			2						
79	Maria lui Ion	Ungur.	Văd.	35	bir.	cl.	pl.	3		
	Ion			10				2		
	Bucur			7						
	Paraschiva			5						
	Maria			3						
80	Moise Vasile	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	2		
	Bucura soția sa			35				3		
	Neculae			15						
	Ion			9						
	Dumitra			4						
	Maria			20						
	Ioana			7						
81	Luca Eftimie	Ungur.	Ins.	70	bir.	cl.	pl.	3		
	Ana soția sa			55				2		
	Dan zet Luca			30						
	Marta soția sa			20						
	Maria			3						
82	Radu Stoica	Rom.	Ins.	57	bir.	cl.	pl.	2		
	Maria soția sa			35				2		
83	Iordache Tiriba	Rom.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3		
	Safta soția sa			32				3		
	Constantin			14						
	Toma — b.			7						
	Ion — b.			5						
	Gheorghe — b.			1						
	Maria — f.			12						
	Joița — f.			3						
84	Maria lui Nițu Tiriba	Rom.	Văd.	50						
	Stana fete—surori			35						
	Ioana			30						

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2			2	1	20							30			
2			2	1	8		3								
3 2			2	1	5		2					15			
2 3			2	1	4		3					5			
3 2			2	2			3					260			1
2 2			2									20			
3 3			2	1			3								
				1								200			

0	1	2	3	4	5	6	7	8
77	Vasile sin Vasile	Ungur.	Ins.	55	bir.	cl.	pl.	
	Maria soția sa			40				2
	Ion			14				
	Gligore			8				
	Neculae			5				
	Maria			19				
	Bucura			15				
78	Mitul sin Vasile	Ungur.	Ins.	44	bir.	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			29				
	Ion			7				
	Maria			9				
	Ioana			4				
	Safta			2				
79	Maria lui Ion	Ungur.	Văd.	35	bir.	cl.	pl.	3
	Ion			10				2
	Bucur			7				
	Paraschiva			5				
	Maria			3				
80	Moise Vasile	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	2
	Bucura soția sa			35				3
	Neculae			15				
	Ion			9				
	Dumitra			4				
	Maria			20				
	Ioana			7				
81	Luca Eftimie	Ungur.	Ins.	70	bir.	cl.	pl.	3
	Ana soția sa			55				2
	Dan zet Luca			30				
	Marta soția sa			20				
	Maria			3				
82	Radu Stoica	Rom.	Ins.	57	bir.	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			35				2
83	Iordache Tiriba	Rom.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3
	Safta soția sa			32				3
	Constantin			14				
	Toma — b.			7				
	Ion — b.			5				
	Gheorghe — b.			1				
	Maria — f.			12				
	Joița — f.			3				
84	Maria lui Nițu Tiriba	Rom.	Văd.	50				
	Stana fete—surori			35				
	Ioana			30				

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
		2	1	20							30			
		2	1	8		3								
		2	1	5		2					15			
		2	1	4		3					5			
		2	2			3					260			1
		2									20			
		2	1			3								
			1								200			

0	1	2	3	4	5	6	7	8
85	Ion Moise Radu	Rom.	Ins.	49	bir.			3
	Bucura soția sa			35				2
	Ion			10				
	Bucur			7				
	Mihai			1				
86	Bănică sin Dobre	Rom.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3
	Safta soția sa			35				2
	Ion			14				
	Radu			12				
	Păun zis Samoilă			5				
	Maria			9				
	Ilinca			7				
87	Ilinca lui Bucur	Ungur.	Văd.	50				2
	Ion			23				
	Maria			15				
	Nastasia			6				
88	Barbu sin Toader	Ungur.	Ins.	54	bir.	cl.	pl.	2
	Magdalina soția sa			35				2
	Ion			15				
	Radu			13				
	Gheorghe			11				
	Moise			7				
	Maria			9				
	Paraschiva			5				
	Safta			3				
89	Moise Lăutaru	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	1
	Sultana soția sa			25				
	Ion			19				
	Moise			10				
	Mihai			8				
	Dobra			16				
90	Moise Cojocaru	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	2
	Paraschiva soția sa			35				3
	Ioana			7				
91	Ion Voica	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	2
	Ana soția sa			40				1
92	Nicolaie Moise Rodoș	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	2
	Bucura soția sa			35				1
	Ioan			10				
	Bartolomei			8				
	Maria			5				
	Duță			2				

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
3 2			1	2	1		3								
3 2				2	1		4					20			
2				2			1								
2 2			2				3								
1												5			
2 3		2	1			2						15			
2 1						2						20			
2 1			1			2						50			

(continuare)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
85	Ion Moise Radu	Rom.	Ins.	49	bir.			3			1	2	1		3								
	Bucura soția sa			35				2															
	Ion			10																			
	Bucur			7																			
	Mihai			1																			
86	Bănică sin Dobre	Rom.	Ins.	40	bir.	cl.	pl.	3				2	1		4					20			
	Safta soția sa			35				2															
	Ion			14																			
	Radu			12																			
	Păun zis Samoilă			5																			
	Maria			9																			
	Ilinca			7																			
87	Ilinca lui Bucur	Ungur.	Văd.	50				2				2			1								
	Ion			23																			
	Maria			15																			
	Nastasia			6																			
88	Barbu sin Toader	Ungur.	Ins.	54	bir.	cl.	pl.	2			2				3								
	Magdalina soția sa			35				2															
	Ion			15																			
	Radu			13																			
	Gheorghe			11																			
	Moise			7																			
	Maria			9																			
	Paraschiva			5																			
	Safta			3																			
89	Moise Lăutaru	Ungur.	Ins.	35	bir.	cl.	pl.	1												5			
	Sultana soția sa			25																			
	Ion			19																			
	Moise			10																			
	Mihai			8																			
	Dobra			16																			
90	Moise Cojocaru	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	2		2	1			2						15			
	Paraschiva soția sa			35				3															
	Ioana			7																			
91	Ion Voica	Ungur.	Ins.	30	bir.	cl.	pl.	2						2						20			
	Ana soția sa			40				1															
92	Nicolaie Moise Rodoș	Ungur.	Ins.	45	bir.	cl.	pl.	2			1			2						50			
	Bucura soția sa			35				1															
	Ioan			10																			
	Bartolomei			8																			
	Maria			5																			
	Duță			2																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8
93	Samoilă Firu Marta soția sa Bucur Vuța Paraschiva Magdalina	Ungur.	Ins.	50 30 8 10 6 1/2	bir.	cl.	pl.	3 2
94	Ion Samoilă Miu Stanca soția sa Pavel Maria	Ungur.	Ins.	22 18 2 1/2	bir.	cl.	pl.	2 3
95	Moise zet Iacov Safta soția sa Maria — f. Ion — b.	Ungur.	Ins.	25 20 6 3	bir.	cl.	pl.	2 1
								418

Adică nouăzeci și cinci familii patru sute optsprezece pogoane cu grîu, porumb și și cinci oi, una sută optsprezece rîmători, patruzeci și două capre, trei mii una sută

Suptocîrmuitor
Mihai Micescu

Populația satului Bădești.

In anul 1835 în satul Bădești erau 75 de așezări omenești.[1]
„ 1838 „ „ „ 95 de familii cu 429 (217 b) (212 f) locuitori[2]
„ 1861 „ „ „ 127 de case și 130 de familii[3]
„ 1861 „ „ „ 113 familii[4]
„ 1865 „ „ „ 115 case și 120 familii[5]
„ 1872 populația satului Bădești era de 600 locuitori[6]
„ 1898 „ era de 849 locuitori 449 f. și 400 b. între care 25 de țigani, satul avea 150 familii și 159 case)[7]

[1] Giurescu C.C. — Principatele Române, la începutul sec. al XIX, București, 1957 p.
[2] Catagrafia jud. Mușcel nr. 55/1838, Plasa Rîurile, Arh. St. Buc.
[3] BAR. II. 11944. Indicele după județie a comunelor orășane și rurale din Muntenia.
[4] Arh. St. Buc. Fondul reforma agrară din 1864, jud. Mușcel
[5] BAR. II. 11944. Indicele după județie a comunelor orășane și rurale din Muntenia.
[6] Dimitrie Frunzescu, dicț. topografic și statistic al României p. 16, 1872, Buc.
[7] Marele dicț. geografic al Rom. de G.D. Lahovari, vol. I, p. 208; C. Alessandrescu dicț. geografic al jud. Mușcel, 1893.

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	2	1			1									
		2	2			1								
											30			
	32	131	80	185	42	118					3173			32

fînețe, treizeci și doi cai, una sută treizeci și unu boi, optzeci vaci, una sută opt zeci șaptezeci și trei pruni și treizeci și doi meri, peri și altele.

În anul 1909 în satul Bădești erau 228 familii cu 1025 suflete[1].
„ 1930 „ „ „ 1268 locuitori (590 b) și (678 f)[2].
„ 1960 Comuna Pietroșani (Pietroșani, Vărzoroaia și Bădești) aveau o populație de 3387 locuitori (1614 b) și (1773 f.)[3]

Populația satului Bădești a scăzut în primul război mondial, care a lăsat goluri însemnate în rîndurile ei.

Pe monumentul eroilor din satul respectiv sînt încrustate numele a treizeci și nouă ostași, fii ai satulului Bădești care au presărat cu trupurile lor pâmîntul țării, prin munții, văile și cîmpiile pe unde i-a purtat frontul.

[1] Arh. St. Buc. Anuar 1909 p. 93 (Administrația casei Bisericii).
[2] Direcția județeană de statistică din Municipiul Pitești.
[3] Anuarul statistic al regiunii Pitești pe 1960.

0	1	2	3	4	5	6	7	8
93	Samoilă Firu	Ungur.	Ins.	50	bir.	cl.	pl.	3
	Marta soția sa			30				2
	Bucur			8				
	Vuța			10				
	Paraschiva			6				
	Magdalina			1/2				
94	Ion Samoilă Miu	Ungur.	Ins.	22	bir.	cl.	pl.	2
	Stanca soția sa			18				3
	Pavel			2				
	Maria			1/2				
95	Moise zet Iacov	Ungur.	Ins.	25	bir.	cl.	pl.	2
	Safta soția sa			20				1
	Maria — f.			6				
	Ion — b.			3				
								418

Adică nouăzeci și cinci familii patru sute optsprezece pogoane cu grîu, porumb și și cinci oi, una sută optsprezece rîmători, patruzeci și două capre, trei mii una sută

Suptocîrmuitor
Mihai Micescu

Populația satului Bădești.

In anul 1835 în satul Bădești erau 75 de așezări omenești.[1]
„ 1838 „ „ „ 95 de familii cu 429 (217 b) (212 f) locuitori[2]
„ 1861 „ „ „ 127 de case și 130 de familii[3]
„ 1861 „ „ „ 113 familii[4]
„ 1865 „ „ „ 115 case și 120 familii[5]
„ 1872 populația satului Bădești era de 600 locuitori[6]
„ 1898 „ era de 849 locuitori 449 f. și 400 b. între care 25 de țigani, satul avea 150 familii și 159 case)[7]

[1] Giurescu C.C. — Principatele Române, la începutul sec. al XIX, București, 1957 p.
[2] Catagrafia jud. Mușcel nr. 55/1838, Plasa Rîurile, Arh. St. Buc.
[3] BAR. II. 11944. Indicele după județie a comunelor orășane și rurale din Muntenia.
[4] Arh. St. Buc. Fondul reforma agrară din 1864, jud. Mușcel
[5] BAR. II. 11944. Indicele după județie a comunelor orășane și rurale din Muntenia.
[6] Dimitrie Frunzescu, dicț. topografic și statistic al României p. 16, 1872, Buc.
[7] Marele dicț. geografic al Rom. de G.D. Lahovari, vol. I, p. 208; C. Alessandrescu dicț. geografic al jud. Mușcel, 1893.

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	2	1			1									
		2	2			1								
											30			
	32	131	80	185	42	118					3173			32

fînețe, treizeci și doi cai, una sută treizeci și unu boi, optzeci vaci, una sută opt zeci șaptezeci și trei pruni și treizeci și doi meri, peri și altele.

În anul 1909 în satul Bădești erau 228 familii cu 1025 suflete[1].
„ 1930 „ „ „ 1268 locuitori (590 b) și (678 f)[2].
„ 1960 Comuna Pietroșani (Pietroșani, Vărzoroaia și Bădești) aveau o populație de 3387 locuitori (1614 b) și (1773 f.)[3]

Populația satului Bădești a scăzut în primul război mondial, care a lăsat goluri însemnate în rîndurile ei.

Pe monumentul eroilor din satul respectiv sînt încrustate numele a treizeci și nouă ostași, fii ai satului Bădești care au presărat cu trupurile lor pămîntul țării, prin munții, văile și cîmpiile pe unde i-a purtat frontul.

[1] Arh. St. Buc. Anuar 1909 p. 93 (Administrația casei Bisericii).
[2] Direcția județeană de statistică din Municipiul Pitești.
[3] Anuarul statistic al regiunii Pitești pe 1960.

Monumentul eroilor din satul Bădești

Iată numele lor:

Bădești

Eroii morți în războiul pentru întregirea neamului:

1. Alexandru Petrescu — locotenent
2. Nicolae D. Țițescu — sergent
3. Gh. I. Drăgușanu — sergent
4. Ion D. Plopeanu — sergent
5. Florian I. Ionescu — sergent
6. Petre M. Petre — caporal
7. Ion V. Zevedei — caporal
8. Ion I. Alboiu — soldat
9. Iosif I. V. Nicu — soldat
10. Nicolaie V. Ștefan — soldat
11. Ion N. Drăgușanu — soldat
12. Florian M. Ștefănescu — soldat
13. Nicolaie B. Gh. Toma — soldat
14. Dumitru I. Plopeanu — soldat
15. Vasile N. Dan — soldat
16. Dumitru D. Stoica — soldat
17. Ion P. Zevedei — soldat
18. Toader I. Dobrinoiu — soldat
19. Ion M. Miculeci — soldat
20. Dumitru M. Mincu — soldat
21. Ion B. Bucurel — soldat
22. Nicolaie T. Dobrinoiu — soldat

23. Moise M. Poiană — soldat
24. Nicolaie N. Băhneanu — soldat
25. Virgiliu I. Ștefan — soldat
26. Gheorghe T. Lemnaru — soldat
27. Gheorghe N. Titianu — soldat
28. Gheorghe I. Dobrinoiu — soldat
29. Gheorghe N. Staicu — soldat
30. Ilie Gh. Oprescu — soldat
31. Petre M. Barbu — soldat
32. Ilie T. Lemnaru — soldat
33. Ion P. Lăstun — soldat
34. Gheorghe N. N. Stan — soldat
35. Ion M. I. Ștefănescu — soldat
36. Moise I. Coman — soldat
37. Vasile Gh. Oprea — soldat
38. Nicolaie I. Gavrilă — soldat
39. Nicolaie D. Voican — soldat

Eroii morți în războiul din 1941—1945 nu sînt scriși pe monument sau vre-o listă.

Starea economică

În anul 1893, satul Bădești avea 3 drumuri: Suseni, Silișteni și Mogîrcești. Locuitorii se ocupau cu agricultura, creșterea vitelor, lemnăria numai de brad pentru șită. Ei aveau pentru trebuințele lor 400 vaci, 700 porci, 300 boi, 35 cai și 2 800 oi, iar produsul lor se întrebuința numai în economia domestică. Comuna număra 145 contribuabili. Avea în 1885 un buget de 1130 lei la venituri și 1110 lei la cheltuieli. În 1893 venitul comunei se urca la 1165 lei, și 1102 lei cheltuieli. Porumbul se cultiva pe 215 ha. și prunele dădeau anual pînă la 3 000 dal. țuică. Stupi erau 40 și dădeau 160 kg. de miere. În Bădești existau două izvoare cu apă de leac (feruginoasă) [1] (Azi „Pîrîul de leac)".

În anul 1838, satul Bădești este menționat cu 418 pogoane cu fînețe și arabile, cultivate cu grîu și porumb, 32 cai, 131 boi, 80 vaci, 185 oi, 118 rîmători, 42 capre, 3143 pruni 32 meri, peri și altele.[2]

Animalele și trăsurile din Bădești în 1903

În 1903 existau în satul Bădești: între 3—6 ani; 2 cai și 4 iepe; de la 6 ani în sus; 2 cai, 9 iepe, 298 boi, 157 care de munte [3].

Act de zestre

Dintr-o foaie de zestre din 1879, se poate vedea cam ce avere aveau sătenii pe acea vreme.

FOAIE DE ZESTRE [4]

Cu ajutorul lui Dumnezeu și al prea sf. sale Maici făcut-am această foaie de zestre cu care dat-am fiului nostru Toader care voește și voim

[1] C. Alessandrescu 1893. Dicționar geografic al jud. Mușcel; idem marele dicționar geografic al României, Lahovari vol. I, p. 208.
[2] Catagrafia jud. Mușcel p. 1838 Plasa Rîurile, satul Bădești.
[3] Arh. St. Pitești, Prefectura jud. Mușcel, dos. 1903.
[4] Act în posesia autorului.

Monumentul eroilor din satul Bădești

Iată numele lor:

Bădești

Eroii morți în războiul pentru întregirea neamului:

1. Alexandru Petrescu — locotenent
2. Nicolae D. Titescu — sergent
3. Gh. I. Drăguşanu — sergent
4. Ion D. Plopeanu — sergent
5. Florian I. Ionescu — sergent
6. Petre M. Petre — caporal
7. Ion V. Zevedei — caporal
8. Ion I. Alboiu — soldat
9. Iosif I. V. Nicu — soldat
10. Nicolaie V. Ștefan — soldat
11. Ion N. Drăguşanu — soldat
12. Florian M. Ștefănescu — soldat
13. Nicolaie B. Gh. Toma — soldat
14. Dumitru I. Plopeanu — soldat
15. Vasile N. Dan — soldat
16. Dumitru D. Stoica — soldat
17. Ion P. Zevedei — soldat
18. Toader I. Dobrinoiu — soldat
19. Ion M. Miculeci — soldat
20. Dumitru M. Mincu — soldat
21. Ion B. Bucurel — soldat
22. Nicolaie T. Dobrinoiu — soldat

23. Moise M. Poiană — soldat
24. Nicolaie N. Băhneanu — soldat
25. Virgiliu I. Ștefan — soldat
26. Gheorghe T. Lemnaru — soldat
27. Gheorghe N. Titianu — soldat
28. Gheorghe I. Dobrinoiu — soldat
29. Gheorghe N. Staicu — soldat
30. Ilie Gh. Oprescu — soldat
31. Petre M. Barbu — soldat
32. Ilie T. Lemnaru — soldat
33. Ion P. Lăstun — soldat
34. Gheorghe N. N. Stan — soldat
35. Ion M. I. Ștefănescu — soldat
36. Moise I. Coman — soldat
37. Vasile Gh. Oprea — soldat
38. Nicolaie I. Gavrilă — soldat
39. Nicolaie D. Voican — soldat

Eroii morți în războiul din 1941—1945 nu sînt scrişi pe monument sau vre-o listă.

Starea economică

În anul 1893, satul Bădești avea 3 drumuri: Suseni, Silişteni şi Mogîrcești. Locuitorii se ocupau cu agricultura, creșterea vitelor, lemnăria numai de brad pentru șită. Ei aveau pentru trebuințele lor 400 vaci, 700 porci, 300 boi, 35 cai şi 2 800 oi, iar produsul lor se întrebuința numai în economia domestică. Comuna număra 145 contribuabili. Avea în 1885 un buget de 1130 lei la venituri şi 1110 lei la cheltuieli. În 1893 venitul comunei se urca la 1165 lei, şi 1102 lei cheltuieli. Porumbul se cultiva pe 215 ha. şi prunele dădeau anual pînă la 3 000 dal. țuică. Stupi erau 40 şi dădeau 160 kg. de miere. În Bădești existau două izvoare cu apă de leac (feruginoasă) [1] (Azi „Pîrîul de leac)".

În anul 1838, satul Bădești este menționat cu 418 pogoane cu fînețe şi arabile, cultivate cu grîu şi porumb, 32 cai, 131 boi, 80 vaci, 185 oi, 118 rîmători, 42 capre, 3143 pruni 32 meri, peri şi altele.[2]

Animalele şi trăsurile din Bădești în 1903

În 1903 existau în satul Bădești: între 3—6 ani; 2 cai şi 4 iepe; de la 6 ani în sus; 2 cai, 9 iepe, 298 boi, 157 care de munte [3].

Act de zestre

Dintr-o foaie de zestre din 1879, se poate vedea cam ce avere aveau sătenii pe acea vreme.

FOAIE DE ZESTRE [4]

Cu ajutorul lui Dumnezeu şi al prea sf. sale Maici făcut-am această foaie de zestre cu care dat-am fiului nostru Toader care voește şi voim

[1] C. Alessandrescu 1893. Dicționar geografic al jud. Muşcel; idem marele dicționar geografic al României, Lahovari vol. I, p. 208.
[2] Catagrafia jud. Muşcel p. 1838 Plasa Rîurile, satul Bădești.
[3] Arh. St. Pitești, Prefectura jud. Muşcel, dos. 1903.
[4] Act în posesia autorului.

a trece în căsătorie cu juna Ileana N. Plopeanu din comuna Petroșani cu însemnare de toate obiectele atît mișcătoare cît și nemișcătoare ce i se dă spre înzestrare.

1879 iunie 20.

1. Casa care locuim astăzi întrînsa să fie jumătate a dînșilor și jumătate pe seama noastră, bine înțeles ca casa avînd două încăperi, încăperea despre apus să fie a dînșilor și cea despre răsărit a noastră.
2. Pivnița care este de lemn de la vale de casă să fie pe din două.
3. Pămîntul asemenea pe seama dînșilor.
4. Șopul idem ni-1 oprim pe seama noastră.
5. Toate celelalte obiecte aflate împrejurul casei precum puțini și butoaie și alte unelte va fi jumătate ale dînșilor și jumătate ale noastre.
6. Pămîntul cedat nouă după legea rurală la categoria cu doi boi să-l facem pe din două, adică locul din luncă jumătate cel de la Cireșii, idem jumătate; livedea din dealu Camenațoii idem. Una cînipiște cea mare din Silište să fie tot a dînșilor, grădina de acasă tot pe din două și cele din izlaz asemenea unu al nostru și unu al dînșilor, cel de di la deal cu excepțiune că ori ce dare s-ar cere în contul pămîntului vom plăti tot pe din două.
7. Una vacă cea mare
8. Un rîmător.
9. Una căruță ferecată.

Se înțelege că pe partea cuvenită dînșilor de avere după cum să notează mai sus va fi dînșii absolut proprietar de astăzi nainte, iar pe partea noastră, va fi tot dînșii stăpîni, însă după încetarea noastră din viață, iar pe cît vom trăi în viață și v-om putea trăi cu dînșii la un loc din orice împrejurări vom stăpîni noi, iar trăind în unire cu dînșii va fi tot sub administrația lor și partea noastră de avere, obligîndu-se numiții, că după moartea noastră să ne facă toate soroacele necesare.

Tot asemenea și noi ne obligăm că dacă din orice împrejurări ne vom separa de dînșii nu vom putea înstrăina sau ipoteca nici o avere a noastră la alte persoane și că după încetarea noastră să rămîie tot pe seama dînșilor și dînșii să îngrijească de noi pe cît vom trăi și nu vom putea a ne agonisi cele necesare.

Toate cele de mai sus obiecte atît mișcătoare cît și nemișcătoare le dăm de la noi cu ajutorul lui Dumnezeu care le va mai da dar, mila și bine cuvîntarea părintească.

Din Iordace Dina Din Iordace	înzestratori
Toma Iordace George Iordace	fața

Preot Petrescu am fost față
Ioan Leca — idem.
ss/ indescifrabil
ss/ indescifrabil
I. Brătulescu, față

Semnături cu zisa d-lui Din Iordace și martor.
P. Lăstun

ASOCIAȚII ECONOMICE

Cea dintîi asociație economică a fost, înființarea băncii populare din comuna Bădești. Întîiul pas pe această cale a fost foarte greu întrucît cămătarii satului nu vedeau cu ochi buni această operă.[1] Primul act de constituire a fost la 1 ian. 1904, cînd au început și operațiunile cu 60 membri asociați și cu un capital de 1977,70 lei. Sumele împrumutate s-au întrebuințat la cumpărarea de lemn de brad, din care se face șiță și la cumpărare de producte. Banca împrumută pe societari cu 8% și pe nesocietari cu 10%. La depunerile spre fructificare Banca plătește o dobîndă de 8%. Președinte este N. Petroșanu, înv. diriginte, vicepreședinte D. Samoilescu primar, Casier secretar-compatibil I. Ionescu învățător. Membrii: Ion I. Dănilă comersant, Mihai I. Luca și Ion I. Drăgușanu consilieri. Cenzori: V. Donoiu secretar comunal, P. Lăstun, proprietar și N. I. Drăgușanu plugar. Supleanți: Gh. Oprescu, consilier, N. Teodorescu comersant și I. N. Zevedei, meseriaș.

Datorită zelului depus de conducători, banca a progresat în fiecare an, încît în anul 1912,[2] avea un capital subscris de 10.474 lei cu 113 membri. Vrednicul consilier I.I. Drăgușanu a devenit casier și așa i-a rămas numele pînă la moarte (casierul).

Întrucît foloasele pe care le-a adus banca poporului nevoiaș au fost mari, în anul 1904, la 31 dec., ia ființă o nouă asociație economică: „Societatea cooperativă denumită „Voineagul" care la 31 dec. 1929 avea un capital social de 1.958.058 lei și un beneficiu de 236.838 lei.[3]

Situația agrară după 1864

Întinderea totală a locurilor de hrană și izlaz din toată proprietatea satului Bădești a fost de 1120 pogoane, 4 prăjini și 42,5 stînjeni.

Locuitorilor foști clăcași li s-a delimitat 699 pogoane, 6 prăjini și 12 stînjeni. Restul 349 pogoane, 13 prăjini și 6 stînjeni a rămas statului, la care se mai adaugă 2 pogoane, 2 prăjini și 27 stînjeni suprafața curții

[1] Anuarul Băncilor populare din România pe anul 1904, p. 168.
[2] Acad. R.S.R. Anuarul Băncilor pop. din România, p. II, II 11771.
[3] B.A.R. Anuarul Băncilor pop. din România, P. II, I, 11771.

a trece în căsătorie cu juna Ileana N. Plopeanu din comuna Petroșani cu însemnare de toate obiectele atît mișcătoare cît și nemișcătoare ce i se dă spre înzestrare.

1879 iunie 20.

1. Casa care locuim astăzi întrînsa să fie jumătate a dînșilor și jumătate pe seama noastră, bine înțeles ca casa avînd două încăperi, încăperea despre apus să fie a dînșilor și cea despre răsărit a noastră.
2. Pivnița care este de lemn de la vale de casă să fie pe din două.
3. Pămîntul asemenea pe seama dînșilor.
4. Șopul idem ni-l oprim pe seama noastră.
5. Toate celelalte obiecte aflate împrejurul casei precum puțini și butoaie și alte unelte va fi jumătate ale dînșilor și jumătate ale noastre.
6. Pămîntul cedat nouă după legea rurală la categoria cu doi boi să-l facem pe din două, adică locul din luncă jumătate cel de la Cireșii, idem jumătate; livedea din dealu Camenațoii idem. Una cînipiște cea mare din Silište să fie tot a dînșilor, grădina de acasă tot pe din două și cele din izlaz asemenea unu al nostru și unu al dînșilor, cel de di la deal cu excepțiune că ori ce dare s-ar cere în contul pămîntului vom plăti tot pe din două.
7. Una vacă cea mare
8. Un rîmător.
9. Una căruță ferecată.

Se înțelege că pe partea cuvenită dînșilor de avere după cum să notează mai sus va fi dînșii absolut proprietar de astăzi nainte, iar pe partea noastră, va fi tot dînșii stăpîni, însă după încetarea noastră din viață, iar pe cît vom trăi în viață și v-om putea trăi cu dînșii la un loc din orice împrejurări vom stăpîni noi, iar trăind în unire cu dînșii va fi tot sub administrația lor și partea noastră de avere, obligîndu-se numiții, că după moartea noastră să ne facă toate soroacele necesare.

Tot asemenea și noi ne obligăm că dacă din orice împrejurări ne vom separa de dînșii nu vom putea înstrăina sau ipoteca nici o avere a noastră la alte persoane și că după încetarea noastră să rămîie tot pe seama dînșilor și dînșii să îngrijească de noi pe cît vom trăi și nu vom putea a ne agonisi cele necesare.

Toate cele de mai sus obiecte atît mișcătoare cît și nemișcătoare le dăm de la noi cu ajutorul lui Dumnezeu care le va mai da dar, mila și bine cuvîntarea părintească.

Din Iordace Dina Din Iordace	înzestratori
Toma Iordace George Iordace	fața

Preot Petrescu am fost față
Ioan Leca — idem.
ss/ indescifrabil
ss/ indescifrabil
I. Brătulescu, față

Semnături cu zisa d-lui Din Iordace și martor.
P. Lăstun

ASOCIAȚII ECONOMICE

Cea dintîi asociație economică a fost, înființarea băncii populare din comuna Bădești. Întîiul pas pe această cale a fost foarte greu întrucît cămătarii satului nu vedeau cu ochi buni această operă.[1] Primul act de constituire a fost la 1 ian. 1904, cînd au început și operațiunile cu 60 membri asociați și cu un capital de 1977,70 lei. Sumele împrumutate s-au întrebuințat la cumpărarea de lemn de brad, din care se face șiță și la cumpărare de producte. Banca împrumută pe societari cu 8% și pe nesocietari cu 10%. La depunerile spre fructificare Banca plătește o dobîndă de 8%. Președinte este N. Petroșanu, înv. diriginte, vicepreședinte D. Samoilescu primar, Casier secretar-compatibil I. Ionescu învățător. Membrii: Ion I. Dănilă comersant, Mihai I. Luca și Ion I. Drăgușanu consilieri. Cenzori: V. Donoiu secretar comunal, P. Lăstun, proprietar și N. I. Drăgușanu plugar. Supleanți: Gh. Oprescu, consilier, N. Teodorescu comersant și I. N. Zevedei, meseriaș.

Datorită zelului depus de conducători, banca a progresat în fiecare an, încît în anul 1912,[2] avea un capital subscris de 10.474 lei cu 113 membri. Vrednicul consilier I.I. Drăgușanu a devenit casier și așa i-a rămas numele pînă la moarte (casierul).

Întrucît foloasele pe care le-a adus banca poporului nevoiaș au fost mari, în anul 1904, la 31 dec., ia ființă o nouă asociație economică: „Societatea cooperativă denumită „Voineagul" care la 31 dec. 1929 avea un capital social de 1.958.058 lei și un beneficiu de 236.838 lei.[3]

Situația agrară după 1864

Întinderea totală a locurilor de hrană și izlaz din toată proprietatea satului Bădești a fost de 1120 pogoane, 4 prăjini și 42,5 stînjeni.

Locuitorilor foști clăcași li s-a delimitat 699 pogoane, 6 prăjini și 12 stînjeni. Restul 349 pogoane, 13 prăjini și 6 stînjeni a rămas statului, la care se mai adaugă 2 pogoane, 2 prăjini și 27 stînjeni suprafața curții

[1] Anuarul Băncilor populare din România pe anul 1904, p. 168.
[2] Acad. R.S.R. Anuarul Băncilor pop. din România, p. II, II 11771.
[3] B.A.R. Anuarul Băncilor pop. din România, P. II, [1], 11771.

Comuna Bădești

Banca populară „VOINEAGUL"

Banca lucrează cu Casa Centrală, face operațiuni în comuna Bădești.
Inființată în anul 1904, luna ianuarie, ziua 1.
A început operațiunile la 1 ianuarie 1904 cu 60 membri și cu lei 1.977, bani 70.

Capital social subscris	lei 2.179	b.85
Fond de rezervă	lei 134	b.30
Total	lei 2.314	b.15
Depuneri spre fructificare	50	
Total general	2.364	15

Numărul membrilor asociați la 1 iulie 1904 a fost de 69, dintre cari:

plugari	51
comersanți	3
funcționari	1
proprietari	1
preoți	2
învățători	2

Sumele împrumutate s-au întrebuințat la cumpărare de lemn de brad, din care se face șiță, la cumpărare de producte.

Banca împrumută pe societari cu 8% și pe nesocietari cu 10%.

La depunerile spre fructificare Banca plătește o dobîndă de 8%.

Cota P.II.I — 11771. Academia R.S.R.

Anuarul Băncilor Populare din România
Satul Bădești

Activ										
Nr. crt.	Anul	Comuna	Banca populară	Anul înfiinţării	Capital subscris	Casa	Împrumuturi	Dobînzi datorate	Diverse conturi	Total activ
1	1906	Bădești	Voineagul	1904	6510 —	69 32	5642 —	106 10	150 —	5967 42
2	1907	Bădești	Voineagul	1904	7730 —	4 79	7327 —	73 99	— —	7405 78
3	1908	Bădești	Voineagul	1904	8470 —	602 40	9526 80	85 08	— —	10214 28
4	1909	Bădești	Voineagul	1904	16500 —	1324 61	11809 30	319 74	— —	13453 65
5	1910	Bădești	Voineagul	1904	16750 —	631 21	14591 50	413 27	— —	15635 98
6	1911	Bădești	Voineagul	1904	20100 —	698 81	23077 —	244 41	— —	24020 22
7	1912	Bădești	Voineagul	1904	10474 —	2063 31	28373 —	715 61	78 48	31230 40

Societatea Cooperativă Bădești la 31 decembrie 1929, jud. Muscel.

Nr. crt.	Comuna	Numele societăţii	Anul înfiinţării	Nr. de membri	Împrumuturi	Capital social	Fond de rezervă	Rezultate	
								Beneficii	Pierderi
7	Bădeşti	Voineagul	1904	279	1.958,058	1.558.357	89.165	236.838	—

Anuarul Băncilor populare din România pe anul 1904.—pag. 968

Comuna Bădești

Banca populară „VOINEAGUL"

Banca lucrează cu Casa Centrală, face operațiuni în comuna Bădești.
Inființată în anul 1904, luna ianuarie, ziua 1.
A început operațiunile la 1 ianuarie 1904 cu 60 membri și cu lei 1.977, bani 70.

Capital social subscris	lei 2.179	b.85	
Fond de rezervă	lei 134	b.30	
Total	lei 2.314	b.15	
Depuneri spre fructificare	50		
Total general	2.364	15	

Numărul membrilor asociați la 1 iulie 1904 a fost de 69, dintre cari:

plugari	51
comersanți	3
funcționari	1
proprietari	1
preoți	2
învățători	2

Sumele împrumutate s-au întrebuințat la cumpărare de lemn de brad, din care se face șiță, la cumpărare de producte.

Banca împrumută pe societari cu 8% și pe nesocietari cu 10%.

La depunerile spre fructificare Banca plătește o dobîndă de 8%.

Cota P.II.I — 11771. Academia R.S.R.

Anuarul Băncilor Populare din România
Satul Bădești

Nr. crt.	Anul	Comuna	Banca populară	Anul înfiinţării	Capital subscris	Casa	Împrumuturi	Dobînzi datorate	Diverse conturi	Total activ
					Activ					
1	1906	Bădești	Voineagul	1904	6510 —	69 32	5642 —	106 10	150 —	5967 42
2	1907	Bădești	Voineagul	1904	7730 —	4 79	7327 —	73 99	— —	7405 78
3	1908	Bădești	Voineagul	1904	8470 —	602 40	9526 80	85 08	— —	10214 28
4	1909	Bădești	Voineagul	1904	16500 —	1324 61	11809 30	319 74	— —	13453 65
5	1910	Bădești	Voineagul	1904	16750 —	631 21	14591 50	413 27	— —	15635 98
6	1911	Bădești	Voineagul	1904	20100 —	698 81	23077 —	244 41	— —	24020 22
7	1912	Bădești	Voineagul	1904	10474 —	2063 31	28373 —	715 61	78 48	31230 40

Societatea Cooperativă Bădești la 31 decembrie 1929, jud. Muscel.

Nr. crt.	Comuna	Numele societăţii	Anul înfiinţării	Nr. de membri	Împrumuturi	Capital social	Fond de rezervă	Rezultate	
								Beneficii	Pierderi
7	Bădești	Voineagul	1904	279	1.958,058	1.558.357	89.165	236.838	—

și conacului moșiei. Au mai fost rezervate 36 pogoane, 20 prăjini și 24 stînjeni pentru 120 locuitori.

Pentru școală, 1 prăjină și 27 stînjeni. Pentru biserică 8 prăjini. Pentru cancelarie 1 prăjină și 27 stînjeni, iar pentru locurile bisericești 34 pogoane.

Pămînturile de arătură; fînețe și izlaz s-au împărțit astfel:

1. Pentru 13 locuitori cu 4 boi și 1 vacă cîte 3 st.	8 pogoane, 19 pr.,	= 114 pog., 7 pr. 40 st.
2. Pentru 85 locuitori cu 2 boi și 1 vacă, cîte 6 pog. 5 pr. 27, st.		= 529 pog., 11 pr. 21 st.
3. Pentru 15 locuitori cu brațele cîte 3 pog. 16 pr. 40 st.		= 55 pog., 11 pr. 5 st.
Total 113	Total:	= 699 pog., 6 pr. 12 st.

(Anexe — vezi procesul verbal și planul.[1])

Din felul cum s-a făcut împărțirea proprietății de mai sus, se constată de cîtă autoritate și cinste se bucura biserica, căreia i s-a rezervat 38 de pogoane, față de școală căreia i s-a repartizat numai 8 prăjini.

Pe treimea rămasă satului s-au succedat următorii arendași între 1864—1893:

1. Ioniță Boncănelu din Cîmpulung jud. Mușcel
2. Niță T. Bădeanu din Cîmpulung jud. Mușcel.
3. Iosif Nichiforescu din com. Nucșoara, jud. Mușcel (arenda moșiei 5.000 lei).
4. Gh. Popescu din Cîmpulung jud. Mușcel (arenda moșiei 7.000 lei)

Arendașul Iosif Nichiforescu a dat în judecată sătenii pentru motivul că aceștia luau rodul pomilor pentru care ei aveau dreptul după delimitare.

În cele din urmă I. Nichiforescu a pierdut procesul [2] De asemenea acest arendaș nu voia să cedeze terenul legal cerut de dirigintele școlii.

Din inventarul averii conacului moșiei și alte acte din anii 1878—1883, se poate constata starea materială a conacului, modul de comportare al arendașilor și în special a lui Iosif Nichiforescu[3].

[1] Arh. St. Buc. Fondul Reforma Agrară din 1864, Mapa 1485. (Procesul verbal din 1865 și planul moșiei).

[2] Arh. St. Buc. Bunuri publice (arendări) dos. 360/1877 inv. 451 nr. 1449 din 15 febr. 1882, p. 28.

[3] Idem dos. 360/1977, fila 14, 55, 8, 13, 7, 2, 38, 48, 6, 20, 13, 23, 26, 10, 11, 1, 7, 5, 46.

La 17 decembrie 1888, treimea din moșia satului Bădești a fost vîndută în loturi mici locuitorilor din comunele: Bădești, Pietroșani, Domnești și Retevoiești.[1]

Prin reforma agrară din 1921 comuna Bădești, a fost împroprietărită cu 19 ha. și 50 arii teren izlaz, expropriat din pădurea satului Bădești, la prețul de 880 lei la ha. [2]

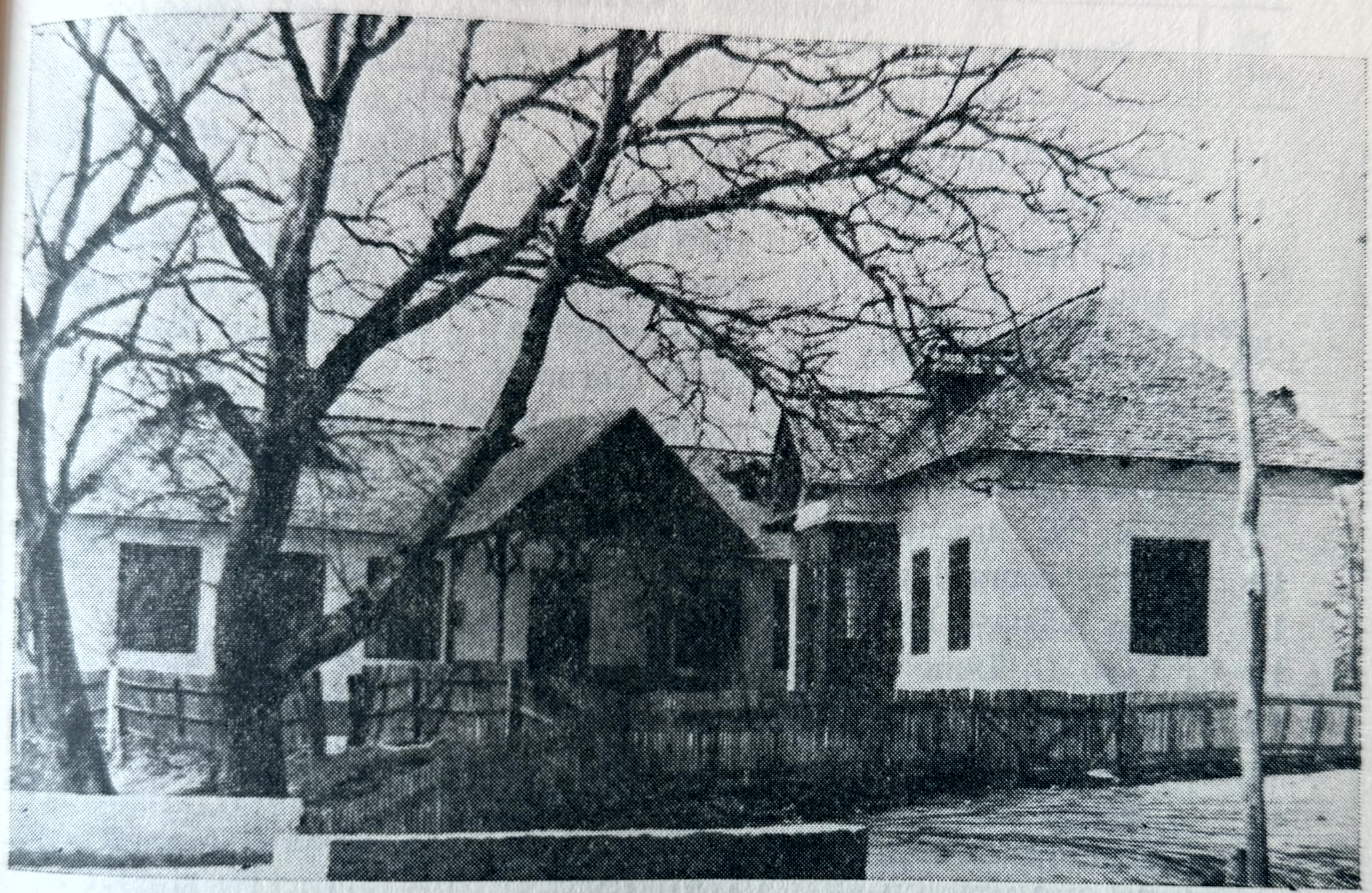

Vechiul local de școală din Bădești

ȘCOALA

Prin tradiție se spune că ar fi existat un local de școală din grădele, la care a funcționat un învățător „grămătic", cu numele de Moșoianu. Localul era așezat lîngă biserică.

Documentar primul învățămînt al elevilor din Bădești s-a făcut la învățătorul P. Stănescu de la școala Pietroșani în anul școlar 1878—1879. Iată lista a acestor elevi și raportul către sub prefectul Plaiului Nucșoara în această privință.

[1] Arh. St. Buc. inv. 451, dos. 2066/1887, p. 15, 17, 19.
[2] Arh. St. Buc. Fondul Reforma Agrară din 1921, Mușcel cota 83/1929—39.

și conacului moșiei. Au mai fost rezervate 36 pogoane, 20 prăjini și 24 stînjeni pentru 120 locuitori.

Pentru școală, 1 prăjină și 27 stînjeni. Pentru biserică 8 prăjini. Pentru cancelarie 1 prăjină și 27 stînjeni, iar pentru locurile bisericești 34 pogoane.

Pămînturile de arătură; fînețe și izlaz s-au împărțit astfel:

1. Pentru 13 locuitori cu 4 boi și 1 vacă cîte 8 pogoane, 19 pr., 3 st.	= 114 pog., 7 pr. 40 st.
2. Pentru 85 locuitori cu 2 boi și 1 vacă, cîte 6 pog. 5 pr. 27, st.	= 529 pog., 11 pr. 21 st.
3. Pentru 15 locuitori cu brațele cîte 3 pog. 16 pr. 40 st.	= 55 pog., 11 pr. 5 st.
Total 113 Total:	= 699 pog., 6 pr. 12 st.

(Anexe — vezi procesul verbal și planul.[1])

Din felul cum s-a făcut împărțirea proprietății de mai sus, se constată de cîtă autoritate și cinste se bucura biserica, căreia i s-a rezervat 38 de pogoane, față de școală căreia i s-a repartizat numai 8 prăjini.

Pe treimea rămasă satului s-au succedat următorii arendași între 1864—1893:

1. Ioniță Boncănelu din Cîmpulung jud. Mușcel
2. Niță T. Bădeanu din Cîmpulung jud. Mușcel.
3. Iosif Nichiforescu din com. Nucșoara, jud. Mușcel (arenda moșiei 5.000 lei).
4. Gh. Popescu din Cîmpulung jud. Mușcel (arenda moșiei 7.000 lei)

Arendașul Iosif Nichiforescu a dat în judecată sătenii pentru motivul că aceștia luau rodul pomilor pentru care ei aveau dreptul după delimitare.

În cele din urmă I. Nichiforescu a pierdut procesul [2] De asemenea acest arendaș nu voia să cedeze terenul legal cerut de dirigintele școlii.

Din inventarul averii conacului moșiei și alte acte din anii 1878—1883, se poate constata starea materială a conacului, modul de comportare al arendașilor și în special a lui Iosif Nichiforescu[3].

[1] Arh. St. Buc. Fondul Reforma Agrară din 1864, Mapa 1485. (Procesul verbal din 1865 și planul moșiei).

[2] Arh. St. Buc. Bunuri publice (arendări) dos. 360/1877 inv. 451 nr. 1449 din 15 febr. 1882, p. 28.

[3] Idem dos. 360/1977, fila 14, 55, 8, 13, 7, 2, 38, 48, 6, 20, 13, 23, 26, 10, 11, 1, 7, 5, 46.

La 17 decembrie 1888, treimea din moșia satului Bădești a fost vîndută în loturi mici locuitorilor din comunele: Bădești, Pietroșani, Domnești și Retevoiești.[1]

Prin reforma agrară din 1921 comuna Bădești, a fost împroprietărită cu 19 ha. și 50 arii teren izlaz, expropriat din pădurea satului Bădești, la prețul de 880 lei la ha. [2]

Vechiul local de școală din Bădești

ȘCOALA

Prin tradiție se spune că ar fi existat un local de școală din grădele, la care a funcționat un învățător „grămătic", cu numele de Moșoianu. Localul era așezat lîngă biserică.

Documentar primul învățămînt al elevilor din Bădești s-a făcut la învățătorul P. Stănescu de la școala Pietroșani în anul școlar 1878—1879. Iată lista a acestor elevi și raportul către sub prefectul Plaiului Nucșoara în această privință.

[1] Arh. St. Buc. inv. 451, dos. 2066/1887, p. 15, 17, 19.

[2] Arh. St. Buc. Fondul Reforma Agrară din 1921, Mușcel cota 83/1929—39.

LISTĂ

De numărul elevilor și elevelor din această comună, care după lege trebuie a urma la școală în cursul anului curent 879 și 880.

1879 sept. 6

Elevi

Nr. crt.	Numele și pronumele	Data nașterii			Observații
		Anul	Luna	Ziua	
1	Ion N. Mincu	1868	iulie	7	infirm
2	Dumitru V. Stefan	1868	iulie	13	
3	Ion Iosif Vasile	1868	august	25	
4	Mihai E. G. G.	1868	iunie	8	
5	Vasile N. Stefan	1869	ianuarie	30	
6	Petre I. Drăgușanu	1869	februarie	9	
7	Ion N. M. Luca	1869	decembrie	15	
8	Ion Constantin Stefan	1869	ianuarie	3	
9	Ion. N. Staiculete	1870	februarie	8	
10	Petre Ionea Luca	1870	aprilie		
11	Ion Năstase Pătru	1870	aprilie	22	
12	Vasil D. Donoiu	1870	august	9	
13	G. G. Pavel Samoiliu	1870	februarie	17	
14	Vasile I. Dănilă	1870	ianuarie	3	
15	Petre Leonte Stefan	1870	decembrie	5	
16	Toader I. Dobrinoiu	1871	februarie	11	
17	G. G. Vasile Sitaru	1871	februarie	24	
18	Scărlătescu Iosif	1871	februarie	28	
19	Ion Iosif Gavrilă	1871	iunie	15	
20	Serafim N. Bucur	1871	iulie	29	
21	N. Pătru I. G. G.	1871	august	22	
22	Ion Ioniță al Bunici	1871	august	29	
23	Toader N. Toader	1871	februarie	4	
24	Neculae Iancu I. Iacov	1871	octombrie	18	
25	Din Oprea Gligore	1872	ianuarie	16	
26	Neculae Niță Toader	1872	martie	5	
27	Florea Niță Moise	1872	aprilie	15	
28	Neculae I. Șerban	1872	august	15	

Nr. crt.	Numele și pronumele	Data nașterii			Observații
		Anul	Luna	Ziua	
	ELEVE				
1	Elesafte B.I.G.G.	1870	iunie	27	
2	Maria M.I. Dobri	1870	octombrie	25	
3	Maria Dumitru Moise	1870	octombrie	25	
4	Filofteia I. D-tru	1871	mai	20	
5	Maria Nistor Toader	1871	mai	24	
6	Ioana I. Vasile	1872	martie	5	
7	Maria Din Pavel	1872	ianuarie	9	

Primăria comunei Bădești

Prezentă lista fiind cea originală se atestă pe nr. de 28 elevi și 7 eleve care după lege trebuie a frecventa cursul învățăturii la școală pe a.c. 1879—1880.

Primar,
N. Vuța

Notar,
P. Lăstuu

1879 sept. 31

D-lui Subprefect al Plaiului Nucșoara

Nr. 6 din 1879, septembrie 9.

Vă comunic respectos că școala acestei comune abia s-a deschis la 4 curent. Localul, după ce că nu e făcut în condițiunile pedagogice, este în ruină avînd trebuință de multe îmbunătățiri ca și mobilierul; dar răceala cu care acestea se efectuează de către primărie este enormă.

Primăria din Bădești căreia prin nenumărate adrese i-am cerut lista de elevii cu etatea de școală conform legii, nu mi-a trimis-o nici pînă astăzi. Atît verbal de la D-l primar, cît și de la mai mulți locuitori de acolo, am luat informații că ei nu-și vor trimite copiii în Pietroșani la școală pînă nu vor avea o punte temeinică și sigură peste Rîul Doamnei, ce separă comunele.[1] Pretențiunea aceasta a lor e destul de justă, D-le subprefect, căci chiar acum cînd apele sînt mici, trecerea pe punțile prezente e periculoasă din cauza relelor condiții în care sînt puse. Vă rog d-le subprefect a da ordin ambilor primari pe de o parte ca din sumele de cîte 5 lei noi alocate în budgetele ambelor comune, anume pentru scopul acesta să grăbească facerea unei punți sistematice, mai cu seamă

[1] Erau ani, cînd apa rîului nu se putea trece decît numai cu căruțele prin vad și gospodarii din Bădești nu părăsiau satul timp îndelungat

LISTĂ

De numărul elevilor și elevelor din această comună, care după lege trebuie a urma la școală în cursul anului curent 879 și 880.

1879 sept. 6

Elevi

Nr. crt.	Numele și pronumele	Data nașterii			Observații
		Anul	Luna	Ziua	
1	Ion N. Mincu	1868	iulie	7	infirm
2	Dumitru V. Stefan	1868	iulie	13	
3	Ion Iosif Vasile	1868	august	25	
4	Mihai E. G. G.	1868	iunie	8	
5	Vasile N. Stefan	1869	ianuarie	30	
6	Petre I. Drăgușanu	1869	februarie	9	
7	Ion N. M. Luca	1869	decembrie	15	
8	Ion Constantin Stefan	1869	ianuarie	3	
9	Ion. N. Staiculete	1870	februarie	8	
10	Petre Ionea Luca	1870	aprilie		
11	Ion Năstase Pătru	1870	aprilie	22	
12	Vasil D. Donoiu	1870	august	9	
13	G. G. Pavel Samoiliu	1870	februarie	17	
14	Vasile I. Dănilă	1870	ianuarie	3	
15	Petre Leonte Stefan	1870	decembrie	5	
16	Toader I. Dobrinoiu	1871	februarie	11	
17	G. G. Vasile Sitaru	1871	februarie	24	
18	Scărlătescu Iosif	1871	februarie	28	
19	Ion Iosif Gavrilă	1871	iunie	15	
20	Serafim N. Bucur	1871	iulie	29	
21	N. Pătru I. G. G.	1871	august	22	
22	Ion Ioniță al Bunici	1871	august	29	
23	Toader N. Toader	1871	februarie	4	
24	Neculae Iancu I. Iacov	1871	octombrie	18	
25	Din Oprea Gligore	1872	ianuarie	16	
26	Neculae Niță Toader	1872	martie	5	
27	Florea Niță Moise	1872	aprilie	15	
28	Neculae I. Șerban	1872	august	15	

Nr. crt.	Numele și pronumele	Data nașterii			Observații
		Anul	Luna	Ziua	
	ELEVE				
1	Elesafte B.I.G.G.	1870	iunie	27	
2	Maria M.I. Dobri	1870	octombrie	25	
3	Maria Dumitru Moise	1870	octombrie	25	
4	Filofteia I. D-tru	1871	mai	20	
5	Maria Nistor Toader	1871	mai	24	
6	Ioana I. Vasile	1872	martie	5	
7	Maria Din Pavel	1872	ianuarie	9	

Primăria comunei Bădești

Prezentă lista fiind cea originală se atestă pe nr. de 28 elevi și 7 eleve care după lege trebuie a frecventa cursul învățăturii la școală pe a.c. 1879—1880.

Primar,
N. Vuța

Notar,
P. Lăstun

1879 sept. 31

D-lui Subprefect al Plaiului Nucșoara

Nr. 6 din 1879, septembrie 9.

Vă comunic respectos că școala acestei comune abia s-a deschis la 4 curent. Localul, după ce că nu e făcut în condițiunile pedagogice, este în ruină avînd trebuință de multe îmbunătățiri ca și mobilierul; dar răceala cu care acestea se efectuează de către primărie este enormă.

Primăria din Bădești căreia prin nenumărate adrese i-am cerut lista de elevii cu etatea de școală conform legii, nu mi-a trimis-o nici pînă astăzi. Atît verbal de la D-l primar, cît și de la mai mulți locuitori de acolo, am luat informații că ei nu-și vor trimite copiii în Pietroșani la școală pînă nu vor avea o punte temeinică și sigură peste Rîul Doamnei, ce separă comunele.[1] Pretențiunea aceasta a lor e destul de justă, D-le subprefect, căci chiar acum cînd apele sînt mici, trecerea pe punțile prezente e periculoasă din cauza relelor condiții în care sînt puse. Vă rog d-le subprefect a da ordin ambilor primari pe de o parte ca din sumele de cîte 5 lei noi alocate în budgetele ambelor comune, anume pentru scopul acesta să grăbească facerea unei punți sistematice, mai cu seamă

[1] Erau ani, cînd apa rîului nu se putea trece decît numai cu căruțele prin vad și gospodarii din Bădești nu părăsiau satul timp îndelungat

acum cît e și timpul favorabil și ca să vină și copiii din Bădești a începe cursul la școala aceasta; iar pe d-altă parte vă rog a le ordona ca să fie mai zeloși în împlinirea cererilor ce le fac în folosul binelui obștesc.

Primiți vă rog. etc.

Învățător,
P. Stănescu

Primul învățător normalist în Bădești a fost N. Petroșanu, numit cu ord. Minist. nr. 5200 din noiembrie 1893.

El a început a face cursuri în anul școlar 1880 —1881, cu elevii primiți de la învățătorul comunei Pietroșani, P. Stănescu.

În 1883 s-a înființat un modest local de școală; iar prin 1905—1906 s-a început construcția unui nou local care s-a terminat în anul 1907. Acest local de școală există și astăzi în bună stare.

N. Petroșanu a întemeiat, împreună cu I. Ionescu și sătenii fruntași, banca populară în anul 1904 și o societate cooperativă „Voineagul" pe vremea cînd cămătarii, impilatorii țăranilor, urau de moarte aceste asociații pentru desrobirea economică. Aceste instituții salvatoare pentru săteni, nu numai le-au înființat, dar le-au și condus. N. Petroșanu a luat parte la înființarea societății culturale „Școala nouă" cu o mare bibliotecă în Domnești, împreună cu alți colegi.

I. Ionescu, învățător originar din Jupînești-Mușcel și căsătorit în Bădești, a dezvoltat în timpul vieții sale o activitate prodigioasă în școală și în afară de școală. A scos serii de elevi bine pregătiți, care bucurîndu-se de o situație materială a părinților mai bună decît a altora din satele vecine, au fost înscriși la diferite școli și majoritatea reușind au ajuns medici, ingineri, învățători, profesori, tehnicieni, etc. Printre aceștia se numără și învățătorii: Ion L. Nica, Ion N. Drăgușanu, Constantin Drăgușanu, N. Danielescu, Marioara și Sofia Ionescu, Ion Lemnaru, Gh. Iacobescu, Dumitru Tițescu, Nicolae Lemnaru, etc.

Populația școlară

— În anul 1879—1890 au fost înscriși 28 b. și 7 fete [1].

— În anul 1890—1893 au fost 62 înscriși și 45 frecvenți [2].

Știau carte 69 bărbați și 30 femei. Cu întreținerea școlii Statul cheltuia 1242 lei anual.

— În anul 1898 se prezintă aceeași situație ca în 1893 [3].

[1] Arh. școalei Pietroșani dos./1879.
[2] C. Alessandrescu. Dicționar geografic al Jud. Mușcel 1893 p. 20—21.
[3] Marele dicț. geografic al Rom. vol. I pag. 268.

— În 1937—1938 exista: între 5—7 ani 38 b. și 28 f.; între 7—16 ani, 121 b. și 137 f; cursul elementar 57 b. și 65 f.; cursul complimentar 40 b. și 52 f.; regulați 113; promovați, 51; repetenți 62[1].

În calitate de președinte al comitetului școlar Pietroșani, Ion Ionescu, se interesa și de terenurile școlare; iar ca director al școalei urmărea să fie la fel cu celelalte școli învecinate.

Iată o adresă de acest fel:

Domnului revizor școlar de Mușcel, nr. 40 din 8 dec. 1919

Conformîndu-mă ord. dv. cu nr. 1067 din 25 oct. c. punctul 10 urmat. de cele pe care onor. Minister cu nr. 27.890 și 52099, am onoare a vă trimite o schiță de plan a terenurilor școlare, cîmpul de demonstrație agricolă și grădina școalei. N-au fost încălcate de nimeni, nici expropriate. Actualmente nu sînt arendate. Se cultivă de înv. 2 ha., restul 1 ha., coaste și rîpi, e impropriu de cultură.

În legătură cu aceasta, vi se face cunoscut că pe terenul școalei, în grădina ei și vis-a-vis de ea, la o prea mică distanță e căsuța în ruină a unui țigan (emancipat) văduv, care trăiește în compania altor emancipați, aceasta nu numai că strică aspectul școalei și curățenia curții, dar e și o cauză de demoralizare a tineretului școlar, procurîndu-i ocazia d-a observa lucruri ce nu trebuiesc puse sub ochii copiilor (acte imorale). În consecință vă rog, să binevoiți a interveni către cei în drept să oblige pe acel emancipat să se mute în altă căsuță[2].

Director,
(ss) *I. Ionescu*

Biserica

Biserica veche din lemn a fost făcută la 1816. Ctitor Hristodor arendaș [3]. Înmormîntat în biserică preotul Scarlat. În 1893 era deservită de doi preoți și un cîntăreț.[4] În 1889 la fel[5]. Parohia Bădești cu biserica parohială Sf. Nicolaie. Paroh pr. Serafimescu Ion, născut 1855. Sem. inf. Numit aici la 1 februarie 1902.

[1] Acte din corespondența personală a autorului.
[2] Arh. St. Pitești dos. 1919—20 = 79/3
[3] N. Stoicescu Bibliografii I. T. Rom. indice ctitorii pag. 761. (v. bibliografia)
[4] C. Alessandrescu dicț. geografic al jud. Mușcel 1893 p. 20—21.
[5] Marele dicț. geografic al Rom. vol. I 1898 pag. 268.

acum cît e și timpul favorabil și ca să vină și copiii din Bădești a începe cursul la școala aceasta; iar pe d-altă parte vă rog a le ordona ca să fie mai zeloși în împlinirea cererilor ce le fac în folosul binelui obștesc.

Primiți vă rog. etc.

Învățător,
P. Stănescu

Primul învățător normalist în Bădești a fost N. Petroșanu, numit cu ord. Minist. nr. 5200 din noiembrie 1893.

El a început a face cursuri în anul școlar 1880 —1881, cu elevii primiți de la învățătorul comunei Pietroșani, P. Stănescu.

În 1883 s-a înființat un modest local de școală; iar prin 1905—1906 s-a început construcția unui nou local care s-a terminat în anul 1907. Acest local de școală există și astăzi în bună stare.

N. Petroșanu a întemeiat, împreună cu I. Ionescu și sătenii fruntași, banca populară în anul 1904 și o societate cooperativă „Voineagul" pe vremea cînd cămătarii, impilatorii țăranilor, urau de moarte aceste asociații pentru desrobirea economică. Aceste instituții salvatoare pentru săteni, nu numai le-au înființat, dar le-au și condus. N. Petroșanu a luat parte la înființarea societății culturale „Școala nouă" cu o mare bibliotecă în Domnești, împreună cu alți colegi.

I. Ionescu, învățător originar din Jupînești-Mușcel și căsătorit în Bădești, a dezvoltat în timpul vieții sale o activitate prodigioasă în școală și în afară de școală. A scos serii de elevi bine pregătiți, care bucurîndu-se de o situație materială a părinților mai bună decît a altora din satele vecine, au fost înscriși la diferite școli și majoritatea reușind au ajuns medici, ingineri, învățători, profesori, tehnicieni, etc. Printre aceștia se numără și învățătorii: Ion L. Nica, Ion N. Drăgușanu, Constantin Drăgușanu, N. Danielescu, Marioara și Sofia Ionescu, Ion Lemnaru, Gh. Iacobescu, Dumitru Tițescu, Nicolae Lemnaru, etc.

Populația școlară

— În anul 1879—1890 au fost înscriși 28 b. și 7 fete [1].

— În anul 1890—1893 au fost 62 înscriși și 45 frecvenți [2].

Știau carte 69 bărbați și 30 femei. Cu întreținerea școlii Statul cheltuia 1242 lei anual.

— În anul 1898 se prezintă aceeași situație ca în 1893 [3].

[1] Arh. școalei Pietroșani dos./1879.
[2] C. Alessandrescu. Dicționar geografic al Jud. Mușcel 1893 p. 20—21.
[3] Marele dicț. geografic al Rom. vol. I pag. 268.

— În 1937—1938 exista: între 5—7 ani 38 b. și 28 f.; între 7—16 ani, 121 b. și 137 f; cursul elementar 57 b. și 65 f.; cursul complimentar 40 b. și 52 f.; regulați 113; promovați, 51; repetenți 62[1].

În calitate de președinte al comitetului școlar Pietroșani, Ion Ionescu, se interesa și de terenurile școlare; iar ca director al școalei urmărea să fie la fel cu celelalte școli învecinate.

Iată o adresă de acest fel:

Domnului revizor școlar de Mușcel, nr. 40 din 8 dec. 1919

Conformîndu-mă ord. dv. cu nr. 1067 din 25 oct. c. punctul 10 urmat. de cele pe care onor. Minister cu nr. 27.890 și 52099, am onoare a vă trimite o schiță de plan a terenurilor școlare, cîmpul de demonstrație agricolă și grădina școalei. N-au fost încălcate de nimeni, nici expropriate. Actualmente nu sînt arendate. Se cultivă de înv. 2 ha., restul 1 ha., coaste și rîpi, e impropriu de cultură.

În legătură cu aceasta, vi se face cunoscut că pe terenul școalei, în grădina ei și vis-a-vis de ea, la o prea mică distanță e căsuța în ruină a unui țigan (emancipat) văduv, care trăiește în compania altor emancipați, aceasta nu numai că strică aspectul școalei și curățenia curții, dar e și o cauză de demoralizare a tineretului școlar, procurîndu-i ocazia d-a observa lucruri ce nu trebuiesc puse sub ochii copiilor (acte imorale). În consecință vă rog, să binevoiți a interveni către cei în drept să oblige pe acel emancipat să se mute în altă căsuță[2].

Director,
(ss) *I. Ionescu*

Biserica

Biserica veche din lemn a fost făcută la 1816. Ctitor Hristodor arendaș [3]. Înmormîntat în biserică preotul Scarlat. În 1893 era deservită de doi preoți și un cîntăreț.[4] În 1889 la fel[5]. Parohia Bădești cu biserica parohială Sf. Nicolaie. Paroh pr. Serafimescu Ion, născut 1855. Sem. inf. Numit aici la 1 februarie 1902.

[1] Acte din corespondența personală a autorului.
[2] Arh. St. Pitești dos. 1919—20 = 79/3
[3] N. Stoicescu Bibliografii I. T. Rom. indice ctitorii pag. 761. (v. bibliografia)
[4] C. Alessandrescu dicț. geografic al jud. Mușcel 1893 p. 20—21.
[5] Marele dicț. geografic al Rom. vol. I 1898 pag. 268.

Biserica din Bădești

Ctitor preot I. Serafimescu și Gh. Anastase Rucăr. Pictorul care a pictat-o Valentin Brendovschi.

Urmaș ca preot la biserica pr. Alexe. I. Serafimescu și I. A. I. Serafimescu.

PREOTUL I. SERAFIMESCU [1]

— „Com. Bădești din jud. Mușcel, ca mai toate comunele de munte, fiind mică și săracă, serviciul divin se făcea în un prea modest locaș de lemn. Dar omul sfințește locul.

Pr. I Serafimescu a înzestrat com. Bădești c-un măreț edificiu: foarte solid ca construcție, destul de spațios d-o arhitectură ce nu lasă nimic de dorit: un decor și o pictură bizantină ce prea puține biserici din țară posedă, așa că totul se prezintă ochiului impunător, majestos, ce umple

[1] Gazeta Țăranilor, anul IX nr. 43 din noiembrie 1902.

inima și sufletul tuturor vizitatorilor, d-o profundă admirație și înălțătoare evlavie.

Astăzi se face sfințirea acestui măreț templu datorit efectiv preotului Serafimescu a cărui voință de fer, putere de caracter, sbucium în contra indiferenței, credință ce poate strămuta munți, muncei încontinuă și zelului nemărginit a făcut ca străbătînd țara în lung și latul, ca din obolul public mic și neprețuit — să se zidească un așezămînt neperitoriu.

Ca școlar fiind, neputînd avea din casa părintească nici cel mai mic sprijin a terminat seminarul cu propriile sale mijloace servind la o casă onorabilă în orele libere de școală; iar lecțiile și le prepara noaptea într-un tîrziu; pe cînd cîți bursieri a nutrit și nutrește Statul și pe care numai bietul buget îi susține d-a nu cădea în nemiloasa absurditate.

Localul de școală al comunei fiind ruinat pr. I. Serafimescu a și luat inițiativa spre a construi un nou local ce nu va fi mai puțin impunător ca biserica; deci sîrguincios ca elev, bun gospodar și cinstit ca cetățean, pildă ca inițiator în cele obștești și plin de credință în serviciul altarului, iată un preot erou! Onoare și recunoștință lui.

Noi nu avem cuvinte de-ai exprima deplinele noastre mulțumiri, rugînd pe Dumnezeu a-i lungi viața pînă la adînci bătrînețe, a-i dărui întreaga fericire sufletească ca să facă din comuna Bădești o comună de drag și veșnic să fie ca pildă îndemnînd la fapte frumoase și pe ceilalți muritori sceptici, lipsiți de energie și credință în cele de folos tuturor!

Săteni din Bădești

SERBĂRI ȘCOLARE

Intelectualii satului Bădești din primele generații de tineret dinaintea și în jurul războiului mondial din 1916—1918 au fost următorii în ordinea vechimii:

Serafimescu Nicolae — medic veterinar, Serafimescu Alexe — preot, Lăstun, inginer silvic — decedat timpuriu, Lăstun Pompiliu, mort ca student în medicină, Petrescu Alexandru — învățător — mort ca locotenent pe front în războiul 1916—1918, Tițescu Vasile — medic militar și apoi medic primar radiolog la spitalul din Pitești, Nica Ion — învățător în satul Bădești, Lăstun Emilian mort, ca student, Butaru Lazăr — învățător mort de timpuriu, Samoilescu Ion — inginer silvic, Petrescu Ion — preot, Petroșanu Ion, medic primar chirurg la spitalul din București, Donoiu Gheorghe, Consilier la Curtea de Conturi, — mort timpuriu etc. Ca elevi, majoritatea celor de mai sus au alcătuit o

Biserica din Bădești

Ctitor preot I. Serafimescu și Gh. Anastase Rucăr. Pictorul care a pictat-o Valentin Brendovschi.

Urmaș ca preot la biserica pr. Alexe. I. Serafimescu și I. A. I. Serafimescu.

PREOTUL I. SERAFIMESCU [1]

— „Com. Bădești din jud. Mușcel, ca mai toate comunele de munte, fiind mică și săracă, serviciul divin se făcea în un prea modest locaș de lemn. Dar omul sfințește locul.

Pr. I Serafimescu a înzestrat com. Bădești c-un măreț edificiu: foarte solid ca construcție, destul de spațios d-o arhitectură ce nu lasă nimic de dorit: un decor și o pictură bizantină ce prea puține biserici din țară posedă, așa că totul se prezintă ochiului impunător, majestos, ce umple

[1] Gazeta Țăranilor, anul IX nr. 43 din noiembrie 1902.

inima și sufletul tuturor vizitatorilor, d-o profundă admirație și înălțătoare evlavie.

Astăzi se face sfințirea acestui măreț templu datorit efectiv preotului Serafimescu a cărui voință de fer, putere de caracter, sbucium în contra indiferenței, credință ce poate strămuta munți, muncei încontinuă și zelului nemărginit a făcut ca străbătînd țara în lung și latul, ca din obolul public mic și neprețuit — să se zidească un așezămînt nepericitoriu.

Ca școlar fiind, neputînd avea din casa părintească nici cel mai mic sprijin a terminat seminarul cu propriile sale mijloace servind la o casă onorabilă în orele libere de școală; iar lecțiile și le prepara noaptea într-un tîrziu; pe cînd cîți bursieri a nutrit și nutrește Statul și pe care numai bietul buget îi susține d-a nu cădea în nemiloasa absurditate.

Localul de școală al comunei fiind ruinat pr. I. Serafimescu a și luat inițiativa spre a construi un nou local ce nu va fi mai puțin impunător ca biserica; deci sîrguincios ca elev, bun gospodar și cinstit ca cetățean, pildă ca inițiator în cele obștești și plin de credință în serviciul altarului, iată un preot erou! Onoare și recunoștință lui.

Noi nu avem cuvinte de-ai exprima deplinele noastre mulțumiri, rugînd pe Dumnezeu a-i lungi viața pînă la adînci bătrînețe, a-i dărui întreaga fericire sufletească ca să facă din comuna Bădești o comună de drag și veșnic să fie ca pildă îndemnînd la fapte frumoase și pe ceilalți muritori sceptici, lipsiți de energie și credință în cele de folos tuturor!

Săteni din Bădești

SERBĂRI ȘCOLARE

Intelectualii satului Bădești din primele generații de tineret dinaintea și în jurul războiului mondial din 1916—1918 au fost următorii în ordinea vechimii:

Serafimescu Nicolae — medic veterinar, Serafimescu Alexe — preot, Lăstun, inginer silvic — decedat timpuriu, Lăstun Pompiliu, mort ca student în medicină, Petrescu Alexandru — învățător — mort ca locotenent pe front în războiul 1916—1918, Tițescu Vasile — medic militar și apoi medic primar radiolog la spitalul din Pitești, Nica Ion — învățător în satul Bădești, Lăstun Emilian mort, ca student, Butaru Lazăr — învățător mort de timpuriu, Samoilescu Ion — inginer silvic, Petrescu Ion — preot, Petroșanu Ion, medic primar chirurg la spitalul din București, Donoiu Gheorghe, Consilier la Curtea de Conturi, — mort timpuriu etc. Ca elevi, majoritatea celor de mai sus au alcătuit o

Intelectualii satului Bădești în anul 1921.

Rîndul I: Un copil nepot al lui Lăstun și preotul Serafimescu actual.

Rîndul II. Nica Ion înv. pr. Serafimescu Alexe, învățătorii Petroșanu și Ionescu, Samoilescu Ion liceist și Nică clopotarul bisercii.

Rîndul III. Tițescu Vasile student, Rădulescu (negustor), Butaru Lazăr înv., Petroșanu Ion liceist, Lăstun Emilian, student.

Rîndul IV. Donoiu Gheorghe (Gogu) liceist.

echipă, care a contribuit la ridicarea nivelului cultural al satului, în timpul vacanțelor, prin reprezentații teatrale jucate în localul școlii și urmate de bal. E demn de remarcat concursul pe care l-au dat echipei Iulian Vasilescu, ucenic la pielărie Ploiești, mai tîrziu ilegalist — P.C.R. și prefect al județului Muscel și Ion Barbu — ordonanță la armată, ambii artiști comicii amatori în spectacole de circ.

La cor au luat parte fetele: Valeria Săndulescu, Ileana Năstase și Eugenia Safta.

Ultima serbare s-a dat la 15 august 1916, cînd s-a jucat piesa „Se face ziuă" de Zaharia Bîrsan, iar la miezul nopții în timpul balului s-a decretat mobilizarea pentru intrarea României în război.

Ser

Învățătorii: N. Petroș
cu soția, Paraschiv B

Docum

Subsemnatul ingin
celor statornicite prin
lucrări publice cu nr.
23 sept. anul 1864, v
plaiul Nucșoara și s
torești de acelea ale

Nr. I. din vatra satu

1. Pentru 120 locuitor
   Școala comunală .
2. Biserica .....
   Cancelaria .....
3. Locurile rezervate p

Serbarea culturală a școalei Bădești din anul 1910.

Învățătorii: N. Petroșanu, Ion Ionescu, P. Stănescu cu soția, Iosif Scărlătescu. Ion Tițescu cu soția, Paraschiv Boiangiu, elevii normaliști; Alexandru Petrescu, Nicolae P. Stănescu și alții.

Documente relative la satul Bădești (anexă)

PROCES—VERBAL

Subsemnatul inginer delimitator proprietăților satului din județul Mușcel în urma celor statornicite prin art. 2 și 7 din circulara d-lui Ministru de Interne, agricultură și lucrări publice cu nr. 93/8 și a instrucțiilor date de Ministerul finanțelor nr. 30/24 din 23 sept. anul 1864, venind la comuna Bădești, proprietatea mînăstirii Cîmpulung din plaiul Nucșoara și sperînd în unire cu conducerea ad-hoc la alegerea locurilor locuitorești de acelea ale proprietății, am delimitat în modul următor:

Nr. I. din vatra satului

	Pog.	*Prăjini*	*Stîn.*
1. Pentru 120 locuitori	36	20	24
Școala comunală	—	1	27
2. Biserica	—	8	—
Cancelaria	—	1	27
3. Locurile rezervate pe seama proprietății			

Intelectualii satului Bădești în anul 1921.

Rîndul I: Un copil nepot al lui Lăstun și preotul Serafimescu actual.

Rîndul II. Nica Ion înv. pr. Serafimescu Alexe, învățătorii Petroșanu și Ionescu, Samoilescu Ion liceist și Nică clopotarul bisercii.

Rîndul III. Tițescu Vasile student, Rădulescu (negustor), Butaru Lazăr înv., Petroșanu Ion liceist, Lăstun Emilian, student.

Rîndul IV. Donoiu Gheorghe (Gogu) liceist.

echipă, care a contribuit la ridicarea nivelului cultural al satului, în timpul vacanțelor, prin reprezentații teatrale jucate în localul școlii și urmate de bal. E demn de remarcat concursul pe care l-au dat echipei Iulian Vasilescu, ucenic la pielărie Ploiești, mai tîrziu ilegalist — P.C.R. și prefect al județului Muscel și Ion Barbu — ordonanță la armată, ambii artiști comicii amatori în spectacole de circ.

La cor au luat parte fetele: Valeria Săndulescu, Ileana Năstase și Eugenia Safta.

Ultima serbare s-a dat la 15 august 1916, cînd s-a jucat piesa „Se face ziuă" de Zaharia Bîrsan, iar la miezul nopții în timpul balului s-a decretat mobilizarea pentru intrarea României în război.

Serbarea culturală a școalei Bădești din anul 1910.

Învățătorii: N. Petroșanu, Ion Ionescu, P. Stănescu cu soția, Iosif Scărlătescu. Ion Tițescu cu soția, Paraschiv Boiangiu, elevii normaliști; Alexandru Petrescu, Nicolae P. Stănescu și alții.

Documente relative la satul Bădești (anexă)

PROCES—VERBAL

Subsemnatul inginer delimitator proprietăților satului din județul Mușcel în urma celor statornicite prin art. 2 și 7 din circulara d-lui Ministru de Interne, agricultură și lucrări publice cu nr. 93/8 și a instrucțiilor date de Ministerul finanțelor nr. 30/24 din 23 sept. anul 1864, venind la comuna Bădești, proprietatea mînăstirii Cîmpulung din plaiul Nucșoara și sperînd în unire cu conducerea ad-hoc la alegerea locurilor locuitorești de acelea ale proprietății, am delimitat în modul următor:

Nr. I. din vatra satului

	Pog.	*Prăjini*	*Stîn.*
1. Pentru 120 locuitori	36	20	24
Școala comunală	—	1	27
2. Biserica	—	8	—
Cancelaria	—	1	27
3. Locurile rezervate pe seama proprietății			

	Pog.	Prăjini	Stîn.
a) curtea cu îngrăditura ei	1	5	27
b) ciairu de vite	4	20	—
c) locul cîrciumii	—	5	—
d) moara cu locul ei	—	10	—
e) locul a 2 fierăstraie	—	10	—
f) drumurile pe valea Podului la pădure	2	—	—
4. Locurile bisericești	34	0	0
	80	9	51

Podul cuvenit locuitorilor și rezervat proprietății.

Măsurînd apoi întinderea totală a locurilor de hrană și izlaz din toată proprietatea am găsit 1120 pog. 4 prăj. și 42,5 stînjeni din care scăzînd Siliștea, locurile comunale și locurile cuvenite servitorilor bisericii

	71	7	24
Totalul locurilor de împărțit din 2/3	1.048	21	18
Din care se cuvin proprietății	349	15	6
Iar locuitorilor foști clăcași	699	6	12

care li s-au delimitat în modul următor împărțindu-se proporțional pe fiecare categorie:

II. Pămînturi de arătură, fînețe și izlaz	Pog.	Prăj.	Stînj.
1. Pt. 13 locuitori cu 4 boi și 1 vacă cîte 8 pog., 19 prăjini, 3 stînjeni	114	7	40
2. Pt. 85 locuitori cu 2 boi și 1 vacă cîte 6 pog., 5 prăjini, 27 stînjeni	529	11	21
3. Pt. 15 locuitori cu brațele cîte 3 pog., 16 prăjini, 40 stînjeni	55	11	5
	698	6	12

Această sumă li s-a dat din hotarul Sălbișu pe sub pădure pînă aproape de sub pădure, pînă aproape de pîrîul Caminației, de acolo linie dreaptă la matca rîului Doamnei și pe marginea rîului în jos pînă iarăși în hotarul Sălbișu, deci întinderea lotului de mai sus este în sumă de șapte sute șaptezeci și nouă pogoane; 16 prăjini și 9 stînjeni în par. propriet. rămasă în cîmp în Mușcel din linia despărțitoare, pînă la hotarul Domneștilor și part. de peste rîul Doamnei numită Soci și Cîrstianu din hotarul Domneștilor pînă în hotarul Cîmpu-Mare, proprietatea d-lui Bald. este de 342 pogoane, 12 prăjini și 33 stînjeni afară de cele 9 pogoane 2 1/2 prăjini oprite în vatra satului. Toți pomii proprietății rămași pe cele 2 treimi date locuitorilor se vor stăpîni de proprietate, iar pomii locuitorilor rămași pe treimea satului se vor stăpîni de locuitori conform cu jurnalul Comisiei ad-hoc din 1865 aprilie 15.

Cu acest mod delimitîndu-se am încheiat acest proces-verbal în 2 exemplare care subsemnîndu-se de mine s-au dat unul comunei și altul d-lui avocat public. Dată în comuna Bădești, anul 1865 mai 12.

Inginier delimit.

Căpit. *N. Meculescu*

TABLOUL

semnelor puse despărțitoare proprietății foștilor clăcași

Nr. crt.	Numirea punctelor	Distanța Stînj. S. V	Observații
A.	Punctul de la malul Doamnei între Sălbiș și Bădești		Vecinătate cu Sălbișul lui Baldovin.
A.L.	Piatra din drum	88	
B.O.	Movilele de pe rîul Hotaru	467 1/2	
C.D.	Pe coastă gorunii movilă	161 1/2	
D.E.	Sub pisc gorunii movilă	104	
E.F.	Sub Piscul Țiganilor marginile prin gorunii	96 1/2	
G.G.	Arinul Cojocarului movilă	254	
G.H.	Mărul lui Voican	94 1/2	
H.J.	Nucii Șerbănoiului movilă	167 1/2	
J.H.	Peste valea Nicișiții movil. margin. Scăieți.	109 1/2	
K.J.	În colțul Siliștei movilă	45 1/2	
I.L.	Movilă peste Pîrîul Urzicarul în Drumul Podului	106	Vecinătate cu pădurea Bădești
L.M.	Movila în colțul Țarinii Popii	90	
M.N.	Movilă pe marginea țarinii în gard	224 1/2	
N.O.	Movilă din jos de drumul	150	
O.P.	Movilă peste Pîrîul Voineagul	86 1/2	
P.K.	Movilă în iaz	36 1/2	
L.R.	Movilă în Piscu Cernatu	70	
R.L.	Movilă peste Pîrîul Cernatu în coastă	54	
S.T.	Movilă Malu Pîrîu Podul Marginii	72	
T.U.	Movilă peste Pîrîul Marginii	76 1/2	
U.V.	Movilă în colțul poienii Caminiței	137	
V.A.	Movilă mărul de sub drumul rîpilor	96 1/2	

CEREREA ARENDAȘULUI IOSIF NICHIFORESCU[1]

Domnilor Administratori,

După cum mai sus vă fac cunoscut și este bine înțeles că sufăr mari daune de la această moșie, acum mi se mai ivi și a doua daună pe care cu mult mai mare decît cele ce am suferit din anii precedenți, deoarece această moșie a avut mai înainte de delimitare, o silișe de tot felul de pomi fructiferi nuci, pruni, meri, peri în fine nimic nu

[1] Actele în legătură cu Iosif Nichiforescu se găsesc la Arh. St. Buc., Bunuri Publice (arendări) №. 360/1877, inv. 451.

	Pog.	Prăjini	Stîn.
a) curtea cu îngrăditura ei	1	5	27
b) ciairu de vite	4	20	—
c) locul cîrciumii	—	5	—
d) moara cu locul ei	—	10	—
e) locul a 2 fierăstraie	—	10	—
f) drumurile pe valea Podului la pădure	2	—	—
4. Locurile bisericești	34	0	0
	80	9	51

Podul cuvenit locuitorilor și rezervat proprietății.

Măsurînd apoi întinderea totală a locurilor de hrană și izlaz din toată proprietatea am găsit 1120 pog. 4 prăj. și 42,5 stînjeni din care scăzînd Siliștea, locurile comunale și locurile cuvenite servitorilor bisericii

	71	7	24
Totalul locurilor de împărțit din 2/3	1.048	21	18
Din care se cuvin proprietății	349	15	6
Iar locuitorilor foști clăcași	699	6	12

care li s-au delimitat în modul următor împărțindu-se proporțional pe fiecare categorie:

II. Pămînturi de arătură, fînețe și izlaz	*Pog.*	*Prăj.*	*Stînj.*
1. Pt. 13 locuitori cu 4 boi și 1 vacă cîte 8 pog., 19 prăjini, 3 stînjeni	114	7	40
2. Pt. 85 locuitori cu 2 boi și 1 vacă cîte 6 pog., 5 prăjini, 27 stînjeni	529	11	21
3. Pt. 15 locuitori cu brațele cîte 3 pog., 16 prăjini, 40 stînjeni	55	11	5
	698	6	12

Această sumă li s-a dat din hotarul Sălbișu pe sub pădure pînă aproape de sub pădure, pînă aproape de pîrîul Caminației, de acolo linie dreaptă la matca rîului Doamnei și pe marginea rîului în jos pînă iarăși în hotarul Sălbișu, deci întinderea lotului de mai sus este în sumă de șapte sute șaptezeci și nouă pogoane; 16 prăjini și 9 stînjeni în par. propriet. rămasă în cîmp în Mușcel din linia despărțitoare, pînă la hotarul Domneștilor și part. de peste rîul Doamnei numită Soci și Cîrstianu din hotarul Domneștilor pînă în hotarul Cîmpu-Mare, proprietatea d-lui Bald. este de 342 pogoane, 12 prăjini și 33 stînjeni afară de cele 9 pogoane 2 1/2 prăjini oprite în vatra satului. Toți pomii proprietății rămași pe cele 2 treimi date locuitorilor se vor stăpîni de proprietate, iar pomii locuitorilor rămași pe treimea satului se vor stăpîni de locuitori conform cu jurnalul Comisiei ad-hoc din 1865 aprilie 15.

Cu acest mod delimitîndu-se am încheiat acest proces-verbal în 2 exemplare care subsemnîndu-se de mine s-au dat unul comunei și altul d-lui avocat public. Dată în comuna Bădești, anul 1865 mai 12.

Inginier delimit. Căpit. *N. Meculescu*

TABLOUL

semnelor puse despărțitoare proprietății foștilor clăcași

Nr. crt.	Numirea punctelor	Distanța Stînj. S. V	Observații
A.	Punctul de la malul Doamnei între Sălbiș și Bădești		Vecinătate cu Sălbișul lui Baldovin.
A.L.	Piatra din drum	88	
B.O.	Movilele de pe rîul Hotaru	467 1/2	
C.D.	Pe coastă gorunii movilă	161 1/2	
D.E.	Sub pisc gorunii movilă	104	
E.F.	Sub Piscul Țiganilor marginile prin gorunii	96 1/2	
G.G.	Arinul Cojocarului movilă	254	
G.H.	Mărul lui Voican	94 1/2	
H.J.	Nucii Șerbănoiului movilă	167 1/2	
J.H.	Peste valea Nicișiții movil. margin. Scăieți.	109 1/2	
K.J.	În colțul Siliștei movilă	45 1/2	
I.L.	Movilă peste Pîrîul Urzicarul în Drumul Podului	106	Vecinătate cu pădurea Bădești
L.M.	Movila în colțul Țarinii Popii	90	
M.N.	Movilă pe marginea țarinii în gard	224 1/2	
N.O.	Movilă din jos de drumul	150	
O.P.	Movilă peste Pîrîul Voineagul	86 1/2	
P.K.	Movilă în iaz	36 1/2	
L.R.	Movilă în Piscu Cernatu	70	
R.L.	Movilă peste Pîrîul Cernatu în coastă	54	
S.T.	Movilă Malu Pîrîu Podul Marginii	72	
T.U.	Movilă peste Pîrîul Marginii	76 1/2	
U.V.	Movilă în colțul poienii Caminiței	137	
V.A.	Movilă mărul de sub drumul rîpilor	96 1/2	

CEREREA ARENDAȘULUI IOSIF NICHIFORESCU[1]

Domnilor Administratori,

După cum mai sus vă fac cunoscut și este bine înțeles că sufăr mari daune de la această moșie, acum mi se mai ivi și a doua daună pe care cu mult mai mare decît cele ce am suferit din anii precedenți, deoarece această moșie a avut mai înainte de delimitare, o siliște de tot felul de pomi fructiferi nuci, pruni, meri, peri în fine nimic nu

[1] Actele în legătură cu Iosif Nichiforescu se găsesc la Arh. St. Buc., Bunuri Publice (arendări) №. 360/1877, înv. 451.

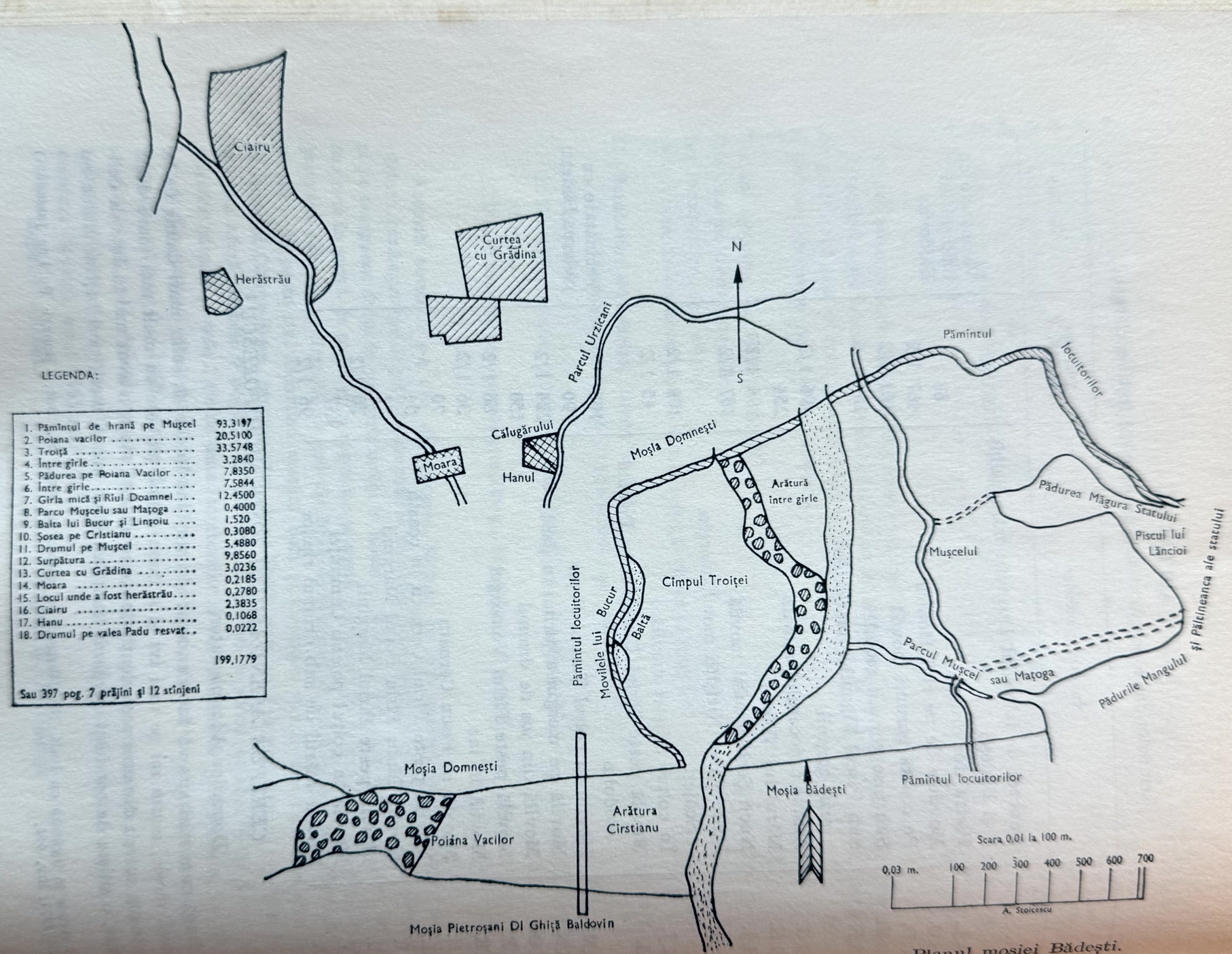

LEGENDA:

1. Pămîntul de hrană pe Mușcel	93,3197
2. Poiana vacilor	20,5100
3. Troiță	33,5748
4. Între girle	3,2840
5. Pădurea pe Poiana Vacilor	7,8350
6. Între girle	7,5844
7. Girla mică și Riul Doamnei	12,4500
8. Parcu Mușcelu sau Mațoga	0,4000
9. Balta lui Bucur și Linșoiu	1,520
10. Șosea pe Cristianu	0,3080
11. Drumul pe Mușcel	5,4880
12. Surpătura	9,8560
13. Curtea cu Grădina	3,0236
14. Moara	0,2185
15. Locul unde a fost herăstrău	0,2780
16. Ciairu	2,3835
17. Hanu	0,1068
18. Drumul pe valea Padu resvat	0,0222
	199,1779

Sau 397 pog. 7 prăjini și 12 stînjeni

Planul moșiei Bădești.

lipsa din pomi
când s-a delim
pentru interes
numai pomi a
proprietarului
încoace de fr
de rodul acel
al d-lui Mini
nu numai cei
pomi de tot
posesie, ba cl
mai sus notat
cunoscut gua

Subscrisu
om ca să fie
acum în pre
menea pierz
luarea pomil
pagube ce a
foarte consi
de la 2.000

Viu cu c
binevoi d-vo
în a mea p
inventar că

Primiți v

Se va în
contractului
inventarul c

Sătenii a
asupra pom

Copie du
din 13 iulie

lipsa din pomi în această silişte în mărime ca la 50 pogoane; pe la anul 1864—65, pe cînd s-a delimitat foştii clăcaşi, D-l arendaş după atunci anume d-l. *Ioniţă Boncănelu*, pentru interesul d-sale, a delimitat pe foştii clăcaşi pe pămîntul din Silişte, rămînînd numai pomi ai moşiei, pe care după legea rurală, toate pometurile rămîneau pe seama proprietarului. Acum de la delimitarea încoace s-au bucurat toţi foştii arendaşi pînă încoace de fructul pomilor precum şi eu am profitat de la 1878 şi pînă a expirat 1881, de rodul acelor pomi prin luarea rodului din trînşii. Acum vedem că prin ord. circular al d-lui Ministru de Interne sub nr. 145/81, care ni se ia toţi pomii, ce au fost ai moşiei, nu numai cei din Silişte dacă au avut această proprietate o cantitate foarte mare de pomi de tot felul risipiţi pe toată treimea foştilor clăcaşi şi unii şi alţii mi se iau din posesie, ba chiar cea mai mare parte din-trînşii s-au tăiat şi distrus de la venirea ordinului mai sus notat pînă acum şi tot asemenea are a se urma şi în viitor. După cum am făcut cunoscut guard general al acestui district prin raportul nr. 33, actul 22 august, 1881.

Subscrisul viu cu cel mai profund respect a vă ruga să binevoiţi a nu lăsa pe un om ca să fie cel mai nenorocit din cauza pierderilor ce a suferit atît în trecut precum şi acum în prezent de a i se stinge tot numele lui din cauza pierderilor suferite din asemenea pierzări care pierdere devine acum cea din urmă. După ordin, subsemnatul, cu luarea pomilor fructiferi şi darea lor în posesia foştilor clăcaşi care acum după celelalte pagube ce am suferit din sus citata moşie, acum mi se mai cauzează încă o altă pagubă foarte considerabilă, eu care puţin pierz pe an din toate felurile de fructe, cel puţin de la 2.000 şi pînă la 3.000 lei noi.

Domnilor Administratori,

Viu cu cel mai profund respect şi vă rog a fi scăzut din preţul arenzii cu cît veţi binevoi d-voastră, fiindcă aceşti pomi sînt chiar şi responsabil de ei, că la luarea moşiei în a mea primire, mi se văd trecuţi în inventar. Tot asemenea cer a fi scăzut şi din inventar că eu nu mai am nici-o autoritate asupra acestor pomi.

Primiţi vă rog domnilor administratori încredinţarea osebitei mele Consideraţii.

Arendaş (ss) *Iosif Nichiforescu*

Rezoluţia acestei cereri nr. 262/77 din 3 martie 1881.

Se va înainta d-lui proprietar respectiv, rugîndu-vă de a regula ca pînă la expirarea contractului, să rămînă pomii roditori la dispoziţiunea subcontului, fiind trecuţi şi în inventarul cu care i s-a predat moşia,

3 martie 1882.

NOTA

Sătenii au avut de luptat cu acest arendaş, pînă să li se dea dreptul lor de proprietate asupra pomilor fructiferi de pe treimea foştilor clăcaşi.

Copie după petiţia d-lui Nichiforescu primită cu adresa avocatului de Muşcel 398 din 13 iulie 1884, înreg. la nr. 39859 din 14 iulie 1884, pag. (fila) 38.

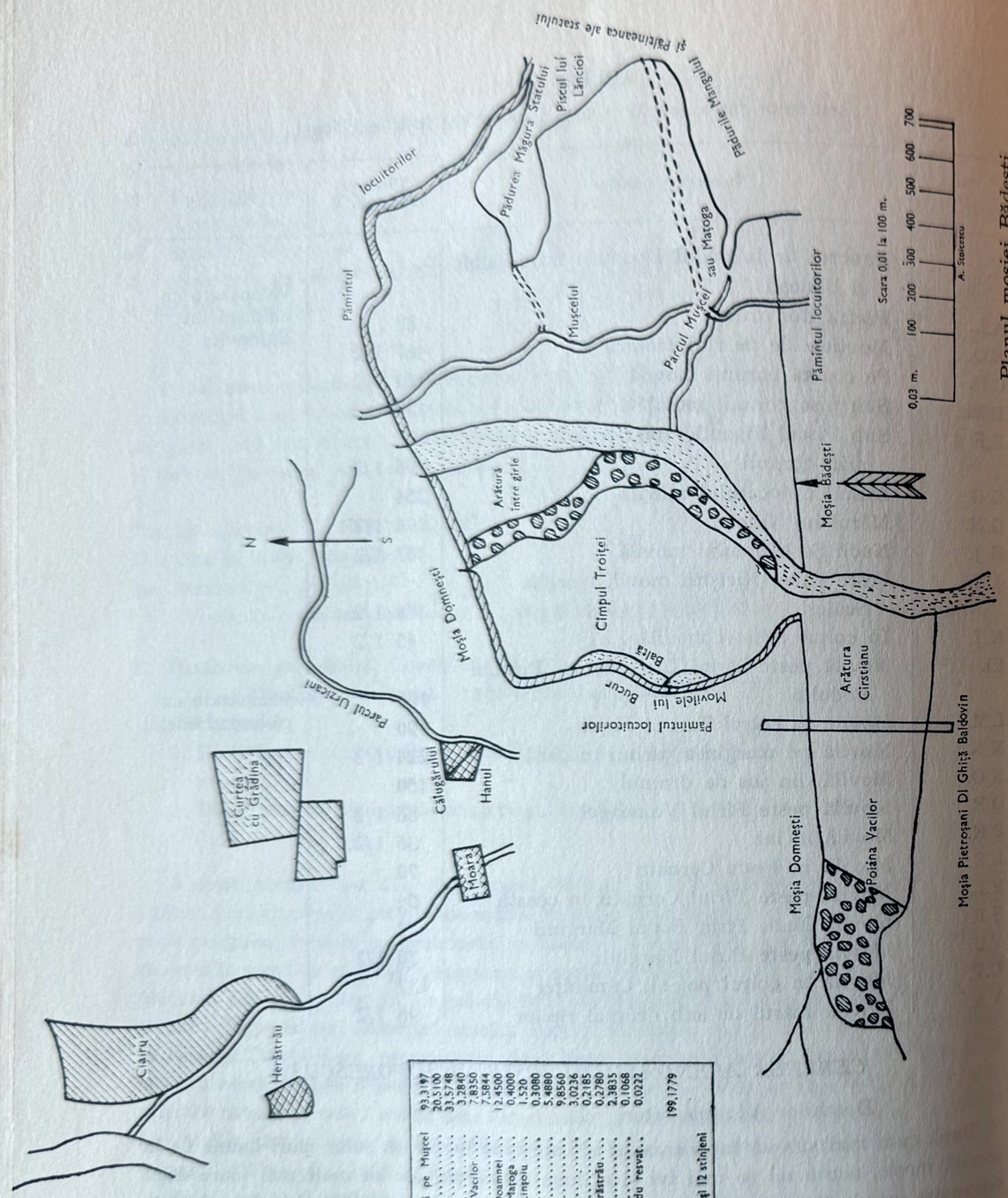

LEGENDA:

1. Pămîntul de hrană pe Mușcel	93,3197
2. Poiana vacilor	20,5100
3. Troița	33,5748
4. Între gîrle	3,2840
5. Pădurea pe Poiana Vacilor	7,8350
6. Între gîrle	7,5844
7. Gîrla mică și Rîul Doamnei	12,4500
8. Parcu Mușcelu sau Matoga	0,4000
9. Balta lui Bucur și Linșoiu	1,520
10. Șosea pe Cîrstianu	0,3080
11. Drumul pe Mușcel	5,4880
12. Surpătura	9,8560
13. Curtea cu Grădina	3,0236
14. Moara	0,2185
15. Locul unde a fost herăstrău	0,2780
16. Ciairu	2,3835
17. Hanu	0,1068
18. Drumul pe valea Pădu resvat	0,0222
	199,1779

Sau 397 pog. 7 prăjini și 12 stînjeni

Planul moșiei Bădești.

lipsa din pomi în această silişte în mărime ca la 50 pogoane; pe la anul 1864—65, pe cînd s-a delimitat foştii clăcaşi, D-l arendaş după atunci anume d-l. *Ioniță Boncănelu*, pentru interesul d-sale, a delimitat pe foştii clăcaşi pe pămîntul din Silişte, rămînînd numai pomi ai moşiei, pe care după legea rurală, toate pometurile rămîneau pe seama proprietarului. Acum de la delimitarea încoace s-au bucurat toţi foştii arendaşi pînă încoace de fructul pomilor precum şi eu am profitat de la 1878 şi pînă a expirat 1881, de rodul acelor pomi prin luarea rodului din trînşii. Acum vedem că prin ord. circular al d-lui Ministru de Interne sub nr. 145/81, care ni se ia toţi pomii, ce au fost ai moşiei, nu numai cei din Silişte dacă au avut această proprietate o cantitate foarte mare de pomi de tot felul risipiţi pe toată treimea foştilor clăcaşi şi unii şi alţii mi se iau din posesie, ba chiar cea mai mare parte din-trînşii s-au tăiat şi distrus de la venirea ordinului mai sus notat pînă acum şi tot asemenea are a se urma şi în viitor. După cum am făcut cunoscut guard general al acestui district prin raportul nr. 33, actul 22 august, 1881.

Subscrisul viu cu cel mai profund respect a vă ruga să binevoiţi a nu lăsa pe un om ca să fie cel mai nenorocit din cauza pierderilor ce a suferit atît în trecut precum şi acum în prezent de a i se stinge tot numele lui din cauza pierderilor suferite din asemenea pierzări care pierdere devine acum cea din urmă. După ordin, subsemnatul, cu luarea pomilor fructiferi şi darea lor în posesia foştilor clăcaşi care acum după celelalte pagube ce am suferit din sus citata moşie, acum mi se mai cauzează încă o altă pagubă foarte considerabilă, eu care puţin pierz pe an din toate felurile de fructe, cel puţin de la 2.000 şi pînă la 3.000 lei noi.

Domnilor Administratori,

Viu cu cel mai profund respect şi vă rog a fi scăzut din preţul arenzii cu cît veţi binevoi d-voastră, fiindcă aceşti pomi sînt chiar şi responsabil de ei, că la luarea moşiei în a mea primire, mi se văd trecuţi în inventar. Tot asemenea cer a fi scăzut şi din inventar că eu nu mai am nici-o autoritate asupra acestor pomi.

Primiţi vă rog domnilor administratori încredinţarea osebitei mele Consideraţii.

Arendaş (ss) *Iosif Nichiforescu*

Rezoluţia acestei cereri nr. 262/77 din 3 martie 1881.

Se va înainta d-lui proprietar respectiv, rugîndu-vă de a regula ca pînă la expirarea contractului, să rămînă pomii roditori la dispoziţiunea subcontului, fiind trecuţi şi în inventarul cu care i s-a predat moşia,

3 martie 1882.

NOTA

Sătenii au avut de luptat cu acest arendaş, pînă să li se dea dreptul lor de proprietate asupra pomilor fructiferi de pe treimea foştilor clăcaşi.

Copie după petiţia d-lui Nichiforescu primită cu adresa avocatului de Muşcel 398 din 13 iulie 1884, înreg. la nr. 39859 din 14 iulie 1884, pag. (fila) 38.

Arendașul cheamă la judecată pe locuitori,

Domnule Președinte,

Cu contract în regulă din anul 1887 septembrie 2, sub nr. 18, am luat cu arendă de la Stat pe periodul de cinci ani 1878—1883, cu prețul de lei noi 5.550, anual proprietatea Bădești, din jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, comuna Bădești, fostă a m-tirii Cîmpulung (mi-am) exercitat dreptul de locatar uzufructuar pe această proprietate în pace pînă în anul 1881 inclusiv; în anul 1882 august, locatarii notați pe contra pagină, împroprietăriți pe această proprietate, cu de la sine putere mi-au cășunat turburare în această proprietate însă.

14 nuci roditori, i-au tăiat și luat pe seamă-le
1 păr roditor, l-au tăiat și luat pe seamă-le
112 pruni roditori i-au tăiat și luat pe seamă-le
106 nuci le-au luat rodul
44 meri le-au luat rodul
12 peri le-au luat rodul
187 pruni le-au luat rodul
2 vișeni le-au luat rodul
1 zarzăr i-au luat rodul

Asupra cărora pretind că ar avea drept de proprietate cu care fapt pentru acest an mi-a prejudiciat cu lei noi 4.333, valoarea uzufructului lor pe ăst an 1882.

Am încunoștiințat pe onor Ad-ție a Domeniilor și Pădurilor Statului spre a fi garantat contra acestei turburări, dar pînă astăzi aproape un an nu mi-a garantat întru nimica aceste daune. Art. 1428, cod civil.

Vă rog dacă binevoiți a cita în judecată atît pe numiții locuitori, cît și pe D-l. avocat public, reprezentantul onor Administrației a Domeniilor și Pădurilor Statului ca în urma înfățișării ce vom avea să fiu despăgubit de daunele cauzate în sumă de lei 4.333, cu procentul legal de la cerere și pînă la achitare solidaricește art. 1008 Cod. Civil, de către acești locuitori, dacă se va constata că nu au drept asupra acestor pomi sau contrariu, de către stat ca unul ce-mi arendat în drept străin de dînsu; plus spese de instanță lei noi 100, osebit timbrele legale.

Anexez aci 2 copii de petiții, mai anexez 2 coale de 10 lei a se anula conform legii timbrului.

Primiți etc.

(ss) *Iosif Nichiforescu*, arendașul moșiei Bădești din comuna Bădești

1883 iulie 21. Plaiul Nucșoara, jud. Mușcel

Conform originalului

ss/ *A. Botescu*

Avocatura Statului din Argeș și Mușcel nr. 277, 1885 iunie 14. pag. (fila 45)

Domnule Ministru,

La ordinul Domniei-Voastre nr. 27018, din anul curent, vă răspundem cu onoare că d-l subprefect în refața arendașului prin proces-verbal constată că arborii au fost pe pămîntul cedat locuitorilor; iar nu pe treimea rămasă statului.

Primiți vă rog asigurarea considerațiunii mele.

Avocat, (ss) indescifrabil

pag. 46

Avocatura Statului din Argeș și Mușcel nr. 390 din 1885 sept. 10.

Domnule Ministru,

La 5 sept. curent fiind înaintea Trib. Mușcel judecata procesului de care tratează ord. d-voastră nr. 27018 din anul curent, cu onoare vă comunicăm că s-a adjurnat la 3 dec. deoarece parte din pîrîții locuitori sînt morți și urmează a se regula epitropii.

Primiți, vă rog, asigurarea considerațiunii mele.

Avocat (ss) indescifrabil

Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

pag. 48

dos. nr. 360/1877.

Avocatura Statului din Argeș și Mușcel nr. 115 din 1886, februarie 4.

Domnule Ministru,

La 26 februarie expirat fiind înaintea Tribunalului judecata procesului de care tratează ordinul Domniei Voastre nr. 270/8 din anul expirat, vă comunicăm cu onoare că, tribunalul a respins acțiunea d-lui Iosif Nichiforescu ca nefondată, condamnîndu-l la 60 lei cheltuieli.

Primiți vă rog asigurarea considerațiunii mele.

Avocat,
ss/indescifrabil

Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

pag. 33 și pag. 2

Administrația generală a Domeniilor și Pădurilor Statului

CONTRACT DE ARENDARE

Moșia Bădești jud. Mușcel, Plasa Nucșoara fostă a Mînăstirii Cîmpulung, comuna Bădești.

Periodul 1878—1883 — Prețul 5.550 lei.

Arendașul Iosif Nichiforescu.

Garanția: Valoarea lei 2.800 înregistrată sub nr...

Natura oblig. domeniale și scris. Consemnată sub recipisa nr. 1 1480 și 12825 funciare rurale.

Nr. 18. Anul 1877 septembrie 2.

Arendașul cheamă la judecată pe locuitori,

Domnule Președinte,

Cu contract în regulă din anul 1887 septembrie 2, sub nr. 18, am luat cu arendă de la Stat pe periodul de cinci ani 1878—1883, cu prețul de lei noi 5.550, anual proprietatea Bădești, din jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, comuna Bădești, fostă a m-tirii Cîmpulung (mi-am) exercitat dreptul de locatar uzufructuar pe această proprietate în pace pînă în anul 1881 inclusiv; în anul 1882 august, locatarii notați pe contra pagină, împroprietăriți pe această proprietate, cu de la sine putere mi-au cășunat turburare în această proprietate însă.

14 nuci roditori, i-au tăiat și luat pe seamă-le
1 păr roditor, l-au tăiat și luat pe seamă-le
112 pruni roditori i-au tăiat și luat pe seamă-le
106 nuci le-au luat rodul
44 meri le-au luat rodul
12 peri le-au luat rodul
187 pruni le-au luat rodul
2 vișeni le-au luat rodul
1 zarzăr i-au luat rodul

Asupra cărora pretind că ar avea drept de proprietate cu care fapt pentru acest an mi-a prejudiciat cu lei noi 4.333, valoarea uzufructului lor pe ăst an 1882.

Am încunoștiințat pe onor Ad-ție a Domeniilor și Pădurilor Statului spre a fi garantat contra acestei turburări, dar pînă astăzi aproape un an nu mi-a garantat întru nimica aceste daune. Art. 1428, cod civil.

Vă rog dacă binevoiți a cita în judecată atît pe numiții locuitori, cît și pe D-l. avocat public, reprezentantul onor Administrației a Domeniilor și Pădurilor Statului ca în urma înfățișării ce vom avea să fiu despăgubit de daunele cauzate în sumă de lei 4.333, cu procentul legal de la cerere și pînă la achitare solidaricește art. 1008 Cod. Civil, de către acești locuitori, dacă se va constata că nu au drept asupra acestor pomi sau contrariu, de către stat ca unul ce-mi arendat în drept străin de dînsu; plus spese de instanță lei noi 100, osebit timbrele legale.

Anexez aci 2 copii de petiții, mai anexez 2 coale de 10 lei a se anula conform legii timbrului.

Primiți etc.

(ss) *Iosif Nichiforescu*, arendașul moșiei Bădești din comuna Bădești

1883 iulie 21. Plaiul Nucșoara, jud. Mușcel

Conform originalului

ss/ *A. Botescu*

pag. (fila 45)

Avocatura Statului din Argeș și Mușcel nr. 277, 1885 iunie 14.

Domnule Ministru,

La ordinul Domniei-Voastre nr. 27018, din anul curent, vă răspundem cu onoare că d-l subprefect în refața arendașului prin proces-verbal constată că arborii au fost pe pămîntul cedat locuitorilor; iar nu pe treimea rămasă statului.

Primiți vă rog asigurarea considerațiunii mele.

Avocat, (ss) indescifrabil

pag. 46

Avocatura Statului din Argeș și Mușcel nr. 390 din 1885 sept. 10.

Domnule Ministru,

La 5 sept. curent fiind înaintea Trib. Mușcel judecata procesului de care tratează ord. d-voastră nr. 27018 din anul curent, cu onoare vă comunicăm că s-a adjurnat la 3 dec. deoarece parte din pîrîții locuitori sînt morți și urmează a se regula epitropii.

Primiți, vă rog, asigurarea considerațiunii mele.

Avocat (ss) indescifrabil

Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

pag. 48

dos. nr. 360/1877.

Avocatura Statului din Argeș și Mușcel nr. 115 din 1886, februarie 4.

Domnule Ministru,

La 26 februarie expirat fiind înaintea Tribunalului judecata procesului de care tratează ordinul Domniei Voastre nr. 270/8 din anul expirat, vă comunicăm cu onoare că, tribunalul a respins acțiunea d-lui Iosif Nichiforescu ca nefondată, condamnîndu-l la 60 lei cheltuieli.

Primiți vă rog asigurarea considerațiunii mele.

Avocat,
ss/indescifrabil

Domnului Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

pag. 33 și pag. 2

Administrația generală a Domeniilor și Pădurilor Statului

CONTRACT DE ARENDARE

Moșia Bădești jud. Mușcel, Plasa Nucșoara fostă a Mînăstirii Cîmpulung, comuna Bădești.

Periodul 1878—1883 — Prețul 5.550 lei.

Arendașul Iosif Nichiforescu.

Garanția: Valoarea lei 2.800 înregistrată sub nr...

Natura oblig. domeniale și scris. Consemnată sub recipisa nr. 11480 și 12825 funciare rurale.

Nr. 18. Anul 1877 septembrie 2.

I

Din Etymologicum Magnum Romaniae de Bogdan Petriceicu Hasdeu (Dicționarul limbei istorice și poporane a Românilor). Arh. Stat cota 4.51—43.

Tomul III pag. 2307, 2554, 2850—2851.

Bădescu, s.m. plur.; t. de Georg: nom de plusieurs villages en Valachie.

Bădeseii este plurarul de la patronimicul Bădescu — fiul lui Bade, însemnînd prin urmare „neamul lui Bade".

În Moldova nu sînt sate cu acest nume, ci numai Bădeni și vestitul sat Bădești, despre care a se vorbi la locul său.

Crisov de la Mihnea vodă din 1590 (cond. Mss. a mănăstrii Vieroșul în Arh. St. din Buc. f. 154 b.) „Satul anume Crăciunii Bădeștii și Jupănești.

Dintre sate cu acest nume, cel mai istoric este: „Bădeşci, comună în jud. Mușcel plaiul Nucșoara, cu 600 locuitori, cuprinde și 1200 pogoane pădure. A fost proprietatea lui Nicolae Basarab — voevod și la 1352 prin Crisov o dăruiește mănăstirii Cîmpu-Lungu, precum o dovedește pisania de pre petra mormîntală a acestui Domn, dar care astăzi nu se mai vede, fiind poate astupată sau strămutată din loc (Frunzescu, Dicț. top, 16).

Prețioasa piatră mormîntală, găsită de d. Gr. Tocilescu și a căreia inscripțiune noi am reprodus-o la cuvîntul Basarabă (v. mai sus pag. 2554).

(+ luna noiembrie 16 zile a reposat marele și autocratul Domn Io, Nicolae Alexandru voevoda, fiul marelui Bâsărabă voevodă, în anul 6873 indicțion 3, fie-i eternă memoria.) dovedește într-un mod definitiv că „Nicolae-vodă" de pe la 1352 n-a fost altcineva decît celebrul Domn Alexandru Basarabă purtînd dublul nume „Nicola—Alexandru", și că mormîntul lui se află anume în interiorul bisericii mănăstirii Cîmpu-Lungu, iar nici decum la Bădești. Cu toate acestea, rămîne nu mai puțin adevărat că Bădeștii sînt satul românesc cel mai vechi printr-o mențiune documentală precisă: el există deja sub acelaș nume la 1352, atunci cînd abia se întemeia Domnia Moldovei.

La pagina 2307 se scrie: O mulțime de localități în Țara Românească poartă numele de Bădeni, Bădiceni, Bădiță, Bădițești, Bădești, dintre cari una este istorică deja din secolul XIV Bădeștii.

II

Rezumatul documentului

„1351 septembrie 1 — 1352 august 31" 6860.

Mențiunea unui act de la Nicolae Alexandru Basarab voevod, prin care dăruiește bisericii din Cîmpulung satul Bădești.

D.I.R.B. Țara Românească (1247.1500) nr. 8 pag. 12 Bădești.

1351 septe, brie — 1352 august 31 (6860)

„Satul Bădești este dăruit bisericii din Cîmpulung de către"

Io Neculai Alexandru voevod, feciorul bătrînului

Io Basarab voevod [1].

[1] Actul din 13 noiembrie 1618, înlăuntrul căruia se reproduc fragmente ale actului din 1352, adaugă despre Nicolae Alexandru că era „nepotul răposatului Negru Radul voevod (v „oe" v od, și că „iaste" pristăvit și îngropat trupul lui întru această „sf." întă biserică, mențiuni care desigur nu se aflau în actul din 1352.

Pentru că acest mai sus numit satul Bădești au fost mai înainte vreme sat domnescu. Apoi, între aceia, Neculai Alexandru voevod, domnia lui au fost datu și au fost miluit pre sf. „ă" nta biserică Cîmpulungul cu satul Bădești, ca să fie sf. „i" ntii biserici a domniei sale spre întărire, iar preoților și părinților din cliros spre hrană, iar domniei sale și părinților domniei sale vecinică pomenire [1].

Transumpt în hrisovul lui Gavril Movilă din 13 noiembrie 1618 (cf. „Documente privind istoria României", seria B, veacul XVII, vol. doc. 236). Autenticitatea actului din 1351—1352 a fost contestată din pricina unor adaosuri ale copistului din 1618 (pomenirea lui Radu Negru. Totuși data de 1351—52 corespunde cu domnia lui Nicolae Alexandru și filiațiunea din Basarab este corectă; aceste fapte, ignorate la începutul veacului XVII, arată că documentul arătat de călugări în divan la 1618 era autentic.

III

Rezumatul documentului

„1571—1574" mai 27. Alexandru Mircea voevod întărește lui Badea Stolnic satul Bădești, în urma unei judecăți.

D.I.R.B., Țara Românească, vol. IV, nr. 24, p. 23—4. 1571—1574 mai 27, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii voievod, nepotul (Mihnii) voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boiariului domnii mele jupan Badii stol. ca să-i fie lui satul Bădeștii, pentru că acest mai sus zis satu au fost bătrînă și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după aceea, jupan Badea stol. au avut pîră înaintea domnii mele cu jupîneasa lui Stan Dolofan și cu feciorii ei pentru acest mai sus zis sat. Pentru că au fost pus jupîn Badea stol. pre acel sat zălog la Stan Dolofan, drept 5.000 de aspri și drept un cal bun și drept o dulamă roșie, cînd au fost preste munte și de tot, prețul au fost drept 7.000 de aspri. Și au dat Stan Dolofan acei bani, ca să-i fie lui cu dobîndă. Iar după aceea, jupîneasa a lui Stan Dolofan și feciorii ei așa pîra înaintea domnii mele, cum că au fost vîndut acel sat de tot. Iar întru aceea, domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am adeverit domnia mea, mărturisind și boiarii domniei mele cu sufletele lor, cum că n-am fost vîndut de tot, ci l-au fost pus zălog. Și am cerut și cartea de vînzare la jupîneasa lui Stan și la feciorii ei. Iar (ei) nu au avut nici o carte și au rămas dinaintea domniei mele.

Iar întru aceia, domnia mea am dat jupîn Badii stol. acei bani, ca să-i întoarcă înapoi cu dobîndă, după cum s-au fost tocmit, 9.000 de aspri.

[1] Actul din 13 nov. 1618 adaugă „Si au arătat popii și o carte bătrînă a răposatului Neculae Alexandru voevod ( ) d, cînd au fost cursul anilor 6860 și au arătat și sf. „î"nta icoană, chipul prea sf. iyntei născătoare de dumnezeu, în divanul cel mare întru care era toate milele sf. „i" tei biserici scrise de răposatul Nicolae Alexandru V)oe) vo)d și întru aceia icoană era și satul Bădeștii cu toate hotarele".

I

Din Etymologicum Magnum Romaniae de Bogdan Petriceicu Hasdeu (Dicționarul limbei istorice și poporane a Românilor). Arh. Stat cota 4.51—43.

Tomul III pag. 2307, 2554, 2850—2851.

Bădescu, s.m. plur.; t. de Georg: nom de plusieurs villages en Valachie.

Bădeseii este plurarul de la patronimicul Bădescu — fiul lui Bade, însemnînd prin urmare „neamul lui Bade".

În Moldova nu sînt sate cu acest nume, ci numai Bădeni și vestitul sat Bădești, despre care a se vorbi la locul său.

Crisov de la Mihnea vodă din 1590 (cond. Mss. a mănăstrii Vieroșul în Arh. St. din Buc. f. 154 b.) „Satul anume Crăciunii Bădeștii și Jupănești.

Dintre sate cu acest nume, cel mai istoric este: „Bădeșci, comună în jud. Mușcel plaiul Nucșoara, cu 600 locuitori, cuprinde și 1200 pogoane pădure. A fost proprietatea lui Nicolae Basarab — voevod și la 1352 prin Crisov o dăruiește mănăstirii Cîmpu-Lungu, precum o dovedește pisania de pre petra mormîntală a acestui Domn, dar care astăzi nu se mai vede, fiind poate astupată sau strămutată din loc (Frunzescu, Dicț. top, 16).

Prețioasa piatră mormîntală, găsită de d. Gr. Tocilescu și a căreia inscripțiune noi am reprodus-o la cuvîntul Basarabă (v. mai sus pag. 2554).

(+ luna noiembrie 16 zile a reposat marele și autocratul Domn Io, Nicolae Alexandru voevoda, fiul marelui Bâsărabă voevodă, în anul 6873 indicțion 3, fie-i eternă memoria.) dovedește într-un mod definitiv că „Nicolae-vodă" de pe la 1352 n-a fost altcineva decît celebrul Domn Alexandru Basarabă purtînd dublul nume „Nicola—Alexandru", și că mormîntul lui se află anume în interiorul bisericii mănăstirii Cîmpu-Lungu, iar nici decum la Bădești. Cu toate acestea, rămîne nu mai puțin adevărat că Bădeștii sînt satul românesc cel mai vechi printr-o mențiune documentală precisă: el există deja sub acelaș nume la 1352, atunci cînd abia se întemeia Domnia Moldovei.

La pagina 2307 se scrie: O mulțime de localități în Țara Românească poartă numele de Bădeni, Bădiceni, Bădiță, Bădițești, Bădești, dintre cari una este istorică deja din secolul XIV Bădeștii.

II

Rezumatul documentului

„1351 septembrie 1 — 1352 august 31" 6860.

Mențiunea unui act de la Nicolae Alexandru Basarab voevod, prin care dăruiește bisericii din Cîmpulung satul Bădești.

D.I.R.B. Țara Românească (1247.1500) nr. 8 pag. 12 Bădești.

1351 septe, brie — 1352 august 31 (6860)

„Satul Bădești este dăruit bisericii din Cîmpulung de către"

Io Neculai Alexandru voevod, feciorul bătrînului

Io Basarab voevod [1].

[1] Actul din 13 noiembrie 1618, înlăuntrul căruia se reproduc fragmente ale actului din 1352, adaugă despre Nicolae Alexandru că era „nepotul răposatului Negru Radul voevod (v „oe" v od, și că „iaste" pristăvit și îngropat trupul lui întru această „sf." întă biserică, mențiuni care desigur nu se aflau în actul din 1352.

Pentru că acest mai sus numit satul Bădești au fost mai înainte vreme sat domnescu. Apoi, între aceia, Neculai Alexandru voevod, domnia lui au fost datu și au fost miluit pre sf. „ă" nta biserică Cîmpulungul cu satul Bădești, ca să fie sf. „i" ntii biserici a domniei sale spre întărire, iar preoților și părinților din cliros spre hrană, iar domniei sale și părinților domniei sale vecinică pomenire [1].

Transumpt în hrisovul lui Gavril Movilă din 13 noiembrie 1618 (cf. „Documente privind istoria României", seria B, veacul XVII, vol. doc. 236). Autenticitatea actului din 1351—1352 a fost contestată din pricina unor adaosuri ale copistului din 1618 (pomenirea lui Radu Negru. Totuși data de 1351—52 corespunde cu domnia lui Nicolae Alexandru și filiațiunea din Basarab este corectă; aceste fapte, ignorate la începutul veacului XVII, arată că documentul arătat de călugări în divan la 1618 era autentic.

III

Rezumatul documentului

„1571—1574" mai 27. Alexandru Mircea voevod întărește lui Badea Stolnic satul Bădești, în urma unei judecăți.

D.I.R.B., Țara Românească, vol. IV, nr. 24, p. 23—4. 1571—1574 mai 27, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii voievod, nepotul (Mihnii) voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boiariului domnii mele jupan Badii stol. ca să-i fie lui satul Bădeștii, pentru că acest mai sus zis satu au fost bătrînă și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după aceea, jupan Badea stol. au avut pîră înaintea domnii mele cu jupîneasa lui Stan Dolofan și cu feciorii ei pentru acest mai sus zis sat. Pentru că au fost pus jupîn Badea stol. pre acel sat zălog la Stan Dolofan, drept 5.000 de aspri și drept un cal bun și drept o dulamă roșie, cînd au fost preste munte și de tot, prețul au fost drept 7.000 de aspri. Și au dat Stan Dolofan acei bani, ca să-i fie lui cu dobîndă. Iar după aceea, jupîneasa a lui Stan Dolofan și feciorii ei așa pîra înaintea domnii mele, cum că au fost vîndut acel sat de tot. Iar întru aceea, domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am adeverit domnia mea, mărturisind și boiarii domniei mele cu sufletele lor, cum că n-am fost vîndut de tot, ci l-au fost pus zălog. Și am cerut și cartea de vînzare la jupîneasa lui Stan și la feciorii ei. Iar (ei) nu au avut nici o carte și au rămas dinaintea domniei mele.

Iar întru aceia, domnia mea am dat jupîn Badii stol. acei bani, ca să-i întoarcă înapoi cu dobîndă, după cum s-au fost tocmit, 9.000 de aspri.

[1] Actul din 13 nov. 1618 adaugă „Si au arătat popii și o carte bătrînă a răposatului Neculae Alexandru voevod ( ) d, cînd au fost cursul anilor 6860 și au arătat și sf. „î"nta icoană, chipul prea sf. iyntei născătoare de dumnezeu, în divanul cel mare întru care era toate milele sf. „i" tei biserici scrise de răposatul Nicolae Alexandru V)oe) vo)d și întru aceia icoană era și satul Bădeștii cu toate hotarele".

Pentru aceia, am dat domnia mea jupîn Badii stol. ca să-i fie lui acest mai sus zis sat Bădeștii întru moștenire și ohabnic în veci, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dragomir mare dvor și jupan Ivașco mare logofăt și jupan Dumitru mare vist. și Stan spătariul și Mitrea.com. și Gonțea peh. și Stoichița mare post. Și ispravnic Dragomir mare dvor.

Și am scris eu, Stan, în luna mai 27 zile, 7078 (1570).

Arh. St. Buc. Condica Cîmpulung nr. 709, f. 478

Altă traducere rom. ibid. ma 204 f. 71 v — 72.
O trad. rom și la Acad. R.P.R. ma. rom. 1448 101 v — 102
Văleatul greșit. Datat după divan.

IV

D.I.R.B.T. Rom. vol. VI nr. 206 p. 190 Arh. St. Buc.

Rezumatul documentului

1595 noiembrie — 1 — 1596 august 31 (7104)
Mihai Viteazul întărește fiilor lui Dolofan satul Bădești, în urma unei judecăți.
„1595 noiembrie 1 — 1596 august 31 (7104)

Am mai arătat rumîni alt hrisov al răposatului Mihail voevod în care scrie că de iznoavă au tras la judecată feciorii lui Dolofan pă Radul Comisul din Cepari, ginerele Badii stolnicul Boloșin, pîrînd feciorii lui Dolofan cum că satul Bădeștii de tot l-au fost vîndut socru-său, Badea, la tatăl lor și jurînd feciorii lui Dolofan cu 24 de boieri cum că de tot au fost vîndut, iar nu pus numai zălog, după acel jurămînt au dat satul iar sub stăpînirea feciorilor lui Dolofan.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Cîmpulung nr. 204 f. 86
Rezumat rom.
Lunile după terminarea ocupației turcești în țară.

V

D.I.R.B. Țara Românească vol. VI nr. 260 p. 245—246

Rezumatul doc. 260

1596 (7105) „septembrie 1—23. Tîrgoviște, Mihai Viteazul voevod întărește lui Radu comis satul Bădești, în urma unor judecăți.

1596 (7105) septembrie 1 — 23 Tîrgoviște.

Hrisov al lui Mihail voevod pentru moșia Bădești cu rumânii.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail voevod și domn a toată Țara românească, feciorul marelui și preabunului Petrașco voevod. Da-tam domnia mea această poruncă a domniei

mele cinstitutului boierului
lui, cîți Dumnezeu îi va dăr
este bătrînă și dreaptă moșie
voevod, iar boierul domniei
anume Dumitru și Șerban
Șărban și Dragomir, cum a
fost pus zălog. Într-aceea,
înaintea Mihnei voevod cun
7.000 de aspri și-au întors R
mir toți banii 7.000 din di
voevod lui Dumitru și lui
n-au vrut a luat lege, ci au
acum au fost în pace. Iar
odihni de Dolofan, ci iară
Dumitru și Șerban și Drago
fost zălog. Și întru aceea,
lui Dragomir lege, 24 de bo
vremea care au jurat Dolofa
a răposatului Alexandru voe
Neacșei, jupîneasa Stoicăi
au jurat înaintea părintelu
niciun ban. Iar după aceea,
lăsa, ci au luat lege peste le
misul la zi și la soroc acești
domniei mele, cum nu est
stolnicul acești 9.000 aspri
fan, de au îndreptat și acias
și Șerban și Dragomir de le
cu satul Bădești

Pentru aceea, am dat
să-i fie satul Bădești de bas
și dă nimenea să nu se clăt

Iată și mărturii am pus
și Teodosie visterul și Radu
și Șerban paharnicul și jup

Și eu, Mihail gramaticu

Acad. R.P.R. Ms. rom

Copie după o trad. rom

Luna și zilele după diva

mele cinstitutului boierului domniei mele jupan Radul fost mare comis și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor satul Bădeștii tot, cu tot haru, pentrucă este bătrînă și dreaptă moșie și de baștină. Iar după aceea, cînd au fost în zilele Mihnei voevod, iar boierul domniei mele jupan Radul comisul au avut pîră cu Dolofanii, anume Dumitru și Șerban și Dragomir, pentru satul Bădești. Și așa pîra Dumitru și Șărban și Dragomir, cum au fost cumpărat satul Bădeștii de la Badea stolnicul n-au fost pus zălog. Într-aceea, Radul comisul au luat lege, 12 jurători boieri, de au jurat înaintea Mihnei voevod cum nu este vîndut satul Bădești ci au fost pus zălog pentru 7.000 de aspri și-au întors Radul comisul la mîna lui Dumitru și lui Șărban și lui Dragomir toți banii 7.000 din divan dinaintea Mihnei voevod. Și într-aceea, au dat Mihnea voevod lui Dumitru și lui Șerban și lui Dragomir lege, 24 de boieri, iară ei nicicum n-au vrut a luat lege, ci au rămas de lege dinaintea Mihnei voevod. Și de atuncea pînă acum au fost în pace. Iar cînd au fost acum, în zilele domniei mele, n-au putut a să odihni de Dolofan, ci iară a avut pîră înaintea domniei mele în divan. Și așa pîra Dumitru și Șerban și Dragomir ca și mai nainte, cum au fost vîndut satul Bădești n-au fost zălog. Și întru aceea, domnia mea însumi am dat lui Dumitru și „lui" Șărban și lui Dragomir lege, 24 de boieri și au jurat înaintea domniei mele. Iară după aceea, din vremea care au jurat Dolofan cu acești 24 de boieri, iar Radul comisul au scos o carte a răposatului Alexandru voevod cum au dat Badea stolnicul 9.000 aspri la mînă jupînesei Neacșei, jupîneasa Stoicăi Lungociu Dolofan, iar Dumitru și Șărban și Dragomir, ei au jurat înaintea părintelui arhi mitropolitului chir Vlădica Eftimie, cum n-au luat niciun ban. Iar după aceea, boerul domniei mele jupan Radul comisul, nicicum n-au a să lăsa, ci au luat lege peste lege, 48 de boieri pre răvașe domnești și i-au adus Radul comisul la zi și la soroc acești 48 de boieri, la divanul domniei mele, de au jurat înaintea domniei mele, cum nu este vîndut satul Bădeștii, ci pus zălog și cum au dat Badea stolnicul acești 9.000 aspri în mîna jupînesei Neacșei, jupîneasa Stoicăi Lungociu Dolofan, de au îndreptat și aciastă carte din zilele lui Alexandru voevod. Și au rămas Dumitru și Șerban și Dragomir de lege înaintea domniei mele cum mai mult amestec să nu aibă cu satul Bădești

Pentru aceea, am dat domnia mea boerului domniei mele jupan Radul comisul, ca să-i fie satul Bădești de baștină și ohabnică și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și dă nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ivan mare vornic și jupan Mihalcea și Teodosie visterul și Radul Clucer și Radul comisul și Negrea spăt, și Stroe stolnicul și Șerban paharnicul și jupan Preda mare postelnic. Și ispravnic Ivan mare vornic.

Și eu, Mihail gramaticul, am scris în scaunul Tîrgoviștei luna ... 1) leat 7105 (1596).

Acad. R.P.R. Ms. rom. 1448 f. 102—103 v.

Copie după o trad. rom.; alte copii la Arh. St. Buc. 709 f. 478 v — 479.

Luna și zilele după divan.

Pentru aceia, am dat domnia mea jupîn Badii stol. ca să-i fie lui acest mai sus zis sat Bădeştii întru moştenire şi ohabnic în veci, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dragomir mare dvor şi jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Dumitru mare vist. şi Stan spătariul şi Mitrea.com. şi Gonţea peh. şi Stoichiţa mare post. Şi ispravnic Dragomir mare dvor.

Şi am scris eu, Stan, în luna mai 27 zile, 7078 (1570).

Arh. St. Buc. Condica Cîmpulung nr. 709, f. 478

Altă traducere rom. ibid. ma 204 f. 71 v — 72.
O trad. rom şi la Acad. R.P.R. ma. rom. 1448 101 v — 102
Văleatul greşit. Datat după divan.

IV

D.I.R.B.T. Rom. vol. VI nr. 206 p. 190 Arh. St. Buc.

Rezumatul documentului

1595 noiembrie — 1 — 1596 august 31 (7104)
Mihai Viteazul întăreşte fiilor lui Dolofan satul Bădeşti, în urma unei judecăţi.
„1595 noiembrie 1 — 1596 august 31 (7104)

Am mai arătat rumîni alt hrisov al răposatului Mihail voevod în care scrie că de iznoavă au tras la judecată feciorii lui Dolofan pă Radul Comisul din Cepari, ginerele Badii stolnicul Boloşin, pîrînd feciorii lui Dolofan cum că satul Bădeştii de tot l-au fost vîndut socru-său, Badea, la tatăl lor şi jurînd feciorii lui Dolofan cu 24 de boieri cum că de tot au fost vîndut, iar nu pus numai zălog, după acel jurămînt au dat satul iar sub stăpînirea feciorilor lui Dolofan.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Cîmpulung nr. 204 f. 86
Rezumat rom.
Lunile după terminarea ocupaţiei turceşti în ţară.

V

D.I.R.B. Ţara Românească vol. VI nr. 260 p. 245—246

Rezumatul doc. 260

1596 (7105) „septembrie 1—23. Tîrgovişte, Mihai Viteazul voevod întăreşte lui Radu comis satul Bădeşti, în urma unor judecăţi.

1596 (7105) septembrie 1 — 23 Tîrgovişte.

Hrisov al lui Mihail voevod pentru moşia Bădeşti cu rumânii.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail voevod şi domn a toată Ţara românească, feciorul marelui şi preabunului Petraşco voevod. Da-tam domnia mea această poruncă a domniei

mele cinstitutului boierului domniei mele jupan Radul fost mare comis şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor satul Bădeştii tot, cu tot haru, pentrucă este bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină. Iar după aceea, cînd au fost în zilele Mihnei voevod, iar boierul domniei mele jupan Radul comisul au avut pîră cu Dolofanii, anume Dumitru şi Şerban şi Dragomir, pentru satul Bădeşti. Şi aşa pîra Dumitru şi Şărban şi Dragomir, cum au fost cumpărat satul Bădeştii de la Badea stolnicul n-au fost pus zălog. Într-aceea, Radul comisul au luat lege, 12 jurători boieri, de au jurat înaintea Mihnei voevod cum nu este vîndut satul Bădeşti ci au fost pus zălog pentru 7.000 de aspri şi-au întors Radul comisul la mîna lui Dumitru şi lui Şărban şi lui Dragomir toţi banii 7.000 din divan dinaintea Mihnei voevod. Şi într-aceea, au dat Mihnea voevod lui Dumitru şi lui Şerban şi lui Dragomir lege, 24 de boieri, iară ei nicicum n-au vrut a luat lege, ci au rămas de lege dinaintea Mihnei voevod. Şi de atuncea pînă acum au fost în pace. Iar cînd au fost acum, în zilele domniei mele, n-au putut a să odihni de Dolofan, ci iară a avut pîră înaintea domniei mele în divan. Şi aşa pîra Dumitru şi Şerban şi Dragomir ca şi mai nainte, cum au fost vîndut satul Bădeşti n-au fost zălog. Şi întru aceea, domnia mea însumi am dat lui Dumitru şi „lui" Şărban şi lui Dragomir lege, 24 de boieri şi au jurat înaintea domniei mele. Iară după aceea, din vremea care au jurat Dolofan cu aceşti 24 de boieri, iar Radul comisul au scos o carte a răposatului Alexandru voevod cum au dat Badea stolnicul 9.000 aspri la mînă jupînesei Neacşei, jupîneasa Stoicăi Lungociu Dolofan, iar Dumitru şi Şărban şi Dragomir, ei au jurat înaintea părintelui arhi mitropolitului chir Vlădica Eftimie, cum n-au luat niciun ban. Iar după aceea, boerul domniei mele jupan Radul comisul, nicicum n-au a să lăsa, ci au luat lege peste lege, 48 de boieri pre răvaşe domneşti şi i-au adus Radul comisul la zi şi la soroc aceşti 48 de boieri, la divanul domniei mele, de au jurat înaintea domniei mele, cum nu este vîndut satul Bădeştii, ci pus zălog şi cum au dat Badea stolnicul aceşti 9.000 aspri în mîna jupînesei Neacşei, jupîneasa Stoicăi Lungociu Dolofan, de au îndreptat şi aciastă carte din zilele lui Alexandru voevod. Şi au rămas Dumitru şi Şerban şi Dragomir de lege înaintea domniei mele cum mai mult amestec să nu aibă cu satul Bădeşti

Pentru aceea, am dat domnia mea boerului domniei mele jupan Radul comisul, ca să-i fie satul Bădeşti de baştină şi ohabnică şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi dă nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ivan mare vornic şi jupan Mihalcea şi Teodosie visterul şi Radul Clucer şi Radul comisul şi Negrea spăt, şi Stroe stolnicul şi Şerban paharnicul şi jupan Preda mare postelnic. Şi ispravnic Ivan mare vornic.

Şi eu, Mihail gramaticul, am scris în scaunul Tîrgovişteei luna ... 1) leat 7105 (1596).

Acad. R.P.R. Ms. rom. 1448 f. 102—103 v.

Copie după o trad. rom.; alte copii la Arh. St. Buc. 709 f. 478 v — 479.

Luna şi zilele după divan.

VI

D.I.R.B., Țara Rom. vol. III nr. 214, p. 239. 1618 (7127) septembrie 6.

Rezumatul documentului

1618 (7127) septembrie 6 — Gavriil Movilă voevod poruncește unor boieri să cerceteze dacă satul Bădeștii a fost al bisericii domnești din Cîmpulung și dacă a fost luat de Badea Stolnic.

Poruncă a domnului către 12 boieri ca să dăscopere pentru moșia Bădeștii a cui este.

+ Aici boieri (tocmelnici) ai lui Balea spăt, ai lui Dragomir Dolofan și popilor din Cîmpulung: popa Dumitru, ai lui popa Radu, ai lui popa Badea, popa Micudu, anume: din Păulești Mogoș dvor] (ni)c și Pădure stoln(c), din Săteni, Ventil(ă) din Văcărești Stoica post. din Răzvad, Preda păh. Mihalcea dvor (ni)c din Dătcoi, Badea pah. și din Mogoșani, Radu Bărsan, Stoica, din Dărmănești, Rad(o)slav și din Șuici, Dumitru, din Holbești, Barbul, să caute să adevereze pentru satul Bădeștii: fostu-l-au ținut Biserica Domnească din Cîmpulungu mai dinainte și fostu-l-au luat Badea Stol(ni)c, moșul Balii spă(ta)r, să dea scrisoare pentru Badea stol(ni)c de moșiia satul Bădeștii. Și cum vor afla cu sufletele lor, al cui se va cădea, să-l ție.

Precuvioasa Paraschiva, Ispravnic Dan portar.

Scris Lepădat, zioa [1] sept. 6 zile, vălet 7127 „1618"

+ Io Gavril voevod, din mila lui dumnezeu, domn. Noi cești 12 boieri, carii săntem scrișì, am căutat pentru satul Bădești și am iscodit cărțile și hrisoavele tuturor și s-au adeverit într-acest chip, cum din temelie satul Bădești au fost... [2] hrisoave domnești și l-au fost dat zestre fie-sa Vochii jupănessi... [2] pe urmă s-au răscumpărat satul Bădeștii de la . . [2], așa am adeverit și mărturisim.

Aceste trei copii de hărtii cu nr. 1-iu, 26 și 24 și iscălite de mine, fiind scoase întocmai după cele adevărate sineturi ale sfintei mănăstiri Răncăciov, care, din porunca sfinții sale părintelui arhimandrit David Răncăcioveanu, le-am copiiatisit și le-am adeverit cu iscălitura mea, dîndu-le trimișilor de la sfînta mănăstire Cernichi.

Armaș Costache Mora îngrizitor sfinții mănăstiri. 841 avgust 7.

Arh. St. Buc. M-rea Cernica XXI/I Copie rom.

VII

Arh. St. Buc. Fondul: Reforma agrară din 1864. Mapa 1485.

Direcțiunea generală a Arhivelor Statului.

COPIE (Rezumatul)

după porunca lui Gavriil Voevod către doisprezece boiari ca să se descopere a cui este moșia Bădești din anul 1618, septembrie 6.

Poruncă a Domnului . . . . . [1] către 12 boiari ca să descopere pentru moșia Bădești a cui este. Aici . . . . [2] boliari tocmelnici Balea Spătar, Dragomir Dolofan și . . . . [2] popilor

1) în loc de „lună"
2) loc alb în text.

27) septembrie 6.

ncește unor boieri să cerceteze
ulung și dacă a fost luat de

ru moșia Bădeștii a cui este.
gomir Dolofan și popilor din
Badea, popa Micudu, anume:
ăteni, Ventil(ă) din Văcărești
in Dătcoi, Badea pah. și din
av și din Șuici, Dumitru, din
știi: fostu-l-au ținut Biserica
Badea Stol(ni)c, moșul Balii
atul Bădeștii. Și cum vor afla

oi cești 12 boieri, carii săn-
ărțile și hrisoavele tuturor și
u fost... [2] hrisoave domnești
s-au răscumpărat satul Bă-

de mine, fiind scoase întoc-
ciov, care, din porunca sfinții
copiiatisit și le-am adeverit
e Cernichi.

841 avgust 7.

85.
atului.

a să se descopere a cui este

pere pentru moșia Bădești
mir Dolofan și . . . . [2] popilor

din Cîmpulung: popa Dumitru, popa Radu, popa Badea, popa Micu Duh, anume . . . .[1] sătenii: Vintilă din . . . . [1] Văcărești, Stoica postelnic din . . . . [2] Răsvad, Preda paharnic, Mihalcea Dvornicu din . . . . . [1] Detcani, Bade paharnic și... [1] din Mogoșani, Radu Bîrsan, Stoica din . . . . [1] Dărmănești, Radoslav și din . . . . [1] Suici Dumitru, din . . . . [1] Holobeni Barbul, să caute să adevereze pentru satul Bădești, fostu-l-au ținut biserica Domnească din Cîmpulung mai dinainte și fostu-l-au luat Badea Stolnic, moșul Balei Spătarul. Să dea scrisoare pentru Badea Stolnic de moșia satului Bădești, în cum vor afla cu sufletele lor, al cui se va cădea să-l ție. Ziua Sfînta Paraschiva. . .[1]

Ispravnic Dan Port.

Scris Lepădat

septembrie 6 ... [2] zile [2] anul 7127 [2]

7127 . . . [2]

Io Gavriil Voevod

Scaunul pecetiei domnești

Noi acești 12 boiari cari suntem scrișii am căutat pentru satul Bădești, și am iscodit cărțile și hrisoavele tuturor și s-au adeverit într-acest chip, cum din temelie satul Bădești au fost . . . . [2] hrisov domnesc și l-a fost dat zestre (fia-sa) Voicăi jupînesei . . . [2], pe urmă l-au răscumpărat satul Bădești de la . . . . . [2] așa am adeverit și mărturisim.

Aceste trei copii de hîrtii cu numărul 1, 26 și 24 și iscălite de mine, fiind scoase întocmai după cele adevărate sineturi, ale sfintei Mănăstiri Rîncăciov, care din porunca sfinției sale părintelui arhimandrit David Rîncăcioveanu le-am copiat și le-am adeverit cu iscălitura mea, dîndu-le trimișilor de la sfînta mănăstire Cernica.

1841 august 3.

Armașul Costache Mora, îngrijitorul sfintei mănăstiri.

Această copie în foi una scoasă întocmai după actul prezentat de domnul sublocotenent M. G. Nițescu fiind colaționată de subsemnatul se încredințează pentru conformitate.

p. secretar Al. C.

Se adeverează copia de față prin subscrierea noastră și punerea sigiliului arhivelor.

Director general: *Dem. G. Pesiacon*

Anul 1871, luna decembrie, ziua 9. nr. 676 București.

VIII

D.I.R.B.T. Rom. nr. 236, p. 254–5–6–7–8.

Rezumatul documentului

1618 (7127) noiembrie 13, Tîrgoviște. Gavriil Movilă voevod întărește m-tirii din Cîmpulung satul Bădești, în urma mai multor judecăți.

Întru H(risto)s D(u)mn(e-zeu binecredinciosul și binecinstitul de H(risto) iubitoriu, singur stăpînitor Io Gavril Moghila voivodii, feciorul marelui, răposatului (i) Simeon

1) loc alb în text.
2) loc alb în original

VI

D.I.R.B., Țara Rom. vol. III nr. 214, p. 239. 1618 (7127) septembrie 6.

Rezumatul documentului

1618 (7127) septembrie 6 — Gavriil Movilă voevod poruncește unor boieri să cerceteze dacă satul Bădeștii a fost al bisericii domnești din Cîmpulung și dacă a fost luat de Badea Stolnic.

Poruncă a domnului către 12 boieri ca să dăscopere pentru moșia Bădeștii a cui este.

+ Aici boieri (tocmelnici) ai lui Balea spăt, ai lui Dragomir Dolofan și popilor din Cîmpulung: popa Dumitru, ai lui popa Radu, ai lui popa Badea, popa Micudu, anume: din Păulești Mogoș dvor] (ni)c și Pădure stoln(c), din Săteni, Ventil(ă) din Văcărești Stoica post. din Răzvad, Preda păh. Mihalcea dvor (ni)c din Dătcoi, Badea pah. și din Mogoșani, Radu Bărsan, Stoica, din Dărmănești, Rad(o)slav și din Șuici, Dumitru, din Holbești, Barbul, să caute să adevereze pentru satul Bădeștii: fostu-l-au ținut Biserica Domnească din Cîmpulungu mai dinainte și fostu-l-au luat Badea Stol(ni)c, moșul Balii spă(ta)r, să dea scrisoare pentru Badea stol(ni)c de moșiia satul Bădeștii. Și cum vor afla cu sufletele lor, al cui se va cădea, să-l ție.

Precuvioasa Paraschiva, Ispravnic Dan portar.

Scris Lepădat, zioa [1] sept. 6 zile, vălet 7127 „1618"

+ Io Gavril voevod, din mila lui dumnezeu, domn. Noi cești 12 boieri, carii săntem scrișii, am căutat pentru satul Bădești și am iscodit cărțile și hrisoavele tuturor și s-au adeverit într-acest chip, cum din temelie satul Bădești au fost... [2] hrisoave domnești și l-au fost dat zestre fie-sa Vochii jupănessi... [2] pe urmă s-au răscumpărat satul Bădeștii de la . . [2], așa am adeverit și mărturisim.

Aceste trei copii de hărtii cu nr. 1-iu, 26 și 24 și iscălite de mine, fiind scoase întocmai după cele adevărate sineturi ale sfintei mănăstiri Răncăciov, care, din porunca sfinții sale părintelui arhimandrit David Răncăcioveanu, le-am copiiatisit și le-am adeverit cu iscălitura mea, dîndu-le trimișilor de la sfînta mănăstire Cernichi.

841 avgust 7.

Armaș Costache Mora îngrizitor sfinții mănăstiri.

Arh. St. Buc. M-rea Cernica XXI/I Copie rom.

VII

Arh. St. Buc. Fondul: Reforma agrară din 1864. Mapa 1485.

Direcțiunea generală a Arhivelor Statului.

COPIE (Rezumatul)

după porunca lui Gavriil Voevod către doisprezece boiari ca să se descopere a cui este moșia Bădești din anul 1618, septembrie 6.

Poruncă a Domnului . . . . . [1] către 12 boiari ca să descopere pentru moșia Bădești a cui este. Aici . . . . [2] boliari tocmelnici Balea Spătar, Dragomir Dolofan și . . . . [2] popilor

1) în loc de „lună"
2) loc alb în text.

din Cîmpulung: popa Dumitru, popa Radu, popa Badea, popa Micu Duh, anume . . . . [1] sătenii: Vintilă din . . . . [1] Văcărești, Stoica postelnic din . . . . [2] Răsvad, Preda paharnic, Mihalcea Dvornicu din . . . . . [1] Detcani, Bade paharnic și... [1] din Mogoșani, Radu Bîrsan, Stoica din . . . . [1] Dărmănești, Radoslav și din . . . . [1] Suici Dumitru, din . . . . [1] Holobeni Barbul, să caute să adevereze pentru satul Bădești, fostu-l-au ținut biserica Domnească din Cîmpulung mai dinainte și fostu-l-au luat Badea Stolnic, moșul Balei Spătarul. Să dea scrisoare pentru Badea Stolnic de moșia satului Bădești, în cum vor afla cu sufletele lor, al cui se va cădea să-l ție. Ziua Sfînta Paraschiva. . . [1]

Ispravnic Dan Port.

Scris Lepădat

septembrie 6 ... [2] zile [2] anul 7127 [2]

7127 . . . [2]

Io Gavriil Voevod

Scaunul pecetiei domnești

Noi acești 12 boiari cari suntem scrișii am căutat pentru satul Bădești, și am iscodit cărțile și hrisoavele tuturor și s-au adeverit într-acest chip, cum din temelie satul Bădești au fost . . . . [2] hrisov domnesc și l-a fost dat zestre (fia-sa) Voicăi jupînesei . . . [2], pe urmă l-au răscumpărat satul Bădești de la . . . . . [2] așa am adeverit și mărturisim.

Aceste trei copii de hîrtii cu numărul 1, 26 și 24 și iscălite de mine, fiind scoase întocmai după cele adevărate sineturi, ale sfintei Mănăstiri Rîncăciov, care din porunca sfinției sale părintelui arhimandrit David Rîncăcioveanu le-am copiat și le-am adeverit cu iscălitura mea, dîndu-le trimișilor de la sfînta mănăstire Cernica.

1841 august 3.

Armașul Costache Mora, îngrijitorul sfintei mănăstiri.

Această copie în foi una scoasă întocmai după actul prezentat de domnul sublocotenent M. G. Nițescu fiind colaționată de subsemnatul se încredințează pentru conformitate.

p. secretar Al. C.

Se adeverează copia de față prin subscrierea noastră și punerea sigiliului arhivelor.

Director general: *Dem. G. Pesiacon*

Anul 1871, luna decembrie, ziua 9. nr. 676 București.

VIII

D.I.R.B.T. Rom. nr. 236, p. 254–5–6–7–8.

Rezumatul documentului

1618 (7127) noiembrie 13, Tîrgoviște. Gavriil Movilă voevod întărește m-tirii din Cîmpulung satul Bădești, în urma mai multor judecăți.

Întru H(risto)s D(u)mn(e-zeu binecredinciosul și binecinstitul de H(risto) iubitoriu, singur stăpînitor Io Gavril Moghila voivodii, feciorul marelui, răposatului (i) Simeon

1) loc alb în text.
2) loc alb în original

V<oe>v<o>d, cu mila lui d(mn(e)zeu și cu darul lui D(u)mn(e)zeu stăpînind și domi-
nînd toată Țara Rumănească, încă și laturile plaiurilor, Almas, Făgăraș, herțeg, bine
am voit domnia mea cu bună voință mea și cu curată și luminată inimă a domnii
mele ca să proslăvească pre D(u)mne(e)zeu cel ce m-au proslăvit pe mine și cu mă-
rire m-au înălțat întru luminat scaunul răposaților părinților ai domnii mele.

Răvnit-am domnia mea celor ce au fost mai nainte de noi binecinstiților și de D(u)mn(e)
zeu încununați domni și am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bine închi-
puit și preacinstit, carele peste toate darurile ceste de acum mai cinstit, acestii hrisov
al domnii mele sf (i)ntei și dumnezeeștii bisericii domnii mele den orașul domnii mele,
den Cîmpulungu, care iaste întemeiat(ă) și zidită de răposatul Negru Radul v(oe)v(o)d,
al căriia iaste hramul sf(î)nta, cinstita adormir(e) a preasf(i)nții stăpânirii noastre, nás-
cătoarei de d(u)mn(e)zeu și pururea fecioarei Mariei, ca să-i fie ei satul Bădeștii după
rău Doamnii, tot și cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul den cămpu, den
pădure, den apă și den uscat și de peste tot hotarul, pănă unde să hotărăște cu satul
Domnești și cu *Retevoeștii*, pentrucă acest sat Bădeștii au fost bătrînă și dreaptă moșie
de la moș de la strămo(ș)iii sfintei biserici a domniei mele, dată și miluită de răposatul
Io Neculai Alexandru v(oe)v(o)d, feciorul bătrânului, răposatului Io Basarab v(oe)v(o)d,
nepotul răposatului Negru Radu v(oe)v(o)d carele iaste pristăvit și îngropat trupul lui
întru acistă sf(î)ntă biserică.

Pentru că acest mai sus numit satu Bădeștii au fost mai nainte vreme sat domnescu.
Apoi întru aceia, Neculai Alexandru v(oe)v(o)d domnia lui au fost dat și au fost miluit
pre sf(ă)nta biserică Cîmpulungul cu satul Bădeștii ca să fie sf(i)ntii biserici, domniei
sale spre întărire, iar preoților și părinților din cliros spre hrană, iar domniei sale și
părinților domnii sale vecnic(ă) pomenire. Iar după aceia, satul Bădeștii tot au fost
supus sfinții bisericii și supt mâna preoților de la sf(ă)nta biseric(ă) ce s-au zis mai
sus, multă vreme pînă la 180 de ani.

Iar după-aceea, s-au sculat un boier puternic ce-i zice Badea Boloșin stol. de au
împresurat și au prădat pre sf(ă)nta biserică, ce s-au numit mai sus și au luat satul
Bădeștii de la sf(ă)nta bis(e)rică si de la mâinile preoților fără dreptate, fără lege
și fără judecată, în sila lui. Si-au fost spart și au fost stricat pomana domnească și
au rămas sf(ă)nta biserică în sărăcie și în scăpătare. Și după aceia, tot au răbdat preoți
de la sf(ă)nta biserică(ă) de mare nevoe și nu au putut ca să vie cu pără pentru să-
rărăcia și multa neputință, pînă în zilile Radului v(oe)v(o)d, feciorul Mihnii voievod și
au fost satul Bădeștii vândut la Dolofan.

Apoi, când au fost în zilele Radului v(oe)v(o)d feciorul Mihnii voievod, s-au sculat
popii de la sf(ă)nta biserică, anume(e) popa Dumitru eclisearh și Badea diacon și au venit
la pără înaintea Radului v(oe)v(o)d împreună cu Dolofan și cu Balea spat. și mult
s-au plânsu preoți ce s-au zis mai sus pentru mare înpresurare și strâmbătate, care
au fost avut ei și sf(ă)nta biserică de către Badea Boloșin stol. și cum că au fost luat
satul sf(i)ntii biserici fără de lege și fără de judecată, în sila lui. Și au arătat popii

1) Text slavon în original.

și o carte bătrînă a răposatului Neculae Alixandru v(oe)v(o)d, când au fost cursul anilor 6860 (1352) și au arătat și sf(ă)nta icoan(ă), chipul preasf(i)ntei născătoare de d(u)mn(e)zeu în divanul cel mare întru care era toate milele sf(i)ntei biserici, scrise de răposatul Neculae Alixandru v(oe)v(o)d. Și întru aceia icoană era și satul Bădeștii cu toate hotarele, ca să fie ale sf(i)ntei biserici domnești.

Apoi, într-aceea domnia sa Radul v(oe)v(o)d au căutat și au judecat după dreptate și după lege cu preasf(i)nțitul mitropolit chir Luca și cu toți cinstiții boiarii domniei sale. Și bine au înțeles domnia sa pentru împresurarea și strîmbătatea sf(i)ntei biserici și cum că au fost luat Badea Boloșin satul Bădeștii de la sf(ă)nta biserică, fără de dreptate în sila lui. Și au dat Radul v(oe)v(o)d satul Bădeștii sf(i)ntei biserici și preoților ca să le fie de moștenire, cum au fost dat și de domnii cei mai denainte. Și au rămas Dolofan și Balea spat. de lege și de judecată dennaintea Radului v(oe)v(o)d, feciorul Mihnii v(oe)v(o)d.

Apoi, întru acea vreme, s-au întămplat Radului v(oe)v(o)d eșire din Țara Rumănească, iar preoții de la sf(ă)nta biserică iarăș au venit la pără înaintea lui Alixandru v(oe)v(o)d împreun(ă) cu Dolofan și cu Balea spăt. Și așa spunea, și glăsuia toate către săntu mai sus scrise ca și înaintea Radului v(oe)v(o)d cum că au fost împresurat și au fost prădat pre sf(ă)nta și dumnezeiasca biseric(ă) ce s-au zis mai sus de i-au fost luat satul Bădeștii fără de dreptate și de lege, în sila lui.

Și au arătat și cărți bătrăne și sf(ă)nta icoană de mila sf(i)ntei biserici a răposatului Neculae Alixandru v(oe)v(o)d și au spus cum au rămas Dolofan și Balea spăt. de lege dinnaintea Radului vod(ă) și n-au apucat să-și facă cartea Radului v(oe)v(o)d de rămas pentru că era lor nevoe, pentru amestecările vremii ce s-au fost făcut atunci.

Apoi, întru aceea, Alixandru v(oe)v(o)d au căutat și au judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții boiarii domniei sale și cu adevărul au aflat pentru înpresurarea și sila ce au fost avut sf(ă)nta biserică. Și au mărturisit toți îndreptătorii și boiarii înaintea domniei sale cum că au fost rămas Dolofan și Balea spăt. de lege dinnaintea Radului v(oe)v(o)d și cum că au fost dat satul Bădeștii să fie al sf(i)ntii biserici, ci n-au putut popii să-și facă loru-s carte de rămas pentru multe neputințe, precum mai sus scrie. Și iarăș(i) au dat și Alixandru v(oe)v(o)d satul Bădeștii sf(i)ntii biserici și preoților de chiros ca să le fie ohabnic. Și iară au rămas Dolofan și Balea spăt. de lege și dinnaintea lui Alixandru v(oe)v(o)d.

iar după aceea, de vreme ce s-au milostivit d(o)mnul d(u)mn(e)zeu de m-au dăruit pe domnia mea cinstitul împărat al părții răsăritului cu domnia și cu schiptru la stăpîni Țara Rumânească și cu ajutorul lui D(u)mn(e)zeu, am stătut a fi domn și țiitori schiptrului în scaunul domniei mele, iar Dolofan și nepoț(ii) lui Stan și Dragomir și Balea spăt. ei iarăș au ridicat pără înaintea domnii mele și cu preoții de la sf(ă)nta biserică, anum(e) popa Dumitru eclisearh și popa Micudă. Și păra înainte domnii mele ca și mai nainte cu înpresurare și cu cuvinte băritoare, ca să ia satul bisericii. Și iar au adus preoții cărțile cele bătrăne și sf(ă)nta icoan(ă) înaintea domniei mele. Și am văzut și am citit domnia mea și bine am înțeles domnia mea toată treaba lor.

Drept aceia domnia mea am luat seama și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții boiarii domniei mele și cu preasf(i)nțitul mitropolit (chir) Luca și le-am dat

V<oe>v<o>d, cu mila lui d(mn(e)zeu și cu darul lui D(u)mn(e)zeu stăpînind și domi-
nînd toată Țara Rumănească, încă și laturile plaiurilor, Almas, Făgăraș, herțeg, bine
am voit domnia mea cu bună voință mea și cu curată și luminată inimă a domnii
mele ca să proslăvească pre D(u)mne(e)zeu cel ce m-au proslăvit pe mine și cu mă-
rire m-au înălțat întru luminat scaunul răposaților părinților ai domnii mele.

Răvnit-am domnia mea celor ce au fost mai nainte de noi binecinstiților și de D(u)mn(e)
zeu încununați domni și am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bine închi-
puit și preacinstit, carele peste toate darurile ceste de acum mai cinstit, acestii hrisov
al domnii mele sf (i)ntei și dumnezeeștii bisericii domnii mele den orașul domnii mele,
den Cîmpulungu, care iaste întemeiat(ă) și zidită de răposatul Negru Radul v(oe)v(o)d,
al căriia iaste hramul sf(i)nta, cinstita adormir(e) a preasf(i)nții stăpânirii noastre, năs-
cătoarei de d(u)mn(e)zeu și pururea fecioarei Mariei, ca să-i fie ei satul Bădeștii după
rău Doamnii, tot și cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul den cămpu, den
pădure, den apă și den uscat și de peste tot hotarul, pănă unde să hotărăște cu satul
Domnești și cu *Retevoeștii*, pentrucă acest sat Bădeștii au fost bătrînă și dreaptă moșie
de la moș de la strămo(ș)iii sfintei biserici a domniei mele, dată și miluită de răposatul
Io Neculai Alexandru v(oe)v(o)d, feciorul bătrânului, răposatului Io Basarab v(oe)v(o)d,
nepotul răposatului Negru Radu v(oe)v(o)d carele iaste pristăvit și îngropat trupul lui
întru acistă sf(i)ntă biserică.

Pentru că acest mai sus numit satu Bădeștii au fost mai nainte vreme sat domnescu.
Apoi întru aceia, Neculai Alexandru v(oe)v(o)d domnia lui au fost dat și au fost miluit
pre sf(ă)nta biserică Cîmpulungul cu satul Bădeștii ca să fie sf(i)ntii biserici, domniei
sale spre întărire, iar preoților și părinților din cliros spre hrană, iar domniei sale și
părinților domnii sale vecnic(ă) pomenire. Iar după aceia, satul Bădeștii tot au fost
supus sfinții bisericii și supt mâna preoților de la sf(ă)nta biseric(ă) ce s-au zis mai
sus, multă vreme pînă la 180 de ani.

Iar după-aceea, s-au sculat un boier puternic ce-i zice Badea Boloșin stol. de au
împresurat și au prădat pre sf(ă)nta biserică, ce s-au numit mai sus și au luat satul
Bădeștii de la sf(ă)nta bis(e)rică si de la mâinile preoților fără dreptate, fără lege
și fără judecată, în sila lui. Si-au fost spart și au fost stricat pomana domnească și
au rămas sf(ă)nta biserică în sărăcie și în scăpătare. Și după aceia, tot au răbdat preoți
de la sf(ă)nta biserică(ă) de mare nevoe și nu au putut ca să vie cu pără pentru să-
răcia și multa neputință, pînă în zilele Radului v(oe)v(o)d, feciorul Mihnii voievod și
au fost satul Bădeștii vândut la Dolofan.

Apoi, când au fost în zilele Radului v(oe)v(o)d feciorul Mihnii voievod, s-au sculat
popii de la sf(ă)nta biserică, anume(e) popa Dumitru eclisearh și Badea diacon și au venit
la pără înaintea Radului v(oe)v(o)d împreună cu Dolofan și cu Balea spat. și mult
s-au plânsu preoți ce s-au zis mai sus pentru mare împresurare și strâmbătate, care
au fost avut ei și sf(ă)nta biserică de către Badea Boloșin stol. și cum că au fost luat
satul sf(i)ntii biserici fără de lege și fără de judecată, în sila lui. Și au arătat popii

1) Text slavon în original.

și o carte bătrînă a răposatului Neculae Alixandru v(oe)v(o)d, când au fost cursul anilor
6860 (1352) și au arătat și sf(ă)nta icoan(ă), chipul preasf(i)ntei născătoare de d(u)mn(e)zeu
în divanul cel mare întru care era toate milele sf(i)ntei biserici, scrise de răposatul Ne-
culae Alixandru v(oe)v(o)d. Și întru aceia icoană era și satul Bădeștii cu toate hotarele,
ca să fie ale sf(i)ntei biserici domnești.

Apoi, într-aceea domnia sa Radul v(oe)v(o)d au căutat și au judecat după dreptate
și după lege cu preasf(i)nțitul mitropolit chir Luca și cu toți cinstiții boiarii domniei
sale. Și bine au înțeles domnia sa pentru împresurarea și strîmbătatea sf(i)ntei biserici
și cum că au fost luat Badea Boloșin satul Bădeștii de la sf(ă)nta biserică, fără de drep-
tate în sila lui. Și au dat Radul v(oe)v(o)d satul Bădeștii sf(i)ntei biserici și preoților
ca să le fie de moștenire, cum au fost dat și de domnii cei mai denainte. Și au rămas
Dolofan și Balea spat. de lege și de judecată dennaintea Radului v(oe)v(o)d, feciorul
Mihnii v(oe)v(o)d.

Apoi, întru acea vreme, s-au întâmplat Radului v(oe)v(o)d eșire din Țara Rumă-
nească, iar preoții de la sf(ă)nta biserică iarăș au venit la pără înaintea lui Alixandru
v(oe)v(o)d împreun(ă) cu Dolofan și cu Balea spăt. Și așa spunea, și glăsuia toate către
săntu mai sus scrise ca și înaintea Radului v(oe)v(o)d cum că au fost împresurat și au
fost prădat pre sf(ă)nta și dumnezeiasca biseric(ă) ce s-au zis mai sus de i-au fost luat
satul Bădeștii fără de dreptate și de lege, în sila lui.

Și au arătat și cărți bătrâne și sf(ă)nta icoană de mila sf(i)ntei biserici a răposatului
Neculae Alixandru v(oe)v(o)d și au spus cum au rămas Dolofan și Balea spăt. de lege
dinnaintea Radului vod(ă) și n-au apucat să-și facă cartea Radului v(oe)v(o)d de rămas
pentru că era lor nevoe, pentru amestecările vremii ce s-au fost făcut atunci.

Apoi, întru aceea, Alixandru v(oe)v(o)d au căutat și au judecat după dreptate și după
lege și cu toți cinstiții boiarii domniei sale și cu adevărul au aflat pentru împresurarea și
sila ce au fost avut sf(ă)nta biserică. Și au mărturisit toți îndreptătorii și boiarii înaintea
domniei sale cum că au fost rămas Dolofan și Balea spăt. de lege dinnaintea Radului
v(oe)v(o)d și cum că au fost dat satul Bădeștii să fie al sf(i)ntii biserici, ci n-au putut
popii să-și facă loru-s carte de rămas pentru multe neputințe, precum mai sus scrie.
Și iarăș(i) au dat și Alixandru v(oe)v(o)d satul Bădeștii sf(i)ntii biserici și preoților de
chiros ca să le fie ohabnic. Și iară au rămas Dolofan și Balea spăt. de lege și din-
naintea lui Alixandru v(oe)v(o)d.

iar după aceea, de vreme ce s-au milostivit d(o)mnul d(u)mn(e)zeu de m-au dăruit
pe domnia mea cinstitul împărat al părții răsăritului cu domnia și cu schiptru la stăpîni
Țara Rumânească și cu ajutorul lui D(u)mn(e)zeu, am stătut a fi domn și țiitori schiptrului
în scaunul domniei mele, iar Dolofan și nepoț(ii) lui Stan și Dragomir și Balea spăt. ei
iarăș au ridicat pără înaintea domnii mele și cu preoții de la sf(ă)nta biserică, anum(e)
popa Dumitru eclisearh și popa Micudă. Și pâra înainte domnii mele ca și mai nainte
cu împresurare și cu cuvinte băritoare, ca să ia satul bisericii. Și iar au adus preoții
cărțile cele bătrâne și sf(ă)nta icoan(ă) înaintea domniei mele. Și am văzut și am citit
domnia mea și bine am înțeles domnia mea toată treaba lor.

Drept aceia domnia mea am luat seama și am judecat după dreptate și după lege cu
toți cinstiții boiarii domniei mele și cu preasf(i)nțitul mitropolit (chir) Luca și le-am dat

domnia mea lor 6 boiari din divanul domniei mele, anume: Vintilă fost mare dvor și Nica fost mare log(o)f(ăt) și Stoica fost mare vist. și Dumitru al doilea log(o)f(ăt) și Fiera mare cluce(r), ca să caute și să adevereze cu sufletele lor, cum vor afla cu dreptate, așa să fie.

Apoi întru aceea, acei 6 boiari au socotit și au citit cărțile de mile și sf(ă)nta icoan(ă) a sf(i)ntii biserici și au citit și cartea mitropolitului Lucăi și bine au adevărat și au dat satul Bădeștii la sf(ă)nta biserică. Și iar au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spătar de lege dinnaintea domniei mele.

Dup-aceea, Dolofan, și Balea spăt., ei iar n-au vrut ca să se lase după așezămîntul celor 6 boiari, ci au cerut domnia mea 12 boiari ca să le ia seama pre rânduială. Apoi întru aceia, domnia mea le-am dat lor 12 boiari, pe răvașăle domnii mele însă anum(e): din Tîrgoviște, Preda pah. și Mogoș dvor. și din Săteni, Vintilă și Paraschiva log(o)f(ăt) și din Văcărești, Stoica post. și din Săcuiani, Pădure ban și din Șuici, Dumitru și din Dărmănești, Rădislav și din Hulubești, Barbul și Mogoșan(i), Bărsul și Stoica. Și s-au făcut mare afurisanie între dănșii de la părintele vi(ă)d(i)ca Luca, ca să nu facă fățărie, ci ca să ia seama, după dreptate și după lege lui Dumnezeu, nestricîndu-și sufletele, să mărturisească înaintea domniei mele.

Apoi, întru aceia, acei 12 boiari au căutat și au adevărat ca și ceilalți 6 boiari mari și au venit și au mărturisit la divan înaintea domniei mele și au dat satul Bădeștii sf(i)ntei biserici de baștină și preoților de hrană ca și mai nainte. Și au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spăt. de lege dinaintea domniei mele.

Apoi întru aceea, domnia mea, văzînd aceasta așa și bine adeverind, am dat domnia mea satul Bădeștii sf(i)ntei biserici ca să-i fie de baștin(ă) și ohabnic(ă) și părinților de cliros spre trebuință, iar celor mai nainte răposați ctitor(i) pomenire.

Și încă după petrecerea domniei mele, vă rog pre voi bine cinstiților carii veți fi în urma noastră d(o)mni și cu schiptrul stăpânirii Țării Rumânești, cu numele lui D(u)mn(e)zeu, vă rog și pentru rugăciunile preacuratii maicii lui să înnoiți și să întăriți această pomană și pre voi d(o)mnul (Du)mn(e)zeu să nu vă lipsească de împărăția cerească și de starea cea dreaptă. Iar carele nu va întări și nu va înnoi, ci vă călca și va strica această pomană a sf(i)ntei biserici domnul D(u)mn(e)zeu să strice trupul aceluia aici, iar în veacul cel viitor sufletul lui și să fie proclet și afurisit de 318 sf(i)nți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și veacul ce va să fie, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Ianachie mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare dvor și jupan Teodosie mare log(o)făt și jupan Miche mare vist. și jupan ...[1] mare spăt. și jupan Mihalache mare stol. și jup(a)n Grigorie mare comis și Vladul peh. și Nicola mare post. și ispravnic singur am zis domnia mea.

Și s-au scris de Șerban log(o)făt din Hierăști în Tîrgoviște, la luna lui noiembrie 13 zile, cursul anilor de la Adam 7127 (1618).

Arh. St. Buc. Condica m-rii Cîmpulung nr. 709 f. 480—485 copie rom.
Altă copie rom. în ms. 204 f. 73—75.

IX

Rezumatul documentului

(1621 septembrie – 1622 august 31)

Fătul din Corșori vinde lui Mușat postelnic un rumân din Stănești cu delnița lui. D.I.R.B. Țara Rumânească, vol. IV, nr. 60, p. 53, Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/23.

1621 septembrie 1—1622 august 31 (7130).

+ Eu Fătul de Corșori scris-am aceasta al meu zapis la mîna lui Mușat postelnic să știe că îmmu vă(n)dut pre u(n) rumăn de Stănești, anume Gănde, feciorul a lu Alăman, cu delnița lui de pres(te) tot hotarul și delnița lui Hăbudiei de preste tot hotarul Stănești-lor as(pri) 3400, pă(n)tru că me-au dat acești bani la nevoie me, m-am plătit de bir de rușale ca să-i fie lui moșie și coconi (lo)r lui.

Și au fostu la tocmala noastră Drăghici de Lidicești, Stoica de Bădești, Bade și Vișan de Stănești.

Și am scris eu Fătul, păntru crede(n)ța, văleat (1621—1622).

Eu Fătul Drăghici Stoica Bade Vișan

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VIII/23 Orig. rom. hîrtie cinci peceți aplicate. Cu o copie, ibid în ms. 204 f. 103 v.

X

Rezumat

Radu voevod dă poruncă, ca satele Bădești și Groșani, să fie scutite de bir și de orice podvoade. 1665, martie, 27

Vă Ha Bga blgovernom i blgocstivomu i Hu iubivom ije vă blgorodnomu i samdră jvnomu Io Radul voevod, snă velikago i priadobrago pokoinago Io Leon voevod Bjiiu blgodateiu i u bladatel văsoe zemle Uggrovlahiiskoe. Acest hrisov al Domnii mele sfinții și dumnezeiești mănăstiri den oraș den Cămpulung, sfinții și Dumnezeeștii case a cinstitei. Adormiri a prea sfinții Stăpănirii noastre Născătorii lu Dumnezeu pururea fecioarei Maria și părintelui egumenului Vasilie și tuturor călugărilor cîți vor hi locuitori în sfînta mănăstire ca să-i fie sfinții mănăstiri două sate anume Bădeștii și Groșanii ot jud. Mușcel în pace și slobozi de bir, de taler, de miare și ciară de găleată și de fîn și de seamă, de dijma de stupi, de rîmători, de oierie, de cai de olac de podvoade, de mertici, de lucru domnesc și boeresc. Așișderea să n-aibă nimenilea voe a intra într-aceste două sate nici să judece, nici să prade, nici boiarin, nici bănișor de județ, nici niminilea den dregătorii cei de afar, fără numai să aibă a judeca părintele egumenul (l. a) sau ispravnicul, care va fi pus la mănăstire într-aceste sate, iar alt nimeni treabă să n-aibă. Pentru că aciaste sate ce scriu mai sus fost-au date și miluite într-această sfîntă Mănăstire den Cămpulung de reposatul creștin Necula Alexandru voevod, căruia îi zac fericitele oase și acum întru acest sfînt loc, încă mai denainte vreme de cînd au fost cursul anilor 6873 pînă ce au fost beserecă de mir; deci fiind pria viache și bătrînă de mulți ani fostu-s-au surpat până

domnia mea lor 6 boiari din divanul domniei mele, anume: Vintilă fost mare dvor și Nica fost mare log(o)f(ăt) și Stoica fost mare vist. și Dumitru al doilea log(o)f(ăt) și Fiera mare cluce(r), ca să caute și să adevereze cu sufletele lor, cum vor afla cu dreptate, așa să fie.

Apoi întru aceea, acei 6 boiari au socotit și au citit cărțile de mile și sf(ă)nta icoan(ă) a sf(i)ntii biserici și au citit și cartea mitropolitului Lucăi și bine au adevărat și au dat satul Bădeștii la sf(ă)nta biserică. Și iar au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spătar de lege dinnaintea domniei mele.

Dup-aceea, Dolofan, și Balea spăt., ei iar n-au vrut ca să se lase după așezămîntul celor 6 boiari, ci au cerut domnia mea 12 boiari ca să le ia seama pre rânduială. Apoi întru aceia, domnia mea le-am dat lor 12 boiari, pe răvașăle domnii mele însă anum(e): din Tîrgoviște, Preda pah. și Mogoș dvor. și din Săteni, Vintilă și Paraschiva log(o)f(ăt) și din Văcărești, Stoica post. și din Săcuiani, Pădure ban și din Șuici, Dumitru și din Dărmănești, Rădislav și din Hulubești, Barbul și Mogoșan(i), Bărsul și Stoica. Și s-au făcut mare afurisanie între dănșii de la părintele vi(ă)d(i)ca Luca, ca să nu facă fățărie, ci ca să ia seama, după dreptate și după lege lui Dumnezeu, nestricîndu-și sufletele, să mărturisească înaintea domniei mele.

Apoi, întru aceia, acei 12 boiari au căutat și au adevărat ca și ceilalți 6 boiari mari și au venit și au mărturisit la divan înaintea domniei mele și au dat satul Bădeștii sf(i)ntei biserici de baștină și preoților de hrană ca și mai nainte. Și au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spăt. de lege dinaintea domniei mele.

Apoi întru aceea, domnia mea, văzînd aceasta așa și bine adeverind, am dat domnia mea satul Bădeștii sf(i)ntei biserici ca să-i fie de baștin(ă) și ohabnic(ă) și părinților de cliros spre trebuință, iar celor mai nainte răposați ctitor(i) pomenire.

Și încă după petrecerea domniei mele, vă rog pre voi bine cinstiților carii veți fi în urma noastră d(o)mni și cu schiptrul stăpânirii Țării Rumânești, cu numele lui D(u)mn(e)zeu, vă rog și pentru rugăciunile preacuratii maicii lui să înnoiți și să întăriți această pomană și pre voi d(o)mnul (Du)mn(e)zeu să nu vă lipsească de împărăția cerească și de starea cea dreaptă. Iar carele nu va întări și nu va înnoi, ci vă călca și va strica această pomană a sf(i)ntei biserici domnul D(u)mn(e)zeu să strice trupul aceluia aici, iar în veacul cel viitor sufletul lui și să fie proclet și afurisit de 318 sf(i)nți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și veacul ce va să fie, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Ianachie mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare dvor și jupan Teodosie mare log(o)făt și jupan Miche mare vist. și jupan ...[1] mare spăt. și jupan Mihalache mare stol. și jup(a)n Grigorie mare comis și Vladul peh. și Nicola mare post. și ispravnic singur am zis domnia mea.

Și s-au scris de Șerban log(o)făt din Hierăști în Tîrgoviște, la luna lui noiembrie 13 zile, cursul anilor de la Adam 7127 (1618).

Arh. St. Buc. Condica m-rii Cîmpulung nr. 709 f. 480—485 copie rom.
Altă copie rom. în ms. 204 f. 73—75.

IX

Rezumatul documentului

(1621 septembrie — 1622 august 31)

Fătul din Corșori vinde lui Mușat postelnic un rumân din Stănești cu delnița lui.

D.I.R.B. Țara Rumânească, vol. IV, nr. 60, p. 53, Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/23.

1621 septembrie 1—1622 august 31 (7130).

+ Eu Fătul de Corșori scris-am aceasta al meu zapis la mîna lui Mușat postelnic să știe că îmmu vă(n)dut pre u(n) rumân de Stănești, anume Gânde, feciorul a lu Alăman, cu delnița lui de pres(te) tot hotarul și delnița lui Hăbudiei de preste tot hotarul Stănești-lor as(pri) 3400, pă(n)tru că me-au dat acești bani la nevoie me, m-am plătit de bir de rușale ca să-i fie lui moșie și coconi (lo)r lui.

Și au fostu la tocmala noastră Drăghici de Lidicești, Stoica de Bădești, Bade și Vișan de Stănești.

Și am scris eu Fătul, păntru crede(n)ța, văleat (1621—1622).

Eu Fătul Drăghici Stoica Bade Vișan

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, VIII/23 Orig. rom. hîrtie cinci peceți aplicate. Cu o copie, ibid în ms. 204 f. 103 v.

X

Rezumat

Radu voevod dă poruncă, ca satele Bădești și Groșani, să fie scutite de bir și de orice podvoade. 1665, martie, 27

Vă Ha Bga blgovernom i blgocstivomu i Hu iubivom ije vă blgorodnomu i samdră jvnomu Io Radul voevod, snă velikago i priadobrago pokoinago Io Leon voevod Bjiiu blgodateiu i u bladatel văsoe zemle Uggrovlahiiskoe. Acest hrisov al Domnii mele sfinții și dumnezeieștii mănăstiri den oraș den Cămpulung, sfinții și Dumnezeeștii case a cinstitei. Adormiri a prea sfinții Stăpânirii noastre Născătorii lu Dumnezeu pururea fecioarei Maria și părintelui egumenului Vasilie și tuturor călugărilor cîți vor hi locuitori în sfînta mănăstire ca să-i fie sfinții mănăstiri două sate anume Bădeștii și Groșanii ot jud. Mușcel în pace și slobozi de bir, de taler, de miare și ciară de găleată și de fîn și de seamă, de dijma de stupi, de rîmători, de oierie, de cai de olac de podvoade, de mertici, de lucru domnesc și boeresc. Așișderea să n-aibă nimenilea voe a intra într-aceste două sate nici să judece, nici să prade, nici boiarin, nici bănișor de județ, nici niminilea den dregătorii cei de afar, fără numai să aibă a judeca părintele egumenul (l. a) sau ispravnicul, care va fi pus la mănăstire într-aceste sate, iar alt nimeni treabă să n-aibă. Pentru că aciaste sate ce scriu mai sus fost-au date și miluite într-această sfîntă Mănăstire den Cămpulung de reposatul creștin Necula Alexandru voevod, căruia îi zac fericitele oase și acum întru acest sfînt loc, încă mai denainte vreme de cînd au fost cursul anilor 6873 pînă ce au fost beserecă de mir; deci fiind pria viache și bătrînă de mulți ani fostu-s-au surpat până

în temelie jos, după aceea creștinul reposatul Matei Basarab Voevod carele s-au tras și dumnealui de acel neam basărăbesc, ctitorii acestei dumnezeiști case, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu îndemnarea a prea Slăvitei Născătoarii lui Dumnezeu fecioara Maria zidit-au și au înălțat aciastă sfîntă mănăstire den temelie și o au tocmit a fi sfîntă mănăstire de obște și au miluit și au adaos la această sfîntă Mănăstire multe moșii cu altele den cît i-au fost cu putință, așișderea și cu aciaste două sate, Bădeștii și Groșanii, să aibă sătianii bună pace de toate cîte scrii mai sus, nu mai să fie treaba poslușania sfinții mănăstiri, precum am văzut D.M. și hrisoavele reposatului Matei Basarab Voevod, leat 7147 și cărți patrierești, făcute cu mare legătură și hrisovul lui Gligore Voevod, făcute pentru acestor două sate. Drept aceea încă și D.M. am socotit pentru tot gîndu curatei inimi D.M., și bine am vrut D.M. de am voit și am întărit mila acestor 2 sate și pomeana acelor răposați Domni, ctitorii acestii sfinte mănăstiri ca să mă chem și D.M. nou ctitor cu acest hrisov al D.M. într-această sfîntă mănăstire, ca să fie aceste sate Bădeștii și Groșanii în pace de toate cîte sănt mai sus zise, ca să poată fi sfinții mănăstiri de ajutor și locuitorilor călugări de hrană iar D.M. și răposaților părinților Domnii Mele în veci pomeană, amin.

Urmează semnăturile martorilor.

Cota I 20 9808. Dumitru Băjan: Documente de la Arh. St. Cîmpulung. 1908 Hrisov 1665 mart. 27 pag. 30—35.

XI

Rezumat

Cartea lui Radu Leon Voevod către 24 boieri hotarnici, prin care poruncește să meargă la satele: Domnești și Bădești pentru a le hotărnici. 1666 (7174) iunie 21.

+ Cu mila lui Dumnezeu Milostin Bojiin Io Radu Leon voevod, domn al țării rumânești gospodar Zemle Vlakiscoe scriem domnia mea pișin godpodarnam voao 24 de boiari hotarnici carii sînteți luați pre răvașele domniei mele, de satul Domnești și de satul Bădești ot sud Mușcel; cătră aceasta vă fac în știre domnia-mea, să căutați în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele și cu sluga domnii-mele, anume Tănasie vtori portar; iar voi toți să aveți a vă strînge la satul Domnești, i Bădeștii, să le hotărîți moșia cîte au pricină pre dînsa, să o împărțiți în doao: jumătate să ție Domneștii și jumătate Bădeștii. Și să le puneți hotară, pietri, precum scriu răvașele domniei-mele. Într-alt chip să nu faceți. Și cheltuiala ce se va face să fie tot de în doao de la amîndoă satele. Pentru că așa iaste porunca domnii-mele. Așa am spus domnia-mea.

Pis. iunie 27 lt. 7174/1666

Io Radul Voevod Milostivin Bojin gospodar

(Pecetea domnească)

Orig. cota 493 XIX/15 Arh. St. Buc. Actele secției Bunuri Publice M-rea Radu Vodă București. Orig.

XII

Rezumat

1670 (7178) oct. 16.

Zapisul de hotărnicie, între Bădești și Domnești, dat la mîna egumenului Vasile ot Dolgopol și a satului Bădești, de către 24 boieri, în frunte cu Tudoran pitar, din porunca lui Antonie Voevod.

Adică noi 24 boiari care am fost luați pre răvașele Radului voevod Leon de egumenul de la Sfînta Troiță și de satul Domnești, anume: Marin Roșu ot Argeș i Stoian ot Tam i Gheorghe Stolnicul ot Tam i Ivașcu răspopu i Pîrvul paharnic ot Vălsănești i Șerban ot Tam ot Pietroșani Dumitrașco postelnic, ot Tămășești Dumitrașco, ot Brătiani Gheorghe Stolnic i Vasile în locul lui Mihai ot Brătiani, ot Brătiani Ivan comis Bucmir i Nan logofăt ot Berivoiești i ot Dolgopol Iane al Voinii i ot Rativoiești Albul logofăt i Albul ot Tam, i ot Gănești Vladul în locul lui Ion Stolnic, Ion Stolnic ot Corșori i Vasile Stolnic ot Berivoiești i Zaharia ot Micești în locul Vlaicului Rătivoiescu, Gheorghe paharnic ot Tam, Ion vătaful ot Poinărei, Bos ot Cotești în locul lui Oană ceaușul ot Godeni.

„Scrim și mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de credință la mîna igumenului Vasilie și la tot săborul sfintei mănăstiri ot Dolgopol și satului Bădești, cum să se știe că a fost în zilele Radului Vodă Leon, după ce au luat călugării de la Troiță satul Domnești de la mănăstirea Argeșul, încă au mai adaos și o altă pîră împreună cu Domneștii, zicînd că le-au împresurat satul Bădești o seamă din moșia lor. Deci fiind acea pîră, fostu-le-au dat Radu voevod 6 boiari pre răvașe domnești, ca să caute și să adevereze de acea moșie: este cum pîrăsc călugării și Domneștii, au fost-a a Bădeștilor, precum vor adevăra cu împrejurenici bătrîni. „Deci acei 6 boiari, cînd au fost la soroc, ei s-au strîns împreună cu omul domnesc Ispas al doilea portar. Deci acei 6 boiari, căutînd și precît le-au fost sciind și răvașele domnești, adeverind foarte bine cu adevărat cum a fost acea moșie a Bădeștilor și stînd hotarele nemutate pre unde au fost hotărît bătrînii mai dinainte. Și încă a fost adus și Leontie, egumenul ot Argeș în zilele răposatului Matei voevod 24 boiari de au hotărît alte moșii și au venit de au căutat și această moșie la aceste date și aceia n-au putut a lua moșia de la Bădești ca să dea Domneștilor nici au stricat hotarele, ci și ei au lăsat să ție cum au ținut din veac. Făcut-au acei 6 boiari adeverință bună și s-au făcut și zapis la mîna igumenului Vasile și satului Bădeștilor, cum să-și ție moșia cum au ținut.

„Iar călugării de la Troiță și cu satul Domnești nici așa n-au lăsat, ci iar luară 12 boiari pre răvașe domnești și nici acei 12 boiari nu stricară adeverința celor 6, ci au lăsat și ei să ție cine cum au ținut din veac.

„Iar după aceea călugării și Domneștii iar nu se lăsară și făcură altfel de pîră, cum că au stricat Bădeștii hotarul și au pus o piatră și s-au dus la curte ca să le facă mai mare pacoste și pradă și au zis la Divan că au fost acea piatră hotar.

„Deci i-au prădat Radu voevod pre Bădești și nici cu prada nu-i lăsară, ci iar luară ei pre noi acești 24 boiari pre răvașe domnești, nu ca să adeverim cît va fi dreptul, ci scriind în carte cum să le împărțim în două acea moșie, precum scria porunca domnească, iar nu pre drept și o am întărit.

în temelie jos, după aceea creştinul reposatul Matei Basarab Voevod carele s-au tras şi dumnealui de acel neam basărăbesc, ctitorii acestei dumnezeişti case, cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu îndemnarea a prea Slăvitei Născătoarii lui Dumnezeu fecioara Maria zidit-au şi au înălţat aciastă sfîntă mănăstire den temelie şi o au tocmit a fi sfîntă mănăstire de obşte şi au miluit şi au adaos la această sfîntă Mănăstire multe moşii cu altele den cît i-au fost cu putinţă, aşişderea şi cu aciaste două sate, Bădeştii şi Groşanii, să aibă sătianii bună pace de toate cîte scrii mai sus, nu mai să fie treaba poslușania sfinţii mănăstiri, precum am văzut D.M. şi hrisoavele reposatului Matei Basarab Voevod, leat 7147 şi cărţi patriereşti, făcute cu mare legătură şi hrisovul lui Gligore Voevod, făcute pentru acestor două sate. Drept aceea încă şi D.M. am socotit pentru tot gîndu curatei inimi D.M., şi bine am vrut D.M. de am voit şi am întărit mila acestor 2 sate şi pomeana acelor răposaţi Domni, ctitorii acestii sfinte mănăstiri ca să mă chem şi D.M. nou ctitor cu acest hrisov al D.M. într-această sfîntă mănăstire, ca să fie aceste sate Bădeştii şi Groşanii în pace de toate cîte sănt mai sus zise, ca să poată fi sfinţii mănăstiri de ajutor şi locuitorilor călugări de hrană iar D.M. şi răposaţilor părinţilor Domnii Mele în veci pomeană, amin.

Urmează semnăturile martorilor.

Cota I 20 9808. Dumitru Băjan: Documente de la Arh. St. Cîmpulung. 1908 Hrisov 1665 mart. 27 pag. 30—35.

XI

Rezumat

Cartea lui Radu Leon Voevod către 24 boieri hotarnici, prin care porunceşte să meargă la satele: Domneşti şi Bădeşti pentru a le hotărnici. 1666 (7174) iunie 21.

+ Cu mila lui Dumnezeu Milostin Bojiin Io Radu Leon voevod, domn al ţării rumâneşti gospodar Zemle Vlakiscoe scriem domnia mea pişin godpodarnam voao 24 de boiari hotarnici carii sînteţi luaţi pre răvaşele domniei mele, de satul Domneşti şi de satul Bădeşti ot sud Muşcel; cătră aceasta vă fac în ştire domnia-mea, să căutaţi în vreme ce veţi vedea această carte a domnii mele şi cu sluga domnii-mele, anume Tănasie vtori portar; iar voi toţi să aveţi a vă strînge la satul Domneşti, i Bădeştii, să le hotărîţi moşia cîte au pricină pre dînsa, să o împărţiţi în doao: jumătate să ţie Domneştii şi jumătate Bădeştii. Şi să le puneţi hotară, pietri, precum scriu răvaşele domniei-mele. Într-alt chip să nu faceţi. Şi cheltuiala ce se va face să fie tot de în doao de la amîndoă satele. Pentru că aşa iaste porunca domnii-mele. Aşa am spus domnia-mea.

Pis. iunie 27 lt. 7174/1666

Io Radul Voevod Milostivin Bojin gospodar

(Pecetea domnească)

Orig. cota 493 XIX/15 Arh. St. Buc. Actele secţiei Bunuri Publice M-rea Radu Vodă Bucureşti. Orig.

XII

Rezumat

1670 (7178) oct. 16.

Zapisul de hotărnicie, între Bădeşti şi Domneşti, dat la mîna egumenului Vasile ot Dolgopol şi a satului Bădeşti, de către 24 boieri, în frunte cu Tudoran pitar, din porunca lui Antonie Voevod.

Adică noi 24 boiari care am fost luaţi pre răvaşele Radului voevod Leon de egumenul de la Sfînta Troiţă şi de satul Domneşti, anume: Marin Roşu ot Argeş i Stoian ot Tam i Gheorghe Stolnicul ot Tam i Ivaşcu răspopu i Pîrvul paharnic ot Vălsăneşti i Şerban ot Tam ot Pietroşani Dumitraşco postelnic, ot Tămăşeşti Dumitraşco, ot Brătiani Gheorghe Stolnic i Vasile în locul lui Mihai ot Brătiani, ot Brătiani Ivan comis Bucmir i Nan logofăt ot Berivoieşti i ot Dolgopol Iane al Voinii i ot Rativoieşti Albul logofăt i Albul ot Tam, i ot Găneşti Vladul în locul lui Ion Stolnic, Ion Stolnic ot Corşori i Vasile Stolnic ot Berivoieşti i Zaharia ot Miceşti în locul Vlaicului Rătivoiescu, Gheorghe paharnic ot Tam, Ion vătaful ot Poinărei, Bos ot Coteşti în locul lui Oană ceauşul ot Godeni.

„Scrim şi mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de credinţă la mîna igumenului Vasilie şi la tot săborul sfintei mănăstiri ot Dolgopol şi satului Bădeşti, cum să se ştie că a fost în zilele Radului Vodă Leon, după ce au luat călugării de la Troiţă satul Domneşti de la mănăstirea Argeşul, încă au mai adaos şi o altă pîră împreună cu Domneştii, zicînd că le-au împresurat satul Bădeşti o seamă din moşia lor. Deci fiind acea pîră, fostu-le-au dat Radu voevod 6 boiari pre răvaşe domneşti, ca să caute şi să adevereze de acea moşie: este cum pîrăsc călugării şi Domneştii, au fost-a a Bădeştilor, precum vor adevăra cu împrejurenici bătrîni. „Deci acei 6 boiari, cînd au fost la soroc, ei s-au strîns împreună cu omul domnesc Ispas al doilea portar. Deci acei 6 boiari, căutînd şi precît le-au fost sciind şi răvaşele domneşti, adeverind foarte bine cu adevărat cum a fost acea moşie a Bădeştilor şi stînd hotarele nemutate pre unde au fost hotărît bătrînii mai dinainte. Şi încă a fost adus şi Leontie, egumenul ot Argeş în zilele răposatului Matei voevod 24 boiari de au hotărît alte moşii şi au venit de au căutat şi această moşie la aceste date şi aceia n-au putut a lua moşia de la Bădeşti ca să dea Domneştilor nici au stricat hotarele, ci şi ei au lăsat să ţie cum au ţinut din veac. Făcut-au acei 6 boiari adeverinţă bună şi s-au făcut şi zapis la mîna igumenului Vasile şi satului Bădeştilor, cum să-şi ţie moşia cum au ţinut.

„Iar călugării de la Troiţă şi cu satul Domneşti nici aşa n-au lăsat, ci iar luară 12 boiari pre răvaşe domneşti şi nici acei 12 boiari nu stricară adeverinţa celor 6, ci au lăsat şi ei să ţie cine cum au ţinut din veac.

„Iar după aceea călugării şi Domneştii iar nu se lăsară şi făcură altfel de pîră, cum că au stricat Bădeştii hotarul şi au pus o piatră şi s-au dus la curte ca să le facă mai mare pacoste şi pradă şi au zis la Divan că au fost acea piatră hotar.

„Deci i-au prădat Radu voevod pre Bădeşti şi nici cu prada nu-i lăsară, ci iar luară ei pre noi aceşti 24 boiari pre răvaşe domneşti, nu ca să adeverim cît va fi dreptul, ci scriind în carte cum să le împărţim în două acea moşie, precum scria porunca domnească, iar nu pre drept şi o am întărit.

„Iar cînd am fost acum în zilele Măriei Sale Io Antonie voevod, iar egumenul Vasile ot Dolgopol avut a jalbă și întrebăciune cu călugării ot Troiță și cu Domnești, pentru acea nedreptate ce i s-a făcut, Măria Sa Domnul nostru, judecînd drept și vrînd să adevereze, ales-a din divan pre credincios boiarul Tudoran vel pitar și pre Oancea vel portar, de i-au trimis aici la satul, Bădești i Domnești, cu cinstită cartea Măriei Sale scriind la noi cești 24, cum de vom fi dat acea moșie Domneștilor pre drept și fără de nici-o poruncă domnească de le va fi căzut să o ție cum le-o am hotărît, iar de nu va fi fost a lor și o vom fi dat fără dreptate, să scoatem pietrele, să le punem iar pe unde au fost puse de bătrîni și după aceea am mers cu dumnealui vel Pitar și cu mulți boiari din Argeș i Mușcel cari venise și pentru cislă și dimpreună și cu egumenul Efrem ot Argeș de am căutat hotarele cele vechi, adeverind și întrebînd și sătenii din Domnești și mărturisind și ei că au pomenit acele hotare vechi pe unde zicea Bădeștii.

„Deci noi am luat pietrele care le-am pus cu porunca Radului voevod, fără de voia noastră, de le-am pus acolo pre unde au fost hotarele cele vechi, bătrîne. Și am pus întîiu piatră după măgură la cireș, altă piatră în coasta văii lui Hoseiu, altă piatră în capul locului Burică, altă piatră în coastele locului lui Nan, altă piatră lîngă lac din piatra cea albă din pisc, care a fost din veac, altă piatră pe vălcea în jos, lîngă rîul Doamnei de cea parte de apă în capul socilor, aninul cel mare, altă piatră în capul cînepiștilor și altă piatră în capul livezilor, altă piatră în capul Obrejinii, de acolo în jos tot din piatră, în piatră, pînă în capul Obrejinii, iar la rîul Doamnei și pre trioan în sus o piatră în drum, acolo în sus altă piatră în gura văii și pre vale în sus prin stejarul cel mare, altă piatră în vîrful coastei, altă piatră în coastele locului Răduleachii, pre valea Neagră în jos pînă în valea Rudei în hotarul Petroșanilor, piatră hotar la mărul cel pădureț. „Drept aceea am făcut zapisul nostru la mîna părintelui igumenului ot Dolgopol și al satului Bădeștilor, să-și ție moșia cu bună pace cum au ținut de veac, pentru că așa am adevărat cu sufletele noastre. Și pentru credință am pus iscăliturile și pecețile mai jos.

S-a scris oct. 16. leat 7178 (1670).

Urmează semnăturile în frunte cu a lui Tudoran pitar.

Orig. cirilic în arhiva Prooieriei Mușcel.

Revista istorică a com. Domnești jud. Mușcel din 1940 anul I nr. 1.

XIII

Rezumat

Ștefan Cantacuzino voevod întărește m-rei Cîmpulung satul Bădeștii dăruit de Neculae Alexandru, voevod, feciorul răposatului Basarab voevod, nepotul Radului Negru voevod. Hrisov 1714 apr. 20 pag. 36—42.

Hrisovul lui Ștefan Cantacuzino voevod Domnul Țării Românești, către Mănăstirea Cîmpulung și C. egumenul Theofan [1] ca să stăpînească tot satul Bădeștii pe rîul Doamnei și cu rumăni „pentru că a fost dat și a fost închinat la sfănta m-re încă mai dinainte vreme de răposatul Neculae Alexandru voevod, feciorul răposatului Basarab voevod, nepotul Negrului Radului Vodă, ce le sînt trupurile lor îngropate la această sfîntă m-re."

[1] Dumitru Băjan. Documente de la Arh. St. C. Lung. 1908

Care sat Bădeștii cu ru
Neculae Alexandru Voevod
și au închinat la această sf
fiind atunci biserică Domn
se vor afla locuitori, de hra
aceea tot au stăpînit sfînta
bună pace pînă la 180 de a
șin Stolnicul, de au luat sa
o judecată numai în silă și
fost răbdătoare sfînta bise
nei Vodă. Deci cînd au fost
că acest sat Bădeștii și cu to
voevod n-au îngăduit, ci
Mihnei Vodă, de s-au jelu
Stolnicul de le-au luat sa
Dolofani. Într-aceea pre
cu Badea Stolnicul Bolo
de nedreptate și scoțînd o
dania acești moșii cu rumă
toare, ce iaste și acum în sf
sfinte biserici și arătîndu-se
cu toți rumănii și cu tot h
culae Alexandru Voevod.

Într-aceia răposatul Ra
și au dovedit cum că Bade
sfănta biserică în silă și fă
de lege și judecată ci au ră
niște oameni răi, iar s-au sc
carte de judecată a Radulu
al doilea rînd pre seama lo
Vodă Domn Țărei Rumăne
jalbă înaintea lui Alexandru
Dolofanii, și au fost spus p
înaintea Radului Vodă și a
și n-au apucat preoții să-și fa
luînd iarăș seama pe amărun
cu meșteșuguri și judecata
a dat satul Bădeștii și cu
hrisovul Domniei sale. Dec
Gavril Moghilă voevod Do
domn . . . s-au ridicat cu pa
deștii cu rumănii ca să-i ia,
ce scriu mai sus și de remas

ntonie voevod, iar egumenul Vasile
ot Troiță și cu Domnești, pentru
ru, judecînd drept și vrînd să ade-
vel pitar și pre Oancea vel portar,
stită cartea Măriei Sale scriind la
ilor pre drept și fără de nici-o po-
hotărît, iar de nu va fi fost a lor
punem iar pe unde au fost puse de
i cu mulți boiari din Argeș i Mușcel
Efrem ot Argeș de am căutat hota-
omnești și mărturisind și ei că au

nca Radului voevod, fără de voia
le vechi, bătrîne. Și am pus întîiu
i lui Hoseiu, altă piatră în capul
ltă piatră lîngă lac din piatra cea
în jos, lîngă rîul Doamnei de cea
în capul cînepiștilor și altă piatră
lo în jos tot din piatră, în piatră,
în sus o piatră în drum, acolo în
rul cel mare, altă piatră în vîrful
valea Neagră în jos pînă în valea
l păduret. „Drept aceea am făcut
pol și al satului Bădeștilor, să-și
că așa am adevărat cu sufletele
e mai jos.

ar.

940 anul I nr. 1.

ng satul Bădeștii dăruit de Necu-
voevod, nepotul Radului Negru

Țărei Românești, către Mănăstirea
ot satul Bădeștii pe rîul Doamnei
la sfânta m-re încă mai dinainte
orul răposatului Basarab voevod,
îngropate la această sfîntă m-re."

ung. 1908

Care sat Bădeștii cu rumănii, au fost dinainte vreme sat Domnesc, iară după aceea Neculae Alexandru Voevod, D-lui, au cugetat întru inima sa și a părinților lui, de au dat și au închinat la această sfîntă Biserică den Cămpulung satul Bădeștii și cu toți rumănii, fiind atunci biserică Domnească de mir, ca să fie sfintei biserici întărire și preoților cîți se vor afla locuitori, de hrană, iară D-lui și răposaților, D-lui vecinică pomenire. Și după aceea tot au stăpînit sfînta Biserică Cîmpulung acest sat Bădeștii și cu toți rumănii cu bună pace pînă la 180 de ani, deci atuncia fostu-s-au sculat un boiar anume Badea Boloșin Stolnicul, de au luat satul Bădeștii și cu toți rumănii de la sfînta biserică făr-de nici o judecată numai în silă și-n puterea lui, ca un om rău și netemător de Dumnezeu și au fost răbdătoare sfînta biserică Cîmpulungul pînă în zilele Radului Vodă, feciorul Mihnei Vodă. Deci cînd au fost atunci, știind preoții ce era atunci la această sf. biserică cum că acest sat Bădeștii și cu toți rumănii au fost dat de danie de răposatul Nicolae Alexandru voevod n-au îngăduit, ci au fost mers la Divan înaintea Radului Vodă feciorul Mihnei Vodă, de s-au jeluit de această silă și nedreptate ce le-au făcut Badea Boloșin Stolnicul de le-au luat satul Bădeștii și l-au fost vîudut la boierii ce s-au chemat Dolofani. Într-aceea preoți de la această sf. biserică avînd multă pîră și gîlciavă cu Badea Stolnicul Boloșin și cu Dolofanii înaintea Radului Vodă, plîngîndu-se de nedreptate și scoțînd o carte bătrînă a răposatului Neculae Alexandru Voevod de dania acești moșii cu rumănii și o sfîntă icoană, chipul prea sfintei de Dumnezeu Născătoare, ce iaste și acum în sf. mănăstire în Cîmpulung, în care sînt scrise toate milele acei sfinte biserici și arătîndu-se în Divan înaintea Radului Vodă, s-au găsit și satul Bădeștii cu toți rumănii și cu tot hotarul scris și dați la sfînta Mănăstirea Cămpulungul de Neculae Alexandru Voevod.

Într-aceia răposatul Radul Voevod au căutat și au judecat pre lege și pre dreptate și au dovedit cum că Badea Boloșin Stolnicul au luat satul Bădești și cu rumănii de la sfănta biserică în silă și făr-de dreptate . . . și au rămas Badea Boloșin și cu Dolofanii de lege și judecată ci au rămas făr-de carte. Deci Badea Stolnicul și cu Dolofanii, ei ca niște oameni răi, iar s-au sculat în silă și făr-de dreptate, știind că n-are sfănta Biserică carte de judecată a Radului Vodă și de rămas și iar au luat satul Bădeștii și cu rumănii al doilea rînd pre seama lor; dar după aceea în urma Radului Vodă, viind Alexandru Vodă Domn Țărei Rumănești, iar preoții de la această sfîntă biserică, ei iar au fost cu jalbă înaintea lui Alexandru Vodă de s-au părăt de față cu Badea Boloșin Stolnicul și cu Dolofanii, și au fost spus preoții toate acestea căte scriu mai sus, cum că s-au judecat înaintea Radului Vodă și au rămas Badea Boloșin Stolnicul și cu Dolofanii de judecată și n-au apucat preoții să-și facă cartea Radului Vodă de rămas. Într-aceea Alexandru Vodă luînd iarăș seama pe amăruntul au adevărat și D-lui că sănt Dolofanii oameni răi și umblă cu meșteșuguri și judecata Radului vodă iaste bună. Și după judecata ce au făcut și d-lui a dat satul Bădeștii și cu rumănii să-l stăpînească sf. Biserică cu pace, întărind și cu hrisovul Domniei sale. Deci, după aceea Alexandru Vodă lipsind den domnie și viind Gavril Moghilă voevod Domn și stăpînitor Țărei Românești, iar Dolofanii la al treilea domn . . . s-au ridicat cu pară peste toate judecățile și Divanurile . . . pentru satul Bădeștii cu rumănii ca să-i ia, iară preoții au scos toate hrisoavele de judecățile domnilor ce scriu mai sus și de remas și luîndu-și D-lui iarăși seama cu amăruntul, foarte bine

„Iar cînd am fost acum în zilele Măriei Sale Io Antonie voevod, iar egumenul Vasile ot Dolgopol avut a jalbă și întrebăciune cu călugării ot Troiță și cu Domnești, pentru acea nedreptate ce i s-a făcut, Măria Sa Domnul nostru, judecînd drept și vrînd să adevereze, ales-a din divan pre credincios boiarul Tudoran vel pitar și pre Oancea vel portar, de i-au trimis aici la satul, Bădești i Domnești, cu cinstită cartea Măriei Sale scriind la noi cești 24, cum de vom fi dat acea moșie Domneștilor pre drept și fără de nici-o poruncă domnească de le va fi căzut să o ție cum le-o am hotărît, iar de nu va fi fost a lor și o vom fi dat fără dreptate, să scoatem pietrele, să le punem iar pe unde au fost puse de bătrîni și după aceea am mers cu dumnealui vel Pitar și cu mulți boiari din Argeș i Mușcel cari venise și pentru cislă și dimpreună și cu egumenul Efrem ot Argeș de am căutat hotarele cele vechi, adeverind și întrebînd și sătenii din Domnești și mărturisind și ei că au pomenit acele hotare vechi pe unde zicea Bădeștii.

„Deci noi am luat pietrele care le-am pus cu porunca Radului voevod, fără de voia noastră, de le-am pus acolo pre unde au fost hotarele cele vechi, bătrîne. Și am pus întîiu piatră după măgură la cireș, altă piatră în coasta văii lui Hoseiu, altă piatră în capul locului Burică, altă piatră în coastele locului lui Nan, altă piatră lîngă lac din piatra cea albă din pisc, care a fost din veac, altă piatră pe vălcea în jos, lîngă rîul Doamnei de cea parte de apă în capul socilor, aninul cel mare, altă piatră în capul cînepiștilor și altă piatră în capul livezilor, altă piatră în capul Obrejinii, de acolo în jos tot din piatră, în piatră, pînă în capul Obrejinii, iar la rîul Doamnei și pre trioan în sus o piatră în drum, acolo în sus altă piatră în gura văii și pre vale în sus prin stejarul cel mare, altă piatră în vîrful coastei, altă piatră în coastele locului Răduleachii, pre valea Neagră în jos pînă în valea Rudei în hotarul Petroșanilor, piatră hotar la mărul cel păduret. „Drept aceea am făcut zapisul nostru la mîna părintelui igumenului ot Dolgopol și al satului Bădeștilor, să-și ție moșia cu bună pace cum au ținut de veac, pentru că așa am adevărat cu sufletele noastre. Și pentru credință am pus iscăliturile și pecețile mai jos.

S-a scris oct. 16. leat 7178 (1670).

Urmează semnăturile în frunte cu a lui Tudoran pitar.

Orig. cirilic în arhiva Prooieriei Mușcel.

Revista istorică a com. Domnești jud. Mușcel din 1940 anul I nr. 1.

XIII

Rezumat

Ștefan Cantacuzino voevod întărește m-rei Cîmpulung satul Bădeștii dăruit de Neculae Alexandru, voevod, feciorul răposatului Basarab voevod, nepotul Radului Negru voevod. Hrisov 1714 apr. 20 pag. 36–42.

Hrisovul lui Ștefan Cantacuzino voevod Domnul Țărei Românești, către Mănăstirea Cîmpulung și C. egumenul Theofan[1] ca să stăpînească tot satul Bădeștii pe rîul Doamnei și cu rumăni „pentru că a fost dat și a fost închinat la sfânta m-re încă mai dinainte vreme de răposatul Neculae Alexandru voevod, feciorul răposatului Basarab voevod, nepotul Negrului Radului Vodă, ce le sînt trupurile lor îngropate la această sfîntă m-re."

[1] Dumitru Băjan. Documente de la Arh. St. C. Lung. 1908

Care sat Bădeștii cu rumănii, au fost dinainte vreme sat Domnesc, iară după aceea Neculae Alexandru Voevod, D-lui, au cugetat întru inima sa și a părinților lui, de au dat și au închinat la această sfîntă Biserică den Cîmpulung satul Bădeștii și cu toți rumănii, fiind atunci biserică Domnească de mir, ca să fie sfintei biserici întărire și preoților cîți se vor afla locuitori, de hrană, iară D-lui și răposaților, D-lui vecinică pomenire. Și după aceea tot au stăpînit sfînta Biserică Cîmpulung acest sat Bădeștii și cu toți rumănii cu bună pace pînă la 180 de ani, deci atuncia fostu-s-au sculat un boiar anume Badea Boloșin Stolnicul, de au luat satul Bădeștii și cu toți rumănii de la sfînta biserică făr-de nici o judecată numai în silă și-n puterea lui, ca un om rău și netemător de Dumnezeu și au fost răbdătoare sfînta biserică Cîmpulungul pînă în zilele Radului Vodă, feciorul Mihnei Vodă. Deci cînd au fost atunci, știind preoții ce era atunci la această sf. biserică cum că acest sat Bădeștii și cu toți rumănii au fost dat de danie de răposatul Nicolae Alexandru voevod n-au îngăduit, ci au fost mers la Divan înaintea Radului Vodă feciorul Mihnei Vodă, de s-au jeluit de această silă și nedreptate ce le-au făcut Badea Boloșin Stolnicul de le-au luat satul Bădeștii și l-au fost vîudut la boierii ce s-au chemat Dolofani. Într-aceea preoți de la această sf. biserică avînd multă pîră și gîlciavă cu Badea Stolnicul Boloșin și cu Dolofanii înaintea Radului Vodă, plîngîndu-se de nedreptate și scoțînd o carte bătrînă a răposatului Neculae Alexandru Voevod de dania acești moșii cu rumănii și o sfîntă icoană, chipul prea sfintei de Dumnezeu Născătoare, ce iaste și acum în sf. mănăstire în Cîmpulung, în care sînt scrise toate milele acei sfinte biserici și arătîndu-se în Divan înaintea Radului Vodă, s-au găsit și satul Bădeștii cu toți rumănii și cu tot hotarul scris și dați la sfînta Mănăstirea Cîmpulungul de Neculae Alexandru Voevod.

Într-aceia răposatul Radul Voevod au căutat și au judecat pre lege și pre dreptate și au dovedit cum că Badea Boloșin Stolnicul au luat satul Bădești și cu rumănii de la sfânta biserică în silă și făr-de dreptate . . . și au rămas Badea Boloșin și cu Dolofanii de lege și judecată ci au rămas făr-de carte. Deci Badea Stolnicul și cu Dolofanii, ei ca niște oameni răi, iar s-au sculat în silă și făr-de dreptate, știind că n-are sfânta Biserică carte de judecată a Radului Vodă și de rămas și iar au luat satul Bădeștii și cu rumănii al doilea rînd pre seama lor; dar după aceea în urma Radului Vodă, viind Alexandru Vodă Domn Țărei Românești, iar preoții de la această sfîntă biserică, ei iar au fost cu jalbă înaintea lui Alexandru Vodă de s-au părăt de față cu Badea Boloșin Stolnicul și cu Dolofanii, și au fost spus preoții toate acestea căte scriu mai sus, cum că s-au judecat înaintea Radului Vodă și au rămas Badea Boloșin Stolnicul și cu Dolofanii de judecată și n-au apucat preoții să-și facă cartea Radului Vodă de rămas. Într-aceea Alexandru Vodă luînd iarăș seama pe amăruntul au adevărat și D-lui că sînt Dolofanii oameni răi și umblă cu meșteșuguri și judecata Radului vodă iaste bună. Și după judecata ce au făcut și d-lui a dat satul Bădeștii și cu rumănii să-l stăpînească sf. Biserică cu pace, întărind și cu hrisovul Domniei sale. Deci, după aceea Alexandru Vodă lipsind den domnie și viind Gavril Moghilă voevod Domn și stăpînitor Țărei Românești, iar Dolofanii la al treilea domn . . . s-au ridicat cu pară peste toate judecățile și Divanurile . . . pentru satul Bădeștii cu rumănii ca să-i ia, iară preoții au scos toate hrisoavele de judecățile domnilor ce scriu mai sus și de remas și luîndu-și D-lui iarăși seama cu amăruntul, foarte bine

și îndreptate au adevărat cum că toate judecățile domnilor au fost bune și drepte, numai Dolofanii fiind oameni răi și tirani, întărind și cu hrisovul D-lui.

Iară după aceea surpîndu-se și stricîndu-se sfânta biserică și trăgîndu-se din neamul răposatului Matei Vodă din Băsărăbești și văzînd-o D-sa surpată și stricată a cugetat întru inima sa pentru sufletul lui și al părinților lui, de o au zidit de iznoavă din temelia ei și o au făcut Mănăstire mare și obște de călugări, precum să și vede și au dat milele ce au avut sf. biserică de la alalți răposați Domni toate și au fost dat și acest sat Bădeștii și cu toți rumânii, iar la sfânta Mănăstire, precum au fost și mai dinainte vreme de Necula Alexandru Vodă, feciorul lui Băsărab Voevod, nepotul Radului Negrului Vodă ca să le stăpânească sf. m-re în veac și tot au stăpânit cu pace până acum în zilele D.M., iar un Stanciu din neamul Dolofanilor avînd niște cărți mincinoase de la părinții lui[1] s-au sculat de le-au vîndut rumâni din satul Bădeștii . . . după aceea Bădeștii s-au sculat cu pîră zicînd că nu sânt rumâni ai m-rei, ci oameni slobozi . . . și au venit cu pîră la Divan . . . Și am adevărat D.M. din hrisoavele sf. m-ri cum că-i sânt rumâni chabnici dați danie de Neculae Alexandru voevod, feciorul răposatului Băsărab Voevod, nepotul Radului Vodă, iar acele cărți ale rumânilor s-au dovedit mincinoase. Și au rămas, rumânii din Bădești de lege și de judecată. Și am întărit D. M. hrisovul acesta cu tot sfatul și cu credincioșii boiarii Divanului D.M.: Pan Constantin Știrbei vel Bans i pan Bunea vel Vornecu, i Pan Radul Dudescul vel Log . . . i pan Radul Cantacuzino vel Spăt. pan Șerban Bojoreanul vel vistiar i pan Șerban Priscianul vel Cluc. i pan Pătrașcu Brezoianul vel Postelnicu, i pan Statie vel Peh . . , i pan Negoe Topliceanul vel Stol. i pan Mihai Contacuzino vel comis, i pan Drăghiciu Strâmbeanul vel Medl., i pan Șerban Năsturel vel Sluger, i pan Șerban Grecianul vel Pitariu și Ispravnic Costandin Contescul 2-lea Logofăt. Și s-au scris hrisovul acesta în anul dintăi al D.M. în orașul scaunului D.M., în București (pis) Anghelachie snă Mihai Log. ot Tărgoviște, meșița aprilie 20 din Vleat 7222 (1714.[2])

(L.S.)

M.D.R.S.D.

XIV

Rezumat

F L XXIV-51

Academia R.S.R.

2 1591 (7099) ianuarie 12 București DI.R.B. Țara Rom. XVI, vol. IV, nr. 1 p. 1–2.

Mihnea voevod Rom. dă m-rii Vieroș satele: Crăciunii, Bădeștii și Jupînești.

Slav perg. pecetea timbrată căzută

(Dar de D-na Maria Predescu).

11—CL XXII

[1] Se dă despre Dolofani cîteva notițe trase din izvoarele timpului.
[2] Origin. prg. A.S.C.L., VII, 3.

XV

Rezumat

4 1.1. 7152 1644) ianuarie 15.
Porunca (lui Matei Vodă către m-tirea Cîmpulung, pentru moșia Bădești.
Buc. Arh. St. M-irea Cîmpulung.
Pachetul nr. 7, pag. 24 Orig.

XVI

Rezumat

5 1647 (7155) februarie 10.
Moară Bădești.
Arh. St. Buc. Orig. XIX bis. 17 ms. 256 f. 625

XVII

Rezumat

6 1662 (7170) ianuarie 12.
Vîlceale și Bădești.
Arh. St. Buc. Orig. și duplicat XIX bis./X(II); ms. 256 f. 628 v. 629

XVIII

Rezumatul unor documente

Bădești
8 (3.3) 7253(1745) iunie 9. 19 iunie
Cartea de judecată a mai multor boieri în procesul dintre m-tirea Cîmpulung și rumânii din Bădești cu lista rumânilor fugiți, (v. cuprinsul).
Arh. St. Buc. m-tire Cîmpulung. Pachet 7/3 original

XIX

Rezumat

9 1794 aprilie 30. Stănești și Bădești, scrisoarea mitropolitului către Dositei, egumenul de la m-tirea Cîmpulung să răscumpere, una din acele moșii, vîndută pentru datorii către fratele Sidis.
Arh. St. Buc. Copie ms. 141 f. 33—33 v.

și îndreptate au adevărat cum că toate judecățile domnilor au fost bune și drepte, numai Dolofanii fiind oameni răi și tirani, întărind și cu hrisovul D-lui.

Iară după aceea surpîndu-se și stricîndu-se sfănta biserică și trăgîndu-se din neamul răposatului Matei Vodă din Băsărăbești și văzînd-o D-sa surpată și stricată a cugetat întru inima sa pentru sufletul lui și al părinților lui, de o au zidit de iznoavă din temelia ei și o au făcut Mănăstire mare și obște de călugări, precum să și vede și au dat milele ce au avut sf. biserică de la alalți răposați Domni toate și au fost dat și acest sat Bădeștii și cu toți rumânii, iar la sfănta Mănăstire, precum au fost și mai dinainte vreme de Necula Alexandru Vodă, feciorul lui Băsărab Voevod, nepotul Radului Negrului Vodă ca să le stăpănească sf. m-re în veac și tot au stăpănit cu pace pănă acum în zilele D.M., iar un Stanciu din neamul Dolofanilor avînd niște cărți mincinoase de la părinții lui[1] s-au sculat de le-au vîndut rumăni din satul Bădeștii . . . după aceea Bădeștii s-au sculat cu pîră zicînd că nu sănt rumăni ai m-rei, ci oameni slobozi . . . și au venit cu pîră la Divan . . . Și am adevărat D.M. din hrisoavele sf. m-ri cum că-i sănt rumăni chabnici dați danie de Neculae Alexandru voevod, feciorul răposatului Băsărab Voevod, nepotul Radului Vodă, iar acele cărți ale rumânilor s-au dovedit mincinoase. Și au rămas, rumânii din Bădești de lege și de judecată. Și am întărit D. M. hrisovul acesta cu tot sfatul și cu credincioșii boiarii Divanului D.M.: Pan Constantin Știrbei vel Bans i pan Bunea vel Vornecu, i Pan Radul Dudescul vel Log . . . i pan Radul Cantacuzino vel Spăt. pan Șerban Bojoreanul vel vistiar i pan Șerban Priscianul vel Cluc. i pan Pătrașcu Brezoianul vel Postelnicu, i pan Statie vel Peh . . , i pan Negoe Topliceanul vel Stol. i pan Mihai Contacuzino vel comis, i pan Drăghiciu Strămbeanul vel Medl., i pan Șerban Năsturel vel Sluger, i pan Șerban Grecianul vel Pitariu și Ispravnic Costandin Contescul 2-lea Logofăt. Și s-au scris hrisovul acesta în anul dintăi al D.M. în orașul scaunului D.M., în București (pis) Anghelachie snă Mihai Log. ot Tărgoviște, meșița aprilie 20 din Vleat 7222 (1714.[2])

(L.S.)

M.D.R.S.D.

XIV

Rezumat

F L XXIV-51

Academia R.S.R.

2 1591 (7099) ianuarie 12 București DI.R.B. Țara Rom. XVI, vol. IV, nr. 1 p. 1–2.

Mihnea voevod Rom. dă m-rii Vieroș satele: Crăciunii, Bădeștii și Jupînești.

Slav perg. pecetea timbrată căzută

(Dar de D-na Maria Predescu).

11–CL XXII

[1] Se dă despre Dolofani cîteva notițe trase din izvoarele timpului.
[2] Origin. prg. A.S.C.L., VII, 3.

XV

Rezumat

4 1.1. 7152 1644) ianuarie 15.

Porunca (lui Matei Vodă către m-tirea Cîmpulung, pentru moșia Bădești.

Buc. Arh. St. M-irea Cîmpulung.

Pachetul nr. 7, pag. 24 Orig.

XVI

Rezumat

5 1647 (7155) februarie 10.

Moară Bădești.

Arh. St. Buc. Orig. XIX bis. 17 ms. 256 f. 625

XVII

Rezumat

6 1662 (7170) ianuarie 12.

Vîlceale și Bădești.

Arh. St. Buc. Orig. și duplicat XIX bis./X(II); ms. 256 f. 628 v. 629

XVIII

Rezumatul unor documente

Bădești

8 (3.3) 7253(1745) iunie 9. 19 iunie

Cartea de judecată a mai multor boieri în procesul dintre m-tirea Cîmpulung și rumânii din Bădești cu lista rumânilor fugiți, (v. cuprinsul).

Arh. St. Buc. m-tire Cîmpulung. Pachet 7/3 original

XIX

Rezumat

9 1794 aprilie 30. Stănești și Bădești, scrisoarea mitropolitului către Dositei, egumenul de la m-tirea Cîmpulung să răscumpere, una din acele moșii, vîndută pentru datorii către fratele Sidis.

Arh. St. Buc. Copie ms. 141 f. 33–33 v.

Genealogia familiei Serafimescu

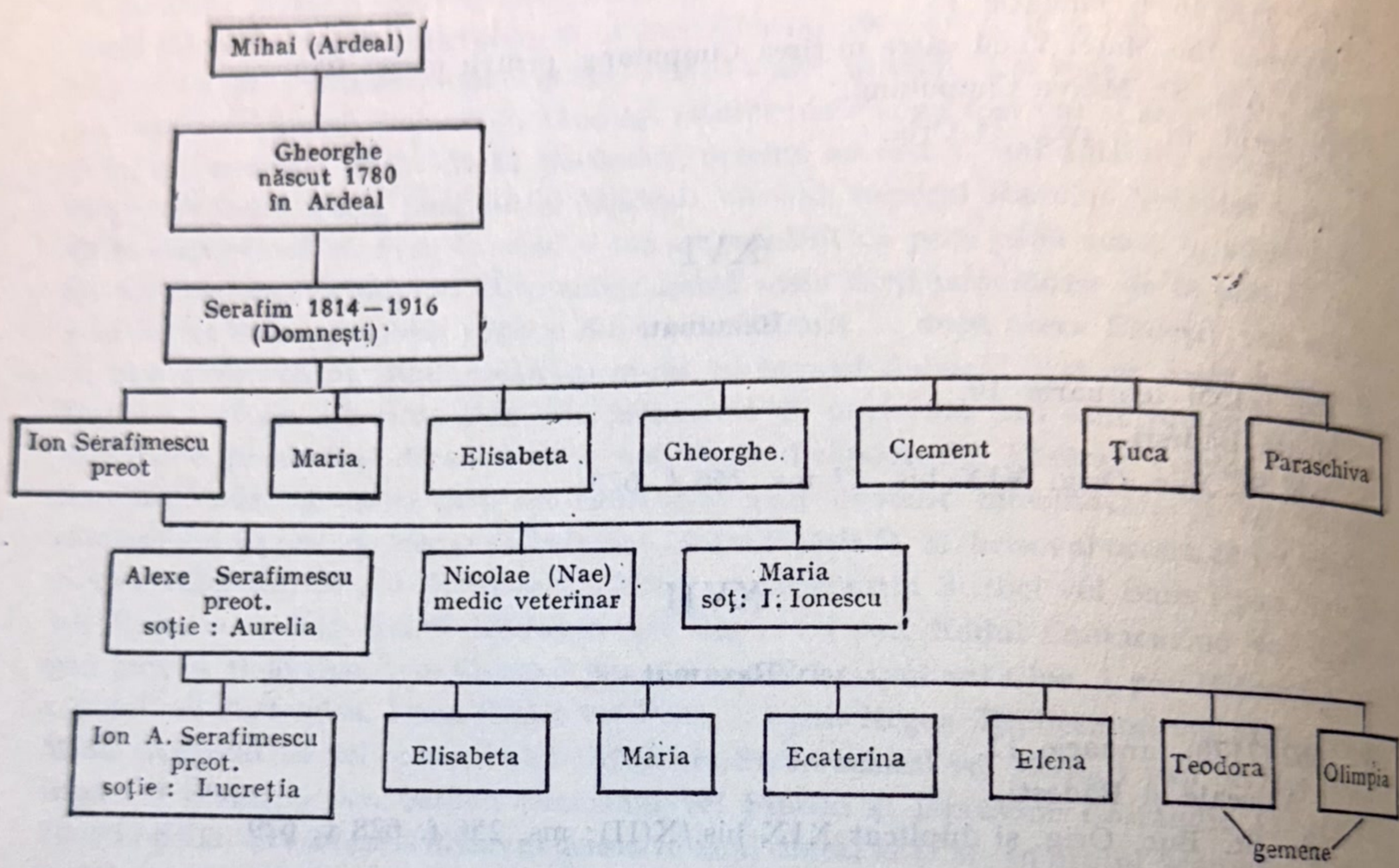

Genealogia familiei Serafimescu

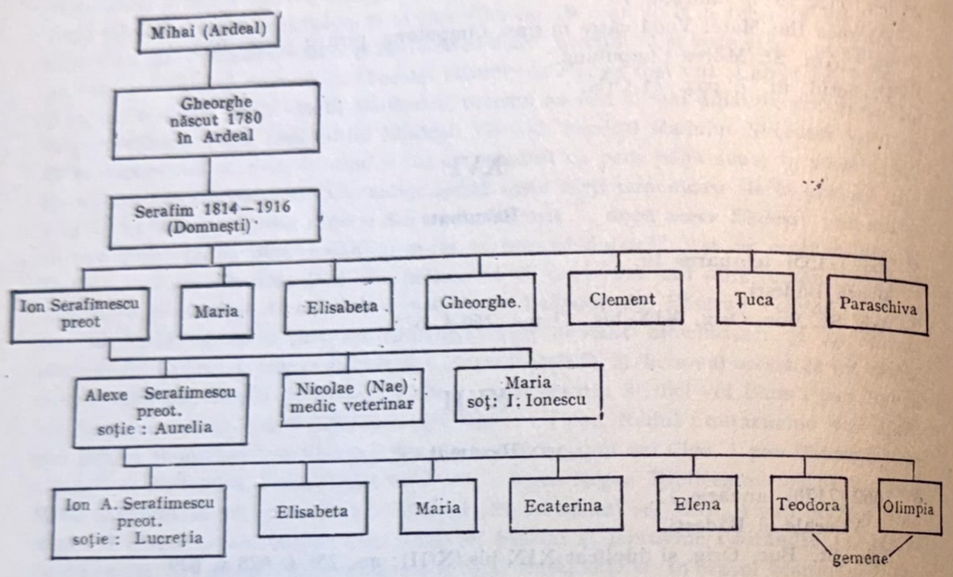

SATELE RETEVOIEȘTI ȘI GĂNEȘTI

Istoric

Satul Retevoieşti este aşezat pe malul drept al pitoreştii văi a rîului Doamnei, la 37 km nord-vest de Piteşti, pe drumul ce duce din şoseaua Piteşti—Cîmpulung spre Domneşti.

Apariţia omului pe aceste meleaguri este atestată prin urmele culturii materiale care s-au descoperit cu prilejul săpăturilor arheologice din anul 1957.[1]

Din locul care poartă numele „Cotul Mătuşii", aşezat acolo unde podişul „Poiana Tîrgului" coboară în pantă uşoară şi se strîmtează, torenţii formaţi din ploi şi din apa topirii zăpezilor au scos la iveală odată cu surparea înceată a malurilor, bucăţi diferite de ceramică. Făcîndu-se săpături s-au găsit pe lîngă resturi de olărie lucrată cu mîna şi vase cu un decor de linii incizate, dintr-un lut cenuşiu, negru ori galben brun, în spărtură negru cu grăunţe mici de cuarţ şi nisip fin. Olăria găsită la 0,40—0,55 m adîncime diferă de cea de la o adîncime mai mică, întrucît este coaptă la o temperatură mai ridicată, prezentînd o culoare galben brună, cărămizie ori cenuşie neagră, un lut bine ars şi cu lustru. Unele dintre oale şi ceşti semisferice, care au şi torţi, poartă (pe pîntece) un fel de proieminenţe organice, uneori simple sau străpunse orizontal sau vertical. Iese în relief numărul copleşitor al străchinilor, unele cu aceleaşi proieminenţe şi cu un picior avînd interiorul gol. Cupele găsite au pereţii groşi şi gura largă. Tot din lut ars s-au descoperit: o lingură mică, cîteva greutăţi pentru războiul de ţesut şi patru obiecte de artă plastică, fragmentul unei figurine antropomorfe, fără redarea sexului, un picior de figurină, capul unei reprezentări zoomorfe şi miniatura unui scaun.

De asemenea se menţionează şi obiecte de piatră, toporaşe şi ciocane perforate, percutoare, lame de sidef, numeroase pietre pentru zdrobitul grînelor şi fragmente. În două cazuri, chirpici, conţinînd pleavă şi urme de păioase provenit dintr-o locuinţă, a atras atenţia tuturor. Materialele care s-au aflat la nivelul inferior reprezintă unele trăsături caracteristice culturii Sălcuţa. Cele din orizontul supra-pus, reamintesc elemente comune culturii Coţofeni.

Tot cu ocazia săpăturilor arheologice efectuate pe o mică ridicătură de pămînt ce se află pe o terasă de pe malul drept al rîului Doamnei

[1] Dinu V. Rosetti: Săpăturile arheologice de la Retevoieşti, în Rev. Materiale VI. 1959, p. 704, 708, 714, 715, fig. 7—12, 16—17.

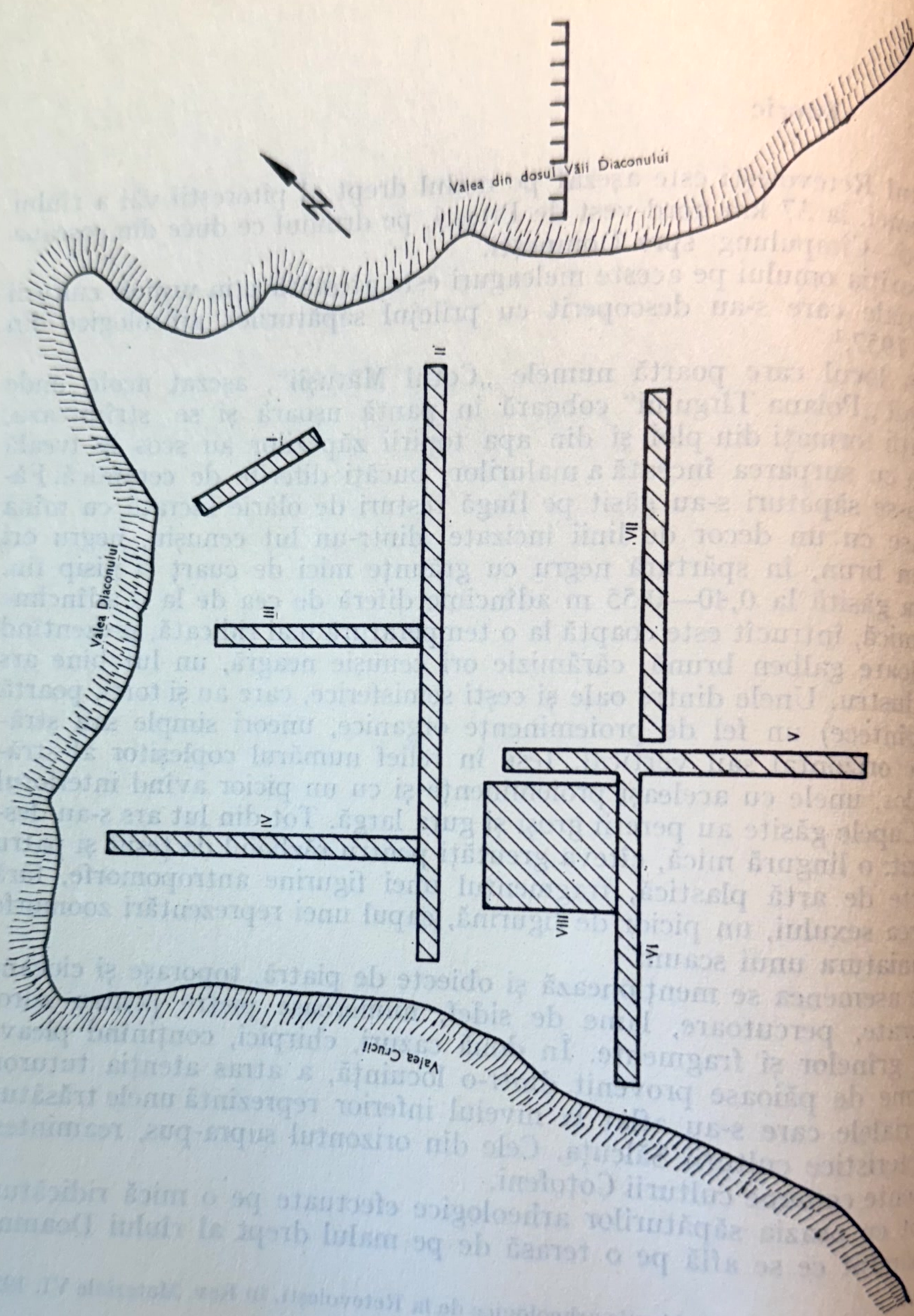

Săpăturile arheologice de la Retevoiești (Revista Materiale VI. 1959.)

Cotul Mătușii: 1
Materiale VI. 1

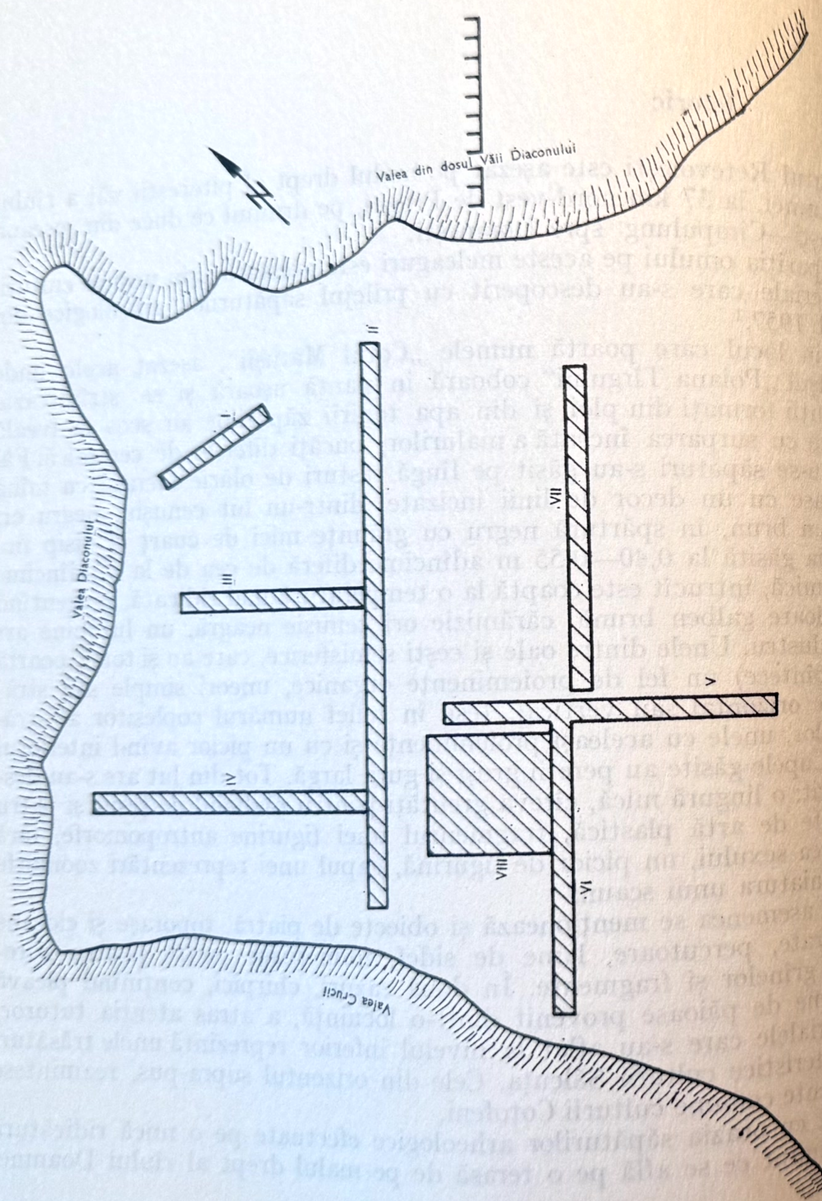

Săpăturile arheologice de la Retevoieşti (Revista Materiale VI. 1959.)

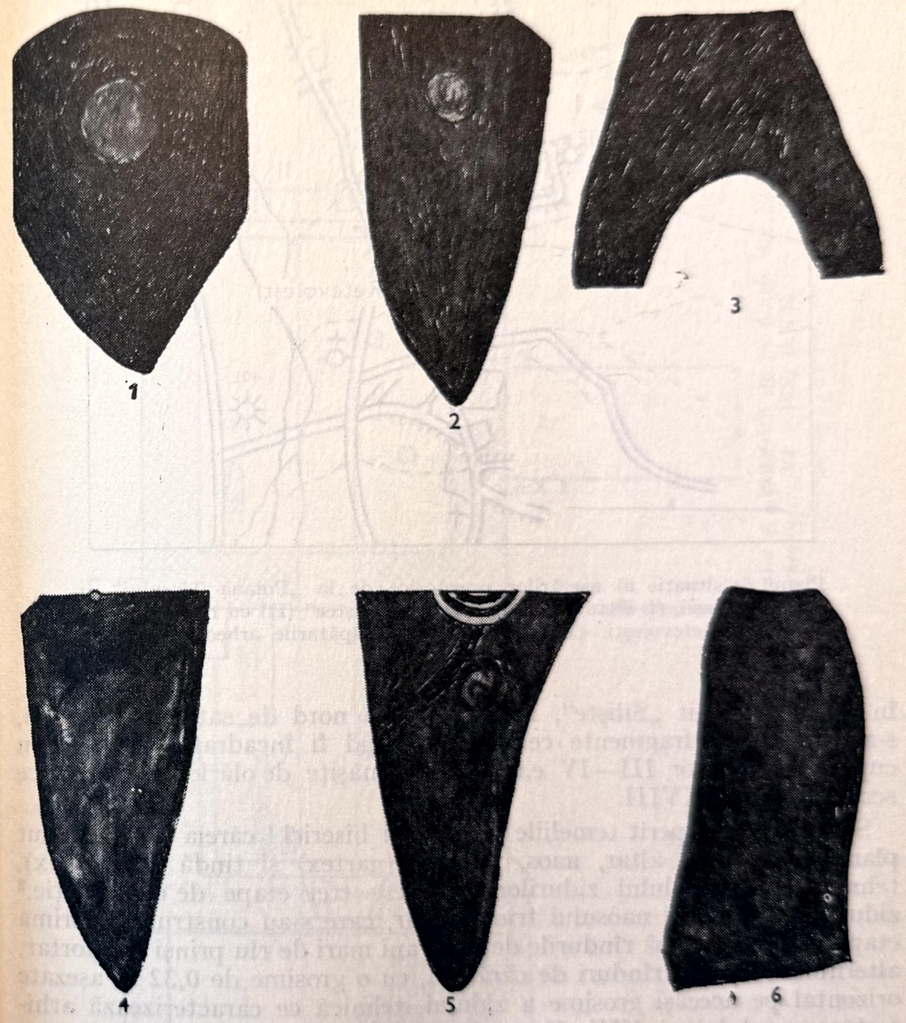

Cotul Mătuşii: 1—5, topoare de piatră; 6 topor de bronz cu marginile ridicate (Revista Materiale VI. 1959)

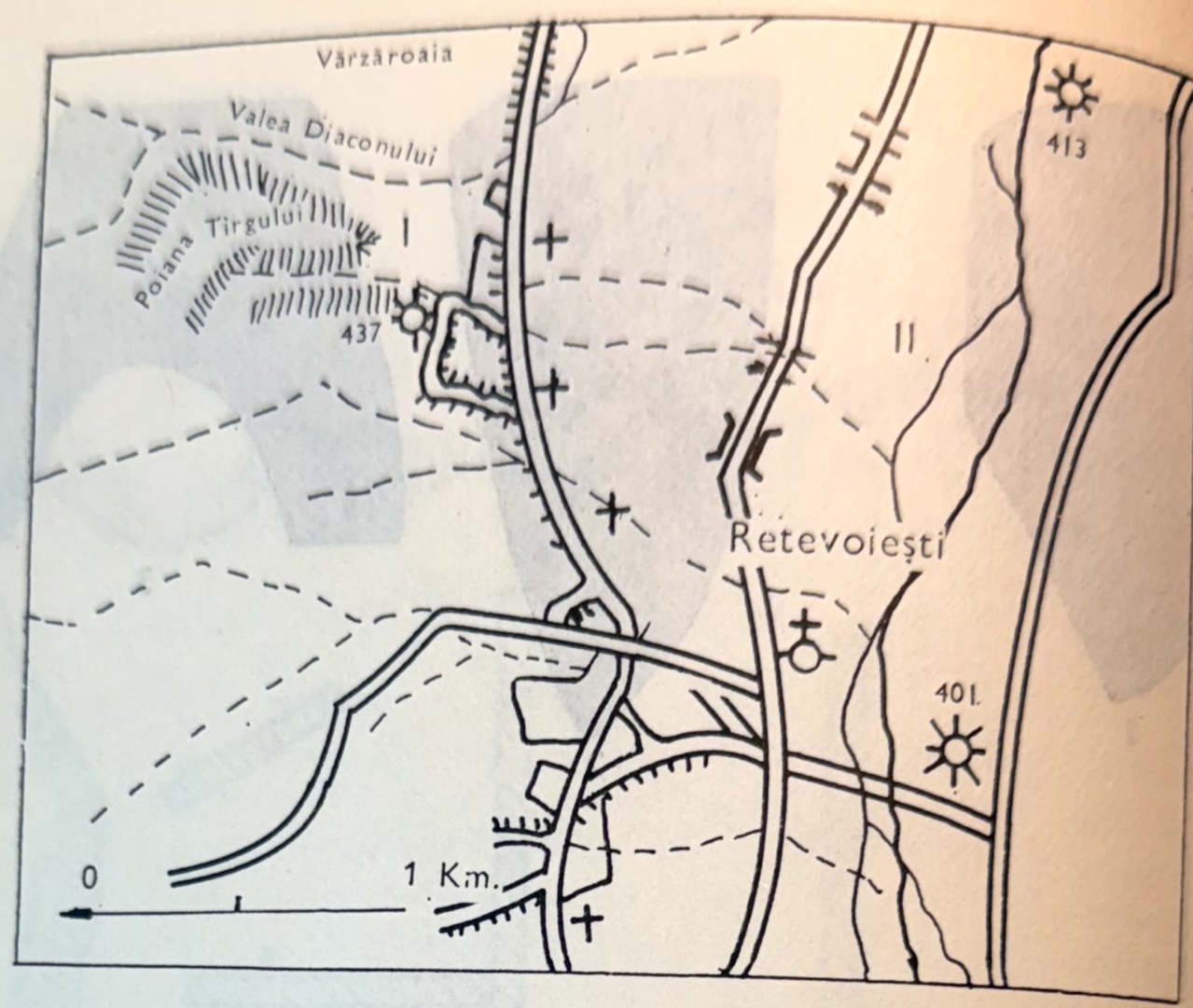

Planul de situație al așezărilor preistorice de la „Poiana Tîrgului" și „Cotul Mătușii, (I) Planul așezării feudale „Siliștea" (II) cu ruinele bisericii de la Retevoiești. (Dinu V. Roseti — Săpăturile arheologice de la Retevoiești).

în punctul numit „Siliște", la circa 1 km nord de satul Retevoiești, s-au găsit rare fragmente ceramice, putînd fi încadrate, pe larg, în cuprinsul secolelor III—IV e.n., cît și rămășițe de olărie caracteristice secolelor XV—XVIII.

S-au mai descoperit temeliile unei vechi biserici [1] căreia i s-a obținut planul, care avea altar, naos, pronaos (nartex) și tindă (exonartex). tehnica și materialului zidurilor dovedesc trei etape de construcție.[2] zidurile altarului și naosului triunghiular, care s-au construit în prima etapă se disting după rîndurile de bolovani mari de rîu prinși cu mortar, alternînd cu patru rînduri de cărămizi, cu o grosime de 0,32 m așezate orizontal pe aceeași grosime a zidului, tehnică ce caracterizează arhitectura secolului al XIV. Roca dură, cu dimensiunile de 0,26 m pe 0,50 m pînă la 0,44 m pe 0,54 m, e de culoare cenușiu-negru sau cenușiu-

[1] M. Barnea. Monumente de artă creștină, în revista Studii teologice a. XII, (1960).
[2] B.A.R. Biserica ort. Română, anul 1964. Revista Institutelor teologice din Patriarhia Română, seria II, anul XII Nr. 1—2, p. 165—167

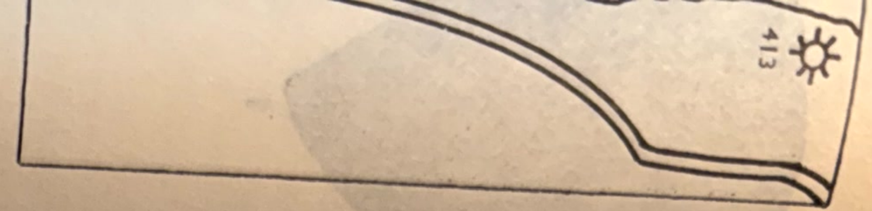

„Târgului" și
nele biseri-
gice de la

l Retevoiești,
e, pe larg, în
caracteristice

i s-a obținut
a (exonartex),
e construcție,[2]
ruit în prima
nși cu mortar,
,32 m așezate
erizează arhi-
e 0,26 m pe
u sau cenușiu-

a. XII, (1960).
ce din Patriarhia

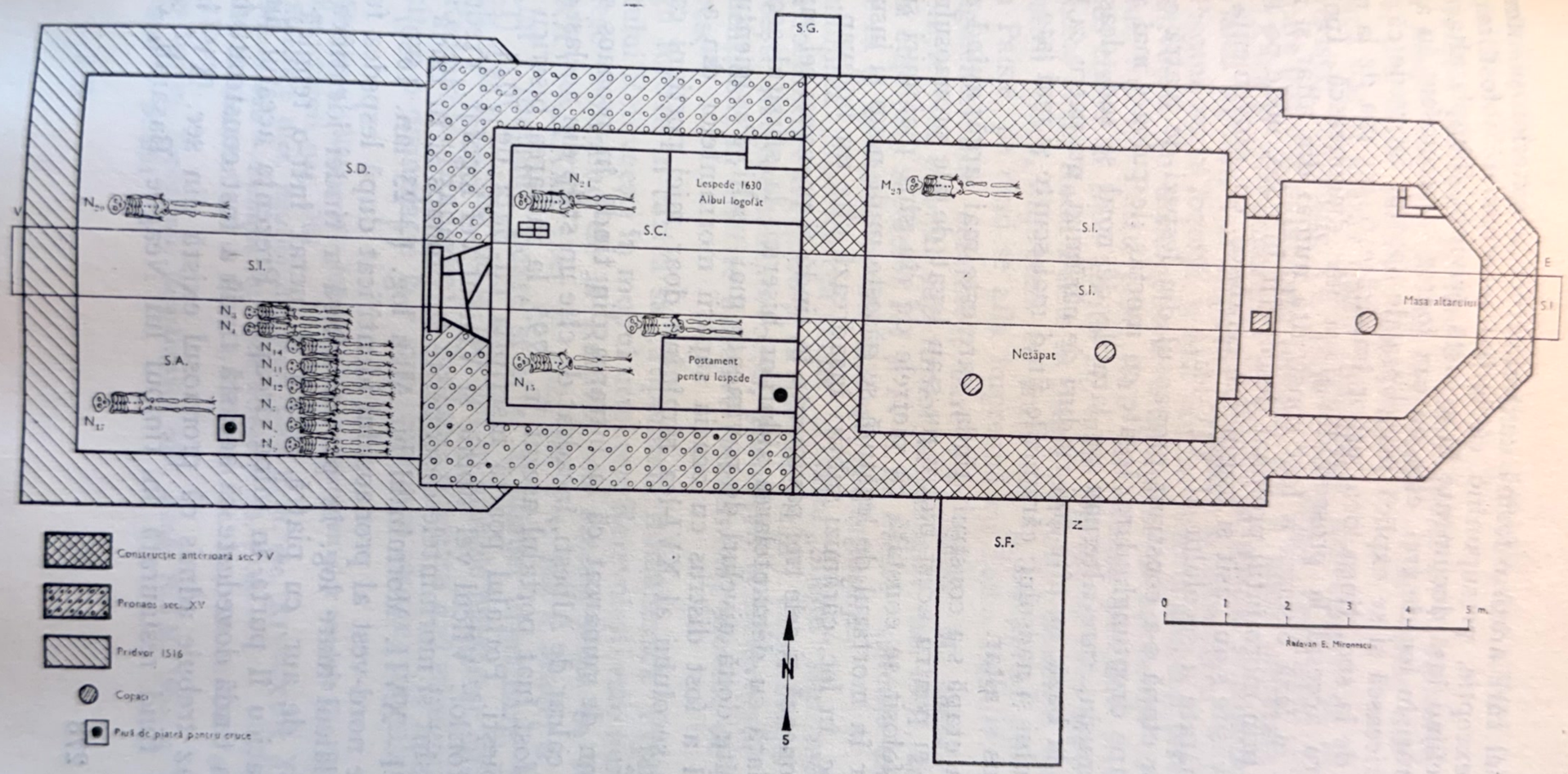

Dorin Popescu și Dinu V. Rosetti: Planul săpăturilor și al bisericii de pe Silište din Retevoiești.
Revista: „Materiale și cercetări arheologice, VI — 1959 B.A.R.

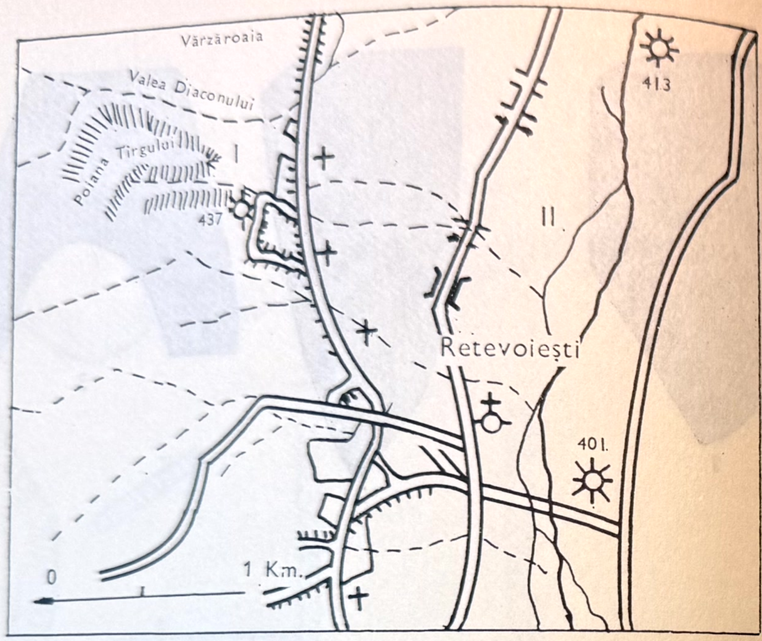

Planul de situaţie al aşezărilor preistorice de la „Poiana Tîrgului" şi „Cotul Mătuşii, (I) Planul aşezării feudale „Siliştea" (II) cu ruinele bisericii de la Retevoieşti. (Dinu V. Roseti — Săpăturile arheologice de la Retevoieşti).

în punctul numit „Silişte", la circa 1 km nord de satul Retevoieşti, s-au găsit rare fragmente ceramice, putînd fi încadrate, pe larg, în cuprinsul secolelor III—IV e.n., cît şi rămăşiţe de olărie caracteristice secolelor XV—XVIII.

S-au mai descoperit temeliile unei vechi biserici [1] căreia i s-a obţinut planul, care avea altar, naos, pronaos (nartex) şi tindă (exonartex), tehnica şi materialului zidurilor dovedesc trei etape de construcţie,[2] zidurile altarului şi naosului triunghiular, care s-au construit în prima etapă se disting după rîndurile de bolovani mari de rîu prinşi cu mortar, alternînd cu patru rînduri de cărămizi, cu o grosime de 0,32 m aşezate orizontal pe aceeaşi grosime a zidului, tehnică ce caracterizează arhitectura secolului al XIV. Roca dură, cu dimensiunile de 0,26 m pe 0,50 m pînă la 0,44 m pe 0,54 m, e de culoare cenuşiu-negru sau cenuşiu-

[1] M. Barnea. Monumente de artă creştină, în revista Studii teologice a. XII, (1960).
[2] B.A.R. Biserica ort. Română, anul 1964. Revista Institutelor teologice din Patriarhia Română, seria II, anul XII Nr. 1—2, p. 165—167

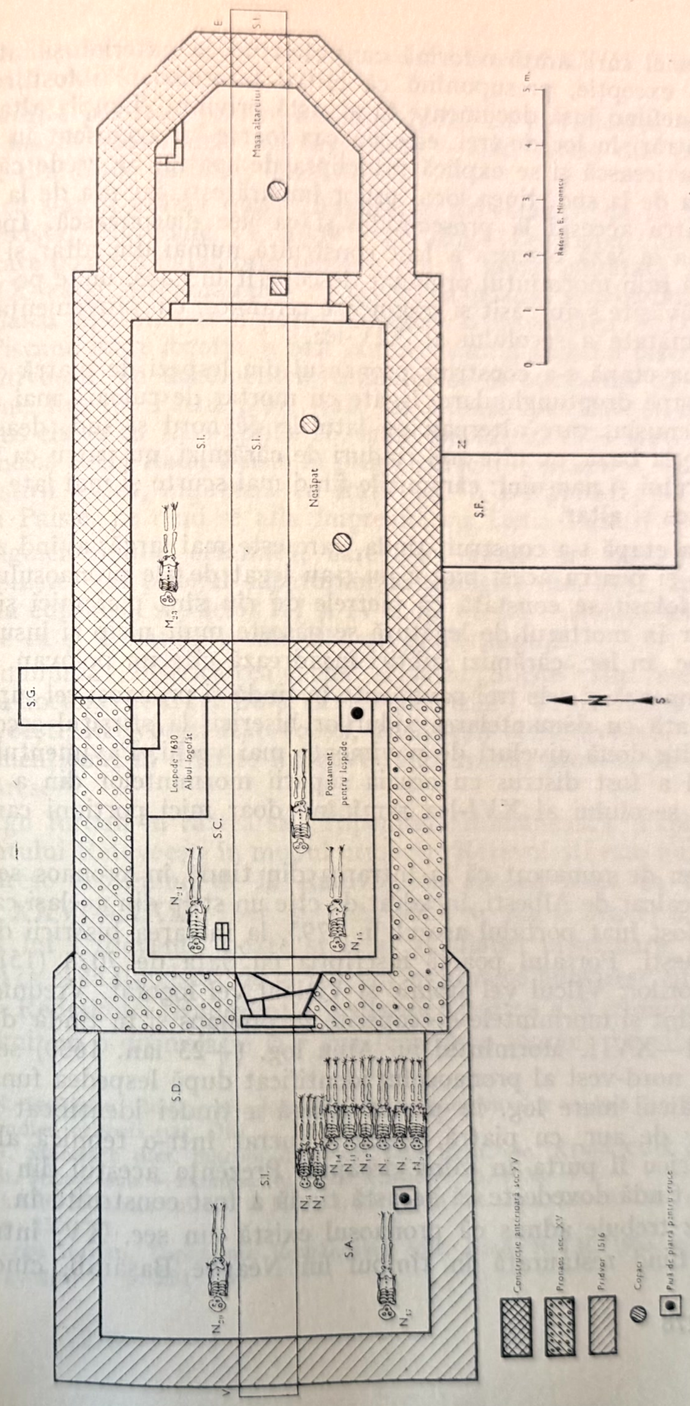

Dorin Popescu şi Dinu V. Roseti: Planul săpăturilor şi al bisericii de pe Silişte din Retevoieşti. *Revista: „Materiale şi cercetări arheologice,* VI — 1959 B.A.R.

verde. Altarul care arată o formă cu trei laturi la exterior și interior prezintă o excepție, presupunînd că inițial biserica ar fi fost capelă romanică, nefiind însă documente în această privință. Tîmpla altarului cu două intrări în loc de trei, este un caz foarte rar cunoscut în arhitectura bisericească și se explică prin lipsa de spațiu. Se crede că una din uși, cea de la sud, ținea locul ușilor împărătești, iar cea de la nord servea pentru accesul la proscomidie și ca ușe diaconească. Ipoteza că în prima ei fază biserica a fost construită numai din altar și naos se confirmă prin mormîntul profanat descoperit în naos, unde pe lîngă oseminte răvășite s-au găsit și fragmente ceramice, cu proveniența din a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

În a doua etapă s-a construit pronaosul din lespezi de piatră calcaroasă, aproape dreptunghiulare, legate cu mortar de culoare mai aproape de cenușiu, care alternau pe laturile de nord și sud, deasupra pietrelor de la bază, cu cîte trei rînduri de cărămizi, nu patru ca la zidurile altarului și naosului; cărămizile fiind mai scurte și mai late decît cele din naos și altar.

În a treia etapă s-a construit tinda, care este mai largă, avînd ziduri mai subțiri și pentru acest motiv nu s-au legat de ale pronaosului. În materialul folosit se constată că pietrele de rîu sînt mai mici și mai rotunde, iar în mortarul de legătură se găsește mult nisip și insule de var. Din loc, în loc, cărămizi subțiri încadrează cîte un bolovan.

Se menționează și cele trei pavimente în tindă și pronaos: cel superior distrus o dată cu demantelarea zidurilor bisericii la sfîrșitul secolului XVIII și alte două niveluri de pavimente mai vechi. Pavimentul primului nivel a fost distrus cu ocazia săpării mormintelor din a doua jumătate a secolului al XVI-lea rămînînd doar mici porțiuni care au fost cruțate.

Este demn de remarcat că la intrarea din tindă în pronaos se află un prag de calcar de Albești, încadrat de cîte un stîlp din același calcar, de unde a fost luat portalul așezat în 1795, la intrarea bisericii de azi din Retevoiești. Portalul poartă inscripția cu data de 7024 (1516) și numele ctitorilor: Vîlcul vel stolnic și Vlaicul vel logofăt. Vrednice de menționat sînt și mormintele descoperite în pronaos și în tindă datate în sec. XVI—XVII. Mormîntul lui Albu log. (+23 ian. 1630) se află în colțul de nord-vest al pronaosului identificat după lespedea funerară și al lui Vlaicul mare log. în partea stîngă a tindei identificat după inelul masiv de aur, cu piatră antică și lucrat într-o tehnică aleasă, pe care Vlacicu îl purta în mîna dreaptă. Prezența acestui din urmă mormînt în tindă dovedește că această tindă a fost construită în 1516. În acest caz trebuie admis că pronaosul există din sec. XV, întreaga construcție fiind restaurată în timpul lui Neagoe Basarab, cînd s-a

construit numai tinda. În urma ciumei din secolul XVIII, biserica a fost părăsită odată cu satul.

Tradiția păstrată printre localnici spune că la ridicarea bisericii noi s-au folosit materialele bisericii vechi — cum reiese din pisania mai nouă, din tinda bisericii din 1795.

Dacă s-ar fi arătat după „Săpăturile arheologice de la Retevoiești în revista: Materiale VI 1959", pe lîngă descrierea interesantului inel care poate fi datat prin tehnică, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și alte amănunte cu privire la poziția scheletului și capului lui Vlaicu logofăt, s-ar fi putut răspunde la intrebarea: [1]) Dacă Vlaicu din Piscani, mare logofăt, a fost sau nu ctitorul ambelor biserici: Piscani și Rătivoești. În documentele timpului se menționează că Vlaicu din Piscani, fiul lui Pătru pcst, frate cu Mihnea pîrcălab și Badea slug. a ajuns clucer în 1533 aprilie 26, mare logofăt în 1534 sept. 6 și sfetnic credincios al lui Radu Paisie în prima parte a domniei. A fost la zidirea mînăstirii Valea, împreună cu frații săi [2]). Decapitat apoi de același Radu Paisie, pe cînd se afla împreună cu Toma Banul [3].

Fragmentele de ceramică, care s-au găsit în satul Retevoiești pe „Siliște" cu prilejul săpăturilor arheologice din 1957, încadrate pe larg în cuprinsul secolelor III și IV e. n., atestă existența unei populații dacice ca și în satele vecine Bădești și Pietroșani.

Denumirea „biserica cea veche" și satul „Siliște" sînt menționate în cîteva documente arătîndu-le ca cele mai vechi[4]). Toponimicul: Rătivoești Rativoești, Rîtivoești Rătovoești, Ritivoești și Retevoești, după cum este menționat în diferite hrisoave (vezi anexa) provine de la un nume bulgăresc [5].

Iorgu Iordan în cartea sa „Toponimia Românească" explică originea cuvîntului Retevoești în modul următor: Retevoiești este nume personal bulgăresc provenind de la Radivoj, cu aceeași temă ca Rade, Rado (vezi XXVI—XXIX Iber. p. 152,; 60, 1 v. rad a neace) *ă*, apoi *e*, din cauza lui *i* (devenit, poate și el *e*) al silabei următoare. Nu-i exclus totuși ca el să fi existat de la început în numele bulgăresc citat cum probează Redeskofei (Radesko). Cît despre *t* (pentru *d* al etimonului) trebuie să admitem o disimilație la *r* și *v* (consoane sonore) din silabele vecine.

[1] N. Stoicescu. Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România, vol. 2 M-Z, indice ctitorii pag. 761

[2] N. Stoicescu dict. marilor dregători Țara Rom. sec. XIV—XVII p. 97

[3] St. Nicolaescu — Domnia lui Radu Paisie p. 15. 1938

[4] B.A.R. Manuscrisul 228 f. 130 și f. 256; Arh. St. Buc. Marele Dict. geograf. Vol. V 1902, p. 230—31.

[5] Iorgu Iordan. Toponimia Românească edit. Acad. R.S.R. 1963, p. 352 și Marele Dicț. geograf V p. 231

verde. Altarul care arată o formă cu trei laturi la exterior și interior prezintă o excepție, presupunînd că inițial biserica ar fi fost capelă romanică, nefiind însă documente în această privință. Tîmpla altarului cu două intrări în loc de trei, este un caz foarte rar cunoscut în arhitectura bisericească și se explică prin lipsa de spațiu. Se crede că una din uși, cea de la sud, ținea locul ușilor împărătești, iar cea de la nord servea pentru accesul la proscomidie și ca ușe diaconească. Ipoteza că în prima ei fază biserica a fost construită numai din altar și naos se confirmă prin mormîntul profanat descoperit în naos, unde pe lîngă oseminte răvășite s-au găsit și fragmente ceramice, cu provenienta din a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

În a doua etapă s-a construit pronaosul din lespezi de piatră calcaroasă, aproape dreptunghiulare, legate cu mortar de culoare mai apropiată de cenușiu, care alternau pe laturile de nord și sud, deasupra pietrelor de la bază, cu cîte trei rînduri de cărămizi, nu patru ca la zidurile altarului și naosului; cărămizile fiind mai scurte și mai late decît cele din naos și altar.

În a treia etapă s-a construit tinda, care este mai largă, avînd ziduri mai subțiri și pentru acest motiv nu s-au legat de ale pronaosului. În materialul folosit se constată că pietrele de rîu sînt mai mici și mai rotunde, iar în mortarul de legătură se găsește mult nisip și insule de var. Din loc, în loc, cărămizi subțiri încadrează cîte un bolovan.

Se menționează și cele trei pavimente în tindă și pronaos: cel superior distrus o dată cu demantelarea zidurilor bisericii la sfîrșitul secolului XVIII și alte două niveluri de pavimente mai vechi. Pavimentul primului nivel a fost distrus cu ocazia săpării mormintelor din a doua jumătate a secolului al XVI-lea rămînînd doar mici porțiuni care au fost cruțate.

Este demn de remarcat că la intrarea din tindă în pronaos se află un prag de calcar de Albești, încadrat de cîte un stîlp din același calcar, de unde a fost luat portalul așezat în 1795, la intrarea bisericii de azi din Retevoiești. Portalul poartă inscripția cu data de 7024 (1516) și numele ctitorilor: Vîlcul vel stolnic și Vlaicul vel logofăt. Vrednice de menționat sînt și mormintele descoperite în pronaos și în tindă datate în sec. XVI—XVII. Mormîntul lui Albu log. (+23 ian. 1630) se află în colțul de nord-vest al pronaosului identificat după lespedea funerară și al lui Vlaicul mare log. în partea stîngă a tindei identificat după inelul masiv de aur, cu piatră antică și lucrat într-o tehnică aleasă, pe care Vlacicu îl purta în mîna dreaptă. Prezența acestui din urmă mormînt în tindă dovedește că această tindă a fost construită în 1516. În acest caz trebuie admis că pronaosul există din sec. XV, întreaga construcție fiind restaurată în timpul lui Neagoe Basarab, cînd s-a

construit numai tinda. În urma ciumei din secolul XVIII, biserica a fost părăsită odată cu satul.

Tradiția păstrată printre localnici spune că la ridicarea bisericii noi s-au folosit materialele bisericii vechi — cum reiese din pisania mai nouă, din tinda bisericii din 1795.

Dacă s-ar fi arătat după „Săpăturile arheologice de la Retevoiești în revista: Materiale VI 1959", pe lîngă descrierea interesantului inel care poate fi datat prin tehnică, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și alte amănunte cu privire la poziția scheletului și capului lui Vlaicu logofăt, s-ar fi putut răspunde la intrebarea: [1]) Dacă Vlaicu din Piscani, mare logofăt, a fost sau nu ctitorul ambelor biserici: Piscani și Rătivoești. În documentele timpului se menționează că Vlaicu din Piscani, fiul lui Pătru pcst, frate cu Mihnea pîrcălab și Badea slug. a ajuns clucer în 1533 aprilie 26, mare logofăt în 1534 sept. 6 și sfetnic credincios al lui Radu Paisie în prima parte a domniei. A fost la zidirea mînăstirii Valea, împreună cu frații săi [2]). Decapitat apoi de același Radu Paisie, pe cînd se afla împreună cu Toma Banul [3].

Fragmentele de ceramică, care s-au găsit în satul Retevoiești pe „Silište" cu prilejul săpăturilor arheologice din 1957, încadrate pe larg în cuprinsul secolelor III și IV e. n., atestă existența unei populații dacice ca și în satele vecine Bădești și Pietroșani.

Denumirea „biserica cea veche" și satul „Silište" sînt menționate în cîteva documente arătîndu-le ca cele mai vechi[4]). Toponimicul: Rătivoești Rativoești, Rîtivoești Rătovoești, Ritivoești și Retevoești, după cum este menționat în diferite hrisoave (vezi anexa) provine de la un nume bulgăresc [5].

Iorgu Iordan în cartea sa „Toponimia Românească" explică originea cuvîntului Retevoești în modul următor: Retevoiești este nume personal bulgăresc provenind de la Radivoj, cu aceeași temă ca Rade, Rado (vezi XXVI—XXIX Iber. p. 152,; 60, 1 v. rad a neace) *ă*, apoi *e*, din cauza lui *i* (devenit, poate și el *e*) al silabei următoare. Nu-i exclus totuși ca el să fi existat de la început în numele bulgăresc citat cum probează Redeskofei (Radesko). Cît despre *t* (pentru *d* al etimonului) trebuie să admitem o disimilație la *r* și *v* (consoane sonore) din silabele vecine.

[1] N. Stoicescu. Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România, vol. 2 M-Z, indice ctitorii pag. 761

[2] N. Stoicescu dict. marilor dregători Țara Rom. sec. XIV—XVII p. 97

[3] St. Nicolaescu — Domnia lui Radu Paisie p. 15. 1938

[4] B.A.R. Manuscrisul 228 f. 130 și f. 256; Arh. St. Buc. Marele Dict. geograf. Vol. V 1902, p. 230—31.

[5] Iorgu Iordan. Toponimia Românească edit. Acad. R.S.R. 1963, p. 352 și Marele Dicț. geograf V p. 231

Dar tot atît de bine el ar putea fi originar; *ef* bulgăresc. Ratko, alături de Radko (Constat ulterior existența unui munte Rativoiul (raion Cîmpina) al cărui nume cu „a" al lui este mult mai apropiat de bulgărescu Radivoj.

Satul este menționat în următoarele documente:

— 1510, în timpul domniei lui Vlad cel Tînăr, Pîrvu de pe Silișteș semnează ca martor un act de proprietate [1].

1) În 1567 (6075) iulie 19 Petru cel Tînăr voevod întărește lui Vlaicu și soției lui țigănci și țigani [2].

— La întărirea unui hrisov din anul 1572 (7081) sept. 25, de către Alexandru Mircea Voevod, au participat și boierii Văsiu și Oprea din Rătivoești [3].

— 1575 (7083) iulie 7, Alexandru Voevod întărește întîi jupanței Anca și apoi fiului ei Văsiu, ocină în Rătivoești 15 vecini cu delnițele lor și 2 sălașe de țigani. [4]

— Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Văsiu logofătul din Rătivoești și fiilor lui ocine, streini, precum și țigani în urma unei judecăți 1578 (7086 iulie 12) [5].

— 1583 (7091) mai 21. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Ivan logofăt mai multe sălașe de țigani și pe ațiganul Costea pentru că l-a cumpărat de la Oprea din Rătivoești [6].

— 1586 iulie 15. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Stefan logofăt ocine în Dadilov, partea Oprei logofătul din Rătivoești, feciorul lui Drăghici paharnicul de la Șuici [7].

— Fiica lui Oprea Șuiceanu, Stanca, s-a căsătorit cu Dima, feciorul lui Eftimie pitarul din Brătieni, strămoșii familiei Brătianu [8]).

— 1586 (1587) sept. 21. Mihnea Turcitul Voevod întărește jupanței Rada, ocine cu vecini în Sălătruc, Șuici, Dedilov și Pietri, cumpărate de la Oprea din Rătivoești [9].

[1] M.Z.

[2] D.I.R.B. Țara Românească Vol. III nr. 284 p. 246 Arh. St. Buc. S.I. 771, orig slav. hîrtie, pecete aplicată, căzută.

[3] D.I.R.B. Țara Românească vol. IV nr. 93 p. 87—88 Arh. St. Buc. S.I. nr. 926 orig. slav. perg. pecete atîrnată.

[4] idem vol. IV nr. 190 p. 191—2 Arh. St. Buc. Copii sub dată. Trad. Rom. sec. XX.

[5] ibidem vol. IV nr. 332 p. 325—6 Arh. St. Buc. S.I. nr. 12 126 orig. slav. perg. pecete atîrnată

[6] ibidem vol. V nr. 120 p. 115 Arh. St. Buc. AN CL II/I orig. slav. pecete timbrată.

[7] ibidem vol. V nr. 266 p. 254 Arh. St. Buc. Condica M-tirii Cotroceni nr. 690 f. 236 trad. rom.

[8] Rădulescu Codin — Muscelul nostru 1922, p. XLIV—XLV.

[9] D.I.R.B. Țara Românească vol. V nr. 280 p. 266 Arh. St. Buc. S.I. nr. 1360, orig. slav. hîrtie, pecete timbrată. Data greșită.

— 1589 (7095)
Oprea din Rătiv
— 1590 (7088)
Dobrișan și Tud
decăți la care p
— 1600 (7108)
vornic din Mihă
la care ia parte
— 1613 (7121)
său Pătru, ocin
— 1614—5 (7
logofătul și satu
Șerban, de un ți
logofătul la Pra
Clăcești și Gole
— 1622 (7130
Mușat postelnic
tivoiești [6].
— 1622 (7130
postelnic, ocină
și Oprea logofă
— 1622 (7131
niște rumâni, la
„Rătivoiești" [8].
— 1623 (7131
Negoești, cumpă
Simion pitar și

[1] idem, vol. V
timbrată
[2] Arh. St. Buc.
slav. hîrtie, pecete t
[3] ibidem, vol.
căzută. Cu o trad.
[4] D.I.R.B. Țara
slav. perg. pecete
[5] N. Iorga. Stu
tări și regestre). Cole
[6] Idem — vol. IV
hîrtie filigran, șase
[7] ibidem vol. IV
hîrtie peceți,
[8] Ibidem, Vol. IV
5 peceți aplicate. Co
[9] ibidem Vol. IV
pecete timbr. căzută
alta trad. ibid.

— 1589 (7095) ianuarie 28. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Oprea din Rătivoești, ocină în Aninoasa [1].

— 1590 (7088) iunie 18. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Pătru, Dobrișan și Tudoran, ocine în Aninoasa și Răugeni, în urma unei judecăți la care participă și Opera din Rătivoești [2].

— 1600 (7108) mai 16. Nicolae Pătrașcu Voevod întărește lui Oancea vornic din Mihăești, ocină și vecini în Golești, în urma unei judecăți la care ia parte și Văsiu logofăt și Neguț din Rătivoești [3].

— 1613 (7121) Radu Mihnea Voevod întărește lui Dan și nepotului său Pătru, ocină în Lăpușani jud. Pădureț, dăruită de Oprea log.[4]

— 1614—5 (7123) Radu Voevod pentru o Neașca. E pomenit Avram logofătul și satul Rătivoești (e vorba de haiducii din vremea lui Radu Șerban, de un țigan prins de Unguri, țiganul Guțilă („Cînd a fost Tudor logofătul la Praga cu Radul Clucerul Buzescul". Se pomenesc satele Clăcești și Golești [5].

— 1622 (7130) aprilie 27. Șase boieri hotărăsc într-o pricină dintre Mușat postelnic și Neagoe, la care participă și Oprea logofăt din „Rîtivoiești [6].

— 1622 (7130) mai 3. Radu Mihnea Voevod întărește lui Mușat postelnic, ocină în Stănești, în urma unei judecăți la care participă și Oprea logofăt din Rătivoești [7].

— 1622 (7131) oct. 18. Mușat postelnic și Fătul din Stănești își împart niște rumâni, la care împărțeală ia parte și Oprea logofăt și Albul din „Rătivoiești" [8].

— 1623 (7131) iunie 25. Radu Mihnea întărește lui Radu ocină în Negoești, cumpărată de la Albul logofăt, iar zapisul este semnat și de Simion pitar și Albul din Rătivoești [9].

[1] idem, vol. V nr. 409 p. 388 Arh. St. Buc. S.I nr. 1402 orig. slav. hîrtie pecete timbrată

[2] Arh. St. Buc. ibidem (Țara Românească) vol. V nr. 473 p. 457 S.I. nr. 1435 orig. slav. hîrtie, pecete timbrată. Cu 2 trad. rom.

[3] ibidem, vol. VI nr. 387 p. 375 S.I. nr. 1659 orig. slav. perg. pecete timbrată căzută. Cu o trad. rom.

[4] D.I.R.B. Țara Românească Vol. II nr. 201 p. 218 Acad. R.P.R. XCV/23, orig. slav. perg. pecete aplicată acoperită cu foiță

[5] N. Iorga. Studii și documente cu privire la Istoria Românilor 1906. p. 99 (cercetări și regestre). Colecția d-lui prof. Șapcaliu — B.A.R. II 101631

[6] Idem — vol. IV nr. 121 p. 111 Arh. St. Buc. M-tirea Cîmpulung VIII/19 orig. Rom. hîrtie filigran, șase peceți inelare, aplicate

[7] ibidem vol. IV nr. 126 p. 116—7 Arh. St. Buc. M-tirea Cîmpulung VIII/20 orig. hîrtie peceți,

[8] Ibidem, Vol. IV nr. 212 p. 199 Arh. St. Buc. M-tirea Cîmpulung VIII 24 orig. hîrtie 5 peceți aplicate. Copie ibid. în ms. 204, f. 104

[9] ibidem Vol. IV nr. 313 p. 297 Arh. St. M-tirea Cîmpulung X/3 orig. slav. perg. pecete timbr. căzută. Cea de pe el de la Mihai Voevod cu o trad. rom. din sec. XVIII, alta trad. ibid.

Dar tot atît de bine el ar putea fi originar; *ef* bulgăresc. Ratko, alături de Radko (Constat ulterior existența unui munte Rativoiul (raion Cîmpina) al cărui nume cu „a" al lui este mult mai apropiat de bulgărescu Radivoj.

Satul este menționat în următoarele documente:

— 1510, în timpul domniei lui Vlad cel Tînăr, Pîrvu de pe Silište, semnează ca martor un act de proprietate [1].

1) În 1567 (6075) iulie 19 Petru cel Tînăr voevod întărește lui Vlaicu și soției lui țigănci și țigani [2].

— La întărirea unui hrisov din anul 1572 (7081) sept. 25, de către Alexandru Mircea Voevod, au participat și boierii Văsiu și Oprea din Rătivoești [3].

— 1575 (7083) iulie 7, Alexandru Voevod întărește întîi jupaniței Anca și apoi fiului ei Văsiu, ocină în Rătivoești 15 vecini cu delnițele lor și 2 sălașe de țigani. [4]

— Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Văsiu logofătul din Rătivoești și fiilor lui ocine, streini, precum și țigani în urma unei judecăți 1578 (7086 iulie 12) [5].

— 1583 (7091) mai 21. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Ivan logofăt mai multe sălașe de țigani și pe ațiganul Costea pentru că l-a cumpărat de la Oprea din Rătivoești [6].

— 1586 iulie 15. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Stefan logofăt ocine în Dadilov, partea Oprei logofătul din Rătivoești, feciorul lui Drăghici paharnicul de la Șuici [7].

— Fiica lui Oprea Șuiceanu, Stanca, s-a căsătorit cu Dima, feciorul lui Eftimie pitarul din Brătieni, strămoșii familiei Brătianu [8]).

— 1586 (1587) sept. 21. Mihnea Turcitul Voevod întăreșe jupaniței Rada, ocine cu vecini în Sălătruc, Șuici, Dedilov și Pietri, cumpărate de la Oprea din Rătivoești [9].

[1] M.Z.

[2] D.I.R.B. Țara Românească Vol. III nr. 284 p. 246 Arh. St. Buc. S.I. 771, orig slav. hîrtie, pecete aplicată, căzută.

[3] D.I.R.B. Țara Românească vol. IV nr. 93 p. 87—88 Arh. St. Buc. S.I. nr. 926 orig. slav. perg. pecete atîrnată.

[4] idem vol. IV nr. 190 p. 191—2 Arh. St. Buc. Copii sub dată. Trad. Rom. sec. XX.

[5] ibidem vol. IV nr. 332 p. 325—6 Arh. St. Buc. S.I. nr. 12 126 orig. slav. perg. pecete atîrnată

[6] ibidem vol. V nr. 120 p. 115 Arh. St. Buc. AN CL II/I orig. slav. pecete timbrată.

[7] ibidem vol. V nr. 266 p. 254 Arh. St. Buc. Condica M-tirii Cotroceni nr. 690 f. 236 trad. rom.

[8] Rădulescu Codin — Muscelul nostru 1922, p. XLIV—XLV.

[9] D.I.R.B. Țara Românească vol. V nr. 280 p. 266 Arh. St. Buc. S.I. nr. 1360, orig. slav. hîrtie, pecete timbrată. Data greșită.

— 1589 (7095) ianuarie 28. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Oprea din Rătivoești, ocină în Aninoasa [1].

— 1590 (7088) iunie 18. Mihnea Turcitul Voevod întărește lui Pătru, Dobrișan și Tudoran, ocine în Aninoasa și Răugeni, în urma unei judecăți la care participă și Opera din Rătivoești [2].

— 1600 (7108) mai 16. Nicolae Pătrașcu Voevod întărește lui Oancea vornic din Mihăești, ocină și vecini în Golești, în urma unei judecăți la care ia parte și Văsiu logofăt și Neguț din Rătivoești [3].

— 1613 (7121) Radu Mihnea Voevod întărește lui Dan și nepotului său Pătru, ocină în Lăpușani jud. Pădureț, dăruită de Oprea log.[4]

— 1614—5 (7123) Radu Voevod pentru o Neașca. E pomenit Avram logofătul și satul Rătivoești (e vorba de haiducii din vremea lui Radu Șerban, de un țigan prins de Unguri, țiganul Guțilă („Cînd a fost Tudor logofătul la Praga cu Radul Clucerul Buzescul". Se pomenesc satele Clăcești și Golești [5].

— 1622 (7130) aprilie 27. Șase boieri hotărăsc într-o pricină dintre Mușat postelnic și Neagoe, la care participă și Oprea logofăt din „Rîtivoiești [6].

— 1622 (7130) mai 3. Radu Mihnea Voevod întărește lui Mușat postelnic, ocină în Stănești, în urma unei judecăți la care participă și Oprea logofăt din Rătivoești [7].

— 1622 (7131) oct. 18. Mușat postelnic și Fătul din Stănești își împart niște rumâni, la care împărțeală ia parte și Oprea logofăt și Albul din „Rătivoiești" [8].

— 1623 (7131) iunie 25. Radu Mihnea întărește lui Radu ocină în Negoești, cumpărată de la Albul logofăt, iar zapisul este semnat și de Simion pitar și Albul din Rătivoești [9].

[1] idem, vol. V nr. 409 p. 388 Arh. St. Buc. S.I nr. 1402 orig. slav. hîrtie pecete timbrată

[2] Arh. St. Buc. ibidem (Țara Românească) vol. V nr. 473 p. 457 S.I. nr. 1435 orig. slav. hîrtie, pecete timbrată. Cu 2 trad. rom.

[3] ibidem, vol. VI nr. 387 p. 375 S.I. nr. 1659 orig. slav. perg. pecete timbrată căzută. Cu o trad. rom.

[4] D.I.R.B. Țara Românească Vol. II nr. 201 p. 218 Acad. R.P.R. XCV/23, orig. slav. perg. pecete aplicată acoperită cu foiță

[5] N. Iorga. Studii și documente cu privire la Istoria Românilor 1906. p. 99 (cercetări și regestre). Colecția d-lui prof. Șapcaliu — B.A.R. II 101631

[6] Idem — vol. IV nr. 121 p. 111 Arh. St. Buc. M-tirea Cîmpulung VIII/19 orig. Rom. hîrtie filigran, șase peceți inelare, aplicate

[7] ibidem vol. IV nr. 126 p. 116—7 Arh. St. Buc. M-tirea Cîmpulung VIII/20 orig. hîrtie peceți,

[8] Ibidem, Vol. IV nr. 212 p. 199 Arh. St. Buc. M-tirea Cîmpulung VIII 24 orig. hîrtie 5 peceți aplicate. Copie ibid. în ms. 204, f. 104

[9] ibidem Vol. IV nr. 313 p. 297 Arh. St. M-tirea Cîmpulung X/3 orig. slav. perg. pecete timbr. căzută. Cea de pe el de la Mihai Voevod cu o trad. rom. din sec. XVIII, alta trad. ibid.

— 1625 (7133) iunie 28, Alex. Coconul Voevod întărește lui Iane paharnic, un sălaș de țigani. A participat ca martor și Oprea logofăt din Rătivoești [1].

— 7142 (1634) iunie 15. Zapisul jupaneseii Marii ot Retevoiești, cu feciorii ei: Văsiu, Vălcul, Simion și Albul, ce vinde la Preda postelnic ot Lerești, șase delnițe lângă Vrănești i o copie de diată, fără lună și veleat și neiscălită de nimeni, a Predii postelnic ce lasă cele șase delnițe la șase „feciori" ai lui anume: Tudoran, Ene, Vintilă, Pătru, Lăudat și Oancea. Acest zapis se vede foarte vechi, cum și diata adeverită nu avu să arate, dar cu toate acestea, acei șase feciori ai Predii postelnic, ș-au vîndut toate părțile lor fieștecare, deosebit, însă la Berivoești la strămoșii dumneaei Marii Rătească, i la Vălsănescu, i la Luca logofăt, strămoșul pitarului Tomii, i la Tudor Rătescul, strămoșul Saftii, cum să văd zăpisile lor, i la alții [2].

— 7143 (1635) — Aninoasa jud. Muscel, Vasile și Albu, feciorii lui Albu logofăt din Rătivoești, vînd lui Tudoran slujer, moșia împreună cu rumânii [3].

— 1635 august 5. Zapisul lui Vasile, feciorul Albului logofăt din Rătivoești, prin care vinde lui Stroie log. un rumân cu delnițele lui din Ștefănești [4].

— 7144 (1636). Zapisul lui Văsii, Albul, Vălcul și Simion la Mihului spătar pă delnițe [5].

— 1640 (7148). Șerban feciorul lui Todie, vinde o moșie din „Săliște" de la „biserica cea bătrînă "jupînului Ivan din Pitești (Meseța Ciriașar 18) [6].

— Tîrgoviște 31 iunie (7150) 1642. Documente din colecția dlui prof. Șapcaliu Cîmpulung. Matei Voevod dă unor săteni din Gănești. Nume: Prodana, Stoiana. Între marturii zapisului de vînzare și un Stan Stolnicul din Pitești. Mărturia boierilor. Monogramă cu roș. Pecete ruptă. Iscălitură domnească. B A R II 101631 [7].

— 1662 (7170) iunie 10. Pogonești. Albu log. din Rătevoești, vinde lui Tudoran, paharnicul 150 stînjeni moșie [8].

[1] ibidem Vol. IV nr. 551, p. 532 Arh. St. Buc. Mitrop. Țării Rom. CLXV/6 orig. slav. hîrtie, pecete timbrată

[2] Vîrtosu Emil și Ion Vîrtosu: Așezămintele Brâncovenești p. 156 B.A.R. III 387392.

[3] Arh. St. București Orig. XCIV/11 ms, 137 f. 32—32 V.

[4] B.A.R. 11 și 20 — XXIX (28—29) fila 3, copie rom.

[5] Vîrtosu Emil și Ion Vîrtosu: Așezămintele Brâncovenești p. 155 B.A.R. III 387392

[6] Arh. St. București, ms. 394, f F 9

[7] B.A.R. II 101631. Iorga N: Studii și documente cu privire la Istoria Românilor vol. VII 1904 p. 24

[8] idem orig. CXLV/7 ms. 137 f. 49 V-50

— 1662 (7170) mai 4
din Rătivoești, vinde l
stînjeni moșie [1].
— 1672 (7180) iulie
Rătivoești au vîndut un
— 1742 (7251) apri
nicul recunoaște elibera
Martalog [3].
— 1793 febr. 8. Răt
de stăpînire popei Marco

Familia Drugănescu
pe la anul 1523. Gh. D
domnie în 1673. Din ins
că Drugănescu viitor isp
și că împreună cu tatăl
fiind de ani 16. „In 1725
biserica de piatră din Dr
Gavriil Drugănescul vel
selii jupan Preda Drugă
(Preda)de ani 16 au fos
lui și în anul de la mîr
venit în casa părintelui
„Pe lîngă această n
tațiunea la cronica stră
coveanu (Buc. 1906) pag
nești de Ilfov păstrează
lung Preda Drugănescu.
iar Ion Drugănescu în
lista cronologică a ispra
1791, cînd era cluce
1792, cînd era stoln
1794, cînd era stolnic

Gh. Drugănescu, că
din Retevoiești, în per

[1] ibidem orig. CXLV/4ms
[2] Arh. St. Buc. orig. CC
[3] idem orig. CCCII 15
[4] ibidem rez. ms. 143 f.
[5] O. G. Lecca: Familiile
[6] Dumitru Băjean. Docu
[7] Anuar 1909 (Ad. Casei

— 1662 (7170) mai 4. Pogonești, jud. Teleorman. Vasile stolnicul din Rătivoești, vinde lui Tudoran paharnicul de la Aninoasa 193 stînjeni moșie [1].

— 1672 (7180) iulie 18. Albul logofăt și fiul său Negoiță de la Rătivoești au vîndut un țigan către Tudoran Aga cu 22 ughi [2].

— 1742 (7251) aprilie 7 Bucșenești, Negoiță, fiul lui Albu paharnicul recunoaște eliberarea din rumânie a lui Andrei, fiul lui Ion Martalog [3].

— 1793 febr. 8. Rătivoești jud. Muscel, dată cînd se dă întărire de stăpînire popei Marco asupra moșiei clucerului Scarlat Drugănescu [4].

Scarlat Drugănescu

Familia Drugănescu se coboară din postelnicul Drăgan, care trăia pe la anul 1523. Gh. Drugănescu a fost mare vornic pretendent la domnie în 1673. Din însemnarea scrisă pe foile unei biblii se constată că Drugănescu viitor ispravnic, trăise cu totul depărtat prin țări streine și că împreună cu tatăl său luă parte la bătălia de la Stănilești (1711) fiind de ani 16. „In 1725 febr. 14, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-au tîrnosit biserica de piatră din Drugănești, care s-au făcut cu cheltuiala dumnealui Gavriil Drugănescul vel vornic, za Tîrgoviște. Fost-au osîrduitor tîrnoselii jupan Preda Drugănescul, fiul dumnealui Gavriil Drugănescu care (Preda)de ani 16 au fost (cînd s-au înstreinat din pămîntul moștenirii lui și în anul de la mîntuirea lumii 1724, noiembrie 22, zi marți, au venit în casa părintelui său în București.

„Pe lîngă această notiță publicată de dl. Ștefan Grecianu la adnotațiunea la cronica străbunului său „Viața lui Constantin Vodă Brîncoveanu (Buc. 1906) pag. 202, nota cărțile ritualnice ale satului Drugănești de Ilfov păstrează numele și iscălitura fostului ispravnic de Cîmpulung Preda Drugănescu. El a fost ispravnic al jud. Muscel în 1735—36 iar Ion Drugănescu în 1831. Scarlat Drugănescu este menționat în lista cronologică a ispravnicilor de Muscel în anii:

1791, cînd era clucer [6]
1792, cînd era stolnic
1794, cînd era stolnic

În anul 1793—1795, Scarlat Drugănescu a clădit, actuala biserică de zid, devenită monument istoric [7].

Gh. Drugănescu, căminar a clădit în anul 1822 interesanta culă din Retevoiești, în perioada de abuzuri a ocupației turcești, care a

[1] ibidem orig. CXLV/4ms. 137 f. 50—50 V.
[2] Arh. St. Buc. orig. CCCLIII 66 ms. 137 f. 391 b
[3] idem orig. CCCII 15
[4] ibidem rez. ms. 143 f. 91 V.
[5] O. G. Lecca: Familiile boierești române p. 513
[6] Dumitru Băjean. Documente de la Arh. St. Cîmpulung 1908 p. 69—70. B.A.R.
[7] Anuar 1909 (Ad. Casei bisericii) p. 94. Arh. St. Buc. II. 261.

— 1625 (7133) iunie 28, Alex. Coconul Voevod întărește lui Iane paharnic, un sălaș de țigani. A participat ca martor și Oprea logofăt din Rătivoești [1].

— 7142 (1634) iunie 15. Zapisul jupaneseii Marii ot Retevoiești, cu feciorii ei: Văsiu, Vălcul, Simion și Albul, ce vinde la Preda postelnic ot Lerești, șase delnițe lângă Vrănești i o copie de diată, fără lună și veleat și neiscălită de nimeni, a Predii postelnic ce lasă cele șase delnițe la șase „feciori" ai lui anume: Tudoran, Ene, Vintilă, Pătru, Lăudat și Oancea. Acest zapis se vede foarte vechi, cum și diata adeverită nu avu să arate, dar cu toate acestea, acei șase feciori ai Predii postelnic, ș-au vîndut toate părțile lor fieștecare, deosebit, însă la Berivoești la strămoșii dumneaei Marii Rătească, i la Vălsănescu, i la Luca logofăt, strămoșul pitarului Tomii, i la Tudor Rătescul, strămoșul Saftii, cum să văd zăpisile lor, i la alții [2].

— 7143 (1635) — Aninoasa jud. Muscel, Vasile și Albu, feciorii lui Albu logofăt din Rătivoești, vînd lui Tudoran slujer, moșia împreună cu rumânii [3].

— 1635 august 5. Zapisul lui Vasile, feciorul Albului logofăt din Rătivoești, prin care vinde lui Stroie log. un rumân cu delnițele lui din Ștefănești [4].

— 7144 (1636). Zapisul lui Văsii, Albul, Vălcul și Simion la Mihului spătar pă delnițe [5].

— 1640 (7148). Șerban feciorul lui Todie, vinde o moșie din „Sălișteș" de la „biserica cea bătrînă "jupînului Ivan din Pitești (Meseța Ciriașar 18) [6].

— Tîrgoviște 31 iunie (7150) 1642. Documente din colecția dlui prof. Șapcaliu Cîmpulung. Matei Voevod dă unor săteni din Gănești. Nume: Prodana, Stoiana. Între marturii zapisului de vînzare și un Stan Stolnicul din Pitești. Mărturia boierilor. Monogramă cu roș. Pecete ruptă. Iscălitură domnească. B A R II 101631 [7].

— 1662 (7170) iunie 10. Pogonești. Albu log. din Rătevoești, vinde lui Tudoran, paharnicul 150 stînjeni moșie [8].

[1] ibidem Vol. IV nr. 551, p. 532 Arh. St. Buc. Mitrop. Țării Rom. CLXV/6 orig. slav. hîrtie, pecete timbrată

[2] Vîrtosu Emil și Ion Vîrtosu: Așezămintele Brâncovenești p. 156 B.A.R. III 387392.

[3] Arh. St. București Orig. XCIV/11 ms, 137 f. 32—32 V.

[4] B.A.R. 11 și 20 — XXIX (28—29) fila 3, copie rom.

[5] Vîrtosu Emil și Ion Vîrtosu: Așezămintele Brâncovenești p. 155 B.A.R. III 387392

[6] Arh. St. București, ms. 394, f F 9

[7] B.A.R. II 101631. Iorga N: Studii și documente cu privire la Istoria Românilor vol. VII 1904 p. 24

[8] idem orig. CXLV/7 ms. 137 f. 49 V-50

— 1662 (7170) mai 4. Pogonești, jud. Teleorman. Vasile stolnicul din Rătivoești, vinde lui Tudoran paharnicul de la Aninoasa 193 stînjeni moșie [1].

— 1672 (7180) iulie 18. Albul logofăt și fiul său Negoiță de la Rătivoești au vîndut un țigan către Tudoran Aga cu 22 ughi [2].

— 1742 (7251) aprilie 7 Bucșenești, Negoiță, fiul lui Albu paharnicul recunoaște eliberarea din rumânie a lui Andrei, fiul lui Ion Martalog [3].

— 1793 febr. 8. Rătivoești jud. Muscel, dată cînd se dă întărire de stăpînire popei Marco asupra moșiei clucerului Scarlat Drugănescu [4].

Scarlat Drugănescu

Familia Drugănescu se coboară din postelnicul Drăgan, care trăia pe la anul 1523. Gh. Drugănescu a fost mare vornic pretendent la domnie în 1673. Din însemnarea scrisă pe foile unei biblii se constată că Drugănescu viitor ispravnic, trăise cu totul depărtat prin țări streine și că împreună cu tatăl său luă parte la bătălia de la Stănilești (1711) fiind de ani 16. „In 1725 febr. 14, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-au tîrnosit biserica de piatră din Drugănești, care s-au făcut cu cheltuiala dumnealui Gavriil Drugănescul vel vornic, za Tîrgoviște. Fost-au osîrduitor tîrnoselii jupan Preda Drugănescul, fiul dumnealui Gavriil Drugănescu care (Preda)de ani 16 au fost (cînd s-au înstreinat din pămîntul moștenirii lui și în anul de la mîntuirea lumii 1724, noiembrie 22, zi marți, au venit în casa părintelui său în București.

„Pe lîngă această notiță publicată de dl. Ștefan Grecianu la adnotațiunea la cronica străbunului său „Viața lui Constantin Vodă Brîncoveanu (Buc. 1906) pag. 202, nota cărțile ritualnice ale satului Drugănești de Ilfov păstrează numele și iscălitura fostului ispravnic de Cîmpulung Preda Drugănescu. El a fost ispravnic al jud. Muscel în 1735—36 iar Ion Drugănescu în 1831. Scarlat Drugănescu este menționat în lista cronologică a ispravnicilor de Muscel în anii:

1791, cînd era clucer [6]
1792, cînd era stolnic
1794, cînd era stolnic

În anul 1793—1795, Scarlat Drugănescu a clădit, actuala biserică de zid, devenită monument istoric [7].

Gh. Drugănescu, căminar a clădit în anul 1822 interesanta culă din Retevoiești, în perioada de abuzuri a ocupației turcești, care a

[1] ibidem orig. CXLV/4ms. 137 f. 50—50 V.

[2] Arh. St. Buc. orig. CCCLIII 66 ms. 137 f. 391 b

[3] idem orig. CCCII 15

[4] ibidem rez. ms. 143 f. 91 V.

[5] O. G. Lecca: Familiile boierești române p. 513

[6] Dumitru Băjean. Documente de la Arh. St. Cîmpulung 1908 p. 69—70. B.A.R.

[7] Anuar 1909 (Ad. Casei bisericii) p. 94. Arh. St. Buc. II. 261.

urmat după răscoala lui Tudor Vladimirescu. Astăzi această culă[1] adăpostește un muzeu condus de învăț. pensionar V. Popescu.

Concluzii

În răstimpul de la 1567—1630, toți boierii care s-au perindat la stăpînirile moșiilor Retevoiești și Gănești, cumpărau sau vindeau țigani ca pe niște bunuri producătoare de venit material. — „Și iar a cumpărat Vlaicu și soția lui o ațigancă anume Comana, de la Stanca, fiica lui Bolosin pentru 6000 aspri. etc. Vindeau sau cumpărau vecini, ori se certau pe ocine și pe moșteniri ajungînd la judecată. În această vreme jugul turcesc apăsa tot mai greu, obligațiile fiscale creșteau și rumânii erau împovărați din ce în ce mai mult, căci pe capul lor cădeau toate angaralele. La un moment dat cînd ocinele ajunseseră a se vinde cu prețuri mari, fiind nevoie de bani lichizi pe piață, boierii ofereau aceste prețuri spre a le cumpăra. Rumânii ca să poată face față birului începeau să-și vîndă tot din casă. Era una din epocile cele mai grele pentru bieții clăcași.

În cele din urmă moșia Retevoiești și Gănești ajung în mîinile boierilor Drugănești, iar cea de la Gănești trece în mîinile boierilor Arion și Păltineanu.

Ciuma din Retevoiești

Ciuma care bîntuia în țara noastră în secolul al XVIII-lea a trecut și prin satul Retevoiești. Prima ciumă a fost în 1716—1718, cînd a secerat multe vieți și în Țara Bîrsei, învecinată cu satul Rucărul.[2] Tot din cauza ciumei, vechii băștinași ai satului **Domnești** (care era așezat pe locurile: Tudoran, Lăncioiu, Valea Șușin, Podul Lepi, Podul Vlădău etc., au spart satul, mutîndu-se pe locul de astăzi: (monografia lui **N. Hănescu** 1905).

A doua ciumă de pe la 1795 a făcut iarăși ravagii. Iată pitacul domnesc din acea vreme:

Pitac pentru ca Antonie Polcovnicul să meargă în Muscel să facă cercetare pentru boala ciumei.

Cu pitacu din 2 ianuarie 1795. A. Moruzi, rînduește pe Antonie Polcovnicul de vînători de la spătărie, să meargă la jud. Muscel, unde împreună cu stolnicul Scarlat Drugănescu, ispravnicul, să meargă la locuri, unde s-a însemnat boala ciumei, unde cu oamenii ce ispravnicul va da de ajutor, să deosebească pe oamenii bolnavi de cei sănătoși, care vor fi fost amestecați cu cei bolnăviți, la loc deosebit spre a se aierisi; să se depărteze și cei curați de pe la casele din apropierea caselor smreduite: Să se arză casele în care a fost încuibată boala, împreună

[1] Radu Crețeanu și Sarmiza Crețeanu. Culele din România p. 41—42. Ed. Meridiane.
[2] Sterie Stinghe. „Istoria bisericii Scheilor Brașovului, Brașov 1899 și pr. I. Răuțescu. „Mănăstirea Aninoasa, jud. Muscel." Cîmpulung, 1933.

cu mărunțișurile pr
satul smreduit, nici
1795 februarie
Cod XXIX, f
În urma ciume
pe Silište a fost pă
Pînă la aparit
majoritate băștinas
Între acestea se af
După dispariț
la sud de „Silište" ș
băștinași, cu noi fa
roase de peste mur
Numele locuit
1. Radu Cismaru
2. Pr. Vasile Măr
3. Onea Mihăilă
4. Samoil Bărbul
5. Ion Amărtoiu
6. Livia Nebunu
7. Savu Retivoi
8. Preda Amărto
9. Diaconu Nicol
10. Ion Adam
11. Pătru Iacob
12. Gh. Căvescu
13. Iliuță Căvescu
14. Oprea Căvescu
15. Gheorghiță Co
16. Ion Berbecaru
17. Barbu Căvescu
18. Ion Căvescu
19. Nicolaie Liță
20. Nicolaie I. Ca
21. Chiriță Stoica
22. Tudor I. Caza
23. Nițu Cazan
24. Ene Cazan
25. Iosefina Cazan

[1] V. A. Urechia „Is
[2] Dicționar geograf
lescu Codin „Monogra
[3] Listă aflată la G

cu mărunțișurile proaste, cîrpeturi pînă la pămînt. Să se țăpuească satul smreduit, nici să intre, nici să mai iasă nimeni. [1]

1795 februarie 1 N.N. S-a scris și la ispravnici.

Cod XXIX, fila 25 verso.

În urma ciumei din secolul al XVIII-lea, biserica cea bătrînă de pe Silište a fost părăsită, odată cu satul.

Pînă la apariția ciumei în Retevoești, locuitorii satului erau în majoritate băștinași, în afară de unele famii provenite din Ardeal. Între acestea se afla și familia Retevoi. [2]

După dispariția maladiei citată, satul s-a format din nou mai la sud de „Silište" și pe lîngă pădure, populîndu-se cu o parte din vechii băștinași, cu noi familii venite de prin Oltenia și cu altele mai numeroase de peste munți.

Numele locuitorilor din satul Retevoiești între 1800—1820 [3]

1. Radu Cismaru
2. Pr. Vasile Mărculescu
3. Onea Mihăilă
4. Samoil Bărbulescu
5. Ion Amărtoiu
6. Livia Nebunu
7. Savu Retivoi
8. Preda Amărtoiu
9. Diaconu Nicolaie
10. Ion Adam
11. Pătru Iacob
12. Gh. Căvescu
13. Iliuță Căvescu
14. Oprea Căvescu
15. Gheorghiță Codreanu
16. Ion Berbecaru
17. Barbu Căvescu
18. Ion Căvescu
19. Nicolaie Liță
20. Nicolaie I. Cazan
21. Chiriță Stoica
22. Tudor I. Cazan
23. Nițu Cazan
24. Ene Cazan
25. Iosefina Cazan
26. Ene Tolbaru
27. Oancea Cazan
28. Damu Ghilencea
29. Toma sin Toma
30. Achim Ungureanu
31. Ion Bărbulescu
32. Bucur Cazan
33. Mitu Ungureanu
34. Radu Negru
35. Mihai Strîmboiu
36. Iova Unguroaica
37. Niculae Pahonțu
38. Ioan Retevoi
39. Stan al Creții
40. Sandu Băjenaru
41. Vasile Cîrciumaru
42. Ana Băjenaru
43. Ilie Orbu
44. Ilie Nicodim
45. Șerban Băjenaru

Văduve cu case

1. Paraschiva Ștefan
2. Smaranda Strîmboiu
3. Zamfira Nițu Badii
4. Maria Donoaia

[1] V. A. Urechia „Istoria Românilor" vol. V—VI p. 741

[2] Dicționar geografic al jud. Muscel 1893, de C. Alessandrescu, p. 308—9 și Rădulescu Codin „Monografia jud. Muscel"

[3] Listă aflată la Gh. Bărbuceanu din Retevoiești și familia lui.

urmat după răscoala lui Tudor Vladimirescu. Astăzi această culă[1] adăposteşte un muzeu condus de învăţ. pensionar V. Popescu.

Concluzii

În răstimpul de la 1567—1630, toţi boierii care s-au perindat la stăpînirile moşiilor Retevoieşti şi Gănești, cumpărau sau vindeau ţigani ca pe nişte bunuri producătoare de venit material. — „Şi iar a cumpărat Vlaicu şi soţia lui o aţigancă anume Comana, de la Stanca, fiica lui Bolosin pentru 6000 aspri. etc. Vindeau sau cumpărau vecini, ori se certau pe ocine şi pe moşteniri ajungînd la judecată. În această vreme jugul turcesc apăsa tot mai **greu**, obligaţiile fiscale creşteau şi rumânii erau împovăraţi din ce în ce mai mult, căci pe capul lor cădeau toate angaralele. La un moment dat cînd ocinele ajunseseră a se vinde cu preţuri mari, fiind nevoie de bani lichizi pe piaţă, boierii ofereau aceste preţuri spre a le cumpăra. Rumânii ca să poată face faţă birului începeau să-şi vîndă tot din casă. Era una din epocile cele mai grele pentru bieţii clăcaşi.

În cele din urmă moşia Retevoieşti şi Gănești ajung în mîinile boierilor Drugănești, iar cea de la Gănești trece în mîinile boierilor Arion şi Păltineanu.

Ciuma din Retevoieşti

Ciuma care bîntuia în ţara noastră în secolul al XVIII-lea a trecut şi prin satul Retevoieşti. Prima ciumă a fost în 1716—1718, cînd a secerat multe vieţi şi în Ţara Bîrsei, învecinată cu satul Rucărul.[2] Tot din cauza ciumei, vechii băştinaşi ai satului **Domneşti** (care era aşezat pe locurile: Tudoran, Lăncioiu, Valea Şuşin, Podul Lepi, Podul Vlădău etc., au spart satul, mutîndu-se pe locul de astăzi: (monografia lui **N. Hănescu** 1905).

A doua ciumă de pe la 1795 a făcut iarăşi ravagii. Iată pitacul domnesc din acea vreme:

Pitac pentru ca Antonie Polcovnicul să meargă în Muscel să facă cercetare pentru boala ciumei.

Cu pitacu din 2 ianuarie 1795. A. Moruzi, rîndueşte pe Antonie Polcovnicul de vînători de la spătărie, să meargă la jud. Muscel, unde împreună cu stolnicul Scarlat Drugănescu, ispravnicul, să meargă la locuri, unde s-a însemnat boala ciumei, unde cu oamenii ce ispravnicul va da de ajutor, să deosebească pe oamenii bolnavi de cei sănătoşi, care vor fi fost amestecaţi cu cei bolnăviţi, la loc deosebit spre a se aierisi; să se depărteze şi cei curaţi de pe la casele din apropierea caselor smreduite: Să se arză casele în care a fost încuibată boala, împreună

[1] Radu Creţeanu şi Sarmiza Creţeanu. Culele din România p. 41—42. Ed. Meridiane.
[2] Sterie Stinghe. „Istoria bisericii Scheilor Braşovului, Braşov 1899 şi pr. I. Răuţescu. „Mănăstirea Aninoasa, jud. Muscel." Cîmpulung, 1933.

cu mărunţişurile proaste, cîrpeturi pînă la pămînt. Să se ţăpuească satul smreduit, nici să intre, nici să mai iasă nimeni.[1]

1795 februarie 1 N.N. S-a scris şi la ispravnici.

Cod XXIX, fila 25 verso.

În urma ciumei din secolul al XVIII-lea, biserica cea bătrînă de pe Silişte a fost părăsită, odată cu satul.

Pînă la apariţia ciumei în Retevoeşti, locuitorii satului erau în majoritate băştinaşi, în afară de unele famii provenite din Ardeal. Între acestea se afla şi familia Retevoi.[2]

După dispariţia maladiei citată, satul s-a format din nou mai la sud de „Silişte" şi pe lîngă pădure, populîndu-se cu o parte din vechii băştinaşi, cu noi familii venite de prin Oltenia şi cu altele mai numeroase de peste munţi.

Numele locuitorilor din satul Retevoieşti între 1800—1820[3]

1. Radu Cismaru
2. Pr. Vasile Mărculescu
3. Onea Mihăilă
4. Samoil Bărbulescu
5. Ion Amărtoiu
6. Livia Nebunu
7. Savu Retivoi
8. Preda Amărtoiu
9. Diaconu Nicolaie
10. Ion Adam
11. Pătru Iacob
12. Gh. Căvescu
13. Iliuţă Căvescu
14. Oprea Căvescu
15. Gheorghiţă Codreanu
16. Ion Berbecaru
17. Barbu Căvescu
18. Ion Căvescu
19. Nicolaie Liţă
20. Nicolaie I. Cazan
21. Chiriţă Stoica
22. Tudor I. Cazan
23. Niţu Cazan
24. Ene Cazan
25. Iosefina Cazan
26. Ene Tolbaru
27. Oancea Cazan
28. Damu Ghilencea
29. Toma sin Toma
30. Achim Ungureanu
31. Ion Bărbulescu
32. Bucur Cazan
33. Mitu Ungureanu
34. Radu Negru
35. Mihai Strîmboiu
36. Iova Unguroaica
37. Niculae Pahonţu
38. Ioan Retevoi
39. Stan al Creţii
40. Sandu Băjenaru
41. Vasile Cîrciumaru
42. Ana Băjenaru
43. Ilie Orbu
44. Ilie Nicodim
45. Şerban Băjenaru

Văduve cu case

1. Paraschiva Ştefan
2. Smaranda Strîmboiu
3. Zamfira Niţu Badii
4. Maria Donoaia

[1] V. A. Urechia „Istoria Românilor" vol. V—VI p. 741
[2] Dicţionar geografic al jud. Muscel 1893, de C. Alessandrescu, p. 308—9 şi Rădulescu Codin „Monografia jud. Muscel"
[3] Listă aflată la Gh. Bărbuceanu din Retevoieşti şi familia lui.

Catagrafii pe 1838,

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătoriţi	Vîrsta	Biru	Proprietar sau clăcaş	Meşteşugul	Boteşugul	Cai
0	1	2	3	4	5	6	7	9	10
1	Vasile Gherasie	ungurean	îns.	60	bir	clăcaş	dogar		1
	Marin soţia sa			53					
	Ana			20				mută şi surdă	
2	Savu Retivoi	ung.	îns.	55	bir	cl.	plugar		
	Ioana soţia sa			42					
	Neculae			15					
	Gheorghe			8					
	Paraschiva			12					
	Rahiru			6					
3	Dumitru sin Savu	ung.	îns.	26	bir	cl.	pl.		
	Paraschiva soţia sa			20					
4	Preda Mîndruţă	ung.	îns.	52	bir	cl.	pl.		
	Maria soţia sa			43					
	Ion			18					
	Stancu			12					
	Stanca			16					
	Maria muma lui Preda			80					
5	Gheorghe Popa Vasile	ung.	îns.	30	ţîr-		cîntăreţ		1
	Smaranda soţia sa			24	covnic				
	Nicolaie b.			3					
	Maria f.			2					
6	Moise Marcu	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.		
	Maria soţia sa			28					
7	Stefi	ung.	îns.	40	bir	cl.	pl.		
	Paraschiva soţia sa			39					
	Ion			8					
	Neculaie			5					
	Ileana			12					
	Cătrina			10					2
8	Ion sin Fiana	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.		
	Maria soţia sa			26					
	Ilie			4					
	Ion			1					2
9	Fiana	ung.	vă-	70					
	Ilie		duvă	18					
	Vasile			12					

Betesugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	1	2	1	3		1					80			1
mută şi surdă														
		2	2	8		3					50			
		2	1			1								
		2	1			3					1			
	1	4	2			5				2	200			4
		2	1			2					100			2
	2	1			5									
	2	1		5	5						100			

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătoriţi	Vîrsta	Biru	Proprietar sau clăcaş	Meşteşugul	Pogoane lucrate
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Vasile Gherasie	ungurean	îns.	60	bir	clăcaş	dogar	3
	Marin soţia sa			53				2
	Ana			20				
2	Savu Retivoi	ung.	îns.	55	bir	cl.	plugar	3
	Ioana soţia sa			42				3
	Neculae			15				
	Gheorghe			8				
	Paraschiva			12				
	Rahiru			6				
3	Dumitru sin Savu	ung.	îns.	26	bir	cl.	pl.	3
	Paraschiva soţia sa			20				3
4	Preda Mîndruţă	ung.	îns.	52	bir	cl.	pl.	3
	Maria soţia sa			43				1
	Ion			18				
	Stancu			12				
	Stanca			16				
	Maria muma lui Preda			80				
5	Gheorghe Popa Vasile	ung.	îns.	30	ţîr-covnic		cîntăreţ	3
	Smaranda soţia sa			24				3
	Nicolaie b.			3				
	Maria f.			2				
6	Moise Marcu	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.	3
	Maria soţia sa			28				
7	Stefi	ung.	îns.	40	bir	cl.	pl.	
	Paraschiva soţia sa			39				
	Ion			8				
	Neculaie			5				
	Ileana			12				
	Cătrina			10				
8	Ion sin Fiana	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.	3
	Maria soţia sa			26				3
	Ilie			4				
	Ion			1				
9	Fiana	ung.	vă-duvă	70				3
	Ilie			18				3
	Vasile			12				

Beteşugul	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	1	2	1	3		1					80			1
mută şi surdă														
		2	2	8		3					50			
		2	1			1								
		2	1			3						1		
	1	4	2			5					2	200		4
		2	1				2					100		2
	2	1				5								
	2	1			5	5						100		

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
10	Șerban Mîndruță	ung.	âns.	30	bir	cl.	pl.	2			
	Paraschiva soția sa			28				2		2	1
	Pătru			10							
	Vasile			8							
	Ion			5							
	Cătălina			2							
11	Ion Badea	ung.	âns.	32	bir	cl.	pl.	—	—	—	2
	Zamfira soția sa			23							
	Alexie			2							
	Ana			5							
	Bartolomeu Brat Ion	ung.		20							
	Maria soția sa			18							
12	Samoilă	ung.	âns.	65	bir	cl.	pl.	2	—	—	2
	Libiana soția sa			50							2
	Vasile			13							
	Vlaicu			8							
	Marin			6							
	Gheorghe			9							
	Paraschiva			14							
	Maria			11							
13	Cîndea sin Oprea	ung.	âns.	74	bir	cl.	pl.	3		1	2
	Maria soția sa			70							
	Codin			13							
	Hiana			11							
	Maria			9					—		2
	Ion sîn Cîndea			18							
	Paraschiva soția sa			19							
14	Vasile Onea	ung.	âns.	75	bir	cl.	pl.	3	—	1	4
	Maria soția sa			70							
	Ilie			16							
	Maria			13							
	Ecaterina			8							
15	Dumitru sin Oprea	ung.	âns.	40	bir	cl.	pl.	3	—	—	2
	Iova soția sa			30				2			
	Dumitra			3							
16	Vasile Encuț	ung.	âns.	60	bir	cl.	pl.	3	—	—	2
	Ana soția sa			58							
	Vasile			12							
	Maria			10							
	Paraschiv			8							
17	Gheorghe sin Vasile	ung.	âns.	25	bir	cl.	pl.				
	Păuna soția sa			26							

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	2	1												
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	7
—	—	2 2	1	1	2	—	—	—	—	—	40	—	—	—
—	1	2	1	—	8	5	—	—	—	—	60	—	—	—
—		2				1								
—	1	4	4	—	—	8	—	—	—	—	60	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	2	—	—	—	80	—	—	—
—	—	2	1	—	4	1	—	—	—	—	40	—	—	—

(continuare)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
10	Șerban Mîndruță	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.	2		2	1												
	Paraschiva soția sa			28				2															
	Pătru			10																			
	Vasile			8																			
	Ion			5																			
	Cătălina			2																			
11	Ion Badea	ung.	îns.	32	bir	cl.	pl.	—	—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	7
	Zamfira soția sa			23																			
	Alexie			2																			
	Ana			5																			
	Bartolomeu Brat Ion	ung.		20																			
	Maria soția sa			18																			
12	Samoilă	ung.	îns.	65	bir	cl.	pl.	2	—	—	2	1	1	2	—	—	—	—	—	40	—	—	—
	Libiana soția sa			50							2												
	Vasile			13																			
	Vlaicu			8																			
	Marin			6																			
	Gheorghe			9																			
	Paraschiva			14																			
	Maria			11																			
13	Cîndea sin Oprea	ung.	îns.	74	bir	cl.	pl.	3		1	2	1	—	8	5	—	—	—	—	60	—	—	—
	Maria soția sa			70																			
	Codin			13																			
	Hiana			11																			
	Maria			9					—		2				1								
	Ion sîn Cîndea			18																			
	Paraschiva soția sa			19																			
14	Vasile Onea	ung.	îns.	75	bir	cl.	pl.	3	—	1	4	4	—	—	8	—	—	—	—	60	—	—	—
	Maria soția sa			70																			
	Ilie			16																			
	Maria			13																			
	Ecaterina			8																			
15	Dumitru sin Oprea	ung.	îns.	40	bir	cl.	pl.	3	—	—	2	1	—	—	2	2	—	—	—	80	—	—	—
	Iova soția sa			30				2															
	Dumitra			3																			
16	Vasile Encuț	ung.	îns.	60	bir	cl.	pl.	3	—	—	2	1	—	4	1	—	—	—	—	40	—	—	—
	Ana soția sa			58																			
	Vasile			12																			
	Maria			10																			
	Paraschiv			8																			
17	Gheorghe sin Vasile	ung.	îns.	25	bir	cl.	pl.																
	Păuna soția sa			26																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
18	Barbu Samoilă	ung.	văduv	63	—	—	—		—	1	2
	Gheorghe			20				3	surpat		
	Samoilă			15				3			
	Ana			12							
	Maria			9							
19	Ion sin Barbu	ung.	âns.	20	bir	cl.	pl.				
	Sultana soția sa			19				2			
								1			
20	Neculaie sin Cîndea	ung.	âns.	30	bir	cl.	pl.				
	Maria soția sa			28				2	—	—	2
	Irimia			3							
21	Tănase sin Cîrstea	rom.	âns.	40	bir	cl.	pl.				
	Bucura soția sa			30				2	—	—	2
								1			
22	Cîrstea Țîroiu	rom.	âns.	23							
	Bălașa soția sa			20				2			2
	Maria fată			1				1			
	Toma tatăl Cîrstii			80	ertat						
	Maria soția sa			70							
23	Radu Țîroiu	rom.	âns.	30	bir	cl.	pl.				
	Rada soția sa			25				3	—	—	—
	Safta			10				2			
	Bălașa			5							
	Maria			2							
24	Neculaie Jurubiță	rom.	âns.	30	bir	cl.	pl.				
	Maria soția sa			22				2	—	—	2
	Constandin			8				1			
	Maria			1/2							
	Fiana			2							
	Maria, soacra lui Neculaie										
25	Vasile Racoviță	ung.	âns.	35	bir	cl.	pl.				
	Dumitra soția sa			28				3	—	—	2
	Rahira, soră cu Vasile			10				1			
26	Safta lui Nica	ung.	văduv	80					—	1	—
	Neculaie			20				1			
								1			
27	Ioan sin Nica	ung.	âns.	35	bir	cl.	pl.		—	—	2
	Maria soția sa			19				2			
	Ana			2				1			
	Maria			4							

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	1	2	3	30	10	8	—	—	—	—	100	—	—	—
surpat														
—	—	2	1	3	4	1	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1											
		2	1	—	—	2	—	—	—	—	40	—	—	—
—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	4	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
—	1	—	1	5	—	2	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	40	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
18	Barbu Samoilă	ung.	văduv	63	—	—	—	
	Gheorghe			20				3
	Samoilă			15				3
	Ana			12				
	Maria			9				
19	Ion sin Barbu	ung.	îns.	20	bir	cl.	pl.	
	Sultana soția sa			19				2
								1
20	Neculaie sin Cîndea	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.	
	Maria soția sa			28				2
	Irimia			3				
21	Tănase sin Cîrstea	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.	
	Bucura soția sa			30				2
								1
22	Cîrstea Țîroiu	rom.	îns.	23				
	Bălașa soția sa			20				2
	Maria fată			1				1
	Toma tatăl Cîrstii			80	ertat			
	Maria soția sa			70				
23	Radu Țîroiu	rom.	îns.	30	bir	cl.	pl.	3
	Rada soția sa			25				2
	Safta			10				
	Bălașa			5				
	Maria			2				
24	Neculaie Jurubiță	rom.	îns.	30	bir	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			22				1
	Constandin			8				
	Maria			1/2				
	Fiana			2				
	Maria, soacra lui Neculaie							
25	Vasile Racoviță	ung.	îns.	35	bir	cl.	pl.	3
	Dumitra soția sa			28				1
	Rahira, soră cu Vasile			10				
26	Safta lui Nica	ung.	văduv	80				1
	Neculaie			20				1
27	Ioan sin Nica	ung.	îns.	35	bir	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			19				1
	Ana			2				
	Maria			4				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	1	2	3	30	10	8	—	—	—	—	100	—	—	—
surpat														
—	—	2	1	3	4	1	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1											
		2	1	—	—	2	—	—	—	—	40	—	—	—
—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	4	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
—	1	—	1	5	—	2	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	40	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
28	Ilie sin Adam	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.	2	—	1	2	1	
	Păuna soția sa			20					surd mut				
	Maria mama lui Ilie			70									
	Bucur			15									
	Gheorghiu			8									
29	Moise al Mariei	ung.	ins.	60	bir	cl.	pl.	2	—	1	2	1	
	Maria soția sa			25				1					
	Călina			12									
	Catinca			6									
	Ion			2									
	Maria muma lui Moise			80									
30	Stancu Sîndinucă	ung.	îns.	30	bir	cl.	pl.	2	—	—	2	1	
	Paraschiva soția sa			19				1					
	Ana			1									
	Dinucă tatăl Stancului			90									
	Rahira fată			30					proastă din naș-tere				
31	Vasile Retivoiu	ung.	îns.	70	bir	cl.	pl.	2	—	—	2	1	
	Ana soția sa			65				1					
	Ion			30									
32	Nicolaie Pahonțu	ung.	îns.	40	bir	cl.	pl.	2	—	—	2	—	
	Bălașa soția sa			70				2					
	Marin			19									
33	Simion Moraru	ung.	îns.	80	bir	cl.	morar	2	—	—	2	1	
	Marta soția sa			30				1					
	Bucura			12									
	Ion			18					proști din naș-tere				
	Bucur			4									
	Iordache			6									
34	Vasile	ung.	îns.	60	bir	cl.	pl.	1	—	—	2	1	
	Tudora soția sa			32				1					
	Ion			8									
	Constandin			1									
	Rahira			4									
35	Ion Ungureanu	ung.	îns.	50	bir	cl.	pl.	2	—	—	2		
	Ana soția sa			30				1					
	Ioana			4					proastă din naș-tere				
	Rahira			2									
	Marin			40									

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	1	2	1	3	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
surd mut														
—	1	2	1	—	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—
—	—	2	1	3	—	2	—	—	—	—	30	—	—	7
proastă din naștere														
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
proști din naștere														
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
proastă din naștere														

0	1	2	3	4	5	6	7	8
28	Ilie sin Adam	ung.	ins.	30	bir	cl.	pl.	
	Păuna soția sa			20				
	Maria mama lui Ilie			70				2
	Bucur			15				
	Gheorghiu			8				
29	Moise al Mariei	ung.	ins.	60	bir	cl.	pl.	
	Maria soția sa			25				
	Călina			12				2
	Catinca			6				1
	Ion			2				
	Maria muma lui Moise			80				
30	Stancu Sîndinucă	ung.	ins.	30	bir	cl.	pl.	
	Paraschiva soția sa			19				
	Ana			1				2
	Dinucă tatăl Stancului			90				1
	Rahira fată			30				
31	Vasile Retivoiu	ung.	ins.	70	bir	cl.	pl.	
	Ana soția sa			65				2
	Ion			30				1
32	Nicolaie Pahonțu	ung.	ins.	40	bir	cl.	pl.	
	Bălașa soția sa			70				2
	Marin			19				2
33	Simion Moraru	ung.	ins.	80	bir	cl.	morar	
	Marta soția sa			30				2
	Bucura			12				1
	Ion			18				
	Bucur			4				
	Iordache			6				
34	Vasile	ung.	ins.	60	bir	cl.	pl.	
	Tudora soția sa			32				1
	Ion			8				1
	Constandin			1				
	Rahira			4				
35	Ion Ungureanu	ung.	ins.	50	bir	cl.	pl.	
	Ana soția sa			30				2
	Ioana			4				1
	Rahira			2				
	Marin			40				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	1	2	1	3	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
surd mut														
—	1	2	1	—	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—
—	—	2	1	3	—	2	—	—	—	—	30	—	—	7
proastă din naș-tere														
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
proști din naș-tere														
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
proastă din naș-tere														

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
36	Gheorghe sin Bucur	ung.	ins.	30	bir	cl.	pl.	2	—	—	2
	Ana soția sa			20							
	Maria			2							
	Safta			1							
	Maria muma lui Gheorghe			70							
	Nicolae			10							
37	Gheorghe Ugureanu	ung.	ins.	25	bir	cl.	pl.	2	—	—	2
	Cătălina soția sa			20					mută și surdă		
	Bucura			16							
	Ana			10							
38	Ion Ungureanu	ung.	ins.	40	bir	cl.	pl.	2	—	1	
	Ana soția sa			26				1			
	Ana			2							
	Bucura			1							
	Ilinca slujnică			50							
39	Dumitru Ungureanu	ung.	ins.	30	bir	cl.	pl.	2	—	—	
	Paraschiva soția sa			30				1			
	Dumitru			1							
40	Bucur zet Popa Ilie	ung.	ins.	35	—	—	țîrcovnic	3	—	1	
	Rahira soția sa			24				3			
41	Mihai sin Radu	ung.	ins.	70	bir	cl.	pl.	3	—	1	
	Marta soția sa			45				3			
	Nicolaie			20							
	Ilie			18							
	Ion			14							
	Gheorghe			10							
	Sultana			12							
	Paraschiva			16							
42	Safta lui Ion	rom.	vă-	50	—	—	—	2	—	—	
	Maria		duvă	18				2			
	Tudora			10							
	Ioana			4							
	Pătru			15							
	Dumitru			5					—		
43	Neculaie Cismaru	rom.	ins.	45	bir	cl.	pl.	2			
	Ana soția sa			33				1			
	Nicolae			8							
	Marin			10							
	Sultana			6							

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2	—	—	2	1	—	1	1	—	—	—	30	—	—	—	—
2	— mută și surdă	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2 1	—	1	2	1	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—
2 1	—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3 3	—	1	4	3	20	5	—	—	—	—	—	100	—	—	—
3 3	—	1	4	2	—	—	5	—	—	—	—	50	—	—	—
2 2	—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	2
2 1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
36	Gheorghe sin Bucur	ung.	âns.	30	bir	cl.	pl.	2
	Ana soția sa			20				
	Maria			2				
	Safta			1				
	Maria muma lui Gheorghe			70				
	Nicolae			10				
37	Gheorghe Ugureanu	ung.	âns.	25	bir	cl.	pl.	2
	Cătălina soția sa			20				
	Bucura			16				
	Ana			10				
38	Ion Ungureanu	ung.	âns.	40	bir	cl.	pl.	2
	Ana soția sa			26				1
	Ana			2				
	Bucura			1				
	Ilinca slujnică			50				
39	Dumitru Ungureanu	ung.	âns.	30	bir	cl.	pl.	2
	Paraschiva soția sa			30				1
	Dumitru			1				
40	Bucur zet Popa Ilie	ung.	âns.	35	—	—	țîrcovnic	3
	Rahira soția sa			24				3
41	Mihai sin Radu	ung.	âns.	70	bir	cl.	pl.	3
	Marta soția sa			45				3
	Nicolaie			20				
	Ilie			18				
	Ion			14				
	Gheorghe			10				
	Sultana			12				
	Paraschiva			16				
42	Safta lui Ion	rom.	vă-	50	—	—	—	2
	Maria		duvă	18				2
	Tudora			10				
	Ioana			4				
	Pătru			15				
	Dumitru			5				
43	Neculaie Cismaru	rom.	âns.	45	bir	cl.	pl.	2
	Ana soția sa			33				1
	Nicolae			8				
	Marin			10				
	Sultana			6				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	2	1	—	1	1	—	—	—	30	—	—	—	—
— mută și surdă	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	2	1	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	4	3	20	5	—	—	—	—	—	100	—	—	—
—	1	4	2	—	—	5	—	—	—	—	50	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
44	Ion sin Adam	rom.	îns.	60	bir	cl.	pl.				
	Ana soția sa			55				1			
	Ion			16				1/2	dambla de 6 ani	—	2
	Neculaie			2							
	Moise			1/2							
	Bucura			14							
	Ioana			11							
	Catinca			5							
	Elisabeta			4							
45	Neculaie sin Stanca	rom.	îns.	65	bir	cl.	olar				
	Ilinca soția sa			50				2			
	Ion			10				2	—	—	2
	Neculaie			22							
	Ion			1/2							
	Sanda			13							
	Ana			12							
	Bucura			6							
	Bălașa			4							
	Safta			2							
	Stana			28							
46	Petru sin Iacov	rom.	îns.	60	scutit p. Gheorghe militar	—	—	2	—	—	
	Stana soția sa			50				1			
	Gheorghe			20							
	Nicolaie			8							
	Stan			5							
47	Gheorghe Căvescu	rom.	îns.	56	bir	cl.	rotar	2	surpat	1	
	Maria soția sa			40				1			
	Iosif			15							
	Ion			9							
	Marcu			8							
	Gheorghe			6							
	Dumitru			4							
	Păun			2							
48	Ilie Căvescu	rom.	îns.	40	bir	cl.	olar	2	—	—	
	Rahira soția sa			35							
	Gheorghe			6							
	Vasile			6							
	Sava			4							
	Rahira			15							
	Paraschiva			12							
	Stana			10							
	Calița			8							

7	8
pl.	
	1 1/2
lar	
	2 2
—	
	2 1
ar	
	2 1
	2

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
dambla de 6 ani	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
surpat	1	2	1	—	—	2	—	—	—	—	15	—	—	—
—	—	2	—	2	6	1	—	—	—	—	16	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
44	Ion sin Adam	rom.	îns.	60	bir	cl.	pl.	
	Ana soția sa			55				1
	Ion			16				1/2
	Neculaie			2				
	Moise			1/2				
	Bucura			14				
	Ioana			11				
	Catinca			5				
	Elisabeta			4				
45	Neculaie sin Stanca	rom.	îns.	65	bir	cl.	olar	
	Ilinca soția sa			50				2
	Ion			10				2
	Neculaie			22				
	Ion			1/2				
	Sanda			13				
	Ana			12				
	Bucura			6				
	Bălașa			4				
	Safta			2				
	Stana			28				
46	Petru sin Iacov	rom.	îns.	60	scutit	—	—	
	Stana soția sa			50	p.			2
	Gheorghe			20	Gheor-			1
	Nicolaie			8	ghe			
	Stan			5	mili-			
					tar			
47	Gheorghe Căvescu	rom.	îns.	56	bir	cl.	rotar	2
	Maria soția sa			40				1
	Iosif			15				
	Ion			9				
	Marcu			8				
	Gheorghe			6				
	Dumitru			4				
	Păun			2				
48	Ilie Căvescu	rom.	îns.	40	bir	cl.	olar	2
	Rahira soția sa			35				
	Gheorghe			6				
	Vasile			6				
	Sava			4				
	Rahira			15				
	Paraschiva			12				
	Stana			10				
	Calița			8				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
dambla de 6 ani	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
surpat	1	2	1	—	—	2	—	—	—	—	15	—	—	—
—	—	2	—	2	6	1	—	—	—	—	16	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
49	Păuna soția lui Neculaie Căvescu	rom.	văduvă	50	—	—	—		—	—	—
	Ion			18							
	Gheorghe			16							
	Neculaie			12							
50	Gheorghe sin Grigore	rom.	văduv	50	—	—	—				
	Constandin			15				2			
	Ena			18				2	—	—	2
	Tudora			10							
51	Ion Căvescu	rom.	îns.	35	bir	cl.	rotar				
	Maria soția sa			30				2			
	Gheorghe			7				1	—	—	2
	Ion			3							
	Maria			13							
52	Dinu Berbecaru	rom.	îns.	50	bir	cl.	olar				
	Ioana soția sa			45				2			
	Anghel			17				2	—	—	2
	Petre			10							
	Ilie			6							
	Vasile			4							
	Safta			15							
	Maria			8							
53	Barbu Căvescu	rom.	îns.	40	bir	cl.	rotar	2			
	Ioana soția sa			35				1	—	—	2
	Neculaie			8							
	Stanca			3							
	Bucura			1							
54	Ion Cismaru	rom.	îns.	30	bir	cl.	dogar	2			
	Paraschiva soția sa			25				1	—	—	2
	Rada			2							
	Maria			5							
	Ioana			4							
55	Barbu Păunii	rom.	îns.	25	bir	cl.	pl.	1			
	Lina soția sa			20				1	—	—	
	Ion			2							
	Neculaie			4							
56	Chiriță sin Stoica	rom.	îns.	50	bir	cl.	olar	2			
	Dumitra soția sa			45				1	—	—	
	Neculaie			6							
	Gheorghe			4							
	Paraschiva			2							
	Rahira			1/2							

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	4	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	15	—	—	—
—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	55	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	25	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
49	Pănna soția lui Neculaie Căvescu	rom.	vă-duvă	50	—	—	—	
	Ion			18				
	Gheorghe			16				
	Neculaie			12				
50	Gheorghe sin Grigore	rom.	văduv	50	—	—	—	
	Constantin			15				
	Ene			18				
	Tudors			10				
51	Ion Căvescu	rom.	ins.	35	bir	cl.	rotar	
	Maria soția sa			30				
	Gheorghe			7				
	Ion			3				
	Maria			13				
52	Dinu Berbecaru	rom.	ins.	50	bir	cl.	olar	
	Ioana soția sa			45				
	Anghel			17				
	Petre			10				
	Ilie			6				
	Vasile			4				
	Safta			15				
	Maria			8				
53	Barbu Căvescu	rom.	ins.	40	bir	cl.	rotar	
	Ioana soția sa			35				
	Neculaie			8				
	Stanca			3				
	Ducuța			1				
54	Ion Cismaru	rom.	ins.	30	bir	cl.	dogar	
	Paraschiva soția sa			25				
	Rada			2				
	Maria			5				
	Ioana			8				
55	Barbu Pănnii	rom.	ins.	25	bir	cl.	pl.	
	Lina soția sa			20				
	Ion			2				
	Neculaie			8				
56	Chiriță sin Stoica	rom.	ins.	50	bir	cl.	olar	
	Dumitra soția sa			45				
	Neculaie			6				
	Gheorghe			8				
	Paraschiva			2				
	Rahira			1/2				

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	4	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	15	—	—	—
—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	55	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	25	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
57	Tudor sin Soare	rom.	âns.	60	bir	cl.	olar	2	dambla la picioare de 9 ani	—
	Maria soția sa			50				2		
	Dicu			12						
	Metu			8						
	Ilinca			6						
	Neculaie sin Tudor			20						
	Tudora soția sa			15						
58	Uța văduva	rom.	vă-	50	—	—	—	2	—	—
	Visalon		duvă	15	—	—	—	1/2		
	Ioan			13						
59	Constandin sin Nițu	rom.	âns.	60	bir	cl.	olar	2	—	—
	Rahira soția sa			50				1		
	Ion			10						
	Paraschiva			7						
	Maria			4						
	Ecaterina			2						
60	Ene Olarul	rom.	âns.	75	bir	cl.	olar	2	Surpați amîndoi de bătrînețe	—
	Badea soția sa			70				2		
	Gheorghe			17					Cu o mînă stricată	
	Ion			5						
	Ana			7						
61	Oancea Cazan	rom.	âns.	80	bir	cl.	olar	1	—	
	Păuna soția lui			70				1		
	Constandin			10						
	Gheorghe			8						
	Vasile			6					Cu gura ruptă de mic	
62	Gheorghe sin Stoica	rom.	âns.	30	bir	cl.	olar	1		
	Constandina soția sa			25						
	Ion			1						
63	Dumitru Cazan	rom.	âns.	70	bir	cl.	olar	1		
	Dumitra soția sa			65				1		
64	Ion sin Dumitru	rom.	âns.	35	bir	cl.	olar	1		
	Maria soția sa			26						
	Constandin			4						
	Matei			2						
65	Ion al Mătușii	rom.	âns.	35	bir	cl.	olar	1/2		
	Paraschiva soția sa			30				1/2		

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2 2	dambla la picioare de 9 ani	—	1	1	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—
2 1/2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	25	—	—	—
2 1	—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	20	—	—	—
2 2	Surpați amîndoi de bătrînețe Cu o mînă stricată	—	2	1	—	—	4	—	—	—	30	—	—	—	—
1 1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—
1	Cu gura ruptă de mic														
1 1															
1															
1/2 1/2															

0	1	2	3	4	5	6	7	8
57	Tudor sin Soare	rom.	îns.	60	bir	cl.	olar	
	Maria soția sa			50				
	Dicu			12				2
	Metu			8				2
	Ilinca			6				
	Neculaie sin Tudor			20				
	Tudora soția sa			15				
58	Uța văduva	rom.	vă-	50	—	—	—	
	Visalon		duvă	15	—	—	—	2
	Ioan			13				1/2
59	Constandin sin Nițu	rom.	îns.	60	bir	cl.	olar	
	Rahira soția sa			50				2
	Ion			10				1
	Paraschiva			7				
	Maria			4				
	Ecaterina			2				
60	Ene Olarul	rom.	îns.	75	bir	cl.	olar	2
	Badea soția sa			70				2
	Gheorghe			17				
	Ion			5				
	Ana			7				
61	Oancea Cazan	rom.	îns.	80	bir	cl.	olar	1
	Păuna soția lui			70				1
	Constandin			10				
	Gheorghe			8				
	Vasile			6				
62	Gheorghe sin Stoica	rom.	îns.	30	bir	cl.	olar	1
	Constandina soția sa			25				
	Ion			1				
63	Dumitru Cazan	rom.	îns.	70	bir	cl.	olar	1
	Dumitra soția sa			65				1
64	Ion sin Dumitru	rom.	îns.	35	bir	cl.	olar	1
	Maria soția sa			26				
	Constandin			4				
	Matei			2				
65	Ion al Mătușii	rom.	îns.	35	bir	cl.	olar	1/2
	Paraschiva soția sa			30				1/2

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
dambla la picioare de 9 ani	—	1	1	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	25	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	20	—	—	—
Surpați amîndoi de bătrînețe	—	2	1	—	—	4	—	—	—	30	—	—	—	—
Cu o mînă stricată	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—
Cu gura ruptă de mic														

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
66	Stan sin Sandu	rom.	îns.	30	bir	cl.	olar			
	Maria soția sa			25						
67	Sandu Băjenaru	rom.	îns.	60	bir	cl.	olar			
	Neacșa soția sa			55						
	Sandu			20						
	Dumitru			2						
	Maria			6						
68	Pătru Aga	rom.	îns.	25	bir	cl.	olar			
	Maria soția sa			20						
	Paraschiva			4					nevolnic prost	
69	Dumitru Nițului	rom.	îns.	30	bir	cl.	olar			
	Paraschiva soția sa			25						
	Iordache			20						
	Maria			1/2					surd și mut	
	Ioana			2						
70	Ion al Nițului	rom.	îns.	50	bir	cl.	olar			
	Paraschiva soția sa			35						
	Ilie			12						
	Ioan			8						
	Radu			3						
	Petru			4						
	Lița			6						
	Maria			1/2						
71	Adam sin Adam	rom.	îns.	60	bir	cl.	pl.			
	Chireața soția sa			55						
	Nicolaie			20						
	Ion			4						
	Rahira			18						
	Ecaterina			1						
72	Ilie Glăman	rom.	îns.	50	bir	cl.	pl.			
	Sava soția sa			45						
	Sultana			10						
	Maria			7						
	Paraschiv			3						
73	Ion Sandu	rom.	văduv	60	bir	cl.	—			
	Neculaie			20						
	Ion			16						
	Moise			12						
	Maria			13						
	Paraschiv			7						

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
nevolnic prost														
surd şi mut														
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
66	Stan sin Sandu	rom.	âns.	30	bir	cl.	olar	1/2
	Maria soția sa			25				1/2
67	Sandu Băjenaru	rom.	âns.	60	bir	cl.	olar	1
	Neacșa soția sa			55				1
	Sandu			20				
	Dumitru			2				
	Maria			6				
68	Pătru Aga	rom.	âns.	25	bir	cl.	olar	
	Maria soția sa			20				
	Paraschiva			4				
69	Dumitru Nițului	rom.	âns.	30	bir	cl.	olar	1
	Paraschiva soția sa			25				
	Iordache			20				
	Maria			1/2				
	Ioana			2				
70	Ion al Nițului	rom.	âns.	50	bir	cl.	olar	2
	Paraschiva soția sa			35				2
	Ilie			12				
	Ioan			8				
	Radu			3				
	Petru			4				
	Liță			6				
	Maria			1/2				
71	Adam sin Adam	rom.	âns.	60	bir	cl.	pl.	3
	Chireața soția sa			55				
	Nicolaie			20				
	Ion			4				
	Rahira			18				
	Ecaterina			1				
72	Ilie Glăman	rom.	âns.	50	bir	cl.	pl.	2
	Sava soția sa			45				1
	Sultana			10				
	Maria			7				
	Paraschiv			3				
73	Ion Sandu	rom.	văduv	60	bir	cl.	—	2
	Neculaie			20				1
	Ion			16				
	Moise			12				
	Maria			13				
	Paraschiv			7				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
nevolnic prost														
surd și mut														

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
74	Ion sin Mihăilă	rom.	âns.	30	bir	cl.	pl.	1	patima epilepsiei	—	2
	Rahira soția sa			20							
	Oancea			2							
	Maria			4							
	Ana sora lui Ion			40							
75	Ilie Toman	rom.	âns.	37	bir	cl.	pl.	2	proastă din naș-tere	—	—
	Ana soția sa			30				1			
	Ion			6							
	Neculaie			4							
	Maria			10							
	Ioana			8							
	Ana			3							
76	Ioan sin Moș	rom.	âns.	40	bir	cl.	pl.	1	—	—	
	Ana soția sa			30				1			
	Ion			4							
	Nicolaie			3							
77	Vasile Cîrje	rom.	âns.	75	ertat		pl.	2	Cu mîi-nile cră-pate de pecingine	—	
	Maria soția sa			60				1			
	Fiana			18							
	Maria			16							
	Sultana			14							
	Libiana			11							
	Ecaterina			9							
78	Vasile sin Gheorghe	rom.	âns.	20	bir	cl.	rotar	1	—	—	
	Maria soția sa			18				1			
	Zamfira			1							
79	Toma sin Toma			80			pl.	1	Surpat rău de 28 ani	—	
	Bucura soția sa			70							
80	Neculaie sin Radu	rom.	âns.	60	bir	cl.	olar	1	—	—	
	Maria soția sa			55				1			
81	Ion sin Mitu	rom.	âns.	30	bir	cl.	olar	1	—	—	
	Paraschiva soția sa			25				1			
	Paraschiva			6							
	Maria			2							
82	Neculaie sin Mitu	rom.	âns.	40	bir	cl.	dogar	1	—	—	
	Marta soția sa			35				1			
	Paraschiva			10							
	Rahira			8							
	Maria			6							

7	8
pl.	1
pl.	2 1
pl.	1 1
pl.	2 1
tar	1 1
	1
r	1 1
r	1 1
ar	1 1

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
patima epilepsiei	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
proastă din naș-tere	—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cu mîi-nile cră-pate de pecingine		—	4	1	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—
	—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Surpat rău de 28 ani		—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	15	—	—
	—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
74	Ion sin Mihăilă	rom.	îns.	30	bir	cl.	pl.	
	Rahira soția sa			20				
	Oancea			2				1
	Maria			4				
	Ana sora lui Ion			40				
75	Ilie Toman	rom.	îns.	37	bir	cl.	pl.	
	Ana soția sa			30				
	Ion			6				2
	Neculaie			4				1
	Maria			10				
	Ioana			8				
	Ana			3				
76	Ioan sin Moș	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.	
	Ana soția sa			30				1
	Ion			4				1
	Nicolaie			3				
77	Vasile Cîrje	rom.	îns.	75	ertat		pl.	
	Maria soția sa			60				2
	Fiana			18				1
	Maria			16				
	Sultana			14				
	Libiana			11				
	Ecaterina			9				
78	Vasile sin Gheorghe	rom.	îns.	20	bir	cl.	rotar	1
	Maria soția sa			18				1
	Zamfira			1				
79	Toma sin Toma			80			pl.	1
	Bucura soția sa			70				
80	Neculaie sin Radu	rom.	îns.	60	bir	cl.	olar	1
	Maria soția sa			55				1
81	Ion sin Mitu	rom.	îns.	30	bir	cl.	olar	1
	Paraschiva soția sa			25				1
	Paraschiva			6				
	Maria			2				
82	Neculaie sin Mitu	rom.	îns.	40	bir	cl.	dogar	1
	Marta soția sa			35				1
	Paraschiva			10				
	Rahira			8				
	Maria			6				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
patima epilepsiei	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
proastă din naștere														
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cu mîinile crăpate de pecingine	—	4	1	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Surpat rău de 28 ani	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	15	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
83	Preda sin Achim	rom.	îns.	35	bir	cl.	olar	1	—	—
	Ioana soția sa			30				1		
	Ion			1/2						
84	Vasile sin Achim	rom.	îns.	18	bir	cl.	olar	1	—	—
	Ioana soția sa			16				1/2		
	Maria mama lui Vasile			60						
	Neculai			12						
85	Dinu sin Tone	rom.	îns.	50	bir	cl.	pl.	2	—	—
	Maria soția sa			30				1		
	Ion			4						
	Neculaie			4						
	Ioana			2						
86	Stan	rom.	îns.	60	bir	cl.	pl.	2	—	—
	Maria soția sa			40						
	Grigore			7						
	Maria			5						
87	Neculaie sin Adam	rom.	îns.	35	bir	cl.	pl.	2	—	—
	Maria soția sa			30				1		
	Marin			7						
88	Neculaie Negrea	rom.	îns.	55	bir	cl.	pl.	2	—	—
	Eva soția sa			50						
	Ion			20						
	Enache			16						
	Stanca			8						
89	Matei Zgaroi	rom.	îns.	50	bir	cl.	pl.	1	—	—
	Joița soția sa			45				1		
	Constandin			15						
	Nițu			10						
90	Nicolae sin Cîrstea	rom.	îns.	70	bir	cl.	pl.	2	Cu durere de mijloc	
	Maria soția sa			65				1		
	Ion			17						
	Radu			14						
	Nicolae			4						
	Ilie			1						
	Ana			8						
	Maria			6						
91	Nica sin Ion	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.	1	—	
	Ana soția sa			35				1		
	Maria			2						

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1 1	—	—	2	—	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—	—
1 1/2	—	—	1	1	—	—	2	—	—	—	—	20	—	—	—
2 1	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	15	—	—	—
2	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—
2 1	—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
2	—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	30	—	—	—
1 1	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	40	—	—	—	10
2 1	Cu durere de mijloc	—	1	2	4	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
1 1	—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
83	Preda sin Achim Ioana soția sa Ion	rom.	îns.	35 30 1/2	bir	cl.	olar	1 1
84	Vasile sin Achim Ioana soția sa Maria mama lui Vasile Neculai	rom.	îns.	18 16 60 12	bir	cl.	olar	1 1/2
85	Dinu sin Tone Maria soția sa Ion Neculaie Ioana	rom.	îns.	50 30 4 4 2	bir	cl.	pl.	2 1
86	Stan Maria soția sa Grigore Maria	rom.	îns.	60 40 7 5	bir	cl.	pl.	2
87	Neculaie sin Adam Maria soția sa Marin	rom.	îns.	35 30 7	bir	cl.	pl.	2 1
88	Neculaie Negrea Eva soția sa Ion Enache Stanca	rom.	îns.	55 50 20 16 8	bir	cl.	pl.	2
89	Matei Zgaroi Joița soția sa Constandin Nițu	rom.	îns.	50 45 15 10	bir	cl.	pl.	1 1
90	Nicolae sin Cîrstea Maria soția sa Ion Radu Nicolae Ilie Ana Maria	rom.	îns.	70 65 17 14 4 1 8 6	bir	cl.	pl.	2 1
91	Nica sin Ion Ana soția sa Maria	rom.	îns.	40 35 2	bir	cl.	pl.	1 1

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	2	—	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	1	1	—	—	2	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	15	—	—	—
—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	40	—	—	—	10
Cu durere de mijloc	—	1	2	4	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
92	Dina soția lui Ion	rom.	vădu-	30	—	—	—	
	Ion		vă	14				
	Dumitra			12				1
	Maria sora Dinii			65				
93	Stan	țigan	âns.	40	bir	—	fierar	
	Profira soția	robi		39				
	Tănase	ai sf.		18				
	Neculaie	m-tiri		4				
	Ilie			1				
	Stana	Bistrița		16				
	Maria			10				
	Ioana			7				
	Jana			5				
	Paraschiv			3				
94	Dinacu	țigan	âns.	70	bir	—	lăutar	1
	Tudora soția sa	ai sf.		65				
	Duruță	m-tiri		30				
	Floarea	Bistrița		25				
95	Dobre Vătafu	Țigani ai	holtei	30	—		fierar	1
	Maria mumă-sa	d-lui Vis-	vădu-	80		—		
		tieru	vă					
	Stana sora Badii	Grigorie	vădu-	35				
		Grădiș-	vă					
		teanu						
96	Petre Gheorghiu	sîrb	âns.	45	Aren-	—	Cu nego-	—
	Stanca soția sa			28	daș		țul	
	Teodor			5	acestei			
	Marica			7	moșii			
	Elisaveta			2				
	Frusina			1				
	Stancu brat Petre		holtei	23	—	—	—	—
								296

Adică nouăzeci și șase familii, două sute nouăzeci și șase pogoane, nouăsprezece capre, una sută treizeci și nouă rîmători, trei stupi, două mii patruzeci pruni, doi duzi

Subocîrmuitor,

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	4	10	5	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—
—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	19	177	96	96	50	139	—	—	—	3	2040	2	—	17

cai, una sută șaptezeci și șapte boi, nouăzeci și șase vaci, nouăzeci și șase oi, cincizeci și șaptezece meri, peri și alte.

Mihai Micescu

0	1	2	3	4	5	6	7	8
92	Dina soția lui Ion Ion Dumitra Maria sora Dinii	rom.	vădu- vă	30 14 12 65	—	—	—	1
93	Stan Profira soția Tănase Neculaie Ilie Stana Maria Ioana Jana Paraschiv	țigan robi ai sf. m-tiri Bistrița	îns.	40 39 18 4 1 16 10 7 5 3	bir	—	fierar	—
94	Dinacu Tudora soția sa Duruță Floarea	țigan ai sf. m-tiri Bistrița	îns.	70 65 30 25	bir	—	lăutar	1
95	Dobre Vătafu Maria mumă-sa Stana sora Badii	Țigani ai d-lui Vistieru Grigorie Grădișteanu	holtei vădu- vă vădu- vă	30 80 35	—	— —	fierar	1
96	Petre Gheorghiu Stanca soția sa Teodor Marica Elisaveta Frusina Stancu brat Petre	sîrb	îns. holtei	45 28 5 7 2 1 23	Arendaș acestei moșii —	— —	Cu negoțul —	— —
								296

Adică nouăzeci și șase familii, două sute nouăzeci și șase pogoane, nouăsprezece capre, una sută treizeci și nouă rîmători, trei stupi, două mii patruzeci pruni, doi duzi

Subocîrmuitor,

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
—	4	10	5	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—
—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	19	177	96	96	50	139	—	—	—	3	2040	2	—	17

cai, una sută șaptezeci și șapte boi, nouăzeci și șase vaci, nouăzeci și șase oi, cincizeci și șaptezece meri, peri și alte.

Mihai Micescu

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătoriți	Vîrsta	Biru	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrate	Betșug	Cai	Boi	Vaci
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Nicolaie Lungu	rom.	îns.	40	bir	clăcaș	plugar					
	Maria soția sa			35				2				
	Pătru			8				1	—	—	2	1
	Maria			5								
	Ioana			4								
2	Ion Țiroiu	rom.		30	bir	cl.	pl.					
	Ilinca soția sa			25				2				
	Ion			2				1	—	—	2	1
	Dumitru			1/2								
	Ioana muma lui Ion		vă-duvă	60								
3	Nedelcu Țîroiu	rom.	îns.	70	bir	cl.	pl.					
	Voica soția sa			60				2	—	—	2	
								2				
4	Stanca	rom.	vă-duvă	50	bir	cl.	pl.					
	Ion			15				1/2	—	—	—	
	Moise							1/2	Proști			
5	Dumitru sin Nedelcu	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.					
	Stanca soția lui			30				2	—	—	2	
	Ion			2				1				
6	Niță Predescu	rom.	îns.	75	bir	cl.	pl.					
	Safta soția lui			40				2	Cu o coastă ruptă de 4 ani din trîntitură de cal	—	2	
7	Gheorghe Oncioiu		văduv	90	bir	cl.	pl.		prost	—	—	
	Ion			40				1				
	Voica			30				1				
	Maria			20								
8	Ivașcu sin Gheorghe	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.		—	—	2	
	Safta soția sa			35				1				
	Ion			1				1				
	Ana			6								
	Ioana cumnata lui Ivașcu			15								

Pogoane lucrate	
8	
2 1	
2 1	
2 2	
/2 /2	
2 1	

Catagrafii pe 1838, fila Nr. 49 V—54.

Beteşug	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rimători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	2	—	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—
Proşti	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	30	—	—	—
Cu o coastă ruptă de 4 ani din trîntitură de cal	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	50	—	—	—
prost	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—

Nr. crt.	Numele	Neamul	Căsătoriți	Vîrsta	Biru	Proprietar sau clăcaș	Meșteșugul	Pogoane lucrate	Beteșug	Cai	Boi	Vaci	Oi	Capre	Rîmători	Bivoli	Măgari	Catîri	Stupi	Pruni	Duzi	Vie	Pomet
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1	Nicolaie Lungu	rom.	îns.	40	bir	clăcaș	plugar		—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Maria soția sa			35																			
	Pătru			8				2															
	Maria			5				1															
	Ioana			4																			
2	Ion Țiroiu	rom.		30	bir	cl.	pl.		—	—	2	1	—	2	—	—	—	—	—	30	—	—	—
	Ilinca soția sa			25																			
	Ion			2				2															
	Dumitru			1/2				1															
	Ioana muma lui Ion		vă-duvă	60																			
3	Nedelcu Țiroiu	rom.	îns.	70	bir	cl.	pl.		—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—
	Voica soția sa			60				2															
4	Stanca	rom.	vă-duvă	50	bir	cl.	pl.		—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ion			15				1/2	Proști														
	Moise							1/2															
5	Dumitru sin Nedelcu	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.		—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	30	—	—	—
	Stanca soția lui			30				2															
	Ion			2				1															
6	Niță Predescu	rom.	îns.	75	bir	cl.	pl.		Cu o coastă ruptă de 4 ani din trîntitură de cal	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	50	—	—	—
	Safta soția lui			40				2															
7	Gheorghe Oncioiu		văduv	90	bir	cl.	pl.		prost	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ion			40				1															
	Voica			30				1															
	Maria			20																			
8	Ivașcu sin Gheorghe	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.		—	—	2	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
	Safta soția sa			35				1															
	Ion			1				1															
	Ana			6																			
	Ioana cumnata lui Ivașcu			15																			

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
9	Grigore Predescu Rada soția sa Ion Neculaie Maria	rom.	îns.	80 60 13 10 8	bir	cl.	pl.	2 1	2 coaste rupte	—	—
10	Gheorghe Chițoiu Dumitra soția sa Rada Ana	rom.	îns.	60 50 12 10	bir	cl.	pl.	1 1	—	—	
11	Matei sin Săndulescu Stanca soția sa Ioana Stana muma lui Matei	rom.	îns.	30 22 5 90	bir	cl.	pl.	2 1	—	—	
12	Păun sin Diacon Stana soția sa Ion Joița	rom.	îns.	50 45 1/2 10	—	cl.	țîrcov-nic	2 1	—	—	
13	Dinu Bălășoiu Eva soția sa Vasile Moise Maria Rahira Constandina Ioana Gheorghe	rom.	îns.	65 50 10 7 12 5 4 8 2	bir	cl.	pl.	3	—	—	
14	Ion Bălășoiu Rahira soția sa Stanciu Maria	rom.	îns.	50 40 6 9	bir	cl.	pl.	1 1	Surpat de 9 ani	1	
15	Dumitru Simion Rada soția sa Safta Maria	rom.	îns.	80 60 7 4	bir	cl.	pl.	1	Cu trupul gangrenisit de 15 ani	—	
16	Ion Bîrlogu Constandina soția sa	rom.		40 35	bir	cl.	pl.	1 1	—	—	
17	Radu sin Mareș Ioana	rom.	văduv	80 20	bir	cl.	rotar	1	—	—	
18	Stoica Rotaru Stanca soția sa Neacșu brat Stanca	rom.	îns.	50 40 20	bir	cl.	rotar	1 1	—	—	

(continuare)

8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2 1	2 coaste rupte	—	—	2	5	3	3	—	—	—	—	60	—	—	—
1 1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
2 1	—	—	2	—	—	—	—	—	2	—	—	60	—	—	—
2 1	—	—	2	1	—	—	4	—	—	—	—	60	—	—	—
3	—	—	2	1	—	2	4	—	—	—	—	10	—	—	—
1 1	Surpat de 9 ani	1	2	—	—	—	2	—	—	—	—	10	—	—	—
1	Cu trupul gangrenisit de 15 ani	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—
1 1	—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	10	—	—	—
1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
9	Grigore Predescu	rom.	îns.	80	bir	cl.	pl.	
	Rada soția sa			60				
	Ion			13				2
	Neculaie			10				1
	Maria			8				
10	Gheorghe Chițoiu	rom.	îns.	60	bir	cl.	pl.	
	Dumitra soția sa			50				
	Rada			12				1
	Ana			10				1
11	Matei sin Săndulescu	rom.	îns.	30	bir	cl.	pl.	
	Stanca soția sa			22				
	Ioana			5				2
	Stana muma lui Matei			90				1
12	Păun sin Diacon	rom.	îns.	50	—	cl.	țîrcov-nic	
	Stana soția sa			45				2
	Ion			1/2				1
	Joița			10				
13	Dinu Bălășoiu	rom.	îns.	65	bir	cl.	pl.	
	Eva soția sa			50				3
	Vasile			10				
	Moise			7				
	Maria			12				
	Rahira			5				
	Constandina			4				
	Ioana			8				
	Gheorghe			2				
14	Ion Bălășoiu	rom.	îns.	50	bir	cl.	pl.	1
	Rahira soția sa			40				1
	Stanciu			6				
	Maria			9				
15	Dumitru Simion	rom.	îns.	80	bir	cl.	pl.	1
	Rada soția sa			60				
	Safta			7				
	Maria			4				
16	Ion Bîrlogu	rom.		40	bir	cl.	pl.	1
	Constandina soția sa			35				1
17	Radu sin Mareș	rom.	văduv	80	bir	cl.	rotar	1
	Ioana			20				
18	Stoica Rotaru	rom.	îns.	50	bir	cl.	rotar	1
	Stanca soția sa			40				1
	Neacșu brat Stanca			20				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
2 coaste rupte	—	—	2	5	3	3	—	—	—	—	60	—	—	—
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	2	—	—	60	—	—	—
—	—	2	1	—	—	4	—	—	—	—	60	—	—	—
—	—	2	1	—	2	4	—	—	—	—	10	—	—	—
Surpat de 9 ani	1	2	—	—	—	2	—	—	—	—	10	—	—	—
Cu trupul gangrenisit de 15 ani	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	10	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	50	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
19	Albu Rotaru Ana soția sa	rom.	îns.	40 35	bir	cl.			Prost din naștere		
20	Popa Dimitrie Joița soția sa Ilenca Gheorghe	rom.	îns.	30 25 3 2			preot în slujbă				
21	Ene Bălășoiu Maria soția sa Dumitru Radu Ion Samoilă Stanca Rada	rom.	îns.	40 35 9 8 4 3 1/2 7	bir	cl.	pl.		—	2	2
22	Ion Ciubuc Maria soția sa Neagoe Dumitru Safta	rom.	îns.	40 35 5 3 4	bir	—	pl	1	—	—	—
23	Tudor Mărgărit Neacșa soția sa Ion Matei Voica Zamfira Maria	rom.	îns.	60 50 15 3 12 7 5	bir	cl.	pl.	2 1	—	1	2
24	Dinu Mărgărit Maria soția sa Dumitru Radu Bălașa	rom.	îns.	50 45 12 3 14	bir	cl.	pl.	2	O mînă damblagită de 9 ani	2	2
25	Ion sin Radu Maria soția sa Elena	rom.	îns.	25 20 2	bir	cl.	pl.	2 1	—	—	2
26	Oprea Cîrstescu Maria soția sa	rom.	îns.	30 25	bir	cl.	pl.	2 1	Cu o mînă împușcată și surpat	1	
27	Stan sin Zaharia Anghelina soția sa Nedelea Stan	rom.	îns.	60 50 10 5	bir	cl.	pl.	2 1	—	—	

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
Prost din naştere														
—	2	2	1	20	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	2	1	—	—	1	—	—	—	—	100	—	—	—
O mînă damblagită de 9 ani	2	2	1	5	5	4	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Cu o mînă împuşcată şi surpat	1	2	1	—	—	4	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
19	Albu Rotaru	rom.	âns.	40	bir	cl.		
	Ana soția sa			35				
20	Popa Dimitrie	rom.	âns.	30				
	Joița soția sa			25			preot în slujbă	
	Ilenca			3				3
	Gheorghe			2				3
21	Ene Bălășoiu	rom.	âns.	40	bir	cl.	pl.	
	Maria soția sa			35				
	Dumitru			9				1
	Radu			8				2
	Ion			4				
	Samoilă			3				
	Stanca			1/2				
	Rada			7				
22	Ion Ciubuc	rom.	âns.	40	bir	—	pl	
	Maria soția sa			35				1
	Neagoe			5				
	Dumitru			3				
	Safta			4				
23	Tudor Mărgărit	rom.	âns.	60	bir	cl.	pl.	
	Neacșa soția sa			50				2
	Ion			15				1
	Matei			3				
	Voica			12				
	Zamfira			7				
	Maria			5				
24	Dinu Mărgărit	rom.	âns.	50	bir	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			45				
	Dumitru			12				
	Radu			3				
	Bălașa			14				
25	Ion sin Radu	rom.	âns.	25	bir	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			20				1
	Elena			2				
26	Oprea Cîrstescu	rom.	âns.	30	bir	cl.	pl.	2
	Maria soția sa			25				1
27	Stan sin Zaharia	rom.	âns.	60	bir	cl.	pl.	2
	Anghelina soția sa			50				1
	Nedelea			10				
	Stan			5				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
Prost din naștere														
—	2	2	1	20	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	2	1	—	—	1	—	—	—	—	100	—	—	—
O mînă damblagită de 9 ani	2	2	1	5	5	4	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Cu o mînă împușcată și surpat	1	2	1	—	—	4	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
28	Micuș	rom.	îns.	70	bir	cl.	pl.				
	Ioana soția sa			50				2			
	Stoica			10				1			
	Gheorghe			8							
	Bălașa			15					—	—	
	Ana			7							
29	Radu Zaharia	rom.	îns.	70	bir	cl.	pl.				
	Maria soția sa			60				1			
	Gheorghe			7				1			
	Tudor			4					—		1
30	Cîrstea Zaharia	rom.	îns.	30	bir	cl.	pl.				
	Maria soția sa			29				1			
	Dumitru			2				1	Cu un ochi stricat de un neg de 7 ani		—
	Maria			1							
31	Moga	rom.	îns.	40	bir	cl.	pl.				
	Ion			20				1			
	Neculaie			7				1	—		1
	Safta			16							
	Rada			11							
32	Cîrstea sin Mihăilă	rom.	îns.	50	bir	cl.	pl.				
	Joița soția sa			49				1	—		1
33	Andrei sin Diicu	rom.	îns.	45	bir	cl.	pl.				
	Ioana soția sa			40				1	—		—
	Ion			13				1			
	Stancu			12							
	Ilie			2							
	Irimia			3							
	Maria			10							
	Floarea			8							
34	Androne al Babii	rom.	îns.	30	bir	cl.	pl.				
	Maria soția sa			25				1	—		—
	Nedelcu			5				1			
35	Cîrstea Dragomir	rom.	îns.	50	bir	cl.	pl.				
	Bălașa soția sa			40				1	Smintit din lingoare		—
	Dumitra			18							
	Ioana			16							
	Maria			6							
	Ecaterina			4							
36	Ion sin Minea	rom.	îns.	50	bir	—	pl.				
	Maria soția sa			45				2	—	—	
	Cîrstea			5				1			
	Maria			6							

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	2	1	—	—	4	—	—	—	—	—	60	—	—
—	1	1	2	—	4	4	—	—	—	—	—	40	—	—
Cu un ochi stricat de un neg de 7 ani	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	2	—	—	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—
—	1	2	1	—	—	2	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	60	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	30	—	—	—
Smintit din lingoare	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	50	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7	8
28	Micuș	rom.	âns.	70	bir	cl.	pl.	
	Ioana soția sa			50				2
	Stoica			10				1
	Gheorghe			8				
	Bălașa			15				
	Ana			7				
29	Radu Zaharia	rom.	âns.	70	bir	cl.	pl.	
	Maria soția sa			60				1
	Gheorghe			7				1
	Tudor			4				
30	Cîrstea Zaharia	rom.	âns.	30	bir	cl.	pl.	
	Maria soția sa			29				1
	Dumitru			2				1
	Maria			1				
31	Moga	rom.	âns.	40	bir	cl.	pl.	
	Ion			20				1
	Neculaie			7				1
	Safta			16				
	Rada			11				
32	Cîrstea sin Mihăilă	rom.	âns.	50	bir	cl.	pl.	1
	Joița soția sa			49				1
33	Andrei sin Diicu	rom.	âns.	45	bir	cl.	pl.	1
	Ioana soția sa			40				1
	Ion			13				
	Stancu			12				
	Ilie			2				
	Irimia			3				
	Maria			10				
	Floarea			8				
34	Androne al Babii	rom.	âns.	30	bir	cl.	pl.	1
	Maria soția sa			25				1
	Nedelcu			5				
35	Cîrstea Dragomir	rom.	âns.	50	bir	cl.	pl.	1
	Bălașa soția sa			40				
	Dumitra			18				
	Ioana			16				
	Maria			6				
	Ecaterina			4				
36	Ion sin Minea	rom.	âns.	50	bir	—	pl.	2
	Maria soția sa			45				1
	Cîrstea			5				
	Maria			6				

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	—	2	1	—	—	4	—	—	—	—	—	60	—	—
—	1	1	2	—	4	4	—	—	—	—	—	40	—	—
Cu un ochi stricat de un neg de 7 ani	—	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	2	—	—	—	—	1	—	—	—	—	20	—	—
—	1	2	1	—	—	2	—	—	—	—	20	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	60	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	30	—	—	—
Smintit din lingoare	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—
—	—	2	1	—	—	2	—	—	—	—	50	—	—	—

0	1	2	3	4	5	6	7
37	Oprea sin Minea Paraschiva soția sa	rom.	îns.	40 30	bir	cl.	pl.
38	Simion Neculaie Neacșa soția sa Păun Safta	rom.	îns.	60 50 10 7	bir	Pe proprietatea sa.	
39	Sora nevasta Stanca Ioana Ana	rom.	văduvă	50 30 25 10			

Adică 39 familii, nouăzeci și unu pogoane arătură; fînețe, unsprezece cai, cincizeci una mie patrusprezece pruni și unsprezece meri, peri, nuci și altele.

Concluzii

Catagrafia anului 1838, a satelor Retevoiești — Gănești cu 2 cazuri de infirmitate, care nu se aflau în evidența la vreun medic arată starea de înapoiere în care era ținut satul. Venitul pe care îl realizau clăcașii din puținele pogoane pe care le lucrau deabia le ajungea să-și plătească birul. Care dintre clăcași cunoștea meseria de olar, rotar sau dogar mai scotea cîte un mic venit pe lîngă cel de pe pămînt, muncit. Dar aceștia erau puțini față de majoritatea sătenilor. Ca și poată trăi împreună cu familiile destul de împovărate, sătenii mai făceau și alte munci: tors, țesut, cultivarea cînepii etc.

Numele locuitorilor

După cum se constată dintr-o listă veche [1] și din catagrafia anului lui 1838, încă de pe la 1800, numele majorității familiilor erau constituite încît descendenții de astăzi își pot recunoaște cu ușurință pe strămoșii lor, care erau: Cazan, Căvescu, Strîmboiu, Negrea, Bărbulescu, Adam, Cismaru, Retivoi, Berbecaru, Tolbaru, Țîroiu, Codreanu etc.

Unele nume sînt menționate în felul următor: Adam sin Adam, Constantin sin Nițu, Safta lui Ion, Vasile, Stan; etc.; altele sînt com-

[1] Listă păstrată de Gh. Bărbuceanu (Ret. și Catagrafia fila 39 V-49, satul Retevoiești) Plasa Rîurile jud. Mușcel.

9	10	11
—	1	1
—	—	2
Proaste din naștere.		
—	11	57

șapte boi, douăzeci
Subocîrmuitor Mihai

GENE
(ve

Barbu
Ion ● 1818
Gheorghe ●
Nicolae căsăt. cu Ve ●
Gheorghe chirurgul popular ●
Nicolae ●
Gheorghe ●

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	54	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Proaste din naștere.														
—	11	57	29	30	16	45	—	—	—	—	1014	—	—	11

șapte boi, douăzeci și nouă vaci, treizeci oi, șaisprezece capre, patruzeci și cinci rîmători, Subocîrmuitor Mihai Micescu

GENEALOGIA FAMILIEI BĂRBUCEANU
(venit înainte de 1800 de la Rășinari)

Barbu	Bărbucă		Bărbuceanu
Ion ● 1818			Samoilă ● 1775
Gheorghe ●	Samoilă ●	Ana ●	Maria ●
Nicolae căsăt. cu Veta ●	Ion ●		Vasile ●
Gheorghe chirurgul popular ●	Vasile birjar ●	Toma ●	Zinca ● Ileana ●
Nicolae ●	Mihai ●		Ion ●
Gheorghe ●	Nicolae ●	Maria ●	Vasile ●

0	1	2	3	4	5	6	7	8
37	Oprea sin Minea Paraschiva soția sa	rom.	îns.	40 30	bir	cl.	pl.	
38	Simion Neculaie Neacșa soția sa Păun Safta	rom.	îns.	60 50 10 7	bir	Pe proprietatea sa.		
39	Sora nevasta Stanca Ioana Ana	rom.	văduvă	50 30 25 10				
								91

Adică 39 famili, nouăzeci și unu pogoane arătură; fînețe, unsprezece cai, cincizeci una mie patrusprezece pruni și unsprezece meri, peri, nuci și altele.

Concluzii

Catagrafia anului 1838, a satelor Retevoiești — Gănești cu 3 cazuri de infirmitate, care nu se aflau în evidența la vreun medic, arată starea de înapoiere în care era ținut satul. Venitul pe care îl realizau clăcașii din puținele pogoane pe care le lucrau deabia le ajungea să-și plătească birul. Care dintre clăcași cunoștea meseria de olar, rotar sau dogar mai scotea cîte un mic venit pe lîngă cel de pe pămîntul muncit. Dar aceștia erau puțini față de majoritatea sătenilor. Ca să poată trăi împreună cu familiile destul de împovărate, sătenii mai făceau și alte munci: tors, țesut, cultivarea cînepii etc.

Numele locuitorilor

După cum se constată dintr-o listă veche [1] și din catagrafia anului 1838, încă de pe la 1800, numele majorității familiilor erau constituite încît descendenții de astăzi își pot recunoaște cu ușurință pe strămoșii lor, care erau: Cazan, Căvescu, Strîmboiu, Negrea, Bărbulescu, Adam, Cismaru, Retivoi, Berbecaru, Tolbaru, Țîroiu, Codreanu etc.

Unele nume sînt menționate în felul următor: Adam sin Adam, Constantin sin Nițu, Safta lui Ion, Vasile, Stan; etc.; altele sînt con-

[1] Listă păstrată de Gh. Bărbuceanu (Ret. și Catagrafia fila 39 V-49, satul Retevoiești) Plasa Rîurile jud. Mușcel.

(continuare)

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	54	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Proaste din naștere.														
—	11	57	29	30	16	45	—	—	—	—	1014	—	—	11

șapte boi, douăzeci și nouă vaci, treizeci oi, șaisprezece capre, patruzeci și cinci rîmători.
Subocîrmuitor Mihai Micescu

GENEALOGIA FAMILIEI BĂRBUCEANU
(venit înainte de 1800 de la Rășinari)

Barbu	Bărbucă		Bărbuceanu
Ion ● 1818			Samoilă ● 1775
Gheorghe ●	Samoilă ●	Ana ●	Maria ●
Nicolae căsăt. cu Veta ●	Ion ●		Vasile ●
Gheorghe chirurgul popular ●	Vasile birjar ●	Toma ●	Zinca ● Ileana ●
Nicolae ●	Mihai ●		Ion ●
Gheorghe ●	Nicolae ●	Maria ●	Vasile ●

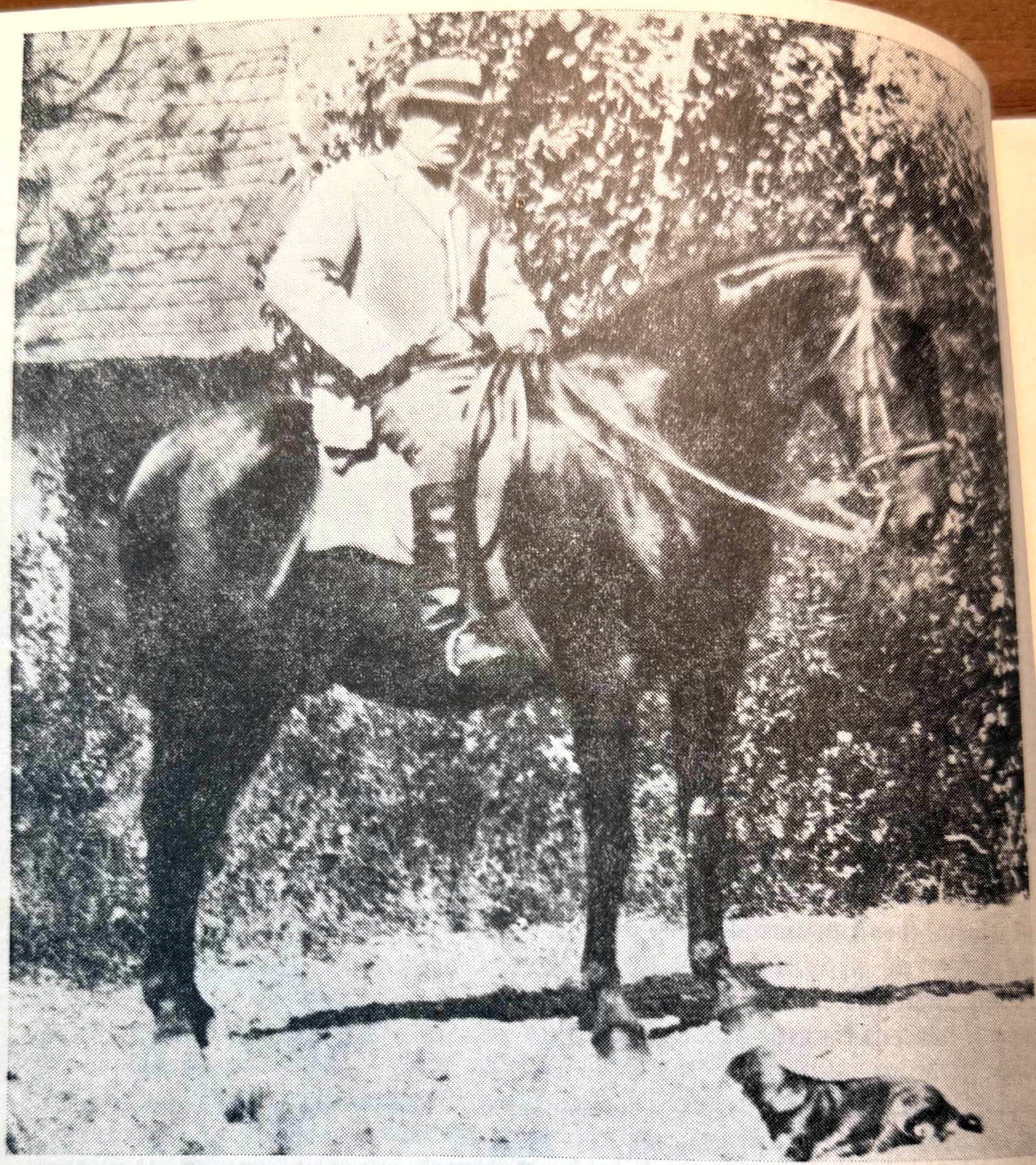

Nicolae Bărbuceanu, tatăl lui Gh. Bărbuceanu, călare pe cal, așa după cum se vede în fotografie, trecea regulat peste munți, mergînd la Rășinari. El făcea legătura între Ardeal și Țara Românească.

Barbu-Bărbucă-Bărbuceanu, strămoșul din genealogia de mai sus, de fel din Rășinarii Sibiului s-a stabilit în Retevoiești înainte de 1800, împreună cu alți români de peste munți. Unitatea în care își făcea serviciul militar l-a trimis la Buda-Pesta, unde a învățat cum să vindece fracturile la oameni și la animale. Din cauza legislației medievale și răscoalelor și-a luat pe cei doi feciori Ion și Samoilă refugiindu-se în Retevoiești. După moartea lui s-a transmis urmașilor săi meșteșugul de a vindeca fracturile osoase, pînă la a patra generație, cînd Gheorghe Bărbuceanu, unul dintre strănepoți a devenit un adevărat chirurg popular, despre care s-a dus vestea peste tot ținutul. Încălecînd pe calul lui bălan se ducea în grabă ori unde era chemat, chiar și peste munți la rudele îndepărtate. Așa se explică faptul că un mare număr dintre cei vindecați de el, au venit de la mari depărtări să-l conducă la mormînt, la sfîrșitul vieții.

semnate după meseria capului de familie: Ene Olarul, etc.; sau după localitatea de unde au venit: Ion Ungureanu etc.

Populația

Catagrafia anului 1838 arată că din 96 familii cu 458 suflete, 38 cu mențiunea de „ungureni", pe cînd în satele vecine Gănești și Pădurețu (luate împreună), din 39 familii cu 163 suflete nu este consemnat niciun „ungurean".

Demografia satului Retevoiești între 1800—1820 era de 49 locuitori [1].

în 1835 era de 71 așezări omenești [2] iar

în anul 1838 era de 96 familii și 458 ((223 b)(235 f) suflete[3]

Demografia satelor Gănești și Pădurețu în anul 1838 era de 39 familii și 163 (74 b) (89 f) suflete [4]

Demografia satului Retevoiești în 1860 era de 132 locuitori [5] Demografia satelor Retevoești și Gănești în anul 1861 era de 170 de case și 175 de familii [6]; în 1865 era de 170 case și 175 de familii [7]; în anul 1909 era de 325 de familii și 1580 suflete [8]; în 1930 era de 1884 suflete (866 b) și 1018 f)[9]; iar în anul 1960 era de 2414 suflete (1138 b și 1276 f)[10].

În urma războaielor care au contribuit la scăderea populației, pe monumentele eroilor și pe tablourile aflate în bisericile respective se află scriși următorii ostași morți:

Retevoiești

Eroii morți în războiul din 1877 — 1878.

1. Adamescu M. Ion

Morți în răsboiul pentru întregirea neamului 1916 — 1918

1. Sîrbescu I. Ion [11]
2. Pătru I. St. Ion
3. Sîrba I. C-tin
4. Sîrba Ilie Nicolaie
5. Căvescu M. Ion
6. Cazan I. Ion
7. Păunescu C-tin
8. Fina N. Ion
9. Fina I. Ion
10. Bărbucescu Toma

[1] vezi p. 285.
[2] Giurescu C. C. Principatele Române, la începutul sec. XIX (Buc. 1957) p..
[3] Arh. St. Buc. Catagrafia 55/838 jud. Muscel, Plasa Rîurile, satul Retevoiești.
[4] Idem Catagrafia 55/838 jud. Muscel, Plasa Rîurile, satele Gănești și Pădurețu.
[5] B.A.R. C IV. 965 „Anunțătorul Român" din 28.XI.1859 nr. 95 p. 4 și nr. 96 din 2.XII.
[6] idem P. II 1944 „Indicele după județie a comunelor orășene și rurale din Muntenia. 1861.
[7] ibidem, P. II 1944 „Indicele comunelor României 1865".
[8] Anuar 1909 pag. 94 (Ad. casei bisericii) Arh. St. Buc.
[9] Direcția județeană de statistică din Municipiul Pitești.
[10]. Anuarul statistic al regiunii Pitești pe 1960 p. 28.
[11] Sîrbescu I. Ion a fost locotenent; la ceilalți nu sînt arătate gradele.

Nicolae Bărbuceanu, tatăl lui Gh. Bărbuceanu, călare pe cal, așa după cum se vede în fotografie, trecea regulat peste munți, mergînd la Rășinari. El făcea legătura între Ardeal și Țara Românească.

Barbu-Bărbucă-Bărbuceanu, strămoșul din genealogia de mai sus, de fel din Rășinarii Sibiului s-a stabilit în Retevoiești înainte de 1800, împreună cu alți români de peste munți. Unitatea în care își făcea serviciul militar l-a trimis la Buda-Pesta, unde a învățat cum să vindece fracturile la oameni și la animale. Din cauza legislației medievale și răscoalelor și-a luat pe cei doi feciori Ion și Samoilă refugiindu-se în Retevoiești. După moartea lui s-a transmis urmașilor săi meșteșugul de a vindeca fracturile osoase, pînă la a patra generație, cînd Gheorghe Bărbuceanu, unul dintre strănepoți a devenit un adevărat chirurg popular, despre care s-a dus vestea peste tot ținutul. Încălecînd pe calul lui bălan se ducea în grabă ori unde era chemat, chiar și peste munți la rudele îndepărtate. Așa se explică faptul că un mare număr dintre cei vindecați de el, au venit de la mari depărtări să-l conducă la mormînt, la sfîrșitul vieții.

semnate după meseria capului de familie: Ene Olarul, etc.; sau după localitatea de unde au venit: Ion Ungureanu etc.

Populația

Catagrafia anului 1838 arată că din 96 familii cu 458 suflete, 38 cu mențiunea de „ungureni", pe cînd în satele vecine Gănești și Pădurețu (luate împreună), din 39 familii cu 163 suflete nu este consemnat niciun „ungurean".

Demografia satului Retevoiești între 1800—1820 era de 49 locuitori [1].

în 1835 era de 71 așezări omenești [2] iar

în anul 1838 era de 96 familii și 458 ((223 b)(235 f) suflete[3]

Demografia satelor Gănești și Pădurețu în anul 1838 era de 39 familii și 163 (74 b) (89 f) suflete [4]

Demografia satului Retevoiești în 1860 era de 132 locuitori [5] Demografia satelor Retevoești și Gănești în anul 1861 era de 170 de case și 175 de familii [6]; în 1865 era de 170 case și 175 de familii [7]; în anul 1909 era de 325 de familii și 1580 suflete [8]; în 1930 era de 1884 suflete (866 b) și 1018 f)[9]; iar în anul 1960 era de 2414 suflete (1138 b și 1276 f)[10].

În urma războaielor care au contribuit la scăderea populației, pe monumentele eroilor și pe tablourile aflate în bisericile respective se află scrișii și următorii ostași morți:

Retevoiești

Eroii morți în războiul din 1877 — 1878.

1. Adamescu M. Ion

Morți în răsboiul pentru întregirea neamului 1916 — 1918

1. Sîrbescu I. Ion [11]
2. Pătru I. St. Ion
3. Sîrba I. C-tin
4. Sîrba Ilie Nicolaie
5. Căvescu M. Ion
6. Cazan I. Ion
7. Păunescu C-tin
8. Fina N. Ion
9. Fina I. Ion
10. Bărbucescu Toma

[1] vezi p. 285.
[2] Giurescu C. C. Principatele Române, la începutul sec. XIX (Buc. 1957) p . .
[3] Arh. St. Buc. Catagrafia 55/838 jud. Muscel, Plasa Rîurile, satul Retevoiești.
[4] Idem Catagrafia 55/838 jud. Muscel, Plasa Rîurile, satele Gănești și Pădurețu.
[5] B.A.R. C IV. 965 „Anunțătorul Român" din 28.XI.1859 nr. 95 p. 4 și nr. 96 din 2.XII.
[6] idem P. II 1944 „Indicele după județie a comunelor orășene și rurale din Muntenia. 1861.
[7] ibidem, P. II 1944 „Indicele comunelor României 1865".
[8] Anuar 1909 pag. 94 (Ad. casei bisericii) Arh. St. Buc.
[9] Direcția județeană de statistică din Municipiul Pitești.
[10]. Anuarul statistic al regiunii Pitești pe 1960 p. 28.
[11] Sîrbescu I. Ion a fost locotenent; la ceilalți nu sînt arătate gradele.

11. Fianu Emilian
12. Predoiu N. Nicolaie
13. Tutan N. Gheorghe
14. Achimoiu D. Ion
15. Mituleci B. Nicolae
16. Mituleci B. Gheorghe
17. Mituleci Gh. Gheorghe
18. Mituleci Gh. Nicolae
19. Cîrstoiu N. Ion
20. Negru N. Gheorghe
21. Căldăraru I. Busuioc
22. Căldăraru Ion
23. Cîrstoiu N. Gheorghe
24. Mihăescu B. Gheorghe
25. Cîrstoiu G. Gheorghe
26. Bucurescu I. Ion
27. Libianu D. Ion
28. Predoiu C. Ion
29. Nițulescu Vasile
30. Căldăraru Stan
31. Căvescu Ianoș
32. Mîndruță Ion
33. Ungureanu Gh. Nicolaie
34. Nedelcu Ion
35. Negru I.R. Nicolaie
36. Cazan Toma
37. Sîrba Ilie Moise

Morți în războiul 1941—1945

1. Căvescu Ilie Ion
2. Pătru Sf. Ion
3. Păuna I. Gheorghe
4. Sîrba V. Ion
5. Cismaru V. Ion
6. Sîrba C. Moise
7. Gheorhge A. Ion
8. Nițulescu If. Traian
9. Oncescu I. Ion
10. Nițulescu B. Bucur
11. Bălășoiu Gheorghe
12. Oancea N. D-tru
13. Căvescu C. Ion
14. Donoiu V. Vasile
15. Donoiu I. Ion
16. Țîroiu I. Ion
17. Cismaru N. D-tru
18. Fieraru N. Ion
19. Racoviță N. Iosif
20. Mituleci D. Iosif
21. Negru N. Gheorghe
22. Adam D. Vasile
23. Ghică Gh. Vasile
24. Fianu E. Ion
25. Libianu I. Ion
26. Predoiu C. Gheorghe
27. Popescu I. Gheorghe
28. Pătru Gh. Ion
29. Meliția Marin
30. Căvescu P. I. Ion
31. Marinca A. Ion
32. Cismaru N. I. Ion
33. Safta Gh. Traian
34. Matei N. Moise
35. Sîrba M. Ion

Gănești

Eroii morți în războiul 1916 — 1918

1. Adreescu Ion locotenent
2. Georgescu Ion locotenent
3. Mărgărit Gheorghe sergent
4. Țăroiu Nicolae sergent
5. Țăroiu Dumitru soldat
6. Bîrlog Ion soldat
7. Bîrlog Ion soldat
8. Grigorescu Grigore soldat
9. Păunescu Marin soldat
10. Zaharia Gheorghe soldat
11. Sandu Nicolaie soldat
12. Andrei Nicolaie soldat

13. Andreescu Traian
14. Tudor Gheorghe s

1. Mărgărit I. Nicola
2. Tudor N. Gheorgh
3. Andrei N. Vasile
4. Ogoreanu U. Vasi
5. Mărgărit N. Stefa
6. Andrei C. Constan
7. Bîrlog I. Ion sold
8. Păduraru V. Vasi

Trăsături

Arenda moșiei R
— 1833 de 6000 — 7
Arion era de 3500 —
În anul 1838 exi
zeci și șase pogoane,
nouăzeci și șase vaci
treizeci și nouă rîmăt
șaptesprezece meri,
Plăteau bir 81 ca
daș, 1 militar, 1 ț
Existau următo
și 2 fierari.

Starea să

Sufereau: 3 surd
1 caz mîini crăpat
6 — 9 ani, un locuit
Au ajuns pînă la

Satele Gă

39 de familii
cai, 57 boi, 29 vaci, 3
peri și nuci și altele.
și 1 preot. Existau

[1] Ioan C. Filitti. Are
115—187.
[2] Catagrafia 55/1838
Arh. St. Buc.

13. Andreescu Traian soldat
14. Tudor Gheorghe soldat
15. Bălășoiu Ion soldat
16. Georgescu Nicolae soldat

Războiul din 1941—1945

1. Mărgărit I. Nicolae sublocotenent
2. Tudor N. Gheorghe sergent major
3. Andrei N. Vasile soldat
4. Ogoreanu U. Vasile soldat
5. Mărgărit N. Stefan soldat
6. Andrei C. Constantin soldat
7. Bîrlog I. Ion soldat
8. Păduraru V. Vasile soldat
9. Mărgărit N. Stefan soldat
10. Enescu Gh. Vasile soldat
11. Tudor Gh. Ion soldat
12. Vlad Nicolae soldat
13. Radu Gheorghe soldat
14. Grasanu Ion soldat
15. Popescu I. Gheorghe (Trifon) soldat

Trăsături economice, sănătatea

Arenda moșiei Retevoiești a Marghioalei Drugănescu era în 1830—1833 de 6000 — 7500; iar moșia Gănești (Pigoiu a lui Costache Arion era de 3500 — 3800.[1]

În anul 1838 existau în Retevoiești 96 de familii, două sute nouăzeci și șase pogoane, nouăsprezece cai, una sută șaptezeci și șapte boi, nouăzeci și șase vaci, nouăzeci și șase oi, cincizeci capre, una sută treizeci și nouă rîmători, trei stupi, două mii patruzeci pruni, doi duzi și șaptesprezece meri, peri și altele.

Plăteau bir 81 capi de familie și erau scutiți 15 (2 țîrcovnici, 1 arendaș, 1 militar, 1 țigan, 7 văduve și 3 ertați (în vîrstă).

Existau următorii meseriași: 3 dogari, 1 morar, 4 rotari, 20 olari și 2 fierari.

Starea sănătății

Sufereau: 3 surdo-muți, 5 surpați, 6 proști din naștere, 1 epileptic, 1 caz mîini crăpate de pecingine, 2 cazuri de dambla la copii între 6 — 9 ani, un locuitor cu mîna stricată, unul cu gura ruptă de mic.

Au ajuns pînă la vîrsta de 80 de ani, 1 bărbat și 3 femei[2].

Satele Gănești-Pădurețu

39 de familii munciau pe 91 de pogoane arătură și fînețe, 11 cai, 57 boi, 29 vaci, 30 de oi, 12 capre, 45 rîmători, 1014 pruni, 11 meri, peri și nuci și altele. Păltiau bir 37 de familii și erau scutiți 2 (1 văduvă și 1 preot. Existau 2 meseriași rotari.

[1] Ioan C. Filitti. Arenda moșiilor în Muntenia la 1830 și 1833 p. 22—23. B.A.R. I 115—187.

[2] Catagrafia 55/1838 a jud. Muscel, plasa Rîurile, satul Retevoiești, fila 39 V—49. Arh. St. Buc.

11. Fianu Emilian
12. Predoiu N. Nicolaie
13. Tutan N. Gheorghe
14. Achimoiu D. Ion
15. Mituleci B. Nicolae
16. Mituleci B. Gheorghe
17. Mituleci Gh. Gheorghe
18. Mituleci Gh. Nicolae
19. Cîrstoiu N. Ion
20. Negru N. Gheorghe
21. Căldăraru I. Busuioc
22. Căldăraru Ion
23. Cîrstoiu N. Gheorghe
24. Mihăescu B. Gheorghe
25. Cîrstoiu G. Gheorghe
26. Bucurescu I. Ion
27. Libianu D. Ion
28. Predoiu C. Ion
29. Nițulescu Vasile
30. Căldăraru Stan
31. Căvescu Ianoș
32. Mîndruță Ion
33. Ungureanu Gh. Nicolaie
34. Nedelcu Ion
35. Negru I.R. Nicolaie
36. Cazan Toma
37. Sîrba Ilie Moise

Morți în războiul 1941—1945

1. Căvescu Ilie Ion
2. Pătru Sf. Ion
3. Păuna I. Gheorghe
4. Sîrba V. Ion
5. Cismaru V. Ion
6. Sîrba C. Moise
7. Gheorhge A. Ion
8. Nițulescu If. Traian
9. Oncescu I. Ion
10. Nițulescu B. Bucur
11. Bălășoiu Gheorghe
12. Oancea N. D-tru
13. Căvescu C. Ion
14. Donoiu V. Vasile
15. Donoiu I. Ion
16. Țîroiu I. Ion
17. Cismaru N. D-tru
18. Fieraru N. Ion
19. Racoviță N. Iosif
20. Mituleci D. Iosif
21. Negru N. Gheorghe
22. Adam D. Vasile
23. Ghică Gh. Vasile
24. Fianu E. Ion
25. Libianu I. Ion
26. Predoiu C. Gheorghe
27. Popescu I. Gheorghe
28. Pătru Gh. Ion
29. Meliția Marin
30. Căvescu P. I. Ion
31. Marinca A. Ion
32. Cismaru N. I. Ion
33. Safta Gh. Traian
34. Matei N. Moise
35. Sîrba M. Ion

Gănești

Eroii morți în războiul 1916 — 1918

1. Adreescu Ion locotenent
2. Georgescu Ion locotenent
3. Mărgărit Gheorghe sergent
4. Țăroiu Nicolae sergent
5. Țăroiu Dumitru soldat
6. Bîrlog Ion soldat
7. Bîrlog Ion soldat
8. Grigorescu Grigore soldat
9. Păunescu Marin soldat
10. Zaharia Gheorghe soldat
11. Sandu Nicolaie soldat
12. Andrei Nicolaie soldat

13. Andreescu Traian soldat
14. Tudor Gheorghe soldat
15. Bălășoiu Ion soldat
16. Georgescu Nicolae soldat

Războiul din 1941—1945

1. Mărgărit I. Nicolae sublocotenent
2. Tudor N. Gheorghe sergent major
3. Andrei N. Vasile soldat
4. Ogoreanu U. Vasile soldat
5. Mărgărit N. Stefan soldat
6. Andrei C. Constantin soldat
7. Bîrlog I. Ion soldat
8. Păduraru V. Vasile soldat
9. Mărgărit N. Stefan soldat
10. Enescu Gh. Vasile soldat
11. Tudor Gh. Ion soldat
12. Vlad Nicolae soldat
13. Radu Gheorghe soldat
14. Grasanu Ion soldat
15. Popescu I. Gheorghe (Trifon) soldat

Trăsături economice, sănătatea

Arenda moșiei Retevoiești a Marghioalei Drugănescu era în 1830—1833 de 6000 — 7500; iar moșia Gănești (Pigoiu a lui Costache Arion era de 3500 — 3800.[1]

În anul 1838 existau în Retevoiești 96 de familii, două sute nouăzeci și șase pogoane, nouăsprezece cai, una sută șaptezeci și șapte boi, nouăzeci și șase vaci, nouăzeci și șase oi, cincizeci capre, una sută treizeci și nouă rîmători, trei stupi, două mii patruzeci pruni, doi duzi și șaptesprezece meri, peri și altele.

Plăteau bir 81 capi de familie și erau scutiți 15 (2 țîrcovnici, 1 arendaș, 1 militar, 1 țigan, 7 văduve și 3 ertați (în vîrstă).

Existau următorii meseriași: 3 dogari, 1 morar, 4 rotari, 20 olari și 2 fierari.

Starea sănătății

Sufereau: 3 surdo-muți, 5 surpați, 6 proști din naștere, 1 epileptic, 1 caz mîini crăpate de pecingine, 2 cazuri de dambla la copii între 6 — 9 ani, un locuitor cu mîna stricată, unul cu gura ruptă de mic.

Au ajuns pînă la vîrsta de 80 de ani, 1 bărbat și 3 femei[2].

Satele Gănești-Pădurețu

39 de familii munciau pe 91 de pogoane arătură și fînețe, 11 cai, 57 boi, 29 vaci, 30 de oi, 12 capre, 45 rîmători, 1014 pruni, 11 meri, peri și nuci și altele. Păltiau bir 37 de familii și erau scutiți 2 (1 văduvă și 1 preot. Existau 2 meseriași rotari.

[1] Ioan C. Filitti. Arenda moșiilor în Muntenia la 1830 și 1833 p. 22—23. B.A.R. I 115—187.

[2] Catagrafia 55/1838 a jud. Muscel, plasa Rîurile, satul Retevoiești, fila 39 V—49. Arh. St. Buc.

Starea sănătății

Se aflau 3 cazuri cu coaste rupte, 8 proști din naștere, 1 caz cu trupul cangrenisit, 2 surpați (hernie), 1 caz de ochi stricat, 1 caz cu mîna betegită, un smintit din lingoare. [1]

Cum se prezenta starea economică în 1893 [2]

Locuitorii din satele Retevoiești și Gănești, în afară de agricultură, se mai ocupau și cu șițăria și olăria. Produsul muncii îl desfăceau la tîrgul săptămînal din Pitești. În special Gănești erau chirigii vestiți, străbătînd cu căruțele lor județele Vlașca și Teleorman. Ei negustoreau țuica și fructele de pe valea rîului Doamnei. În toată comuna existau pînă la 200 de stupi primitivi. Gîndacii de mătase se creșteau într-o măsură mică, producînd 50 kg de gogoși. Porumbul se cultiva pe 250 ha; iar prunele dădeau în medie pînă la 8000 dal. de țuică. Se creșteau boi, vaci, cai, porci, capre și oi. În jurul satului se aflau livezi cu pruni, iar în partea de est și vest erau pădurile supuse regimului silvic, în întindere de 500 ha cu principala esență compusă din fag, stejar și mesteacăn. Pe rîul Doamnei existau 2 mori și 2 ferăstraie. Locuitorii, foști clăcași, s-au împroprietărit pe fostele moșii ale d-lor Laptew și Păltineanu. Comuna număra 206 contribuabili și bugetul pe anul 1889—90 prezenta venituri în suma de 2528,99 lei și la cheltuieli 1930 lei, în care sumă intra și lei 115 pentru școală și 290 lei pentru cultură. Comuna dispunea de un fond de 800 lei la Casa de Depuneri.

Asociații economice

În anul 1904 s-a înființat în Retevoiești banca populară și societatea cooperativelor „Retevoiești-Muscel", după ce în prealabil, învățătorul Ion Bungescu a pregătit terenul timp îndelungat. [3] Inv. N. Adamescu a fost președintele acestor asociații pînă la moarte.

În 1912, cu ajutorul Casei Centrale s-a înființat obștea „Răscumpărarea", pentru cumpărarea de pămînt. Prin mijlocirea numitei obști de cumpărare, cu ajutorul Centralei, dat Băncii Retevoiești, s-a cumpărat moșia Retevoiești de la proprietarul Alexandru Carcalețeanu. Această moșie a intrat în proprietatea sătenilor realizîndu-se o împroprietărire mult mai însemnată ca cea de la 1864. Prin statutele acestei obști a fost numit președinte învățătorul N. M. Adamescu. [4]

„Desăvîrșit luptător pentru înălțarea școlii și prin ridicarea economică și culturală a săteanului pe atunci cînd fulgerele se abăteau

[1] idem Gănești-Pădureț, fila 49 V-54. Arh. St. Buc.
[2] C. Alessandrescu. Dicț. Geografic al jud. Muscel 1893. p. 308—309 B.A.R. II. 76535 și Marele Dicț. geografic al Rom. Vol. II 1902 p. 230—31.
[3] Anuarul Băncilor Populare din România. B.A.R. P II—I 11771.
[4] Omagiu învățătorilor pensionari din jud. Muscel, p. 40—41. Asociația înv. din jud. Muscel din 29 oct. 1933.

asupra capului aceluia care ar fi îndrăznit să pomenească măcar de bănci, cooperative, obști și asociații culturale, atunci cînd încă nu veniseră reformele mîntuitoare ale lui Haret banca și cooperativele din Retevoiești, unde Bungescu cu Adamescu erau sufletul, au luat ființă. [1]

În scrisorile sale către colegi, Bungescu își exprima durerea că nu poate reuși în chestiunile economice și sociale, pe care ar dori să le înfăptuiască fără întîrziere. [2]

Situația agrară

Moșie de dat în arendă (doc. din 1860)

Moșia Rătăvoiești din jud. Muscel pe rîul Doamnei a D-nei Zoe Grecov, născută Drugănescu, cu 132 locuitori, cîrciumă în drumul plaiului și moară pe zisul rău, se arendează de Sf. Gheorghe 1860. Doritorii se vor arăta la numita cocoană, în mahalaua și ulița Batiștei nr. 25.[3]

Locuitorii satului Retevoiești, clăcași pe fosta moșie a boierului Laptew, au fost împroprietăriți prin reforma agrară din 1864. [4]

Cu ajutorul obștei „Răscumpărarea", pentru cumpărare de pămînt înființată în 1912 și fiind susținută de Casa Centrală prin Banca Retevoiești, s-a putut cumpăra în 1922, de la colonelul Alexandru Carcaleșteanu moșia Retevoiești. Această moșie a intrat în proprietatea sătenilor realizîndu-se o adevărată împroprietărire. [5]

Prin reforma agrară din 1921 s-au expropriat 20 ha teren din moșia „Răzășească" de la 1864, proprietatea obștii moșnenilor Retevoiești, cu prețul de 640 lei la ha, pentru pășunea necesară comunei Retevoiești. [6]

S-a mai expropriat 120 ha teren din pădurea satului „Stroiasca" tot pentru pășune, cu prețul de 1100 lei ha. [7]

Cartea de hotărnicie a moșiei Gănești

Pe baza autorizației nr.7120 din 17 mai 1903, a tribunalului Muscel s-a făcut „Carte de hotărnicie" a moșiei Gănești situată în comuna Retevoiești, plasa Rîurile, jud. Muscel, proprietatea D-nea Ana Burchi de către inginerul hotarnic Ion Sc. Pascal. Iată istoricul acestei moșii: la 1733 moșia Gănești era a lui Preda Drugănescu. După moartea lui Preda Drugănescu la 1801, soția sa Sultana împarte averea între fiii săi, dînd moșia Gănești fiului său Grigore Drugănescu, care cumpărînd

[1] Revista „Prietenul nostru". Anul IV, nr. 11 iulie 1915, 29 oct. 1933 pag. 355

[2] Scrisori ale lui Ion Bungescu, către P. Stănescu din anul 1889 iunie 17 (Colecția autorului).

[3] B.A.R, P. IV 965. „Anunțătorul Român" din 28.XI.1859 nr. 95. p. 4 și nr. 96 din 2.XII.

[4] Marele Dicț. geografic Lahovari V al Rom. p. 230–31.

[5] Asociația învățătorilor din jud. Muscel „Omagiu învățătorilor pensionari din jud. Muscel – 29 oct. 1933.

[6] Arh. St. Buc. „Fondul reforma agrară din 1921", Muscel 126/1938–1939

[7] idem

Starea sănătății

Se aflau 3 cazuri cu coaste rupte, 8 proști din naștere, 1 caz cu trupul cangrenisit, 2 surpați (hernie), 1 caz de ochi stricat, 1 caz cu mîna betegită, un smintit din lingoare. [1]

Cum se prezenta starea economică în 1893 [2]

Locuitorii din satele Retevoiești și Gănești, în afară de agricultură, se mai ocupau și cu șițăria și olăria. Produsul muncii îl desfăceau la tîrgul săptămînal din Pitești. În special Gănești erau chirigii vestiți, străbătînd cu căruțele lor județele Vlașca și Teleorman. Ei negustoreau țuica și fructele de pe valea rîului Doamnei. În toată comuna existau pînă la 200 de stupi primitivi. Gîndacii de mătase se creșteau într-o măsură mică, producînd 50 kg de gogoși. Porumbul se cultiva pe 250 ha; iar prunele dădeau în medie pînă la 8000 dal. de țuică. Se creșteau boi, vaci, cai, porci, capre și oi. În jurul satului se aflau livezi cu pruni, iar în partea de est și vest erau pădurile supuse regimului silvic, în întindere de 500 ha cu principala esență compusă din fag, stejar și mesteacăn. Pe rîul Doamnei existau 2 mori și 2 ferăstraie. Locuitorii, foști clăcași, s-au împroprietărit pe fostele moșii ale d-lor Laptew și Păltineanu. Comuna număra 206 contribuabili și bugetul pe anul 1889—90 prezenta venituri în suma de 2528,99 lei și la cheltuieli 1930 lei, în care sumă intra și lei 115 pentru școală și 290 lei pentru cultură. Comuna dispunea de un fond de 800 lei la Casa de Depuneri.

Asociații economice

În anul 1904 s-a înființat în Retevoiești banca populară și societatea cooperativelor „Retevoiești-Muscel", după ce în prealabil, învățătorul Ion Bungescu a pregătit terenul timp îndelungat. [3] Inv. N. Adamescu a fost președintele acestor asociații pînă la moarte.

În 1912, cu ajutorul Casei Centrale s-a înființat obștea „Răscumpărarea", pentru cumpărarea de pămînt. Prin mijlocirea numitei obști de cumpărare, cu ajutorul Centralei, dat Băncii Retevoiești, s-a cumpărat moșia Retevoiești de la proprietarul Alexandru Carcalețeanu. Această moșie a intrat în proprietatea sătenilor realizîndu-se o împroprietărire mult mai însemnată ca cea de la 1864. Prin statutele acestei obști a fost numit președinte învățătorul N. M. Adamescu. [4]

„Desăvîrșit luptător pentru înălțarea școlii și prin ridicarea economică și culturală a săteanului pe atunci cînd fulgerele se abăteau

[1] idem Gănești-Pădureț, fila 49 V-54. Arh. St. Buc.
[2] C. Alessandrescu. Dicț. Geografic al jud. Muscel 1893. p. 308—309 B.A.R. II. 76535 și Marele Dicț. geografic al Rom. Vol. II 1902 p. 230—31.
[3] Anuarul Băncilor Populare din România. B.A.R. P II—I 11771.
[4] Omagiu învățătorilor pensionari din jud. Muscel, p. 40—41. Asociația înv. din jud. Muscel din 29 oct. 1933.

asupra capului aceluia care ar fi îndrăznit să pomenească măcar de bănci, cooperative, obști și asociații culturale, atunci cînd încă nu veniseră reformele mîntuitoare ale lui Haret banca și cooperativele din Retevoiești, unde Bungescu cu Adamescu erau sufletul, au luat ființă. [1]

În scrisorile sale către colegi, Bungescu își exprima durerea că nu poate reuși în chestiunile economice și sociale, pe care ar dori să le înfăptuiască fără întîrziere. [2]

Situația agrară

Moșie de dat în arendă (doc. din 1860)

Moșia Rătăvoiești din jud. Muscel pe rîul Doamnei a D-nei Zoe Grecov, născută Drugănescu, cu 132 locuitori, cîrciumă în drumul plaiului și moară pe zisul rău, se arendează de Sf. Gheorghe 1860. Doritorii se vor arăta la numita cocoană, în mahalaua și ulița Batiștei nr. 25.[3]

Locuitorii satului Retevoiești, clăcași pe fosta moșie a boierului Laptew, au fost împroprietăriți prin reforma agrară din 1864. [4]

Cu ajutorul obștei „Răscumpărarea", pentru cumpărare de pămînt înființată în 1912 și fiind susținută de Casa Centrală prin Banca Retevoiești, s-a putut cumpăra în 1922, de la colonelul Alexandru Carcalețeanu moșia Retevoiești. Această moșie a intrat în proprietatea sătenilor realizîndu-se o adevărată împroprietărire. [5]

Prin reforma agrară din 1921 s-au expropriat 20 ha teren din moșia „Răzășească" de la 1864, proprietatea obștii moșnenilor Retevoiești, cu prețul de 640 lei la ha, pentru pășunea necesară comunei Retevoiești. [6]

S-a mai expropriat 120 ha teren din pădurea satului „Stroiasca" tot pentru pășune, cu prețul de 1100 lei ha. [7]

Cartea de hotărnicie a moșiei Gănești

Pe baza autorizației nr.7120 din 17 mai 1903, a tribunalului Muscel s-a făcut „Carte de hotărnicie" a moșiei Gănești situată în comuna Retevoiești, plasa Rîurile, jud. Muscel, proprietatea D-nea Ana Burchi de către inginerul hotarnic Ion Sc. Pascal. Iată istoricul acestei moșii: la 1733 moșia Gănești era a lui Preda Drugănescu. După moartea lui Preda Drugănescu la 1801, soția sa Sultana împarte averea între fiii săi, dînd moșia Gănești fiului său Grigore Drugănescu, care cumpărînd

[1] Revista „Prietenul nostru". Anul IV, nr. 11 iulie 1915, 29 oct. 1933 pag. 355
[2] Scrisori ale lui Ion Bungescu, către P. Stănescu din anul 1889 iunie 17 (Colecția autorului).
[3] B.A.R. P. IV 965. „Anunțătorul Român" din 28.XI.1859 nr. 95. p. 4 și nr. 96 din 2.XII.
[4] Marele Dicț. geografic Lahovari V al Rom. p. 230—31.
[5] Asociația învățătorilor din jud. Muscel „Omagiu învățătorilor pensionari din jud. Muscel — 29 oct. 1933.
[6] Arh. St. Buc. „Fondul reforma agrară din 1921", Muscel 126/1938—1939
[7] idem

Anuarul Băncilor Populare din România pe anul 1904, pag. 983. Comuna Retevoieşti

Banca Populară Retevoieşti. Banca lucrcază cu Casa Centrală, face operaţiuni în comuna Retevoieşti. Înfiinţată în anul 1904, luna mai, ziua 17. A început operaţiunile la 17 mai 1904, cu 22 membri şi cu lei 584. Capital social subscris 1890. Capital vărsat lei 584. Total 584 lei. Depuneri spre fructificare, total general 584 lei. Numărul membrilor asociaţi la 1 iulie 1904 a fost 29 dintre care: plugari 22, meseriaşi 1, funcţionari 2, preoţi 2, învăţători 2. Banca împrumută pe societari cu 9% şi pe nesocietari cu 11%. Consiliul de administraţie se compune din: Preşedinte N. M. Adamescu învăţător, vice-preşedinte, preotul I. Bărbulescu, casier B. Mihăescu, secretar-contabil N.I. Paraschivescu, secretar comunal. Cenzori: Nicolaie V. Iliuţă plugar, Ioan Bungescu subrevizor şcolar şi Ioan Popovici plugar. Supleanţi: Ioan Mateescu muncitor, Bucur Niţulescu contabil de moşie şi Ioan M. Negru cismar.

Cota P.II. I. 11771 Acad. R.S.R.

Anuarul Băncilor Populare din România.
Comuna Retevoieşti, jud. Muscel
Activ

Nr. crt.	Anul	Comuna	Banca populară	Anul înfiinţării	Capital subscris	Casa	Împrumuturi	Dobînz datorate	Diverse conturi	Totalul activului
1	1906	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	10480 —	80 89	10610 —	— —	— —	10870 89
2	1907	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	9535 —	44 84	14371 —	— —	— —	14575 84
3	1908	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	13520 —	1220 31	20587 —	— —	— —	21948 71
4	1909	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	10456 —	173 18	28448 —	— —	— —	28769 14
5	1910	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	18510 —	1606 09	42327	— —	— —	44066 26
6	1911	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	15091 —	755 21	45046 —	— —	581 96	46516 34
7	1912	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	16210 —	2626 93	66683 —	— —	265 95	70142 58

Bilanţul societăţii cooperative pentru exploatare de păduri din comuna Retevoieşti la finele anului 1912 (31 dec.)

1	1912	Retevoieşti	Sf. Treime	1910	8960 —	526,61	— —	— —	— —	526 61

Societatea cooperativă Retevoieşti Muscel la 31 dec. 1929 (Anuarul 1928—1933)

Nr. crt.	Comuna	Numele societăţii	Anul înfinţării	Numărul membrilor	Împrumuturi	Capital social	Fond de rezervă	Rezultate	
								Beneficii	Pierderi
82	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	426	1.530.290	885.352	76.074	121.097	—

Capital social	Fond de rezervă	Rezultate	
		Beneficii	Pierderi
1.530.290	76.074	121.097	—

82	Retevoiești	1904	426	885.352	76.074	121.097	—

părțile moșnenilor răzeși din Gănești, mărește această moșie. La 1832 aprilie 17, adică după moartea lui Grigore Drugănescu, soția sa Marioara Drugănescu dă moșia Gănești ca zestre fiicei sale cu ocazia măritișului cu Dl. C. Arion. Iar în anul 1862 această moșie trece ca zestre la una din fiicele D-nei Arion, anume Ana Burchi, care este actuala proprietară a acestei moșii. [1]

Școala

Școala s-a înființat în anul 1835 și a funcționat pînă la anul 1848, cînd din ordin i s-a pus mărăcini în ferestre. În anul 1859 s-a deschis și a funcționat tot în vechiul local pînă în anul 1870, cînd s-a reparat localul și s-a mutat unde este astăzi. De la 1876—1883 noiembrie, școala a stat închisă din lipsă de învățător. [2]

Pe la anul 1841 se afla în activitate învățătorul Andrei Popescu care a dat un isvod despre ruinele vechii biserici și ale unui han vechi. [3]

Învățătorul Moise Adamescu a servit la școala Retevoiești Gănești 13 ani, de la 1857—1870, cînd a încetat din viață. [4]

În anul 1873, învățătorul Ioan Adrian cu adresa nr. 21 din 13 dec. răspunde subprefectului local despre ruinele unde se afla „biserica cea veche" [5].

În anul 1880, cu Ord. nr. 7784 a fost numit învățător în Retevoiești, Ion Bungescu, care a pregătit terenul pentru înființarea asociațiilor economice de mai tîrziu. În anul 1888, cu Ord. nr. 2537 oct. e numit în al II-lea post învățătorul N. Adamescu. Prin strădania acestor învățători s-a construit un local de școală nou, cu două săli de clasă, cancelarie și sală de lucru [6].

— În anul 1893 școala era frecventată de 63 elevi și 9 eleve, din numărul de 110 (67 băieți și 43 fete) în etate de 6—12 ani [7]; iar în 1899—1900, de 77 elevi și 10 eleve. [8]

Populația școlară în 1937 — 1938

— În satul Retevoiești în 1937—1938, populația școlară era: înscriși între 5 — 7 ani = 41 b. și 35 f.; între 7 — 16 ani 100 b. și 130 f; în

[1] Arh. St. Buc. „Fondul" reforma agrară din 1921, Muscel, hotărnicii nr. 47 și 44.
[2] Dicț. geografic al Jud. Muscel de C. Alessandrescu 1893 p. 308—309. B.A.R. II 76.535.
[3] B.A.R. Manuscrisul 228 f. 130.
[4] Asociația învățătorilor din Jud. Muscel „Omagiu înv. pensionari din Jud. Muscel", 29 oct. 1933 p. 35
[5] B.A.R. Manuscrisul 228 f. 256.
[6] Asociația înv. din Muscel „Omagiu înv. pens. din jud. Muscel", 24 oct. 1933, p. 38.
[7] Dicț. geografic al jud. Muscel de C. Alessandrescu 1893, p. 308—309 B.A.R. II 76.535.
[8] Marele dicț. geografic Lahovari V 1902 p. 230—31.

Anuarul Băncilor Populare din România pe anul 1904, pag. 983. Comuna Retevoieşti

Banca Populară Retevoieşti. Banca lucrează cu Casa Centrală, face operaţiuni în comuna Retevoieşti. Înfiinţată în anul 1904, luna mai, ziua 17. A început operaţiunile la 17 mai 1904, cu 22 membri şi cu lei 584. Capital social subscris 1890. Capital vărsat lei 584. Total 584 lei. Depuneri spre fructificare, total general 584 lei. Numărul membrilor asociaţi la 1 iulie 1904 a fost 29 dintre care: plugari 22, meseriaşi 1, funcţionari 2, preoţi 2, învăţători 2. Banca împrumută pe societari cu 9% şi pe nesocietari cu 11%. Consiliul de administraţie se compune din: Preşedinte N. M. Adamescu învăţător, vice-preşedinte, preotul I. Bărbulescu, casier B. Mihăescu, secretar-contabil N.I. Paraschivescu, secretar comunal. Cenzori: Nicolaie V. Iliuţă plugar, Ioan Bungescu subrevizor şcolar şi Ioan Popovici plugar. Supleanţi: Ioan Mateescu muncitor, Bucur Niţulescu contabil de moşie şi Ioan M. Negru cismar.

Cota P.II. I. 11771 Acad. R.S.R.

Anuarul Băncilor Populare din România.
Comuna Retevoieşti, jud. Muscel

Activ

Nr. crt.	Anul	Comuna	Banca populară	Anul înfiinţării	Capital subscris	Casa	Împrumuturi	Dobînzi datorate	Diverse conturi	Totalul activului
1	1906	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	10480 —	80 89	10610 —	— —	— —	10870 89
2	1907	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	9535 —	44 84	14371 —	— —	— —	14575 84
3	1908	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	13520 —	1220 31	20587 —	— —	— —	21948 71
4	1909	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	10456 —	173 18	28448 —	— —	— —	28769 14
5	1910	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	18510 —	1606 09	42327	— —	— —	44066 26
6	1911	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	15091 —	755 21	45046 —	— —	581 96	46516 34
7	1912	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	16210 —	2626 93	66683 —	— —	265 95	70142 58

Bilanţul societăţii cooperative pentru exploatare de păduri din comuna Retevoieşti la finele anului 1912 (31 dec.)

1	1912	Retevoieşti	Sf. Treime	1910	8960 —	526,61	— —	— —	— —	526 61

Societatea cooperativă Retevoieşti Muscel la 31 dec. 1929 (Anuarul 1928—1933)

Nr. crt.	Comuna	Numele societăţii	Anul înfinţării	Numărul membrilor	Împrumuturi	Capital social	Fond de rezervă	Rezultate	
								Beneficii	Pierderi
82	Retevoieşti	Retevoieşti	1904	426	1.530.290	885.352	76.074	121.097	—

părţile moşnenilor răzeşi din Găneşti, măreşte această moşie. La 1832 aprilie 17, adică după moartea lui Grigore Drugănescu, soţia sa Marioara cu Dl. C. Arion. Iar în anul 1862 această moşie trece ca zestre la una din fiicele D-nei Arion, anume Ana Burchi, care este actuala proprietară a acestei moşii. [1]

Şcoala

Şcoala s-a înfiinţat în anul 1835 şi a funcţionat pînă la anul 1848, cînd din ordin i s-a pus mărăcini în ferestre. În anul 1859 s-a deschis şi a funcţionat tot în vechiul local pînă în anul 1870, cînd s-a reparat localul şi s-a mutat unde este astăzi. De la 1876—1883 noiembrie, şcoala a stat închisă din lipsă de învăţător. [2]

Pe la anul 1841 se afla în activitate învăţătorul Andrei Popescu care a dat un isvod despre ruinele vechii biserici şi ale unui han vechi. [3]

Învăţătorul Moise Adamescu a servit la şcoala Retevoieşti Găneşti 13 ani, de la 1857—1870, cînd a încetat din viaţă. [4]

În anul 1873, învăţătorul Ioan Adrian cu adresa nr. 21 din 13 dec. răspunde subprefectului local despre ruinele unde se afla „biserica cea veche“ [5].

În anul 1880, cu Ord. nr. 7784 a fost numit învăţător în Retevoieşti, Ion Bungescu, care a pregătit terenul pentru înfiinţarea asociaţiilor economice de mai tîrziu. În anul 1888, cu Ord. nr. 2537 oct. e numit în al II-lea post învăţătorul N. Adamescu. Prin strădania acestor învăţători s-a construit un local de şcoală nou, cu două săli de clasă, cancelarie şi sală de lucru [6].

— În anul 1893 şcoala era frecventată de 63 elevi şi 9 eleve, din numărul de 110 (67 băieţi şi 43 fete) în etate de 6—12 ani [7]; iar în 1899—1900, de 77 elevi şi 10 eleve. [8]

Populaţia şcolară în 1937 — 1938

— În satul Retevoieşti în 1937—1938, populaţia şcolară era: înscrişi între 5 — 7 ani = 41 b. şi 35 f.; între 7 — 16 ani 100 b. şi 130 f; în

[1] Arh. St. Buc. „Fondul“ reforma agrară din 1921, Muscel, hotărnicii nr. 47 şi 44.
[2] Dicţ. geografic al Jud. Muscel de C. Alessandrescu 1893 p. 308—309. B.A.R. II 76.535.
[3] B.A.R. Manuscrisul 228 f. 130.
[4] Asociaţia învăţătorilor din Jud. Muscel „Omagiu înv. pensionari din Jud. Muscel“, 29 oct. 1933 p. 35
[5] B.A.R. Manuscrisul 228 f. 256.
[6] Asociaţia înv. din Muscel „Omagiu înv. pens. din jud. Muscel“, 24 oct. 1933, p. 38.
[7] Dicţ. geografic al jud. Muscel de C. Alessandrescu 1893, p. 308—309 B.A.R. II 76.535.
[8] Marele dicţ. geografic Lahovari V 1902 p. 230—31.

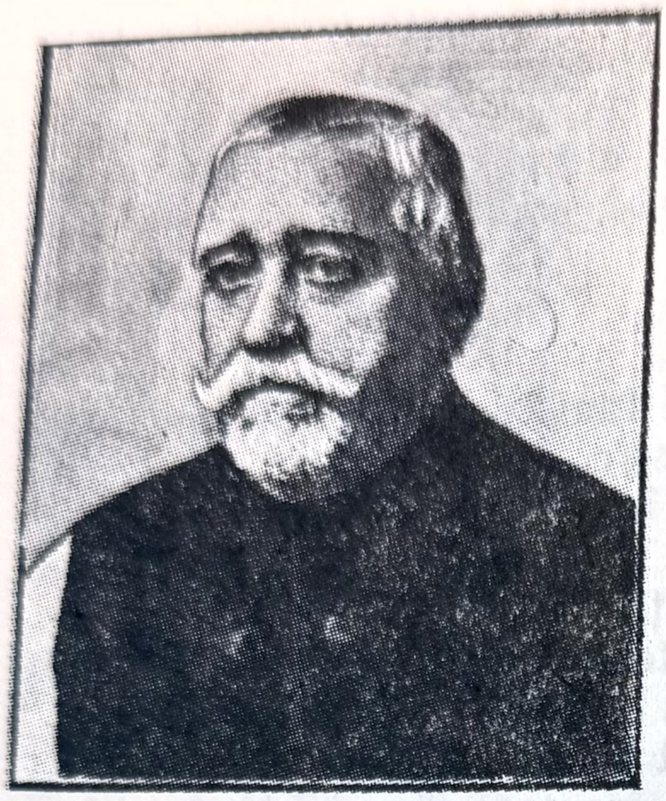

N.M. Adamescu, fost învățător în Retevoiești.

Vechiul local de școală din Retevoiești.

cursul elementar 44 b și 74 f; în cursul complimentar 49 b și 41 f; regulați 148; promovați 51; repetenți 97.

— La școala Gănești înscriși între 5 — 7 ani: 22 b și 21 f; între 7 — 16 ani: 72 b. și 57 f; în cursul elementar 50 b. și 49 f; în cursul complimentar 15 b și 12 f; regulați 62; promovați 51; repetenți 11. [1]

O scrisoare a învățătorului Ion Bungescu [2]

Retevoiești, 1884 febr. 10

Te salut frățioare!

Astăzi cînd ocazia găsesc, pentru ca să te pot satisface cu timbrele, scriu aceasta. Cred că deși tîrziu, dar vei crede că nu am putut umbla după perceptor, pînă cînd a venit d-lui la cancelarie. Trimit dar pe înfățișetorul cu ele și pe lîngă aceasta îți mai scriu. Sînt tare trist de poziția mea față de ciocoiul satului d-aici. Nu-l mai pot suferi. S-a dat dracului. Așa e că nu cunoști omul pînă nu bagi în plug cu el. Bine mă frate, nenea Costică să promită că îmi va corecta acel mic articol și-l va publica în întregu lui? Astăzi văd contrariul. Par-că de la cine știe cine a primit acele informații în vînt, nici un de a mirosa că a venit din partea învățătorului. Lovitură de grație mie. Sînt lovit fără să mă tem. Mi-a luat orice speranță, m-a făcut să suspin și declinîndu-mi orice competență m-a băgat în disperare. Suspin înfundat, sînt năcăjit în cel nai mare grad, așa că am rupt acele poze ale lui ce aveam aici. Sînt rece de orice afecțiune către el. În disperarea mea am cugetat multe rele. Nici în aceste momente nu m-am putut astîmpăra. Ciocoiu s-a năcăjit, a rupt jurnalul și s-a dat Dracului dacă îl va mai primi. A și făcut o carte poștală de refuz și în necaz a făcut alte cărți poștale că în schimb să se aboneze la alte două jurnale ciocoiești, zicînd că al țăranului nu mai merită a fi pe masa lui, de și el este tot țăran. Tinde acolo unde oamenii se țin de cuvînt. Cu toată stăruința mea nu l-am putut împăca, poate să reușesc mai tîrziu.

Altfel el are dreptate că compătimește pentru mine, văzîndu-mi lovitura de grație ce mi-a dat-o fratele nostru.

Voi mai ședea eu mult strivit? Hai? Ce zici? Cine mă va putea scăpa de astfel de durere amară, tu? Sau tot el. Eu unul nu-mi mai place să-i văd fața, cît îi este de strălucită, de și lui nu-i pasă nimica de niște pigmei ca noi.

Vino deseară pe la mine sau scrie-mi cum stai, ca să viu eu pe-acolo să vorbim în privința orașului.

Al mata frate *I. Bungescu*

Dlui Petre Stănescu, învățător, com. Pietroșani — Muscel

[1] Date culese de la revizoratul școlar din 1937—1938.
[2] Originalul se află în posesia autorului.

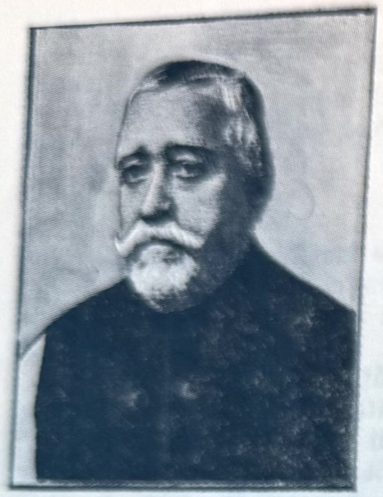

N.M. Adamescu, fost învățător în Retevoiești.

Vechiul local de școală din Retevoiești.

cursul elementar 44 b și 74 f; în cursul complimentar 49 b și 41 f; regulați 148; promovați 51; repetenți 97.

— La școala Gănești înscriși între 5 — 7 ani: 22 b și 21 f; între 7 — 16 ani: 72 b. și 57 f; în cursul elementar 50 b. și 49 f; în cursul complimentar 15 b și 12 f; regulați 62; promovați 51; repetenți 11.[1]

O scrisoare a învățătorului Ion Bungescu[2]

Retevoiești, 1884 febr. 10

Te salut frățioare!

Astăzi cînd ocazia găsesc, pentru ca să te pot satisface cu timbrele, scriu aceasta. Cred că deși tîrziu, dar vei crede că nu am putut umbla după perceptor, pînă cînd a venit d-lui la cancelarie. Trimit dar pe înfățișetorul cu ele și pe lîngă aceasta îți mai scriu. Sînt tare trist de poziția mea față de ciocoiul satului d-aici. Nu-l mai pot suferi. S-a dat dracului. Așa e că nu cunoști omul pînă nu bagi în plug cu el. Bine mă frate, nenea Costică să promită că îmi va corecta acel mic articol și-l va publica în întregu lui? Astăzi văd contrariul. Par-că de la cine știe cine a primit acele informații în vînt, nici un de a mirosa că a venit din partea învățătorului. Lovitură de grație mie. Sînt lovit fără să mă tem. Mi-a luat orice speranță, m-a făcut să suspin și declinîndu-mi orice competență m-a băgat în disperare. Suspin înfundat, sînt năcăjit în cel nai mare grad, așa că am rupt acele poze ale lui ce aveam aici. Sînt rece de orice afecțiune către el. În disperarea mea am cugetat multe rele. Nici în aceste momente nu m-am putut astîmpăra. Ciocoiu s-a năcăjit, a rupt jurnalul și s-a dat Dracului dacă îl va mai primi. A și făcut o carte poștală de refuz și în necaz a făcut alte cărți poștale că în schimb să se aboneze la alte două jurnale ciocoiești, zicînd că al țăranului nu mai merită a fi pe masa lui, de și el este tot țăran. Tinde acolo unde oamenii se țin de cuvînt. Cu toată stăruința mea nu l-am putut împăca, poate să reușesc mai tîrziu.

Altfel el are dreptate că compătimește pentru mine, văzîndu-mi lovitura de grație ce mi-a dat-o fratele nostru.

Voi mai ședea eu mult strivit? Hai? Ce zici? Cine mă va putea scăpa de astfel de durere amară, tu? Sau tot el. Eu unul nu-mi mai place să-i văd fața, cît îi este de strălucită, de și lui nu-i pasă nimica de niște pigmei ca noi.

Vino deseară pe la mine sau scrie-mi cum stai, ca să viu eu pe-acolo să vorbim în privința orașului.

Al mata frate *I. Bungescu*

Dlui Petre Stănescu, învățător, com. Pietroșani — Muscel

[1] Date culese de la revizoratul școlar din 1937—1938.
[2] Originalul se află în posesia autorului.

Biserica

Despre biserica cea veche de pe Silişte, în afară de descoperirile care s-au făcut cu prilejul săpăturilor arheologice în anul 1957 şi despre care s-a menţionat, există şi unele documente scrise.

— În catalogul manuscriptelor româneşti găsim următoarea însemnare: „Pînă aici pentru acestaş chip s-au scris, de mine, cel mai jos iscălit, întru cea de Dumnezeu hărăzită a doua domnie a luminatului şi prea înălţatului nostru domn al Ţării Rumăneşti: Io Mihail Constandin Şuţul vvd, în vremea cînd se afla dumnealui Scarlat Drugănescu, biv vel stolnic, ispravnic la sud Muscel şi eu logofet la dumnealui, la anu de naşterea Domnului nostru Is.Hs. 1792, octombrie 4, i proci. „Ioniţă logofăt Şoimescu".

Imediat după aceasta se afla „Pisania bisericii ot Răt/o/voieşti de cine este făcută?" „Sfîntu hram să zidi de jupan Vâlc vel logofăt i jupaniţa Chiriţa, i Vlaicul stolnicul, i Pătru stolnic lt. 7024, în domnia Neagului vodă Basaraba, cînd s-au făcut şi mănăst. Argeş".

Pe prima foaie nenumerotată de la început se află iscălitura: „Bucur-Băbeş ot Berăvoeşti Ungureni".[1]

— Dintr-o notă făcută pe manuscrisul stolnicului Constantin Cantacuzino (Bianu-Caracaş, catalog II p. 148) rezultă că la Rătovoeşti pisania atribuie zidirea marelui log. Vîlcu şi soţia sale Chiriţa, precum şi stolnicilor Vlaicu şi Pătru, adăugînd totodată că biserica s-ar fi isprăvit în anul 7024 (1516) „cînd s-au făcut şi mănăstirea Argeş". Felul cum e redactată pisania îl îndreptăţeşte pe Iorga (B.C.M.I. XX-1927 p.112) să presupună că transcrierea nu mai păstrează textul original, ci numai o redactare de la o prefacere ulterioară.[2]

Inscripţiile bisericii Rătovoeşti, Muscel.

Nu s-a observat această notiţă de pe Nr. 441 al Academiei Române (V. Bianu catalogul II p. 148) cuprinzînd cronica lui Constantin Cantacuzino Stolnicul „Pisania bisericii ot Rot(o)voeşti de cine este făcută?" „Sîntu hram să zidi de jupîn Vîlc (u) vel logof. i jupaniţa Chiriţa i Vlaicul Stolnic i Pătru Stolnic let. 7024, în Domnia Neagului-Vodă Basaraba, cînd s-au făcut şi mănăst. Argeş".

Evident că n-avem a face cu prima pisanie, ci cu una de la o refacere tîrzie. Ea îşi are însă interesul arătînd încă o zidire munteană de la începutul secolului al XVI-lea. Cercetări locale trebuie făcute.[3]

[1] Arh. St. Buc. III 5866 Ion Bianu şi R. Caracaş: Catalogul manuscriptelor Româneşti, Tomul II, Numerele 301—728. Buc. 1913, p. 147—148. La sfîrşit pe (faţa) f. 357 V găsim însemnarea.

[2] idem 3213. V. Vătăşanu. Ist. artei feudale în Ţările Române p. 501

[3] ibidem p. II X, N. Iorga (Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice) (B.C.M.I. XX. 1927 p. 112)

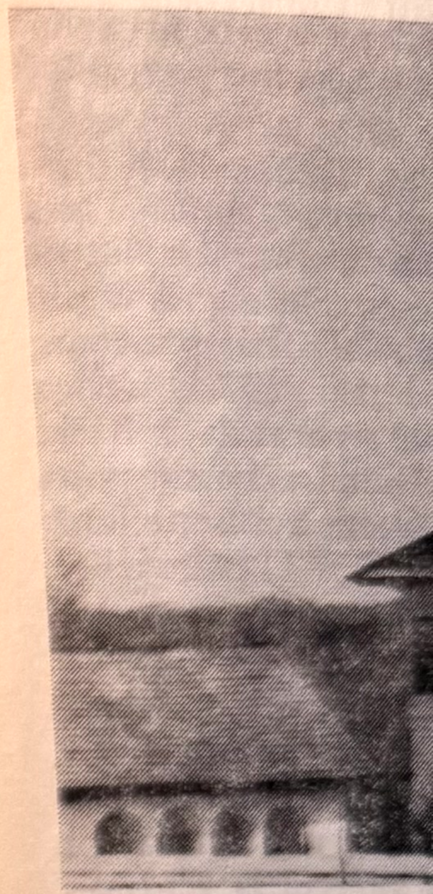

Despre biserica
„Adică să să ştie cu
Săliste de la „biseri
Şi în alt hrisov
„În această co
biserici sub numire
Într-un dicţion
fost satul Siliştea,
clădită în 1792 de
vechie".[3]
În alt dicţiona
rica din 1516 de la
de boerul Drugăne

Actuala

Este declarat
de Scarlat Drugăr
veche din Săliste.

[1] Arh. St. Buc. ms
[2] B.A.R. manuscri
[3] Marele Dicţ. geo
[4] Dicţ., istoric, arh

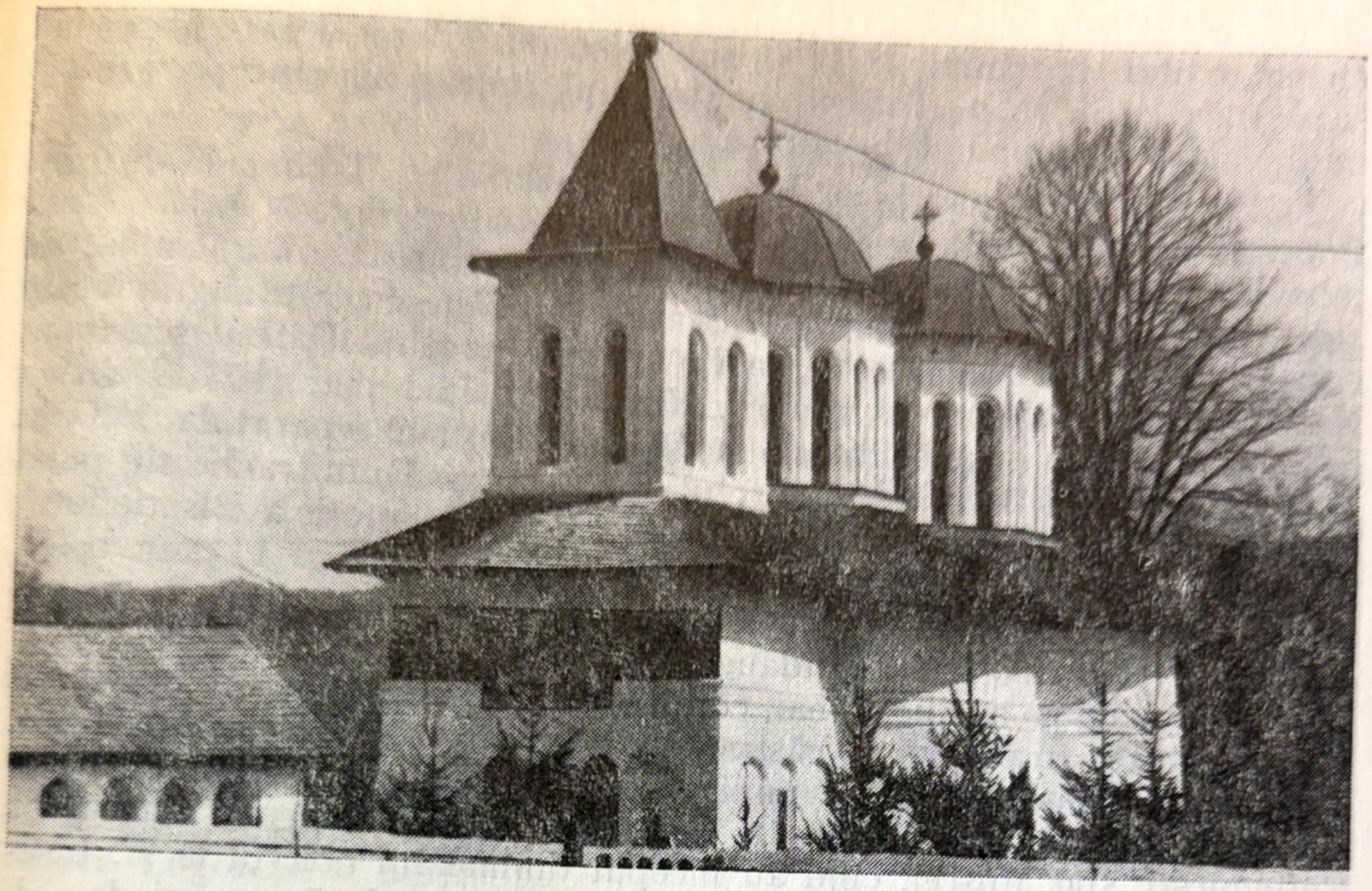

Biserica din Retevoiești

Despre biserica cea veche mai pomenește și un hrisov din 1640. „Adică să să știe cum au vîndut Șerban feciorul lui Todie o moșie ot Sălișteș de la „biserica cea bătrînă“ [1]

Și în alt hrisov din 1873 se menționează:

„În această comună în partea dinspre nord se găsesc ruinele unei biserici sub numirea de „biserica cea veche“.[2]

Într-un dicționar se scrie „În comună se văd cîteva ruine unde a fost satul Siliștea, care a avut biserică mai la nord de cea existentă clădită în 1792 de boerul Drugănescu. Urma poartă numele de „biserica-vechie“.[3]

În alt dicționar este consemnat: „Rativoești în jud. Muscel. Biserica din 1516 de la Valea Mare. Logofăt și jupîn Chira reînoită la 1792 de boerul Drugănescu.[4]

Actuala biserică din Retevoiești

Este declarată monument istoric. A fost clădită în 1793—1795 de Scarlat Drugănescu. Este de zid și portalul adus de la biserica cea veche din Sălișteș. „Pe verso unei foi adăugate între mineile pe aprilie

[1] Arh. St. Buc. ms. 394 f. F. 9
[2] B.A.R. manuscris 228 fila 256
[3] Marele Dicț. geografic al Rom. V. pag. 230—31
[4] Dicț., istoric, arheologic și geografic. O. G. Lecca p . . .

Biserica

Despre biserica cea veche de pe Silişte, în afară de descoperirile care s-au făcut cu prilejul săpăturilor arheologice în anul 1957 şi despre care s-a menţionat, există şi unele documente scrise.

— În catalogul manuscriptelor româneşti găsim următoarea însemnare: „Pînă aici pentru acestaş chip s-au scris, de mine, cel mai jos iscălit, întru cea de Dumnezeu hărăzită a doua domnie a luminatului şi prea înălţatului nostru domn al Ţării Rumăneşti: Io Mihail Constandin Şuţul vvd, în vremea cînd se afla dumnealui Scarlat Drugănescu, biv vel stolnic, ispravnic la sud Muscel şi eu logofet la dumnealui, la anu de naşterea Domnului nostru Is.Hs. 1792, octombrie 4, i proci. „Ioniţă logofăt Şoimescu".

Imediat după aceasta se afla „Pisania bisericii ot Răt/o/voieşti de cine este făcută?" „Sfîntu hram să zidi de jupan Vâlc vel logofăt i jupanita Chirita, i Vlaicul stolnicul, i Pătru stolnic lt. 7024, în domnia Neagului vodă Basaraba, cînd s-au făcut şi mănăst. Argeş".

Pe prima foaie nenumerotată de la început se află iscălitura: „Bucur-Băbeş ot Berăvoeşti Ungureni".[1]

— Dintr-o notă făcută pe manuscrisul stolnicului Constantin Cantacuzino (Bianu-Caracaş, catalog II p. 148) rezultă că la Rătovoeşti pisania atribuie zidirea marelui log. Vîlcu şi soţia sale Chiriţa, precum şi stolnicilor Vlaicu şi Pătru, adăugînd totodată că biserica s-ar fi isprăvit în anul 7024 (1516) „cînd s-au făcut şi mănăstirea Argeş". Felul cum e redactată pisania îl îndreptăţeşte pe Iorga (B.C.M.I. XX-1927 p.112) să presupună că transcrierea nu mai păstrează textul original, ci numai o redactare de la o prefacere ulterioară. [2]

Inscripţiile bisericii Rătovoeşti, Muscel.

Nu s-a observat această notiţă de pe Nr. 441 al Academiei Române (V. Bianu catalogul II p. 148) cuprinzînd cronica lui Constantin Cantacuzino Stolnicul „Pisania bisericii ot Rot(o)voeşti de cine este făcută?" „Sîntu hram să zidi de jupîn Vîlc (u) vel logof. i jupanita Chiriţa i Vlaicul Stolnic i Pătru Stolnic let. 7024, în Domnia Neagului-Vodă Basaraba, cînd s-au făcut şi mănăst. Argeş".

Evident că n-avem a face cu prima pisanie, ci cu una de la o refacere tîrzie. Ea îşi are însă interesul arătînd încă o zidire munteană de la începutul secolului al XVI-lea. Cercetări locale trebuie făcute.[3]

[1] Arh. St. Buc. III 5866 Ion Bianu şi R. Caracaş: Catalogul manuscriptelor Româneşti, Tomul II, Numerele 301—728. Buc. 1913, p. 147—148. La sfîrşit pe (faţa) f. 357 V găsim însemnarea.

[2] idem 3213. V. Vătăşanu. Ist. artei feudale în Ţările Române p. 501

[3] ibidem p. II X, N. Iorga (Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice) (B.C.M.I. XX. 1927 p. 112)

Biserica din Retevoieşti

Despre biserica cea veche mai pomeneşte şi un hrisov din 1640. „Adică să să ştie cum au vîndut Şerban feciorul lui Todie o moşie ot Săliişte de la „biserica cea bătrînă" [1]

Şi în alt hrisov din 1873 se menţionează:

„În această comună în partea dinspre nord se găsesc ruinele unei biserici sub numirea de „biserica cea veche".[2]

Într-un dicţionar se scrie „În comună se văd cîteva ruine unde a fost satul Siliştea, care a avut biserică mai la nord de cea existentă clădită în 1792 de boerul Drugănescu. Urma poartă numele de „biserica-vechie".[3]

În alt dicţionar este consemnat: „Rativoeşti în jud. Muscel. Biserica din 1516 de la Valea Mare. Logofăt şi jupîn Chira reînoită la 1792 de boerul Drugănescu.[4]

Actuala biserică din Retevoieşti

Este declarată monument istoric. A fost clădită în 1793—1795 de Scarlat Drugănescu. Este de zid şi portalul adus de la biserica cea veche din Săliişte. „Pe verso unei foi adăugate între mineile pe aprilie

[1] Arh. St. Buc. ms. 394 f. F. 9

[2] B.A.R. manuscris 228 fila 256

[3] Marele Dicţ. geografic al Rom. V. pag. 230—31

[4] Dicţ., istoric, arheologic şi geografic. O. G. Lecca p . . .

și mai, editate la Rîmnic în 1780, sub episcopul Filaret, legate împreună și păstrate la Sf. Ioan, sînt însemnate: anul, luna și ziua începerii zidirii unui valoros monument bisericesc [1].

„Parohia Retevoiești, cu biserica parohială Sf. Treime parho. pr. Popescu Toma, născut la 27 martie 1882, sem superior. Numit aci la 1 iulie 1907, adus de la Davidești-Muscel. Notă. Biserica Parohială e de zid, s-a clădit la 1793 — 1795 de Scarlat Drugănescu. S-a zugrăvit din nou în 1859 de Zinca Grecov, la ea servește parohul Bărbulescu Ioan. Născut 8 aug. 1858, sem. inferior. Numit aici la 1 mai 1877. Biserica filială e de lemn. S-a clădit de la 1831—1833, s-a reparat la 1883[2].

Sătenii din Gănești și Pădurețul, cer popă pe Dumitrache sin popa Șerban din Jupînești, printr-o jalbă către Marea logofeție a Bisericilor[3].

Mineiul din 1870

(Pe verso unei foi adăugate)

între Mineile pe aprilie și mai, editate la Rîmnic în 1780 sub episcopul Filaret, legate împreună și păstrate la Sf. Ioan, sînt însemnate: anul, luna și ziua începerii zidirii unui valoros monument bisericesc: 1 (și) la cursul anilor 1795, aprilie 16, am scris aicea eu smeritu dascăl ot Retevoiești, sud Muscel, cînd au început dumnealui boierul la sf. biserică și era luni într-a treia (săptămîna după Pași, la 7 ceasuri de zi, Vasile dascăl".[1])

Exact după 11 luni, acest dascăl Vasile era sfințit preot pe biserica din Retevoiești, a cărei construcție se terminase între timp, eveniment pe care a simțit nevoia să-l însemneze pe aceeași foaie: „La leat 1796, mart. 16, s-au hirotonit părintele popa Vasile, în biserica Antim, de Prea Sfinția Sa părintele Teofilact arhiereu, în zilele prea luminatului domn Ioan Alexandru Constandin Muruzi vod. păstor fiind Ungro Vlahii prea sfințitul mitropolit Chiriu chir Dositei, întru al treilea an al arhipăstorii sale, iar în episcopia Rîmnicului păstrarea prea sfinția sa părintele Chiriu chir Nectarie, în episcopie (sic) Buzăului păstrarea prea sfinția sa părintele Chiru chir Iosif, episcop Argeș. Și am scris ca să se știe. Popa Vasile ot Retevoiești, jud. Muscel. Mineiul aprilie-mai tipărit de Filaret al Rîmnicului, în 1870 fost al bis. Retevoiești și păstrat azi în bis Sf. Ioan, a trecut pe rînd prin mai multe mîini după cum arată însăși însemnările posesorilor succesivi. Inițial el a aparținut călugărului Bogoslav de la schitul Bindea „Acest minei aprilie-mai iaste al mieu popi (i) Bogoslav iremonahi, 1788, mai 24. (p. 1—3, pa marginea de

[1] Mitropolia Olteniei, revistă oficială a arhiepiscopiei Craiovei și a episcopiei Rîmnicului și Argeșului Nr. 1—4 pag. 201, anul 1908.

[2] Anuar 1909 (Administrația Casei Bisericii). Buc. p. 94, Arh. St. Buc. II. 261

[3] B.A.R. DCCCXV/15.

[4] Mitropolia Olteniei, revistă oficială a episcopiei Rîm. și Arg. Nr. 1—4 pag. 201/1908

jos a foilor). La p. 19 s
„Această carte ce să n
(din) Retevoiești, (pre
popa Marcu, mineiul
dăruiește bisericii din
părat de părintele nos
cu ale răposatului, hă
ot Retev, unde este ta
mai amănunțit pe foa
dăruit aceste sfinte m
fiind și eu față Manea
polcovnicu Istrate
Grigore Drugănescu,

Locuitorii satelor
tința Logofeției, treb
acolo.
Marea Logofeție a
Anul 1834, luna feb
Masa al 2-lea.
Prea sfi

Mulți din locuitor
în cunoștința Logo
zidită acolo, unde
lăcuitori a li să hir
ot Jupînești și dup
jurări din raportul
înțeles cu departa
zisul a să hirotonis
căria Logofețiia ad
acolo pă numitul
calitățile cerute și s
i a catihizmului, ca
nici cu darul preo
În lipsa d. marel
Pentru șef mesii
B.A.R., DCCCXV

1 Mitropolia Olteni
cului și Argeșului Nr.

jos a foilor). La p. 19 sîntem înștiințați despre trecerea lui în alte mîini. „Această carte ce să numește mineiul aprilie este al popii Marcului ot (din) Retevoiești, (precizarea se face încă odată pe foaia 98). De la popa Marcu, mineiul a trecut fiului său „popa Ilie", care și acesta îl dăruiește bisericii din Retev. cu lămurirea că „acest minei este cumpărat de părintele nostru, popa Marcu și fiindcă eu (am fost) însărcinat cu ale răposatului, hărăzesc acest minei aprilie numai la sfînta biserică ot Retev, unde este tată-meu îngropat 1831, febr. 14.", ceea ce se repetă mai amănunțit pe foaia 98 verso și următoarele: „Să știe dă cînd s-au dăruit aceste sfinte minee de către popa Ilie la această sfîntă biserică, fiind și eu față Manea Chelar și s-au mer (e) metisit de către dumnealui polcovnicu Istrate Leicescu, cu cheltuiala dumnealui căminarului Grigore Drugănescu, în anu cu leat 1831".[1])

REZUMAT

Locuitorii satelor Gănești și Pădurețul, jud. Muscel au dat la cunoștința Logofeției, trebuința ce au de un preot la biserica din nou zidită acolo.

Marea Logofeție a Bisericilor,

Anul 1834, luna febr. 19, Nr. 467

Masa al 2-lea.

Prea sființiei sale părintelui mitropolit al Ungrovlahiei

Mulți din locuitorii satului Gănești și Pădurețul, sud Muscel, au dat în cunoștința Logofeției trebuința ce au de preot la biserica din nou zidită acolo, unde nu să află nici un preot, rugăciune făcînd numiții lăcuitori a li să hirotonisi diacon și preot Dumitrache sin popa Șerban ot Jupînești și după încredințarea ce au luat logofețiia de aceste împrejurări din raportul ocîrmuirii județului de la 3 ghenarie No. 8, s-au înțeles cu departamentul cinstitei Visterii care sloboade pă mai sus zisul a să hirotonisi diacon și preot pă seama aceștii biserici, în urma căria Logofețiia aduce acestea în cunoștința sființii Mitropolii îndreptînd acolo pă numitul Dumitrache sin popa Șerban, ca să să cerceteze de are calitățile cerute și să să desăvîrșească întru învățăturile sfintelor canoane i a catihizmului, ca în urmă, cunoscîndu-să destoinic, să să poată învrednici cu darul preoției.

În lipsa d. marelui logofăt al Bisericeștilor Ian. Vlădianu m. p.

Pentru șef mesii (indescifrabil)

B.A.R., DCCCXV/15

[1] Mitropolia Olteniei, revistă oficială a arhiepiscopiei Craiovei și a episcopiei Rîmnicului și Argeșului Nr. 1–4 pag. 201–1908.

și mai, editate la Rîmnic în 1780, sub episcopul Filaret, legate împreună și păstrate la Sf. Ioan, sînt însemnate: anul, luna și ziua începerii zidirii unui valoros monument bisericesc [1].

„Parohia Retevoiești, cu biserica parohială Sf. Treime parho. pr. Popescu Toma, născut la 27 martie 1882, sem superior. Numit aci la 1 iulie 1907, adus de la Davidești-Muscel. Notă. Biserica Parohială e de zid, s-a clădit la 1793 — 1795 de Scarlat Drugănescu. S-a zugrăvit din nou în 1859 de Zinca Grecov, la ea servește parohul Bărbulescu Ioan. Născut 8 aug. 1858, sem. inferior. Numit aici la 1 mai 1877. Biserica filială e de lemn. S-a clădit de la 1831—1833, s-a reparat la 1883 [2].

Sătenii din Gănești și Pădurețul, cer popă pe Dumitrache sin popa Șerban din Jupînești, printr-o jalbă către Marea logofeție a Bisericilor [3],

Mineiul din 1870

(Pe verso unei foi adăugate)

între Mineile pe aprilie și mai, editate la Rîmnic în 1780 sub episcopul Filaret, legate împreună și păstrate la Sf. Ioan, sînt însemnate: anul, luna și ziua începerii zidirii unui valoros monument bisericesc: 1 (și) la cursul anilor 1795, aprilie 16, am scris aicea eu smeritu dascăl ot Retevoiești, sud Muscel, cînd au început dumnealui boierul la sf. biserică și era luni într-a treia (săptămîna după Paști, la 7 ceasuri de zi, Vasile dascăl".[1])

Exact după 11 luni, acest dascăl Vasile era sfințit preot pe biserica din Retevoiești, a cărei construcție se terminase între timp, eveniment pe care a simțit nevoia să-l însemneze pe aceeași foaie: „La leat 1796, mart. 16, s-au hirotonit părintele popa Vasile, în biserica Antim, de Prea Sfinția Sa părintele Teofilact arhiereu, în zilele prea luminatului domn Ioan Alexandru Constandin Muruzi vod. păstor fiind Ungro Vlahii prea sfințitul mitropolit Chiriu chir Dositei, întru al treilea an al arhipăstorii sale, iar în episcopia Rîmnicului păstrarea prea sfinția sa părintele Chiriu chir Nectarie, în episcopie (sic) Buzăului păstrarea prea sfinția sa părintele Chiru chir Iosif, episcop Argeș. Și am scris ca să se știe. Popa Vasile ot Retevoiești, jud. Muscel. Mineiul aprilie-mai tipărit de Filaret al Rîmnicului, în 1870 fost al bis. Retevoiești și păstrat azi în bis Sf. Ioan, a trecut pe rînd prin mai multe mîini după cum arată însăși însemnările posesorilor succesivi. Inițial el a aparținut călugărului Bogoslav de la schitul Bindea „Acest minei aprilie-mai iaste al mieu popi (i) Bogoslav iremonahi, 1788, mai 24. (p. 1—3, pa marginea de

[1] Mitropolia Olteniei, revistă oficială a arhiepiscopiei Craiovei și a episcopiei Rîmnicului și Argeșului Nr. 1—4 pag. 201, anul 1908.
[2] Anuar 1909 (Administrația Casei Bisericii). Buc. p. 94, Arh. St. Buc. II. 261
[3] B.A.R. DCCCXV/15.
[4] Mitropolia Olteniei, revistă oficială a episcopiei Rîm. și Arg. Nr. 1—4 pag. 201/1908

jos a foilor). La p. 19 sîntem înștiințați despre trecerea lui în alte mîini. „Această carte ce să numește mineiul aprilie este al popii Marcului ot (din) Retevoiești, (precizarea se face încă odată pe foaia 98). De la popa Marcu, mineiul a trecut fiului său „popa Ilie", care și acesta îl dăruiește bisericii din Retev. cu lămurirea că „acest minei este cumpărat de părintele nostru, popa Marcu și fiindcă eu (am fost) însărcinat cu ale răposatului, hărăzesc acest minei aprilie numai la sfînta biserică ot Retev, unde este tată-meu îngropat 1831, febr. 14.", ceea ce se repetă mai amănunțit pe foaia 98 verso și următoarele: „Să știe dă cînd s-au dăruit aceste sfinte minee de către popa Ilie la această sfîntă biserică, fiind și eu față Manea Chelar și s-au mer (e) metisit de către dumnealui polcovnicu Istrate Leicescu, cu cheltuiala dumnealui căminarului Grigore Drugănescu, în anu cu leat 1831".[1])

REZUMAT

Locuitorii satelor Gănești și Pădurețul, jud. Muscel au dat la cunoștința Logofeției, trebuința ce au de un preot la biserica din nou zidită acolo.

Marea Logofeție a Bisericilor,

Anul 1834, luna febr. 19, Nr. 467

Masa al 2-lea.

Prea sființiei sale părintelui mitropolit al Ungrovlahiei

Mulți din locuitorii satului Gănești și Pădurețul, sud Muscel, au dat în cunoștința Logofeției trebuința ce au de preot la biserica din nou zidită acolo, unde nu să află nici un preot, rugăciune făcînd numiții lăcuitori a li să hirotonisi diacon și preot Dumitrache sin popa Șerban ot Jupînești și după încredințarea ce au luat logofețiia de aceste împrejurări din raportul ocîrmuirii județului de la 3 ghenarie No. 8, s-au înțeles cu departamentul cinstitei Visterii care sloboade pă mai sus zisul a să hirotonisi diacon și preot pă seama aceștii biserici, în urma căria Logofețiia aduce acestea în cunoștința sființii Mitropolii îndreptînd acolo pă numitul Dumitrache sin popa Șerban, ca să să cerceteze de are calitățile cerute și să să desăvîrșească întru învățăturile sfintelor canoane i a catihizmului, ca în urmă, cunoscîndu-să destoinic, să să poată învrednici cu darul preoției.

În lipsa d. marelui logofăt al Bisericeștilor Ian. Vlădianu m. p.

Pentru șef mesii (indescifrabil)

B.A.R., DCCCXV/15

[1] Mitropolia Olteniei, revistă oficială a arhiepiscopiei Craiovei și a episcopiei Rîmnicului și Argeșului Nr. 1—4 pag. 201—1908.

REZUMAT [1]

Şerban feciorul lui Todie, vinde o moşie din Silişte la biserica cea bătrînă, jupînului Ivan ot Piteşti

Adică să să ştie cum am vîndut (eu) Şerban feciorul lui Todie o moşie ot Sălişte de la biserica cea bătrînă. Cum să să ştie că am vîndut jupînului Ivan ot Piteşti de a mea bună voie în bani gata ughi 20 1/2 (pol) să fie lui moşia şi ficiorilor lui. Şi au fost mulţi oameni mărturii de seamă Dragomir ot tam i Danciul i Stanciul i Opriş ot moşia Oncii ot tam Stanciul Tîlabă i Radu ot Săpatu şi s-au făcut acest Zapis în casa ceauşul Vlaicu ot Piteşti.

Şi am scris eu grămăticul Dragomir ot Bumbuiani.

Pentru credinţa am pus degetile

O Dragomir O Danciul Sta Onciul O Opriş O Oancea O Stanciu O Radu O Vitanul O Ceauş Vlaicul O Dragomir. Meseţa (luna) cirişar în 18 zile văleat 7148 (1640)

Notă. Semnul 0 pus înaintea numelor semnate, înseamnă urma degetelor.

Aici, urmele unei biserici ce fusese construită la anul 7024 (1516); amintiri despre boierul Scarlat Drugănescu care le-a construit falnica şi frumoasa biserică, în 1793 — cu alte biserici vechi în Gănești şi Lăpuşani şi pomenit şi în alte acte din sec. XVII [2]); cu legende în legătură cu numele satului Leicești unde se păstrează la învăţătorul Şerbănescu, acte vechi, pe pergament — aici găsindu-se şi ruinele unei vestite fabrici de spirit a lui Păltineanu şi cruci istorice.

(Monumentele patriei noastre)

Culele din România de Radu Creţeanu şi Sarmiza Creţeanu

(pag. 41 — 42).

Cula din Retevoieşti

Aşezată pe malul drept al pitoreştii văi a Rîului Doamnei, la 38 km distanţă de Piteşti, cula din Retevoieşti este singura din ţară care posedă, săpată cu grijă în piatra deasupra intrării, o pisanie originară şi uşor descifrabilă: „Această culă s-au făcut de căminar Gheorghe Drugănescu, leat 1822. Data nu este indiferentă, ea corespunzînd perioadei de dezordine şi abuzuri a ocupaţiei turceşti, consecutive răscoalei lui Tudor Vladimirescu.

Clădirea, pe plan pătrat, este impunătoare, chiar cu ferestrele ei lărgite. Sînt trei niveluri, însă retragerea zidului exterior, subliniată de un brîu puternic, nu se află deasupra parterului, cum ar fi normal, ci între cele două etaje, ceea ce arată că la perioada de construcţie tîrzie a celui din Retevoieşti sensul acestei retrageri începuse să fie uitat. Un element decorativ care nu se întîlneşte la nici o altă culă este pictura ei exteri-

[1] Arh. St. Buc. ms. 394 f.F.9 (7148) 1640 luna iunie 18.
[2] Arh. St. Buc. III—5175.

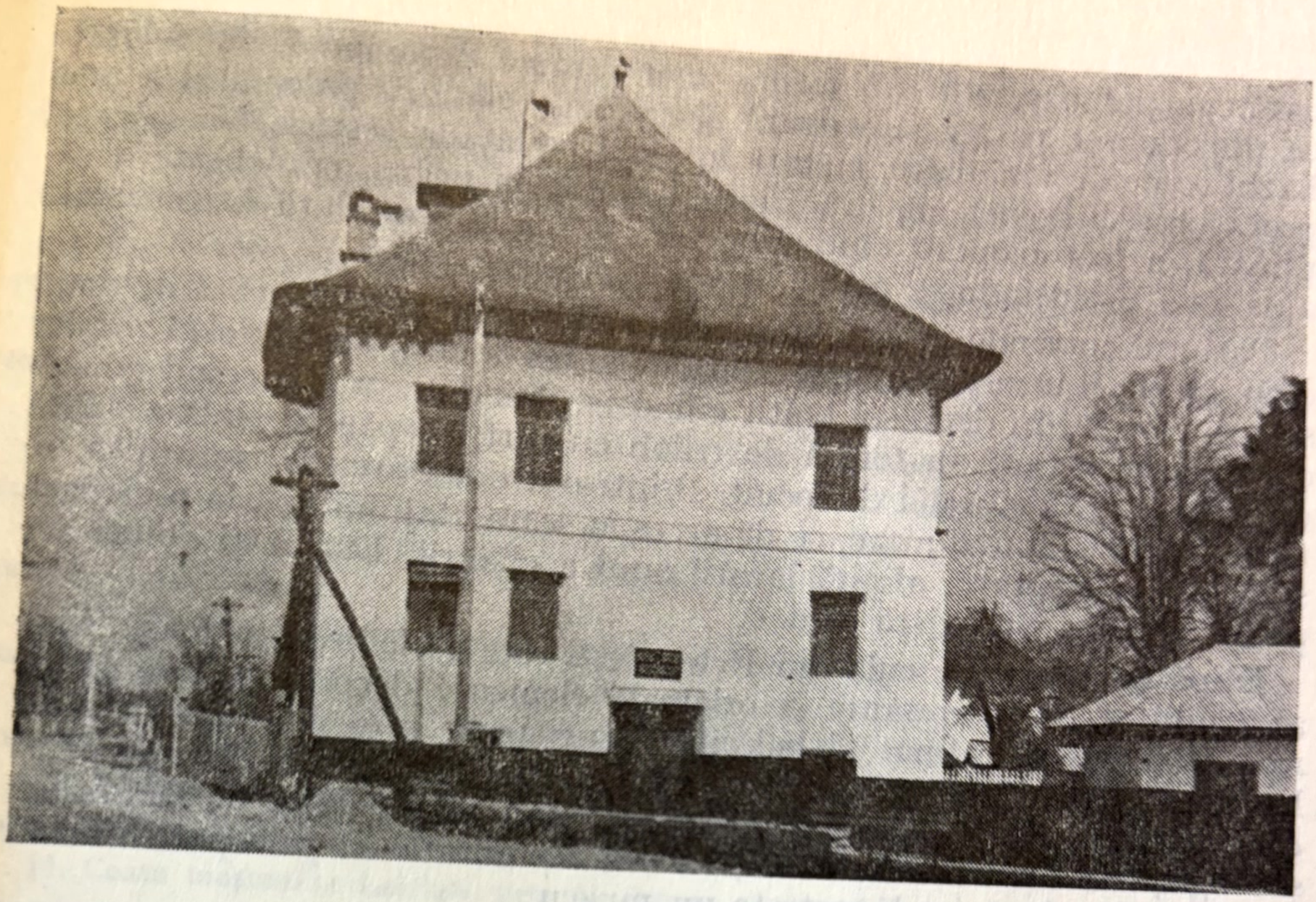

Cula „Drugănescu din Retevoieşti (văzută din faţă)

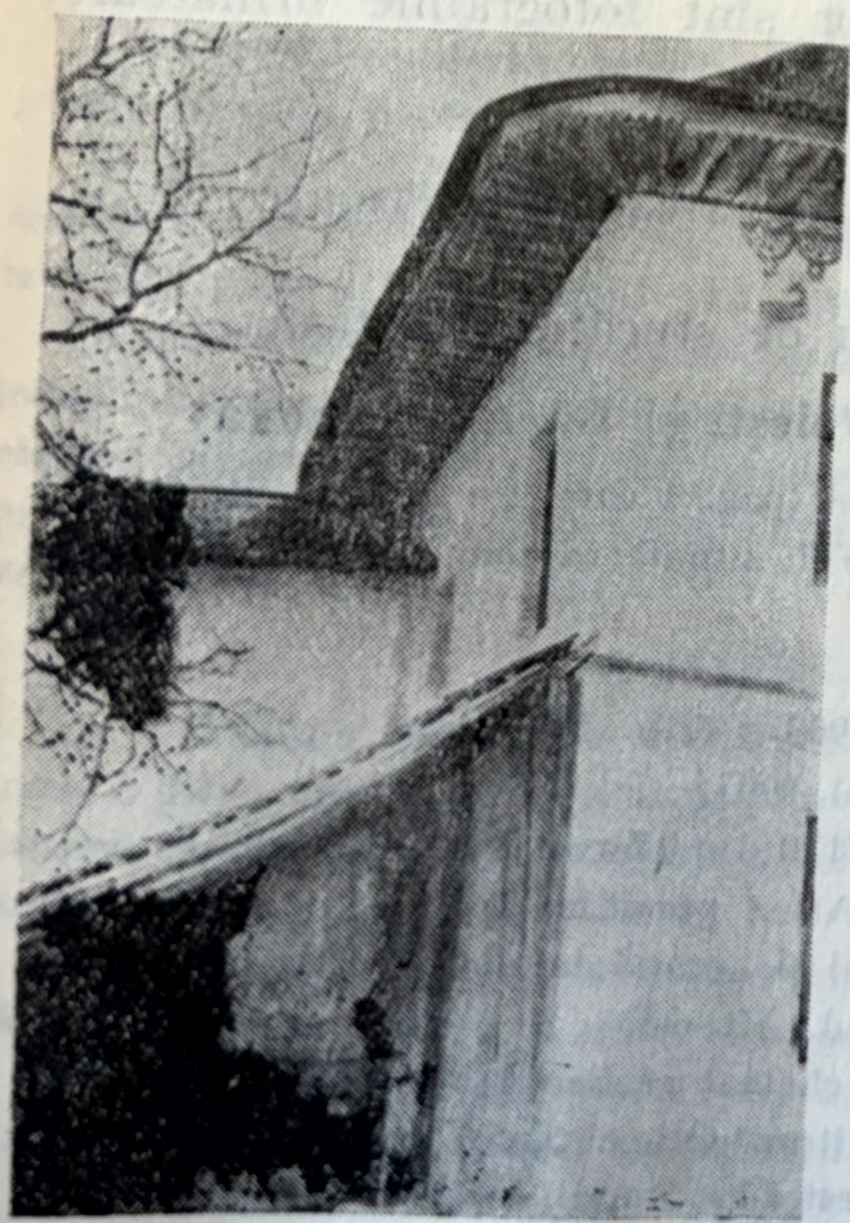

Cula „Drugănescu" (văzută de la nord-vest.)

REZUMAT [1]

Șerban feciorul lui Todie, vinde o moșie din Silište la biserica cea bătrînă, jupînului Ivan ot Pitești

Adică să să știe cum am vîndut (eu) Șerban feciorul lui Todie o moșie ot Sălište de la biserica cea bătrînă. Cum să să știe că am vîndut jupînului Ivan ot Pitești de a mea bună voie în bani gata ughi 20 1/2 (pol) să fie lui moșia și ficiorilor lui. Și au fost mulți oameni mărturii de seamă Dragomir ot tam i Danciul i Stanciul i Opriș ot moșia Oncii ot tam Stanciul Tîlabă i Radu ot Săpatu și s-au făcut acest Zapis în casa ceaușul Vlaicu ot Pitești.

Și am scris eu grămăticul Dragomir ot Bumbuiani.

Pentru credința am pus degetile

O Dragomir O Danciul Sta Onciul O Opriș O Oancea O Stanciu O Radu O Vitanul O Ceauș Vlaicul O Dragomir. Meseța (luna) cirișar în 18 zile văleat 7148 (1640)

Notă. Semnul 0 pus înaintea numelor semnate, înseamnă urma degetelor.

Aici, urmele unei biserici ce fusese construită la anul 7024 (1516); amintiri despre boierul Scarlat Drugănescu care le-a construit falnica și frumoasa biserică, în 1793 — cu alte biserici vechi în Gănești și Lăpușani și pomenit și în alte acte din sec. XVII [2]); cu legende în legătură cu numele satului Leicești unde se păstrează la învățătorul Șerbănescu, acte vechi, pe pergament — aici găsindu-se și ruinele unei vestite fabrici de spirit a lui Păltineanu și cruci istorice.

(Monumentele patriei noastre)

Culele din România de Radu Crețeanu și Sarmiza Crețeanu

(pag. 41 — 42).

Cula din Retevoiești

Așezată pe malul drept al pitorești văi a Rîului Doamnei, la 38 km distanță de Pitești, cula din Retevoiești este singura din țară care posedă, săpată cu grijă în piatra deasupra intrării, o pisanie originară și ușor descifrabilă: „Această culă s-au făcut de căminar Gheorghe Drugănescu, leat 1822. Data nu este indiferentă, ea corespunzînd perioadei de dezordine și abuzuri a ocupației turcești, consecutive răscoalei lui Tudor Vladimirescu.

Clădirea, pe plan pătrat, este impunătoare, chiar cu ferestrele ei lărgite. Sînt trei niveluri, însă retragerea zidului exterior, subliniată de un brîu puternic, nu se află deasupra parterului, cum ar fi normal, ci între cele două etaje, ceea ce arată că la perioada de construcție tîrzie a celui din Retevoiești sensul acestei retrageri începuse să fie uitat. Un element decorativ care nu se întîlnește la nici o altă culă este pictura ei exteri-

[1] Arh. St. Buc. ms. 394 f.F.9 (7148) 1640 luna iunie 18.
[2] Arh. St. Buc. III—5175.

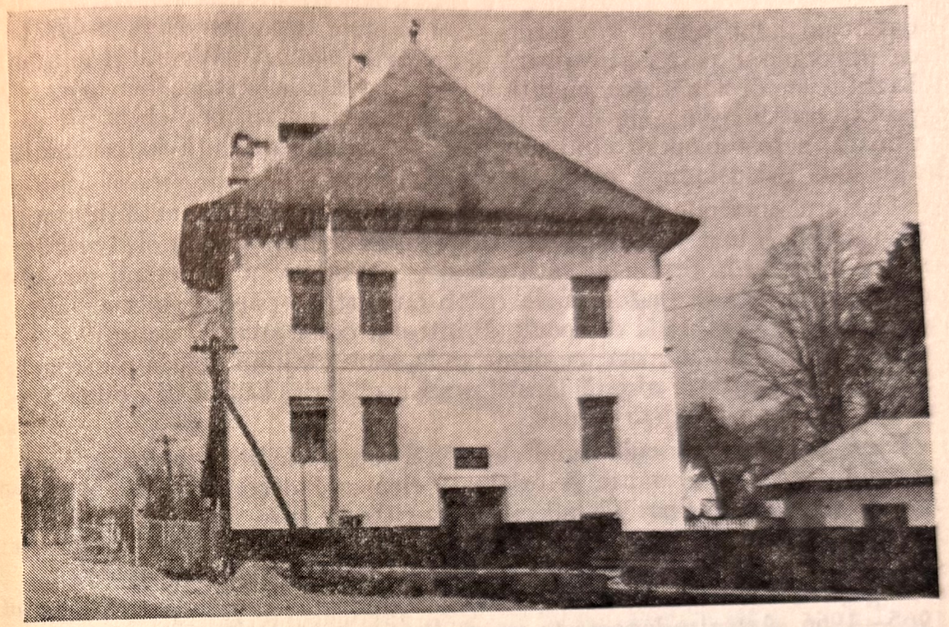

Cula „Drugănescu din Retevoiești (văzută din față)

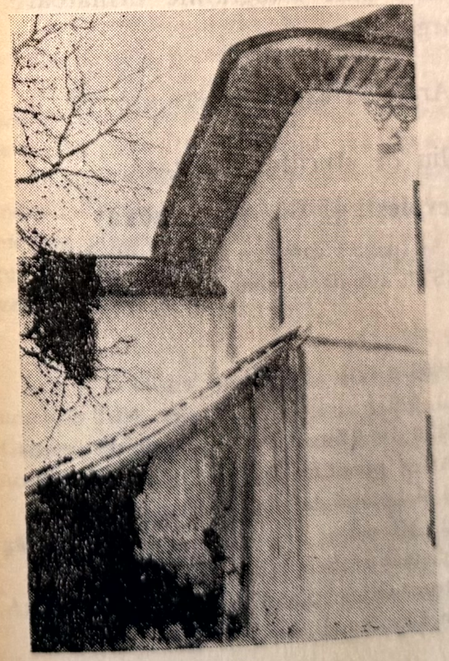

Cula „Drugănescu" (văzută de la nord-vest.)

oară, parțial păstrată sub forma unor motive decorative viu colorate ce împodobesc partea superioară și colțurile clădirii, precum și a unei hazlii scene de vînătoare, pictată în relief pe fațada vestică. Din păcate, protagonistul scenei, un drac, inițial pictat în negru, ce ochește o căprioară, a fost acoperit cîndva cu var, forma lui modelată în tencuială abia mai deslușindu-se astăzi.

Parterul cuprinde în față, la nivelul solului, intrarea flancată de două odăi, căreia îi urmează o largă scară de acces la etaj, iar în dos, complet separat, beciul în demi-sol boltit cilindric. Suind scara și trecînd pe sub o frumoasă arcadă în formă de trilob cu vîrf, se pășește într-o săliță din care dau două odăi de locuit. Printr-o a doua arcadă, rotunjită, se trece într-o sală mai mare, ce dă acces la scara etajului doi, la o cămară și la anexa sanitară, alipită laturii nord a clădirii. Etajul al doilea are patru camere. Nu există cerdac.

După cum se vede cula din Retevoiești este o clădire spațioasă, bine alcătuită și cu interesante și originale elemente decorative demnă de rangul și gustul rafinat al boierilor Drugănești, care posedau în satul lor de baștină Drugănești din apropierea Bucureștilor un elegant palat din veacul al XVIII-lea, conceput după modelul palatelor de la Potlogi și Mogoșoaia. Cula din Retevoiești a fost restaurată cu pricepere în anii 1965—1966. Astăzi adăpostește un muzeu.

La capitolul VII în lista ilustrațiilor sînt fotografiile următoare

Nr. 36: Cula din Retevoiești jud. Argeș.
Nr. 37: Pisania culei din Retevoiești.
Nr. 38: Cula din Retevoiești, jud. Argeș, arcadele interioare de la etajul II
Nr. 39: Colțul de nord-vest, cu detaliu de stucătură pictată.

Documente relativ la satele Retevoiești și Gănești (anexă)

Arh. St. Buc. Hotărnicii Muscel Nr. 47 și Nr. 44 (pag. 1 care are și planurile moșiei.
CARTE DE HOTARNICIE A MOȘIEI GĂNESTI, situată în com. Retevoiești, Plasa Rîurile-Argeșel, jud. Muscel.

Proprietatea D-nei Ana Burchi

Făcută pe baza autorizației Nr. 7170 din 17 mai 1903 a Trib. Muscel

De inginer hotarnic: Ion Sc. Pascal, în anul 1903.

Pe temeiul ordonanței de autorizațiune Nr. 7170 din 17 mai 1903, dată de d-l președinte al Trib. Muscel, după cererea d-lui Ion I. Arion președintele Consiliului de familie al interzisei D-ne Ana Burchi, ca să facă planul și hotărnicia moșiei „Gănești", situată în com. Retevoiești; plasa Rîurile-Argeșel, jud. Muscel.

Subsemnatul, conform reg. hotărniciilor, am chemat pe fiecare vecin răzeș, prin citațiuni adresate la domiciliul fiecăruia și prin Monitorul Oficial Nr. 100 din 31 iulie 1903 hotărînd ziua de 20 oct. 1903, pentru facerea acestei hotărnicii.

Vecinii chemați au fost:

1. Ceata moștenilor Mălureni, prin dl. primar al comunei Mălureni-Bădiceni din jud. Argeș, pentru moșia Mălureni

2. Dl avocat al statului din jud. Argeș, domiciliat în Pitești, pentru moșia satului „Costești—Stroești".

3. Dl. General Alexandru Carcaleșeanu din București, strada Cîmpineanu Nr. 53, pentru moșia Retevoiești.

4. Obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Retevoiești, prin dl. primar al com. Retevoiești.

5. Dl. C. Crasan din com. Bîrzești, jud. Muscel, pentru moșia Leicești-Lăpușani.

6. Obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Corbu-Pădureț, prin dl. primar al com. Leicești din jud. Muscel, pentru terenul ce le aparține.

7. Dl. advocat al statului din jud. Muscel, domiciliat în Pitești pentru proprietatea satului Corbu-Pădureț.

8. Dl. Nicolaie I. Cîrstea din com. Leicești, jud. Muscel pentru partea cumpărată din moșia Corbu-Pădureț.

9. Obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Valea Dealului, prin dl. primar al com. Leicești.

10. Preotul Petre Păcescu din com. Coșești, jud. Muscel, pentru moșiile: Valea Dealului și Chinga-Morișoara.

11. Ceata moștenilor Leicești, prin dl. primar al com. Leicești, pentru terenul ce le aparțin.

12. Obștea locuitorilor din cătunul Gănești împroprietăriți pe moșia Gănești, prin dl. primar al com. Retevoiești din jud. Muscel.

13. Dl. Ion Sc. Pascal, domiciliat în București, strada Rotari 15, ca tutore al interzisei D-ne Ana Burchi, pentru moșia Gănești, ce se hotărnicește acum, situată în com. Retevoiești, plasa Rîurile-Argeșel, jud. Muscel.

În ziua fixată prin chemările ce s-au făcut, aflîndu-ne la fața locului și procedura fiind îndeplinită, conform codului de procedură civilă și a articolului 8 din regulamentul hotărniciilor, precum se constată din procesul verbal dresat de noi și sub-scris de toți, cei prezenți, am procedat la lucrarea hotărniciei, precum la vale se arată, despre fiecare vecinătate în parte.

ISTORICUL MOȘIEI

La 1733 moșia Gănești era a lui Preda Drugănescu. După moartea lui Preda Drugănescu la 1801, soția sa Sultana împarte averea între fii săi, dînd moșia Gănești fiului său Grigore Drugănescu, care cumpărînd părțile moștenilor răzași din Gănești, mărește această moșie.

La 1832 aprilie 17, adică după moartea lui Grigore Drugănescu, soția sa Marioara Drugănescu dă moșia Gănești ca zestre fiicei sale, cu ocazia măritișului cu Dl. C. Arion.

Iar în anul 1862 această moșie trece în zestre la una din fiicele D-nei Arion, anume Ana Burchi, care este actuala proprietară a acestei moșii.

Actele de proprietate și de hotare.

oară, parțial păstrată sub forma unor motive decorative viu colorate ce împodobesc partea superioară și colțurile clădirii, precum și a unei hazlii scene de vînătoare, pictată în relief pe fațada vestică. Din păcate, protagonistul scenei, un drac, inițial pictat în negru, ce ochește o căprioară, a fost acoperit cîndva cu var, forma lui modelată în tencuială abia mai deslușindu-se astăzi.

Parterul cuprinde în față, la nivelul solului, intrarea flancată de două odăi, căreia îi urmează o largă scară de acces la etaj, iar în dos, complet separat, beciul în demi-sol boltit cilindric. Suind scara și trecînd pe sub o frumoasă arcadă în formă de trilob cu vîrf, se pășește într-o săliță din care dau două odăi de locuit. Printr-o a doua arcadă, rotunjită, se trece într-o sală mai mare, ce dă acces la scara etajului doi, la o cămară și la anexa sanitară, alipită laturii nord a clădirii. Etajul al doilea are patru camere. Nu există cerdac.

După cum se vede cula din Retevoiești este o clădire spațioasă, bine alcătuită și cu interesante și originale elemente decorative demnă de rangul și gustul rafinat al boierilor Drugănești, care posedau în satul lor de baștină Drugănești din apropierea Bucureștilor un elegant palat din veacul al XVIII-lea, conceput după modelul palatelor de la Potlogi și Mogoșoaia. Cula din Retevoiești a fost restaurată cu pricepere în anii 1965—1966. Astăzi adăpostește un muzeu.

La capitolul VII în lista ilustrațiilor sînt fotografiile următoare

Nr. 36: Cula din Retevoiești jud. Argeș.
Nr. 37: Pisania culei din Retevoiești.
Nr. 38: Cula din Retevoiești, jud. Argeș, arcadele interioare de la etajul II
Nr. 39: Colțul de nord-vest, cu detaliu de stucătură pictată.

Documente relativ la satele Retevoiești și Gănești (anexă)

Arh. St. Buc. Hotărnicii Muscel Nr. 47 și Nr. 44 (pag. 1 care are și planurile moșiei.
CARTE DE HOTARNICIE A MOȘIEI GĂNESTI, situată în com. Retevoiești, Plasa Rîurile-Argeșel, jud. Muscel.

Proprietatea D-nei Ana Burchi

Făcută pe baza autorizației Nr. 7170 din 17 mai 1903 a Trib. Muscel

De inginer hotarnic: Ion Sc. Pascal, în anul 1903.

Pe temeiul ordonanței de autorizațiune Nr. 7170 din 17 mai 1903, dată de d-l președinte al Trib. Muscel, după cererea d-lui Ion I. Arion președintele Consiliului de familie al interzisei D-ne Ana Burchi, ca să facă planul și hotărnicia moșiei „Gănești", situată în com. Retevoiești; plasa Rîurile-Argeșel, jud. Muscel.

Subsemnatul, conform reg. hotărniciilor, am chemat pe fiecare vecin răzeș, prin citațiuni adresate la domiciliul fiecăruia și prin Monitorul Oficial Nr. 100 din 31 iulie 1903 hotărînd ziua de 20 oct. 1903, pentru facerea acestei hotărnicii.

Vecinii chemați au fost:

1. Ceata moștenilor Mălureni, prin dl. primar al comunei Mălureni-Bădiceni din jud. Argeș, pentru moșia Mălureni
2. Dl avocat al statului din jud. Argeș, domiciliat în Pitești, pentru moșia satului „Costești—Stroești".
3. Dl. General Alexandru Carcaleșeanu din București, strada Cîmpineanu Nr. 53, pentru moșia Retevoiești.
4. Obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Retevoiești, prin dl. primar al com. Retevoiești.
5. Dl. C. Crasan din com. Bîrzești, jud. Muscel, pentru moșia Leicești-Lăpușani.
6. Obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Corbu-Pădurețu, prin dl. primar al com. Leicești din jud. Muscel, pentru terenul ce le aparține.
7. Dl. advocat al statului din jud. Muscel, domiciliat în Pitești pentru proprietatea satului Corbu-Pădurețu.
8. Dl. Nicolaie I. Cîrstea din com. Leicești, jud. Muscel pentru partea cumpărată din moșia Corbu-Pădurețu.
9. Obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Valea Dealului, prin dl. primar al com. Leicești.
10. Preotul Petre Păcescu din com. Coșești, jud. Muscel, pentru moșiile: Valea Dealului și Chinga-Morișoara.
11. Ceata moștenilor Leicești, prin dl. primar al com. Leicești, pentru terenul ce le aparțin.
12. Obștea locuitorilor din cătunul Gănești împroprietăriți pe moșia Gănești, prin dl. primar al com. Retevoiești din jud. Muscel.
13. Dl. Ion Sc. Pascal, domiciliat în București, strada Rotari 15, ca tutore al interzisei D-ne Ana Burchi, pentru moșia Gănești, ce se hotărnicește acum, situată în com. Retevoiești, plasa Rîurile-Argeșel, jud. Muscel.

În ziua fixată prin chemările ce s-au făcut, aflîndu-ne la fața locului și procedura fiind îndeplinită, conform codului de procedură civilă și a articolului 8 din regulamentul hotărniciilor, precum se constată din procesul verbal dresat de noi și sub-scris de toți, cei prezenți, am procedat la lucrarea hotărniciei, precum la vale se arată, despre fiecare vecinătate în parte.

ISTORICUL MOȘIEI

La 1733 moșia Gănești era a lui Preda Drugănescu. După moartea lui Preda Drugănescu la 1801, soția sa Sultana împarte averea între fii săi, dînd moșia Gănești fiului său Grigore Drugănescu, care cumpărînd părțile moștenilor răzași din Gănești, mărește această moșie.

La 1832 aprilie 17, adică după moartea lui Grigore Drugănescu, soția sa Marioara Drugănescu dă moșia Gănești ca zestre fiicei sale, cu ocazia măritișului cu Dl. C. Arion.

Iar în anul 1862 această moșie trece în zestre la una din fiicele D-nei Arion, anume Ana Burchi, care este actuala proprietară a acestei moșii.

Actele de proprietate și de hotare.

1. Zapisele:

1710 Ghenarie 14. Act de schimb între Toma Cantacuzino și Gavrilă Drugănescu prin care Cantacuzino dă lui Drugănescu două delnițe în Leicești ce trec și în Pădurețu.

1742, oct. 30. Zapisul lui unchiaș Dumitrache cu fiii săi, care vinde stînjeni 278 D-nei Safta Drugănescu în hotarul Gănești.

1753 Ghenarie 18. Zapisul lui Radu Săndulescu ot Gănești de 20 stj. ce-i vinde lui Scarlat Drugănescu în hotarul Gănești.

1753 februarie 18. Zapisul mai multor moșteni din Gănești prin care vînd lui Dumitru Drugănescu 192 stînjeni în hotarul Gănești.

1782 iulie 20. Zapisul lui Enache ot Gănești de 6 stj., vînduți lui Grigore Drugănescu în hotarul Gănești.

1782 iulie 30. Zapisul lui Dumitru Rotaru ot Gănești de 9 stj. din Gănești vînduți lui Scarlat Drugănescu.

1788 noiembrie 23. Zapisul lui Petre Stroiescu de 85 stj. vînduți Stolnicului Scarlat Drugănescu în hotarul Gănești.

1788 noiembrie 29. Zapisul lui Petre Stroiescu și Șerban Gănescu, cari vînd lui Drugănescu 85 stj. în hotarul Gănești.

1795 oct. 17. Zapisul lui Mareș ot Gănești prin care vinde stolnicului Drugănescu 8 stj. în hotarul Gănești.

1795 oct. 17. Zapisul lui Mareș cu soția și fiii săi și alți moșteni, prin care vînd lui Scarlat Drugănescu 56 stj. în hotarul Gănești.

1796 mai 12. Zapisul lui Stancu Radu Predescu ot Gănești de 7 stj. vînduți Sultanei Drugănescu, din hotarul Gănești.

1796 mai 12. Zapisul lui Radu Dumitrașcu care vinde Sultanei Drugănescu 7 stj. în hotarul Gănești.

1796 dec. 5. Zapisul Stanei Predescu ot Gănești a 5 stj. vînduți Sultanei Drugănescu în hotarul Gănești.

1797 mai 26. Zapisul lui Gheorghe Stîngă zet Matei Gănescu, prin care vinde Sultanei Drugănescu 7 stj. în hotarul Gănești.

1805 ian. 1. Un act de schimb între moștenii Gănești și Grigore Drugănescu pentru 57 stj. în hotarul Pădurețu.

1812 Zapisul lui Cîrstea sin Ispas pentru 8 stînjeni vînduți lui Grigore Drugănescu în hotarul Pădurețu.

1813 noiembrie 17. Zapisul lui Grigore Predescu pentru 12 stj. vînduți lui Dumitrache Drugănescu în hotarul Gănești.

1814 ian. 27. Zapisul lui EneGănescu cu fiul său Dumitru pentru 18 stj. ce vinde lui Dumitrache Drugănescu, în hotarul Gănești.

1814 noiembrie 22. Zapisul lui Grigore și Marin Predescu pentru 7 stj. ce vinde lui Dumitrache Drugănescu în hotarul Gănești.

1816 febr. 9. Zapisul lui Ene Gănescu și Dumitru sin Ene pentru 24 stînjeni ce vînd lui Grigore Drugănescu în hotarul Gănești.

1816 febr. 9. Zapisul lui Grigore Predescu și I. Gh. Cotiga pentru 8 1/2 sti. ce vînd lui Grigore Drugănescu în hotarul Gănești.

1816 febr. 10 Zapisul lui Matei și Marin Săndulescu a 5 stînjeni vînduți lui Grigore Drugănescu în hotarul Gănești.

1816 febr. 20. Zapisul lui Gheorghe Stîngă pentru 15 stînjeni vînduți lui Grigore Drugănescu în hotarul Gănești.

1816 mai 7. Zapisul lui Ene Gănescu cu fiii săi prin care vînd lui Dumitrache Drugănescu 18 stj. în hotarul Gănești.

1816 mai 16. Zapisul lui Grigore Predescu prin care vinde lui Grigore Drugănescu 10 stj. în hotarul Gănești.

1816 mai 21. Zapisul lui Radu sin Neacșu prin care vinde lui Grigore Drugănescu 15 stj. în hotarul Gănești.

1816 iunie 6. Zapisul lui Șerban Zăgoneanu ot Gănești pentru 28 stj. ce vinde lui Grigore Drugănescu în hotarul Gănești.

1816 iunie 30. Zapisul lui Dumitrașcu pentru 8 1/2 stj. vînduți lui Grigore Drugănescu în hotarul Gănești.

Pe lîngă aceste zapise ne-a mai înfățișat încă următoarele acte:

2. Copie după cartea de hotărnicie făcută la 1835 martie 27 moșiei Gănești, prin care se constată că această moșie avea o lipsă de 386 stînjeni masă, cari stînjeni îi pierde prin faptul că hotarele moșiilor Retevoiești și Pădurețu sînt fixate prin semne de mai înainte.

3. Copie după sentința judecătoriei jud. Muscel cu Nr. 49 din 1835 iulie 6, prin care se hotărăște că D-na Marghioala Drugănescu să-și stăpînească moșia Retevoiești după semnele vechi ale stăpînirei, adică de la casa lui Țîroiu în sus.

4. Copie după sentința divanului judecătoresc al principatului Valahiei, secția civilă cu Nr. 52 din 27 mai 1836, care hotărăște ca amîndoi proprietarii moșiilor Gănești și Retevoiești să-și ia hotarnici și mergînd la fața locului să aleagă moșia Retevoiești și moșia Gănești.

5. Copie după cererea făcută de dl. C. Arion la 8 febr. 1837 către cinstitul înalt divan, pentru a se face hotărnicia moșiei Retevoiești despre moșia Gănești.

6. Copie după cartea de hotărnicie din 7 aprilie 1839 a moștenilor Leicești, făcută de inginerul hotarnic Ion Urianu, căpitan za Dorobanț și certificată de cancelaria judecătoriei Muscel la 12 noiembrie 1839.

7. Copie, liberată de Prezidentul judecătoriei jud. Muscel la 23 decembrie 1839, după hotărîrea jud. Muscel cu Nr. 68, din 26 noiembrie 1839, prin care se respinge hotărnicia făcută la 1839 moșiei Leicești de inginerul hotarnic Ion Urianu.

8. Copie după sentința Divanului civil, secția II Buc., cu Nr. 88 din 13 sept. 1840, care confirmă hotărîrea judecătoriei jud. Muscel, mai sus menționată.

9. Copie după sentința înaltului Divan al Principatului Țării Românești, secția I, în 1841, care întărește sus menționatele sentințe.

10. Copie liberată de departamentul dreptății, după înalta hotărîre cu Nr. 414 din 8 iunie 1842 a lui Alexandru Dimitrie Ghica V.V. către departamentul dreptății, care întărește hotărîrea cu Nr. 10 a înaltului Divan din 1841.

1. Zapisele:

1710 Ghenarie 14. Act de schimb între Toma Cantacuzino şi Gavrilă Drugănescu prin care Cantacuzino dă lui Drugănescu două delniţe în Leiceşti ce trec şi în Pădureţu.

1742, oct. 30. Zapisul lui unchiaş Dumitrache cu fiii săi, care vinde stînjeni 278 D-nei Saîta Drugănescu în hotarul Găneşti.

1753 Ghenarie 18. Zapisul lui Radu Săndulescu ot Găneşti de 20 stj. ce-i vinde lui Scarlat Drugănescu în hotarul Găneşti.

1753 februarie 18. Zapisul mai multor moşteni din Găneşti prin care vînd lui Dumitru Drugănescu 192 stînjeni în hotarul Găneşti.

1782 iulie 20. Zapisul lui Enache ot Găneşti de 6 stj., vînduţi lui Grigore Drugănescu în hotarul Găneşti.

1782 iulie 30. Zapisul lui Dumitru Rotaru ot Găneşti de 9 stj. din Găneşti vînduţi lui Scarlat Drugănescu.

1788 noiembrie 23. Zapisul lui Petre Stroiescu de 85 stj. vînduţi Stolnicului Scarlat Drugănescu în hotarul Găneşti.

1788 noiembrie 29. Zapisul lui Petre Stroiescu şi Şerban Gănescu, cari vînd lui Drugănescu 85 stj. în hotarul Găneşti.

1795 oct. 17. Zapisul lui Mareş ot Găneşti prin care vinde stolnicului Drugănescu 8 stj. în hotarul Găneşti.

1795 oct. 17. Zapisul lui Mareş cu soţia şi fiii săi şi alţi moşteni, prin care vînd lui Scarlat Drugănescu 56 stj. în hotarul Găneşti.

1796 mai 12. Zapisul lui Stancu Radu Predescu ot Găneşti de 7 stj. vînduţi Sultanei Drugănescu, din hotarul Găneşti.

1796 mai 12. Zapisul lui Radu Dumitraşcu care vinde Sultanei Drugănescu 7 stj. în hotarul Găneşti.

1796 dec. 5. Zapisul Stanei Predescu ot Găneşti a 5 stj. vînduţi Sultanei Drugănescu în hotarul Găneşti.

1797 mai 26. Zapisul lui Gheorghe Stîngă zet Matei Gănescu, prin care vinde Sultanei Drugănescu 7 stj. în hotarul Găneşti.

1805 ian. 1. Un act de schimb între moştenii Găneşti şi Grigore Drugănescu pentru 57 stj. în hotarul Pădureţu.

1812 Zapisul lui Cîrstea sin Ispas pentru 8 stînjeni vînduţi lui Grigore Drugănescu în hotarul Pădureţu.

1813 noiembrie 17. Zapisul lui Grigore Predescu pentru 12 stj. vînduţi lui Dumitrache Drugănescu în hotarul Găneşti.

1814 ian. 27. Zapisul lui EneGănescu cu fiul său Dumitru pentru 18 stj. ce vinde lui Dumitrache Drugănescu, în hotarul Găneşti.

1814 noiembrie 22. Zapisul lui Grigore şi Marin Predescu pentru 7 stj. ce vinde lui Dumitrache Drugănescu în hotarul Găneşti.

1816 febr. 9. Zapisul lui Ene Gănescu şi Dumitru sin Ene pentru 24 stînjeni ce vînd lui Grigore Drugănescu în hotarul Găneşti.

1816 febr. 9. Zapisul lui Grigore Predescu şi I. Gh. Cotiga pentru 8 1/2 sti. ce vînd lui Grigore Drugănescu în hotarul Găneşti.

1816 febr. 10 Zapisul lui Matei şi Marin Săndulescu a 5 stînjeni vînduţi lui Grigore Drugănescu în hotarul Găneşti.

1816 febr. 20. Zapisul lui Gheorghe Stîngă pentru 15 stînjeni vînduţi lui Grigore Drugănescu în hotarul Găneşti.

1816 mai 7. Zapisul lui Ene Gănescu cu fiii săi prin care vînd lui Dumitrache Drugănescu 18 stj. în hotarul Găneşti.

1816 mai 16. Zapisul lui Grigore Predescu prin care vinde lui Grigore Drugănescu 10 stj. în hotarul Găneşti.

1816 mai 21. Zapisul lui Radu sin Neacşu prin care vinde lui Grigore Drugănescu 15 stj. în hotarul Găneşti.

1816 iunie 6. Zapisul lui Şerban Zăgoneanu ot Găneşti pentru 28 stj. ce vinde lui Grigore Drugănescu în hotarul Găneşti.

1816 iunie 30. Zapisul lui Dumitraşcu pentru 8 1/2 stj. vînduţi lui Grigore Drugănescu în hotarul Găneşti.

Pe lîngă aceste zapise ne-a mai înfăţişat încă următoarele acte:

2. Copie după cartea de hotărnicie făcută la 1835 martie 27 moşiei Găneşti, prin care se constată că această moşie avea o lipsă de 386 stînjeni masă, cari stînjeni îi pierde prin faptul că hotarele moşiilor Retevoieşti şi Pădureţu sînt fixate prin semne de mai înainte.

3. Copie după sentinţa judecătoriei jud. Muscel cu Nr. 49 din 1835 iulie 6, prin care se hotărăşte că D-na Marghioala Drugănescu să-şi stăpînească moşia Retevoieşti după semnele vechi ale stăpînirei, adică de la casa lui Ţîroiu în sus.

4. Copie după sentinţa divanului judecătoresc al principatului Valahiei, secţia civilă cu Nr. 52 din 27 mai 1836, care hotărăşte ca amîndoi proprietarii moşiilor Găneşti şi Retevoieşti să-şi ia hotarnici şi mergînd la faţa locului să aleagă moşia Retevoieşti şi moşia Găneşti.

5. Copie după cererea făcută de dl. C. Arion la 8 febr. 1837 către cinstitul înalt divan, pentru a se face hotărnicia moşiei Retevoieşti despre moşia Găneşti.

6. Copie după cartea de hotărnicie din 7 aprilie 1839 a moştenilor Leiceşti, făcută de inginerul hotarnic Ion Urianu, căpitan za Dorobanţ şi certificată de cancelaria judecătoriei Muscel la 12 noiembrie 1839.

7. Copie, liberată de Prezidentul judecătoriei jud. Muscel la 23 decembrie 1839, după hotărîrea jud. Muscel cu Nr. 68, din 26 noiembrie 1839, prin care se respinge hotărnicia făcută la 1839 moşiei Leiceşti de inginerul hotarnic Ion Urianu.

8. Copie după sentinţa Divanului civil, secţia II Buc., cu Nr. 88 din 13 sept. 1840, care confirmă hotărîrea judecătoriei jud. Muscel, mai sus menţionată.

9. Copie după sentinţa înaltului Divan al Principatului Ţării Româneşti, secţia I, în 1841, care întăreşte sus menţionatele sentinţe.

10. Copie liberată de departamentul dreptăţei, după înalta hotărîre cu Nr. 414 din 8 iunie 1842 a lui Alexandru Dimitrie Ghica V.V. către departamentul dreptăţei, care întăreşte hotărîrea cu Nr. 10 a înaltului Divan din 1841.

11. Copie după cartea de hotărnicie a moșiei Lăpoșani din 2 iulie 1852, făcută de hotar-nicul Serdar Ion Urianu.

12. Copie după actul dotal din 30 ianuarie 1861 al D-nei Ana Burchi legalizată de Trib. Ilfov, secția III la 6 martie 1862 sub Nr. 249, din care reiese că moșia Gănești a fost constituită ca dotă numitei Doamne de către D-nii C. Păltineanu și Ion I. Arion, epitropi averei rămasă de la răposatul C. Arion, tatăl numitei Doamne.

13. Copie după tabela litera A de la 1864 a clăcașilor împroprietăriți pe moșia Leicești și Valea Dealului, certificată de primăria com. Leicești la 26 iunie 1896, sub Nr. 678.

14. Copie după actul delimitărei clăcașilor din Com. Leicești și Valea Dealului, din 5 martie 1866.

15. Copie după tabela lit. A a clăcașilor împroprietăriți pe moșia Gănești, certificată sub nr. 21882 din 27 noiembrie 1901 de Direcția contribuțiunilor directe din Ministerul de Finanțe, ca fiind conformă cu originalul aflat în arhiva Ministerului.

16. Actul de delimitare de la 4 martie 1866 făcut de comisiunea ad-hoc din com. Gănești și legalizată de primăria locală la 4 martie 1866 sub nr. 28.

17. Un extract din cartea de hotărnicie a moșiei Retevoiești făcut de inginerul D. C. Rîmniceanu la 1868, împreună cu o schiță de plan a hotarului despărțitor dintre moșiile Gănești și Retevoiești de același inginer.

18. Una copie după sentința Trib. Muscel, cu Nr. 105 din 23 mai 1873, care confirmă hotărnicia moșiei Retevoiești din 1868 a dlui Laptew, făcută de inginerul D. C. Rîmniceanu (deci la 1868 moșia Retevoiești era a lui Laptew).

19. Una copie după jurnalul Nr. 851 din 5 dec. 1882 al Trib. Argeș (Dos. Nr. 666/1872) comunicat prin corpul portăreilor de Argeș la 1882 dec. 18, prin care se confirmă hotărnicia făcută de către mănăstirea Bistrița moșiei Stroiești, față de vecinătatea cu moșia Gănești.

20. Autorizațiunea dată la 16 aug. 1894 de Trib. Muscel sub Nr. 13629 în urma cererii făcute de dl. Ion C. Păltineanu, tutorele interzisei Ana Burchi pentru facerea hotărniciei moșiei Gănești de către dl. inginer Gh. Săvuicu.

21. Citațiunea cu Nr. 14058 din 23 aug. 1894 a Trib. Muscel prin care dl. Ion Păltineanu, tutorele interzisei Ana Burchi, este chemat a se înfățișa în ziua de 3 dec. 1894 la judecata cu obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Gănești, pentru confirmarea hotărniciei făcută de Gh. Săvuicu și revendicare.

22. Copie, liberată de Trib. Muscel, după procesul verbal Nr. 6992 din 3 dec. 1894 al aceluiaș tribunal, prin care, din cauza neprezentării părților, se suspendă procesul de revindecare intentat obștei locuitorilor din cătunul Gănești de către Dl.C. Păltineanu, tutorele de atunci al interzisei.

23. Copie după sentința Nr. 549 din 8 aug. 1900 a judecătoriei ocolului Argeșel, prin care respinge, ca nefondată, acțiunea locuitorului Marin Ion Geantă din com. Leicești, intentată D-nei Elena Păltineanu, născută C. Arion, pentru turburare de posesie.

24. Copie după sentința Nr. 555 din 10 aug. 1900 a jud. ocolului Argeșel, prin care respinge, ca nefondată, acțiunea intentată Dnei Elena Păltineanu, administratoarea moșiei Gănești, de către Paraschiva Cîrstea Gh. Ilincă din com. Leicești, pentru turburare de posesie.

25. Copie după sentința Nr. 556 din 10 aug. a judecătoriei Ocol. Argeșel, prin care respinge, ca nefondată, acțiunea locuit. Ion Niță Florea din com. Leicești intentată D-nei Elena Păltineanu, administratoarea moșiei Gănești, pentru turburare de posesie și condamnă pe reclamant.

27. Copie liberată de Onor. Minister de Domenii, după procesul-verbal dresat de primăria com. Leicești la 28 noiembrie 1901, din care reese că dl. Al. Gostovici, șeful Ocol. Silvic Corbi, jud. Muscel a predat în acea zi zăvoiul Baranga, în suprafață de 8 Hect. 3571 mp., din proprietatea statului Corbu-Pădurețu, cumpărătorului Nicolaie I. Cîrstea.

28. Copie liberată de primăria com. Retevoiești la 4 aug. 1901, după procesul-verbal încheiat de primăria acestei comune la 27 mai 1901, prin care constată că preotul Ion Bărbulescu din cătunul Gănești, încalcă moșia Gănești, a interzisei D-ne Ana Burchi cu o porțiune de teren, pe care îngrădindu-l a construit un grajd de vite.

29. Una citațiune de hotărnicie cu Nr. 1 din 4 mai 1903 a inginerului G. M. Duma către Dl. Nae G. Bărăscu, tutorele interzisei Ana Burchi, care este chemat a se prezenta în ziua de 8 iulie 1903 la primăria com. Bădiceni din jud. Argeș, pentru facerea hotărnicei moșiei Mălureni a moștenilor Mălureni.

30. Certificatul primăriei com. Mălureni-Bădiceni din jud. Argeș prin care se constată că la 8 iulie 1903, zi fixată pentru facerea hotărniciei moșiei Mălureni, inginerul G. Duma a lipsit.

31. Una citație de hotărnicie cu Nr. 1 din 1903 iunie 18, a inginerului G. M. Duma, prin care dl. Grigore N. Bărăscu tutorele interzisei Ana Burchi este chemat a se înfățișa în ziua de 20 aug. 1903 la primăria com. Leicești din jud. Muscel pentru facerea hotărniciei Lăpoșani.

32. Certificatul Nr. 1029 al primăriei Com. Leicești, prin care se constată că în ziua de 20 aug. 1903, cînd urma a se face hotărnicia moșiei Lăpoșani, inginerul G. Duma a lipsit.

33. Una carte de hotărnicie însoțită de o copie de plan a delimitărei locuitorilor din Gănești din 1903 iulie 16, făcută și subscrisă de inginerul hotarnic G. M. Duma, autorizat de onor trib. Muscel prin ordonanța Nr. 6981 din mai 1903.

34. Una citațiune cu Nr. 1762 din 19 noiembrie 1903 a trib. jud. Muscel prin care Dna Elena I. Păltineanu, împuternicită de consiliul de familie a interzisei Ana Burchi, este chemată a se înfățișa la 12 febr. 1904 la confirmarea planului și hotărniciei sus arătatei delimitări și

35. Una copie, liberată de onor Trib. jud. Muscel, după sentința cu nr. 42 din 12 febr. 1904 prin care numitul Trib. respinge hotărnicia din 1903 a inginerului Gh. Duma, făcută delimitărei locuitorilor din cătunul Gănești.

11. Copie după cartea de hotărnicie a moșiei Lăpoșani din 2 iulie 1852, făcută de hotarnicul Serdar Ion Urianu.

12. Copie după actul dotal din 30 ianuarie 1861 al D-nei Ana Burchi legalizată de Trib. Ilfov, secția III la 6 martie 1862 sub Nr. 249, din care reiese că moșia Gănești a fost constituită ca dotă numitei Doamne de către D-nii C. Păltineanu și Ion I. Arion, epitropi averei rămasă de la răposatul C. Arion, tatăl numitei Doamne.

13. Copie după tabela litera A de la 1864 a clăcașilor împroprietăriți pe moșia Leicești și Valea Dealului, certificată de primăria com. Leicești la 26 iunie 1896, sub Nr. 678.

14. Copie după actul delimitărei clăcașilor din Com. Leicești și Valea Dealului, din 5 martie 1866.

15. Copie după tabela lit. A a clăcașilor împroprietăriți pe moșia Gănești, certificată sub nr. 21882 din 27 noiembrie 1901 de Direcția contribuțiunilor directe din Ministerul de Finanțe, ca fiind conformă cu originalul aflat în arhiva Ministerului.

16. Actul de delimitare de la 4 martie 1866 făcut de comisiunea ad-hoc din com. Gănești și legalizată de primăria locală la 4 martie 1866 sub nr. 28.

17. Un extract din cartea de hotărnicie a moșiei Retevoiești făcut de inginerul D. C. Rîmniceanu la 1868, împreună cu o schiță de plan a hotarului despărțitor dintre moșiile Gănești și Retevoiești de același inginer.

18. Una copie după sentința Trib. Muscel, cu Nr. 105 din 23 mai 1873, care confirmă hotărnicia moșiei Retevoiești din 1868 a dlui Laptew, făcută de inginerul D. C. Rîmniceanu (deci la 1868 moșia Retevoiești era a lui Laptew).

19. Una copie după jurnalul Nr. 851 din 5 dec. 1882 al Trib. Argeș (Dos. Nr. 666/1872) comunicat prin corpul portăreilor de Argeș la 1882 dec. 18, prin care se confirmă hotărnicia făcută de către mănăstirea Bistrița moșiei Stroiești, față de vecinătatea cu moșia Gănești.

20. Autorizațiunea dată la 16 aug. 1894 de Trib. Muscel sub Nr. 13629 în urma cererii făcute de dl. Ion C. Păltineanu, tutorele interzisei Ana Burchi pentru facerea hotărniciei moșiei Gănești de către dl. inginer Gh. Săvuicu.

21. Citațiunea cu Nr. 14058 din 23 aug. 1894 a Trib. Muscel prin care dl. Ion Păltineanu, tutorele interzisei Ana Burchi, este chemat a se înfățișa în ziua de 3 dec. 1894 la judecata cu obștea locuitorilor împroprietăriți pe moșia Gănești, pentru confirmarea hotărniciei făcută de Gh. Săvuicu și revendicare.

22. Copie, liberată de Trib. Muscel, după procesul verbal Nr. 6992 din 3 dec. 1894 al aceluiaș tribunal, prin care, din cauza neprezentării părților, se suspendă procesul de revindecare intentat obștei locuitorilor din cătunul Gănești de către Dl.C. Păltineanu, tutorele de atunci al interzisei.

23. Copie după sentința Nr. 549 din 8 aug. 1900 a judecătoriei ocolului Argeșel, prin care respinge, ca nefondată, acțiunea locuitorului Marin Ion Geantă din com. Leicești, intentată D-nei Elena Păltineanu, născută C. Arion, pentru turburare de posesie.

24. Copie după sentința Nr. 555 din 10 aug. 1900 a jud. ocolului Argeșel, prin care respinge, ca nefondată, acțiunea intentată Dnei Elena Păltineanu, administratoarea moșiei Gănești, de către Paraschiva Cîrstea Gh. Ilincă din com. Leicești, pentru turburare de posesie.

25. Copie după sentința Nr. 556 din 10 aug. a judecătoriei Ocol. Argeșel, prin care respinge, ca nefondată, acțiunea locuit. Ion Niță Florea din com. Leicești intentată D-nei Elena Păltineanu, administratoarea moșiei Gănești, pentru turburare de posesie și condamnă pe reclamant.

27. Copie liberată de Onor. Minister de Domenii, după procesul-verbal dresat de primăria com. Leicești la 28 noiembrie 1901, din care reese că dl. Al. Gostovici, șeful Ocol. Silvic Corbi, jud. Muscel a predat în acea zi zăvoiul Baranga, în suprafață de 8 Hect. 3571 mp., din proprietatea statului Corbu-Pădurețu, cumpărătorului Nicolaie I. Cîrstea.

28. Copie liberată de primăria com. Retevoiești la 4 aug. 1901, după procesul-verbal încheiat de primăria acestei comune la 27 mai 1901, prin care constată că preotul Ion Bărbulescu din cătunul Gănești, încalcă moșia Gănești, a interzisei D-ne Ana Burchi cu o porțiune de teren, pe care îngrădindu-l a construit un grajd de vite.

29. Una citațiune de hotărnicie cu Nr. 1 din 4 mai 1903 a inginerului G. M. Duma către Dl. Nae G. Bărăscu, tutorele interzisei Ana Burchi, care este chemat a se prezenta în ziua de 8 iulie 1903 la primăria com. Bădiceni din jud. Argeș, pentru facerea hotărnicei moșiei Mălureni a moștenilor Mălureni.

30. Certificatul primăriei com. Mălureni-Bădiceni din jud. Argeș prin care se constată că la 8 iulie 1903, zi fixată pentru facerea hotărniciei moșiei Mălureni, inginerul G. Duma a lipsit.

31. Una citație de hotărnicie cu Nr. 1 din 1903 iunie 18, a inginerului G. M. Duma, prin care dl. Grigore N. Bărăscu tutorele interzisei Ana Burchi este chemat a se înfățișa în ziua de 20 aug. 1903 la primăria com. Leicești din jud. Muscel pentru facerea hotărniciei Lăpoșani.

32. Certificatul Nr. 1029 al primăriei Com. Leicești, prin care se constată că în ziua de 20 aug. 1903, cînd urma a se face hotărnicia moșiei Lăpoșani, inginerul G. Duma a lipsit.

33. Una carte de hotărnicie însoțită de o copie de plan a delimitărei locuitorilor din Gănești din 1903 iulie 16, făcută și subscrisă de inginerul hotarnic G. M. Duma, autorizat de onor trib. Muscel prin ordonanța Nr. 6981 din mai 1903.

34. Una citațiune cu Nr. 1762 din 19 noiembrie 1903 a trib. jud. Muscel prin care Dna Elena I. Păltineanu, împuternicită de consiliul de familie a interzisei Ana Burchi, este chemată a se înfățișa la 12 febr. 1904 la confirmarea planului și hotărniciei sus arătatei delimitări și

35. Una copie, liberată de onor Trib. jud. Muscel, după sentința cu nr. 42 din 12 febr. 1904 prin care numitul Trib. respinge hotărnicia din 1903 a inginerului Gh. Duma, făcută delimitărei locuitorilor din cătunul Gănești.

Diverse deslușiri
Suprafața moșiei Gănești

Categorii de terenuri	Suprafețe parțiale		Suprafețe totale			
	Hect.	M.p.	Hect.	M.p.	Pag.	Stj. p.
I. Partea proprietății:						
Pămînt cultură	38	2000				
Ape:						
Rîul Doamnei cît aparține proprietății astăzi	14	7000				
Păduri:						
Pădurea din deal	367	7106				
Zăvoaie din luncă	40	6000				
Pămînt neproductiv:						
Nisipuri	16	3000				
Drumuri:						
Drumul din sat dintre punctele W—52	0	0354				
punctele Y — 4	0	0381				
Încălcări:						
Partea încălcată de către locuitorii sat. Gănești						
În total	18	0013				
Partea încălcată de Preot Petre Păcescu	1	9500				
Partea încălcată de locuit. sat. Valea Dealului	2	4750				
Partea încălcată de Dl. C. Crasan, împreună cu apa Doamnei ce trece prin a) încălcare	10	7000				
Partea încălcată de Dl. A. Carcaleșteanu	0	1989				
Totalul părței proprietății	—	—	510	9093	1019	536
II. Părți înstreinate:						
Pămînt delimitat la 1864 loc. din Gănești	117	8088				
Șoseaua vicinală Jupînești-Gănești	1	4930				
Șoseaua vicinală Leicești-Gănești	0	2315				
Totalul părților înstreinate:	—	—	119	5333	238	652
Suprafața totală a moșiei:	—	—	630	4426	1257	1188

Suprafeţe totale		
M.p.	Pag.	Stj. p.
9093	1019	536
5333	238	652
4426	1257	1188

Planul s-a lucrat pe scara 1/5000 metri şi detaliurile s-au ridicat cu busola. Transformarea m. în stînjeni s-a făcut avînd la bază stj. Şerban Vodă, socotit 1.9665 m; iar transformarea în pog. considerînd pog. de 1296 st. p. Măsurăt. s-a făcut cu panglica metalică de 20 m.

1903 oct. 20 Ing. Ion Sc. Pascal

Notă. În documentul de mai sus se vede tendinţa de acaparare a terenurilor, şi procesele duse în acest sens.

I

ISVOD

1841, mai 1

Manuscrisul pag. 130 (fila 130) B.A.R

De locurile şi lucrurile, renumite în această comună Retevoieşti ca antice, după informaţiile ce s-au luat, după la oameni cu cunoştinţă:

1. În lunca comunei spre mează noapte numită Siliştea se găseşte ruinele unei biserici al cărei zid se vede a fi fost de bolovani şi var şi care acuma se află acoperită cu pămînt, căzînd spre răsărit.
2. Tot în acel loc, vizavi de ruinele bisericii se mai văd ruinele unui zid tot de aceeaşi materie care se zice că ar fi fost han cu beci. Fără însă a şti pe ce vreme şi de cînd se află ruinat.

Inv. *Andrei Popescu*

II

Manuscrisul 228 p. 256 (fila 256) B.A.R. România. Învăţătorul şcoalei Retevoieşti, 1873 decembrie 13 Nr. 21

Spre îndeplinirea adresei dv. nr. 133 reprodusă prin Ord. Dlui subprefect local Nr. 16938 cu răspunsul vi se supun următoarele. În această comună în partea despre nord se găseşte ruinele unei biserici sub numirea de „Biserica cea veche", fiind locul şes şi aproape de rîu. Aceste ruine fiind foarte antice nu se mai vede niciun fel de materie din care a fost construită decît numai se cunoaşte una movilă rotundă, în centru căreia se găseşte crescut un mesteacăn de una calitate foarte mare şi împrejurul căruia se găseşte şi vre-o două grupane de formă rotundă care se spune că ar fi ruine de case omeneşti cari au locuit acolo cînd a fost satul sub numirea de satul Siliştea. Alte locuri sau monumente demne de însemnat precum şi asemenea mici poveşti sau spuse bătrîneşti nu se mai găseşte în această comună, decît cele indicate mai sus.

Învăţător *Ioan Adrian*

D-sale
Domnului Revizor al judeţului Muscel.

III

Retevoieşti — Găneşti

Arh. St. Buc. III 5175 Rădulescu Codin — Muscelul nostru 1922 — pag. XLIV—XLV

Retevoieşti,[1] cunoscut din sec. XVI[2], din actele de atunci actul său[3] la Siliştea, unde înainte a fost satul[4] Retevoieşti fiind locul unde a trăit în sec. XVI Oprea Suiceanul a cărui fiică Stanca s-a căsătorit (tot în acel secol) cu Dima, feciorul lui Eftimie Pitarul din Brătieni, strămoşii familiei Brătianu.

[1] Satele Corbu, Găneşti, Lăpuşani, Leiceşti şi Retevoieşti.
[2] 1572 (Văsiu şi Oprea din Rătivoeşti, 1578 (Simion Pitar ot Rătivoeşti).
[3] C. Alexandrescu crede că-şi trage numele de la o veche familie venită din Transilvania — familie care-şi păstrează şi azi numele de Retevoi.
[4] Aci se văd ruine de case şi de biserică, purtînd numele „Biserica veche".

Diverse deslușiri
Suprafața moșiei Gănești

Categorii de terenuri	Suprafețe parțiale		Suprafețe totale			
	Hect.	M.p.	Hect.	M.p.	Pag.	Stj. p.
I. Partea proprietății:						
Pămînt cultură	38	2000				
Ape:						
Rîul Doamnei cît aparține proprietății astăzi	14	7000				
Păduri:						
Pădurea din deal	367	7106				
Zăvoaie din luncă	40	6000				
Pămînt neproductiv:						
Nisipuri	16	3000				
Drumuri:						
Drumul din sat dintre punctele W—52	0	0354				
punctele Y — 4	0	0381				
Încălcări:						
Partea încălcată de către locuitorii sat. Gănești						
În total	18	0013				
Partea încălcată de Preot Petre Păcescu	1	9500				
Partea încălcată de locuit. sat. Valea Dealului	2	4750				
Partea încălcată de Dl. C. Crasan, împreună cu apa Doamnei ce trece prin a) încălcare	10	7000				
Partea încălcată de Dl. A. Carcaleșteanu	0	1989				
Totalul părței proprietății	—	—	510	9093	1019	536
II. Părți înstreinate:						
Pămînt delimitat la 1864 loc. din Gănești	117	8088				
Șoseaua vicinală Jupînești-Gănești	1	4930				
Șoseaua vicinală Leicești-Gănești	0	2315				
Totalul părților înstreinate:	—	—	119	5333	238	652
Suprafața totală a moșiei:	—	—	630	4426	1257	1188

Planul s-a lucrat pe scara 1/5000 metri și detaliurile s-au ridicat cu busola. Transformarea m. în stînjeni s-a făcut avînd la bază stj. Șerban Vodă, socotit 1.9665 m; iar transformarea în pog. considerînd pog. de 1296 st. p. Măsurăt. s-a făcut cu panglica metalică de 20 m.

1903 oct. 20 Ing. Ion Sc. Pascal

Notă. În documentul de mai sus se vede tendința de acaparare a terenurilor, și procesele duse în acest sens.

I

ISVOD

1841, mai 1 Manuscrisul pag. 130 (fila 130) B.A.R

De locurile și lucrurile, renumite în această comună Retevoiești ca antice, după informațiile ce s-au luat, după la oameni cu cunoștință:

1. În lunca comunei spre mează noapte numită Siliștea se găsește ruinele unei biserici al cărei zid se vede a fi fost de bolovani și var și care acuma se află acoperită cu pămînt, căzînd spre răsărit.
2. Tot în acel loc, vizavi de ruinele bisericii se mai văd ruinele unui zid tot de aceeași materie care se zice că ar fi fost han cu beci. Fără însă a ști pe ce vreme și de cînd se află ruinat.

Inv. *Andrei Popescu*

II

Manuscrisul 228 p. 256 (fila 256) B.A.R. România. Învățătorul școalei Retevoiești, 1873 decembrie 13 Nr. 21

Spre îndeplinirea adresei dv. nr. 133 reprodusă prin Ord. Dlui subprefect local Nr. 16938 cu răspunsul vi se supun următoarele. În această comună în partea despre nord se găsește ruinele unei biserici sub numirea de „Biserica cea veche", fiind locul șes și aproape de rîu. Aceste ruine fiind foarte antice nu se mai vede niciun fel de materie din care a fost construită decît numai se cunoaște una movilă rotundă, în centru căreia se găsește crescut un mesteacăn de una calitate foarte mare și împrejurul căruia se găsește și vre-o două grupane de formă rotundă care se spune că ar fi ruine de case omenești cari au locuit acolo cînd a fost satul sub numirea de satul Siliștea. Alte locuri sau monumente demne de însemnat precum și asemenea mici povești sau spuse bătrînești nu se mai găsește în această comună, decît cele indicate mai sus.

Învățător *Ioan Adrian*

D-sale
Domnului Revizor al județului Muscel.

III

Retevoiești — Gănești

Arh. St. Buc. III 5175 Rădulescu Codin — Muscelul nostru 1922 — pag. XLIV—XLV

Retevoiești,[1] cunoscut din sec. XVI[2], din actele de atunci actul său[3] la Siliștea, unde înainte a fost satul[4] Retevoiești fiind locul unde a trăit în sec. XVI Oprea Suiceanul a cărui fiică Stanca s-a căsătorit (tot în acel secol) cu Dima, feciorul lui Eftimie Pitarul din Brătieni, strămoșii familiei Brătianu.

[1] Satele Corbu, Gănești, Lăpușani, Leicești și Retevoiești.
[2] 1572 (Văsiu și Oprea din Rătivoești, 1578 (Simion Pitar ot Rătivoești).
[3] C. Alexandrescu crede că-și trage numele de la o veche familie venită din Transilvania — familie care-și păstrează și azi numele de Retevoi.
[4] Aci se văd ruine de case și de biserică, purtînd numele „Biserica veche".

IV

REZUMAT

1868 decembrie 8. Extras din cartea de otărnicie a moșiei Retevoiești a căpitanului N. Laptev. [1]

Din cartea de hotărnicie a moșiii Retevoiești a d-lui Nicolaie Laptev în virtutea adresei de autorizațiune a dlui președinte al onor. Tribunal de Muscel nr. 379 din 15 ianuarie 1866 a luat sfîrșit la fața locului în vara anului 1866.

Articolu V.

Despre vecinătatea cu moșia Stroești din județul Argeș a statului, pendinte de mănăstirea Bistrița.

Din partea moșiii Stroiești nearătîndu-se nimeni la fața locului în tot cursul timpului ce m-am aflat în lucrarea alegerii hotarelor acestei proprietăți Retevoiești, am dat săvîrșire otărniciii în lipsa d-lui avocat public de Argeș.

În privința acestei vecinătăți pretinzîndu-mi-se de d-nu căpitan N. Laptev un act din anul 1841 iulie 28 Nr. 230, subscris de decedatul Grigorie Pleșoianu ce au fost otarnic la moșia Stroiești a monastirii Bistrița, prin care zice numitul că la otărnicia ce a făcut pomenitei moșii a rămas otarul despărțitor dintre moșia Stroiești, cu acestă moșie Retevoiești pe firescul semn, slemnea sau culmea dealului numit al Drumului Oii, care zice că se începe tocmai din otarul Petroșanilor și merge tot pe slemnea Drumului Oii, în jos, fără osebire, pînă în otarul Gănești lor la curmătura din obîrșia **Văii Priseaca**; zicînd numitu otarnic că pînă va aduce un înscris de mulțumire din partea părintelui arhimandrit Gavriil Bistrițeanu a dat prezentul său înscris, cerînd și de la dumneaei căminăreasa Drugăneasca altul asemenea, cu aceeași coprindere.

Am ieșit pe fața pămîntului spre cercetarea răzorului despărțitor dintre Retevoiești și Stroiești și după investigațiunile ce am făcut, dovendindu-se cum că capul de apus al Retevoieștilor se mărginește pe firescul semn, slemnea sau culmea dealului numită a Drumului Oii, ce-i zic și Plaiul Oii, spre despărțire de către moșia Stroiești ce începe de la viișoară unde s-au găsit un mușuroi la rădăcina unui copaci, otar și cu moșia Vărzăroaia, pe plan Nr. 1, de la care merge pe pomenita slemne a Plaiului Oii în jos, după cum cotește ca și pînă la mușuroiul ce s-a găsit la rădăcina copacului de la curmătura Văii Priseaca despre moșia Gănești, pe plan Nr. 31.

Care această slemne a Dealului Oii cuprinse în supracitatul act al Pleșoianului din anul 1841 iulie 28, că este otar al acestor două învecinite proprietăți, s-a văzut coprinzîndu-se asemenea și în vechile documente ale acestei proprietăți. Avînd în vedere că posesiunea s-a păzit din vechime și pînă acum fără prigonire, tot pe pomenita slemne a Drumului Oii, semn firesc și netăgăduit, de aceea am lăsat a se păzi și pe viitor otarul tot pe pomenitul Plai al Oii, adică:

De la copaciu de la viișoară merge pe slemnea Dealului Oii în jos, dă pe la obîrșia **Văii Berzii** și pe la țîlfa numitei văi și tot în jos pe slemne pînă la mușuroiul de la stejarul stufaș din Țîlfa Întunerecului, pe plan Nr. 58, între care acestea două mușuroaie luîndu-se distanța pe plan numai pentru o știință socotită pe linie dreaptă și orizontală,

[1] N. Leonăchescu—Năndrașu. Stroiești—Argeș (documente și mărturii pag. 291—92)

au ieşit stînjeni 330; iar otarul merge pe slemnea dealului după cum coteşte el. De la prezisul mușuroi Nr. 58 merge otarul tot pe slemnea Dealului Oii în jos pînă la mușuroiul de deasupra Văii Crucii, pe plan Nr. 59, între care și acestea două mușuroaie luîndu-se direcțiunea liniei drepte și orizontale pe plan au ieșit stînjeni 273. De acolea merge tot pe slemne în jos cu stînjeni 62 pînă la semnul ce s-a făcut în plai, unde se zice la Groapa Lupului, pe plan nr. 60. De acolea tot pe Plaiul Oii în jos trece pe deasupra **Văii Căveștilor** și merge la mușuroiul de la Rîpa Dadelor, pe plan Nr. 61 ce stă în distanță de stînjeni 343 socotiți pe linia dreaptă și orizontală de precedentul semn de la Groapa Lupului. De la citatul mușuroiu de la **Rîpa Dadelor** tot pe slemnea Dealului Oii în jos, trecînd pe deasupra văii la moș Din, merge tot în jos pînă la Piscul Arnăutului, pe plan Nr. 62; distanța pe linie dreaptă și orizontală cu stînjenii 300, de mușuroiul de la Rîpa Dadelor. Iar de la **Piscu Arnăutului** merge tot pe slemnea numitului Deal al Oii în jos pînă la mușuroiul de la rădăcina copaciului de la curmătura Văii Priseaca, pe plan Nr. 31, otar despărțitor și de către moșia Gănești, precum în plan se vor vedea toate aceste semne, movili, la locul lor cel respectiv.

Inginer otarnic, *Dimitrie C. Rîmniceanu*

S-a alcătuit la 8 decembrie 1868 în București

V

REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, Vol. III Nr. 284 p. 246.

1567 (7075) iulie 19, București. Petru cel Tînăr Voevod întărește lui Vlaicu și soției lui țigănci și țigani.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Petru Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Mircea Voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vlaicul logofăt și soției lui . . .[1] ma și cu fiii lor, cîți le va da dumnezeu, ca să le fie o țigancă, anume Curca pentru că le-a dăruit-o jupanița Maria din Dobroiești la nunta lor. Și iar le-a dăruit jupanița Neaga o țigancă, anume Zoica. Și iar a cumpărat Vlaicul și soția lui o ațigancă, anume Comana, de la Stanca, fiica lui Boloșin, pentru 6000 aspri de argint. Și iar le-a dat Badea din Rătivoești un ațigan, anume Danciul, de bună voia lui. Și iar să le fie un ațigan, anume Necula, pentru că acest ațigan a fost al lui Badea din Piscani de moștenire. Astfel, a furat patru cai de la Vlaicul logofăt iar el i-a plătit de la furci cu 1000 aspri. Și i-a dat lui Badea cu voia lui. Și sînt dăruiți și cumpărați acești ațigani încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea Voevod.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Vlaicul și soției lui, ca să le fie ațiganii de moștenire, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan. Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ianoș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

[1] loc alb în orig.

IV

REZUMAT

1868 decembrie 8. Extras din cartea de otărnicie a moșiei Retevoiești a căpitanului N. Laptev.[1]

Din cartea de hotărnicie a moșiii Retevoiești a d-lui Nicolaie Laptev în virtutea adresei de autorizațiune a dlui președinte al onor. Tribunal de Muscel nr. 379 din 15 ianuarie 1865 a luat sfîrșit la fața locului în vara anului 1866.

Articolu V.

Despre vecinătatea cu moșia Stroești din județul Argeș a statului, pendinte de mănăstirea Bistrița.

Din partea moșiii Stroiești nearătîndu-se nimeni la fața locului în tot cursul timpului ce m-am aflat în lucrarea alegerii hotarelor acestei proprietăți Retevoiești, am dat săvîrșire otărniciii în lipsa d-lui avocat public de Argeș.

În privința acestei vecinătăți pretinzîndu-mi-se de d-nu căpitan N. Laptev un act din anul 1841 iulie 28 Nr. 230, subscris de decedatul Grigorie Pleșoianu ce au fost otarnic la moșia Stroiești a monastirii Bistrița, prin care zice numitul că la otărnicia ce a făcut pomenitei moșii a rămas otarul despărțitor dintre moșia Stroiești, cu acestă moșie Retevoiești pe firescul semn, slemnea sau culmea dealului numit al Drumului Oii, care zice că se începe tocmai din otarul Petroșanilor și merge tot pe slemnea Drumului Oii, în jos, fără osebire, pînă în otarul Gănești lor la curmătura din obîrșia **Văii Priseaca;** zicînd numitu otarnic că pînă va aduce un înscris de mulțumire din partea părintelui arhimandrit Gavriil Bistrițeanu a dat prezentul său înscris, cerînd și de la dumneaei căminăreasa Drugăneasca altul asemenea, cu aceeași coprindere.

Am ieșit pe fața pămîntului spre cercetarea răzorului despărțitor dintre Retevoiești și Stroiești și după investigațiunile ce am făcut, dovendindu-se cum că capul de apus al Retevoieștilor se mărginește pe firescul semn, slemnea sau culmea dealului numită a Drumului Oii, ce-i zic și Plaiul Oii, spre despărțire de către moșia Stroiești ce începe de la viișoară unde s-au găsit un mușuroi la rădăcina unui copaci, otar și cu moșia Vărzăroaia, pe plan Nr. 1, de la care merge pe pomenita slemne a Plaiului Oii în jos, după cum cotește ca și pînă la mușuroiul ce s-a găsit la rădăcina copacului de la curmătura Văii Priseaca despre moșia Gănești, pe plan Nr. 31.

Care această slemne a Dealului Oii cuprinse în supracitatul act al Pleșoianului din anul 1841 iulie 28, că este otar al acestor două învecinite proprietăți, s-a văzut coprinzîndu-se asemenea și în vechile documente ale acestei proprietăți. Avînd în vedere că posesiunea s-a păzit din vechime și pînă acum fără prigonire, tot pe pomenita slemne a Drumului Oii, semn firesc și netăgăduit, de aceea am lăsat a se păzi și pe viitor otaru tot pe pomenitul Plai al Oii, adică:

De la copaciu de la viișoară merge pe slemnea Dealului Oii în jos, dă pe la obîrșia **Văii Berzii** și pe la țîlfa numitei văi și tot în jos pe slemne pînă la mușuroiul de la stejarul stufaș din Țîlfa Întunerecului, pe plan Nr. 58, între care acestea două mușuroaie luîndu-se distanța pe plan numai pentru o știință socotită pe linie dreaptă și orizontală,

[1] N. Leonăchescu—Nândrașu. Stroiești—Argeș (documente și mărturii pag. 291—92)

au ieșit stînjeni 330; iar otarul merge pe slemnea dealului după cum cotește el. De la prezisul mușuroi Nr. 58 merge otarul tot pe slemnea Dealului Oii în jos pînă la mușuroiul de deasupra Văii Crucii, pe plan Nr. 59, între care și acestea două mușuroaie luîndu-se direcțiunea liniei drepte și orizontale pe plan au ieșit stînjeni 273. De acolea merge tot pe slemne în jos cu stînjeni 62 pînă la semnul ce s-a făcut în plai, unde se zice la Groapa Lupului, pe plan nr. 60. De acolea tot pe Plaiul Oii în jos trece pe deasupra **Văii Căveștilor** și merge la mușuroiul de la Rîpa Dadelor, pe plan Nr. 61 ce stă în distanță de stînjeni 343 socotiți pe linia dreaptă și orizontală de precedentul semn de la Groapa Lupului. De la citatul mușuroiu de la **Rîpa Dadelor** tot pe slemnea Dealului Oii în jos, trecînd pe deasupra văii la moș Din, merge tot în jos pînă la Piscul Arnăutului, pe plan Nr. 62; distanța pe linie dreaptă și orizontală cu stînjenii 300, de mușuroiul de la Rîpa Dadelor. Iar de la **Piscu Arnăutului** merge tot pe slemnea numitului Deal al Oii în jos pînă la mușuroiul de la rădăcina copaciului de la curmătura Văii Priseaca, pe plan Nr. 31, otar despărțitor și de către moșia Gănești, precum în plan se vor vedea toate aceste semne, movili, la locul lor cel respectiv.

Inginer otarnic, *Dimitrie C. Rîmniceanu*

S-a alcătuit la 8 decembrie 1868 în București

V

REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, Vol. III Nr. 284 p. 246.

1567 (7075) iulie 19, București. Petru cel Tînăr Voevod întărește lui Vlaicu și soției lui țigănci și țigani.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Petru Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Mircea Voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vlaicul logofăt și soției lui . . .[1] ma și cu fiii lor, cîți le va da dumnezeu, ca să le fie o țigancă, anume Curca pentru că le-a dăruit-o jupanița Maria din Dobroiești la nunta lor. Și iar le-a dăruit jupanița Neaga o țigancă, anume Zoica. Și iar a cumpărat Vlaicul și soția lui o ațigancă, anume Comana, de la Stanca, fiica lui Boloșin, pentru 6000 aspri de argint. Și iar le-a dat Badea din Rătivoești un ațigan, anume Danciul, de bună voia lui. Și iar să le fie un ațigan, anume Necula, pentru că acest ațigan a fost al lui Badea din Piscani de moștenire. Astfel, a furat patru cai de la Vlaicul logofăt iar el i-a plătit de la furci cu 1000 aspri. Și i-a dat lui Badea cu voia lui. Și sînt dăruiți și cumpărați acești ațigani încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mircea Voevod.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Vlaicul și soției lui, ca să le fie ațiganii de moștenire, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Nedelco mare vornic și jupan. Ivan mare logofăt și Iane vistier și Stan spătar și Bărcan comis și Pană stolnic și Ianoș paharnic și Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

[1] loc alb în orig.

Și am scris eu, Neagoe, în cetatea de scaun București, luna iulie 19 zile, de la A
pînă acum, în anul 7075 (1567).

+ Io Petru Voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. Statului Buc. S.I. Nr.

Orig. slav hîrtie, pecete aplicată, căzută. Cu o trad. rom. din

VI

REZUMAT doc. 190

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV nr. 190, pag. 111–2.

1575 (7083) iulie 7. București. Alexandru Mircea voevod întărește lui Vășiiu ocină în
voești, 15 vecini cu delnițele lor și 2 sălașe de țigani.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovl
fiul marelui și prea bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod, Dă domnia
această poruncă a domniei mele jupaniței Anca, ca să-i fie ocină în Rătivoești, din
ei, 15 vecini anume: Radul și Oprea și Cîrstea și Albul și Stoica și Stan și Stanc
Cîrstea și Neagu și Stroie și Nean și Stroe și Vladul și Stanciul [1] și două sălașe de a
anume Mușat și cu fiii săi și Cârstea cu fiii săi, pentru că le sînt veche dreaptă
și dedină.

Iar după aceea, a venit singură jupanița Anca înaintea domniei mele, de a dat a
mai sus ziși 15 vecini, cu toate delnițele lor și cu tot venitul și acele două sălașe de a
fiului său Vasiu încă de bunăvoia ei să fie lui Vășii de ohabă, iar jupaniței Anca s
pomană. Și Vășiiu să o cinstească în viața ei, iar după moarte să o pomenească și
nimeni amestec să nu aibă afară de Vășiiu. Și încă a pus însăși jupanița Anca
blestem cine va strica această întocmire pe care a întocmit-o singură cu limba ei, s
blestemat de 318 părinți purtători de Dumnezeu cari sunt în Nicheia și să aibă par
Iuda și ca Arie și ca alții necredincioși Iudei, și sîngele lui asupra lor și a copiilor
este și va fi în veci, amin.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Vășiiu, ca să-i fie acești mai sus
vecini și ațigani de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și
nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic și j
Neagoe mare logofăt și Stan mare spătar și Mitrea mare vistier și Badea mare sto
și Bratul mare comis și Gonțea mare paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic
ispravnic Neagoe mare logofăt.

Și am scris eu Radul fiul lui Bratul logofăt, în cetatea de scaun București,
iulie 7 zile și cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7083 (1575).

+ Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Copii sub dată. Trad. rom. din sec. X

[1] Se dau numai 13 nume în textul copiei.

, luna iulie 19 zile, de la Adam

. Statului Buc. S.I. Nr. 771
tă. Cu o trad. rom. din 1906.

2.
ăreşte lui Văsiiu ocină în Răti-

n a toată ţara Ungrovlahiei,
ea voevod, Dă domnia mea
ină în Rătivoeşti, din partea
Stoica şi Stan şi Stanciul şi
l [1] şi două sălaşe de aţigani
le sînt veche dreaptă ocină

mniei mele, de a dat aceşti
cele două sălaşe de aţigani,
iar jupaniţei Anca să-i fie
e să o pomenească şi altul
săşi jupaniţa Anca mare
singură cu limba ei, să fie
Nicheia şi să aibă parte ca
upra lor şi a copiilor lor,

-i fie aceşti mai sus zişi
şi strănepoţilor lui şi de

ost mare vornic şi jupan
er şi Badea mare stolnic
chiţă mare postelnic. Şi

e scaun Bucureşti, luna
083 (1575).

rad. rom. din sec. XX.

VII

REZUMAT

D.I.R.B. Ţara Românească, vol. IV nr. 332, pag. 325–6

1578 (7086) iulie 12. Bucureşti. Mihnea Vodă Turcitul voevod întăreşte lui Văsiiu logofăt ocine, vecini în Rătivoeşti, precum şi ţigani, în urma unei judecăţi.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul lui Alexandru voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Văsiiu logofăt din Rătivoeşti şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină din Rătivoeşti, partea mamei lui, a jupaniţei Ancăi: 15 vecini şi moara şi toate averile de case şi aţigani, „anume Muşat cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Cârstea cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Catrona. Iar din delniţele de casă, să ştie Văsiu două părţi, iar fratele lui Barbul, să ştie a treia parte din delniţa casei. Iar din moară şi din averile de casă şi din acei 15 vecini şi aţigani, partea mamei lui, iar Barbul, fratele lui, nici un amestec să nu aibă, pentru că a venit jupaniţa Anca, mama lor, înaintea răposatului părinte al domniei mele şi a dat lu Văsiu, fiul ei, pe acei 15 vecini şi moara şi toate averile de casă şi din aţigani, care sunt mai sus scrişi, partea jupaniţei Anca, mama lui, pentru că Văsiu, fiul ei, a cinstit-o şi a hrănit-o cît timp a fost vie, iar după moartea ei, să aibă pomană, pentru că astfel a întocmit însăşi jupaniţa Anca, mama lor, înaintea răposatului părinte al domniei mele, ca să aibă pace după moartea ei, în veci. Iar după moartea mamei lor, a jupaniţei Anca, iar Barbul, fratele lui Văsiiu, nu a vrut să lase aşa cum a întocmit însăşi jupaniţa Anca, mama lor, ci a venit şi aşa a pîrît înaintea părintelui domniei mele, ca să aibă şi el parte din acei 15 vecini şi din moară şi din toate averile de casă şi din aţigani, care sunt mai sus zişi, partea mamei lor. Iar întru aceasta, domnia lui, părintele domniei mele, a cercetat şi a citit cartea domniei lui, pe care o făcuse jupaniţa Anca, fiului său Văsiiu şi a judecat, după dreptate şi după legea lui Dumnezeu cu toţi cinstiţii dregători ai domniei lui, şi a dat lui Barbu lege, 12 boieri, ca să jure înaintea domniei lui. Iar Barbul nicidecum nu a putut să aducă pe acei 12 boieri la zi şi soroc înaintea părintelui domniei mele, ci astfel a rămas Barbul, fratele lui Văsiiu de lege dinaintea răposatului părinte al domniei mele. Şi astfel a rămas şi dinaintea domniei mele. De aceea, am dat şi domnia mea lui Văsiiu logofăt aceste averi şi vecini şi moara şi aţiganii care sunt mai suszişi, partea mamei lui, a jupaniţei Anca.

Şi iarăşi să-i fie lui Văsiiu logofăt o vie pe care a cumpărat-o de la fiii lui Bratul logofăt din Negoeşti, pentru 2700 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Văsiiu logofăt de la Calea, fiica lui Stanciul din Goleşti, un aţigan, anume Iuga, cu toate ciocanele, pentru 1.100 aspri. Şi iarăşi a cumpărat de la Neaga, fiica lui Vâlcăşin, o aţigancă anume Stana, pentru 650 aspri. De aceea am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocine şi ohabă lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Mitrea mare vornic şi jupan Miroslav mare logofăt şi Stan spătar şi Constantin vistier şi Harvat stolnic şi Gonţea paharnic şi Bratu comis şi jupan Stoichiţa mare postelnic. Ispravnic Mitrea mare logofăt.

Şi eu, Vasile, am scris în cetatea Bucureştiului, luna iulie 12 zile, de la Adam curgători, în anul 7086 (1578).

+ Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Copii sub dată. Copie slavă. Cu o trad. rom. din sec. XX

Și am scris eu, Neagoe, în cetatea de scaun București, luna iulie 19 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7075 (1567).

+ Io Petru Voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. Statului Buc. S.I. Nr. 7

Orig. slav hîrtie, pecete aplicată, căzută. Cu o trad. rom. din 19

VI

REZUMAT doc. 190

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV nr. 190, pag. 111–2.

1575 (7083) iulie 7. București. Alexandru Mircea voevod întărește lui Vășiiu ocină în Rătivoești, 15 vecini cu delnițele lor și 2 sălașe de țigani.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Anca, ca să-i fie ocină în Rătivoești, din partea ei, 15 vecini anume: Radul și Oprea și Cîrstea și Albul și Stoica și Stan și Stanciul și Cîrstea și Neagu și Stroie și Nean și Stroe și Vladul și Stanciul [1] și două sălașe de țigani anume Mușat și cu fiii săi și Cârstea cu fiii săi, pentru că le sînt veche dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a venit singură jupanița Anca înaintea domniei mele, de a dat acești mai sus zișii 15 vecini, cu toate delnițele lor și cu tot venitul și acele două sălașe de țigani fiului său Vasiu încă de bunăvoia ei să fie lui Vășii de ohabă, iar jupaniței Anca să-i fie pomană. Și Vășiiu să o cinstească în viața ei, iar după moarte să o pomenească și altul nimeni amestec să nu aibă afară de Vășiiu. Și încă a pus însăși jupanița Anca mare blestem cine va strica această întocmire pe care a întocmit-o singură cu limba ei, să fie blestemat de 318 părinți purtători de Dumnezeu cari sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și ca Arie și ca alții necredincioși Iudei, și sîngele lui asupra lor și a copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Vășiiu, ca să-i fie acești mai sus zișii vecini și țigani de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare logofăt și Stan mare spătar și Mitrea mare vistier și Badea mare stolnic și Bratul mare comis și Gonțea mare paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și ispravnic Neagoe mare logofăt.

Și am scris eu Radul fiul lui Bratul logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 7 zile și cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7083 (1575).

+ Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Copii sub dată. Trad. rom. din sec. XX

[1] Se dau numai 13 nume în textul copiei.

VII

REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, vol. IV nr. 332, pag. 325–6

1578 (7086) iulie 12. București. Mihnea Vodă Turcitul voevod întărește lui Vășiiu logofăt ocine, vecini în Rătivoești, precum și țigani, în urma unei judecăți.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul lui Alexandru voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Vășiiu logofăt din Rătivoești și cu fiii lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină din Rătivoești, partea mamei lui, a jupaniței Ancăi: 15 vecini și moara și toate averile de case și țigani, „anume Mușat cu țiganca sa și cu copiii săi și Cârstea cu țiganca sa și cu copiii săi și Catrona. Iar din delnițele de casă, să știe Vășiu două părți, iar fratele lui Barbul, să știe a treia parte din delnița casei. Iar din moară și din averile de casă și din acei 15 vecini și țigani, partea mamei lui, iar Barbul, fratele lui, nici un amestec să nu aibă, pentru că a venit jupanița Anca, mama lor, înaintea răposatului părinte al domniei mele și a dat lu Vășiu, fiul ei, pe acei 15 vecini și moara și toate averile de casă și din țigani, care sunt mai sus scrișii, partea jupaniței Anca, mama lui, pentru că Vășiu, fiul ei, a cinstit-o și a hrănit-o cît timp a fost vie, iar după moartea ei, să aibă pomană, pentru că astfel a întocmit însăși jupanița Anca, mama lor, înaintea răposatului părinte al domniei mele, ca să aibă pace după moartea ei, în veci. Iar după moartea mamei lor, a jupaniței Anca, iar Barbul, fratele lui Vășiiu, nu a vrut să lase așa cum a întocmit însăși jupanița Anca, mama lor, ci a venit și așa a pîrît înaintea părintelui domniei mele, ca să aibă și el parte din acei 15 vecini și din moară și din toate averile de casă și din țigani, care sunt mai sus zișii, partea mamei lor. Iar întru aceasta, domnia lui, părintele domniei mele, a cercetat și a citit cartea domniei lui, pe care o făcuse jupanița Anca, fiului său Vășiiu și a judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregători ai domniei lui, și a dat lui Barbu lege, 12 boieri, ca să jure înaintea domniei lui. Iar Barbul nicidecum nu a putut să aducă pe acei 12 boieri la zi și soroc înaintea părintelui domniei mele, ci astfel a rămas Barbul, fratele lui Vășiiu de lege dinaintea răposatului părinte al domniei mele. Și astfel a rămas și dinaintea domniei mele. De aceea, am dat și domnia mea lui Vășiiu logofăt aceste averi și vecini și moara și țiganii care sunt mai susziși, partea mamei lui, a jupaniței Anca.

Și iarăși să-i fie lui Vășiiu logofăt o vie pe care a cumpărat-o de la fiii lui Bratul logofăt din Negoești, pentru 2700 aspri. Și iarăși a cumpărat Vășiiu logofăt de la Calea, fiica lui Stanciul din Golești, un țigan, anume Iuga, cu toate ciocanele, pentru 1.100 aspri. Și iarăși a cumpărat de la Neaga, fiica lui Vâlcășin, o țigancă anume Stana, pentru 650 aspri. De aceea am dat și domnia mea, ca să-i fie ocine și ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Mitrea mare vornic și jupan Miroslav mare logofăt și Stan spătar și Constantin vistier și Harvat stolnic și Gonțea paharnic și Bratu comis și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic Mitrea mare logofăt.

Și eu, Vasile, am scris în cetatea Bucureștiului, luna iulie 12 zile, de la Adam curgători, în anul 7086 (1578).

+ Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Copii sub dată. Copie slavă. Cu o trad. rom. din sec. XX

VIII

REZUMAT

D.I.R.B. T. Rom. vol. V. Nr. 120 p. 115
1583 (7081) mai 21. București – Mihnea Turcitul voevod întărește lui Ivan logofăt mai multe sălașe de țigani.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ivan logofăt și cu fii lui. . . . Și iar să-i fie un atigan anumea Costea, pentru că l-a cumpărat de la Oprea din Rătivoești pentru 1000 aspri gata . . .

Urmează numele martorilor.

(1583). Arh. St. Buc. A. Nr. CL II/I. Orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o traducere rom. din sec. XX.

IX

REZUMAT

1586 iulie 15. București. Mihnea Turcitul întărește lui Ștefan logofăt ocine în Dadilov și în Pietri, cumpărate cu bani cu camătă de la gelepi.
1586. Iulie 15, București D.I.R.B.T. Rom. vol. v. Nr. 266, p. 254.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod și domn a toată Țara Românească, fiul ciorul marelui și prea bunului Alexandru voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ștefan logofătul. . . . Și iar a cumpărat sluga domniei mele Ștefan logofătul moșie în Dadilov, partea Oprei logofătul din Rătivoiești, fecior lui Drăghici paharnicul de la Șuici, toată, oricît se va alege, din cîmpu, din pădure și din apă cu vaduri de moară și de pretutindenea și din rîuri, cît au fost partea lui. Însă din sus să să știe hotarul și semnele din apa Neajlovului, calea cea bătrînă, pînă la scaune și de la Scaune, calea Giurgiovului, pînă la calea lui Berivoe. Pentrucă aciastă mai sus zisă moșie fost-au bătrînă și dreaptă moșie de moștenire a Oprei logofătului și el o au vîndut lui Ștefan logofăt, drept 16.000 aspri gata de argint. Într-aceia din au vîndut Oprea logofătul aciastă mai sus zisă moșie din Dadilov lui Ștefan logofăt de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor domnii mele și dinaintea domnii mele . . . . .

Urmează numele martorilor.

Io Mihnea Voevod

Arh. St. Buc. Condică m-rii Cotroceni Nr. 690 f. 236. Trad. rom.
Data este greșită. Datat după divan.

X

REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, Vol. V. Nr. 280 pag. 266. Rezumatul întîi 1586 Septembrie 21, București.
1586 septembrie 21. București – Mihnea Turcitul voevod întărește jupaniței Rada ocine cu vecini în Sălătruc, Șuici, Dedilov și Pietri cumpărate de la vărul său Oprea din Rătivoești.

[1] loc alb în orig.

evod întăreşte lui Ivan logofăt
domn a toată ţara Ungrovlahiei,
ia mea această poruncă a dom-
i. . . . Şi iar să-i fie un aţigan,
n Răţivoeşti pentru 1000 aspri

pecete timbrată. Cu o trad.

efan logofăt ocine în Dadilov
5, p. 254.

a toată Ţara Românească, fe-
domnia mea aciastă poruncă
ar a cumpărat sluga domnii
tul din Răţivoieşti, feciorul
ege, din cîmpu, din pădure
îuri, cît au fost partea lui
lui, calea cea bătrînă, pînă
i Berivoe. Pentrucă aciastă
ştenire a Oprei logofătului
de argint. Într-aceia dar,
adilov lui Ştefan logofătul
domnii mele şi dinaintea

Io Mihnea Voevod
om.

ul întîi 1586 Septembrie

eşte jupaniţei Rada ocine
ărul său Oprea din Ră-

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Rada şi cu fii săi, cîţi îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină şi vecini în Sălătruc, toată partea ei şi la Şuici şi la Dedilov şi la Pietri, toată partea ei şi partea ce a cumpărat-o cu averea ei de la vărul ei Oprea din Răţivoeşti, toată şi aţigani, cîţi vor fi de moştenire, pentru că adevereşte domnia mea că sunt dreptele ei averi şi dedine.

De aceea, a miluit domnia mea cu averile ei, ca nimeni să nu aibă amestec cu averile ei. De aceea, am dat şi domnia mea acestei mai sus zise jupaniţe ca să-i fie aceste mai sus ocine şi aţigani de ohabă şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. . . .

Urmează numele martorilor

+ Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S.I. Nr. 1360.
Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată. Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII. Data greşită, datat după divan.

XI

REZUMAT doc. 409

D.I.R.B. Ţara Românească Vol. V Nr. 409 p. 288.
1589 (7097) ianuarie 28. Mihnea Turcitul voevod întăreşte lui Oprea din Răţivoeşti ocină în Aninoasa.

+ Din mila lui Dumnezeu Io Mihnea voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea din Răţivoeşti şi cu fiii, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină la Aninoasa, partea lui Stanciul şi a jupaniţei lui, Caplea şi a fiicei lor Calea, toată, oricît se va alege de pretutindeni, din sat cu case şi din cîmp şi din moară şi din pădure şi din munte şi cu mori şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Oprea din Răţivoeşti această ocină care e mai sus zisă de la Stanciul şi de la jupaniţa lui, Caplea şi de la fiica lui Calea, pentru 12.000 aspri de argint şi pentru 16.000 aspri bani.

Însă această mai sus zisă ocină ea a fost de moştenire şi zestre a jupaniţei Caplea şi a fiicei ei Calea de la părintele ei. Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Oprea din Răţivoieşti, ca să-i fie ocină de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele. . . .

Urmează numele martorilor

+ Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S.I. Nr. 1402. Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată. Cu două traduceri rom. Una de la începutul sec. XIX, cealaltă din 1907.

XII

REZUMAT doc. 473

D.I.R.B. Ţara Rom. Vol V Nr. 473 pag. 457
1599 (7098) iunie 18. Bucureşti — Mihnea Turcitul voevod întăreşte lui Pătru, Dobrişan şi Tudoran ocine în Aninoasa şi în Răugeni, în urma unei judecăţi.

Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea v.v ..... etc.
Iar după aceea, Dobrişan, postelnic şi Tudoran postelnic au avut pîră cu Badea armaş din Bucşani. Şi aşa pîranu Dobrişan şi Tudoran postelnici înaintea domniei mele pe Badea

VIII

REZUMAT

D.I.R.B. T. Rom. vol. V. Nr. 120 p. 115

1583 (7081) mai 21. București – Mihnea Turcitul voevod întărește lui Ivan logofăt mai multe sălașe de țigani.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ivan logofăt și cu fii lui. . . . Și iar să-i fie un țigan, anumea Costea, pentru că l-a cumpărat de la Oprea din Rătivoești pentru 1000 aspri gata . . .

Urmează numele martorilor.

(1583). Arh. St. Buc. A. Nr. CL II/I. Orig. slav. perg. pecete timbrată. Cu o trad. rom. din sec. XX.

IX

REZUMAT

1586 iulie 15. București. Mihnea Turcitul întărește lui Ștefan logofăt ocine în Dadilov și în Pietri, cumpărate cu bani cu camătă de la gelepi.

1586. Iulie 15, București D.I.R.B.T. Rom. vol. v. Nr. 266, p. 254.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ștefan logofătul. . . . Și iar a cumpărat sluga domnii mele Ștefan logofătul moșie în Dadilov, partea Oprei logofătul din Rătivoiești, feciorul lui Drăghici paharnicul de la Șuici, toată, oricît se va alege, din cîmpu, din pădure și din apă cu vaduri de moară și de pretutindenea și din rîuri, cît au fost partea lui Însă din sus să să știe hotarul și semnele din apa Neajlovului, calea cea bătrînă, pînă la scaune și de la Scaune, calea Giurgiovului, pînă la calea lui Berivoe. Pentrucă aciastă mai sus zisă moșie fost-au bătrînă și dreaptă moșie de moștenire a Oprei logofătului și el o au vîndut lui Ștefan logofăt, drept 16.000 aspri gata de argint. Într-aceia dar, au vîndut Oprea logofătul aciastă mai sus zisă moșie din Dadilov lui Ștefan logofătul de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor domnii mele și dinaintea domnii mele . . . . .

Urmează numele martorilor.

Io Mihnea Voevod

Arh. St. Buc. Condica m-rii Cotroceni Nr. 690 f. 236. Trad. rom.
Data este greșită. Datat după divan.

X

REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, Vol. V. Nr. 280 pag. 266. Rezumatul întîi 1586 Septembrie 21, București.

1586 septembrie 21. București – Mihnea Turcitul voevod întărește jupaniței Rada ocine cu vecini în Sălătruc, Șuici, Dedilov și Pietri cumpărate de la vărul său Oprea din Rătivoești.

[1] loc alb în orig.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanței Rada și cu fii săi, cîți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în Sălătruc, toată partea ei și la Șuici și la Dedilov și la Pietri, toată partea ei și partea ce a cumpărat-o cu averea ei de la vărul ei Oprea din Rătivoești, toată și țigani, cîți vor fi de moștenire, pentru că adevereşte domnia mea că sunt dreptele ei averi și dedine.

De aceea, a miluit domnia mea cu averile ei, ca nimeni să nu aibă amestec cu averile ei. De aceea, am dat și domnia mea acestei mai sus zise jupanițe ca să-i fie aceste mai sus ocine și țigani de ohabă și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. . . .

Urmează numele martorilor

+ Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S.I. Nr. 1360.
Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată. Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII. Data greșită, datat după divan.

XI

REZUMAT doc. 409

D.I.R.B. Țara Românească Vol. V Nr. 409 p. 288.

1589 (7097) ianuarie 28. Mihnea Turcitul voevod întărește lui Oprea din Rătivoești ocină în Aninoasa.

+ Din mila lui Dumnezeu Io Mihnea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea din Rătivoești și cu fiii, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină la Aninoasa, partea lui Stanciul și a jupanței lui, Caplea și a fiicei lor Calea, toată, oricît se va alege de pretutindeni, din sat cu case și din cîmp și din moară și din pădure și din munte și cu mori și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Oprea din Rătivoești această ocină care e mai sus zisă de la Stanciul și de la jupanița lui, Caplea și de la fiica lui Calea, pentru 12.000 aspri de argint și pentru 16.000 aspri bani.

Însă această mai sus zisă ocină ea a fost de moștenire și zestre a jupanței Caplea și a fiicei ei Calea de la părintele ei. Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Oprea din Rătivoiești, ca să-i fie ocină de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele. . . . .

Urmează numele martorilor

+ Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S.I. Nr. 1402. Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată. Cu două traduceri rom. Una de la începutul sec. XIX, cealaltă din 1907.

XII

REZUMAT doc. 473

D.I.R.B. Țara Rom. Vol V Nr. 473 pag. 457

1599 (7098) iunie 18. București – Mihnea Turcitul voevod întărește lui Pătru, Dobrișan și Tudoran ocine în Aninoasa și în Răugeni, în urma unei judecăți.

Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea v.v . . . . . etc.
Iar după aceea, Dobrișan, postelnic și Tudoran postelnic au avut pîră cu Badea armaș din Bucșani. Și așa pîranu Dobrișan și Tudoran postelnici înaintea domniei mele pe Badea

armaș, că a vîndut Badea armaș acele ocine mai sus zise și vecinii de la Anin
de la Răugeni lui Albul Palavul din Lăngești și lui Oprea din Rătivoești, încă de
erau Dobrișan și Tudoran postelnici mici. Iar la aceasta Badea armaș, el așa a
înaintea domniei mele pe Pătru postelnic, fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran
telnici, că a vîndut Pătru postelnic acele sate mai sus zise, încă de cînd Pătru post
fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran postelnici, a șezut în casă cu Badea armaș
la aceasta, Pătru postelnic așa s-a plîns el înaintea domniei mele că n-a vîndut el
ocine mai sus zise, nici n-a știut el nici decum de aceasta. Și încă a adus Pătru
telnic pe acei cumpărători mai sus spuși, pe Albul din Lăngești și pe Oprea din
voești, de au mărturisit înaintea domniei mele că au cumpărat acele ocine mai
zise din mîinile lui Badea armașul, nu au cumpărat de la Pătru, fratele lui Dob
și al lui Tudoran postelnici. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat
dreptate și după lege, cu toți „cinstiții" dregători ai domniei mele și am adeverit
că au cumpărat Albul din Lăngești și Oprea din Rătivoești aceste ocine mai sus
de la Badea armaș din Bucșani. Și n-a avut Badea armaș nici o treabă cu acele
Astfel întru aceasta, Badea armaș a rămas de lege și de judecată înaintea dom
mele. . . . .

Urmează numele martorilor.

Arh. St. Buc. S. I. Nr. 1435. Orig. slav, hîrtie pecete timbrată. Cu două traduceri
din care una din 1908.

XIII

D.I.R.B. Tara Românească, Vol. VI Nr. 387 p. 375

REZUMAT

1600 (7108) Tîrgoviște. Nicolaie Pătrașcu voevod întărește lui Oancea vornic din Mih
ești, ocină și vecini la Golești. Între marturii dați de vodă să mărturisească se
și Văsiu logofăt și Neguț din Rătivoești. Mărturia boierilor.

Iscălitură domnească. Pergament slav. Pecete timbrată căzută. Arh. St. Buc. S.
Nr. 1682.

REZUMAT

Studii și documente cu privire la istoria Românilor N. Iorga. 1906 p. 99 (cercetări și
gestre). Tîrgoviște 20. 7123 (1614—5) Radu Vodă pentru O Neacșa. E pomenit Avra
logofătul și satul Rătivoești (e vorba deci de haiducii din vremea lui Radu Șerban,
un țigan prins de unguri). Țiganul Guțilă (de cînd a fost Tudor logofăt la Praga cu Rad
clucerul Buzescul). Se pomenesc satele Clăcești, Golești. Pergament (colecția dlui pro
Șapcaliu).

XIV

REZUMAT doc. 201

D.I.R.B. Țara Românească Vol. II Nr. 201 p. 218

1613 (7121) Tîrgoviște. Radu Mihnea voevod întărește lui Dan și nepotului său Pătr
ocină în Lăpușani jud. Pădureț, dăruită de Oprea logofăt.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea Voevod, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan și nepotul său lui Pătru și cu fiii lor cîți dumnezeu le vor lăsa, ca să le fie ocină în Lăpușani, în județul Pădureț, însă partea vărului său primar, a lui Dobre, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vad de moară și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină care este mai sus spusă, ea a fost pusă zălog de Dobre la Văsiu din sat din Lăpușani, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod. Și pe urmă, cînd a fost după „aceea", Dan a răscumpărat această ocină mai sus scrisă de la Văsiu, pentru 1500 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Dan, ocină în Lăpușani partea lui Vîlcul fiul Verzei, partea lui toată, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului și din vad de moară, de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această ocină mai sus spusă a fost cumpărată de sluga domniei mele Oprea logofăt fiul lui Văsiu din Rătivoești de la Radul nepotul lui Vîlcul, pentru 1000 aspri gata, din zilele lui Șerban voevod. Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, sluga domniei mele Oprea logofăt, el a dat și l-a miluit pe Dan și pe fiii lui cu această ocină care este mai sus scrisă, de la Vîlcul, pentru sufletul părinților lui pentru multă slujbă pe care i-a slujit-o Dan la greutate și în loc de nevoi și de nenorocire, așa l-a ascultat pe tatăl său Văsiu și pe el, din tinerețe pînă la bătrînețe, ca să-i fie lui Dan dedină, iar slugii domniei mele lui Oprea logofăt și părinților lui veșnică pomenire.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor, mulți oameni buni, megieși din jurul locului, anume: Stancul logofăt din Davidești, Radoslav și din Negrești, Pătru Bărbosul și din Vrănești, Dragomir logofăt și din Creața, Oprică și Oprea și din Jigoru, Vlaicul și din Țigănești, Neagoe armaș și mulți oameni care nu sînt scriși în cartea aceasta.

Și a pus Oprea logofăt și blestem cînd l-a miluit pe Dan cu ocina lui care este mai sus scrisă: cine din neamul lui va încerca „să strice" această miluire a lui sau să strice această întocmire fie frate fie soră sau văr primar sau nepot, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc. Și a venit Oprea logofăt de față dinaintea domniei mele de a dat și a miluit pe Dan cu această ocină mai sus spusă.

Pentru aceea, am dat lor domnia mea, lui Dan și nepotului său Pătru . . .[1] ocină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic, și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cîrstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispavnic Nica mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna și de la Adam pînă acum curgerea anilor, în anul 7121 (1613).

+ Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. XCV/23. Orig. slav pergament, pecete aplicată acoperită cu foiță.

[1] loc rupt în orig, pătat, ilizibil

armaș, că a vîndut Badea armaș acele ocine mai sus zise și vecinii de la Aninoasa și de la Răugeni lui Albul Palavul din Lăngești și lui Oprea din Rătivoești, încă de cînd erau Dobrișan și Tudoran postelnici mici. Iar la aceasta Badea armaș, el așa a pîrît înaintea domniei mele pe Pătru postelnic, fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran postelnici, că a vîndut Pătru postelnic acele sate mai sus zise, încă de cînd Pătru postelnic fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran postelnici, a șezut în casă cu Badea armaș. Iar la aceasta, Pătru postelnic așa s-a plîns el înaintea domniei mele că n-a vîndut el acele ocine mai sus zise, nici n-a știut el nici decum de aceasta. Și încă a adus Pătru postelnic pe acei cumpărători mai sus spuși, pe Albul din Lăngești și pe Oprea din Rătivoești, de au mărturisit înaintea domniei mele că au cumpărat acele ocine mai sus zise din mîinile lui Badea armașul, nu au cumpărat de la Pătru, fratele lui Dobrișan și al lui Tudoran postelnici. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți „cinstiții" dregători ai domniei mele și am adeverit domnia că au cumpărat Albul din Lăngești și Oprea din Rătivoești aceste ocine mai sus zise de la Badea armaș din Bucșani. Și n-a avut Badea armaș nici o treabă cu acele ocine. Astfel întru aceasta, Badea armaș a rămas de lege și de judecată înaintea domniei mele. . . . .

Urmează numele martorilor.

Arh. St. Buc. S. I. Nr. 1435. Orig. slav, hîrtie pecete timbrată. Cu două traduceri rom. din care una din 1908.

XIII

D.I.R.B. Tara Românească, Vol. VI Nr. 387 p. 375

REZUMAT

1600 (7108) Tîrgoviște. Nicolaie Pătrașcu voevod întărește lui Oancea vornic din Mihăești, ocină și vecini la Golești. Între marturii dați de vodă să mărturisească se află și Văsiu logofăt și Neguț din Rătivoești. Mărturia boierilor.

Iscălitură domnească. Pergament slav. Pecete timbrată căzută. Arh. St. Buc. S.I. Nr. 1682.

REZUMAT

Studii și documente cu privire la istoria Românilor N. Iorga. 1906 p. 99 (cercetări și regestre). Tîrgoviște 20. 7123 (1614–5) Radu Vodă pentru O Neacșa. E pomenit Avram logofătul și satul Rătivoești (e vorba deci de haiducii din vremea lui Radu Șerban, de un țigan prins de unguri). Țiganul Guțilă (de cînd a fost Tudor logofăt la Praga cu Radul clucerul Buzescul). Se pomenesc satele Clăcești, Golești. Pergament (colecția dlui prof. Șapcaliu).

XIV

REZUMAT doc. 201

D.I.R.B. Țara Românească Vol. II Nr. 201 p. 218

1613 (7121) Tîrgoviște. Radu Mihnea voevod întărește lui Dan și nepotului său Pătru ocină în Lăpușani jud. Pădureț, dăruită de Oprea logofăt.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea Voevod, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan și nepotul său lui Pătru și cu fiii lor cîți dumnezeu le vor lăsa, ca să le fie ocină în Lăpușani, în județul Pădureț, însă partea vărului său primar, a lui Dobre, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vad de moară și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină care este mai sus spusă, ea a fost pusă zălog de Dobre la Văsiu din sat din Lăpușani, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod. Și pe urmă, cînd a fost după „aceea", Dan a răscumpărat această ocină mai sus scrisă de la Văsiu, pentru 1500 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Dan, ocină în Lăpușani partea lui Vîlcul fiul Verzei, partea lui toată, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului și din vad de moară, de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această ocină mai sus spusă a fost cumpărată de sluga domniei mele Oprea logofăt fiul lui Văsiu din Rătivoești de la Radul nepotul lui Vîlcul, pentru 1000 aspri gata, din zilele lui Șerban voevod. Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, sluga domniei mele Oprea logofăt, el a dat și l-a miluit pe Dan și pe fiii lui cu această ocină care este mai sus scrisă, de la Vîlcul, pentru sufletul părinților lui pentru multă slujbă pe care i-a slujit-o Dan la greutate și în loc de nevoi și de nenorocire, așa l-a ascultat pe tatăl său Văsiu și pe el, din tinerețe pînă la bătrînețe, ca să-i fie lui Dan dedină, iar slugii domniei mele lui Oprea logofăt și părinților lui veșnică pomenire.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor, mulți oameni buni, megieși din jurul locului, anume: Stancul logofăt din Davidești, Radoslav și din Negrești, Pătru Bărbosul și din Vrănești, Dragomir logofăt și din Creața, Oprică și Oprea și din Jigoru, Vlaicul și din Țigănești, Neagoe armaș și mulți oameni care nu sînt scrișii în cartea aceasta.

Și a pus Oprea logofăt și blestem cînd l-a miluit pe Dan cu ocina lui care este mai sus scrisă: cine din neamul lui va încerca „să strice" această miluire a lui sau să strice această întocmire fie frate fie soră sau văr primar sau nepot, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc. Și a venit Oprea logofăt de față dinaintea domniei mele de a dat și a miluit pe Dan cu această ocină mai sus spusă.

Pentru aceea, am dat lor domnia mea, lui Dan și nepotului său Pătru . . .[1] ocină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic, și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cîrstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispavnic Nica mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna și de la Adam pînă acum curgerea anilor, în anul 7121 (1613).

+ Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. XCV/23. Orig. slav pergament, pecete aplicată acoperită cu foiță.

[1] loc rupt în orig, pătat, ilizibil

XV

REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, Vol. IV Nr. 121 p. 111
1622 (7130) aprilie 27.
Șase boieri hotărăsc într-o pricină dintre Mușat și Neagoe. Între scriitorii zapisului e și Oprea logofăt (dî Rîtivoiști).
Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/19. Orig. român, hîrtie, filigran, șase peceți inel aplicate.

XVI

REZUMAT

D.I.R.B. Țara Românească, Vol. IV Nr. 551 p. 532
1625 (7133) iunie 28.
Alexandru Coconul voevod întărește lui Jane paharnic un sălaș de țigani. Între martori se află și Oprea logofăt din Rătivoești.
Arh. St. Buc. Mitropolia Țării Rom. C.L. XV/6 Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

XVII

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească
Vol. XXI Nr. 5, p. 5–6
1626 (7134) ianuarie 9 Buc.
Alexandru Coconul voevod împuternicește pe călugării m-tirii Bistrița, să mute hotarul moșiei lor din satul Stroești, pe ocina Vîslăneștilor, așa cum a fost înainte de a o im-presura Tudosie logofăt. Între martori se afla și Oprea logofăt și Albul din Rătivoești.
Arh. St. Buc. M-rea Bistrița LVI/5 Orig. hîrtie (30. X 21,5) pecete aplicată. Copii ibi-dem mss 192 f. 563, 202 f. 447 și 713 f. 778

XVIII

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, Vol. XXI Nr. 122 p. 241–2.
1626 iulie 24.
Alexandru Coconul voevod poruncește lui Stanciul armaș și lui Oprea logofăt să cer-ceteze pricina dintre Petre țiganul și Berinca logofăt.
Arh. St. Buc. Mitropolia Țării Rom. CCCL II/I Orig. hîrtie (30 × 21) pecete aplicată, căzută.

XIX

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, Vol. XXI Nr. 43 p. 75–76.
1626 (7134) aprilie 10
Alexandru Coconul voievod poruncește lui Oprea logofăt din Rătivoești să meargă cu Teofil, egumenul m-tirii Bistrița, să restabilească hotarul satului Stroești, al m-rii.
Arh. St. București, M-rea Bistrița LVI/6 Orig. hîrtie (31 × 21) pecete aplicată, căzută.
Copii ibidem, în mss. 192 f. 568 V, 202 f. 448 și 713 f. 778 V–779

XX

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, Vol. XXI, Nr. 148, p. 276–277
1626 (7135) octombrie 13 București
Alexandru Coconul voievod întărește Mitropoliei două țigănci. Se ia de bază mărturia lui Oprea logofăt din Rătivoești.
Arh. St. Buc. Mitropolia Țării Rom. CCCXLIII/3 Orig. hîrtie (32×21,5) pecete aplicată, căzută.

XXI

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, Vol. XXI Nr. 278 p. 457
1627 (7136) octombrie 24. (Rîmnicul–Vîlcei)
Stanciu armaș și Oprea logofăt hotărăsc că Berina logofăt n-are niciun drept asupra țiganului Pătru.
Arh. St. Buc. Mitropolia Țării Rom. CCCLVI/I Orig. hîrtie (32×22) trei peceți aplicate.

XXII

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească Vol. XXI Nr. 359 p. 676–677
1629 (7138) sept. 16.
Alexandru Iliaș voievod poruncește unor boieri să aleagă ocina de la Stefănești a m-tirii Argeș, precum și un vad de moară la Gura Gemenii. Printre boierii propuși se află și Oprea logofăt din Rătivoești.
Arh. St. Buc. Ep. Argeș XIX/23 Orig. hîrtie (20×14,5), pecete timbrată, căzută.

XXIII

REZUMAT

Iorga N. Studii și documente cu privire la ist. Rom. Vol. VII 1904. pag. 24 (Documente din colecția dlui prof. Șapcaliu – Cîmpulung)
8. Tîrgoviște, 31 iunie 7150 (1642).
Matei voevod dă unor săteni din Gănești. Nume: Prodana, Stoiana Între marturii zapisului devînzare și un Stan Stolnicul din Pitești. Mărturia boierilor.
Monogramă cu roș. Pecete ruptă. Iscălitura domnească. Pergament slavon. Acad. R.P.R.

XIV

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXII Nr. 323 p.
1632 februarie 4.
Gheorghe paharnic vinde lui Necula log. jumătate din satul Petrești, însă fără rumâni, care se răscumpăraseră. Încă și mărturii au fost la această tocmeală; din Rătivoești, Dragomir cămăraș i Vasile, i Albul, fecior Oprii logofăt etc.
Semnătura martorilor.
Arh. St. Buc. M-rea Rîncăciov XIII/7 – copie –

XV

REZUMAT

D.I.R.B. Ţara Românească, Vol. IV Nr. 121 p. 111

1622 (7130) aprilie 27.

Şase boieri hotărăsc într-o pricină dintre Muşat şi Neagoe. Între scriitorii zapisului este şi Oprea logofăt (dî Rîtivoişti).

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung VIII/19. Orig. român, hîrtie, filigran, şase peceţi inelare aplicate.

XVI

REZUMAT

D.I.R.B. Ţara Românească, Vol. IV Nr. 551 p. 532

1625 (7133) iunie 28.

Alexandru Coconul voevod întăreşte lui Jane paharnic un sălaş de ţigani. Între marturi se află şi Oprea logofăt din Rătivoeşti.

Arh. St. Buc. Mitropolia Ţării Rom. C.L. XV/6 Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

XVII

REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească

Vol. XXI Nr. 5, p. 5–6

1626 (7134) ianuarie 9 Buc.

Alexandru Coconul voevod împuterniceşte pe călugării m-tirii Bistriţa, să mute hotarul moşiei lor din satul Stroeşti, pe ocina Vîslăneştilor, aşa cum a fost înainte de a o împresura Tudosie logofăt. Între martori se afla şi Oprea logofăt şi Albul din Rătivoeşti.

Arh. St. Buc. M-rea Bistriţa LVI/5 Orig. hîrtie (30. X 21,5) pecete aplicată. Copii ibidem mss 192 f. 563, 202 f. 447 şi 713 f. 778

XVIII

REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească, Vol. XXI Nr. 122 p. 241–2.

1626 iulie 24.

Alexandru Coconul voevod porunceşte lui Stanciul armaş şi lui Oprea logofăt să cerceteze pricina dintre Petre ţiganul şi Berinca logofăt.

Arh. St. Buc. Mitropolia Ţării Rom. CCCL II/I Orig. hîrtie (30 × 21) pecete aplicată, căzută.

XIX

REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească, Vol. XXI Nr. 43 p. 75–76.

1626 (7134) aprilie 10

Alexandru Coconul voievod porunceşte lui Oprea logofăt din Rătivoeşti să meargă cu Teofil, egumenul m-tirii Bistriţa, să restabilească hotarul satului Stroeşti, al m-rii.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa LVI/6 Orig. hîrtie (31 × 21) pecete aplicată, căzută. Copii ibidem, în mss. 192 f. 568 V, 202 f. 448 şi 713 f. 778 V–779

XX

REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească, Vol. XXI, Nr. 148, p. 276–277

1626 (7135) octombrie 13 Bucureşti

Alexandru Coconul voievod întăreşte Mitropoliei două ţigănci. Se ia de bază mărturia lui Oprea logofăt din Rătivoeşti.

Arh. St. Buc. Mitropolia Ţării Rom. CCCXLIII/3 Orig. hîrtie (32 × 21,5) pecete aplicată, căzută.

XXI

REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească, Vol. XXI Nr. 278 p. 457

1627 (7136) octombrie 24. (Rîmnicul–Vîlcei)

Stanciu armaş şi Oprea logofăt hotărăsc că Berina logofăt n-are niciun drept asupra ţiganului Pătru.

Arh. St. Buc. Mitropolia Ţării Rom. CCCLVI/I Orig. hîrtie (32 × 22) trei peceţi aplicate.

XXII

REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească Vol. XXI Nr. 359 p. 676–677

1629 (7138) sept. 16.

Alexandru Iliaş voievod porunceşte unor boieri să aleagă ocina de la Stefăneşti a m-tirii Argeş, precum şi un vad de moară la Gura Gemenii. Printre boierii propuşi se află şi Oprea logofăt din Rătivoeşti.

Arh. St. Buc. Ep. Argeş XIX/23 Orig. hîrtie (20 × 14,5), pecete timbrată, căzută.

XXIII

REZUMAT

Iorga N. Studii şi documente cu privire la ist. Rom. Vol. VII 1904. pag. 24 (Documente din colecţia dlui prof. Şapcaliu – Cîmpulung)

8. Tîrgovişte, 31 iunie 7150 (1642).

Matei voevod dă unor săteni din Găneşti. Nume: Prodana, Stoiana Între marturii zapisului devînzare şi un Stan Stolnicul din Piteşti. Mărturia boierilor.

Monogramă cu roş. Pecete ruptă. Iscălitura domnească. Pergament slavon. Acad. R.P.R.

XIV

REZUMAT

D.R.H.B. Ţara Românească, vol. XXII Nr. 323 p.

1632 februarie 4.

Gheorghe paharnic vinde lui Necula log. jumătate din satul Petreşti, însă fără rumâni, care se răscumpăraseră. Încă şi mărturii au fost la această tocmeală; din Rătivoeşti, Dragomir cămăraş i Vasile, i Albul, fecior Oprii logofăt etc.

Semnătura martorilor.

Arh. St. Buc. M-rea Rîncăciov XIII/7 – copie –

XXV

REZUMAT

D.R.B.H. Țara Românească, vol. XXIII Ne. 197 pag.
1631 (7139) ianuarie 20. Buc.
Leon Tomșa voievod întărește lui Udrea postelnic și soției sale Caplea, niște iaz de moară la Rădăcinești, în urma unei judecăți.
Semnează și „Simion pitar de în Rătivoești" etc.
Biblioteca Acad. ms. 5728 f. 63 V — 64. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

XXVI

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXII Nr. 215 p. 426—427
1630 (7137) ian. 23.
Preda postelnic și Drosul vînd lui Vasile Spătar, moșia lor din Mușătești, cu rumânii.
Printre marturii tocmelii au fost: Oprea logofăt și Albul din Rătivoești.
Semnăturile martorilor.
Arh. St. Buc. Ep. Argeș III/9. Orig. hîrtie (31×22) zece peceți aplicate

XXVII

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXII Nr. 99 p.
1630 mai 12.
Nicodim egumenul m-rii Valea se învoiește cu Stanciu din Cîlcești, Oancea din Lerești în privința unor țigănci.
Printre martori semnează și Simeon, Oprea logofătul și Dragomir cămărașul din Retivoești.
Arh. St. Buc. M-rea Valea XVIII/15. Orig. hîrtie (30×21) patru peceți inelare.

XXVIII

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXII Nr. 98 p.
1630 (7138) mai 12.
Stanciu logofăt și Oancea logofăt se înțeleg cu egumenul Nicodim de la m-rea Valea în privința unor țigănci. Semnează ca martori și Simion Pitar și Oprea logofăt din Rătivoești. Dragomir din Rătivoești, semnături autografe.

LEGĂTU
SATELO

Legăturile locuitori
multe feluri. Cele mai
existau legături de a
Bădești)(Foaie de zes
Astăzi numărul căs
de fiecare sat.
Și cu alte sate mai
În satul Pietroșani
nești, 3 cu comuna
dești, 2 cu comuna
una cu satul Slănic,
una cu satul Poinăre
O bună parte din
tactul pe care-l avea
tulpina unui brad d
Doamnei pînă în s
vînzarea ei la bîlciu
Apoi din vînzările
și Curtea de Argeș sa
tie, Pietroșani în lun
în octombrie și Lă
La acesta din urm
ca: lînă, dimie, obie
În schimb se aprov
torii satelor de pe v
În toate aceste c
neți o luau înainte
ei, s-a format zicala
În trecutul indep
denumit și astăzi „S
„Poiana Tîrgului",
(vezi documentele R
nu numai locuitorii

Legăturil

Acestea se făcea
satele comunei Pie
Astfel a fost Ba
voiești, care treceau

LEGĂTURILE DINTRE LOCUITORII SATELOR COMUNEI PIETROȘANI

Legăturile locuitorilor din satele comunei Pietroșani au fost de mai multe feluri. Cele mai însemnate erau cele din căsătorie. Încă din vechime existau legături de acestea (vezi la anexele de documente ale satului Bădești)(Foaie de zestre din 1879).

Astăzi numărul căsătoriilor dintre sate s-a mărit la cca 10—15 cazuri de fiecare sat.

Și cu alte sate mai îndepărtate s-au făcut asemenea căsătorii.

În satul Pietroșani există următoarele legături: 15 cu comuna Domnești, 3 cu comuna Corbi, 2 cu comuna Aninoasa, 2 cu comuna Vlădești, 2 cu comuna Brădet, una cu satul Nucșoara, 2 cu satul Stănești, una cu satul Slănic, 3 cu satul Vîlsănești, una cu satul Valea Iașului, una cu satul Poinărei, 3 cu com. Berevoiești etc.

O bună parte din locuitorii satelor se cunoșteau pe nume și din contactul pe care-l aveau la locul de muncă: aducerea bilelor (bucăți din tulpina unui brad de cca. 1 metru lungime), din munte pe apa rîului Doamnei pînă în satele respective, prefacerea acestor bile în șiță și vînzarea ei la bîlciul săptămînal din Pitești (Tîrgul din Vale).

Apoi din vînzările și cumpărările de vite etc. la tîrgurile din Pitești și Curtea de Argeș sau alte mărfuri, la tîrgurile din: Domnești la 25 martie, Pietroșani în luna aprilie (la Florii), Retevoiești la 9 martie, Bădești în octombrie și Lăpușani la 8 noiembrie.

La acesta din urmă, în trecut, se negustoreau tot felul de mărfuri ca: lînă, dimie, obiecte lucrate de mînă, (pături, plocade, zeghi, etc.). În schimb se aprovizionau cu zarzavaturi de iarnă, aproape toți locuitorii satelor de pe valea rîului Doamnei, care veneau la acest tîrg.

În toate aceste contacte locuitorii din Domnești, fiind mai îndrăzneți o luau înainte altora din satele vecine și din această cauză, despre ei, s-a format zicala: „Și urma de domnișan s-o sari în bîtă".

În trecutul îndepărtat exista la Bădești bîlciul care se făcea în locul denumit și astăzi „Sus la Cruce" în „Poiana tîrgului", iar la Retevoiești „Poiana Tîrgului", locul unde s-au făcut astăzi săpături arheologice (vezi documentele Retevoiești). Se spune că la aceste vechi tîrguri veneau nu numai locuitorii satelor învecinate, ci și negustori din alte ținuturi.

Legături cu Ardealul

Acestea se făceau cu românii veniți din Transilvania și așezați în satele comunei Pietroșani sub numele de „Ungureni".

Astfel a fost Barbu-Bărbucă-Bărbuceanu și urmașii lui din Retevoiești, care treceau călare peste munți la cei rămași lîngă Rășinari.

XXV

REZUMAT

D.R.B.H. Țara Românească, vol. XXIII Ne. 197 pag.
1631 (7139) ianuarie 20. Buc.
Leon Tomșa voievod întărește lui Udrea postelnic și soției sale Caplea, niște iaz de moară la Rădăcinești, în urma unei judecăți.
Semnează și „Simion pitar de în Rătivoești" etc.
Biblioteca Acad. ms. 5728 f. 63 V — 64. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

XXVI

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXII Nr. 215 p. 426—427
1630 (7137) ian. 23.
Preda postelnic și Drosul vînd lui Vasile Spătar, moșia lor din Mușătești, cu rumânii.
Printre martorii tocmelii au fost: Oprea logofăt și Albul din Rătivoești.
Semnăturile martorilor.
Arh. St. Buc. Ep. Argeș III/9. Orig. hîrtie (31×22) zece peceți aplicate

XXVII

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXII Nr. 99 p.
1630 mai 12.
Nicodim egumenul m-rii Valea se învoiește cu Stanciu din Cîlcești, Oancea din Lerești în privința unor țigănci.
Printre martori semnează și Simeon, Oprea logofătul și Dragomir cămărașul din Retivoești.
Arh. St. Buc. M-rea Valea XVIII/15. Orig. hîrtie (30×21) patru peceți inelare.

XXVIII

REZUMAT

D.R.H.B. Țara Românească, vol. XXII Nr. 98 p.
1630 (7138) mai 12.
Stanciu logofăt și Oancea logofăt se înțeleg cu egumenul Nicodim de la m-rea Valea în privința unor țigănci. Semnează ca martori și Simion Pitar și Oprea logofăt din Rătivoești. Dragomir din Rătivoești, semnături autografe.

LEGĂTURILE DINTRE LOCUITORII SATELOR COMUNEI PIETROȘANI

Legăturile locuitorilor din satele comunei Pietroșani au fost de mai multe feluri. Cele mai însemnate erau cele din căsătorie. Încă din vechime existau legături de acestea (vezi la anexele de documente ale satului Bădești)(Foaie de zestre din 1879).

Astăzi numărul căsătoriilor dintre sate s-a mărit la cca 10—15 cazuri de fiecare sat.

Și cu alte sate mai îndepărtate s-au făcut asemenea căsătorii.

În satul Pietroșani există următoarele legături: 15 cu comuna Domnești, 3 cu comuna Corbi, 2 cu comuna Aninoasa, 2 cu comuna Vlădești, 2 cu comuna Brădet, una cu satul Nucșoara, 2 cu satul Stănești, una cu satul Slănic, 3 cu satul Vîlsănești, una cu satul Valea Iașului, una cu satul Poinărei, 3 cu com. Berevoiești etc.

O bună parte din locuitorii satelor se cunoșteau pe nume și din contactul pe care-l aveau la locul de muncă: aducerea bilelor (bucăți din tulpina unui brad de cca. 1 metru lungime), din munte pe apa rîului Doamnei pînă în satele respective, prefacerea acestor bile în șiță și vînzarea ei la bîlciul săptămînal din Pitești (Tîrgul din Vale).

Apoi din vînzările și cumpărările de vite etc. la tîrgurile din Pitești și Curtea de Argeș sau alte mărfuri, la tîrgurile din: Domnești la 25 martie, Pietroșani în luna aprilie (la Florii), Retevoiești la 9 martie, Bădești în octombrie și Lăpușani la 8 noiembrie.

La acesta din urmă, în trecut, se negustoreau tot felul de mărfuri ca: lînă, dimie, obiecte lucrate de mînă, (pături, plocade, zeghi, etc.). În schimb se aprovizionau cu zarzavaturi de iarnă, aproape toți locuitorii satelor de pe valea rîului Doamnei, care veneau la acest tîrg.

În toate aceste contacte locuitorii din Domnești, fiind mai îndrăzneți o luau înainte altora din satele vecine și din această cauză, despre ei, s-a format zicala: „Și urma de domnișan s-o sari în bîtă".

În trecutul îndepărtat exista la Bădești bîlciul care se făcea în locul denumit și astăzi „Sus la Cruce" în „Poiana tîrgului", iar la Retevoiești „Poiana Tîrgului", locul unde s-au făcut astăzi săpături arheologice (vezi documentele Retevoiești). Se spune că la aceste vechi tîrguri veneau nu numai locuitorii satelor învecinate, ci și negustori din alte ținuturi.

Legături cu Ardealul

Acestea se făceau cu românii veniți din Transilvania și așezați în satele comunei Pietroșani sub numele de „Ungureni".

Astfel a fost Barbu-Bărbucă-Bărbuceanu și urmașii lui din Retevoiești, care treceau călare peste munți la cei rămași lîngă Rășinari.

De asemenea și strămoșii lui Avram din Pietroșani sau ai lui Seraf mescu și Lăstun din Bădești, în afară de cei fugiți în masă și sta biliți în aceste sate.

Legături culturale

Legăturile între sate se făceau și pe teren cultural, prin serbări școlare date cu ocazia Cercurilor Culturale ale învățătorilor sau a reprezen tațiilor artistice (teatru, coruri, recitări, dansuri, etc) ce aveau loc în vacanțele școlare și erau urmate de bal, la care cîntau vestiții viorști Niță și Nicolae Pestrițu.

La aceste serbări culturale participau elevii din școlile secundare și normale din satele învecinate, precum și un numeros tineret.

Aniversarea Revoluției Române de la 1848

Elevii școlilor : din Pietroșani, conduși de P. Stănescu; Domnești, conduși de L. Paul; Bădești, conduși de N. Petroșanu și Retevoiești, conduși de I. Bungescu s-au adunat la 9 iunie 1898 pe Cîmpul Mare — dintre Pietroșani și Domnești și au sărbătorit 50 de ani de la Revoluția din 1848.

Elevul Bărbulescu Eugen a vorbit despre Avram Iancu și a recitat „Doina" lui Eminescu, iar eleva Stănescu P. Maria a recitat poezia — Românul de I. Nenițescu. [1])

[1] Din notările lui P. Stănescu — 1900.

De asemenea și strămoșii lui Avram din Pietroșani sau ai lui Serafimescu și Lăstun din Bădești, în afară de cei fugiți în masă și stabiliți în aceste sate.

Legături culturale

Legăturile între sate se făceau și pe teren cultural, prin serbări școlare date cu ocazia Cercurilor Culturale ale învățătorilor sau a reprezentațiilor artistice (teatru, coruri, recitări, dansuri, etc) ce aveau loc în vacanțele școlare și erau urmate de bal, la care cîntau vestiții vioriști Niță și Nicolae Pestrițu.

La aceste serbări culturale participau elevii din școlile secundare și normale din satele învecinate, precum și un numeros tineret.

Aniversarea Revoluției Române de la 1848

Elevii școlilor : din Pietroșani, conduși de P. Stănescu; Domnești, conduși de L. Paul; Bădești, conduși de N. Petroșanu și Retevoiești, conduși de I. Bungescu s-au adunat la 9 iunie 1898 pe Cîmpul Mare — dintre Pietroșani și Domnești și au sărbătorit 50 de ani de la Revoluția din 1848.

Elevul Bărbulescu Eugen a vorbit despre Avram Iancu și a recitat „Doina" lui Eminescu, iar eleva Stănescu P. Maria a recitat poezia — Românul de I. Nenițescu. [1])

[1] Din notările lui P. Stănescu — 1900.

COMUNA PIETROȘANI ASTĂZI

Privire retrospectivă

Din documentele anexate la fiecare sat al comunei Pietroșani apar diferite feluri de exploatare a rumânilor, încăpuți sub stăpînirea boierilor sau mînăstirii Cîmpulung.

Într-un hrisov al lui Constantin Brîncoveanu, din 23 februarie 1710 (vezi pag. 204) se spune că rumânii din Bădești erau siliți de mînăstirea Cîmpulung să presteze un număr de munci și zile.

În mai multe documente sînt consemnate obligații ale rumînilor din Pietroșani, față de boierul satului.

Șirul nedreptăților nu se mai sfîrșea. Aceeași soartă au avut-o și sătenii din Retevoiești și Gănești, de pe moșiile boierilor Drugănești și urmașii lor. (Vezi anexa documente)

Pe la finele secolului al XIX-lea, apare în lume lumina focului socialist. Scînteile lui au pătruns și în România. Intelectualii satelor încep să le prindă din ziarele socialiste din acea vreme: „Munca", „Lupta", „Forța morală". La Pietroșani, P. Stănescu și la Retevoiești I. Bungescu duc o activitate stăruitoare pentru ridicarea economică și culturală a țărănimii. Erau abonați la „Contemporanul", care în condițiile de atunci le deschidea o perspectivă științifică asupra vieții și propriei lor activități pe plan social și îi făcea să vadă mai limpede propria chemare de luptători pentru luminarea și ridicarea poporului. Ei au beneficiat de o însemnată influență a mișcării socialiste a vremii.

În corespondența purtată cu Luca Paul, militantul P. Stănescu, îl informează despre literatura și studiile socialiste pe care le citește și își exprimă convingerile sale înaintate, bazate pe principii socialiste, pe care le consideră singurele principii ale progresului social [1]).

Cînd proprietăreasa satului Pietroșani voia să cotropească pămîntul unor țărani, P. Stănescu, în scrisoarea pe care o trimis-o avocatului Oteteleșanu, îl roagă să-i apere. (vezi pag. 121—122).

Cînd țăranul român asuprit a înțeles că nu mai are nici o șansă să scape de poveri, s-a închis în sine ca într-o cușcă, iar cînd a găsit un prilej favorabil a ieșit din rezerva sa revărsîndu-și toată ura acumulată împotriva asupritorilor.

[1] Gligor Oniță, Organizațiile profesionale ale cadrelor didactice din România între 1865—1944, pag. 31, Editura Didactică, București 1969.

La răscoala din 1907 țăranii au ieșit din pasivitate și au pornit contra boierilor și slugilor lor.

Și în satul Pietroșani sătenii s-au ridicat contra asupritorilor, adunîndu-se sub un stejar care se afla în centrul satului. Acest fapt se constată din telegrama prefectului Cocăneanu (cumnatul lui Ionel Brătianu) adresată Ministerului de Interne care suna astfel:

— Spiritele sătenilor din Pietroșani Mușcel sînt agitate și se cere luare de măsuri. În fruntea răzvrătiților se găsește tînărul învățător Emilian Stănescu, țăranul Nicolae N. Vasile și săteanca Safta N. Toader, care au fost arestați, intentîndu-li-se proces de instigare la revoltă [1]) (vezi și pag. 105). Deasemenea cetățeanul Petre Miculeci din Bădești, a fost bătut strașnic, fiind considerat ca agitator printre săteni.

Vociferările care începuse să circule înainte de războiul din 1916—18, pentru — împroprietărire și vot universal — au ajuns și în com. Pietroșani. Fiii com. Pietroșani ce s-au jertfit pentru patrie în frunte cu învățătorii locotenenți: Nicolae P. Stănescu, Alexandru Petrescu și Ion Sîrbescu au lăsat jale în urma lor ca și în alte părți ale țării, fapt care a determinat poporul să ceară împropietărirea.

În urma războiului încep revendicările sociale ale sătenilor pentru împropietărire. Cu această ocazie ia ființă procesul de expropriere a proprietății Zoia Octav Caleya terminîndu-se cu slabe rezultate datorită politicii și legilor de atunci. În acest proces, Emilian Stănescu a luptat ani de-a rîndul în fruntea sătenilor dar n-a izbutit să obțină din moșia apărată cu strașnicie de regim, decît izlazul comunal.

După război, odată cu înființarea Partidului Comunist, ideile progresiste s-au propagat în toată țara, ajungînd pînă în satul Bădești, unde în 1921, tînărul Iulian Vasilescu și le însușește și cu multă iscusință și-a format o celulă, constituită din fratele său Nae Vasilescu, Ion Mincu și Felice Olivoto, la care mai tîrziu s-au atașat și alții. Celula și-a început activitatea și munca de agitație din anul 1922. Cercetările polițienești au început să fie din ce în ce mai dese. Mai tîrziu, la una din aceste cercetări s-au găsit două aparate emițătoare. Comuniștii au fost arestați. Activitatea celulei nu a încetat nici o clipă. A dus o însemnată agitație prin 1932, după refacerea ei și-a mărit numărul simpatizanților cu greviștii. Apoi a dat concursul mișcării muncitorești din țară prin strîngere de alimente și îmbrăcăminte de la locuitori. Unul dintre membrii celulei, Ion Mincu, a făcut propagandă împotriva hitlerismului, chiar cînd se afla concentrat, insuflînd camarazilor să nu lupte contra armatelor sovietice. Activitatea comuniștilor din Bădești a continuat și în timpul războiului din 1941—1944; iar în 1946 Ion Mincu a devenit cel dintîi primar comunist din județul Mușcel. Nu a trecut mult timp după

[1] Mihail Roller, vol. I. din: Documente și mărturii «Răscoala din 1907, p. 413.

aceea și Iulian Vasilescu a fost numit prefect al județului, avînd cinstea să fie primul comunist din ilegalitate în această funcțiune.

Sub influența comuniștilor din Bădești și a scînteilor acestei mișcări care s-a întins în toată țara, sătenii din Pietroșani au luat în stăpînire moșia proprietăresei Zoe Octav Caleya-Baldovin [1]) și au împărțit-o între ei.

Dacă strămoșii lor la împropietărirea din 1864 și-au exprimat recunoștința față de Cuza-Vodă sau „Cuzea" (cum îi spuneau ei) prin versurile:

„Clacă, dijmă, obăgie
De acum să nu mai fie", (vezi pag. 144)

apoi strănepoții de la 1946 au cîntat versurile:

„Ziua scumpă a sosit
Pămîntul de noi muncit
Și de boieri stăpînit
L-am împărțit în frăție
Să ne fie-n veșnicie".

Noua orînduire a însemnat pentru comuna Pietroșani, dezvoltarea economică și altor activități descrise mai jos ca: ridicarea nivelului cultural, edilitar-gospodăresc, al standardului de trai și al ocrotirii sănătății populației

1. Dezvoltarea pomiculturii

Una dintre marile realizări pe care le-a adus în com. Pietroșani noua orînduire au fost și plantările masive de pruni și meri, pe pantele dulci ale dealurilor care se întind de o parte și de alta a Rîului Doamnei. Cetățenii comunei, care au intrat în posesia terenurilor înțelenite și împădurite au dus o muncă serioasă cu defrișarea, pentru a pregăti pămîntul necesar culturii pomilor. Deasemenea s-a depus muncă mai întîi la facerea gropilor fixate de inginerul agronom și apoi la plantare.

Sînt demne de remarcat îngrijirile ce li s-au făcut pomilor în fiecare an pentru creștere ca: săpat, curățit, îngrășarea terenului cu bălegar și înfășurarea tulpinelor contra dușmanilor rozători (iepuri) etc.

Primele recolte, cît și achizițiile fructelor făcute de stat au satisfăcut și încurajat sătenii, încît astăzi majoritatea posedă cîte o livadă sau două cu meri sau pruni. Merele „ionatane" fiind cele mai căutate, acest soi de meri s-a extins în cultură mai mult.

În fiecare toamnă, mari cantități de mere sînt transportate în magaziile statului, pentru consumul intern sau export. Numai în anul 1972 cînd recolta a fost mai slabă s-au strîns prin achiziții, circa 2 vagoane

[1] Proprietăreasa nu s-a înțeles cu niciunul din copiii ei, refuzînd să dea vreunuia măcar un loc de casă. Constantin Caleya, unul din fii ei, care a funcționat ca judecător puțin timp la Domnești, a venit în ajutorul poporului închizînd sute de procese pe care mama sa le intentase sătenilor, chiar și numai pentru o crosnie de lemne. (Vezi dosarele judecătoriei Domnești din 1930—1940)

La răscoala din 1907 țăranii au ieșit din pasivitate și au pornit contra boierilor și slugilor lor.

Și în satul Pietroșani sătenii s-au ridicat contra asupritorilor, adunîndu-se sub un stejar care se afla în centrul satului. Acest fapt se constată din telegrama prefectului Cocăneanu (cumnatul lui Ionel Brătianu) adresată Ministerului de Interne care suna astfel:

— Spiritele sătenilor din Pietroșani Mușcel sînt agitate și se cere luare de măsuri. În fruntea răzvrătiților se găsește tînărul învățător Emilian Stănescu, țăranul Nicolae N. Vasile și săteanca Safta N. Toader, care au fost arestați, intentîndu-li-se proces de instigare la revoltă [1]) (vezi și pag. 105). Deasemenea cetățeanul Petre Miculeci din Bădești, a fost bătut strașnic, fiind considerat ca agitator printre săteni.

Vociferările care începuse să circule înainte de războiul din 1916—18, pentru — împroprietărire și vot universal — au ajuns și în com. Pietroșani. Fiii com. Pietroșani ce s-au jertfit pentru patrie în frunte cu învățătorii locotenenți: Nicolae P. Stănescu, Alexandru Petrescu și Ion Sîrbescu au lăsat jale în urma lor ca și în alte părți ale țării, fapt care a determinat poporul să ceară împropietărirea.

În urma războiului încep revendicările sociale ale sătenilor pentru împropietărire. Cu această ocazie ia ființă procesul de expropriere a proprietății Zoia Octav Caleya terminîndu-se cu slabe rezultate datorită politicii și legilor de atunci. În acest proces, Emilian Stănescu a luptat ani de-a rîndul în fruntea sătenilor dar n-a izbutit să obțină din moșia apărată cu strașnicie de regim, decît izlazul comunal.

După război, odată cu înființarea Partidului Comunist, ideile progresiste s-au propagat în toată țara, ajungînd pînă în satul Bădești, unde în 1921, tînărul Iulian Vasilescu și le însușește și cu multă iscusință și-a format o celulă, constituită din fratele său Nae Vasilescu, Ion Mincu și Felice Olivoto, la care mai tîrziu s-au atașat și alții. Celula și-a început activitatea și munca de agitație din anul 1922. Cercetările polițienești au început să fie din ce în ce mai dese. Mai tîrziu, la una din aceste cercetări s-au găsit două aparate emițătoare. Comuniștii au fost arestați. Activitatea celulei nu a încetat nici o clipă. A dus o însemnată agitație prin 1932, după refacerea ei și-a mărit numărul simpatizanților cu greviștii. Apoi a dat concursul mișcării muncitorești din țară prin strîngere de alimente și îmbrăcăminte de la locuitori. Unul dintre membrii celulei, Ion Mincu, a făcut propagandă împotriva hitlerismului, chiar cînd se afla concentrat, insuflînd camarazilor să nu lupte contra armatelor sovietice. Activitatea comuniștilor din Bădești a continuat și în timpul războiului din 1941—1944; iar în 1946 Ion Mincu a devenit cel dintîi primar comunist din județul Mușcel. Nu a trecut mult timp după

[1] Mihail Roller, vol. I. din: Documente și mărturii «Răscoala din 1907, p. 413.

aceea și Iulian Vasilescu a fost numit prefect al județului, avînd cinstea să fie primul comunist din ilegalitate în această funcțiune.

Sub influența comuniștilor din Bădești și a scînteilor acestei mișcări care s-a întins în toată țara, sătenii din Pietroșani au luat în stăpînire moșia proprietăresei Zoe Octav Caleya-Baldovin [1]) și au împărțit-o între ei.

Dacă strămoșii lor la împropietărirea din 1864 și-au exprimat recunoștința față de Cuza-Vodă sau „Cuzea" (cum îi spuneau ei) prin versurile:

„Clacă, dijmă, obăgie
De acum să nu mai fie", (vezi pag. 144)

apoi strănepoții de la 1946 au cîntat versurile:

„Ziua scumpă a sosit
Pămîntul de noi muncit
Și de boieri stăpînit
L-am împărțit în frăție
Să ne fie-n veșnicie".

Noua orînduire a însemnat pentru comuna Pietroșani, dezvoltarea economică și altor activități descrise mai jos ca: ridicarea nivelului cultural, edilitar-gospodăresc, al standardului de trai și al ocrotirii sănătății populației

1. Dezvoltarea pomiculturii

Una dintre marile realizări pe care le-a adus în com. Pietroșani noua orînduire au fost și plantările masive de pruni și meri, pe pantele dulci ale dealurilor care se întind de o parte și de alta a Rîului Doamnei. Cetățenii comunei, care au intrat în posesia terenurilor înțelenite și împădurite au dus o muncă serioasă cu defrișarea, pentru a pregăti pămîntul necesar culturii pomilor. Deasemenea s-a depus muncă mai întîi la facerea gropilor fixate de inginerul agronom și apoi la plantare.

Sînt demne de remarcat îngrijirile ce li s-au făcut pomilor în fiecare an pentru creștere ca: săpat, curățit, îngrășarea terenului cu bălegar și înfășurarea tulpinelor contra dușmanilor rozători (iepuri) etc.

Primele recolte, cît și achizițiile fructelor făcute de stat au satisfăcut și încurajat sătenii, încît astăzi majoritatea posedă cîte o livadă sau două cu meri sau pruni. Merele „ionatane" fiind cele mai căutate, acest soi de meri s-a extins în cultură mai mult.

În fiecare toamnă, mari cantități de mere sînt transportate în magaziile statului, pentru consumul intern sau export. Numai în anul 1972 cînd recolta a fost mai slabă s-au strîns prin achiziții, circa 2 vagoane

[1] Proprietăreasa nu s-a înțeles cu niciunul din copiii ei, refuzînd să dea vreunuia măcar un loc de casă. Constantin Caleya, unul din fii ei, care a funcționat ca judecător puțin timp la Domnești, a venit în ajutorul poporului închizînd sute de procese pe care mama sa le intentase sătenilor, chiar și numai pentru o crosnie de lemne. (Vezi dosarele judecătoriei Domnești din 1930—1940)

și 1/2. Și prunele dau un randament mare mai mult pentru fabricarea țuicii și mai puțin pentru uscarea lor în cuptoare speciale.

În cincinalul din 1966—1970 s-au achiziționat 6671 kg. de prune uscate și 886 kg. de nuci.

2. Dezvoltarea zootehniei

Creșterea vitelor a fost ocupația de veacuri a locuitorilor din comuna Pietroșani.

Astăzi, această îndeletnicire se dezvoltă din ce în ce mai mult. La recensămîntul din 4 ianuarie 1971, efectivul de animale era de 1759 bovine, 1113 porcine, 2007 ovine și 450 cabaline.

Un mare aport îl aduce în zootehnie reproducătorii de rasă (montă — gestație) cu care comuna este dotată.

În fiecare an, săteni crescători de animale, contractează cu statul sute de bovine sau porcine și cu cît cîntăresc mai mult, cu atît se obțin prețuri mai mari. Pe lîngă încurajarea produsă prin achiziții, sătenii se bucură de ajutor pentru hrana animalelor pe care o primesc în scopul arătat.

În planul economic realizat de comună pe anul 1971 se cuprind:

26 bovine adulți, cu nouă tone de carne

296 bovine tineret, cu șaptezeci tone de carne.

81 ovine, cu 1,5 tone de carne

415 hl. de lapte de vacă.

70 hl. de lapte de oaie.

În anul 1972 numărul bovinelor achiziționate a fost peste 400.

Printre locuitorii comunei care au contractat mai des animale se află următorii:

Pietroșani:

Căvescu Dumitru, Nițu N. Gheorghe, Andronache Nicolaie, Bratu N. Ion, Bratu D. Gheorghe, Nițu Gh. Vasile, Gheorghe N. S. Gheorghe, Vlad I. Ion, Predoiu N. Ion, Popescu Gh. Petre, Tache N. Ion, Vasilescu N. Nicolaie, Rotaru Gheorghe, Necula P. Ion pens. etc.

Bădești

Stefan Paraschiv, Dobrescu Nicolaie, Necula Ion, Lăstun Ion, Luca Gheorghe, Donoiu Ion, Zevedei Vasile, Dobrescu Vasile, Luca P. Vasile, Olivoto Marcel, Dumitru Ion, Safta Gheorghe, Vlad I. Petre etc.

Vărzăroaia

Băjan Ion, Cismaru Nicolaie, Neamțu N. Gheorghe, Bănicescu Vasile, Nițu Gheorghe etc.

Retevoiești — Gănești

Căvescu Vasile, Nițu Nicolaie, Predoiu Ion, Mărgărit Aurel, Mărgărit Ștefan, Predoiu Gheorghe, Enescu Petre, Țîroiu Ion, Țîroiu Vasile etc.

3. Dezvoltarea activităţilor meşteşugăreşti

În comună există un număr de cinsprezece unităţi cooperatiste: 3 croitorii, 2 ateliere de cismărie, 4 cojocării, 6 tîmplării, 6 secţii de zidărie — zugrăvit, la care lucrează 54 de meşteri. În anul 1970 în unităţile existente din comună munceau 122 salariaţi. În afară de aceştia mai erau 32 meşteşugari necooperativizaţi, 2 croitori, 3 cojocari, 16 zidari, 6 fierari, 3 olari şi 2 dulgheri. Se mai adaogă şi o secţie de cărămidărie prin care Consiliul Popular foloseşte cît mai judicios nevoile de construcţii crescînde ale populaţiei. Există şi o frizerie pentru deservirea populaţiei din punct de vedere higienic. În cincinalul din anii 1966—1970 s-a achiziţionat 35 kg păr de frizerie.

4. Activitatea de aprovizionare a populaţiei

Reţeaua comercială a cooperaţiei de consum este compusă din 2 magazine alimentare, un magazin nealimentar, 3 magazine universale, 2 magazine mixte şi 3 bufete.

Aprovizionarea populaţiei se face satisfăcător cu ajutorul celor 42 de salariaţi.

În cincinalul din anii 1966—1970, cooperaţia de consum se prezenta astfel:

— aprovizionare:	37.762.791 lei
— desfacere.	36.029.382 lei
Fond social:	109.284 lei
Prestări servicii:	963.744 lei

5. Activitatea industrială se desfăşoară: prin un darac de lînă, 5 cazane de fabricat ţuică şi 2 mori.

6. Activitatea agricolă în comună (care nu este cooperativizată) şi are o suprafaţă de 1977 ha. (570 ha. teren arabil, 697 ha. păşuni şi fîneţe naturale şi 710 ha., livezi cu pomi) se dezvoltă prin cultivarea porumbului pentru boabe, a cartofului, fasolei, dovleacului şi a plantelor de nutreţ (trifoi, lucernă)

Prin realizările planului cincinal din anii 1966—1970 s-a achiziţionat 104.796 kg. cartofi, 10857 kg. fasole 12250 kg. fîn.

7. Apicultura

În afară de creşterea vitelor şi pomicultură, al căror randament este mulţumitor (v. pag. 361), locuitorii comunei Pietroşani sînt şi apicultori. În întreaga comună există circa 200 stupi sistematici, sistemele: Dadant-Bllat şi Laiens, plus două stupine ale statului de cîte 200 stupi sistematici în satele Bădeşti şi Vărzăroaia, conduse de stupari din comună.

Petre P. Stănescu a inventat stupul sistematic diagonal cu un cat, în care albinele iernează minunat şi curăţirea se face în mod automat,

și 1/2. Și prunele dau un randament mare mai mult pentru fabricarea țuicii și mai puțin pentru uscarea lor în cuptoare speciale.

În cincinalul din 1966—1970 s-au achiziționat 6671 kg. de prune uscate și 886 kg. de nuci.

2. Dezvoltarea zootehniei

Creșterea vitelor a fost ocupația de veacuri a locuitorilor din comuna Pietroșani.

Astăzi, această îndeletnicire se dezvoltă din ce în ce mai mult. La recensămîntul din 4 ianuarie 1971, efectivul de animale era de 1759 bovine, 1113 porcine, 2007 ovine și 450 cabaline.

Un mare aport îl aduce în zootehnie reproducătorii de rasă (montă — gestație) cu care comuna este dotată.

În fiecare an, săteni crescători de animale, contractează cu statul sute de bovine sau porcine și cu cît cîntăresc mai mult, cu atît se obțin prețuri mai mari. Pe lîngă încurajarea produsă prin achiziții, sătenii se bucură de ajutor pentru hrana animalelor pe care o primesc în scopul arătat.

În planul economic realizat de comună pe anul 1971 se cuprind:

26 bovine adulți, cu nouă tone de carne
296 bovine tineret, cu șaptezeci tone de carne.
81 ovine, cu 1,5 tone de carne
415 hl. de lapte de vacă.
70 hl. de lapte de oaie.

În anul 1972 numărul bovinelor achiziționate a fost peste 400.

Printre locuitorii comunei care au contractat mai des animale se află următorii:

Pietroșani:

Căvescu Dumitru, Nițu N. Gheorghe, Andronache Nicolaie, Bratu N. Ion, Bratu D. Gheorghe, Nițu Gh. Vasile, Gheorghe N. S. Gheorghe, Vlad I. Ion, Predoiu N. Ion, Popescu Gh. Petre, Tache N. Ion, Vasilescu N. Nicolaie, Rotaru Gheorghe, Necula P. Ion pens. etc.

Bădești

Stefan Paraschiv, Dobrescu Nicolaie, Necula Ion, Lăstun Ion, Luca Gheorghe, Donoiu Ion, Zevedei Vasile, Dobrescu Vasile, Luca P. Vasile, Olivoto Marcel, Dumitru Ion, Safta Gheorghe, Vlad I. Petre etc.

Vărzăroaia

Băjan Ion, Cismaru Nicolaie, Neamțu N. Gheorghe, Bănicescu Vasile, Nițu Gheorghe etc.

Retevoiești — Gănești

Căvescu Vasile, Nițu Nicolaie, Predoiu Ion, Mărgărit Aurel, Mărgărit Ștefan, Predoiu Gheorghe, Enescu Petre, Țîroiu Ion, Țîroiu Vasile etc.

3. Dezvoltarea activităților meșteșugărești

În comună există un număr de cinsprezece unități cooperatiste: 3 croitorii, 2 ateliere de cismărie, 4 cojocării, 6 tîmplării, 6 secții de zidărie — zugrăvit, la care lucrează 54 de meșteri. În anul 1970 în unitățile existente din comună munceau 122 salariați. În afară de aceștia mai erau 32 meșteșugari necooperativizați, 2 croitori, 3 cojocari, 16 zidari, 6 fierari, 3 olari și 2 dulgheri. Se mai adaogă și o secție de cărămidărie prin care Consiliul Popular folosește cît mai judicios nevoile de construcții crescînde ale populației. Există și o frizerie pentru deservirea populației din punct de vedere higienic. În cincinalul din anii 1966—1970 s-a achiziționat 35 kg păr de frizerie.

4. Activitatea de aprovizionare a populației

Rețeaua comercială a cooperației de consum este compusă din 2 magazine alimentare, un magazin nealimentar, 3 magazine universale, 2 magazine mixte și 3 bufete.

Aprovizionarea populației se face satisfăcător cu ajutorul celor 42 de salariați.

În cincinalul din anii 1966—1970, cooperația de consum se prezenta astfel:

— aprovizionare:	37.762.791 lei
— desfacere.	36.029.382 lei
Fond social:	109.284 lei
Prestări servicii:	963.744 lei

5. Activitatea industrială se desfășoară: prin un darac de lînă, 5 cazane de fabricat țuică și 2 mori.

6. Activitatea agricolă în comună (care nu este cooperativizată) și are o suprafață de 1977 ha. (570 ha. teren arabil, 697 ha. pășuni și fînețe naturale și 710 ha., livezi cu pomi) se dezvoltă prin cultivarea porumbului pentru boabe, a cartofului, fasolei, dovleacului și a plantelor de nutreț (trifoi, lucernă)

Prin realizările planului cincinal din anii 1966—1970 s-a achiziționat 104.796 kg. cartofi, 10857 kg. fasole 12250 kg. fîn.

7. Apicultura

În afară de creșterea vitelor și pomicultură, al căror randament este mulțumitor (v. pag. 361), locuitorii comunei Pietroșani sînt și apicultori. În întreaga comună există circa 200 stupi sistematici, sistemele: Dadant-Bllat și Laiens, plus două stupine ale statului de cîte 200 stupi sistematici în satele Bădești și Vărzăroaia, conduse de stupari din comună.

Petre P. Stănescu a inventat stupul sistematic diagonal cu un cat, în care albinele iernează minunat și curățirea se face în mod automat,

1971. La atelierul de tîmplărie I. Băjan din satul Vărzăroaia.

1971. Vizitarea elicopterului executat de tîmplarul Adam Ion din satul Retevoieşti.

erul de tîmplărie
satul Vărzăroaia.

opterului exe-
dam Ion din
oieşti.

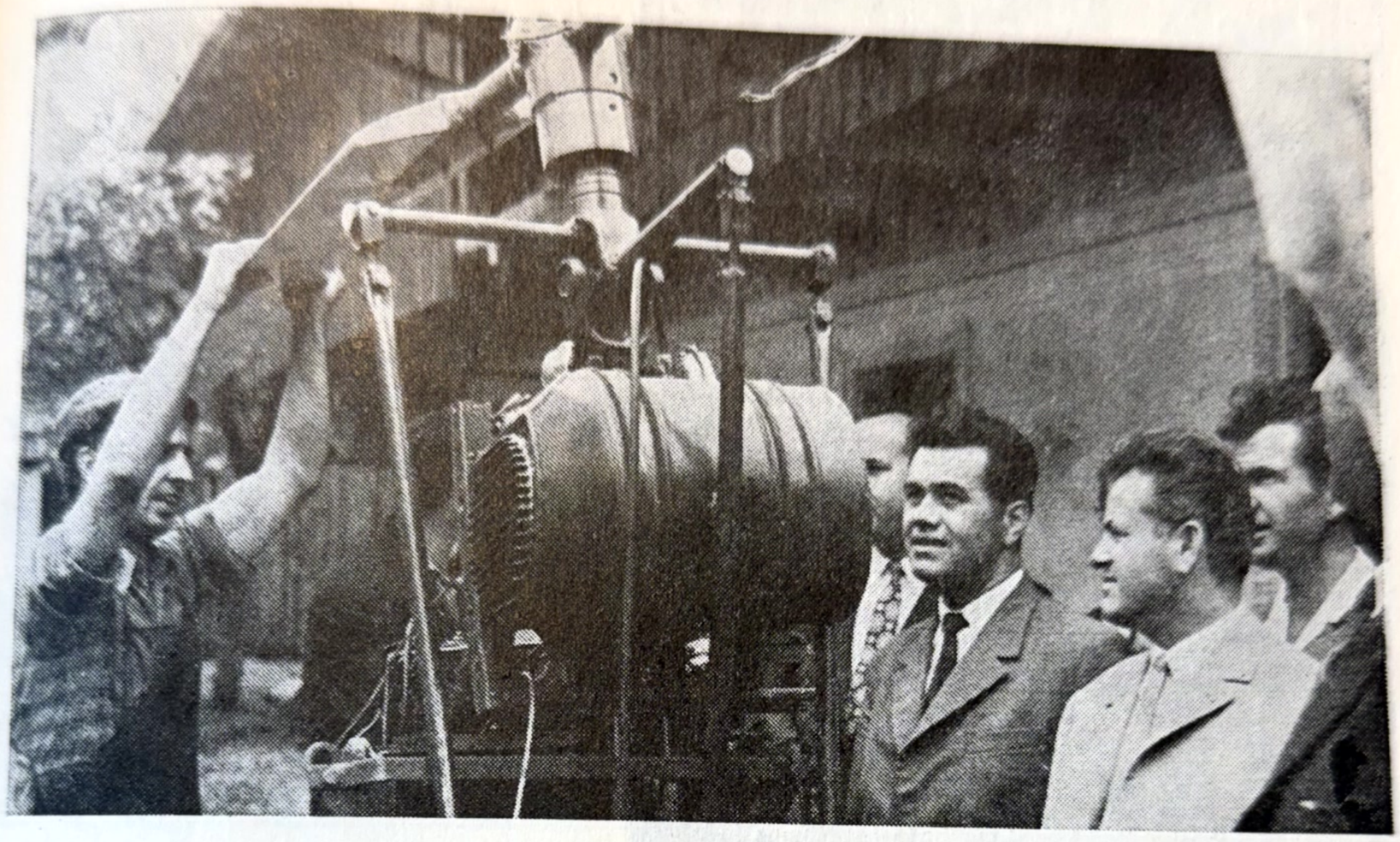

1971. Vizitarea elicopterului din Retevoieşti.

1971. La presa de cărămidă din satul Pietroşani.

1971. La atelierul de tîmplărie I. Băjan din satul Vărzăroaia.

1971. Vizitarea elicopterului executat de tîmplarul Adam Ion din satul Retevoieşti.

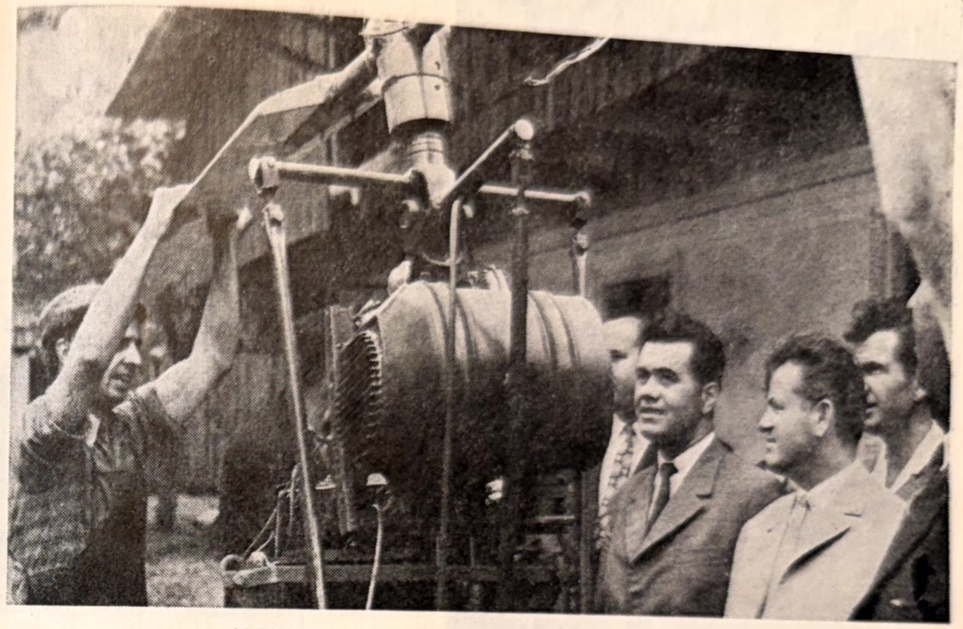

1971. Vizitarea elicopterului din Retevoieşti.

1971. La presa de cărămidă din satul Pietroşani.

1971. La pompa de la cărămidăria din satul Pietroșani.

1971. La schimbul de experiență în satul Pietroșani.

La schimbul de experiență din comuna Pietroșani.

Stupul sistematic diagonal P.P.Stănescu.

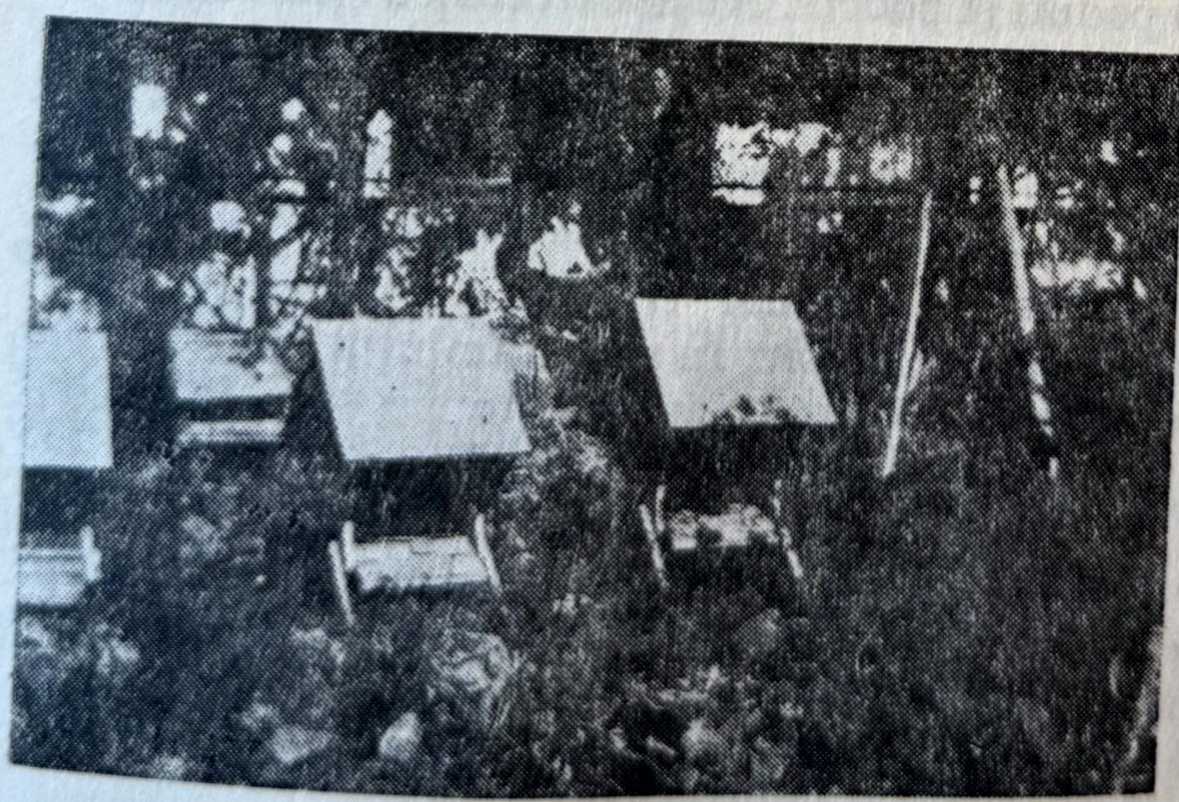

1971. La pompa de la cărămidăria din satul Pietroșani.

1971. La schimbul de experiență în satul Pietroșani.

La schimbul de experiență din comuna Pietroșani.

Stupul sistematic diagonal P.P.Stănescu.

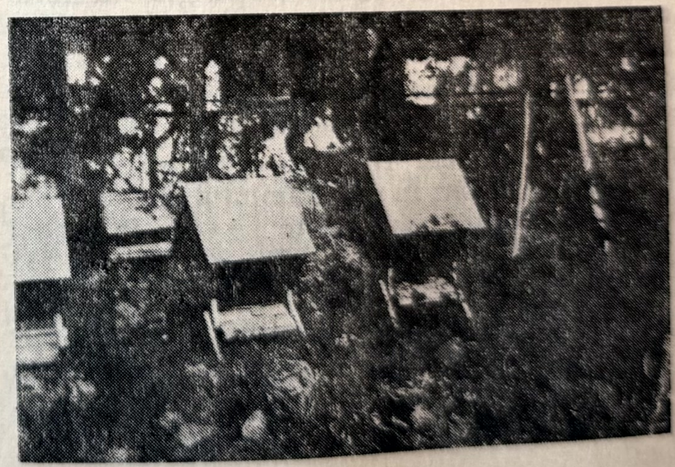

dar are dezavantajul că se transportă anevoios din cauza spațiului mare pe care îl ocupă, atunci cînd s-ar face stupărit pastoral (ambulant) (v. fig. din p. 367).

Albinele aduc mari foloase în agricultură și pomicultură, în afară de ceara și mierea întrebuințată ca aliment și medicament.

8. Fondul forestier ocupă 2666 ha, reprezentînd 53% din suprafața comunei. Personalul silvic format din brigadieri și pădurari au plantat cu brazi, stejari, plopi și salcîmi terenurile degradate (rîpi, coaste) expuse eroziunii apelor formate din ploi și zăpezi.

9. Serviciul P.T.T. funcționează cu 3 agenții.

10. Transporturi auto: 2 curse pe zi asigură legătura cu orașul Cîmpulung, 3 cu municipiul Pitești, 1 cu orașul Curtea de Argeș și 1 cu București.

Există și autobuze speciale care deservesc transporturile dus și întors ale sutelor de muncitori de la Uzina de autoturisme Colibași, (U.A.P.) ale minerilor de la Berevoiești, a celor de la U.M.M. Cîmpulung și I. F. (industria forestieră)

11. Dezvoltarea edilitară — gospodărească

Toate satele comunei sînt electrificate. Lumina a pătruns în toate casele gospodarilor. E o plăcere să vezi drumul luminat așa cum n-a fost niciodată.

Șoseaua principală care străbate comuna de la nord la sud este asfaltată. Deasemenea s-a asfaltat și o parte din șoseaua ce trece prin centrul satului Bădești de la nord la sud. S-au plantat 500 tei pe șoseaua județeană Retevoiești — Domnești și 4—5 000 arbori și arbuști, în parcurile școlilor. S-au refăcut 26 poduri și podețe. Nu s-a trecut cu vederea înfrumusețarea celor 5 parcuri din comună. Amenajarea fîntînilor publice a fost o preocupare importantă a conducerii Sfatului Popular.

În satul Gănești s-a introdus pe conducte în gospodăriile cetățenilor și pe drumul comunal apa de la cișmele. Drumurile județene s-au pietruit.

Rețeaua electrică pe drumul comunal Gănești — Domnești a fost refăcută și așezată pe noi stîlpi de beton. În recensămîntul comunei din anul 1966 se cuprindeau 1649 locuințe repartizate pe sate în modul următor: Pietroșani, 363, Bădești 411, Gănești 178, Retevoiești 533 și Vărzăroaia 164.

În cincinalul din anii 1966—1970 au fost construite din fondurile populației peste 250 locuințe noi, 3 localuri de școli cu 20 săli de clasă și 3 laboratoare. Actualmente încă 2 localuri de școală se află în construcție; iar localul Miliției din Pietroșani a fost terminat.

12. Locuințele. (în trecut și în prezent)

Locuințele din vechime erau construite din material de anine și fag [1]. Prea puține erau învelite cu paie și coceni, majoritatea cu șită.

Unele aveau temeiuri de stejar cu o grosime de peste 1/2 m. În general, casele se compuneau din cîte o încăpere și o tindă. În față aveau cîte o prispă scundă, lipită la suprafață cu lut galben (ca cel de oale).

Acoperișurile aveau patru fețe (două trapeze și două triunghiuri). Strășinile se prelungeau mai mult ca să îndepărteze picăturile de apă ce se scurgeau din ploi. De obicei camerele de locuit, care țineau loc și de bucătării, se așezau în stînga, avînd cîte două ferestre la miazăzi și cîte una la răsărit; iar tindele în dreapta avînd cîte o ferestruță la miazăzi. Unele case aveau ferestrele fixate în cuie, nu se puteau deschide.

În interior se vedea tavanul de blăni încheiate în scoc, sprijinite pe grinzile de lemn, care se întindeau de la un capăt la altul. Jos, ținea loc de pardoseală pămînt lustruit cu lipitură de lut galben. Pe peretele de la răsărit ieșea în relief icoana veche de lemn, înegrită de vreme. Jos lîngă acest perete se afla lada de zestre plină cu trîmbe de pînză, țesută din cînepă, șervete vărgate, ștergare, costumul de mireasă al gospodinei etc. Lîngă peretele de la miazăzi aproape de ușă era instalată o policioară joasă, pe care se așezau donițele cu apă, iar lîngă peretele de la miazănoapte era instalat un pat simplu cu o țoală așternută peste el. Tot lîngă acest perete, în partea de sus, se afla o prăjină de brad atîrnată de grindă prin două ochiuri de sfoară (ea înlocuia cuierul).

Lîngă peretele de la apus, vatra focului, care avea așezat deasupra ei coșul, atrăgea atenția prin mărime, cujba cu cîrlig de care se agăța tuciul pentru mămăligă și corlata din jurul coșului (un fel de policioară mică). Lîngă vatră era soba oarbă (o sobă a cărei gură pornea din vatra focului).

Fumul mergea pe urloi în cucă și de acolo se răspîndea în tot podul. La acest fum uscau gospodarii carnea porcului pe care-l tăiau înainte de Crăciun. Înșirau carnea pe niște crăci de salcie (uscate și cojite) cărora le mai ziceau „Pocii de salcie", apoi le legau la capete cu sfori și le atîrnau în pod de căpriori, în așa fel că să nu ajungă pisicile la carne.

În tindă se afla tronul cu mălai, un dulap primitiv în care se țineau: blide, oale, străchini etc. O policioară pentru pîrnăi și căni etc., masa cu trei picioare (rotundă) numită strămoșească (pe ea mîncau străbunii), mai multe scăunele cu trei picioare și scara de urcat în pod, așezată la gura lui.

În pod se puneau știuleții de porumb curățați de foi, diferite unelte și lucruri gospodărești.

[1] Monografia din 1904 a lui P. Stănescu

dar are dezavantajul că se transportă anevoios din cauza spațiului mare pe care îl ocupă, atunci cînd s-ar face stupărit pastoral (ambulant) (v. fig. din p. 367).

Albinele aduc mari foloase în agricultură și pomicultură, în afară de ceara și mierea întrebuințată ca aliment și medicament.

8. Fondul forestier ocupă 2666 ha, reprezentînd 53% din suprafața comunei. Personalul silvic format din brigadieri și pădurari au plantat cu brazi, stejari, plopi și salcîmi terenurile degradate (rîpi, coaste) expuse eroziunii apelor formate din ploi și zăpezi.

9. Serviciul P.T.T. funcționează cu 3 agenții.

10. Transporturi auto: 2 curse pe zi asigură legătura cu orașul Cîmpulung, 3 cu municipiul Pitești, 1 cu orașul Curtea de Argeș și 1 cu București.

Există și autobuze speciale care deservesc transporturile dus și întors ale sutelor de muncitori de la Uzina de autoturisme Colibași, (U.A.P.) ale minerilor de la Berevoiești, a celor de la U.M.M. Cîmpulung și I. F. (industria forestieră)

11. Dezvoltarea edilitară — gospodărească

Toate satele comunei sînt electrificate. Lumina a pătruns în toate casele gospodarilor. E o plăcere să vezi drumul luminat așa cum n-a fost niciodată.

Șoseaua principală care străbate comuna de la nord la sud este asfaltată. Deasemenea s-a asfaltat și o parte din șoseaua ce trece prin centrul satului Bădești de la nord la sud. S-au plantat 500 tei pe șoseaua județeană Retevoiești — Domnești și 4—5 000 arbori și arbuști, în parcurile școlilor. S-au refăcut 26 poduri și podețe. Nu s-a trecut cu vederea înfrumusețarea celor 5 parcuri din comună. Amenajarea fîntînilor publice a fost o preocupare importantă a conducerii Sfatului Popular.

În satul Gănești s-a introdus pe conducte în gospodăriile cetățenilor și pe drumul comunal apa de la cișmele. Drumurile județene s-au pietruit.

Rețeaua electrică pe drumul comunal Gănești — Domnești a fost refăcută și așezată pe noi stîlpi de beton. În recensămîntul comunei din anul 1966 se cuprindeau 1649 locuințe repartizate pe sate în modul următor: Pietroșani, 363, Bădești 411, Gănești 178, Retevoiești 533 și Vărzărcaia 164.

În cincinalul din anii 1966—1970 au fost construite din fondurile populației peste 250 locuințe noi, 3 localuri de școli cu 20 săli de clasă și 3 laboratoare. Actualmente încă 2 localuri de școală se află în construcție; iar localul Miliției din Pietroșani a fost terminat.

12. Locuințele. (în trecut și în prezent)

Locuințele din vechime erau construite din material de anine și fag [1]). Prea puține erau învelite cu paie și coceni, majoritatea cu șită.

Unele aveau temeiuri de stejar cu o grosime de peste 1/2 m. În general, casele se compuneau din cîte o încăpere și o tindă. În față aveau cîte o prispă scundă, lipită la suprafață cu lut galben (ca cel de oale).

Acoperișurile aveau patru fețe (două trapeze și două triunghiuri). Strașinile se prelungeau mai mult ca să îndepărteze picăturile de apă ce se scurgeau din ploi. De obicei camerele de locuit, care țineau loc și de bucătării, se așezau în stînga, avînd cîte două ferestre la miazăzi și cîte una la răsărit; iar tindele în dreapta avînd cîte o ferestruță la miazăzi. Unele case aveau ferestrele fixate în cuie, nu se puteau deschide.

În interior se vedea tavanul de blăni încheiate în scoc, sprijinite pe grinzile de lemn, care se întindeau de la un capăt la altul. Jos, ținea loc de pardoseală pămînt lustruit cu lipitură de lut galben. Pe peretele de la răsărit ieșea în relief icoana veche de lemn, înegrită de vreme. Jos lîngă acest perete se afla lada de zestre plină cu trîmbe de pînză, țesută din cînepă, șervete vărgate, ștergare, costumul de mireasă al gospodinei etc. Lîngă peretele de la miazăzi aproape de ușă era instalată o policioară joasă, pe care se așezau doniițele cu apă, iar lîngă peretele de la miazănoapte era instalat un pat simplu cu o țoală așternută peste el. Tot lîngă acest perete, în partea de sus, se afla o prăjină de brad atîrnată de grindă prin două ochiuri de sfoară (ea înlocuia cuierul).

Lîngă peretele de la apus, vatra focului, care avea așezat deasupra ei coșul, atrăgea atenția prin mărime, cujba cu cîrlig de care se agăța tuciul pentru mămăligă și corlata din jurul coșului (un fel de policioară mică). Lîngă vatră era soba oarbă (o sobă a cărei gură pornea din vatra focului).

Fumul mergea pe urloi în cucă și de acolo se răspîndea în tot podul. La acest fum uscau gospodarii carnea porcului pe care-l tăiau înainte de Crăciun. Înșirau carnea pe niște crăci de salcie (uscate și cojite) cărora le mai ziceau „Pocii de salcie", apoi le legau la capete cu sfori și le atîrnau în pod de căpriori, în așa fel că să nu ajungă pisicile la carne.

În tindă se afla tronul cu mălai, un dulap primitiv în care se țineau: blide, oale, străchini etc. O policioară pentru pîrnăi și căni etc., masa cu trei picioare (rotundă) numită strămoșească (pe ea mîncau strămunii), mai multe scăunele cu trei picioare și scara de urcat în pod, așezată la gura lui.

În pod se puneau știuleții de porumb curățați de foi, diferite unelte și lucruri gospodărești.

[1] Monografia din 1904 a lui P. Stănescu

Casele se construiau în modul următor:

Întîi se făcea fundația de bolovani, apoi se așezau temeile unele peste altele în „căţăi" așa fel ca la capete să se îmbuce unul cu altul și să fie petrecute la chiotori cu o palmă, două. Urma punerea bîrnelor în același fel. Se așezau grinzile cioplite frumos „în patru muchii" cum se spunea, li se făceau găurile necesare și se prindeau în cuie solide de lemn. Se așezau apoi căpriorii pe vanțuri și se puneau peste ei lații. Deasupra laților se așeza șița și se prindea în cuie [1]).

Peste cosoroabe se bătea cercuială din crengi de salcie crăpate în două și apoi se tencuiau cu humă. Cei mai avuți aplicau tencuială făcută din amestec de var cu nisip.

Unele case se făceau din grădele. Tot din grăde au fost construite vechile localuri de școală [2]).

Într-o legendă se spune că înainte vreme locuințele omenești erau mai mult niște coșare făcute din bîrne rotunde de lemn, tencuite cu humă și acoperite cu paie de secară și numai foarte puține erau acoperite cu șiță. Cele mai multe nu aveau ferestre pentru lumină. Unele erau atît de scunde, încît sătenii se puteau rezima cu spatele de streașina lor. Numai cîteva erau așezate pe temelie de piatră de rîu și lucrate în tencuială de var. Aceste case aveau prispe frumoase deasupra cărora se vedea cîte un ochiuleț de fereastră, acoperit cu băşică de porc sau de bou (subțire), care lăsa să pătrundă în casă puțin din lumina zilei.

Locuințele de astăzi

De la casele fără ferestre (coșare cum li se spunea), cu băşică de porc sau de bou pusă în loc de geam și cu opaițe, pînă la cele de azi a trecut multă vreme și s-au petrecut multe schimbări în stilurile construcțiilor.

În anii din urmă, cetățenii comunei Pietroșani au adoptat un stil nou în construirea caselor.

Sînt la modă clădirile de cărămidă cu temelii de ciment, compuse din 2, 3, 4 sau 5 camere, un antreu și cu ferestre mai largi. Învelișurile cele mai multe sînt din țiglă, apoi tablă de fier, și mai puține din șiță.

În interior există: sobe de teracotă, pardoseli de scînduri și mobilă modernă. Unele case au baie și covoare pe pereți. În curte în afară de grajd pentru vite și magazie, au și cîte o bucătărie de vară.

Este o întrecere între locuitori, pentru înnoirea caselor. Locuințe clădite de cîțiva ani sînt dărîmate și înlocuite cu altele noi, la modă! Aceeași întrecere există și pentru construirea împrejmuirilor din fața caselor, cu grilajuri de fier sau de lemn și postament de ciment la bază. Este demn de remarcat că la facerea unei case, rudele se ajută reciproc.

[1] Astăzi mai există o casă veche de felul acesta în satul Pietroșani, fostă a lui Dumitru Stan Bratu. Ea are o vechime de aproape un veac și jumătate (vezi fotografia).

[2] Vezi monografia din 1904, a lui P. Stănescu.

Casa lui

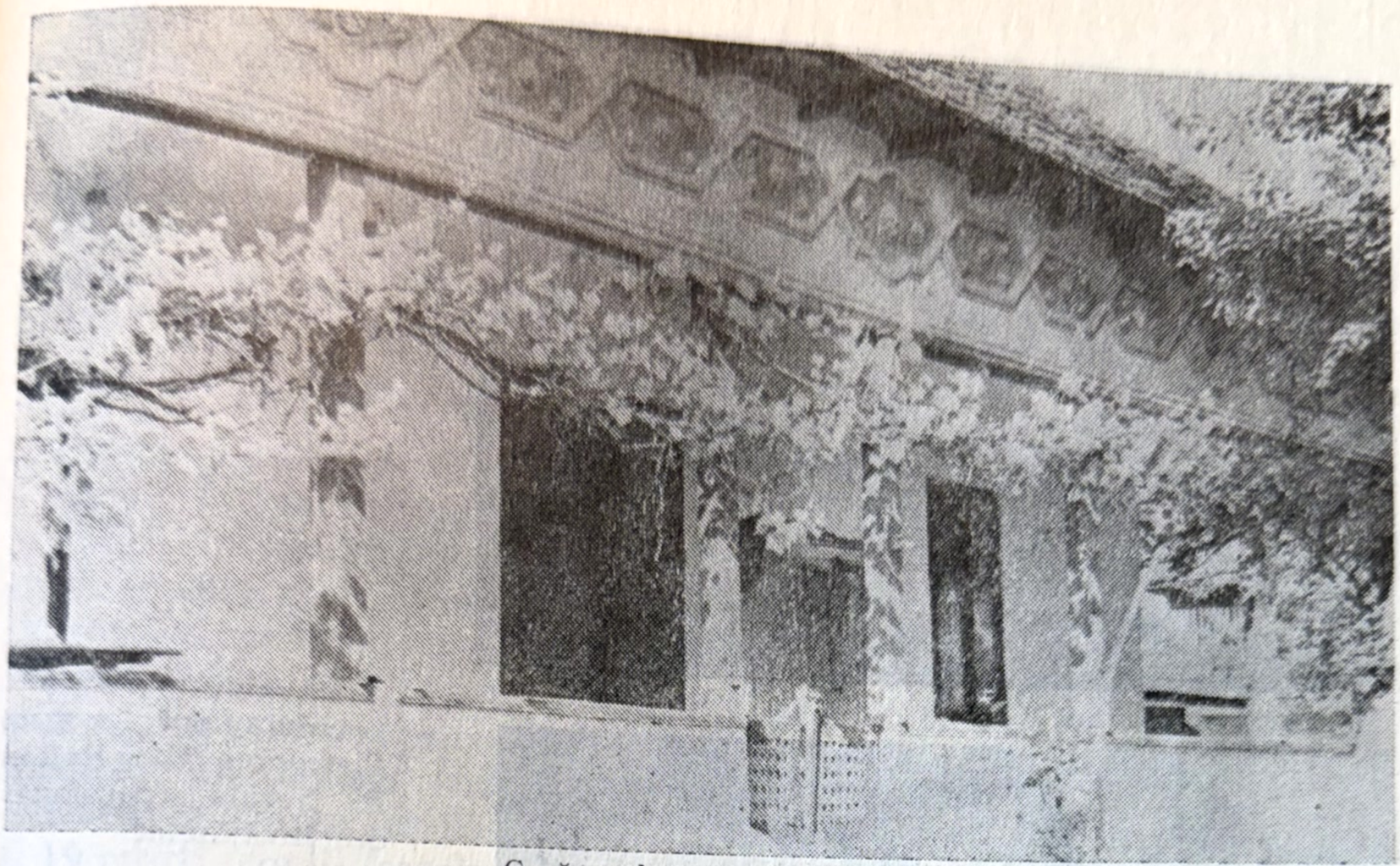

Casă veche din Pietroșani.

Casa lui Dtru Stan Bratu din satul Pietroșani cu o vechime de circa un veac și jumătate

Casele se construiau în modul următor:

Întîi se făcea fundația de bolovani, apoi se așezau temeile unele peste altele în „căți" așa fel ca la capete să se îmbuce unul cu altul și să fie petrecute la chiotori cu o palmă, două. Urma punerea bîrnelor în același fel. Se așezau grinzile cioplite frumos „în patru muchii" cum se spunea, li se făceau găurile necesare și se prindeau în cuie solide de lemn. Se așezau apoi căpriorii pe vanțuri și se puneau peste ei lații. Deasupra laților se așeza șița și se prindea în cuie [1]).

Peste cosoroabe se bătea cercuială din crengi de salcie crăpate în două și apoi se tencuiau cu humă. Cei mai avuți aplicau tencuială făcută din amestec de var cu nisip.

Unele case se făceau din grădele. Tot din grăde au fost construite vechile localuri de școală [2]).

Într-o legendă se spune că înainte vreme locuințele omenești erau mai mult niște coșare făcute din bîrne rotunde de lemn, tencuite cu humă și acoperite cu paie de secară și numai foarte puține erau acoperite cu șiță. Cele mai multe nu aveau ferestre pentru lumină. Unele erau atît de scunde, încît sătenii se puteau rezima cu spatele de streașina lor. Numai cîteva erau așezate pe temelie de piatră de rîu și lucrate în tencuială de var. Aceste case aveau prispe frumoase deasupra cărora se vedea cîte un ochiuleț de fereastră, acoperit cu bășică de porc sau de bou (subțire), care lăsa să pătrundă în casă puțin din lumina zilei.

Locuințele de astăzi

De la casele fără ferestre (coșare cum li se spunea), cu bășică de porc sau de bou pusă în loc de geam și cu opaițe, pînă la cele de azi a trecut multă vreme și s-au petrecut multe schimbări în stilurile construcțiilor.

În anii din urmă, cetățenii comunei Pietroșani au adoptat un stil nou în construirea caselor.

Sînt la modă clădirile de cărămidă cu temelii de ciment, compuse din 2, 3, 4 sau 5 camere, un antreu și cu ferestre mai largi. Învelișurile cele mai multe sînt din țiglă, apoi tablă de fier, și mai puține din șiță.

În interior există: sobe de teracotă, pardoseli de scînduri și mobilă modernă. Unele case au baie și covoare pe pereți. În curte în afară de grajd pentru vite și magazie, au și cîte o bucătărie de vară.

Este o întrecere între locuitori, pentru înnoirea caselor. Locuințe clădite de cîțiva ani sînt dărîmate și înlocuite cu altele noi, la modă! Aceeași întrecere există și pentru construirea împrejmuirilor din fața caselor, cu grilajuri de fier sau de lemn și postament de ciment la bază. Este demn de remarcat că la facerea unei case, rudele se ajută reciproc.

[1] Astăzi mai există o casă veche de felul acesta în satul Pietroșani, fostă a lui Dumitru Stan Bratu. Ea are o vechime de aproape un veac și jumătate (vezi fotografia).
[2] Vezi monografia din 1904, a lui P. Stănescu.

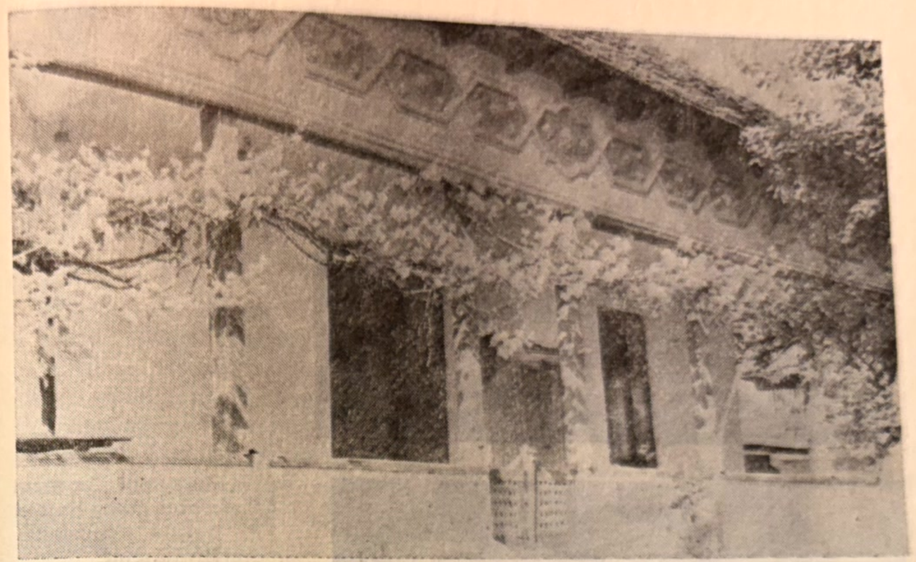

Casă veche din Pietroșani.

Casa lui Dtru Stan Bratu din satul Pietroșani cu o vechime de circa un veac și jumătate

Casă cu o vechime de un secol.

Locuința nouă din satul Pietroșani. (Casa lui Ion P. Necula, pensionar din învățămînt

Noul aspect urban al comunei

Dacă într-o zi însorită treci prin satele comunei Pietroșani la pas sau în fuga mașinei, privirea ți se îndreaptă asupra șoselei asfaltate, cu stîlpi masivi de beton, de care sînt agățate firele electrice pe o parte iar pe cealaltă alți stîlpi de firele telefonice. Case noi de zid, acoperite cu țiglă, cu ferestre largi, avînd în fața lor grilajuri vopsite în diferite culori, apar una după alta, dînd ochilor impresia că sînt clădite în același stil.

În centrul satului Retevoiești vederea ți se oprește asupra localurilor de școală, a magazinului sătesc și a celor două monumente istorice „Cula Drugănescu" și biserica.

Sosind în centrul satului Pietroșani vezi strălucind în razele soarelui localul Consiliului Popular, al noului local de școală, al miliției, al bisericii, al magazinului sătesc, al vechiului local de școală care are în față un falnic ulm, devenit monument istoric și parcul cu monumentul eroilor așezat în fața acestor clădiri.

Pe luncile și pantele dealurilor de la răsărit și apus ce străjuiesc comuna, se zăresc masivele plantații de pruni și meri cu farmecul florilor primăvara și al bogăției, toamna.

13. Ocrotirea sănătății (date demografice).

Pentru ocrotirea sănătății populației, funcționează 2 dispensare, 4 puncte farmaceutice, 2 medici și 9 cadre medii sanitare.

Astăzi, molimele s-au rărit, profilaxia fiind la locul de cinste. Imunizările și vaccinările prevenitoare a diferitelor maladii se fac la timp. Personalul medical s-a înmulțit. Dispensarele și creșele, deasemenea. Nu mai există ca altădată un singur medic de plasă. Ocrotirea mamei și a copilului este pe primul plan, nu la voia întîmplării. Intervențiile medicale au devenit ceva obișnuit.

Dacă în starea civilă a anului 1899 se menționează 37 de nașteri și 19 morți (copii) (satele Pietroșani și Vărzăroaia) se înțelege că mureau mai mult de jumătate [1])

În prezent morbiditatea a scăzut foarte mult.

Populația comunei la 15 martie 1966 era următoarea:

	Total	Băieți	Fete	%
Pietroșani	1211	522	689	22
Bădești	1393	198	795	26
Gănești	671	309	367	12
Retevoiești	1610	672	938	30
Vărzăroaia	555	262	293	10
	5440	1963	3082	

Populația la 15 martie 1966, repartizată pe activități:

	Total	activ.	ind.	c-ții	agricult.	mărfuri
Bădești	1393	797	59	4	656	10
Pietroșani	1211	686	51	5	549	12
Vărzăroaia	555	378	32	1	333	1
Gănești	671	427	35	11	360	1
Retevoiești	1610	1026	51	24	874	8

[1] P. Stănescu, Monografia comunei Pietroșani din 1904, (manuscris orig. în posesia autorului).

Casă cu o vechime de un secol.

Locuința nouă din satul Pietroșani. (Casa lui Ion P. Necula, pensionar din învățămînt

Noul aspect urban al comunei

Dacă într-o zi însorită treci prin satele comunei Pietroșani la pas sau în fuga mașinei, privirea ți se îndreaptă asupra șoselei asfaltate, cu stîlpi masivi de beton, de care sînt agățate firele electrice pe o parte iar pe cealaltă alți stîlpi de firele telefonice. Case noi de zid, acoperite cu țiglă, cu ferestre largi, avînd în fața lor grilajuri vopsite în diferite culori, apar una după alta, dînd ochilor impresia că sînt clădite în același stil.

În centrul satului Retevoiești vederea ți se oprește asupra localurilor de școală, a magazinului sătesc și a celor două monumente istorice „Cula Drugănescu" și biserica.

Sosind în centrul satului Pietroșani vezi strălucind în razele soarelui localul Consiliului Popular, al noului local de școală, al miliției, al bisericii, al magazinului sătesc, al vechiului local de școală care are în față un falnic ulm, devenit monument istoric și parcul cu monumentul eroilor așezat în fața acestor clădiri.

Pe luncile și pantele dealurilor de la răsărit și apus ce străjuiesc comuna, se zăresc masivele plantații de pruni și meri cu farmecul florilor primăvara și al bogăției, toamna.

13. Ocrotirea sănătății (date demografice).

Pentru ocrotirea sănătății populației, funcționează 2 dispensare, 4 puncte farmaceutice, 2 medici și 9 cadre medii sanitare.

Astăzi, molimele s-au rărit, profilaxia fiind la locul de cinste. Imunizările și vaccinările prevenitoare a diferitelor maladii se fac la timp. Personalul medical s-a înmulțit. Dispensarele și creșele, deasemenea. Nu mai există ca altădată un singur medic de plasă. Ocrotirea mamei și a copilului este pe primul plan, nu la voia întîmplării. Intervențiile medicale au devenit ceva obișnuit.

Dacă în starea civilă a anului 1899 se menționează 37 de nașteri și 19 morți (copii) (satele Pietroșani și Vărzăroaia) se înțelege că mureau mai mult de jumătate [1])

În prezent morbiditatea a scăzut foarte mult.

Populația comunei la 15 martie 1966 era următoarea:

	Total	Băieți	Fete	%
Pietroșani	1211	522	689	22
Bădești	1393	198	795	26
Gănești	671	309	367	12
Retevoiești	1610	672	938	30
Vărzăroaia	555	262	293	10
	5440	1963	3082	

Populația la 15 martie 1966, repartizată pe activități:

	Total	activ.	ind.	c-ții	agricult.	mărfuri
Bădești	1393	797	59	4	656	10
Pietroșani	1211	686	51	5	549	12
Vărzăroaia	555	378	32	1	333	1
Gănești	671	427	35	11	360	1
Retevoiești	1610	1026	51	24	874	8

[1] P. Stănescu, Monografia comunei Pietroșani din 1904, (manuscris orig. în posesia autorului).

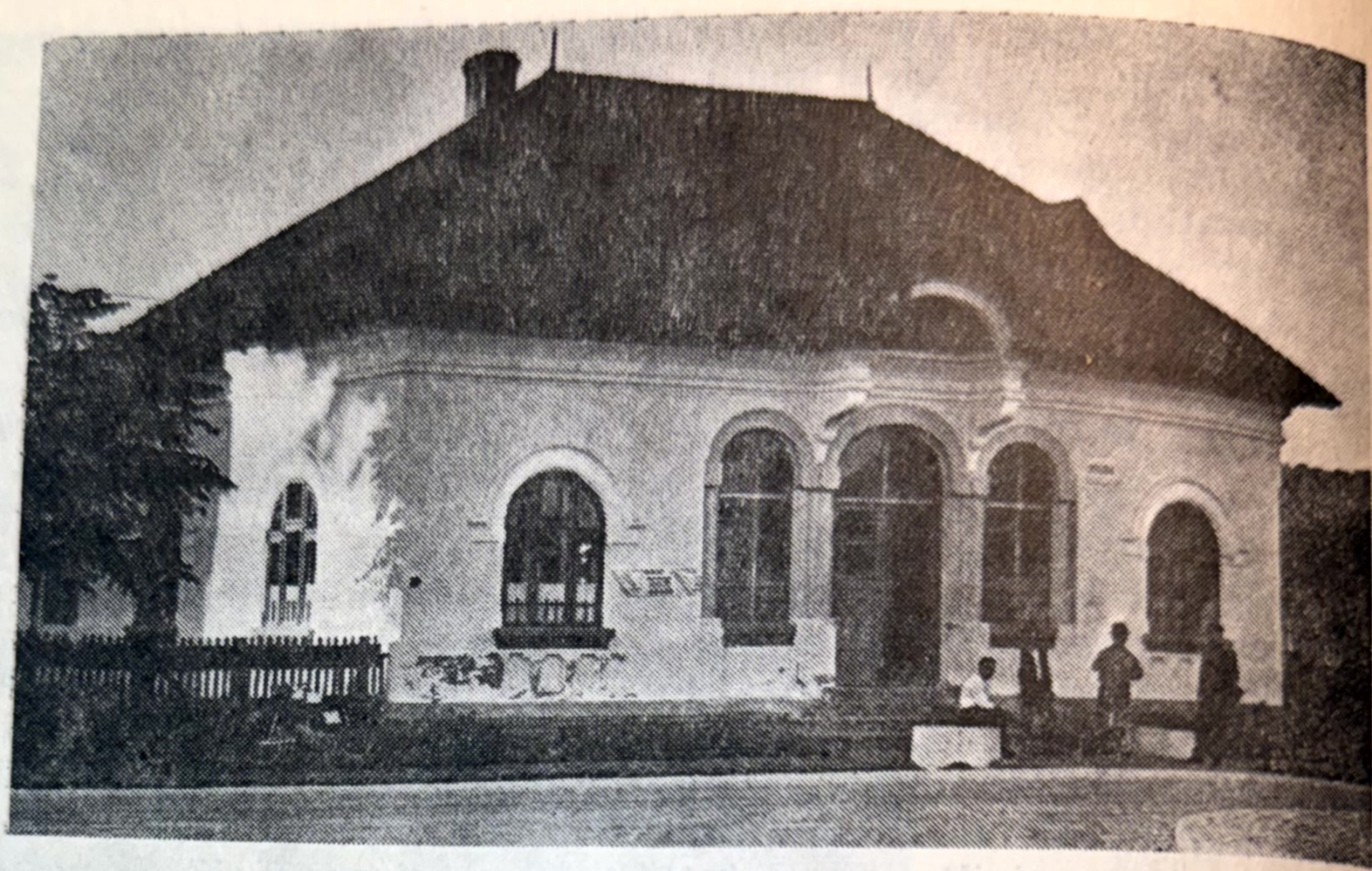

Localul Consiliului Popular al comunei Pietroşani.

Magazinul sătesc din satul Pietroşani.

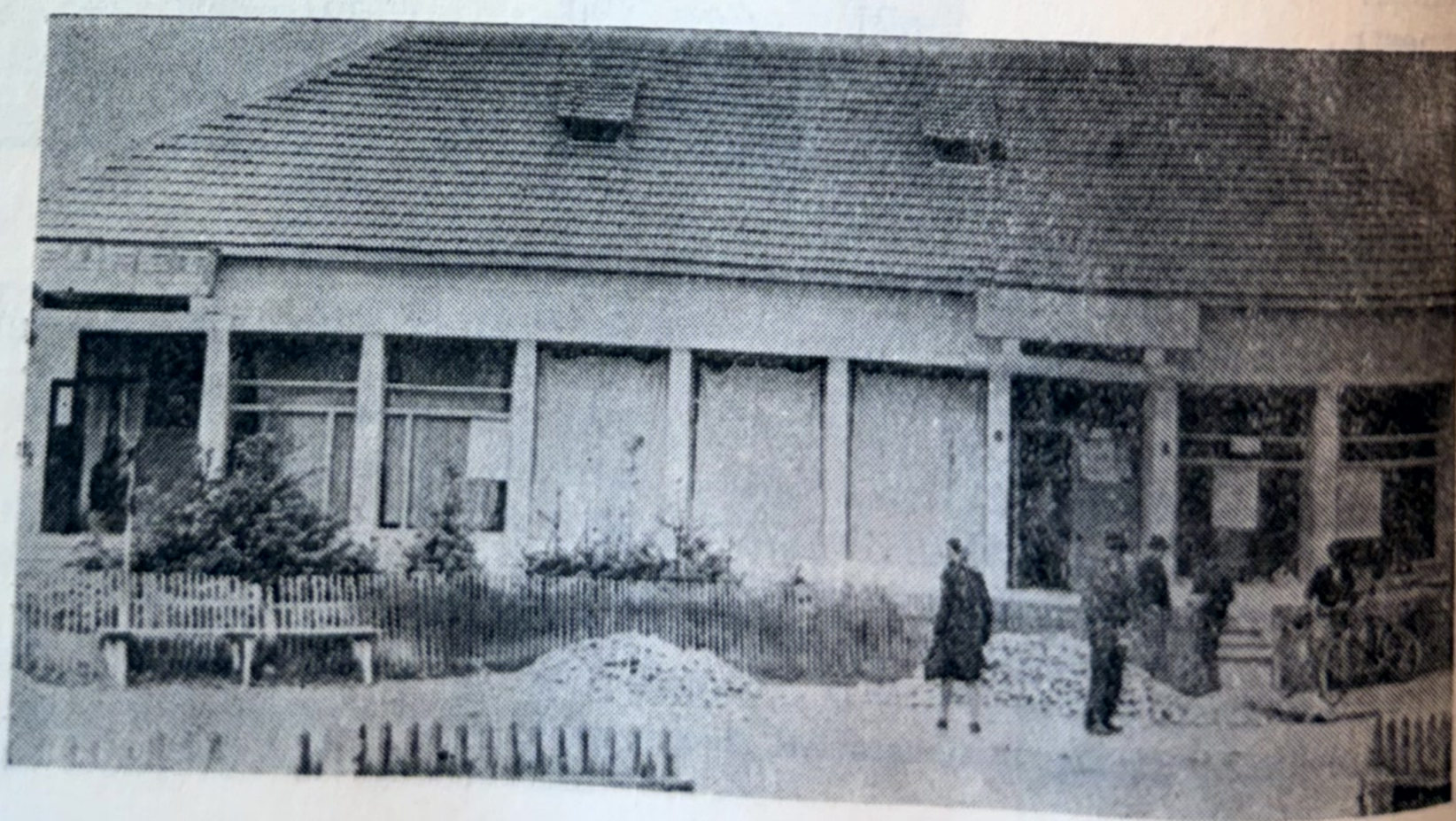

	inv.	rest.	inactiv
Bădești	27	41	596
Pietroșani	22	47	525
Vărzăroaia	5	6	177
Gănești	3	17	244
Retevoiești	31	38	584

Populația la 1 iulie 1970 era de 5687 locuitori (2495 bărbați și 3192 femei). Dacă comparăm cifrele, din 1966 cu cele din 1970, constatăm un spor de creștere de 247 locuitori (132 bărbați și 115 femei).

14. Învățămîntul în trecut și astăzi

Iată un raport al școalei Pietroșani din 1888 destul de explicit:

D-lui Revizor școlar,

Nr. 21 din 1888 iulie 10.

Terminîndu-se anul școlar curent, îmi împlinesc datoria cerută de art. 74 din regul. școlar, supunînd respectuos la cunoștința Dvs. rezultatul învățămîntului în această școală în cursul acestui an.

Mai întîi, în ceea ce privește starea morală e de însemnat, că parte din locuitori, aș putea zice majoritatea au ajuns a se convinge despre foloasele instrucțiunei și mai mult sau mai puțin, școala stă sus în opiniunea lor. Cu toate acestea ei tot împiedică bunul mers al învățămîntului, prin oprirea copiilor de la curs, prin neprocurarea obiectelor trebuincioase învățăturei etc, etc și la constrîngere motivează aceasta cu lipsa de mijloace materiale.

— Bună e școala, bune vremi am ajuns ca să ni se deștepte copiii, dar ce să facem dacă nevoile sînt mai mari decît puterile noastre și decît plăcerea de a ne vedea copiii învățați" — etc.

Acestea sînt cuvintele sătenilor ori cînd e vorba de învățătură.

Altă parte dintr-înșii văd în școală povara cea mai nesuferită. Și pentru unii și pentru alții în fine e mult de lucrat, trebuiesc multe sforțări și mijloace de căutat, pînă a face ca școala să ocupe primul loc în inima și conștiința lor, ideal la care după semnele văzute tindem, dar care anevoie se va atinge.

Progresul în învățămînt ca și în orice, necondiționînd numai cu bunăvoința, devotamentul și munca sîngeroasă a învățătorului; ci și cu alte împrejurări, e de sine înțeles, că el nu se poate realiza deplin, întrucît toate acele împrejurări nu vor conlucra într-un chip solidar și nu vor ajuta toate la propagarea instrucțiunii.

Între cauzele care, ca și cele arătate contribuesc la zădărnicirea progresului mai număr:

a) Maladiile de friguri, tifos, rîia, anemia, pelagra și mai frecventă decît toate un fel de junghi de stomac de o durată de 1—3 zile, care apucă pe elevi mai cu seamă de la martie înainte și care mai pe toată

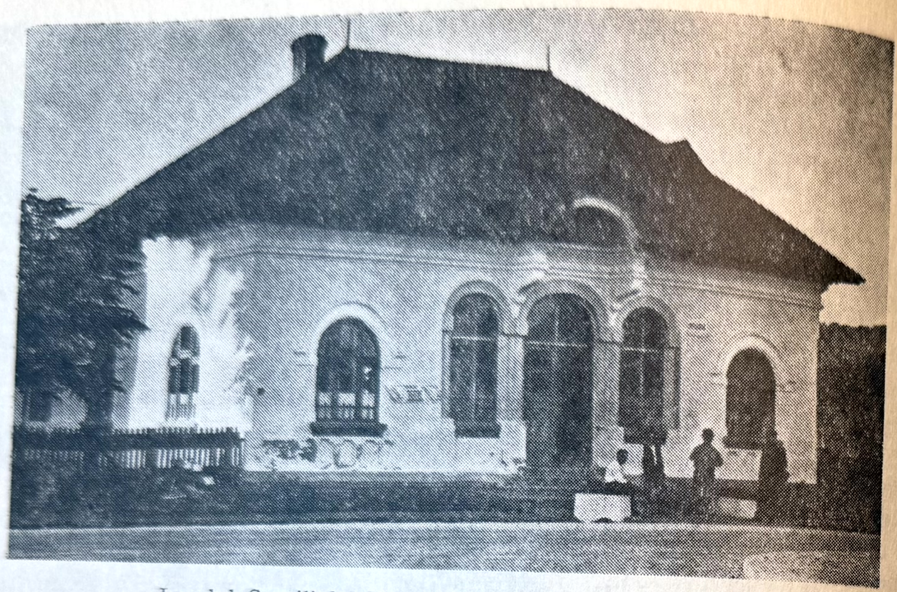

Localul Consiliului Popular al comunei Pietroșani.

Magazinul sătesc din satul Pietroșani.

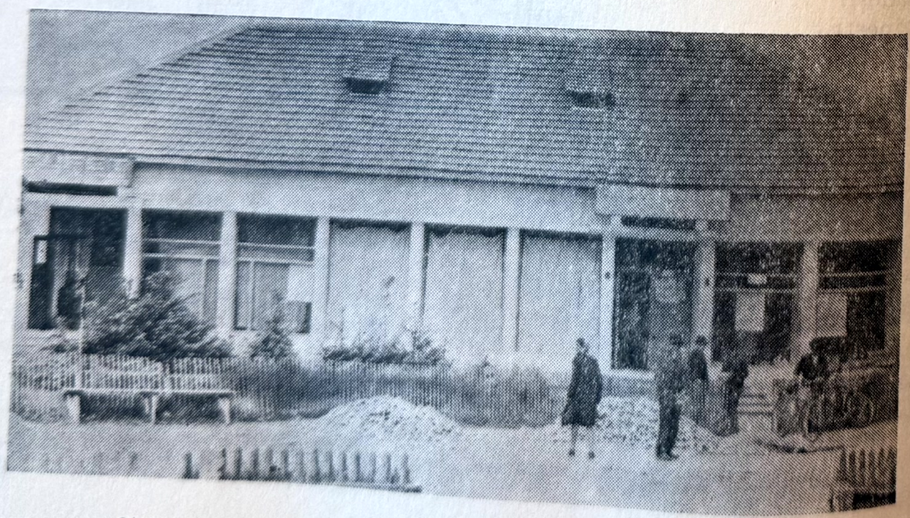

	inv.	rest.	inactiv
Bădești	27	41	596
Pietroșani	22	47	525
Vărzăroaia	5	6	177
Gănești	3	17	244
Retevoiești	31	38	584

Populația la 1 iulie 1970 era de 5687 locuitori (2495 bărbați și 3192 femei). Dacă comparăm cifrele, din 1966 cu cele din 1970, constatăm un spor de creștere de 247 locuitori (132 bărbați și 115 femei).

14. Învățămîntul în trecut și astăzi

Iată un raport al școalei Pietroșani din 1888 destul de explicit:

D-lui Revizor școlar, Nr. 21 din 1888 iulie 10.

Terminîndu-se anul școlar curent, îmi împlinesc datoria cerută de art. 74 din regul. școlar, supunînd respectuos la cunoștința Dvs. rezultatul învățămîntului în această școală în cursul acestui an.

Mai întîi, în ceea ce privește starea morală e de însemnat, că parte din locuitori, aș putea zice majoritatea au ajuns a se convinge despre foloasele instrucțiunei și mai mult sau mai puțin, școala stă sus în opiniunea lor. Cu toate acestea ei tot împiedică bunul mers al învățămîntului, prin oprirea copiilor de la curs, prin neprocurarea obiectelor trebuincioase învățăturei etc, etc și la constrîngere motivează aceasta cu lipsa de mijloace materiale.

— Bună e școala, bune vremi am ajuns ca să ni se deștepte copiii, dar ce să facem dacă nevoile sînt mai mari decît puterile noastre și decît plăcerea de a ne vedea copiii învățați" — etc.

Acestea sînt cuvintele sătenilor ori cînd e vorba de învățătură.

Altă parte dintr-înșii văd în școală povara cea mai nesuferită. Și pentru unii și pentru alții în fine e mult de lucrat, trebuiesc multe sforțări și mijloace de căutat, pînă a face ca școala să ocupe primul loc în inima și conștiința lor, ideal la care după semnele văzute tindem, dar care anevoie se va atinge.

Progresul în învățămînt ca și în orice, necondiționînd numai cu bunăvoința, devotamentul și munca sîngeroasă a învățătorului; ci și cu alte împrejurări, e de sine înțeles, că el nu se poate realiza deplin, întrucît toate acele împrejurări nu vor conlucra într-un chip solidar și nu vor ajuta toate la propagarea instrucțiunii.

Între cauzele care, ca și cele arătate contribuesc la zădărnicirea progresului mai număr:

a) Maladiile de friguri, tifos, rîia, anemia, pelagra și mai frecventă decît toate un fel de junghi de stomac de o durată de 1—3 zile, care apucă pe elevi mai cu seamă de la martie înainte și care mai pe toată

ziua face ca să trimit acasă 7—8 școlari bolnavi. Sorgintea aceste maladii am explicat-o în hrana rea, mai cu seamă pentru copiii din cătunul vecin Vărzăroaia, care neputînd merge la prînz acasă, n-au ca nutriment decît tot ce e mai prost din punct de vedere igenic.

b) Localul de școală neigenic și neîncăpător.

c) Mobilierul compus din 10 bănci cu totul primitive și care fac ca o mulțime de elevi să se bolnăvească de gheboșenie.

d) Reaua creștere în familie, devenită a doua natură în elevi la etatea de opt ani și care nu se poate îndrepta prin școală decît superficial, exemplele urîte căpătate se observă la mulți copii și după absolvirea cursului primar.

e) Influența locuinței, necurățeniei și hranei rele din familie, care i-ar vindeca în parte dacă s-ar întroduce un articol în legea sanitară, prin care primarul, învățătorul și preotul să meargă obligatoriu de mai multe ori pe an din casă, în casă, pentru sfaturi către îndreptare. Preotului să i se impună a vorbi locuitorilor în biserică relativ la aceasta.

f) Obligativitatea care nu se realizează, cum trebuie, mai cu seama cu copiii unui tată care sînt toți la școală în același timp și din care se recrutează numai cîte unul ocrotindu-se ceilalți, societatea viitoare să nu fie scutită de tristul spectacol de-a avea un om cultivat la 10 ignoranți, dacă socotim mulții copii săraci din comună, care nu pot învăța din lipsă de mijloace.

g) Greutatea unui singur învățător la toate clasele.

h) Lipsa de servitor

i) Lipsa materialului didactic etc. etc.

Învățător
ss. *P. Stănescu*

Din acest raport reiese că învățătorul se străduia și a reușit întrucîtva să convingă majoritatea sătenilor de foloasele învățăturii; dar din cauza nevoilor și a sărăciei, mulți dintre ei priveau școala ca o povară nesuferită.

Apoi maladiile care bîntuiau printre adulți și copii ca: pelagra anemia, rîia, corespundeau corpului prost hrănit și murdar; iar frigurile și tifosul le punea capăt.

Mai era de luptat cu reaua creștere în familii, cu un local neigenic și neîncăpător, cu un mobilier care predispunea elevii la gheboșenie și altele.

De mila pe care o avea față de școlarii din satul Vărzăroaia, care se bolnăviseră de stomac din cauza hranei rele, fiindcă nu puteau merge de prinz acasă, a înjghebat o cantină pentru o perioadă de iarnă cu mijloace proprii ca să le vină în ajutor.

Cîtă diferență între acel trecut și astăzi!

Sub Ulmul lui Stănescu, în fața școlii s-a așezat „Masa gîndirii" — o piatră de moară pe un picior de piatră de Albești pe care sînt încrustate pătrățele de marmoră neagră formînd o tablă de șah ca simbol că, în munca sa, omul este obligat — ca și în jocul de șah — să gîndească și să aplice un plan de lucru.

Sub tabla de șah se află o placă de metal cromat pe care se văd ghiocei, semnul mărțișorului, reprezentînd actul comemorativ de înființare a societății culturale Pietroșani. (Din inițiativa și concursul ing. Nițu I. D-tru fiu al satului Pietroșani).

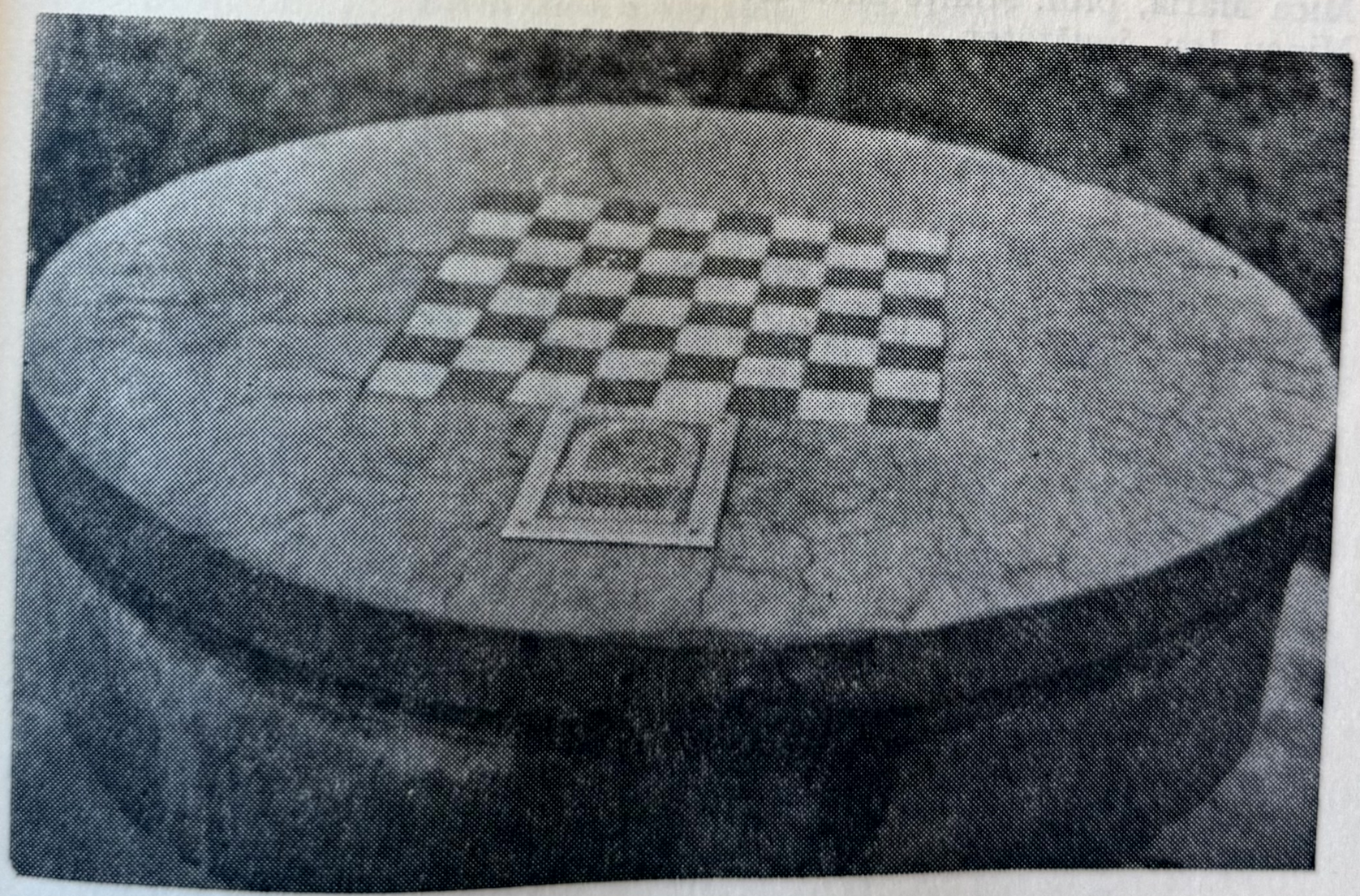

ziua face ca să trimit acasă 7—8 școlari bolnavi. Sorgintea aceste maladii am explicat-o în hrana rea, mai cu seamă pentru copiii din cătunul vecin Vărzăroaia, care neputînd merge la prînz acasă, n-au ca nutriment decît tot ce e mai prost din punct de vedere igenic.

b) Localul de școală neigenic și neîncăpător.

c) Mobilierul compus din 10 bănci cu totul primitive și care fac ca o mulțime de elevi să se bolnăvească de gheboșenie.

d) Reaua creștere în familie, devenită a doua natură în elevi la etatea de opt ani și care nu se poate îndrepta prin școală decît superficial, exemplele urîte căpătate se observă la mulți copii și după absolvirea cursului primar.

e) Influența locuinței, necurățeniei și hranei rele din familie, care i-ar vindeca în parte dacă s-ar întroduce un articol în legea sanitară, prin care primarul, învățătorul și preotul să meargă obligatoriu de mai multe ori pe an din casă, în casă, pentru sfaturi către îndreptare. Preotului să i se impună a vorbi locuitorilor în biserică relativ la aceasta.

f) Obligativitatea care nu se realizează, cum trebuie, mai cu seama cu copiii unui tată care sînt toți la școală în același timp și din care se recrutează numai cîte unul ocrotindu-se ceilalți, societatea viitoare să nu fie scutită de tristul spectacol de-a avea un om cultivat la 10 ignoranți, dacă socotim mulții copii săraci din comună, care nu pot învăța din lipsă de mijloace.

g) Greutatea unui singur învățător la toate clasele.

h) Lipsa de servitor

i) Lipsa materialului didactic etc. etc.

Învățător
ss. *P. Stănescu*

Din acest raport reiese că învățătorul se străduia și a reușit întrucîtva să convingă majoritatea sătenilor de foloasele învățăturii; dar din cauza nevoilor și a sărăciei, mulți dintre ei priveau școala ca o povară nesuferită.

Apoi maladiile care bîntuiau printre adulți și copii ca: pelagra anemia, rîia, corespundeau corpului prost hrănit și murdar; iar frigurile și tifosul le punea capăt.

Mai era de luptat cu reaua creștere în familii, cu un local neigenic și neîncăpător, cu un mobilier care predispunea elevii la gheboșenie și altele.

De mila pe care o avea față de școlarii din satul Vărzăroaia, care se bolnăviseră de stomac din cauza hranei rele, fiindcă nu puteau merge de prinz acasă, a înjghebat o cantină pentru o perioadă de iarnă cu mijloace proprii ca să le vină în ajutor.

Cîtă diferență între acel trecut și astăzi!

Sub Ulmul lui Stănescu, în fața școlii s-a așezat „Masa gîndirii" — o piatră de moară pe un picior de piatră de Albești pe care sînt încrustate pătrățele de marmoră neagră formînd o tablă de șah ca simbol că, în munca sa, omul este obligat — ca și în jocul de șah — să gîndească și să aplice un plan de lucru.

Sub tabla de șah se află o placă de metal cromat pe care se văd ghiocei, semnul mărțișorului, reprezentînd actul comemorativ de înființare a societății culturale Pietroșani. (Din inițiativa și concursul ing. Nițu I. D-tru fiu al satului Pietroșani).

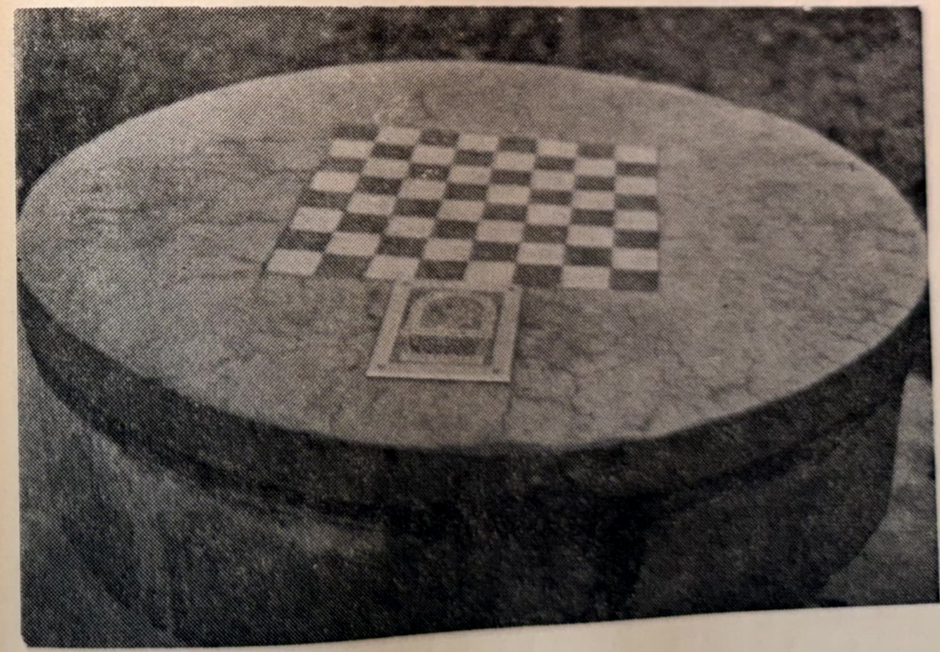

Astăzi dezvoltarea învățămîntului a progresat din ce în ce mai mult, după ultimele cerințe pedagogice, dîndu-li-se elevilor posibilitatea să învețe pe manuale primite în mod gratuit.

El se predă în șase școli generale:

— 1 școală generală, clasele I—X

— 2 școli generale, clasele I—VIII.

— 3 școli generale, clasele I—IV.

Care cuprind circa peste 1 000 de elevi și în cinci grădinițe, cu 165 de copii.

La aceste școli funcționează 48 de cadre didactice, pe care le menționăm mai jos:

Cadre didactice ale școlilor generale și grădinițelor din comună

Pietroșani

Tache Gheorghe, prof. istorie, director coordonator
Petrică Gheorghe, prof. ed. fizică, director
Buceloiu Ion, prof. biologie
Oproiu Ion, prof. matematică
Ciolănescu Vasile, prof. fizică-chimie
Radu Domnica, prof. limba română
Racoviță Constantin, prof. ed. fizică
Vasilescu Doina, prof. istorie
Mica Maria, prof. științe naturale
Mincu Ion, învățător
Vasilescu Ion, profesor
Dobrinoiu Aurelia, învățătoare
Badea Georgeta, învățătoare

Vărzăroaia

Băjan Aurel, învățător — director
Nițu Ion, profesor

Bădești

Tache Gheorghe, director
Badea Pavel, prof. limba română
Purcăreanu Maria, prof. istorie
Oprescu Maria, prof. științe naturale
Petti Anghel, învățător
Iacobescu Gheorghe, învățător
Dobrescu Constantin, învățător
Dobrescu Ion, învățător
Dobrescu Elena, învățătoare
Petrică Elena, învățătoare

mai mult,
litatea să

, cu 165
le men-
mună

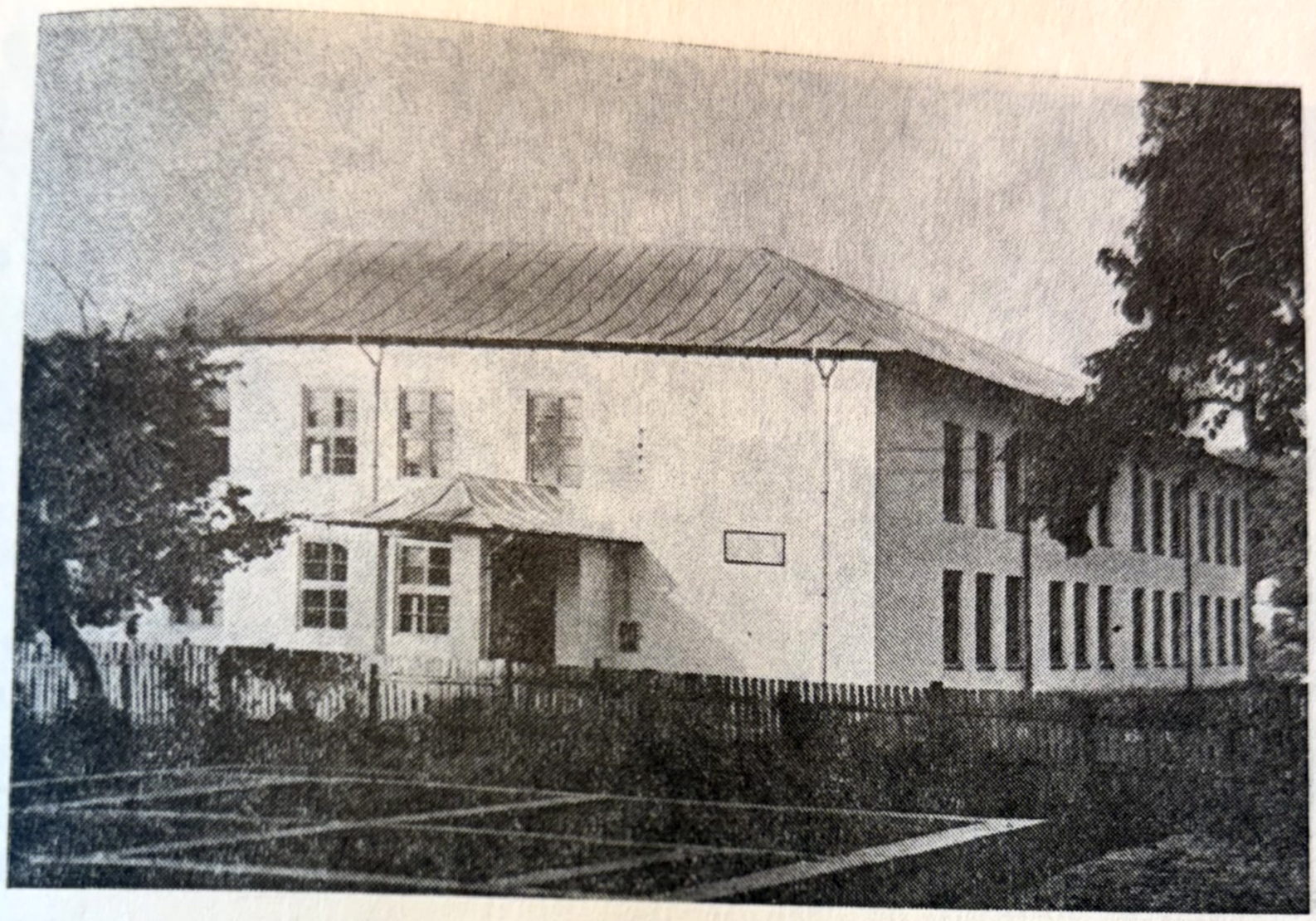

Noul local de școală din satul Pietroșani

Elevii clasei a V-a (școala Pietroșani)

Astăzi dezvoltarea învățămîntului a progresat din ce în ce mai mult, după ultimele cerințe pedagogice, dîndu-li-se elevilor posibilitatea să învețe pe manuale primite în mod gratuit.

El se predă în șase școli generale:

— 1 școală generală, clasele I—X

— 2 școli generale, clasele I—VIII.

— 3 școli generale, clasele I—IV.

Care cuprind circa peste 1 000 de elevi și în cinci grădinițe, cu 165 de copii.

La aceste școli funcționează 48 de cadre didactice, pe care le menționăm mai jos:

Cadre didactice ale școlilor generale și grădinițelor din comună Pietroșani

Tache Gheorghe, prof. istorie, director coordonator
Petrică Gheorghe, prof. ed. fizică, director
Buceloiu Ion, prof. biologie
Oproiu Ion, prof. matematică
Ciolănescu Vasile, prof. fizică-chimie
Radu Domnica, prof. limba română
Racoviță Constantin, prof. ed. fizică
Vasilescu Doina, prof. istorie
Mica Maria, prof. științe naturale
Mincu Ion, învățător
Vasilescu Ion, profesor
Dobrinoiu Aurelia, învățătoare
Badea Georgeta, învățătoare

Vărzăroaia

Băjan Aurel, învățător — director
Nițu Ion, profesor

Bădești

Tache Gheorghe, director
Badea Pavel, prof. limba română
Purcăreanu Maria, prof. istorie
Oprescu Maria, prof. științe naturale
Petti Anghel, învățător
Iacobescu Gheorghe, învățător
Dobrescu Constantin, învățător
Dobrescu Ion, învățător
Dobrescu Elena, învățătoare
Petrică Elena, învățătoare

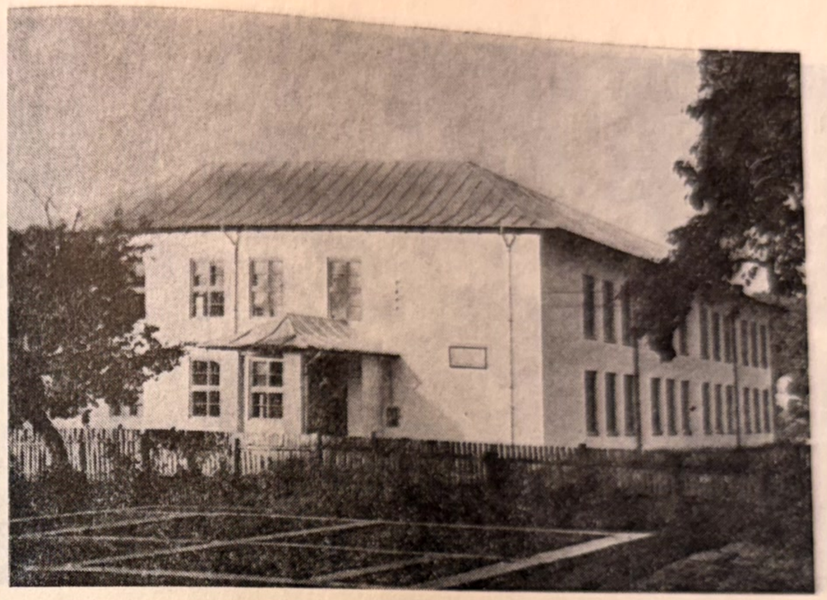

Noul local de școală din satul Pietroșani

Elevii clasei a V-a (școala Pietroșani)

Elevele clasei a IV-a cu învățătoarea Ioana P. Necula.

Elevii clasei a I-a cu învățătoarea Floarea Elisabeta.

Bucur Angela, învățătoare
Broicea Maria, învățătoare

Retevoiești

Căvescu Iosif, prof. biologie — director
Căvescu Aurelia, prof. limba română
Păunescu Adela, prof. istorie
Olteanu Maria, prof. germană
Retevoi Cateluța, prof. științe naturale
Predoiu Ion, prof. educație fizică
Căvescu Virgil, învățător matematică
Păuna Ion, învățător fizică
Oprescu Dumitru, învățător
Păunescu Cornel, învățător
Retevoi Constantin, învățător
Stoica Ion, învățător

Gănești

Băjan Elena, învățătoare — directoare
Costescu Cornelia, învățătoare
Georgescu Elena, învățătoare

Educatoare:

Pietroșani
Stefan Irina

Vărzăroaia
Avram Vasilica

Bădești
Dobrescu Angela
Nițu Laurența

Retevoiești
Racoviță Eugenia

Gănești
Băjan Maria

Există și cadre didactice ca Necula P. Ion (actualmente pensionar) care a tipărit cartea „Ortografia prin imagini și comparații" în trei volume, fiecare volum cu alte cunoștințe, pentru învățarea temeinică a scrierii corecte spre folosul elevilor din întreaga țară.

Astăzi elevii au tot ce le trebuie: acasă hrană îndestulătoare și lumină, iar la școală mobilier adecvat vîrstei, material didactic, asistență medicală, li se pun la dispoziție mijloace materiale, li se face educație pionerească și le sînt deschise toate drumurile spre progres, rămînîndu-le doar voința de a învăța.

Elevele clasei a IV-a cu învățătoarea Ioana P. Necula.

Elevii clasei a I-a cu învățătoarea Floarea Elisabeta.

Bucur Angela, învățătoare
Broicea Maria, învățătoare

Retevoiești

Căvescu Iosif, prof. biologie — director
Căvescu Aurelia, prof. limba română
Păunescu Adela, prof. istorie
Olteanu Maria, prof. germană
Retevoi Cateluța, prof. științe naturale
Predoiu Ion, prof. educație fizică
Căvescu Virgil, învățător matematică
Păuna Ion, învățător fizică
Oprescu Dumitru, învățător
Păunescu Cornel, învățător
Retevoi Constantin, învățător
Stoica Ion, învățător

Gănești

Băjan Elena, învățătoare — directoare
Costescu Cornelia, învățătoare
Georgescu Elena, învățătoare

Educatoare:

Pietroșani
Stefan Irina

Vărzăroaia
Avram Vasilica

Bădești
Dobrescu Angela
Nițu Laurența

Retevoiești
Racoviță Eugenia

Gănești
Băjan Maria

Există și cadre didactice ca Necula P. Ion (actualmente pensionar) care a tipărit cartea „Ortografia prin imagini și comparații" în trei volume, fiecare volum cu alte cunoștințe, pentru învățarea temeinică a scrierii corecte spre folosul elevilor din întreaga țară.

Astăzi elevii au tot ce le trebuie: acasă hrană îndestulătoare și lumină, iar la școală mobilier adecvat vîrstei, material didactic, asistență medicală, li se pun la dispoziție mijloace materiale, li se face educație pionerească și le sînt deschise toate drumurile spre progres, rămînîndu-le doar voința de a învăța.

Pietroșani, localitate turistică

Consiliul Popular al jud. Argeș.
Oficiul județean de turism Pitești, No. 4933 din 21 iulie 1971.

ADEVERINȚĂ

Se adevereşte prin prezenta că printre celelalte aşezări turistice din jud. Argeș se află și comuna Pietroșani.

Comuna Pietroșani este aşezată la 2 km sud de șoseaua ce leagă Curtea de Argeș și Cîmpulung.

Director, (ss) *I. Ciobanu*
șef serviciu (ss) *C. Preda*

Ion P. Necula, autorul volumului „Ortografia prin imagini și comparații".

CULTURA

Cămine culturale

În com. Pietroșani se moștenește o tradiție a serbărilor culturale. În trecut aveau loc asemenea serbări în timpul vacanțelor școlare, prin contribuția studenților și elevilor din școlile secundare. Scena localului de școală Pietroșani a fost dotată cu mobilier și cortină ca cele de la teatrele urbane cu banii realizați la una din serbări, dar în timpul ocupației germane din 1917 a fost devastată [1]). Cu ocazia cercurilor culturale din perioada 1926—28 s-au jucat și piese de teatru ocazionale [2]).

Astăzi tradiția culturală a generațiilor trecute este continuată pe mai multe căi:

I. În cele patru cămine culturale se duce o activitate susținută prin formațiuni artistice de amatori (teatru, revistă, dansuri, grup vocal, brigadă și conferențiari).

II. Prin biblioteca comunală și cele trei afiliate.

III. Prin muzeul sătesc din Retevoiești.

[1] Emilian Stănescu înv. Pietroșani, a fost regizorul serbărilor școlare. El a îmbrăcat scena localului de școală Pietroșani: dar în timpul ocupației germane din 1917 răuvoitori din sat au furat totul.

[2] Piesele „De la noi" și „Radu mamii" (manuscrise de P. P. Stănescu).

Pietroșani, localitate turistică

Consiliul Popular al jud. Argeș.
Oficiul județean de turism Pitești, No. 4933 din 21 iulie 1971.

ADEVERINȚĂ

Se adevereşte prin prezenta că printre celelalte aşezări turistice din jud. Argeş se află şi comuna Pietroşani.

Comuna Pietroşani este aşezată la 2 km sud de şoseaua ce leagă Curtea de Argeş şi Cîmpulung.

Director, (ss) *I. Ciobanu*
şef serviciu (ss) *C. Preda*

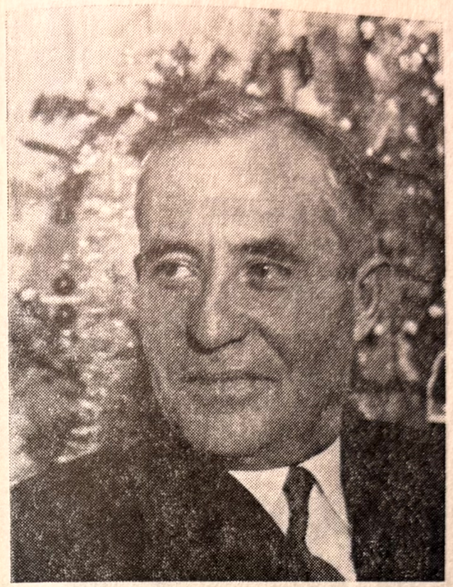

Ion P. Necula, autorul volumului „Ortografia prin imagini şi comparaţii".

CULTURA

Cămine culturale

În com. Pietroşani se moşteneşte o tradiţie a serbărilor culturale. În trecut aveau loc asemenea serbări în timpul vacanţelor şcolare, prin contribuţia studenţilor şi elevilor din şcolile secundare. Scena localului de şcoală Pietroşani a fost dotată cu mobilier şi cortină ca cele de la teatrele urbane cu banii realizaţi la una din serbări, dar în timpul ocupaţiei germane din 1917 a fost devastată [1]). Cu ocazia cercurilor culturale din perioada 1926—28 s-au jucat şi piese de teatru ocazionale [2]).

Astăzi tradiţia culturală a generaţiilor trecute este continuată pe mai multe căi:

I. În cele patru cămine culturale se duce o activitate susţinută prin formaţiuni artistice de amatori (teatru, revistă, dansuri, grup vocal, brigadă şi conferenţiari).

II. Prin biblioteca comunală şi cele trei afiliate.

III. Prin muzeul sătesc din Retevoieşti.

[1] Emilian Stănescu înv. Pietroşani, a fost regizorul serbărilor şcolare. El a îmbrăcat scena localului de şcoală Pietroşani: dar în timpul ocupaţiei germane din 1917 răuvoitori din sat au furat totul.

[2] Piesele „De la noi" şi „Radu mamii" (manuscrise de P. P. Stănescu).

Localul căminului cultural din satul Vărzăroaia

Echipa de teatru a căminului cultural Pietroşani din anul 1962, cu responsabila Elena Stănescu

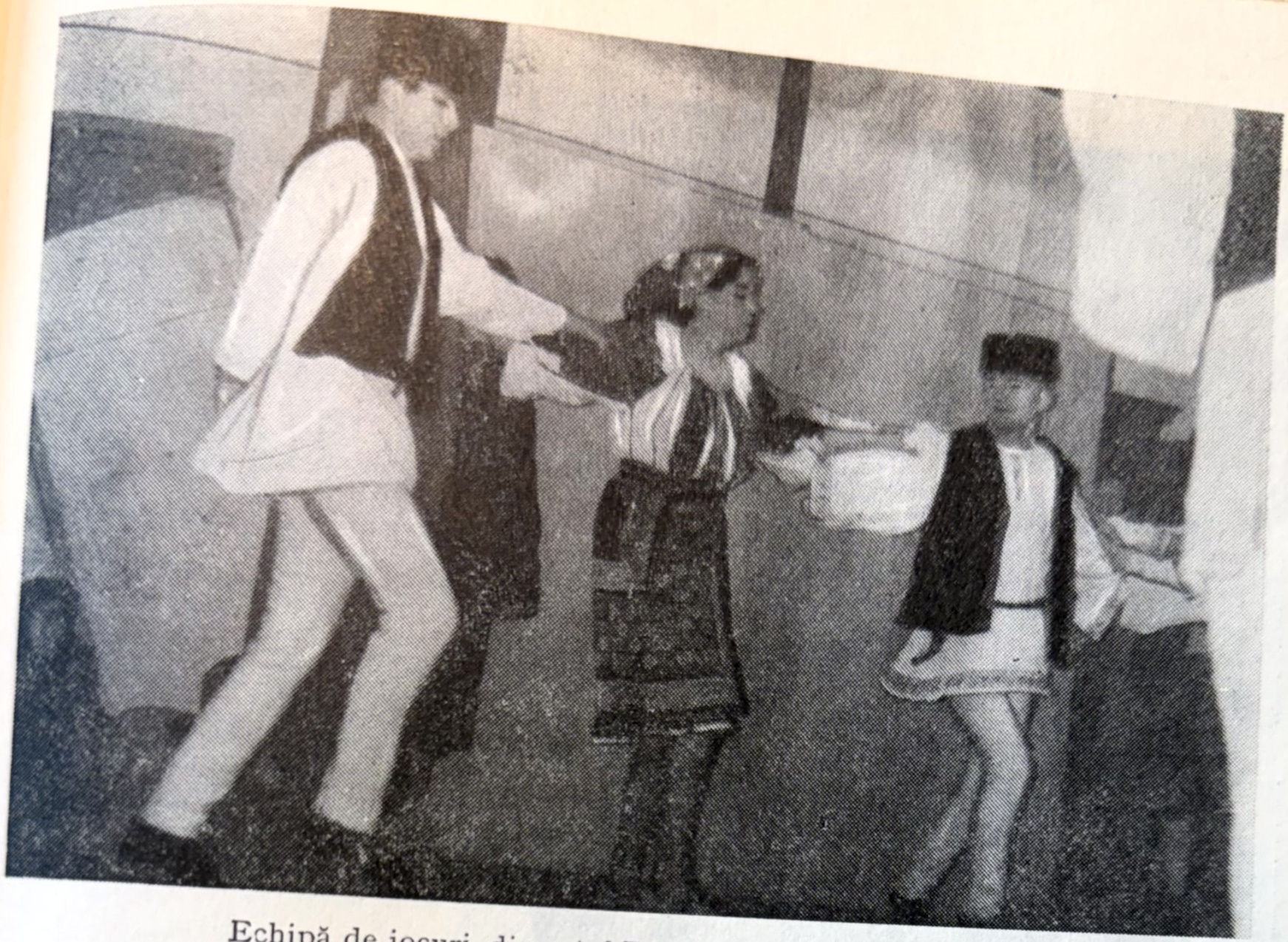

Echipă de jocuri din satul Pietroșani la o suită de dansuri.

Formația de dansuri a căminului cultural din Retevoiești.

Localul căminului cultural din satul Vărzăroaia

Echipa de teatru a căminului cultural Pietroşani din anul 1962, cu responsabila Elena Stănescu

Echipă de jocuri din satul Pietroşani la o suită de dansuri.

Formaţia de dansuri a căminului cultural din Retevoieşti.

Grupul vocal al căminului cultural Retevoieşti.

Formaţia de dansuri a căminului cultural Retevoieşti.

IV. Prin cinema zilnic.
V. Prin două societăţi culturale.
VI. Prin televizoare (există circa 200), radiouri (peste 1000 abonamente), presă (985 abonamente).

I

Cele patru cămine culturale contribuie la menţinerea tradiţiilor: a limbii, a datinilor şi a jocului şi portului strămoşesc. În fiecare duminecă, la sărbătorile naţionale şi festivaluri se desfăşoară un bogat program cu piese de teatru, poezii, dansuri populare etc., corespunzătoare actualităţii.

Vizitarea muzeului din satul Retevoieşti cu ocazia schimbului de experienţă.

II.

O vie propagandă se desfăşoară şi în cadrul bibliotecii, pentru dezvoltarea gustului de citit. În perioada 1965—1970 au fost citite pe comună 21.800 volume.

III.

Muzeul sătesc Retevoieşti

În satul Retevoieşti s-a înfiinţat un muzeu care e adăpostit în „Cula Drugănescu" (monument istoric) şi are secţii de istorie şi etnografie.

Pe lîngă aportul adus de şcoală şi celelalte instituţii culturale, muzeul acesta sătesc joacă un mare rol în educarea patriotică a tinerelor generaţii. Relicvele din culturile preistorice „Sălcuţa" şi „Coţofeni", precum şi cele mai tîrzii din epoca feudalismului, arată prezenţa locuitorilor de pe aceste ţinuturi.

Muzeul completează cunoştinţele căpătate în şcoală prin noi amănunte, care produc emoţii în sufletul elevilor puşi în faţa obiectului care li se înfăţişează în mod concret. În secţiile de etnografie tineretul văzînd uneltele agricole şi casnice, precum şi portul naţional vechi, va preţui şi mai mult datinele străbune.

Grupul vocal al căminului cultural Retevoieşti.

Formaţia de dansuri a căminului cultural Retevoieşti.

IV. Prin cinema zilnic.
V. Prin două societăţi culturale.
VI. Prin televizoare (există circa 200), radiouri (peste 1000 abonamente), presă (985 abonamente).

I

Cele patru cămine culturale contribuie la menţinerea tradiţiilor: a limbii, a datinilor şi a jocului şi portului strămoşesc. În fiecare duminecă, la sărbătorile naţionale şi festivaluri se desfăşoară un bogat program cu piese de teatru, poezii, dansuri populare etc., corespunzătoare actualităţii.

Vizitarea muzeului din satul Retevoieşti cu ocazia schimbului de experienţă.

II.

O vie propagandă se desfăşoară şi în cadrul bibliotecii, pentru dezvoltarea gustului de citit. În perioada 1965—1970 au fost citite pe comună 21.800 volume.

III.

Muzeul sătesc Retevoieşti

În satul Retevoieşti s-a înfiinţat un muzeu care e adăpostit în „Cula Drugănescu" (monument istoric) şi are secţii de istorie şi etnografie.

Pe lîngă aportul adus de şcoală şi celelalte instituţii culturale, muzeul acesta sătesc joacă un mare rol în educarea patriotică a tinerelor generaţii. Relicvele din culturile preistorice „Sălcuţa" şi „Coţofeni", precum şi cele mai tîrzii din epoca feudalismului, arată prezenţa locuitorilor de pe aceste ţinuturi.

Muzeul completează cunoştinţele căpătate în şcoală prin noi amănunte, care produc emoţii în sufletul elevilor puşi în faţa obiectului care li se înfăţişează în mod concret. În secţiile de etnografie tineretul văzînd uneltele agricole şi casnice, precum şi portul naţional vechi, va preţui şi mai mult datinele străbune.

IV

Cinematograful

Cinematograful a devenit unul dintre mijloacele cele mai principale pentru ridicarea nivelului cultural al sătenilor. În 1970 au vizionat filmele 24.500 de spectatori. De asemenea, prin programele de radio s-a adus o contribuție culturală importantă. În anul 1970 existau 170 televizoare și 1.012 aparate de radio.

Prin toate mijloacele de culturalizare arătate mai sus se cultivă sentimente de vitejie, dragoste de țară, a frumosului și a adevărului, ura față de dușmanii binelui, pasiunea de a lupta contra răului și nedreptății.

V

Societăți culturale

În scopul de a atrage la ridicarea vieții spirituale pe toți fii satelor, au luat ființă: la 5 martie 1972 Societatea Culturală — Pietroșani, iar la 16 aprilie 1972 Societatea Culturală Retevoiești.

În satele comunei Pietroșani există o veche tradiție culturală. Primii pionieri ai acestei culturi, luminătorii satelor au aprins făclia care a crescut din vremea ilustrului Spiru Haret.

Pe drumul bătătorit de înaintași s-a aprins astăzi o nouă lumină a culturii, care se va răspîndi în mii de luminițe, ducînd cu ele amprenta emblemei „hărnicia, cinstea, onoarea și demnitatea socialistă", ce și-a propus-o județul Argeș de a realiza omul nou. Acest om să fie capabil a contribui cu ceva la transformările industriale, economico-culturale și sociale care se produc în țara noastră. Să fie cinstit și cult, pentru că civilizația cere și cultură. Cult e și cel ce înțelege o pictură, o sculptură, o bucată literară sau inima îi vibrează la auzul unei sublime simfonii de Beethoven, unei rapsodii a lui Enescu sau baladei lui Ciprian Porumbescu.

Cultura adevărată se obține prin instrucțiune însoțită de educație numai astfel se poate ajunge la înnobilarea omului.

Întîlnirile cu fii satelor sînt prilejuri rare pentru opera de culturalizare. Veniți în satele unde au copilărit, unde au văzut lumina zilei, unde au învățat primele slove, purtînd în suflet amintirile generațiilor prin care au trecut, nostalgia anotimpurilor, vor aduce cu ei sămînța unei rare flori spirituale, ce va încolți în sufletele celor rămași acasă.

Societatea culturală Retevoiești [1]

Pe data de 16 aprilie 1972 a luat ființă la Retevoiești „Societatea Culturală".

Dacă ar fi să vorbim de tradiții cultural-istorice, apoi acestea sînt aici, în satele Retevoiești și Gănești, mai bogate și mai strălucite decît

[1] Ion Popescu „Secera și ciocanul" din 18 aprilie 1972.

în multe alte locuri. În centrul satului există un adevărat „templu" al acestor tradiții: „Cula Drugănescu", monument de arhitectură, păstrat cu o grijă îndîrjită de localnici, monument care adăpostește astăzi un interesant muzeu istorico-etnografic, datorat înaltei conștiințe patriotice a obștei, în frunte cu cadrele didactice, dar în mod deosebit rîvnei de colecționar al vestigiilor trecutului a bătrînului învățător Vasile Popescu. Sînt aici documente de artă, o prezență strălucită în istorie a locuitorilor de pe aceste meleaguri, începînd cu culturile preistorice Sălcuța și Coțofeni și continuînd peste milenii și secole cu valoroase piese ale culturii din epoca feudalismului. Dar revenind, la generațiile mai apropiate nouă, găsim la Retevoiești documente care arată că 12 fii ai acestor sate, purtați de înalte sentimente patriotice, de hotărîrea de a contribui la ridicarea unei Românii libere și independente, au fost distinși cu ordine și medalii militare pentru vitejia cu care au luptat în 1877. Din aceleași nobile sentimente de a-și sluji patria și poporul, alți zeci de fii ai satului și-au dat viața în cele două războaie mondiale.

Începînd cu anul 1837, cînd se creează aici prima școală și mai tîrziu, prin dascălul I. Bungescu și N. Adamescu, Gănești și Retevoiștii se înscriu cu acțiuni bogate în acea mișcare de luminare a satelor inițiată pe aceste meleaguri de către C. Dobrescu-Argeș și Luca Paul, promovată pe plan național de luminoasa figură a lui Spiru Haret.

Și dacă e să vorbim de istoria nouă, de după 23 August 1944, a acestor sate, aceasta nu e mai puțin spectaculoasă. Găsim aici cîteva repere care reflectă o profundă transformare, demonstrînd că Retevoiștilor și Gănești lor le este hărăzit de acum un nou destin. Cu toată lupta dîrză pe care au dat-o cu viața în 1945, din cei 2.000 de locuitori ai acestor sate, peste 500 erau analfabeți. Acesta este nivelul de la care au plecat ei în revoluția condusă de partid. Unde au ajuns ei astăzi? Dacă din monografia prezentată de prof. Virgil Căvescu, directorul căminului Cultural am reținut că astăzi peste 60 la sută din populația satului sînt muncitori industriali, apoi din documentul și înflăcăratul cuvînt al profesorului Iosif Căvescu, directorul școlii, ales acum și președinte al societății, am reținut că proporția aceasta este în continuă schimbare. Din cei 559 tineri absolvenți ai școlii de la generalizarea învățămîntului de 7 și 8 ani, 443 (respectiv 79 la sută) sînt astăzi muncitori calificați în modernele uzine constructoare de mașini U.M.M. și U.A.P., ori în alte întreprinderi, sînt minieri, șoferi, zidari, medici, ingineri, (25), cadre didactice (52), studenți (31), elevi în diverse licee și școli profesionale (77). Este evident aici nu numai rezultatul revoluției culturale în care țara noastră este angajată de peste un sfert de veac, ci și al întregii revoluții socialiste, în primul rînd bazei materiale pe care economia noastră o deschide afirmării omului. De altfel, Gănești

IV

Cinematograful

Cinematograful a devenit unul dintre mijloacele cele mai principale pentru ridicarea nivelului cultural al sătenilor. În 1970 au vizionat filmele 24.500 de spectatori. De asemenea, prin programele de radio s-a adus o contribuție culturală importantă. În anul 1970 existau 170 televizoare și 1.012 aparate de radio.

Prin toate mijloacele de culturalizare arătate mai sus se cultivă sentimente de vitejie, dragoste de țară, a frumosului și a adevărului, ura față de dușmanii binelui, pasiunea de a lupta contra răului și nedreptății.

V

Societăți culturale

În scopul de a atrage la ridicarea vieții spirituale pe toți fii satelor, au luat ființă: la 5 martie 1972 Societatea Culturală — Pietroșani, iar la 16 aprilie 1972 Societatea Culturală Retevoiești.

În satele comunei Pietroșani există o veche tradiție culturală. Primii pionieri ai acestei culturi, luminătorii satelor au aprins făclia care a crescut din vremea ilustrului Spiru Haret.

Pe drumul bătătorit de înaintași s-a aprins astăzi o nouă lumină a culturii, care se va răspîndi în mii de luminițe, ducînd cu ele amprenta emblemei „hărnicia, cinstea, onoarea și demnitatea socialistă", ce și-a propus-o județul Argeș de a realiza omul nou. Acest om să fie capabil a contribui cu ceva la transformările industriale, economico-culturale și sociale care se produc în țara noastră. Să fie cinstit și cult, pentru că civilizația cere și cultură. Cult e și cel ce înțelege o pictură, o sculptură, o bucată literară sau inima îi vibrează la auzul unei sublime simfonii de Beethoven, unei rapsodii a lui Enescu sau baladei lui Ciprian Porumbescu.

Cultura adevărată se obține prin instrucțiune însoțită de educație numai astfel se poate ajunge la înnobilarea omului.

Întîlnirile cu fii satelor sînt prilejuri rare pentru opera de culturalizare. Veniți în satele unde au copilărit, unde au văzut lumina zilei, unde au învățat primele slove, purtînd în suflet amintirile generațiilor prin care au trecut, nostalgia anotimpurilor, vor aduce cu ei sămînța unei rare flori spirituale, ce va încolți în sufletele celor rămași acasă.

Societatea culturală Retevoiești [1]

Pe data de 16 aprilie 1972 a luat ființă la Retevoiești „Societatea Culturală".

Dacă ar fi să vorbim de tradiții cultural-istorice, apoi acestea sînt aici, în satele Retevoiești și Gănești, mai bogate și mai strălucite decît

[1] Ion Popescu „Secera și ciocanul" din 18 aprilie 1972.

în multe alte locuri. În centrul satului există un adevărat „templu" al acestor tradiții: „Cula Drugănescu", monument de arhitectură, păstrat cu o grijă îndîrjită de localnici, monument care adăpostește astăzi un interesant muzeu istorico-etnografic, datorat înaltei conștiințe patriotice a obștei, în frunte cu cadrele didactice, dar în mod deosebit rîvnei de colecționar al vestigiilor trecutului a bătrînului învățător Vasile Popescu. Sînt aici documente de artă, o prezență strălucită în istorie a locuitorilor de pe aceste meleaguri, începînd cu culturile preistorice Sălcuța și Coțofeni și continuînd peste milenii și secole cu valoroase piese ale culturii din epoca feudalismului. Dar revenind, la generațiile mai apropiate nouă, găsim la Retevoiești documente care arată că 12 fii ai acestor sate, purtați de înalte sentimente patriotice, de hotărîrea de a contribui la ridicarea unei Românii libere și independente, au fost distinși cu ordine și medalii militare pentru vitejia cu care au luptat în 1877. Din aceleași nobile sentimente de a-și sluji patria și poporul, alți zeci de fii ai satului și-au dat viața în cele două războaie mondiale.

Începînd cu anul 1837, cînd se creează aici prima școală și mai tîrziu, prin dascălul I. Bungescu și N. Adamescu, Gănești și Retevoiești se înscriu cu acțiuni bogate în acea mișcare de luminare a satelor inițiată pe aceste meleaguri de către C. Dobrescu-Argeș și Luca Paul, promovată pe plan național de luminoasa figură a lui Spiru Haret.

Și dacă e să vorbim de istoria nouă, de după 23 August 1944, a acestor sate, aceasta nu e mai puțin spectaculoasă. Găsim aici cîteva repere care reflectă o profundă transformare, demonstrînd că Retevoieștilor și Gănești le este hărăzit de acum un nou destin. Cu toată lupta dîrză pe care au dat-o cu viața în 1945, din cei 2.000 de locuitori ai acestor sate, peste 500 erau analfabeți. Acesta este nivelul de la care au plecat ei în revoluția condusă de partid. Unde au ajuns ei astăzi? Dacă din monografia prezentată de prof. Virgil Căvescu, directorul căminului Cultural am reținut că astăzi peste 60 la sută din populația satului sînt muncitori industriali, apoi din documentul și înflăcăratul cuvînt al profesorului Iosif Căvescu, directorul școlii, ales acum și președinte al societății, am reținut că proporția aceasta este în continuă schimbare. Din cei 559 tineri absolvenți ai școlii de la generalizarea învățămîntului de 7 și 8 ani, 443 (respectiv 79 la sută) sînt astăzi muncitori calificați în modernele uzine constructoare de mașini U.M.M. și U.A.P., ori în alte întreprinderi, sînt minieri, șoferi, zidari, medici, ingineri, (25), cadre didactice (52), studenți (31), elevi în diverse licee și școli profesionale (77). Este evident aici nu numai rezultatul revoluției culturale în care țara noastră este angajată de peste un sfert de veac, ci și al întregii revoluții socialiste, în primul rînd bazei materiale pe care economia noastră o deschide afirmării omului. De altfel, Gănești

și Retevoieștii demonstrează convingător acest lucru, fie și celui care trece pe aici în goana mașinii pe șoseaua asfaltată. În puține localități ca aici parcă bunăstarea materială a făcut să înflorească într-atît bunul gust și puterea spirituală creatoare în construcția de case frumoase și în gospodării chibzuit durate.

Unde vor ajunge Retevoieștii și Gănești pășind în acest ritm? Care le este direcția? Imaginea potențialului spiritual specific ce germinează în această vatră de sat a fost la un înalt nivel de expresie completată de adunarea festivă de constituire a societății, care a prilejuit totodată și o întîlnire cu „fiii satului". Prin modul cum și-au împodobit casele și porțile, dar mai ales Căminul Cultural, ei au arătat strălucirea nouă pe care știu să o dea tradițiilor în arta populară. Cuvintele de recunoștință față de satul natal pe care le-au rostit intelectualii ce s-au reîntors cu acest prilej și angajamentul lor de a sprijini dezvoltarea satului, picturile expuse de înv. Ion Păuna și Gheorghe Negru (în discuții a mai fost menționat și numele unui sculptor — Ion Tutănescu), programul artistic prezentat (un montaj muzical-literar cu caracter patriotic, pe versuri de învățătoarele Aurelia Căvescu și Cornelia Costescu și dansurile pregătite sub conducerea lui C. Retevoi), modul cum sînt organizate și gospodărite școala, biblioteca și întregul sat — sînt expresii ale unui puternic spirit creator, ale puternicei aspirații spre știință, spre cultură, spre mai bine și mai frumos, care animă și pe cetățenii de aici. Pentru că ei au înțeles că aceasta este direcția de dezvoltare pe care partidul a croit-o României viitoare.

O asemenea configurație complexă pe care în noile condiții o capătă la Retevoiești și Gănești dezvoltarea culturii, se înțelege — arăta în cuvîntul său Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., presedintele Consiliului Popular Județean — că nu poate fi dirijată perfect de la centrul comunei și era necesar un cadru organizatoric propriu, deschis inițiativei locale largi. În condițiile unui asemenea potențial propriu al unei reale efecvescențe creatoare, o anumită descentralizare nu poate decît servi operei de pătrundere mai largi a științei și culturii în mase, operă atît de necesară construcției societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră. Mai mult, tovarășul prim-secretar Gheorghe Năstase sugera o întrecere între cele două societăți culturale — Pietroșani și Retevoiești — pentru a demonstra întregului județ ce înseamnă unirea prin cultură. În cuvîntul său, tovarășul Gheorghe Năstase a insistat de asemenea asupra obiectivelor și conținutului nou care trebuie să caracterizeze activitatea culturală de astăzi a satelor, pentru ca această activitate să ducă într-adevăr la realizarea acelui om nou, pe care îl cere progresul nostru socialist — omul unei industrii și agriculturi moderne, puternic dezvoltate, omul unei orînduiri bazate pe principiile eticii și echității socialiste.

Prin cuvîntul celor ce au urcat la tribună, iar în final printr-o telegramă adresată Conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, obștea satelor Retevoiești și Gănești s-a angajat să nu-și precupețească eforturile în acest sens.

CONSTITUIREA SOCIETĂȚII CULTURALE PIETROȘANI[1]

Un mărțișor simbolic pentru reconsiderarea vieții spirituale

Martie va trebui de acum încolo să fie cea mai prielnică lună pentru locuitorii comunei Pietroșani, sărbătorind cea de a III-a ediție a Festivalului mărțișorului, „manifestare cultural-artistică" menită să împrospăteze în fiecare primăvară viața culturală a satului, să pulseze în arterele acesteia sevele înnoitoare ale anotimpului florilor — cei din Pietroșani au folosit acest prilej pentru reconsiderarea la noile dimensiuni pe care le formulează viitorul, a activității cultural-educative, ce se desfășoară în comună.

Constituirea acestei societăți culturale care să mobilizeze toate forțele spirituale ale satului, în vederea ridicării pe noi trepte a acestuia, de cultură și civilizație, este punctul în care s-a interferat toate propunerile tuturor celor adunați duminică, 5 martie, în sala Căminului Cultural din Pietroșani.

La lucrările de constituire a societății culturale din Pietroșani a participat tovarășul Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Alexandru Doagă, șeful Secției de propagandă a Comitetului județean Argeș al P.C.R., Florian Popescu și Emil Teodorescu, vice-președinți ai Consiliului popular județean Argeș, Gheorghe Mincu comandantul Inspectoratului județean al Securității Statului, Gheorghe Constantinescu, directorul general al C.E.I.L. Pitești, Teodor Șerb, directorul Inspectoratului silvic Argeș, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, activiști culturali, un numeros public.

La porțile timpului și ale primăverii, la Pietroșani bate o nouă formă de culturalizare a maselor.

Instituindu-se aici, prin voința obștei, ea își are rădăcini înfipte adînc în solul tradiției culturale pe aceste meleaguri.

Ascultînd scurta monografie a comunei prezentată de directorul coordonator al școlii, Gheorhe Tache, văd parcă oricînd din străfundurile istoriei către prezent bărbați cu fruntea luminată, dascăli care a celei mai bine de o jumătate de viață a lor o petreceau aplecați peste coarnele plugului.

Bunul domn Alexandru Voievod rostuise pentru urmașii lui, prin 1351, o așezare la Bădești și o dăruise cu cele de cuviință.

[1] Mihail Golescu „Secera și Ciocanul" din Martie 1972. Pitești

și Retevoieștii demonstrează convingător acest lucru, fie și celui care trece pe aici în goana mașinii pe șoseaua asfaltată. În puține localități ca aici parcă bunăstarea materială a făcut să înflorească într-atît bunul gust și puterea spirituală creatoare în construcția de case frumoase și în gospodării chibzuit durate.

Unde vor ajunge Retevoieștii și Gănești pășind în acest ritm? Care le este direcția? Imaginea potențialului spiritual specific ce germinează în această vatră de sat a fost la un înalt nivel de expresie completată de adunarea festivă de constituire a societății, care a prilejuit totodată și o întîlnire cu „fiii satului". Prin modul cum și-au împodobit casele și porțile, dar mai ales Căminul Cultural, ei au arătat strălucirea nouă pe care știu să o dea tradițiilor în arta populară. Cuvintele de recunoștință față de satul natal pe care le-au rostit intelectualii ce s-au reîntors cu acest prilej și angajamentul lor de a sprijini dezvoltarea satului, picturile expuse de înv. Ion Păuna și Gheorghe Negru (în discuții a mai fost menționat și numele unui sculptor — Ion Tutănescu), programul artistic prezentat (un montaj muzical-literar cu caracter patriotic, pe versuri de învățătoarele Aurelia Căvescu și Cornelia Costescu și dansurile pregătite sub conducerea lui C. Retevoi), modul cum sînt organizate și gospodărite școala, biblioteca și întregul sat — sînt expresii ale unui puternic spirit creator, ale puternicei aspirații spre știință, spre cultură, spre mai bine și mai frumos, care animă și pe cetățenii de aici. Pentru că ei au înțeles că aceasta este direcția de dezvoltare pe care partidul a croit-o României viitoare.

O asemenea configurație complexă pe care în noile condiții o capătă la Retevoiești și Gănești dezvoltarea culturii, se înțelege — arăta în cuvîntul său Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., presedintele Consiliului Popular Județean — că nu poate fi dirijată perfect de la centrul comunei și era necesar un cadru organizatoric propriu, deschis inițiativei locale largi. În condițiile unui asemenea potențial propriu al unei reale efecvescențe creatoare, o anumită descentralizare nu poate decît servi operei de pătrundere mai largi a științei și culturii în mase, operă atît de necesară construcției societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră. Mai mult, tovarășul prim-secretar Gheorghe Năstase sugera o întrecere între cele două societăți culturale — Pietroșani și Retevoiești — pentru a demonstra întregului județ ce înseamnă unirea prin cultură. În cuvîntul său, tovarășul Gheorghe Năstase a insistat de asemenea asupra obiectivelor și conținutului nou care trebuie să caracterizeze activitatea culturală de astăzi a satelor, pentru ca această activitate să ducă într-adevăr la realizarea acelui om nou, pe care îl cere progresul nostru socialist — omul unei industrii și agriculturi moderne, puternic dezvoltate, omul unei orînduiri bazate pe principiile eticii și echității socialiste.

Prin cuvîntul celor ce au urcat la tribună, iar în final printr-o telegramă adresată Conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, obștea satelor Retevoiești și Gănești s-a angajat să nu-și precupețească eforturile în acest sens.

CONSTITUIREA SOCIETĂȚII CULTURALE PIETROȘANI[1]

Un mărțișor simbolic pentru reconsiderarea vieții spirituale

Martie va trebui de acum încolo să fie cea mai prielnică lună pentru locuitorii comunei Pietroșani, sărbătorind cea de a III-a ediție a Festivalului mărțișorului, „manifestare cultural-artistică" menită să împrospăteze în fiecare primăvară viața culturală a satului, să pulseze în arterele acesteia sevele înnoitoare ale anotimpului florilor — cei din Pietroșani au folosit acest prilej pentru reconsiderarea la noile dimensiuni pe care le formulează viitorul, a activității cultural-educative, ce se desfășoară în comună.

Constituirea acestei societăți culturale care să mobilizeze toate forțele spirituale ale satului, în vederea ridicării pe noi trepte a acestuia, de cultură și civilizație, este punctul în care s-a interferat toate propunerile tuturor celor adunați duminică, 5 martie, în sala Căminului Cultural din Pietroșani.

La lucrările de constituire a societății culturale din Pietroșani a participat tovarășul Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Alexandru Doagă, șeful Secției de propagandă a Comitetului județean Argeș al P.C.R., Florian Popescu și Emil Teodorescu, vice-președinți ai Consiliului popular județean Argeș, Gheorghe Mincu comandantul Inspectoratului județean al Securității Statului, Gheorghe Constantinescu, directorul general al C.E.I.L. Pitești, Teodor Șerb, directorul Inspectoratului silvic Argeș, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, activiști culturali, un numeros public.

La porțile timpului și ale primăverii, la Pietroșani bate o nouă formă de culturalizare a maselor.

Instituindu-se aici, prin voința obștei, ea își are rădăcini înfipte adînc în solul tradiției culturale pe aceste meleaguri.

Ascultînd scurta monografie a comunei prezentată de directorul coordonator al școlii, Gheorhe Tache, văd parcă oricînd din străfundurile istoriei către prezent bărbați cu fruntea luminată, dascăli care a celei mai bine de o jumătate de viață a lor o petreceau aplecați peste coarnele plugului.

Bunul domn Alexandru Voievod rostuise pentru urmașii lui, prin 1351, o așezare la Bădești și o dăruise cu cele de cuviință.

[1] Mihail Golescu „Secera și Ciocanul" din Martie 1972. Pitești

La înfiinţarea Societăţii Culturale Pietroşani.

Cu ocazia înfiinţării Societăţii Culturale Pietroşani.

Cu ocazia înfiinţării Societăţii Culturale Pietroşani.

Cu ocazia înfiinţării Societăţii Culturale Pietroşani.

La înfiinţarea Societăţii Culturale Pietroşani.

Cu ocazia înfiinţării Societăţii Culturale Pietroşani.

Cu ocazia înfiinţării Societăţii Culturale Pietroşani.

Cu ocazia înfiinţării Societăţii Culturale Pietroşani.

Mai tîrziu însă pe vremea lui Constantin Brîncoveanu, aceiași urmași erau obligați de mănăstirea Cîmpulung Muscel să aducă cîte opt buții cu vin și opt care cu sare etc.

Astăzi urmașii urmașilor, cinstind obîrșia lor domnească cum, le place să creadă își amintesc cu aceeași considerație de prima celulă comunistă care, înființată în 1922 în satul Pietroșani proiecta pe întreaga ființă social istorică așezării o lumină nouă isvorîtă din setea de dreptate a partidului comunist.

Infinit respect pentru munca generațiilor trecute dar și o privire exigentă către viitorul zilelor de azi.

Societatea culturală este o concretizare a exigenței celor din Pietroșani față de ei înșiși.

Din Pietroșani s-au ridicat mulți, foarte mulți ingineri, medici, profesori, tehnicieni, specialiști în diferite domenii, constata cu mîndrie fiul satului Gheorghe Mincu, comandantul Inspectoratului județean al Securității Statului.

Pentru continua înflorire a comunei noastre aș propune Societății culturale restabilirea legăturii cu toți aceștia, pentru a putea fi de folos nu numai în acțiunile cultural-educative, dar și în compartimentul vieții social-economice.

Procedînd astfel promovăm o cale de reducere a diferenței dintre sat și oraș.

Aș propune deasemenea în obiectivul societății culturale, organizarea unor ateliere în comună unde să se execute unele repere care se fac acum la C.E.I.L. Pitești, înființarea unei secții de răspîndirea a cunoștințelor de creșterea animalelor.

Consider că fiecare din noi cei din sat sau de acolo unde ne aflăm în țară, putem contribui la ridicarea comunei care ne-a ridicat.

Ambiția în sensul constructiv al cuvîntului este principala coordonată a locuitorilor din Pietroșani.

Marea lor majoritate au case mai frumoase decît vecinii lor, și au acceptat un plan îndrăsneț propus de tovarășul Gheorghe Năstase în adunare să declare așezarea Pietroșani drept o așezare etnografică cu caracter republican punînd astfel în evidență și conservînd totodată stilul arhitectonic specific în construcția locuințelor argeșene.

Dar pentru aceasta mai întîi trebuie înființat un muzeu, trebuie zidită o casă nouă de cultură (Căminul devenise neîncăpător duminica) trebuie introdusă apa potabilă în case, trebuie realizată — canalizarea.

Astfel au înțeles cei din Pietroșani rostul noului organism cultural, un organism social, care să răspundă deopotrivă problemelor muncii politico-ideologice și cultural-educative dar și problemelor economico-sociale.

Așa au văzut-o cei care în numele oamenilor din comună și-au exprimat dorința de a pune bazele societății culturale profesorii: Ion Oproiu, învățătorul pensionar Ion Necula, reprezentanta organizației de tineret Maria Luca, medicul Nicolae Ionescu.

Cultivat e și acel om care are un cult pentru valorile spirituale și dorește să le înțeleagă, spunea inginerul Dumitru Nițu, șeful centrului Viei și Vinului Cîmpulung.

De aceea vorbitorul propunea societății culturale inițierea unor cursuri de familiarizare cu operele literare, plastice, muzicale.

Mi-am dat seama în finalul discuțiilor că societatea culturală în accepția celor ce-i puneau fundamentul diminică la Pietroșani avea un orizont mult mai larg.

Acest lucru l-a subliniat tovarășul Gheorghe Năstase, prim-secretar al comitetului județean Argeș al P.C.R. în cuvîntul rostit în încheierea lucrărilor adunării: „Am participat la înființarea multor societăți culturale, dar parcă nicăieri nu s-a înțeles mai bine rostul acestor organisme sociale ca aici.

Explicația provine probabil din faptul că locuitorii comunei Pietroșani, care ne-au dovedit azi că au un trecut istoric bogat, poartă în sufletul lor valori culturale și morale inestimabile. Poate că nu întîmplător de pe aceste plaiuri au plecat în țară atîtea cadre de intelectuali cu care se mîndrește acum comuna.

Noi nu creăm aceste societăți într-un moment de conjunctură. Ele sînt o necesitate obiectivă a perioadei pe care o străbatem.

Definindu-le succint, am spune că ele sînt organisme sociale care întrunesc pe toți locuitorii unei comune într-un front unic de luptă pentru ridicarea spirituală a satului.

In continuarea cuvîntului său tovarășulul Gheorghe Năstase fixînd locul și rostul societății culturale, în contextul celorlalte forme ale muncii cultural-educative la sate, a dezvoltat pe larg motivele pentru care județul Argeș și-a propus pe emblema sa hărnicia, cinstea, onoarea, demnitatea socialistă.

În încheiere a fost trimisă o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

La vreme de mărțișor, locuitorii înșiși ai comunei Pietroșani și-au dăruit un mărțișor — societatea culturală — menit să revoluționeze viața spirituală a comunei lor.

Perspectivele de dezvoltare ale comunei Pietroșani

În viitor comuna Pietroșani are frumoase perspective de dezvoltare:

1. Pe tărîm economic, printr-o mai mare extindere a pomiculturii și o îngrijire specială a pomilor mai ales în ceea ce privește combaterea dăunătorilor.

Mai tîrziu însă pe vremea lui Constantin Brîncoveanu, aceiași urmași erau obligați de mănăstirea Cîmpulung Muscel să aducă cîte opt buții cu vin și opt care cu sare etc.

Astăzi urmașii urmașilor, cinstind obîrșia lor domnească cum, le place să creadă își amintesc cu aceeași considerație de prima celulă comunistă care, înființată în 1922 în satul Pietroșani proiecta pe întreaga ființă social istorică așezării o lumină nouă isvorîtă din setea de dreptate a partidului comunist.

Infinit respect pentru munca generațiilor trecute dar și o privire exigentă către viitorul zilelor de azi.

Societatea culturală este o concretizare a exigenței celor din Pietroșani față de ei înșiși.

Din Pietroșani s-au ridicat mulți, foarte mulți ingineri, medici, profesori, tehnicieni, specialiști în diferite domenii, constata cu mîndrie fiul satului Gheorghe Mincu, comandantul Inspectoratului județean al Securității Statului.

Pentru continua înflorire a comunei noastre aș propune Societății culturale restabilirea legăturii cu toți aceștia, pentru a putea fi de folos nu numai în acțiunile cultural-educative, dar și în compartimentul vieții social-economice.

Procedînd astfel promovăm o cale de reducere a diferenței dintre sat și oraș.

Aș propune deasemenea în obiectivul societății culturale, organizarea unor ateliere în comună unde să se execute unele repere care se fac acum la C.E.I.L. Pitești, înființarea unei secții de răspîndirea a cunoștințelor de creșterea animalelor.

Consider că fiecare din noi cei din sat sau de acolo unde ne aflăm în țară, putem contribui la ridicarea comunei care ne-a ridicat.

Ambiția în sensul constructiv al cuvîntului este principala coordonată a locuitorilor din Pietroșani.

Marea lor majoritate au case mai frumoase decît vecinii lor, și au acceptat un plan îndrăsneț propus de tovarășul Gheorghe Năstase în adunare să declare așezarea Pietroșani drept o așezare etnografică cu caracter republican punînd astfel în evidență și conservînd totodată stilul arhitectonic specific în construcția locuințelor argeșene.

Dar pentru aceasta mai întîi trebuie înființat un muzeu, trebuie zidită o casă nouă de cultură (Căminul devenise neîncăpător duminica) trebuie introdusă apa potabilă în case, trebuie realizată — canalizarea.

Astfel au înțeles cei din Pietroșani rostul noului organism cultural, un organism social, care să răspundă deopotrivă problemelor muncii politico-ideologice și cultural-educative dar și problemelor economico-sociale.

Așa au văzut-o cei care în numele oamenilor din comună și-au exprimat dorința de a pune bazele societății culturale profesorii: Ion Oproiu, învățătorul pensionar Ion Necula, reprezentanta organizației de tineret Maria Luca, medicul Nicolae Ionescu.

Cultivat e și acel om care are un cult pentru valorile spirituale și dorește să le înțeleagă, spunea inginerul Dumitru Nițu, șeful centrului Viei și Vinului Cîmpulung.

De aceea vorbitorul propunea societății culturale inițierea unor cursuri de familiarizare cu operele literare, plastice, muzicale.

Mi-am dat seama în finalul discuțiilor că societatea culturală în accepția celor ce-i puneau fundamentul diminică la Pietroșani avea un orizont mult mai larg.

Acest lucru l-a subliniat tovarășul Gheorghe Năstase, prim-secretar al comitetului județean Argeș al P.C.R. în cuvîntul rostit în încheierea lucrărilor adunării: „Am participat la înființarea multor societăți culturale, dar parcă nicăieri nu s-a înțeles mai bine rostul acestor organisme sociale ca aici.

Explicația provine probabil din faptul că locuitorii comunei Pietroșani, care ne-au dovedit azi că au un trecut istoric bogat, poartă în sufletul lor valori culturale și morale inestimabile. Poate că nu întîmplător de pe aceste plaiuri au plecat în țară atîtea cadre de intelectuali cu care se mîndrește acum comuna.

Noi nu creăm aceste societăți într-un moment de conjunctură. Ele sînt o necesitate obiectivă a perioadei pe care o străbatem.

Definindu-le succint, am spune că ele sînt organisme sociale care întrunesc pe toți locuitorii unei comune într-un front unic de luptă pentru ridicarea spirituală a satului.

In continuarea cuvîntului său tovarășul Gheorghe Năstase fixînd locul și rostul societății culturale, în contextul celorlalte forme ale muncii cultural-educative la sate, a dezvoltat pe larg motivele pentru care județul Argeș și-a propus pe emblema sa hărnicia, cinstea, onoarea, demnitatea socialistă.

În încheiere a fost trimisă o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

La vreme de mărțișor, locuitorii înșiși ai comunei Pietroșani și-au dăruit un mărțișor — societatea culturală — menit să revoluționeze viața spirituală a comunei lor.

Perspectivele de dezvoltare ale comunei Pietroșani

În viitor comuna Pietroșani are frumoase perspective de dezvoltare:

1. Pe tărîm economic, printr-o mai mare extindere a pomiculturii și o îngrijire specială a pomilor mai ales în ceea ce privește combaterea dăunătorilor.

2. Pe tărîm zootehnic, prin creșterea bovinelor pentru contractări, stimulîndu-se sătenii prin ajutorul de hrană care se va da pentru vite.

3. Pe tărîm edilitar — gospodăresc, avîndu-se în vedere poziția pitorească în care sînt așezate satele comunei:

a) plantare de tei pe marginile drumurilor.

b) facerea unor trotuare asfaltate pe marginile șoselei principale.

c) limitarea extinderii clădirilor în zonele mărginașe ale satelor.

d) Prin numărul mare de intelectuali, tehnicieni și muncitori care lucrează la U.A.P., al minerilor, al celor de la U.M.M. Cîmpulung și I.F. (industria forestieră) care cresc pe zi ce trece. Comuna merge către urbanism și un standard de viață ridicat.

Fiii comunei Pietroșani

Deși în comuna Pietroșani sînt una mie cetățeni în cîmpul muncii, în spațiul limitat al lucrării n-au încăput decît cei pe care i-am găsit în listele de la Societățile Culturale și informațiile culese.

Satul Pietroșani

Petre Stănescu înv. decedat, Niță Albescu înv. decedat, Emilian P. Stănescu înv. decedat, Ion D. Bratu înv. decedat, Ion Brătulescu înv. decedat, Alex. Bratu ing. silvic pensionar, Dumitru Brătulescu funcționar poștă București, decedat, Ioan P. Stănescu prof. pensionar, fost director în Ministerul Educației, Urlățeanu A. Alex. înv. (dec.) Adamescu Nicolae (Crivăț) înv. decedat, Petre P. Stănescu pensionar din învățămînt, fost inspector școlar prin concurs, Petre Gh. Popescu înv. pensionar, Necula P. Ion pensionar din înv., Bratu D. Petre fost maior, pensionar, Floarea Gh. Elisabeta înv. pensionară, Oproiu I. Elena înv. pensionară, Radu Niculae mr. pensionar.

Stabiliți în satul Pietroșani: Elena P. Stănescu înv. pens., Necula I. Ioana înv. pens., Floarea Gh. înv. pens. decedat.

În activitate: Profesori: Badea Pavel, Vasilescu Doina, Bratu I. Ion asist. univ., Tache I. Petre, Tache N.I. Ion, Tache N.I. Gheorghe, Popescu D. Ion, Păduraru Sergiu, Bratu Gh. Ion, Chirvasiu Laurența, Oproiu Anca, Oproiu Ion, Georgescu Severică, Toader Ion, Floarea Virginia, Stoicescu Angela, Nițu Ion, Vasilescu I. Ion, Radu Victoria, Briceag Maria, Ghecrghe Irina, Adam N. Ion, Mica Marcela, Nichita Paul, Nichita Ion, Vasilescu Florin, Oncioiu Elvira, Boșcănici Dida și Niculescu Gabriela.

Medici: Necula Dănuț, Radu Gheorghe, Barbu Elena, Brătulescu Velu.

Ingineri: Oprea Gheorghe, Bratu I. Ion, Bratu I. Gheorghe, Tițescu-P. Paul, Tițescu P. Victoria, Nițu I. D-tru, Nițu I. Gh., Oproiu Camil, Nițu Rizea, Bratu Nuță, Bratu Valerica, Popescu Aurelia, Stănescu I.Ion, Bratu I.Ion, Tițescu I. Ovidiu.

Alexandru D. Bratu, inginer silvic, pensionar fost administrator al Casei Pădurilor.

Ion P. Stănescu, profesor, pensionar fost director în Ministerul Educației.

Ziaristică: Bratu Emilian, Bratu I. Bratu, Oproiu I. Gheorghe, Dobrescu Petre.

Marină: Bratu N. Nicolae comandant de vas, Bratu N. Spiridon,

Economiști: Kiss I.Claudia, Popovici Maria, Petrescu Gina, Necula Al. Ion.

Preoți: Ion M. Tițescu, Tache I. Nicolae.

Educatoare: Avram Vasilica, Ungureanu Elisabeta înv., Iordache N. Maria înv.

Învățători: Stoica Ion, Avram Ion, Radu N.Ion, Vasilescu I. Maria, Davidescu N. Valerica, Georgescu N.Petre, Iordache N. Maria.

Liceu: Necula Al. Gheorghe, Sandu Gh. Ion, Iliuță I. Ion.

Tehnicieni: Andronache D. Tudorița, Gheorghe N. Ion, Necula Gh. Ion Cismaru, N. Petre, Popescu I. Mișu, Avram N. Petre, Ghețea. I. Ion, Huzum V. Ion, Căvescu D. Dumitru, Adam P. Ion, Necula Al. Victor, Cismaru N. Nicolae, Vasilescu N. Nicolae, Vasilescu I. Crinu, Iordache N. Ion, Popescu D. Nicolae, Ghețea I.Ion, Ghețea I. Lucă, Oprea I. Luca, Bănică N.Ion, Necula A. Miron (Crinu), Necula A. Ion, Vasilescu Gh. Gheorghe, Marta Gheorghe, Popescu I. Petre, Nițu

2. Pe tărîm zootehnic, prin creșterea bovinelor pentru contractări, stimulîndu-se sătenii prin ajutorul de hrană care se va da pentru vite.

3. Pe tărîm edilitar — gospodăresc, avîndu-se în vedere poziția pitorească în care sînt așezate satele comunei:

a) plantare de tei pe marginile drumurilor.

b) facerea unor trotuare asfaltate pe marginile șoselei principale.

c) limitarea extinderii clădirilor în zonele mărginașe ale satelor.

d) Prin numărul mare de intelectuali, tehnicieni și muncitori care lucrează la U.A.P., al minerilor, al celor de la U.M.M. Cîmpulung și I.F. (industria forestieră) care cresc pe zi ce trece. Comuna merge către urbanism și un standard de viață ridicat.

Fiii comunei Pietroșani

Deși în comuna Pietroșani sînt una mie cetățeni în cîmpul muncii, în spațiul limitat al lucrării n-au încăput decît cei pe care i-am găsit în listele de la Societățile Culturale și informațiile culese.

Satul Pietroșani

Petre Stănescu înv. decedat, Niță Albescu înv. decedat, Emilian P. Stănescu înv. decedat, Ion D. Bratu înv. decedat, Ion Brătulescu înv. decedat, Alex. Bratu ing. silvic pensionar, Dumitru Brătulescu funcționar poștă București, decedat, Ioan P. Stănescu prof. pensionar, fost director în Ministerul Educației, Urlățeanu A. Alex. înv. (dec.) Adamescu Nicolae (Crivăț) înv. decedat, Petre P. Stănescu pensionar din învățămînt, fost inspector școlar prin concurs, Petre Gh. Popescu înv. pensionar, Necula P. Ion pensionar din înv., Bratu D. Petre fost maior, pensionar, Floarea Gh. Elisabeta înv. pensionară, Oproiu I. Elena înv. pensionară, Radu Niculae mr. pensionar.

Stabiliți în satul Pietroșani: Elena P. Stănescu înv. pens., Necula I. Ioana înv. pens., Floarea Gh. înv. pens. decedat.

În activitate: Profesori: Badea Pavel, Vasilescu Doina, Bratu I. Ion asist. univ., Tache I. Petre, Tache N.I. Ion, Tache N.I. Gheorghe, Popescu D. Ion, Păduraru Sergiu, Bratu Gh. Ion, Chirvasiu Laurențiа, Oproiu Anca, Oproiu Ion, Georgescu Severică, Toader Ion, Floarea Virginia, Stoicescu Angela, Nițu Ion, Vasilescu I. Ion, Radu Victoria, Briceag Maria, Ghecrghe Irina, Adam N. Ion, Mica Marcela, Nichita Paul, Nichita Ion, Vasilescu Florin, Oncioiu Elvira, Boșcănici Dida și Niculescu Gabriela.

Medici: Necula Dănuț, Radu Gheorghe, Barbu Elena, Brătulescu Velu.

Ingineri: Oprea Gheorghe, Bratu I. Ion, Bratu I. Gheorghe, Tițescu-P. Paul, Tițescu P. Victoria, Nițu I. D-tru, Nițu I. Gh., Oproiu Camil, Nițu Rizea, Bratu Nuță, Bratu Valerica, Popescu Aurelia, Stănescu I.Ion, Bratu I.Ion, Tițescu I. Ovidiu.

Alexandru D. Bratu, inginer silvic, pensionar fost administrator al Casei Pădurilor.

Ion P. Stănescu, profesor, pensionar fost director în Ministerul Educației.

Ziaristică: Bratu Emilian, Bratu I. Bratu, Oproiu I. Gheorghe, Dobrescu Petre.

Marină: Bratu N. Nicolae comandant de vas, Bratu N. Spiridon,

Economiști: Kiss I.Claudia, Popovici Maria, Petrescu Gina, Necula Al. Ion.

Preoți: Ion M. Tițescu, Tache I. Nicolae.

Educatoare: Avram Vasilica, Ungureanu Elisabeta înv., Iordache N. Maria înv.

Învățători: Stoica Ion, Avram Ion, Radu N.Ion, Vasilescu I. Maria, Davidescu N. Valerica, Georgescu N.Petre, Iordache N. Maria.

Liceu: Necula Al. Gheorghe, Sandu Gh. Ion, Iliuță I. Ion.

Tehnicieni: Andronache D. Tudorița, Gheorghe N. Ion, Necula Gh. Ion Cismaru, N. Petre, Popescu I. Mișu, Avram N. Petre, Ghețea. I. Ion, Huzum V. Ion, Căvescu D. Dumitru, Adam P. Ion, Necula Al. Victor, Cismaru N. Nicolae, Vasilescu N. Nicolae, Vasilescu I.Crinu, Iordache N. Ion, Popescu D. Nicolae, Ghețea I.Ion, Ghețea I. Lucă, Oprea I. Luca, Bănică N.Ion, Necula A. Miron (Crinu), Necula A. Ion, Vasilescu Gh. Gheorghe, Marta Gheorghe, Popescu I. Petre, Nițu

Ion, Vasilescu Nic., Cismaru Petre, Aristănțoiu Ion, Cîrstea Nic., Cîrtoiu Viorel și Titi.
Asistenți medicali: Toader I. Nicolae, Petre Gh. Popescu, Andronache Ștefan.
Surori medicale: Cîrstoiu V. Sonia, Marta Gh. Elena.
Contabili: Vlad Ion, Ghețea I.Ion, Nițu N.Ion, Vasilescu Gh.Paul.
Militari: Vlăduț Aurel, Vasilescu Ion.
Strungari: Nicolescu Sabin, Nițu N. Ghe.
Electricieni: Pîrvu Ion, Necșulescu Petre, Necșulescu D-tru., Necșulescu Ion, Necula A. Ghe., Popescu Aurel, sondor.
Șoferi: Vasilescu I. Aurel, Vasilescu G. Aurel, Hirică Ion, Iordache Paul, Popescu Petre, Andronache Ion, Necula L. Ion. Gheorghe Ghe., Tomescu V. Paul, Tomescu Nicolae, Vasilescu N. Nicolae, Popescu I. Gheorghe, Badea Gh. Gheorghe, Badea Gh. Nanu, Nițu I. Ion, Nițu I.Ion (Teroiu), Albescu Gheorghe, Gheorghe Gh. Ion, Bucur N. Vasile, Necula I. Nicolae, Avrămescu D. Dumitru. Necșulescu Ghe.
Picheri: Huzum Vasile, Avrămescu D.Emil.
Gestionari: Tache Nicuță, Georgescu Ștefan, Nițu Petre, Zărnescu P., Nițu N. Ghe.

Satul Vărzăroaia

Învățători: Stoicescu decedat, Pepenescu-jugur decedat.
Funcționari: Nicolae Suțescu CFR decedat.
Ingineri: Pavel N. Suțescu pensionar.

În activitate

Învățători: Băjan Aurel, Popescu Crinu, Marinescu I. Gica, Neamțu L., Sandu Emanuela.
Profesori: Stoica Vasile, Marcu Vică, Marinescu N.Gheorghe, Pepenescu Ion, Ciolănescu V., Barbu Ion, Neamțu Gh. Elena, Cismaru Filomena. Tițescu Costin și T. Silvia.
Ingineri: Ciolan N.Nicolae, Marinescu I.Ion, Stoicescu Maria.
Economiști: Cismaru Pavel, Tițescu Bibică, medic veterinar.
Tehnicieni: Popescu Luca, Nițu Paul, Bănicescu Ion.

Satul Bădești

N. Petroșanu înv. decedat, Ion Ionescu înv. decedat, I.L.Nica înv. decedat, Lemnaru Ion înv. decedat, Danielescu V.Nicolae înv. dec., Bratu P. Maria înv. pens., Petrică Sofia înv. pens., Drăgușanu Ion înv. pens. Tițescu Dumitru înv. pens., Donoiu Gh. referendar dec., Butaru Lazăr înv. dec., Drăgușanu C-tin înv., pens. Iulian Vasilescu ilegalist.
Medici: Tițescu Vasile pens., Petroșanu Ion. pens.

În activitate:

Ionescu Nicolae, Drăgușanu Anton, Nica I.Ion, Streuc Elisabeta, Tițescu Maria, Popescu Ecaterina, Barbu V.Vasile.

Cîrstea Nic.,
Andronache
u Gh.Paul.

ru., Necșu-

, Iordache
orghe Ghe.,
Popescu I.
Ion, Nițu
N. Vasile,
e.

rnescu P.,

eamțu L.,

epenescu
Filomena.

ica înv.
., Bratu
v. pens.
u Lazăr
st.

Isabeta,

Dr. Tițescu Vasile, medic primar radiolog, primul medic care a introdus radioscopia în Pitești și jud. Argeș în 1927.

Iulian Vasilescu, primul ilegalist care a fost prefect al jud. Muscel.

Doctorul I. N. Petroșanu.

Pavel Șuțescu, inginer, pensionar.

Ion, Vasilescu Nic., Cismaru Petre, Aristănţoiu Ion, Cîrstea Nic., Cîrtoiu Viorel şi Titi.
Asistenţi medicali: Toader I. Nicolae, Petre Gh. Popescu, Andronache Ştefan.
Surori medicale: Cîrstoiu V. Sonia, Marta Gh. Elena.
Contabili: Vlad Ion, Ghețea I.Ion, Nițu N.Ion, Vasilescu Gh.Paul.
Militari: Vlăduţ Aurel, Vasilescu Ion.
Strungari: Nicolescu Sabin, Nițu N. Ghe.
Electricieni: Pîrvu Ion, Necşulescu Petre, Necşulescu D-tru., Necşulescu Ion, Necula A. Ghe., Popescu Aurel, sondor.
Şoferi: Vasilescu I. Aurel, Vasilescu G. Aurel, Hirică Ion, Iordache Paul, Popescu Petre, Andronache Ion, Necula L. Ion. Gheorghe Ghe., Tomescu V. Paul, Tomescu Nicolae, Vasilescu N. Nicolae, Popescu I. Gheorghe, Badea Gh. Gheorghe, Badea Gh. Nanu, Nițu I. Ion, Nițu I.Ion (Teroiu), Albescu Gheorghe, Gheorghe Gh. Ion, Bucur N. Vasile, Necula I. Nicolae, Avrămescu D. Dumitru. Necşulescu Ghe.
Picheri: Huzum Vasile, Avrămescu D.Emil.
Gestionari: Tache Nicuţă, Georgescu Ştefan, Nițu Petre, Zărnescu P., Nițu N. Ghe.

Satul Vărzăroaia

Învăţători: Stoicescu decedat, Pepenescu-jugur decedat.
Funcţionari: Nicolae Suţescu CFR decedat.
Ingineri: Pavel N. Suţescu pensionar.

În activitate

Învăţători: Băjan Aurel, Popescu Crinu, Marinescu I. Gica, Neamţu L., Sandu Emanuela.
Profesori: Stoica Vasile, Marcu Vică, Marinescu N.Gheorghe, Pepenescu Ion, Ciolănescu V., Barbu Ion, Neamţu Gh. Elena, Cismaru Filomena. Tiţescu Costin şi T. Silvia.
Ingineri: Ciolan N.Nicolae, Marinescu I.Ion, Stoicescu Maria.
Economişti: Cismaru Pavel, Tiţescu Bibică, medic veterinar.
Tehnicieni: Popescu Luca, Nițu Paul, Bănicescu Ion.

Satul Bădeşti

N. Petroşanu înv. decedat, Ion Ionescu înv. decedat, I.L.Nica înv. decedat, Lemnaru Ion înv. decedat, Danielescu V.Nicolae înv. dec., Bratu P. Maria înv. pens., Petrică Sofia înv. pens., Drăguşanu Ion înv. pens. Tiţescu Dumitru înv. pens., Donoiu Gh. referendar dec., Butaru Lazăr înv. dec., Drăguşanu C-tin înv., pens. Iulian Vasilescu ilegalist.
Medici: Tiţescu Vasile pens., Petroşanu Ion. pens.

În activitate:

Ionescu Nicolae, Drăguşanu Anton, Nica I.Ion, Streuc Elisabeta, Tiţescu Maria, Popescu Ecaterina, Barbu V.Vasile.

Dr. Tiţescu Vasile, medic primar radiolog, primul medic care a introdus radioscopia în Piteşti şi jud. Argeş în 1927.

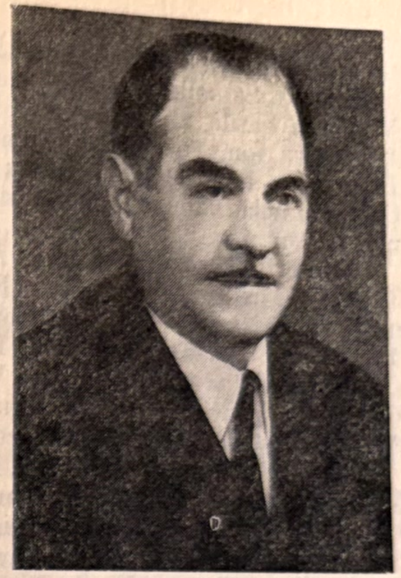

Iulian Vasilescu, primul ilegalist care a fost prefect al jud. Muscel.

Doctorul I. N. Petroşanu.

Pavel Şuţescu, inginer, pensionar.

Medici veterinari: Danielescu N.Niculae.

Ingineri: Samoilescu D.Ion pensionar, Ştefan P.Ion, Vasilescu Victor, Vasilescu Vasile, Stefan C.Anton, Diaconu Gheorghe, Safta Gh. Constantin, Toma Ion, Toader I.Constantin, Safta N. Vasile, Ezechil Emilian, Drăguşanu I. Vasile, Drăguşanu Eugen, Mica Anton, Petti A.Costin, Coman Lucia, Tiţescu Ion, Dobrinoiu Gh. Nicolae, Stefan Ana, Dobrinoiu D.Dumitru.

Profesori: Rucăreanu Maria, Albu N.Vasile, Samoilescu N.Nicolae, Toader I.Vasile, Tiţescu Ionel, Radu Domnica, Safta Teodora, Dobrinoiu Maria, Bratu Gh. Stela, Goran Ion, Dan Elena, Donoiu I.Vasile, Toader I. Constanţa, Butaru I. Ion, Moise Dorin, Drăguşanu Florina, Drăguşanu Filofteia, Danielescu V. Ion, Năstace Em. Ion, Drăguşanu Gh., Mica V. Nicolae, Drăguşanu I. Maria, Voican N. Ion, Dobrinoiu Angela, Lăstun Stefania, Popescu Aurelia, Oprescu Maria.

Învăţători: Oprescu I.Dumitru, Bucur Angela, Boicea Maria, Dumitru Maria, Vasilescu Teodora, Coman Lucreţia, Necula I. Angela, Tiţescu Doina, Georgescu Gh. Constantin, Dobrinoiu Aurelia, Ştefan P. Mica, Samoilescu Tudora, Vasilescu Elena, Dobrescu N. Ion, Dragomir Maria, Petrică Elena, Luca P.Vasile, Bucur P.Ioan, Dobrescu N. C-tin, (primar) Mincu Ion, Ezechil Nicolae, Mielucă P.Gheorghe, Proveanu Aritina, Mica Elena, Samoilă Ecaterina, Jugănaru Ioana, Petti A. Anghel, Oprea I.Ion, Toader V.Maria, Zevedei I.Nicolae.

Constantin Dobrescu. Preşedinte al Consiliului Popular Pietroşani (învăţător)

Militari: Năstase C. Ilie, Mincu Emil, Mincu Gheorghe, Mincu P. Ion, Mincu V.Ilie, Mincu V.Gheorghe, Barbu V. Ion, Zevedei I.Vasile, Toader Vasile pensionar, ilegalist PCR.

Educatoare: Safta Domnica, Grigore Gh.Niculina, Toader I.Lucia, Bratu Elisabeta, Dobrescu C. Angela, Ștefan Irina.

Asistentente medicale: Gh. N. Maria, Săndulescu Victoria, Safta Elena, Toma Elena, Donoiu Elena, Toader I.Maria, Stefănescu Elisabeta, Țîroiu Maria, Stefan Elisabeta.

Economiști: Olivotto Leonida, Georgescu I.Ion, Georgescu V.Emanoil, Safta Maria, Donoiu V.Eugen, Samoilescu Gh., Toader Pompiliu, Danielescu Lelia, Ancuța D.Elena.

Farmaciști: Serafimescu Elena.

Preoți: Ion Serafimescu (dec.), Alexe I.Serafimescu, Ion A. Serafimescu, Vlad Apostol, Petrescu Ion (decedat), Petrescu I.Ion.

Tehnicieni: Tomeci N.Ion, Bucur N.Nicolae, Bucura Ap.Vasile, Bucura N.Nicolae, Ciolan N.Gheorghe, Luca Gheorghe Ion, Ionescu V.Ion, Dobrinoiu P.Ion, Safta Stefan, Safta V.Nicolae, Săftescu V., Petre, Samoilescu If.Gh., Samoilescu If.Victor, Barbu I.Mircea, Butaru I.Vasile, Bucur I.Ion, Silișteanu I.Petre, Stefan C.Ion, Zevedei Elena, Zevedei V.Ion, Mincu P.Dumitru, Mincu V.Ezechil, Mica P.Petre, Samoilă A.Ion, Toader V.Ion, Gheorghe N.Victoria, Stefan Elena, Necula Gh. Petre, Zevedei I.Ion, Dogan M.Nicolae, Zevedei V.Ion, Negru I.Ion, Staicu H.Ion tehn. electrician, Tuderoiu Ion, Săndulescu Emanoil, Săndulescu Gh.Ion.

Contabili: Broicea Vasile, Lemnaru Gh.Nicolae, Dumitru Ana, Coman Vasile, Coman Emilian, Tițescu Tudose pens., Stefan P.Petre, Stefan Emilia, Bucur Vasile, Toader Victoria, Militaru Elena, Dan Maria, Stefan Doina, Săndulescu P.Gh. pensionar.

Funcționari: Bucur Nicolae func. administrativ, Serafimescu Ecaterina, Serafimescu Elena, Serafimescu Teodora, Serafimescu Olimpia, Nica I. Nicolae, Olivotto Elena, Safta If. Verona, Oprea N. Nicolae, Georgescu V. Ion, Ungureanu Gh. Vasile, Serafimescu Rodica, Plopeanu If. Dumitru, Tițescu Elena, Tițescu Maria, Ciolan N. Ion, Lăstun Em. Valeria, Săndulescu Maria, Iacobescu N. Lucia, Luca Gh. Ion, Luca P. Ion, Safta A. Ion, Safta A. Maria, Safta P. Ion, Bucurescu Paraschiva, Bucurescu Domnica, Diaconescu Lucia, Uțicu P. Nicolae, Iacov V. Angela, Barbu I.Gh,. Butaru P.Fănică, Butaru P.Maria, Butaru Cornelia, Popa Maria, Țîroiu T.Ion, Moise Victoria, Toader N.Ion, Toader N. Elena, Mincu T.Ion, Mincu V.Elena, Jugănaru Dumitru, Bucurel Maria, Toader Nicolae, Toader V.Adrian, Drăgușanu Verona, Gaia Victoria, Staicu Angela, Barbu V.Ion, Ionescu I.Dumitru, Ionescu Lucia, Dobrinoiu Emilia.

Medici veterinari: Danielescu N.Niculae.

Ingineri: Samoilescu D.Ion pensionar, Ştefan P.Ion, Vasilescu Victor, Vasilescu Vasile, Stefan C.Anton, Diaconu Gheorghe, Safta Gh. Constantin, Toma Ion, Toader I.Constantin, Safta N. Vasile, Ezechil Emilian, Drăguşanu I. Vasile, Drăguşanu Eugen, Mica Anton, Petti A.Costin, Coman Lucia, Tiţescu Ion, Dobrinoiu Gh. Nicolae, Stefan Ana, Dobrinoiu D.Dumitru.

Profesori: Rucăreanu Maria, Albu N.Vasile, Samoilescu N.Nicolae, Toader I.Vasile, Tiţescu Ionel, Radu Domnica, Safta Teodora, Dobrinoiu Maria, Bratu Gh. Stela, Goran Ion, Dan Elena, Donoiu I.Vasile, Toader I. Constanţa, Butaru I. Ion, Moise Dorin, Drăguşanu Florina, Drăguşanu Filofteia, Danielescu V. Ion, Năstace Em. Ion, Drăguşanu Gh., Mica V. Nicolae, Drăguşanu I. Maria, Voican N. Ion, Dobrinoiu Angela, Lăstun Stefania, Popescu Aurelia, Oprescu Maria.

Învăţători: Oprescu I.Dumitru, Bucur Angela, Boicea Maria, Dumitru Maria, Vasilescu Teodora, Coman Lucreţia, Necula I. Angela, Tiţescu Doina, Georgescu Gh. Constantin, Dobrinoiu Aurelia, Ştefan P. Mica, Samoilescu Tudora, Vasilescu Elena, Dobrescu N. Ion, Dragomir Maria, Petrică Elena, Luca P.Vasile, Bucur P.Ioan, Dobrescu N. C-tin, (primar) Mincu Ion, Ezechil Nicolae, Mielucă P.Gheorghe, Proveanu Aritina, Mica Elena, Samoilă Ecaterina, Jugănaru Ioana, Petti A. Anghel, Oprea I.Ion, Toader V.Maria, Zevedei I.Nicolae.

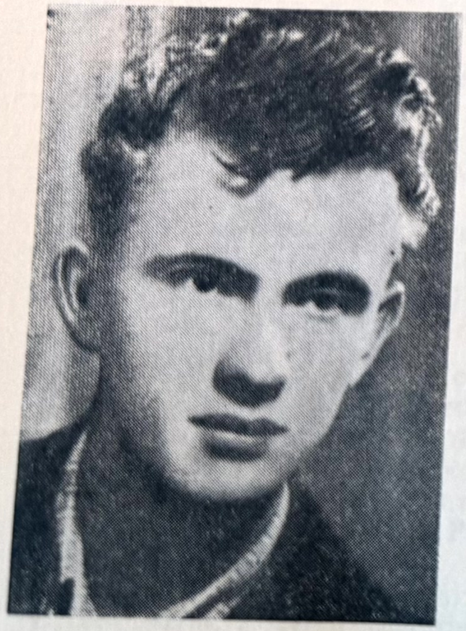

Constantin Dobrescu. Preşedinte al Consiliului Popular Pietroşani (învăţător)

Militari: Năstase C. Ilie, Mincu Emil, Mincu Gheorghe, Mincu P. Ion, Mincu V.Ilie, Mincu V.Gheorghe, Barbu V. Ion, Zevedei I.Vasile, Toader Vasile pensionar, ilegalist PCR.

Educatoare: Safta Domnica, Grigore Gh.Niculina, Toader I.Lucia, Bratu Elisabeta, Dobrescu C. Angela, Ştefan Irina.

Asistentente medicale: Gh. N. Maria, Săndulescu Victoria, Safta Elena, Toma Elena, Donoiu Elena, Toader I.Maria, Stefănescu Elisabeta, Ţîroiu Maria, Stefan Elisabeta.

Economişti: Olivotto Leonida, Georgescu I.Ion, Georgescu V.Emanoil, Safta Maria, Donoiu V.Eugen, Samoilescu Gh., Toader Pompiliu, Danielescu Lelia, Ancuţa D.Elena.

Farmacişti: Serafimescu Elena.

Preoţi: Ion Serafimescu (dec.), Alexe I.Serafimescu, Ion A. Serafimescu, Vlad Apostol, Petrescu Ion (decedat), Petrescu I.Ion.

Tehnicieni: Tomeci N.Ion, Bucur N.Nicolae, Bucura Ap.Vasile, Bucura N.Nicolae, Ciolan N.Gheorghe, Luca Gheorghe Ion, Ionescu V.Ion, Dobrinoiu P.Ion, Safta Stefan, Safta V.Nicolae, Săftescu V., Petre, Samoilescu If.Gh., Samoilescu If.Victor, Barbu I.Mircea, Butaru I.Vasile, Bucur I.Ion, Silişteanu I.Petre, Stefan C.Ion, Zevedei Elena, Zevedei V.Ion, Mincu P.Dumitru, Mincu V.Ezechil, Mica P.Petre, Samoilă A.Ion, Toader V.Ion, Gheorghe N.Victoria, Stefan Elena, Necula Gh. Petre, Zevedei I.Ion, Dogan M.Nicolae, Zevedei V.Ion, Negru I.Ion, Staicu H.Ion tehn. electrician, Tuderoiu Ion, Săndulescu Emanoil, Săndulescu Gh.Ion.

Contabili: Broicea Vasile, Lemnaru Gh.Nicolae, Dumitru Ana, Coman Vasile, Coman Emilian, Tiţescu Tudose pens., Stefan P.Petre, Stefan Emilia, Bucur Vasile, Toader Victoria, Militaru Elena, Dan Maria, Stefan Doina, Săndulescu P.Gh. pensionar.

Funcţionari: Bucur Nicolae func. administrativ, Serafimescu Ecaterina, Serafimescu Elena, Serafimescu Teodora, Serafimescu Olimpia, Nica I. Nicolae, Olivotto Elena, Safta If. Verona, Oprea N. Nicolae, Georgescu V. Ion, Ungureanu Gh. Vasile, Serafimescu Rodica, Plopeanu If. Dumitru, Tiţescu Elena, Tiţescu Maria, Ciolan N. Ion, Lăstun Em. Valeria, Săndulescu Maria, Iacobescu N. Lucia, Luca Gh. Ion, Luca P. Ion, Safta A. Ion, Safta A. Maria, Safta P. Ion, Bucurescu Paraschiva, Bucurescu Domnica, Diaconescu Lucia, Uţicu P. Nicolae, Iacov V. Angela, Barbu I.Gh,. Butaru P.Fănică, Butaru P.Maria, Butaru Cornelia, Popa Maria, Ţîroiu T.Ion, Moise Victoria, Toader N.Ion, Toader N. Elena, Mincu T.Ion, Mincu V.Elena, Jugănaru Dumitru, Bucurel Maria, Toader Nicolae, Toader V.Adrian, Drăguşanu Verona, Gaia Victoria, Staicu Angela, Barbu V.Ion, Ionescu I.Dumitru, Ionescu Lucia, Dobrinoiu Emilia.

Tractoriști: Ungureanu Gh. Ion, Ștefan P. Crinu, Ștefan Vasile, Iacob V. Vasile, Iordache V. Ion, Iordache V. Vasile, Ștefănescu I. Pompiliu, Lițescu N.Nicolae, Jiboc Pantelimon, Bucurel Valerică.

Brigadieri silvici: Safta I. Nicolae, Mateescu Emilian, Vlad I. Ion, Mielucă P. Ion, Mielucă Pompiliu, Zidaru I. Ion.

Satul Retevoiești.

Bungescu Ion înv. decedat, Adamescu Ion înv. decedat, Căvescu Sultana înv. decedată, Sîrbescu Ion înv. decedat, Popescu Toma preot scriitor decedat, Adamescu D-tru pr. decedat. Oncescu Ion înv. decedat, Popescu A. Vasile înv. pensionar, Chiriță Ion înv. decedat. Stabiliți în satul Retevoiești prin căsătorie: Preot. Bolbeș Nicolaie, Popescu Pompiliu învăț. pens. Floarea Mihai înv. pens.

În activitate:

Învățători: Căvescu Virgiliu, (director de cămin) Ciculescu Silvia, Popescu V. Ion, Retevoi Constantin, Păunescu Corneliu, Buceloiu Elena, Păuna Ion.

Profesori: Popescu P. Gheorghe, Popescu T. Gheorghe, Tutan Ilie, Mărgărit Maria, Racoviță Constantin, Retevoiu Cateluța, Militaru Ion,

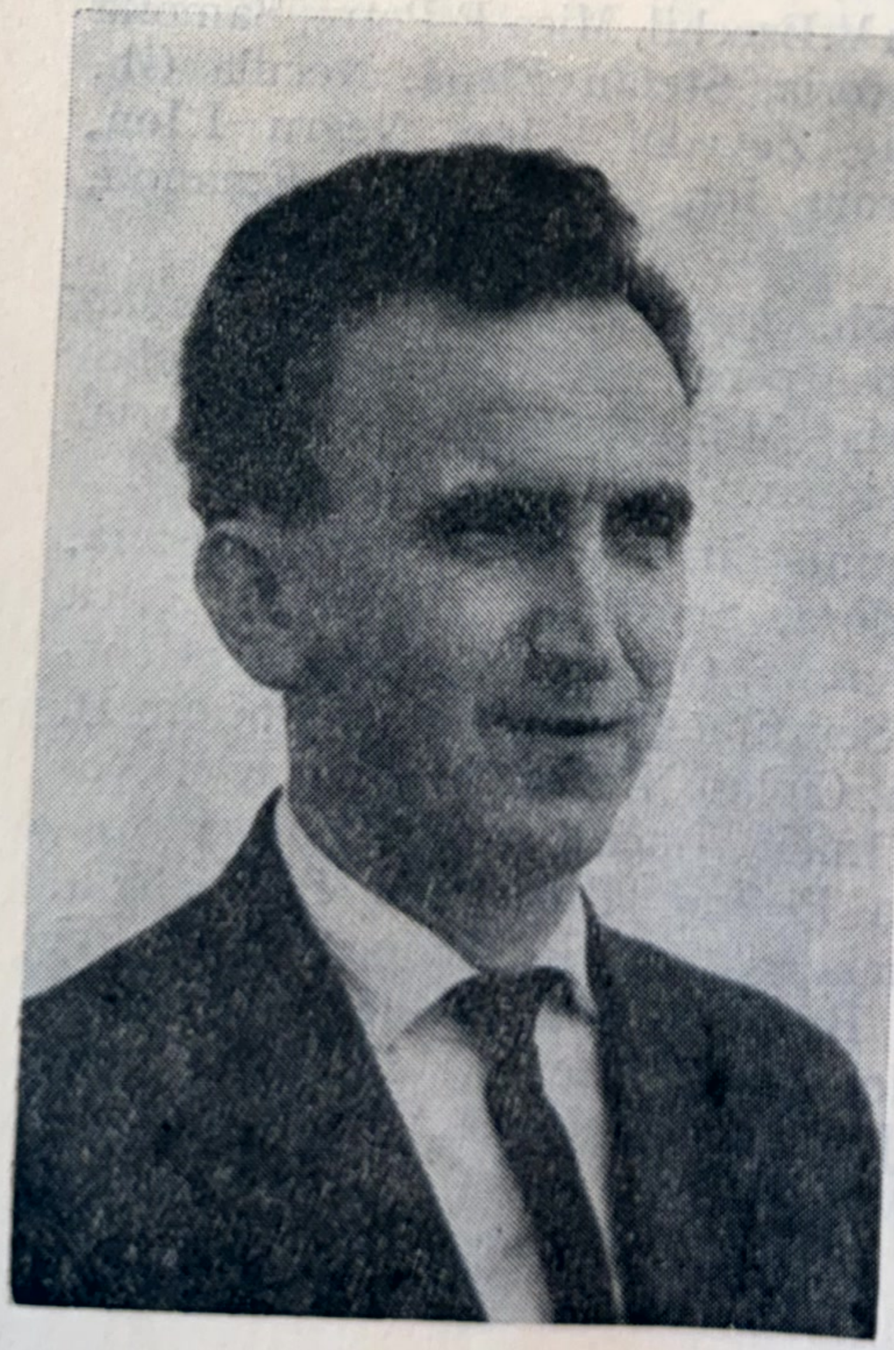

Virgil Căvescu, vice președinte al Cons. Pop. Pietroșani și director al căminului cultural.

Barbu Elena, Mărgărit Felicia, Negru I. Constantin, Militaru Aurel, Păunescu Adela, Cazan Petre, Căvescu Iosif, Căvescu Aurelia, Predoiu Ion, Iliuță Ecaterina, Adamescu Ion, Mituleci Dumitru, Popescu V. Andrei, asistent universitar. Popescu T. Iosif (scriitor).

Medici: Negru Eugenia.

Ingineri: Negru E. Avida, Popescu P. Miron, Racoviță Gheorghe, Adam Ion, Sandu N. Gheorghe, Achimescu I. Aurel, Mituleci Băncilă, Sultănica, Floarea Emil.

Arhitecți: Iliuță Gheorghe.

Avocați: Adamescu Nicolae (dec.)

Ofițeri: Popescu T. Virgiliu, Popescu T. Nicolae, Mihai Mircea, Cazan C-tin.

Tehnicieni: Nițulescu Gh., Mărgărit Nicolae, Sîrba Viorel, Ghilencea Dorin, Jurubiță Ion, Iliuță Rodica.

Brigadieri silvici: Popescu I. Gh., Mîndruță Gh.

Educatoare: Racoviță Eugenia, Chiriță Ghering Stefănica, Chiriță Filica.

Contabili: Mărgărit Ștefan, Cîndea Maria, Iacob Elena.

Preoți: Negru I. Eugeniu, Libianu Ion, Ghilencea Ion, Căvescu I. Iosif — Vică, Oncescu Ion.

Bibliotecari: Căvescu Maria.

Sanitari: Popescu Nicolae, pensionar.

Satul Gănești

Învățători: Enescu Maria, Mărgărit Lili, Bărbucă Fănel, Georgescu Elena, Băjan Dorina, Băjan Elena, Stoicescu C-tin, Georgescu Ion preot și Costescu Gh. pens. stabiliți prin căsătorie.

Ingineri: Țâroiu Nicolae, Țâroiu Emil, Băjan I. Petre, Andrei, M. Gh., Costescu Gh. Mircea, Costescu Gh. Ion, Mărgărit I. Ion, Grigorescu N. Nicolae, Ciubuc I. Ion.

Ofițeri: Andrei Vasile,

Preoți: Băjan Aurel, Andrei Gheorghe, Bărbulescu Eugen consilier la Patriarhie, Bărbulescu Ioan dec., Stoicescu Iulian, Buc., Păduraru Ștefan, (dec.).

Funcționari: Mirea Gh. Vasile, Mirea C. Gh., Mirea C. Ion, Ilinca C. Procop, Ilinca C. Filica.

Tehnicieni: Păduraru V. Gh., Mărgărit I. Nicolae, Mărgărit I. Petrică.

Șoferi: Păunescu Gh. Gh., Mărgărit Gh. Ion, Mărgărit Gh. Vasile, Andrei V. Vasile, Radu V. Ion.

Tractoriști: Ungureanu Gh. Ion, Ștefan P. Crinu, Ștefan Vasile, Iacob V. Vasile, Iordache V. Ion, Iordache V. Vasile, Ștefănescu I. Pompiliu, Lițescu N.Nicolae, Jiboc Pantelimon, Bucurel Valerică.

Brigadieri silvici: Safta I. Nicolae, Mateescu Emilian, Vlad I. Ion, Mielucă P. Ion, Mielucă Pompiliu, Zidaru I. Ion.

Satul Retevoiești.

Bungescu Ion înv. decedat, Adamescu Ion înv. decedat, Căvescu Sultana înv. decedată, Sîrbescu Ion înv. decedat, Popescu Toma preot scriitor decedat, Adamescu D-tru pr. decedat. Oncescu Ion înv. decedat, Popescu A. Vasile înv. pensionar, Chiriță Ion înv. decedat. Stabiliți în satul Retevoiești prin căsătorie: Preot. Bolbeș Nicolaie, Popescu Pompiliu învăț. pens. Floarea Mihai înv. pens.

În activitate:

Învățători: Căvescu Virgiliu, (director de cămin) Ciculescu Silvia, Popescu V. Ion, Retevoi Constantin, Păunescu Corneliu, Buceloiu Elena, Păuna Ion.

Profesori: Popescu P. Gheorghe, Popescu T. Gheorghe, Tutan Ilie, Mărgărit Maria, Racoviță Constantin, Retevoiu Cateluța, Militaru Ion,

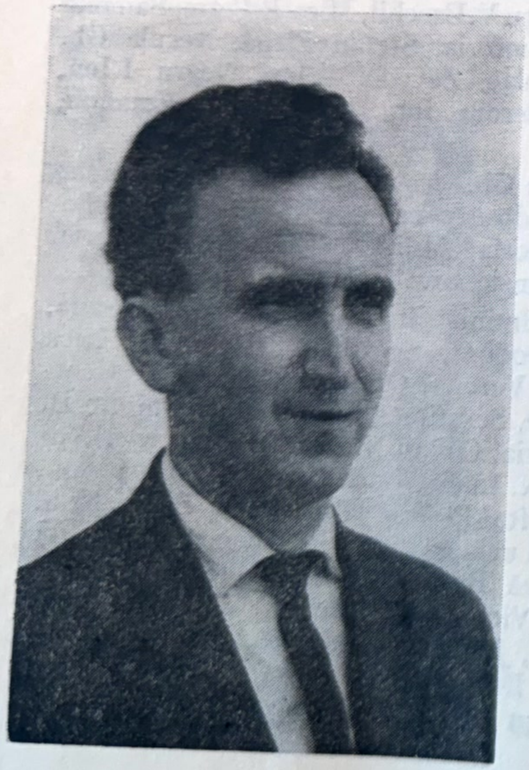

Virgil Căvescu, vice președinte al Cons. Pop. Pietroșani și director al căminului cultural.

Barbu Elena, Mărgărit Felicia, Negru I. Constantin, Militaru Aurel, Păunescu Adela, Cazan Petre, Căvescu Iosif, Căvescu Aurelia, Predoiu Ion, Iliuță Ecaterina, Adamescu Ion, Mituleci Dumitru, Popescu V. Andrei, asistent universitar. Popescu T. Iosif (scriitor).

Medici: Negru Eugenia.

Ingineri: Negru E. Avida, Popescu P. Miron, Racoviță Gheorghe, Adam Ion, Sandu N. Gheorghe, Achimescu I. Aurel, Mituleci Băncilă, Sultănica, Floarea Emil.

Arhitecți: Iliuță Gheorghe.

Avocați: Adamescu Nicolae (dec.)

Ofițeri: Popescu T. Virgiliu, Popescu T. Nicolae, Mihai Mircea, Cazan C-tin.

Tehnicieni: Nițulescu Gh., Mărgărit Nicolae, Sîrba Viorel, Ghilencea Dorin, Jurubiță Ion, Iliuță Rodica.

Brigadieri silvici: Popescu I. Gh., Mîndruță Gh.

Educatoare: Racoviță Eugenia, Chiriță Ghering Stefănica, Chiriță Filica.

Contabili: Mărgărit Ștefan, Cîndea Maria, Iacob Elena.

Preoți: Negru I. Eugeniu, Libianu Ion, Ghilencea Ion, Căvescu I. Iosif — Vică, Oncescu Ion.

Bibliotecari: Căvescu Maria.

Sanitari: Popescu Nicolae, pensionar.

Satul Gănești

Învățători: Enescu Maria, Mărgărit Lili, Bărbucă Fănel, Georgescu Elena, Băjan Dorina, Băjan Elena, Stoicescu C-tin, Georgescu Ion preot și Costescu Gh. pens. stabiliți prin căsătorie.

Ingineri: Țâroiu Nicolae, Țâroiu Emil, Băjan I. Petre, Andrei, M. Gh., Costescu Gh. Mircea, Costescu Gh. Ion, Mărgărit I. Ion, Grigorescu N. Nicolae, Ciubuc I. Ion.

Ofițeri: Andrei Vasile,

Preoți: Băjan Aurel, Andrei Gheorghe, Bărbulescu Eugen consilier la Patriarhie, Bărbulescu Ioan dec., Stoicescu Iulian, Buc., Păduraru Ștefan, (dec.).

Funcționari: Mirea Gh. Vasile, Mirea C. Gh., Mirea C. Ion, Ilinca C. Procop, Ilinca C. Filica.

Tehnicieni: Păduraru V. Gh., Mărgărit I. Nicolae, Mărgărit I. Petrică.

Șoferi: Păunescu Gh. Gh., Mărgărit Gh. Ion, Mărgărit Gh. Vasile, Andrei V. Vasile, Radu V. Ion.

SAT AL STRĂMOȘILOR MEI [1])

I. Parcă te revăd din prag,
Satul meu ce-l vechi și drag
Cu rîu argintat de soare
Și cu pădurea în floare!
Ceasu-n care m-am născut
Tu, satule, l-ai știut!
În copaie legănat
M-ai scăldat și mîngîiat,
Iar cînd boala m-a lovit
Cu nanii m-ai adormit.
Mi-ai mai descîntat frumos
Ca să mă fac sănătos
Și m-ai călit lîngă vatră
Să fiu tare ca o piatră
Mi-ai dat o prispă pe care
Îmi zîmbea raza de soare
Și primul căluț de tei,
Sat al strămoșilor mei!

II. Îți amintești, sînt ani mulți,
Mergeam 5 copii desculți
Pe uliță, la iuțeală,
Era prima zi de școală.
Țin minte și vorba bună
Cînd mi-ai pus condeiu-n mînă
Și mi-a rămas neuitat
Cum să scriu m-ai învățat.
Mi-ai dat un abecedar
Și turtă în buzunar,
Mi-ai dat jocuri, alergări,
Apusuri cu-nsîngerări,
Sete mare de natură
Și talent pentru pictură,
Vraja dragostei dintîi
Cu al cărei dor rămîi
Și parfum de ghiocei,
Sat al strămoșilor mei!

III. Într-o toamnă la taifas
Eu ți-am urat „Bun rămas"

[1] Omagiu adus satului (de Petre P. Stănescu).

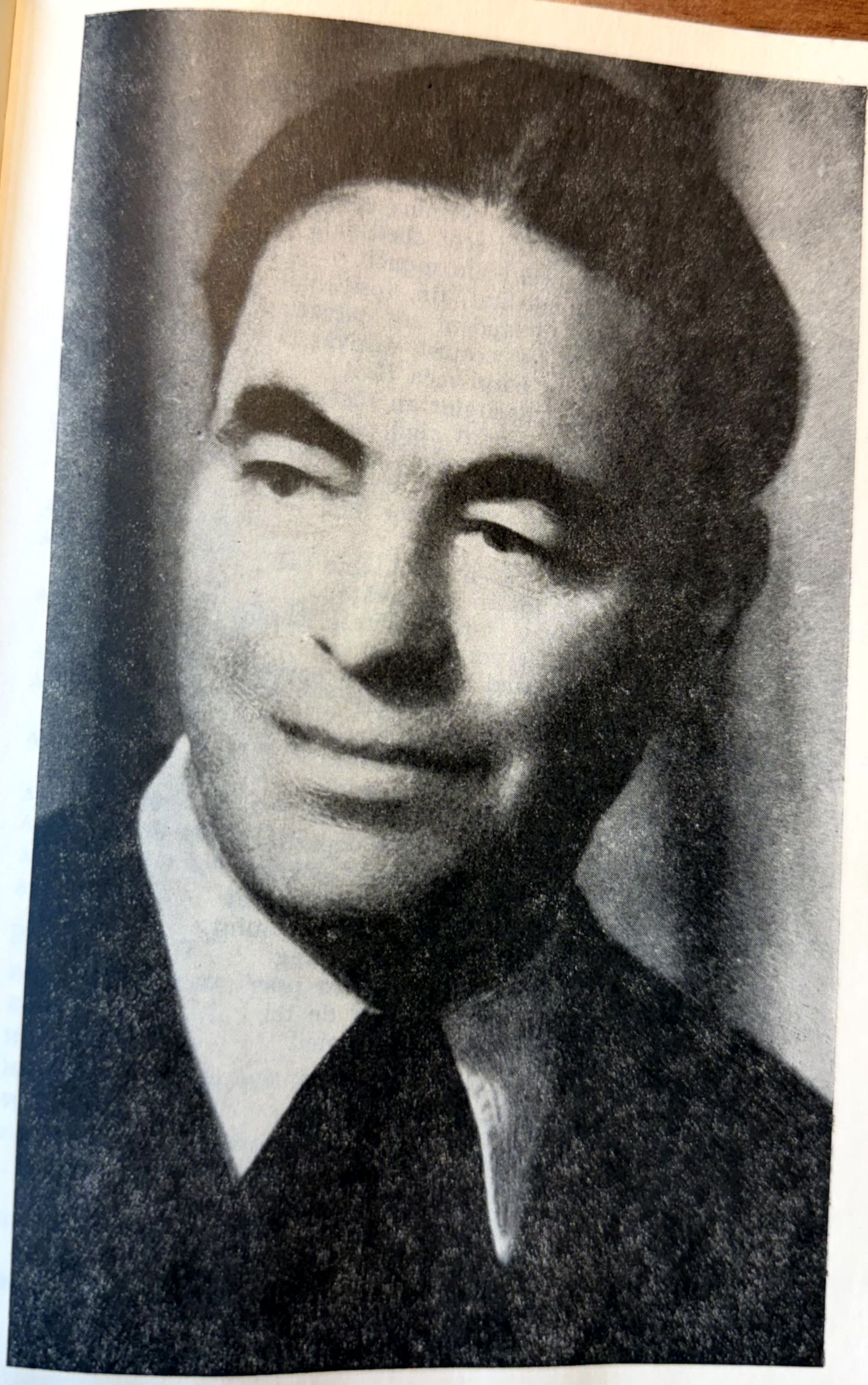

Petre P. Stănescu, autorul monografiei.

SAT AL STRĂMOȘILOR MEI [1])

I. Parcă te revăd din prag,
Satul meu ce-l vechi și drag
Cu rîu argintat de soare
Și cu pădurea în floare!
Ceasu-n care m-am născut
Tu, satule, l-ai știut!
În copaie legănat
M-ai scăldat și mîngîiat,
Iar cînd boala m-a lovit
Cu nanii m-ai adormit.
Mi-ai mai descîntat frumos
Ca să mă fac sănătos
Și m-ai călit lîngă vatră
Să fiu tare ca o piatră
Mi-ai dat o prispă pe care
Îmi zîmbea raza de soare
Și primul căluț de tei,
Sat al strămoșilor mei!

II. Îți amintești, sînt ani mulți,
Mergeam 5 copii desculți
Pe uliță, la iuțeală,
Era prima zi de școală.
Țin minte și vorba bună
Cînd mi-ai pus condeiu-n mînă
Și mi-a rămas neuitat
Cum să scriu m-ai învățat.
Mi-ai dat un abecedar
Și turtă în buzunar,
Mi-ai dat jocuri, alergări,
Apusuri cu-nsîngerări,
Sete mare de natură
Și talent pentru pictură,
Vraja dragostei dintîi
Cu al cărei dor rămîi
Și parfum de ghiocei,
Sat al strămoșilor mei!

III. Într-o toamnă la taifas
Eu ți-am urat „Bun rămas"

[1] Omagiu adus satului (de Petre P. Stănescu).

Petre P. Stănescu, autorul monografiei.

Am depus întîi o floare
Și-am aprins o lumînare
La locul de veci, ehei!
Loc al strămoșilor mei!
Ca să pot termina școala
Și să îmi scot cheltuiala
Ca liceist am muncit
La: meditat, fîn, cosit...
Iar ca student, alt calvar
Am fost: copist, arhivar...
Și în părul meu rărit
Flori de-argint au răsărit.
M-ai sărutat cînd plecam,
M-ai primit cînd mă-ntorceam
Cu glas cald și brebenei,
Sat al strămoșilor mei!

IV. Azi mă—ntorc la tine sat
Cu tot ce am învățat
Vreau să-ți răsplătesc mereu
Cu ce voi putea și eu
S-aprind lumini ca-n povești
În spirite țărănești
Și-o idilă de-altădată
Cu iubirea cea curată
Școala ta să fie pură
Izvor sacru de cultură
Să ajungi și mai departe
Prin muncă, cinste și arte
Căci ești satul vechi și sfînt
Cel mai scump de pe pămînt.
Să mai știi, satule, drag
Că iar te privesc din prag
Și te văd c-un șir de tei,
Sat al strămoșilor mei!

GLOSAR

A.

Acolist, acolisitură, — a păgubi pe cineva, a nu lăsa în pace, a stărui de a face rău în toate modurile

Adiată — diată, danie

A fieorisi — a dărui, a închina unei mînăstiri

Afin — orice rudă prin alianță (cuscru, cumnat, naș etc)

Alișveriș — dever, vînzare

Anafora — raport, referat (făcut de boieri către domn)

Angara — dare în bani ori muncă în natură

Aspru — monedă de argint

Așișderea — de asemenea

Au — în loc de sau (prescurtat)

Az — eu

B.

Beizadea — fecior de domn

Bez — afară de . . .

Biv — fost

Branişte — pădure cu tufiș des

Brat — frate

Bumbașir — agent de execuție trimis de stăpînire, pentru a îndeplini o poruncă

Bulucbașa — căpitan al unei cete de arnăuți

Buriu — butoi mai mic

C.

Caimacan — locțiitorul domnului

Calabalîc — bagaje

Caminărit — dare veche pentru vasele cu vin

Capuchehaia — agent diplomatic al domnitorilor

Catagrafie — inventar, listă, recensămînt

Catastif — registru inventar de luare în primire

Ciair — loc de pășunat

Ciric — un sfert de stînjen sau o bucată de pămînt

Cîșt, cîștiu — rată

Clironom — moștenitor

Clucer — rang boieresc

Cocon — copil sau fiu de boier

Conac — loc de popas

Copită — căpiță de fîn

Cuhnie — bucătărie

D.

Dajdie — dare

Dedină — moșie moștenită

Delniță — sfoară de moșie

Diată și adiată — testament

Dol-deal, porțiune de teren

Dolgopol sau (Dălgopol) — Cîmpulung

Dresuri — acte, hrisoave

Dni — zi

Am depus întîi o floare
Și-am aprins o lumînare
La locul de veci, ehei!
Loc al strămoșilor mei!
Ca să pot termina școala
Și să îmi scot cheltuiala
Ca liceist am muncit
La: meditat, fîn, cosit...
Iar ca student, alt calvar
Am fost: copist, arhivar...
Și în părul meu rărit
Flori de-argint au răsărit.
M-ai sărutat cînd plecam,
M-ai primit cînd mă-ntorceam
Cu glas cald și brebenei,
Sat al strămoșilor mei!

IV. Azi mă—ntorc la tine sat
Cu tot ce am învățat
Vreau să-ți răsplătesc mereu
Cu ce voi putea și eu
S-aprind lumini ca-n povești
În spirite țărănești
Și-o idilă de-altădată
Cu iubirea cea curată
Școala ta să fie pură
Izvor sacru de cultură
Să ajungi și mai departe
Prin muncă, cinste și arte
Căci ești satul vechi și sfînt
Cel mai scump de pe pămînt.
Să mai știi, satule, drag
Că iar te privesc din prag
Și te văd c-un șir de tei,
Sat al strămoșilor mei!

GLOSAR

A.

Acolist, acolisitură, — a păgubi pe cineva, a nu lăsa în pace, a stărui de a face rău în toate modurile
Adiată — diată, danie
A fieorisi — a dărui, a închina unei mînăstiri
Afin — orice rudă prin alianță (cuscru, cumnat, naș etc)
Alișveriș — dever, vînzare
Anafora — raport, referat (făcut de boieri către domn)
Angara — dare în bani ori muncă în natură
Aspru — monedă de argint
Așișderea — de asemenea
Au — în loc de sau (prescurtat)
Az — eu

B.

Beizadea — fecior de domn
Bez — afară de ...
Biv — fost
Branište — pădure cu tufiș des
Brat — frate
Bumbașir — agent de execuție trimis de stăpînire, pentru a îndeplini o poruncă
Bulucbașa — căpitan al unei cete de arnăuți
Buriu — butoi mai mic

C.

Caimacan — locțiitorul domnului
Calabalîc — bagaje
Caminărit — dare veche pentru vasele cu vin
Capuchehaia — agent diplomatic al domnitorilor
Catagrafie — inventar, listă, recensămînt
Catastif — registru inventar de luare în primire
Ciair — loc de pășunat
Ciric — un sfert de stînjen sau o bucată de pămînt
Cîșt, cîștiu — rată
Clironom — moștenitor
Clucer — rang boieresc
Cocon — copil sau fiu de boier
Conac — loc de popas
Copită — căpiță de fîn
Cuhnie — bucătărie

D.

Dajdie — dare
Dedină — moșie moștenită
Delniță — sfoară de moșie
Diată și adiată — testament
Dol-deal, porțiune de teren
Dolgopol sau (Dălgopol) — Cîmpulung
Dresuri — acte, hriscave
Dni — zi

E.

Ecaret — construcție, clădire
Ego — al lui, al ei
Egumen și igumen — superiorul unei mînăstiri de călugări (stareț)
Embatic — chirie pentru pămînt, mori etc. pe termen lung
Embatichiu — arendare pe mai mulți ani
Epistat — supraveghetorul, administratorul unei moșii
Eromonah — preot călugăr
E tam — tot acolo

F.

Făcău — moară mică
Falce — măsură de suprafață (14332 m²)
Fundărit — dare veche

G.

Gîlmă — pisc
Gospodar, gospodin — domnitor

H.

Hălăduitor — cel care petrece, stă în tihnă viețuiește
Hapcă — luare cu forța, jefuire
Havaiet — dare, taxă specială
Hîrșie — piele de miel
Havalea — împlinire de corvoadă bănește sau în natură, corespunzătoare celei grecești „angara"
Hrisov — act prin care se întărea stăpînirea peste o moșie, se dădea un privilegiu sau o scutire ori se acorda un rang boieresc

I.

i — și
Ieromonah, vezi eromonah
Iobăgie — obligația clăcașilor de a munci pe moșia boierului
Ipac — asemenea
Ipistat — vezi epistat
Isnoavă — din nou
Ispașe — despăgubire
Ispravnic — ocîrmuitor de județ conducător sau supraveghetor al unei lucrări
Izbașa — căpitan peste o sută de fustași care păzeau poarta curții domnești
Izbrănit — răfuit, desăvîrșit
Iznoavă — din nou
Impresura — a cotropi o proprietate.

J.

Jupan — titlu de cinste pentru boieri
Jupanița — soție de boier

L.

Leat — an
Logofăt — rang boieresc

M.

Mălăiște — loc defrișat de copaci pentru cultivarea meiului sau porumbului (în pădure)
Mas, masuri — rămîneri peste noapte (găzduiri)
Mazilie — scoaterea unui domn din scaun
Mazil — descendent din boieri
Megieș — țăran liber, stăpîn pe pămînt
Meremetisi — a repara
Mertic — tain (porție de hrană)
Mesița — lună de zile
Metehirisi — a îngriji, a folosi
Metoh sau metoc — un schit sau o mînăstire mai mică, pusă sub protecțiunea alteia mai mari (pl. metoașe)
Milostiu Bojiu — din mila lui Dumnezeu
Moșnean — vezi megieș
Moștean — vezi megieș

N.

Naos — nava unei biserici (partea dinspre altar)
Năpastă — dare încasată arbitrar
Năstavnic — termenul slav sinonim cu egumen

O.

Obăgie — vezi iobăgie
Ocină — teren stăpînit cu drept ereditar

Odihnit — mulțumit
Ohabnic — deplin
Oierit — dare veche pentru oi
Ot — din
Ot tam — tot de acolo
Otașcină — dare pentru vii în arendă

P.

Părpăr — dare pe buțile cu vin
Perilipsis — rezumat
Pliroforisi — a lămuri
Periusie — avere, bunuri
Pisanie — inscripție săpată în piatră
Pitoc — ordin provenit de la o autoritate superioară
Piuă sau pivă — clădire așezată pe malul unei ape și prevăzută cu ciocane de lemne care bat dimia din lînă
Poclon — dar în natură, mai tîrziu plocon
Podvig — jug, însărcinare
Poliție — oraș
Pomojnic — ajutor de zapciu
Poslujnic — slujitor de mînăstire
Posluşanie — ascultare
Pretendirisi — a pretinde
Pripas—copil nelegitim
Pristăvi — a muri
Procit — a citit
Proclet — blestemat
Proegumen — fost egumen
Proin — fost, anterior
Protimisis — drept de întîietate
Pronaos — partea bisericii îndată după intrare (rezervată femeilor)

R.

Ramăt — Geamăt de durere
Răvaș — bilet, scrisoare și adeverință de primit bani
Răzmeriță, răzmirița—răscoală, tulburare
Rumâni — țărani care erau supuși boierului și își vindeau munca și pămîntul
Runda — a arenda
Ruptoare — învoială

S.

Sadea — simplu, fără podoabe
Șal — stofă de lînă fină
Sam — însuși (slav)
Sameș — casier
Sfeterisi — a-și însuși banul altuia
Silește — loc unde a fost vatră de sat
Sin — fiu
Sinet — act, document, hrisov
Sleme — culme
Smereduit, smreduit — stricat
Snă — vezi sin
Spășenie — iertare
Sud — județ
Sudalmă — ocară
Sudit — supus străin sub protecție consulară
Suplică — cerere în scris

Ș.

Șeț — poiană

T.

Taler, prescurtat tl — monedă de aur sau argint austriacă sau germană, care circula în țările române

U.

Ughi — monedă de aur ungurească, valorînd cîte 1 2/3 taleri
Ungrovlahia — Țara Românească

V.

Valahia Mare — Muntenia
Valahia Mică — Oltenia
Vlahscoie — Țara Românească
Vechil — împuternicit sau procurator al cuiva
Vel — mare (slav)
Vel Vistier — marele vistier
Vlastelin — dregător
Volnici (a) — a încuviința, a da voie, a permite
Vtori — al doilea
Vnuc — nepot

E.

Ecaret — construcție, clădire
Ego — al lui, al ei
Egumen și igumen — superiorul unei mînăstiri de călugări (stareț)
Embatic — chirie pentru pămînt, mori etc. pe termen lung
Embatichiu — arendare pe mai mulți ani
Epistat — supraveghetorul, administratorul unei moșii
Eromonah — preot călugăr
E tam — tot acolo

F.

Făcău — moară mică
Falce — măsură de suprafață (14332 m²)
Fundărit — dare veche

G.

Gîlmă — pisc
Gospodar, gospodin — domnitor

H.

Hălăduitor — cel care petrece, stă în tihnă viețuiește
Hapcă — luare cu forța, jefuire
Havaiet — dare, taxă specială
Hîrșie — piele de miel
Havalea — împlinire de corvoadă bănește sau în natură, corespunzătoare celei grecești „angara"
Hrisov — act prin care se întărea stăpînirea peste o moșie, se dădea un privilegiu sau o scutire ori se acorda un rang boieresc

I.

i — și
Ieromonah, vezi eromonah
Iobăgie — obligația clăcașilor de a munci pe moșia boierului
Ipac — asemenea
Ipistat — vezi epistat
Isnoavă — din nou
Ispașe — despăgubire
Ispravnic — ocîrmuitor de județ conducător sau supraveghetor al unei lucrări
Izbașa — căpitan peste o sută de fustași care păzeau poarta curții domnești
Izbrănit — răfuit, desăvîrșit
Iznoavă — din nou
Impresura — a cotropi o proprietate.

J.

Jupan — titlu de cinste pentru boieri
Jupanița — soție de boier

L.

Leat — an
Logofăt — rang boieresc

M.

Mălăiște — loc defrișat de copaci pentru cultivarea meiului sau porumbului (în pădure)
Mas, masuri — rămîneri peste noapte (găzduiri)
Mazilie — scoaterea unui domn din scaun
Mazil — descendent din boieri
Megieș — țăran liber, stăpîn pe pămînt
Meremetisi — a repara
Mertic — tain (porție de hrană)
Mesița — lună de zile
Metehirisi — a îngriji, a folosi
Metoh sau metoc — un schit sau o mînăstire mai mică, pusă sub protecțiunea alteia mai mari (pl. metoașe)
Milostiu Bojiu — din mila lui Dumnezeu
Moșnean — vezi megieș
Moștean — vezi megieș

N.

Naos — nava unei biserici (partea dinspre altar)
Năpastă — dare încasată arbitrar
Năstavnic — termenul slav sinonim cu egumen

O.

Obăgie — vezi iobăgie
Ocină — teren stăpînit cu drept ereditar

Odihnit — mulțumit
Ohabnic — deplin
Oierit — dare veche pentru oi
Ot — din
Ot tam — tot de acolo
Otașcină — dare pentru vii în arendă

P.

Părpăr — dare pe buțile cu vin
Perilipsis — rezumat
Pliroforisi — a lămuri
Periusie — avere, bunuri
Pisanie — inscripție săpată în piatră
Pitoc — ordin provenit de la o autoritate superioară
Piuă sau pivă — clădire așezată pe malul unei ape și prevăzută cu ciocane de lemne care bat dimia din lînă
Poclon — dar în natură, mai tîrziu plocon
Podvig — jug, însărcinare
Poliție — oraș
Pomojnic — ajutor de zapciu
Poslujnic — slujitor de mînăstire
Poslușanie — ascultare
Pretendirisi — a pretinde
Pripas — copil nelegitim
Pristăvi — a muri
Procit — a citit
Proclet — blestemat
Proegumen — fost egumen
Proin — fost, anterior
Protimisis — drept de întîietate
Pronaos — partea bisericii îndată după intrare (rezervată femeilor)

R.

Ramăt — Geamăt de durere
Răvaș — bilet, scrisoare și adeverință de primit bani
Răzmeriță, răzmirița — răscoală, tulburare
Rumâni — țărani care erau supuși boierului și își vindeau munca și pămîntul
Runda — a arenda
Ruptoare — învoială

S.

Sadea — simplu, fără podoabe
Șal — stofă de lînă fină
Sam — însuși (slav)
Sameș — casier
Sfeterisi — a-și însuși banul altuia
Siliște — loc unde a fost vatră de sat
Sin — fiu
Sinet — act, document, hrisov
Sleme — culme
Smereduit, smreduit — stricat
Snă — vezi sin
Spășenie — iertare
Sud — județ
Sudalmă — ocară
Sudit — supus străin sub protecție consulară
Suplică — cerere în scris

Ș.

Șet — poiană

T.

Taler, prescurtat tl — monedă de aur sau argint austriacă sau germană, care circula în țările române

U.

Ughi — monedă de aur ungurească, valorînd cîte 1 2/3 taleri
Ungrovlahia — Țara Românească

V.

Valahia Mare — Muntenia
Valahia Mică — Oltenia
Vlahscoie — Țara Românească
Vechil — împuternicit sau procurator al cuiva
Vel — mare (slav)
Vel Vistier — marele vistier
Vlastelin — dregător
Volnici (a) — a încuviința, a da voie, a permite
Vtori — al doilea
Vnuc — nepot

Z.

Za — la (slav) și pentru vătaf za plai — vătaf de plai, za taleri — pentru taleri

Zapis — denumire a actelor vechi, de cumpărare, vînzare ori arendă

Zapt — a face zapt o moșie, a confisca, a o sechestra

Zet — ginere (slav)

Zit — vezi zet

Zlot — monedă de aur

Zurbalîc — scandal, dezordine

BIBLIOGRAFIE

— C. Alessandrescu, dicționar geografic al jud. Muscel 1893, B.A.R. II 76535.
— Lahovari, Tocilescu „Marele dicționar geografic al României vol. I, II, III, IV, V.
— C. Moisil în Bulet. com. mon. ist. III. 1910, în revista Arhivelor, vol. I 1942.
— C. Andrieșescu „Contribuții la Dacia înainte de Romani 1912, Buc. Arh. St. Buc. dublat P. I 160.
— P. Stănescu Monografia com. Pietroșani din 1904 (manuscris) original în posesia autorului.
— N. Leonăchescu — Nândrașu — Stroești — Argeș, doc. și mărturii, Buc. 1971, Edit. Litera.
— G. Giuglea, M. Homorodeanu și I. Stan „Toponimia com. „Rîu de Mori" în „Fonetică și Diactologie" v. 1963 pp. 41—66, Țara Hațegului, B.A.R. P. I 31340.
— Iorgu Iordan „Toponimia Românească", 1963, Edit. Academiei R.S.R.
— O.G. Lecca — Dicționar istoric, Arheologie și geografie, Buc. 1937.
— Elisabeta Ion „Istoria Românilor", vol. IV. 1938.
— Revista Argeș a. III nr. 5, 24 mai 1968.
— V.A. Urechia Istoria românilor vol. V — VI, X A. București 1891 — 1901.
— Alex. Găleșescu „Neamul Găleșeștilor", B.A.R. II—116093.
— I. Ionașcu „Chipuri și documente din Olt", Craiova 1934.
— Bauer „Memoires historiques et geographiques sur la Valachie. Frankfurt — Leipzig 1778".
— Dumitru Băjan — Documente de la Arh. St. Cîmpulung 1908
— Ion Gh. Filiti Arenda moșiilor în Muntenia la 1830 și 1833, București 1932.
— Giurescu C.C. — Principatele Române la începutul sec. XIX. Buc. 1957.
— Frunzescu Dicționar topografic și statistic al Rom., București 1972.
— Anuarul statistic al regiunii Pitești pe 1960 B.A.R., P. I 32384.
— Arh. St. Buc. Anuar 1809.
— B.A.R. Indicele după județie a comunelor orășane și rurale din Muntenia Buc. 1865.
— Arh. St. Buc. Catagrafia jud. Mușcel Nr. 55/1938, Plasa Rîurile.
— Anuarul băncilor populare din România pe 1904.
— Arh. St. Buc. Fondul reforma agrară din 1921. Mușcel 102/935.
— Mihail Roller Răscoala Țăranilor din 1907 (documente și mărturii pentru ist. Rom. vol. I și II. Editura de Stat Buc. 1948—1949.

— Arta populară românească, Edit. Academiei R.S.R., Buc. 1969.
— Densușeanu Candrea. Dicționar etimologic al limbii române Buc. 1907.
— Dinu V. Rosetti. Săpăturile arheologice de la Retevoești în rev. Materiale VI. 1959.
— I. Barnea Monumente de artă creștină, în revista Studii teologice a XII. 1960.
— Biserica ort. Română a 1964 Nr. 1—2.
— N. Stoicescu Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România, vol. I și II. Edit. Mitropolia Olteniei, Craiova 1970.
— St. Nicolaescu. Domnia lui Radu Paisie 1938, București.
— B.A.R. Manuscrisul 228/f. 130 și f. 256
— Vîrtosu Emil și Ion Vîrtosu, București 1938. O sută de ani de la înființarea Așezămintelor Brîncovenești Buc. 1969.
— O. G. Lecca. Familiile boierești române. p. 513. București 1900.
— Radu Crețeanu și Sarmiza Crețeanu. Culele din România p. 41—42 Editura Meridiane, Buc. 1969.
— Stere Stinghe. Istoria bisericii Scheilor Brașovului p. 50—55, tip Ciurcu Brașov, 1899.
— Pr. I Răuțescu. Mînăstirea Aninoasa jud. Mușcel Cîmpulung 1933, idem monografia orașului Cîmpulung Mușcel 1943.
— Oțetea Andrei. Geneza Regulamentului organic București 1957.
— Aricescu C. D. Istoria Cîmpulungului. București 1856.
— Radu Cezar. Argeș. Ghid turistic al regiunii Buc. Meridiane 1966.
— Omagiu învăț. pensionari din jud. Mușcel. Asociația învăț. din Mușcel 1933, Cîmpulung.
— Mușcelul nostru anul V nr. 3—4, martie—aprilie 1933 (Revista asociației învățătorilor din Mușcel, Cîmpulung.
— Gligor Onița. Organizațiile profesionale ale cadrelor didactice din România între 1865—1944 p. 31—31. Edit. Pedagogică, București 1969.
— Declarația lui Mihalache Slăniceanu către primăria Pietroșani (manuscris original în posesia autorului)
— Revista „Prietenul nostru„. Anul IV — Nr. 11, iulie 1915
— Corespondență între: N. Andreescu, Dobrescu—Argeș, Tudose Diaconescu, Ion Bungescu, Luca Paul și Petre Stănescu colegi din învățămînt între 1883—1892. (manuscrise originale în posesia autorului)
— „Anunțătorul român" din 28. XI. 1859. Nr. 95 p. 4. și Nr. 96 din 2 XII
— Arh. St. Buc. „Fondul Reforma agrară" din 1921, Mușcel 126/1938—9
— Ion Bianu și R. Caracaș. Catalogul manuscriptelor Românești Tomul VI, Nr. 301—728 Buc. 1913 p. 147—148.
— V. Vătășanu: Istoria artei feudale în Țările Române p. 501, vol I. Editura Acad. R.P.R. 1959.
— Mitropolia Olteniei, revistă oficială a episcopiei Rîm. și Argeș Nr. 1—4 p. 201 (1908)
— C. Rădulescu—Codin. Mușcelul nostru 1922
— I. Zeler. Les origin chrétiennes dans les provinces danubiennes de l'Empire romain. Paris 1918.

— Bogdan Petriceicu Hașdeu: Dicționar Etymologicum Magnum Romaniae tom. VI. p. 2037, 2554, 2850, 2851.
— idem: Istoria critică a Românilor p. 140, 141, București 1875.
— N. Stoicescu: Dicționarul marilor dregători din Țara Românească, Buc. 1971.
— Revista „Glasul Bisericii" (G.B.) 1964 Nr. 3—4
— Arh. St. Buc. Fondul Reforma agrară din 1864. Mapa 1485
— Revista istorică a com. Domnești jud. Mușcel din 1940, anul I, No 1.
— Dumitru Băjan. Documente de la Arh. St. Cîmpulung 1901
— Documente privind relațiile agrare din veacul al VIII-lea vol. I Țara Românească p. 235—236, Ed. Academiei R.P.R.
— Revista istorică a Arhivelor României „Suașul" I. Buc. Nr. 904, p. 68. 1874
— Arh. St. Buc. Bunuri publice (arendări) dos. 360/1877 inv. 451 dos. 1449 din 1889 și 451/2066/1887
— Gazeta Țăranilor anul IX. Nr. 43 din 10 noiembrie 1902, Mușetești-Argeș.
— Pavel Chihaia. Date în legătură cu bis. din Cîmpulung Mușcel, Rev. Bis. Ort. Rom. No 11—12, 1961.
— Emilian Stănescu „Însemnări din Bucovina" în rev. „Prietenul nostru" iulie 1914, Cîmpulung Mușcel.
— Toma Bulat: Dreptul de patronat în biserica ortodoxă română, Extras din Arhivele Basarabiei Nr. 1—4/1917. Chișinău 1938.
— Ziarul: Românul din 20 septembrie 1887, București.
— Rădulescu—Codin. Din trecutul nostru. Legende, tradiții și amintiri istorice. Buc. 1910.
— Ziarul Țeranul 1881—1884.
— Plantele cunoscute de poporul român de Zaharia Pantu, Buc. 1929, Ed. Casa Școalelor.
— Ion Gh. Nicolaescu. Biografiile învățătorilor din Mușcel, morți în războiul pentru întregirea neamului. Cîmpulung 1929.
— Ștefan Meteș. Emigrări românești din Transilvania în sec. XIII—XX. Buc. 1971.
— Iorga N. Studii și documente cu privire la istoria Rom. vol. VI Buc. 1904.
— idem Studii și documente cu privire la istoria Rom. Colecția d-lui Profesor Șapcaliu, Buc. 1906.
— ibidem Buletinul Comisiei Monumentelor istorice B.C.M.I. XX, 1927, p. 112
— ibidem Istoria Rom. prin călător. ed. II-vol. 1, 1928.
— ibidem: Revelații toponimice pentru istoria neștiută a Rom. Buc. 1941.

Republica Socialistă Romania
BIBLIOTECA CENTRALĂ
DE STAT

— Arta populară românească, Edit. Academiei R.S.R., Buc. 1969.
— Densuşeanu Candrea. Dicţionar etimologic al limbii române Buc. 1907.
— Dinu V. Rosetti. Săpăturile arheologice de la Retevoeşti în rev. Materiale VI. 1959.
— I. Barnea Monumente de artă creştină, în revista Studii teologice a XII. 1960.
— Biserica ort. Română a 1964 Nr. 1—2.
— N. Stoicescu Bibliografia localităţilor şi monumentelor feudale din România, vol. I şi II. Edit. Mitropolia Olteniei, Craiova 1970.
— St. Nicolaescu. Domnia lui Radu Paisie 1938, Bucureşti.
— B.A.R. Manuscrisul 228/f. 130 şi f. 256
— Vîrtosu Emil şi Ion Vîrtosu, Bucureşti 1938. O sută de ani de la înfiinţarea Aşezămintelor Brîncoveneşti Buc. 1969.
— O. G. Lecca. Familiile boiereşti române. p. 513. Bucureşti 1900.
— Radu Creţeanu şi Sarmiza Creţeanu. Culele din România p. 41—42 Editura Meridiane, Buc. 1969.
— Stere Stinghe. Istoria bisericii Scheilor Braşovului p. 50—55, tip Ciurcu Braşov, 1899.
— Pr. I Răuţescu. Mînăstirea Aninoasa jud. Muşcel Cîmpulung 1933, idem monografia oraşului Cîmpulung Muşcel 1943.
— Oţetea Andrei. Geneza Regulamentului organic Bucureşti 1957.
— Aricescu C. D. Istoria Cîmpulungului. Bucureşti 1856.
— Radu Cezar. Argeş. Ghid turistic al regiunii Buc. Meridiane 1966.
— Omagiu învăţ. pensionari din jud. Muşcel. Asociaţia învăţ. din Muşcel 1933, Cîmpulung.
— Muşcelul nostru anul V nr. 3—4, martie—aprilie 1933 (Revista asociaţiei învăţătorilor din Muşcel, Cîmpulung.
— Gligor Oniţa. Organizaţiile profesionale ale cadrelor didactice din România între 1865—1944 p. 31—31. Edit. Pedagogică, Bucureşti 1969.
— Declaraţia lui Mihalache Slăniceanu către primăria Pietroşani (manuscris original în posesia autorului)
— Revista „Prietenul nostru„. Anul IV — Nr. 11, iulie 1915
— Corespondenţă între: N. Andreescu, Dobrescu—Argeş, Tudose Diaconescu, Ion Bungescu, Luca Paul şi Petre Stănescu colegi din învăţămînt între 1883—1892. (manuscrise originale în posesia autorului)
— „Anunţătorul român" din 28. XI. 1859. Nr. 95 p. 4. şi Nr. 96 din 2 XII
— Arh. St. Buc. „Fondul Reforma agrară" din 1921, Muşcel 126/1938—9
— Ion Bianu şi R. Caracaş. Catalogul manuscriptelor Româneşti Tomul VI, Nr. 301—728 Buc. 1913 p. 147—148.
— V. Vătăşanu: Istoria artei feudale în Ţările Române p. 501, vol I. Editura Acad. R.P.R. 1959.
— Mitropolia Olteniei, revistă oficială a episcopiei Rîm. şi Argeş Nr. 1—4 p. 201 (1908)
— C. Rădulescu—Codin. Muşcelul nostru 1922
— I. Zeler. Les origin chrétiennes dans les provinces danubiennes de l'Empire romain. Paris 1918.

— Bogdan Petriceicu Haşdeu: Dicţionar Etymologicum Magnum Romaniae tom. VI. p. 2037, 2554, 2850, 2851.
— idem: Istoria critică a Românilor p. 140, 141, Bucureşti 1875.
— N. Stoicescu: Dicţionarul marilor dregători din Ţara Românească, Buc. 1971.
— Revista „Glasul Bisericii" (G.B.) 1964 Nr. 3—4
— Arh. St. Buc. Fondul Reforma agrară din 1864. Mapa 1485
— Revista istorică a com. Domneşti jud. Muşcel din 1940, anul I, No 1.
— Dumitru Băjan. Documente de la Arh. St. Cîmpulung 1901
— Documente privind relaţiile agrare din veacul al VIII-lea vol. I Ţara Românească p. 235—236, Ed. Academiei R.P.R.
— Revista istorică a Arhivelor României „Suaşul" I. Buc. Nr. 904, p. 68. 1874
— Arh. St. Buc. Bunuri publice (arendări) dos. 360/1877 inv. 451 dos. 1449 din 1889 şi 451/2066/1887
— Gazeta Ţăranilor anul IX. Nr. 43 din 10 noiembrie 1902, Muşeteşti-Argeş.
— Pavel Chihaia. Date în legătură cu bis. din Cîmpulung Muşcel, Rev. Bis. Ort. Rom. No 11—12, 1961.
— Emilian Stănescu „Însemnări din Bucovina" în rev. „Prietenul nostru" iulie 1914, Cîmpulung Muşcel.
— Toma Bulat: Dreptul de patronat în biserica ortodoxă română, Extras din Arhivele Basarabiei Nr. 1—4/1917. Chişinău 1938.
— Ziarul: Românul din 20 septembrie 1887, Bucureşti.
— Rădulescu—Codin. Din trecutul nostru. Legende, tradiţii şi amintiri istorice. Buc. 1910.
— Ziarul Ţeranul 1881—1884.
— Plantele cunoscute de poporul român de Zaharia Panţu, Buc. 1929, Ed. Casa Şcoalelor.
— Ion Gh. Nicolaescu. Biografiile învăţătorilor din Muşcel, morţi în războiul pentru întregirea neamului. Cîmpulung 1929.
— Ştefan Meteş. Emigrări româneşti din Transilvania în sec. XIII—XX. Buc. 1971.
— Iorga N. Studii şi documente cu privire la istoria Rom. vol. VI Buc. 1904.
— idem Studii şi documente cu privire la istoria Rom. Colecţia d-lui Profesor Şapcaliu, Buc. 1906.
— ibidem Buletinul Comisiei Monumentelor istorice B.C.M.I. XX, 1927, p. 112
— ibidem Istoria Rom. prin călător. ed. II-vol. I, 1928.
— ibidem: Revelaţii toponimice pentru istoria neştiută a Rom. Buc. 1941.

Republica Socialistă România BIBLIOTECA CENTRALĂ DE STAT

CUPRINS

Cuvînt înainte 5
Introducere 7
Prescurtări principale 9
I. Așezare, condiții naturale, port, obiceiuri, grai, specific, tradiții, legende 11
II. Satele comunei Pietroșani pe filele istoriei. Satele Pietroșani și Vărzăroaia 53
Catagrafia pe anul 1838 74
Populația 98
Starea economică și agrară 101
Școala 106
Corespondențe și adrese 119
Biserica 124
Serbări culturale (școlare) 125
Anexă (documentele referitoare la satele Pietroșani și Vărzăroaia) 126

Satul Bădești

Istoric 187
Catagrafia pe anul 1838 207
Populația 230
Starea economică și agrară 233
Școala 239
Biserica 243
Serbări culturale (școlare) 245
Anexă (documentele relative la satul Bădești) 247

Satele Retevoiești și Gănești

Istoric 273
Catagrafia pe anul 1838 296
Populația 321
Trăsături economic-agrare 323
Școala 327
Biserica 330
Cula din Retevoiești 334
Anexă (documentele relative la satele Retevoiești și Gănești) 336
Legăturile dintre locuitorii satelor comunei Pietroșani 355

..... 5
..... 7
..... 9
..... 11

..... 53
..... 74
..... 98
..... 101
..... 106
..... 119
..... 124
..... 125
..... 126

..... 187
..... 207
..... 230
..... 233
..... 239
..... 243
..... 245
..... 247

..... 273
..... 296
..... 321
..... 323
..... 327
..... 330
..... 334
..... 336
..... 355

III. Comuna Pietroșani — astăzi
Privire retrospectivă 359
Dezvoltarea pomiculturii 361
Dezvoltarea zootehniei 362
Dezvoltarea altor activități 363
Dezvoltarea edilitară gospodărească 368
Locuințele în trecut 369
Locuințele astăzi 370
Ocrotirea sănătății (date demografice) 373
Învățămîntul în trecut și astăzi 375
Cultura 383
Perspectivele de dezvoltare ale comunei Pietroșani 395
Fiii comunei Pietroșani 396
Sat al strămoșilor mei 404
Glosar 407

CUPRINS

Cuvînt înainte 5
Introducere 7
Prescurtări principale 9
I. Așezare, condiții naturale, port, obiceiuri, grai, specific, tradiții, legende 11
II. Satele comunei Pietroșani pe filele istoriei. Satele Pietroșani și Vărzăroaia 53
Catagrafia pe anul 1838 74
Populația 98
Starea economică și agrară 101
Școala 106
Corespondențe și adrese 119
Biserica 124
Serbări culturale (școlare) 125
Anexă (documentele referitoare la satele Pietroșani și Vărzăroaia) 126

Satul Bădești

Istoric 187
Catagrafia pe anul 1838 207
Populația 230
Starea economică și agrară 233
Școala 239
Biserica 243
Serbări culturale (școlare) 245
Anexă (documentele relative la satul Bădești) 247

Satele Retevoiești și Gănești

Istoric 273
Catagrafia pe anul 1838 296
Populația 321
Trăsături economic-agrare 323
Școala 327
Biserica 330
Cula din Retevoiești 334
Anexă (documentele relative la satele Retevoiești și Gănești) 336
Legăturile dintre locuitorii satelor comunei Pietroșani 355

III. Comuna Pietroșani — astăzi
Privire retrospectivă 359
Dezvoltarea pomiculturii 361
Dezvoltarea zootehniei 362
Dezvoltarea altor activități 363
Dezvoltarea edilitară gospodărească 368
Locuințele în trecut 369
Locuințele astăzi 370
Ocrotirea sănătății (date demografice) 373
Învățămîntul în trecut și astăzi 375
Cultura 383
Perspectivele de dezvoltare ale comunei Pietroșani 395
Fiii comunei Pietroșani 396
Sat al strămoșilor mei 404
Glosar 407

0-01

Întreprinderea Poligrafică „13 Decembrie 1918"

[41,604]

DL 41983/74 T 3000